ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΤΡΙΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1859.

59

ΟΣ2
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Ε
ΣΥΝ.Γ
1858-1859
Τ.2

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Γ'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 5 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ Β'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνιακῶν μεταρρυθμίσεων τὸν Ἰω. Προβελέγιον, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **967 446: 16** τὸν Α. Π. Χ. Ἀναργύρου.

Ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἕνεκα τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ, παρελθὼν ἐν μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐθν. τραπέζης, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς Τραπέζης εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, βασανίσασα αὐτὸ μετ' ἐπιστασίας, ὑποβάλλει τὰς ἐξῆς συνοπτικὰς παρατηρήσεις, ὅσας ὑπηγόρευσεν εἰς αὐτὴν ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου, κρίνουσα περιττὸν νὰ προβῇ εἰς μεγαλειτέρας ἀναπτύξεις κατόπιν τῆς συνοδευούσης τὸ νομοσχέδιον μακρᾶς καὶ καλῶς αἰτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ.

Οὐδεὶς εὐλόγως δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν βαθμηδὸν ἀναφαινεῖσαν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὸ **1841** ἔτος μέχρι σήμερον. Τὴν ἐθνικὴν ἐν γένει πρόοδον ἐν τῷ μακρῷ τούτῳ διαστήματι τῶν 17 ἐτῶν παρηκολούθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὅλαι οἱ κλάδοι τοῦ Ἑλληνικοῦ πλούτου καὶ φυσικὸν ἐπομένως ἦτον, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως αὐτῶν, νὰ συναυξάνωσι καὶ αἱ ἀνάγκαι πρὸς εἰσπράξεων κεφαλαίων καὶ εὐκολιῶν διὰ τὰς πολυειδεῖς τῶν ἰδιωτῶν ἐπιχειρήσεις καὶ δοσοληψίας. Τρανὰ δὲ τούτου μαρτύρια εἶναι καὶ οἱ ἐκ τῆς φορᾶς ταύτης τῶν πραγμάτων προκαλεσθέντες ἀλλεπαλλήλως νόμοι, ὁ μὲν τῆς **12** Ἰουλίου **1843** πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ὁ δὲ τῆς **24** Δεκεμβρίου **1847** πρὸς ὕψωσιν τῶν κεφαλαίων αὐτῆς μέχρι τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων, καὶ ἐσχάτως τελευταῖος ὁ ἐξ ἀκαταμαχήτου σχεδὸν ἀνάγκης ἐπελθοῦσα ὑπέρβασις τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τὰς χορηγήσεις πιστώσεων ἐπέκεινα τοῦ νομίμου ὅρου, κατ' ἀρχὰς μὲν ὅπως σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκτάκτου ἐκείνης ἐμπορικῆς κρίσεως καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἔπειτα δὲ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν ἀκόμη ἢ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῆς ἐξακολουθήσασα ἐπίσης ἄχρι τοῦδε, κατ' ἀνάγκην πάντοτε, καθὼς δηλαδὴ μὴ δυναμένη προφανῶς νὰ ἐκλείψῃ ἄνευ κλονισμοῦ τοῦ ἐμπορίου ὅπως ἐπανέλθῃ ἡ Τραπέζα εἰς ὁμαλὴν καὶ νόμιμον στάσιν· ὥστε φαίνεται ἐναργῶς, ὅτι σταθερὰ μᾶλλον καὶ πολυπλασιασθεῖσαι χρεῖαι τοῦ ἐμπορίου ἀπῄτησαν καὶ ἀπαιτοῦν αὐτὴν τὴν ὑπέρβασιν, τοὐτέστι τὴν αὐξησιν τῶν χρηματικῶν καὶ πιστωτικῶν μέσων, οὐχὶ ὅτι ἡ ἔκτακτος ἐκείνη ἐμπορικὴ κρίσις.

Πρόσχαρος οὖσα καθίσταται ἡ ἀναγκαία προμήθεια πλειοτέρων τοιούτων μέσων καὶ εὐκολιῶν, ἀναλόγων πρός τε τὰς παρούσας καὶ πρὸς τὰς καθ' ἑκάστην προστιθεμένας νέας ἀνάγκας τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Καὶ ἂν δὲν ἀπέβησαν δυστυχῶς τελεστρόφοι διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου πεφραγμένους λόγους αἱ μακραὶ μετὰ τῆς Τραπέζης διαπραγματεύσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ παρατάσεως τοῦ προνομίου ἢ ἁπλῶς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς μὲ ἀνάλογον αὔξησιν τῶν κεφαλαίων της διὰ πλειοτέρων μετοχῶν καὶ πιστωτικῶν μέσων, μὲ ἀνάλογον ἐλάττωσιν τοῦ τόκου, κτλ. καὶ ἂν ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ παραδεχθῇ προπολογισμένως τὸ ταῖτον σύστημα τῶν πρατάσεων τῆς Τραπέζης· ὀφείλομεν

ὅμως πάντοτε νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅπως συνομολογεῖ ἐν μέρει καὶ ἡ ἔκθεσις, ὅτι τὸ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν συνταχθὲν τοῦτο νομοσχέδιον, ὅσον ἐπιτυγὲς καὶ ἂν ἦναι ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ κυρίου προορισμοῦ του, ἦγουν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐμπορίου ἐκ τῶν ὑφισταμένων αὐτοῦ στενογωριῶν καὶ τῆς δημιουργίας νέων τινῶν μέσων πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ καὶ τῆς γεωργίας εἰς τὸ μέλλον, ἀλλ' οὐχ ἧττον καθὼς περιωρισμένον εἰς μόνον τὸ ὑπολειπόμενον ὀντως διάστημα τῆς διαρκείας τῆς Τραπέζης, καὶ φέρον ἐπομένως τὸν χαρακτῆρα τῆς προσωρινότητος, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ θεραπεύσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ ἰδίως τῆς γεωργίας. Ἐξ ἑνὸς μὲν μὴ δυνάμενα ὡς ἐκ τούτου τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια νὰ ἔχωσι προθεσμίας ἀνωτέρας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν, ὑποβάλλοντα ἐπομένως τοὺς ὀφειλέτας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν, ὑποβαλλόντα ἐπομένως τοὺς ὀφειλέτας εἰς μεγάλας χρεωλυτικὰς δόσεις, ὀλίγα σχετικῶς θέλουσι γίνεσθαι ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς, ἐνδιαφερομένης οὐσιωδῶς εἰς πληρωμὴν μικρῶν χρεωλυσίων διὰ τῶν μακρῶν προθεσμιῶν· ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἡ Τράπεζα, μένουσα κατὰ τὸ νομοσχέδιον εἰς ὀλιγοχρόνιον ὑπαρξιν καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἀνανέωσιν αὐτῆς, δὲν θέλει παύσει ἀρκούντως τὰ πιστὰ ἐν τοιαύτῃ στάσει τῶν πραγμάτων, ὅπως ἐπιτυγχάνῃ πολλὰ καὶ ὀλιγότοκα δάνεια, καὶ οὕτως ὠφελουμένη ἀντωφελῇ τοὺς ἄλλους. Ἐγγὺς λοιπὸν ἄξιον καθίσταται, καὶ τοῦτο συνιστᾷ ἐνθέρμως ἡ ἐπιτροπή, νὰ ἐπιταχυνθῇ ὅσον ἐνεστιν ἡ ἀναφερομένη καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου ἀνάγκη τελειοτέρου καὶ διαφόρου συστήματος ἐμπορικῆς, κτηματικῆς καὶ βιομηχανικῆς πίστεως, στηριζομένου ἐπὶ εὐρυτέρων καὶ ὠφελιμωτέρων βάσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις θέλει συνομολογήσει διατελοῦσα τότε ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ἐνεργείας, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐπιβροῆς καταπιεζουσῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας, ὁποῖαι σήμερον ὁρίστανται μέχρι τινός, καὶ ἐβέβαιωσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὴν πρὸς ὠφέλιμον συναλλαγὴν ἀπαιτουμένην ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν ἐν τῷ συναλλάττεσθαι· προσέτι δὲ λαμβανομένου σπουδαίως ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς νέας διαπραγματεύσεις, ὁπόταν ἀρχήσωσιν εἴτε μετὰ τῆς Τραπέζης, εἴτε μεθ' ὁποιουδήποτε ἄλλου τυχὸν παρουσιασθησομένου πιστωτικοῦ καταστήματος, ὅτι πρέπει νὰ συνδυασθῶσιν ἐντὸς εὐλόγων ὁρίων τὰ συμφέροντα αὐτοῦ μετὰ τῶν δανειζομένων, τὰ ὁποῖα καλῶς ἐννοούμενα ὑπαγορεύουν πρὸς ἀμοιβαίαν αὐτῶν ὑποστήριξιν νὰ διευθύνωσιν ἀχώριστα ἀπ' ἀλλήλων, καθὼς καὶ οἱ δανειζόμενοι βεβαίως καὶ ὁλόκληρος ἡ

κοινωνία ἐνδιαφέρονται νὰ μὴ ζημιοῦται δι' ἐπιβλαβῶν ὅρων τὸ δανειστικὸν Καταστημα, ἀλλὰ ν' ἀπολαύῃ τὴν κατάλληλον ὠφέλειαν διὰ νὰ ὑποστηρίζηται εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐργετικοῦ προορισμοῦ του, καὶ τοῦτο ἐπίσης ἔχει συμφέρον νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται μὲ ἐπαχθεῖς συμφωνίας οἱ δανειζόμενοι καὶ ὑποκύπτωσιν οὕτως εἰς ἀνικανότητα ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών των μὲ βλάβην ἑαυτῶν καὶ τοῦ δανειστοῦ.

Μετ' αὐτὰς τὰς γενικὰς σκέψεις δὲν δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ παρελείψῃ καὶ ἰδιαιτέρας τινὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας συνιστᾷ ἐπίσης εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῆς Τραπέζης, γρονοῦσα ὅτι δύνανται καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἄνευ ἀληθοῦς βλάβης τῶν νομίμων αὐτῆς συμφερόντων.

Πρῶτον θεωρεῖ ἐπάναγκες πρὸς βοήθειαν κυρίως τῆς γεωργίας νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς ὡς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης δανείων, ἂν ὄχι δραχ. **200**, τοὐλάχιστον δραχ. **300** ὅσας προσδιορίζει καὶ τὸ ἄρθρ. **4** τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐλάχιστον ποσὸν τῶν χρεωστικῶν ὁμολόγων τῆς Τραπέζης, ὥστε ὅπως δύναται αὐτὴ νὰ δανείζηται μέχρι **300** δραχμῶν, οὕτω καὶ νὰ δανείζῃ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ· συγχρόνως δὲ νὰ συστηθῶσι καὶ ὑποκαταστήματα εἰς ὅλων τῶν Νομῶν τὰς πρωτευούσας, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ ὑπάρχῃ ὅπου ἔνεστι καὶ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν καὶ μικρῶν γαιοκτημόνων ἡ εὐκολία τοῦ ἀπ' εὐθείας δανεισμοῦ παρὰ τῆς Τραπέζης ἐπὶ μικρῷ τόκῳ, καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν μέχρι τινὸς ἐκ τῶν ὑπερόγκων ἐκείνων τόκων καὶ ἄλλων ὧν ἐκ τούτου ζημιῶν ὑφ' ὧν ἤδη καταπιέζονται.

Δεύτερον δὲ καὶ οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον, ἐπιστῆσαν τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἡ ἔλλειψις πολλάκις ἐγγράφων τίτλων κυριότητος, οἱοίους ἀπαιτεῖ τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης διὰ τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀδύνατον τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ἀναπληρωτικοῦ μέσου, ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο καὶ δαπανηρῶν καὶ δυσκόλων διατυπώσεων, ὥστε ὅσοι δὲν τυγχάνουσιν, ἕνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ἐπαναστάσεως οἱ πλεῖστοι, νὰ ἔχωσι τίτλους τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἀποκλείονται ὡς ἄλλοι εἵλωτες τῶν διὰ τοὺς πολίτας ἐν γένει προωρισμένων ὠφελειῶν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀληθὲς μὲν εἶναι, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐν ἰσχύι πολιτικῆς δικονομίας,

καὶ μάλιστα τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὅστις ἀπαιτεῖ ἐπίσημα συμβόλαια διὰ πᾶσαν μεταβίβασιν κυριάττητος κτημάτων, παρῆλθον εἰκοσιδύω καὶ ἐπέκεινα ἔτη, καὶ ἐν τῷ διαστήματι ταύτῳ πολλὰ κτήματα περιεστοιχίσθησαν μὲ ἐγγράφους τίτλους, ἀλλ' ἐπίσης ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ πολλὰ ἄλλα στεροῦνται αὐτῶν εἰσέτι, καὶ πολὺς ἀκόμη ἀπαιτεῖται χρόνος ἐωσοῦ περιβληθῶσιν ὅλα μὲ τοιούτους. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν διάφορα μέσα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης· συγχρόνως δὲ κατέφυγεν εἰς τὸ κοινὸν Δίκαιον, ὅπου ἀνεῦρε τὸ προτιμότερον πάντων. Ἐσκέφθη ὅτι κατὰ τὸν Ἀστικὸν νόμον ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία δὲν στηρίζεται μόνον ἐπὶ τίτλων, ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτων, ἐπὶ τριακονταετοῦς τοὐλάχιστον ἀδιακόπου κατοχῆς διανοίᾳ κυρίου, ἥτις ἀπαρτίζει τὴν μακροτέραν παραγραφήν, προφυλάττουσαν τὸν τοιοῦτον κάτοχον πάσης ἐπὶ τοῦ κτήματος ἀγωγῆς. Ἐὰν λοιπὸν ὁ προσφέρων εἰς ὑποθήκην κτῆμα στερημένον τίτλων παρουσιάσῃ, κατὰ συνεννόησιν καὶ μὲ τὸν πληρεξούσιον τῆς Τραπέζης, κατοίκους τινὰς τῆς περιφερείας ὅπου τοῦτο κεῖται, εὐϋπολήπτους καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς ἐξαίρεσιν, οἵτινες ἐνώπιον αὐτοῦ νὰ μαρτυρήσωσιν ἐνόρκως εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον ὅτι ἔχει ἀληθῶς τοιαύτην διακατοχὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐν διαστήματι **30** ἐτῶν, ἢ ἔστω καὶ **40** διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Τράπεζα, ἂν θέλῃ, καὶ κατὰ τῶν ἀνηλίκων, ἂν ποτὲ ἐκτάκτως ἤθελον παρουσιασθῇ τοιοῦτοι διεκδικηταί, τὸ μέσον αὐτὸ φαίνεται οὐχὶ μόνον ἐπιδεκτικὸν εὐκόλου πραγματοποιήσεως καὶ σύμφωνον ὡς ἐρρέθη μὲ τὸ κοινὸν Δίκαιον, ἀλλὰ καὶ παρεκτικὸν ἀποχρώσης ἀσφαλείας εἰς τὴν Τράπεζαν. Δὲν συνιστῶμεν αὐτὸ ὡς ἀλάνθαστον, καθὼς οὐδὲ οἱ τίτλοι δὲν εἶναι πάντοτε ἀλάνθαστοι, ἀλλ' ὡς μέσον χορηγῶν τὰς αὐτὰς σχεδὸν ἐγγυήσεις μὲ τοὺς τίτλους καὶ δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ αὐτούς, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον ἡ Τράπεζα δὲν θέλει ἀναλάβει ὑποχρέωσιν νὰ παραδέχεται πάντοτε τὰς λαμβανομένας τοιαύτας μαρτυρίας ὡς ἀρκούσαν ἀπόδειξιν καθὼς οὔτε τοὺς τίτλους δὲν παραδέχεται πάντοτε, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι θέλει ὁδηγεῖσθαι καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν περιστάσεων καὶ πληροφοριῶν.

Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου θεωροῦμεν ἀναγκαίας τινὰς τροπολογίας, τὰς μὲν πρὸς ἀκριβεστέραν εἴτε σαφεστέραν ἔκφρασιν τοῦ νόμου, τὰς δὲ, ὡς μᾶλλον συναδούσας μὲ τὰς ἀληθεῖς βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ γο-

μοσχέδιον, καὶ μὲ τὰ νόμιμα ἀπάντων τῶν ἐνδιαφερομένων συμφέροντα. Προτείνομεν ἑπομένως·

1) Τὸ ἄρθρον 2 νὰ συνταχθῇ οὕτω· «Πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν ἔχει δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας της, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.»

Διὰ τῆς συντάξεως ταύτης ἐκφράζεται ἀκριβῶς ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ νόμου, ὅστις θέλει πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας νὰ ἐφαρμόσῃ ῥητῶς καὶ εἰς τὰ ὁμόλογα τῆς Τραπέζης τὸν γενικὸν κανόνα τῆς Νομικῆς, καθ' ὃν ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου διατελεῖ ὑπέγγυος (affectée) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

2) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 νὰ γραφῇ *κατ' ἐκλογὴν* ἀντὶ τῆς λέξεως *κατ' ἐντολήν*, ὅπου φαίνεται ὅτι παρεισέρρησε λάθος τυπογραφικόν.

3) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 νὰ γραφῇ χάριν σαφηνείας τῆς *προθεσμίας αὐτῶν*, μὲ μέσην στιγμὴν ἀντὶ τῆς *προθεσμίας των*, ὅπως εἶναι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

4) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἡ φράσις «*γίνεται κατὰ τὴν λῆξιν* τῶν ἑξαμηνιαίων δόσεων» ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «*δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως*» πρὸς σαφεστέραν ἔκφρασιν τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου, ὅτι δηλ. ἂν θέλῃ νὰ προπληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης, δύναται νὰ τὸ πράξῃ, ἅμα λήξῃ ἡ τρέχουσα τότε ἑξαμηνία, καὶ οὐχὶ πρὶν τῆς λήξεως αὐτῆς.

5) Παρομοίως καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11, ἀντὶ τῆς φράσεως «*γίνεται ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν τῶν ἑξαμηνιαίων τόκων*» νὰ γραφῇ «*δύναται νὰ γίνῃ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως τοῦ τόκου*».

6) Τὸ ἄρθρον 13 νὰ συνταχθῇ οὕτω· «Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τραπέζης, εἴτε χρεωλυτικῶν, εἴτε δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12, ἅμα κατ' αἴτησιν τοῦ ὀφειλέτου μετατραπῇ τὸ δάνειον εἰς νέον, ἀνταλλασσομένου τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, καὶ πληρωθῶσι τὰ καθυστεροῦντα, ἐὰν τοιαῦτα ὑπάρχωσιν, εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συμψηφισμοῦ μὲ τὸ νέον δάνειον·» ὥστε καὶ ἡ δίδουσα ἀκρίβεια νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ κείμενον τοῦ νόμου, καὶ σαφῶς νὰ φαίνηται ὅτι ἡ διάταξις ἐφαρμόζεται

καὶ εἰς τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμούς, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης τῆς Τραπέζης δὲν καθυστερεῖ.

7) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «*συντηρητικῆς*» μετὰ τὰς λέξεις «*ἢ ἐμποδισθῇ διά*», ὥστε οὕτω ν' ἀπαγορευθῇ μόνον «*ἡ συντηρητικὴ*» κατάσχεσις τῶν δανείων τῆς Τραπέζης, ὄχι δὲ καὶ ἡ «*ἀναγκαστική*» ἐπειδὴ βεβαίως ἡ μὲν συντηρητικὴ κατάσχεσις, καθὼ γινομένη πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων τοῦ ζητοῦντος αὐτήν, αἵτινες δὲν ἐδικάσθησαν εἰσέτι καὶ ἐνδέχεται νὰ ἦναι σαθραὶ ἢ καὶ φανταστικαί, δύναται ἑπομένως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιζήμιον κατὰ τῆς Τραπέζης ὅπλον εἰς χεῖρας κακῆς πίστεως ὀφειλετῶν καὶ ἄλλων προσώπων μεθ' ὧν ἤθελεν οὗτοι συνεννοεῖσθαι ὅπως παρουσιάζωνται ὡς δανεισταὶ τῆς Τραπέζης, καὶ οὕτω διὰ συντηρητικῶν κατασχέσεων παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων, ἐπιφέροντες συγχρόνως καὶ ἠθικὴν προσβολήν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ πληρώνῃ ἀκριβῶς τὰ χρέη της, καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου συναμολογούμενα· ὥστε ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ λόγοι, δικαιολογοῦντες ὡς πρὸς τὰς συντηρητικὰς καταστάσεις τὴν τοιαύτην ἐξαίρεσιν τοῦ κοινοῦ Δικαίου ὑπὲρ τῆς Τραπέζης. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαστικὰς οὐδεὶς τοιοῦτος παρίσταται λόγος, ἀφοῦ αὗται δὲν δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσιν εἰμὴ δυνάμει εἴτε ἐπισήμου συμβολαίου χρεωστικοῦ τῆς Τραπέζης, εἴτε ἀποφάσεως καταδικαζούσης αὐτήν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ χρέος αὐτῆς εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, καὶ δύναται πληρώνουσα νὰ προλάβῃ πᾶσαν κατάσχεσιν· ὥστε ἐξαίρεσις τοῦ Κοινοῦ Δικαίου ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαστικὰς παρὰ τρίτῳ κατασχέσεις οὐδόλως δικαιολογεῖται, καὶ οὔτε ἁρμόζει μάλιστα νὰ καταργηθῇ ἐν ἐκ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων ἅτινα καθιέρωσεν ἡ Νομοθεσία ἡμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εἰς αὐτὰς ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

8) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις *χρεωλυτικαὶ* καὶ μετὰ τὴν λέξιν *δόσεις* νὰ προστεθῇ «*κεφαλαίου ἢ τόκου*» ὅπως ἐκφρασθῇ σαφῶς ἡ εἰς ὅλα τὰ δάνεια ἐφαρμογὴ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου.

9) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 19, ἀντὶ τῶν λέξεων καὶ *ἐκτὸς ἡμέρας* «πρὸς διασάφησιν. Καὶ νὰ γραφῇ «*καὶ μετὰ ἐκτὸς ἡμέρας*» πρὸς διασάφησιν. Καὶ μετὰ τὴν λέξιν *προσκαλέσῃ* νὰ προστεθῇ «*διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.*»

10) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν ἢ, αἱ

λέξεις « ὅταν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου », καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως *διορίζῃ*, νὰ γραφῇ « *διορίσῃ* ». Καὶ οὕτω σαφηνίζεται ἀκριβῶς ἡ ἔννοια τοῦ νόμου, ἥτις ἄλλως παρίσταται διφορουμένη.

11) Ἐν τῷ ἄρθρῳ **24** μετὰ τὴν λέξιν *πρὸ* τοῦ νὰ προστεθῇ ἡ λέξις « *διορισμοῦ* » πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φράσεως.

12) Ἐν τῷ ἄρθρῳ **26** νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ φράσις τοῦ ἐδαφίου γ', καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἑξῆς· « γ' τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια, καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος. »

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπαιτοῦντος νὰ περιέχῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ περίληψιν τῆς ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ γενομένης περιγραφῆς τοῦ κτήματος, κόπτει μὲν ἐξ ἑνὸς μίαν ἀφορμὴν δικῶν ὡς ἐκ τῆς κακῆς δῆθεν περιγραφῆς τοῦ κτήματος, τὴν ὁποίαν δὲν θέλει εἶσθαι πλέον δεκτὸς νὰ προτείνῃ ὁ ὀφειλέτης, ἀφοῦ τὸ πρόγραμμα περιέχει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ περιγραφήν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἀνοίγει εὐρύτερον στάδιον εἰς ἄλλο εἶδος δικῶν, καὶ δύναται συγχρόνως νὰ φέρῃ ζημίαν καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ εἰς τοὺς τρίτους καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν αὐτήν. Καὶ ὄντως, κατὰ τὸ σύστημα αὐτό, ἐν ἐκ τῶν δύω τούτων θέλει συμβαίνει ἐπὶ παντὸς σχεδὸν ἐνυποθήκου κτήματος εἰς δάνειον τῆς Τραπέζης· ἐξ ἑνὸς μὲν ἐνδέχεται ὁ ὀφειλέτης, κατὰ λάθος εἴτε παρασυρόμενος ἀπὸ ἴδιον συμφέρον πρὸς εὐόγκωσιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματός του, νὰ καταχωρίσῃ ἐν τῷ ὁμολόγῳ περιγραφὴν ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τὸ συγκείμενον λόγου χάριν ἐκ χιλίων πηχῶν οἰκοπέδου νὰ περιγραφῇ ὡς περιλαμβάνον **1100** πήχεις, ἢ τὸν περιέχοντα ἑκατὸν ἐλαιόδενδρα ἐλαιῶνα νὰ περιγραφῇ μὲ **130**, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἢ, τὸ σημαντικώτερον ἀκόμη, ἐνδέχεται καὶ ἀλλοιώσεις ἐπὶ τὸ χεῖρον νὰ ὑποστῇ τὸ κτῆμα ἐν τῷ μακρῷ διαστήματι χρόνου, ὅπερ δύναται νὰ παρέλθῃ, εἰς τὰ χρεωλυτικὰ μάλιστα δάνεια, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁμολόγου μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ ὑπάρχων δηλ. ἀμπελὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνομολογήσεως του δανείου νὰ χειροτερεύσῃ εἰς ἁπλοῦν ἀγρόν, μετὰ **10** ἢ **15** ἔτη ἐκτιθέμενος εἰς πλειστηριασμόν, ἢ ὁ ἐξ ἑκατὸν ἐλαιοδένδρων ἐλαιὼν νὰ ἔχῃ μόνον **50** κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ κτλ· καὶ ὅμως τὸ πρόγραμμα θέλει προκηρύττει κτῆμα πλειστηριαζόμενον κατὰ τὴν πρὸ **10** ἢ **15** ἐτῶν κατάστασιν αὐτοῦ, ὅπως τὴν περιέγραψε τότε ὁ ὀφειλέτης. Ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης περιγραφῆς δύνανται νὰ προσφέρωσι τιμὴν οἱ πλειοδόται, καὶ

μετὰ τὴν κατακύρωσιν εὑρίσκων αὐτὸ ὁ ὑπερθεματιστὴς εἰς ἄλλην πραγματικῶς κατάστασιν, θέλει ζητεῖ ἀποζημίωσιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ τιμήματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεξάντλητος πηγὴ διενέξεων. Ἀφ' ἑτέρου πάλιν ἐνδέχεται τὸ κτῆμα νὰ λάβῃ αὔξησιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁμολόγου μέχρι τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ· ὁ ἐξ ἑκατὸν λόγου χάριν ἐλαιοδένδρων συγκείμενος τότε ἐλαιὼν νὰ περιέχῃ ἤδη **150**, ἢ ὁ ἁπλοῦς τότε ἀγρὸς νὰ ἦναι ἤδη ἐν μέρει ἀμπελών κλπ· καὶ ὅμως τὸ πρόγραμμα θέλει περιγράφει κτῆμα πλειστηριαζόμενον κατὰ τὴν πρώην κατάστασιν αὐτοῦ, ὥστε τοιουτοτρόπως ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πωληθῇ εἰς κατωτέραν τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ ἀξίας τιμὴν μὲ βλάβην τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς Τραπέζης αὐτῆς κἄποτε.

Τὰ ἄτοπα ταῦτα λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπή, συμβουλευθεῖσα δὲ καὶ τοὺς διέποντας εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς *πιστοκτηματικὰς ἑταιρίας* (Societés de crédit foncier) εἰδικοὺς Νόμους τῆς **28** Φεβρουαρίου **1852**, **28** Μαρτίου **1852** καὶ **10** Ἰουνίου **1853**, ἐθεώρησε καλὸν νὰ παραλείψῃ τὸ τοιοῦτον σύστημα τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον οὐδὲ οἱ Γαλλικοὶ νόμοι δὲν παραδέχονται, καὶ βαδίζουσα τὴν μέσην ὁδόν, νὰ διατηρήσῃ μὲν τὴν κατάργησιν τῆς κατασχέσεως, ἀλλὰ νὰ παρεισάξῃ περιγραφὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τὰς οὐσιωδεστέρας αὐτοῦ ἐπόψεις, ὅπως σχεδὸν γίνεται καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Συγχρόνως δὲ, διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ σταδίων μακροχρονίων ὡς ἐκ τούτου καὶ ἀναστολῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας, ὁρίζει ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ **31** σύντομον προθεσμίαν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ προγράμματος στηριζομένας ἀνακοπάς, ἥτις εἶναι ἀρκοῦσα διὰ τὸν καλῆς πίστεως ὀφειλέτην, ἐὰν ἀληθῶς τὸ κτῆμα του δὲν περιεγράφη καλῶς ἐν τῷ προγράμματι, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θέλει μένει ἀρκετὸς χρόνος μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅπως δικασθῇ πρὶν αὐτοῦ ἡ ἀνακοπή. Οὕτω συνηρμολογημένον, τὸ σύστημα τῆς Ἐπιτροπῆς συμβιβάζει, νομίζομεν, τὰ πάντα· οὔτε λαβὴν ἀφίνει εἰς τὴν κακὴν πίστιν, οὔτε δικαιώματα ἀληθῆ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην, οὔτε τὸν τρίτον ὑπερθεματιστὴν ἐκθέτει εἰς ζημίας καὶ δίκας, καὶ ἐπὶ τέλους προκαλεῖ καὶ τὸν ὅσον ἔνεστι μεγαλείτερον συναγωνισμόν, ὅστις εἶναι εἷς ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς περιγραφῆς τοῦ κτήματος εἰς τοὺς πλειστηριασμούς.

13. Ἐν τῷ ἄρθρῳ **27**, παραγράφῳ τρίτῃ, ἡ φράσις « καὶ **15** *ἡμέρας τοὐλάχιστον ἡ δευτέρα* » νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς

φράσεως « καὶ ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι 15 πρὸ αὐτοῦ ἡ δευτέρα » ὅπως εἶναι καὶ κατὰ τὸ κοινὸν Δίκαιον εἰς τὴν Δικονομίαν, ἐπειδὴ τῷ ὄντι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ δευτέρα κοινοποίησις τοῦ πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ γένῃ καὶ πρὶν ῥθάσωσιν αἱ πρὸ αὐτοῦ 15 ἡμέραι, τουτέστι καὶ πρὸ ἑνὸς μηνὸς πρὶν αὐτοῦ, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι σχεδὸν τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης κοινοποιήσεως, ὥστε ἅμα ἐνεργηθῇ ἡ μία, κατόπιν ἀμέσως δύναται νὰ γένῃ καὶ ἡ ἄλλη, ἐνῷ ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι νὰ μὴ γίνηται ἡ δευτέρα κοινοποίησις πρὸ πολλοῦ πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥστε νὰ λησμονῆται ἕως τότε, καὶ οὔτε πάλιν πολὺ πλησίον αὐτοῦ νὰ ἦναι, καὶ οὕτω παρεισήχθη τὸ διάστημα αὐτὸ μεταξὺ τῶν 15 καὶ τῶν 8 ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

11) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 νὰ προστεθῇ ἡ λέξις « 24 » μετὰ τὴν λέξιν *ἐν τοῖς ἄρθροις*, ὥστε νὰ συμπεριλαμβάνηται εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπιταγῆς, καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτῆς νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν.

15) Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου 30 νὰ προστεθῇ ἡ φράσις « *ἡ δὲ ἐξαίρεσις αὐτῆς γίνεται ὅπως ὁρίζουν τὰ ἄρθρα* 996 *καὶ* 997 *τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν* » οὕτω θέλει πληρωθῇ ἐν οὐσιώδες κενὸν ὑπάρχον εἰς τὸ νομοσχέδιον.

16) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ἡ πρώτη περίοδος ἡ ἀρχομένη ἐκ τῆς λέξεως πᾶσα καὶ λήγουσα εἰς τὴν λέξιν *πλειστηριασμοῦ* νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἑξῆς· « *Πᾶσα ἀναχοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα μὲν ἀτελειῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δὲ ἄλλων ἀτελειῶν τῆς διαδικασίας πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ* ».

Οὕτω συντέμνεται ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ 12ῃ τροπολογίᾳ λόγους.

17) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 34, παραγράφῳ πρώτῳ, νὰ προστεθῶσι τὰ ἑξῆς μετὰ τὴν λέξιν *ποσὸν* « *ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν* » καὶ οὕτω νὰ ἐκλείψῃ πᾶς δισταγμὸς καὶ πᾶς φόβος δυνάμενος νὰ ἐγερθῇ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων δανειστῶν μὴ τυχὸν τρέχωσι κίνδυνον τροποποιήσεως τινὸς ἢ διενέξεων ὡς ἐκ τῆς γενικότητος τῆς διατάξεως αὐτοῦ τοῦ παραγράφου, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον καὶ τοῦ ἑπομένου παραγράφου ἡ διάταξις εἶναι ἐλλειπὴς ἀκριβείας.

Παρεκτὸς δὲ τούτου, νὰ προστεθῇ αὐτόθι μετὰ τὴν λέξιν ἔτε διὰ ἡ λέξις « *συντηρητικῆς* » διὰ τοὺς ἰδίους ἐκτεθέντας ἐν τῇ 7 τροπολογίᾳ λόγους.

Καὶ 18) Ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ 34 ὁ 5ος παράγραφος νὰ συνταχθῇ οὕτως· « *Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τόκων ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν.* »

Καὶ ἡ τροπολογία αὕτη εἶναι ἀναγκαία, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ μὴ γίνῃ πίναξ κατατάξεως καὶ ὅμως ὁ ὀφειλέτης νὰ ἰσχυρίζηται ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ τόσα ὅσα ἔλαβεν, ἢ ἐνδέχεται ὁλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα ν' ἀποῤῥοφᾶται ἀπὸ ἄλλα δάνεια προτιμώμενα τοῦ τῆς Τραπέζης, ὥστε αὕτη νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα οὐδὲ λεπτὸν νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων συνιστῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου μετ' αὐτῶν τῶν τροπολογιῶν. Πρὸς ἐπισῤῥάγισιν δὲ αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐχὴν ἄξιαν σοβαρᾶς προσοχῆς, περὶ τῆς ἐπεκτάσεως δηλαδὴ τῶν σωτηριωδῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 28 καὶ 31 τοῦ νομοσχεδίου εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ δάνεια καὶ εἰς ὅλους τοὺς πλειστηριασμούς, ἐνεργουμένους παρ' ὁποιωνδήποτε πιστωτῶν, ὥστε συμφώνως μὲ αὐτὰς νὰ τροπολογηθῶσι συναρμολογούμενα τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς πολιτικῆς ἡμῶν Δικονομίας· καὶ οὕτως ἐνῷ προστίθενται νέαι ἐγγυήσεις εἰς τὰ συμῤῥέροντα τῶν ὀφειλετῶν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 28, νὰ τεθῇ ἀφ' ἑτέρου φραγμὸς εἰς τὴν κακὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν στρεβλοδικίαν, καὶ νὰ ἐκλείψῃ πλέον ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐλαττωθῇ ἐπαισθητῶς τὸ λυπηρὸν ἐκεῖνο θέαμα τῶν ἀεννάων ἀναστολῶν τῶν πλειστηριασμῶν καὶ τῶν ἀτελευτήτων ἐκδικάσεων αὐτῶν, καὶ τὸ ἔτι λυπηρότερον θέαμα τῆς ἀκυρώσεως πλειστηριασμῶν καὶ μετὰ δέκα ἀκόμη ἔτη ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτῶν, καὶ τῆς μετὰ τοσοῦτον χρόνον ἀφαιρέσεως τοῦ πλειστηριασθέντος κτήματος ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἢ τοῦ τρίτου προσώπου εἰς ὃ ἤθελεν οὗτος τὸ μεταβιβάσει· ὥστε ὡς ἐκ τούτων καὶ αἱ διὰ τῶν πλειστηριασμῶν κατακυρώσεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ ἦναι ὁ ἀσφαλέστερος τίτλος κυριότητος, κατάντων προβληματικαὶ, καὶ τινες ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς περιστρεφομένων διατυπώσεων ἐπιφέρουν τὸ ἀντίστροφον ἀποτέλεσμα ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προτίθενται. Μὴ δυναμένη δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προτείνῃ τὴν ἐπέκτασιν ταύτην

διὰ τροπολογίας εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καθὸ πάντη ἀκατάλληλον ὡς πρὸς τοιοῦτον ἀντικείμενον, περιορίζεται νὰ συστήσῃ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ταχεῖαν αὐτῆς καθιέρωσιν διὰ νόμου εἰδικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ,

Δ. Καλλιφρονᾶς,
Κ. Δ. Βλάμης,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Θ. Α. Ζαΐμης,
Γ. Γουλιμῆς,

Κ. Π. Πλατὺς Εἰσηγητής.

Ἀαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ τὸ προϊὸν τῆς σταφίδος ἔρχεται ἡ κουκουλοτροφία, τῆς ὁποίας αἱ μεγάλαι ὠφέλειαι ἀρκούντως ἐγένοντο γνωσταί, καὶ ἥτις πλειοτέρας εἰσέτι ὑπέσχετο ὠφελείας, ἐὰν ἐξετείνετο ἐφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτηδείας οὔσης εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, καὶ ἂν ἡ καλλιέργεια ἐγίνετο μετὰ πλειοτέρας προσοχῆς καὶ διὰ καταλληλοτέρας μεθόδου. Δυστυχῶς ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ἐνέσκηψεν ἡ ἐπάρατος νόσος, ἥτις ἐπαπειλεῖ καὶ αὐτοῦ τὴν καταστροφήν. Ἡ Λακεδαίμων, ἥτις πρὸ δύω ἐτῶν εἰσέπραξεν ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ 400,000 τάλληρα, πέρυσιν εἰσέπραξε μόλις 50,000 καὶ ἐφέτος τὸ εἰσόδημα θέλει ἐλαττωθῇ ἐπαισθητότερον. Οἱ κάτοικοι λοιπὸν τῆς Λακεδαίμονος, βλέποντες τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτοὺς κίνδυνον, ἀπετάθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξαιτούμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τῆς Ἀσίας κουκουλόσπορον. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐποχὴ τῆς καλλιεργείας ἐπῆλθε καὶ οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερθέντων, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, νὰ ὁρίσῃ ἡμέραν τινα, καθ' ἣν παρουσιαζόμενος ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, νὰ μᾶς πληροφορήσῃ τί ἐνήργησε συνεπείᾳ τῆς ἀναφορᾶς τῶν συμπολιτῶν του καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας του.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀπόντος τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις ἠδύνατο νὰ δώσῃ θετικωτέρας ἀπαντήσεις, περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐδόθησαν παραγγελίαι πρὸς ἀγορὰν σπόρου καὶ ἐγένοντο μάλιστα καὶ ἀγοραί τινες, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ νόσος ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι τοσοῦτον εὔκολος ἡ προμήθεια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ σταφὶς εἶναι ἀληθῶς τὸ οὐσιωδέστερον προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐλπίζει νὰ ἦναι μετ' οὐ πολὺ εἰς θέσιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν εὐχαρίστους περὶ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ εἰδήσεις.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ὥρισεν ὡς ἡμέραν, καθ' ἣν παρουσιαζόμενος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπαντήσει εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, τὴν προσεχῆ τρίτην.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ πολλῆς δειλίας καὶ κατ' ἀνάγκην ἔρχεται ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν μίαν ἐπερώτησιν, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἤθελε πράξει ἐὰν δὲν ἠναγκάζετο ἐκ τινος πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς ἑνὸς συμπολίτου του, διότι πρὸ πολλοῦ γνωρίζων ὁ ἴδιος τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ συμπολίτου του ἐκτιθέμενα, ἀνέφερε ταῦτα εἰς τὸν ὑπουργὸν, ἀλλὰ λόγῳ ἴσως ὑπηρεσίας, ἂν ὄχι ἄλλο τι, ἀνέβαλαν τὴν περὶ τούτου σκέψιν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως φρονεῖ ὅτι ἡ καλὴ ἢ κακὴ τοῦ τόπου διοίκησις δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, τουτέστι τῶν νομαρχῶν, ἀπεφάσισε ν' ἀποτείνῃ τὴν ἐπερώτησιν, ἀφορῶσαν τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας, καθ' οὗ ἐστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφοραί, καταγγέλλουσαι τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος νομάρχην ὡς διωροδοκηθέντα, καὶ ἐπὶ τούτῳ παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν ἔλαβε τοιαύτας ἀναφορὰς καὶ τί συνεπείᾳ αὐτῶν ἐνήργησε. Ζητεῖ δὲ συνάμα νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ἔγγραφα τ' ἀνταλλαγέντα μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου, τοῦ νομάρχου καὶ δημάρχου Τριπόλεως περὶ τοῦ ἀστυνόμου, καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἐγγράφων θέλει ἀποδειχθῇ ἐναργῶς ὅτι παρέβη οὐσιωδῶς τὰ καθήκοντά του.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σταλῇ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, ἵνα λαβὼν γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπερωτήσεως, εἰδοποιήσῃ τὸ προεδρεῖον ποίαν ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὰς αἰτουμένας πληροφορίας.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἰσήχθη πρὸ μικροῦ εἰς τὴν Βουλὴν ἓν νομοσχέδιον περὶ μεταῤῥυθμίσεως τελωνείων τινων. Μεταξὺ δ' αὐτῶν μεταῤῥυθμίζεται καὶ τὸ ὑποτελωνεῖον Κορωνίδος ὑποβιβαζόμενον, καὶ τὸ φυλακεῖον Χελίου προβιβαζόμενον εἰς ὑποτελωνεῖον. Ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ ὑποτελωνείου Κορωνίδος ἐπροξένησε λυπηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας του, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ ἔπεμψαν αὐτῷ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Βουλὴν, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλοῦν νὰ μὴ γενῇ δεκτὴ ἡ μεταβολὴ αὕτη ὡς

ἀντικειμένη εἰς τὰ συμφέροντά των, ἐν ᾧ ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἀναφορὰν ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς, ἐζήτησε νὰ συστηθῇ αὕτη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μεταβολήν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ σταλῇ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου εἰσηγητικὴν ἐπιτροπήν.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Ἑρμιονίδος, ὅτι ὁ προβιβασμὸς τοῦ φυλακείου Χελίου εἰς ὑποτελωνεῖον δὲν εἶναι πρᾶξις αὐθαίρετος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἅπαντες οἱ πλοίαρχοι Σπετσῶν ὡς καὶ οἱ τῆς ἐπαρχίας του ἐζήτησαν τοῦτο δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν Βασιλέα ἕνεκα τῆς καταλληλότητος καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τοῦ λιμένος, ὁ δὲ Βασιλεὺς παρέπεμψε τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον παρεδέχθη τὴν αἴτησίν των, καὶ οὕτω συμπεριελήφθη εἰς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, περὶ τούτου δὲ ἐπικαλεῖται καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν βουλευτῶν Σπετσῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 6 Μαρτίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ὑποβεβλημένων εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν τῆς παρελθούσης καὶ τῆς ἐνεστώσης Συνόδου, ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη πρῶτον τῆς συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν τῆς παρελθούσης Συνόδου. Οὕτω δ' ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ἑπόμεναι περιλήψεις ἀναφορῶν·

«1. Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1857 ἐξ Ἀθηνῶν Αἰκατερίνης χήρας Δ. Ζωγράφου, ἐκτιθείσης τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της καὶ ἐξαιτουμένης περίθαλψίν τινα,

2. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1857 ἐκ Ναυπλίου Αἰκατερίνης χήρας Παπαδιαμαντοπούλου, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, χρηματήσαντος ἀρχηγοῦ ἐκστρατείας καὶ πολυειδῶς τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντος, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ ἀποδοθῇ σύνταξις καὶ προικοδότησις τῶν δύω θυγατέρων της.»

Αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 1 καὶ 2 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων.»

Ἀναγνωσθεισῶν καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 8 καὶ 10 ἐφεξῆς περιλήψεων·

«3. Ὁμοία Αἰκατερίνης Α. Ζαφειροπούλου ἐκ Ναυπλίου ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1857, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, χρηματίσαντος μέλους τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ βουλευτοῦ ἐπὶ 2 περιόδους, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον τῶν δικαιωμάτων του σύνταξιν.

8. Ὁμοία Εὐδοκίας Α. Σκανδαλίδου ἀπὸ 27 Μαΐου 1857, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας τοῦ ἱστορικοῦ ὀνόματος τῶν Σκανδαλιδῶν, καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μεγάλας αὐτῶν θυσίας, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

10. Ὁμοία τοῦ κηδεμόνος καὶ πληρεξουσίου τῆς οἰκογενείας τοῦ Δ. Ἱερομνήμονος ἐξ Ὑπάτης τῆς 7 Ἰανουαρίου 1858, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀποθανόντος Δ. Ἱερομνήμονος, τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἤδη διατελεῖ ἡ ὀρφανισθεῖσα οἰκογένειά του, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ περὶ αὐτῆς πρόνοια διὰ τῆς ἀπονομῆς ἀναλόγου συντάξεως.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι, ἂν αἱ ἀναφερόμεναι οἰκογένειαι πάσχουν καὶ δικαιῶνται πρὸς σύνταξιν, οὐ μόνον πρέπει νὰ ἀπαλειφθῶσιν αἱ ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπιτροπῆς λέξεις «ἐν δέοντι» ἀλλὰ καὶ νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις «τὸ ταχύτερον» ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ μακρὸν ἡ ἀπόδοσις τοιούτων δικαιωμάτων.

Ὑποστηριχθείσης δὲ τῆς προτάσεως καὶ ὑπ' ἄλλου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τούτων γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν ἔχει δ' οὕτως·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 3, 8 καὶ 10 νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν αὐτὰς καὶ ἀμείψῃ τὸ ταχύτερον τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἀκόλουθοι περιλήψεις·

«4. Ἀναφορὰ Χρ. Διαννοπούλου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1857 ἐκ Κωνιστρῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀξιωματικὸς τῆς Φρουρᾶς τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ ἀπολαμβάνῃ τὰ δικαιώματα τῆς περὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς ἐθνοσυλεύσεως.

5. Ὁμοία Ἑλένης Κούμα Καντακουζηνοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1857, δι' ἧς ἀναγγέλλει ὅτι θέλει μετατυπώσει τὴν δωδεκάτομον γεν. ἱστορίαν τοῦ πατρός της Μ. Κούμα, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 4 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.»

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον, μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ λάβῃ οἱονδήποτε ἐγκρίνῃ μέτρον περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν τοιαύτης φύσεως αἰτήσεων καὶ παρέξῃ συνδρομήν τινα καὶ εἰς τὸ προκείμενον σύγγραμμα.»

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 7 περιλήψεων, ἐχουσῶν ὡς ἑξῆς·

«6. Ἀναφορὰ Εἰρήνης, χήρας Ἰω. Στράτου ἐκ Καραβασαρᾶ, ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1857, δι' ἧς ἀναιρεῖ, ὅτι τὰ βασιλικὰ στρατεύματα σταθμεύσαντα εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἀπὸ τὸ 1835—1839, τὴν ἀπεστέρησαν καθ' ὅλον τὸ πενταετὲς διάστημα τῶν ἐνοικίων, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐκ δραχ. 2,000, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπότισις αὐτῶν.

7. Ὁμοία Ν. Στράτου ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1857, ἐξαιτουμένου ὡς ἀνωτέρω τὰ ὀφειλόμενα ἐνοίκια διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Βασ. στρατευμάτων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπὶ 5 ἔτη.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι αἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα μεγάλαι ἐκδουλεύσεις τοῦ μακαρίτου Ἰω. Στράτου εἶναι γνωσταὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ ὁ τραγικὸς αὐτοῦ θάνατος. Ἑτοιμόνως εἶναι σκληρὸν ἡ χήρα τοῦ ἐνδόξου τούτου στρατηγοῦ νὰ ἀδικῆται, καὶ ἀντὶ μάλιστα νὰ ἀνταμειφθῇ διὰ τὰς θυσίας τοῦ συζύγου της νὰ τῆς καθυστεροῦνται καὶ ἐνοίκια. Διὰ ταῦτα θεωρῶν ἀναπαρκῆ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐρεξῆς γνώμην·

«Αἱ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 7 νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως φροντίσῃ ἵνα ἀποδοθῶσι τὰ ὀφειλόμενα ἐνοίκια, ἃ καθυστεροῦνται, καθ' ὅσον μάλιστα ὤφειλε καὶ νὰ πτοιθάλψῃ τὴν οἰκογένειαν τοιούτου ἀγωνιστοῦ.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐφωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 9, 11 καὶ 12 ἑπόμεναι περιλήψεις·

«9. Ὁμοία τῶν θυγατέρων Παπᾶ Εὐστρατίου Πολυχρονοπούλου ἐκ Λαγκαδίων ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου 1858, δι' ἧς ἐκτιθέπι τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πεσόντος εἰς τὴν ἐν Τρικόρφοις κατὰ τοῦ Ἰμπραὶμ Πασᾶ μάχην, καὶ ἐξαιτοῦνται περίθαλψιν.

11. Ὁμοία Ἰω. Καραϊτιανοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένου ἵνα ἡ διάθεσις τῶν κτημάτων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων γίνηται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

12. Ὁμοία διαφόρων Λευκαδίων ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1858 ἐκ Πατρῶν, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ὅπως μετάσχωσι καὶ οὗτοι τῆς διανομῆς τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων, καθόσον διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἔθνους ἐστερήθησαν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ τῆς ἰδιοκτησίας των.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 9 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.»

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 11 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀνήκει νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς διατηρουμένης Μονῆς.»

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 12 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ τι δίκαιον καὶ νόμιμον.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἑπομένης περιλήψεως·

«13. Ὁμοία Ἰω. Πατακῆ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1858 ἐκ Σκοπέλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ μὴ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἐμμ. Κατσικογιάννη περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ εἰς πυρπολικὸν χρησιμεύσαντος πλοίου τῶν ἀδελφῶν Κατσικογιάννη, πρὶν ἢ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πρωτότυπον τῆς ναυπηγήσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔλαβε χώραν ἀλληλογραφία, ἥτις εἶναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ πρέπει νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἵνα συμπεριληφθῇ μετὰ τῶν σχετικῶν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγγράφων.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν

τῆς ἐπιτροπῆς, προπολογημένην συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω παρατηρήσεως ὡς ἐξῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 13 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον συνεννοούμενον καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 14, 20, 22, 23, 24 καὶ 29 περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

«14. Ὁμοία Ἑλένης χήρας Π. Καπιτανάκη ἀπὸ 9 Μαρτίου 1858 ἐκ Καλαμῶν, δι' ἧς ἐκτίθησιν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ὑπῆρξε στρατηγὸς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, χιλίαρχος ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ ἀντισυνταγματάρχης ἐπὶ Βασιλείας, καὶ ὅτι ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ, ἀποθανόντος ἤδη, δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν σύνταξιν καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπονομὴν αὐτῆς.

20. Ὁμοία Καλομοίρας χήρας Δημητρίου Χατζῆ Παναγ. Χασώτου, δι' ἧς ἀναφέρει τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων.

22. Ὁμοία Κατίγκως Χατζῆ Δημητρίου Ἀνδριανουπολίτου, δι' ἧς ἐπισυνάπτει δίπλωμα τοῦ ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1825 περὶ προβιβασμοῦ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεών του ἀνάλογον σύνταξιν.

23. Ὁμοία Σουλτάνας Κωνσταντίνου Δουμπάκτου ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1858, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι, ἀφότου ἀπέθανεν ὁ σύζυγος αὐτῆς ἔχων βαθμὸν Συνταγματάρχου, δὲν ἔλαβε χρηματικήν τινα χορηγίαν πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων της, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ἡ δέουσα πρόνοια.

24. Ὁμοία Χρήστου Καπετανάκη ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γ. Καπετανάκη, οἵα ἐλήφθη καὶ ὑπὲρ τῶν θυγατέρων τῶν συναγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πρωμάχων τῆς Πατρίδος.

29. Ὁμοία Κατίγκως χήρας Βούλγαρη, ὑπηρετήσαντος ὡς σημαιοφόρου τῶν ἑλαφρῶν ταγμάτων, ἐγκαταλιπόντος αὐτὴν μὲ ἑπτὰ τέκνα ἄνευ πόρου τινός, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον τῶν ἐκδουλεύσεών του χρηματικὴν συνδρομήν.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν παρὰ πόδας γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 14, 20, 22, 23, 24 καὶ 29 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων ἐν καιρῷ καθ' ὃν ἐφ' ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων ἐν καιρῷ καθ' ὃν ἐφ' περὶ συντάξεως τοῖς περιλειπομένοις ἀγωνισταῖς ληφθῇ πρόνοια.»

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 15 περίληψις·

«15. Ὁμοία διαφόρων κατοίκων Στίρφακα τῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ ἔγγονοι τοῦ Δημάκη Χατζῆ κατέλαβον τὸ χωρίον Παζαΐ ὡς ἰδιοκτησίαν των καὶ ἀπέβαλον αὐτοὺς τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς νομῆς, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ διαταχθῇ ἐξέτασις αὐστηρὰ ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς δικαστικῶς ὑπῆρξεν ἀπόρρητα ἀπάτης καὶ δόλου.»

Ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναγάσεως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀκολούθως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 15 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 περιλήψεως·

«16. Ὁμοία Δ. Κασβίκη ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 31 Μαρτίου 1858, δι' ἧς ἀποστέλλει ἀντίγραφον μεταφράσεως διατάξεών τινων τοῦ ὀθωμ. δικαίου περὶ λειβαδίων, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι δέχεται μὲν καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει λυθῇ τὸ περὶ συνδρομῆς βιβλίων ζήτημα, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ ὑπουργεῖον τὴν εἰς τὸ γενικὸν μέτρον παραπομπὴν τῶν ἐπικαλουμένων τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου θέλει γίνει μετὰ τὴν προκειμένην συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 16 ἀναφορὰν ὡς ἀκολούθως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 16 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον μέχρις οὗ λάβῃ ἡ Βουλὴ ὁριστικὸν μέτρον ἐπὶ τοιούτων αἰτήσεων.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 ἑπομένης περιλήψεως·

«17. Ὁμοία διαφόρων πλοιάρχων Χίων ἀπὸ 1 Μαρτίου 1858 ἐκ Χίου, δι' ἧς ἐκτιθέασι τὰς καταπιέσεις καὶ τὴν ἀφόρητον διαγωγὴν τοῦ Ἑλλ. προξένου Βουτσίνα καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑποφέρουσιν.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόξενος Βουτσίνας,

καθ' ἃ νομίζει, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀναφορὰ λοιπὸν πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἵνα πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ὁ ῥηθεὶς Βουτσίνας διατελῇ ἢ ὄχι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ ἂν διατελῇ ἔτι, νὰ δώσῃ τότε ὁ ὑπουργὸς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀναφοραὶ αἱ ἀποβλέπουσαι καταχρήσεις ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ἵνα προσελθὼν δώσῃ πληροφορίας περὶ ὅλων ὁμοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅμως τοῦτον πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητὴ ἡμέρα, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐρωτήσῃ συνάμα τὸν ὑπουργὸν ἂν ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ μάλιστα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπάρχωσιν εἰς τὰς φυλακὰς ὑπόδικοι ἢ κατάδικοι τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ποῖα τὰ αἴτια τῆς κρατήσεώς των καὶ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται διατελοῦντες ἐν ταῖς φυλακαῖς, διότι δὲν ἔχουσιν, ὡς μανθάνει, τὴν ἐλαχίστην προστασίαν παρὰ τῶν ἡμετέρων προξενικῶν ἀρχῶν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, καθ' ἃ γνωρίζει, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει γνῶσιν τῶν παραπόνων τῶν πλοιάρχων Χίων καὶ ἐγένοντο μάλιστα ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προξένου Βουτσίνα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὔριον καὶ ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ὑπ' ὄψιν ἀναφορὰν, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐρχόμενος ν' ἀπαντήσῃ αὔριον ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως, δύναται νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ λεγομένων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 17 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ γίνωσιν ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων αὐστηραὶ ἐξετάσεις, καὶ δώσῃ μετ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ὑπουργὸς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προξενικοῦ τούτου ὑπαλλήλου.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 18 καὶ 19 περιλήψεις·

«18. Ὁμοία Β. Διαλέτη ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός του καὶ ἐξαιτεῖται περίθαλψίν τινα.

19. Ὁμοία Στυλιανοῦ Παλαιολόγου ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1858, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὡς ἀπόστρατος λαμβάνων εὐτελῆ μι-

σθὸν δὲν δύναται νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐξαιτεῖται συνδρομήν τινα τῆς Βουλῆς.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἑπομένην γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 18 καὶ 19 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵν' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀναφερομένων καὶ περιθάλψῃ αὐτούς.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ἀκολούθου ὑπ' ἀριθ. 21 περιλήψεως·

«21. Ὁμοία τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων Τριπόλεως, ἄνευ ἡμερομηνίας, δι' ἧς ἐκτιθεῖσι τὸ προσγινόμενον αὐτοῖς ἄδικον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίας ΤΞΑ'. νόμου, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἐπαχθὴς καὶ καταστρεπτικὸς εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους.»

Ἐξεθηκέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ἓν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, εἶναι παρὸν, ἔρχεται νὰ διασαφήσῃ τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων συμπολιτῶν του ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐντὸς τῆς Περιόδου ταύτης ἐξεδόθη νόμος ἐπιβάλλων φόρον ἐπὶ τοῦ λιμένος Ναυπλίας α) διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτοῦ καὶ τὴν προκυμαίαν, καὶ β') διὰ τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ ἀποβλέπον τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος καὶ τὴν προκυμαίαν, εἶναι δίκαιον νὰ πληρώνωσι καὶ οἱ ἐκ Τριπόλεως ἔμποροι, καθ' ὅσον κάμνουν καὶ αὐτοὶ χρῆσιν τοῦ λιμένος· ὡς πρὸς τὸ μέρος ὅμως τοῦ φόρου τὸ ἀποβλέπον τὸ νοσοκομεῖον Ναυπλίας δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποχρεῶνται εἰς πληρωμὴν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς Τριπόλεως καὶ πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ φόρου τούτου, ὡς μὴ ποιοῦντες χρῆσιν τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίας. Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων καὶ προτείνει νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ὡς ἀφορῶσα δημοτικὸν φόρον· δύναται ὅμως νὰ μεταβιβάσῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 21 νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκο-

νομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων καὶ φέρῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν δέουσαν θεραπείαν.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25 ἑπομένης περιλήψεως·

«25. Ὁμοία Β. Χ. Βουδούρη, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκοῦς μισθοδοσίας του, τελέντος εἰς ἀποστρατείαν, διατελεῖ εἰς ἐκτρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν.»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ προκειμένη ἀναφορὰ ἐδόθη εἰς τὴν Βουλὴν πέρυσιν, ὅτε εἶχε τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ αὐτὸ τὸ προεδρεῖον, εἶχε δὲ σκοπὸν νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἀναφερόμενον συγγενῆ του νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ, ὡς ἄσκοπον καὶ ἀνωφελῆ, διότι ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, ὁ ἄλλως κατὰ πάντα ἀξιότιμος, ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν δυνάμει νόμου καὶ αἱ διαταξεις αὐτοῦ δὲν δύνανται νὰ ἐκβιασθῶσιν ὡς ἐφαρμοζόμεναι εἰς πάντα ἐν γένει ἀξιωματικὸν τιθέμενον εἰς ἀποστρατείαν. Ἡ Βουλὴ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι, ὡς εἶπεν, εἶναι ἄσκοπον τοῦτο καὶ δὲν συνάδει μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Σώματος νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν, ἥτις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ὡς ἐχαρακτήρισε τὴν ὑπόθεσιν, βεβαίως ἔχει δίκαιον ὁ προαγορεύσας· ἀλλ' ἐὰν ἡ ἀναφορὰ, ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, διαφέρει τὸ πρᾶγμα, καθ' ὅσον ὁ ἀναφερόμενος δὲν παραπονεῖται κατὰ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκθέτει τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ καὶ δύναται νὰ βοηθηθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ἡ ἀναφορὰ δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου, ἐπειδὴ, ὅταν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέλθῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην, λάβῃ δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλα ὁμοίας φύσεως παράπονα, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ τῷ ὑποβληθῶσιν, εἶναι δυνατὸν νὰ κλονισθῇ ἡ πεποίθησίς του, καὶ πεισθέντων ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ ἡ μισθοδοσία τῶν εἰς ἀποστρατείαν τιθεμένων, νὰ μεταβάλῃ τὸν νόμον πρὸς ὄφελος πάντων. Διὸ νομίζει ὅτι ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ ἀταλῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐν πρώτοις ἀμφιβάλλει ἂν τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνον ἀφορμὴν ἀπὸ τοιαύτας ἀναφορὰς, ἔπειται νὰ πεισθῇ ὅπως μεταβάλῃ τὸν νόμον. Ἀγνοεῖ δ' ἐπίσης ἂν ἀξιωματικὸς δύναται, ἀναφερόμενος δημοσίᾳ, νὰ ζητῇ ἔλεη. Διὰ τοῦτο, ὡς φέρων τὸ αὐτὸ ὄνομα μετὰ τοῦ ἀναφερομένου, ζητεῖ νὰ μείνῃ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ μείνῃ ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 25 ἀναφορὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 26, 27, 28, 30, 31 καὶ 31 καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 32 καὶ 33 περιλήψεις, ἔχουσαι ὡς ἕπεται·

«26. Ἀναφορὰ Παναγιώτας χήρας Καπετανάκη, δι' ἧς ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς δεκαπενταδράχμου συντάξεώς της, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

27. Ὁμοία Βαρβάρας Κολοβελώνη ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Γεωργίου, φονευθέντος εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ μάχην κατὰ τὸ 1827, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

28. Ὁμοία τῶν πληρεξουσίων τῆς Μαρίας Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐμμένουσι κακῶς τὸ διάταγμα τῆς προικίσεως τῆς ἐντολίδος των, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Βασ. προνοίας διὰ τῆς ἀπονομῆς γῆς κατ' ἐκτίμησιν.

30. Ὁμοία Ἰωάννου Ἱερεμίου Οὔγγρου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα ὑπὸ διαφόρους ὁπλαρχηγοὺς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἀπήμων καὶ ἄπορος, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια διὰ τῆς χορηγίας ἀναλόγου συντάξεως.

31. Ὁμοία Αἰκατερίνης χήρας Τουρτούρη, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ συντάξεως, ὡς ἀνεπαρκοῦς εἰς τὰς ἀνάγκας της.

31. Ὁμοία τῶν νεοφωτίστων Ἀφένδρας, Μενελάου καὶ Θεοδωρούλας Βελισαρίου, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ νεοφωτίστων εὐεργετικὸν νόμον, τὸν ὁποῖον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κακῶς ἐρμήνευσε κατ' αὐτῶν.

32. Ὁμοία Γ. Α. Βακαλοπούλου ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος γεωγρ. χάρτου τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς Θεσσαλίας, Ἠπείρου, Ἀλβανίας καὶ τῶν Ἰονίων νήσων.

33. Ὁμοία Σπύρου Πασαπόρτου, ἐπιτίμου ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν Φάλαγγα ἢ νὰ τῷ χορηγηθῇ χρηματική τις ἀμοιβή.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀκολούθως·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 26, 27, 28, 30, 31 καὶ 34 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων καὶ πράξῃ ἐπ' αὐτῶν ὅ,τι δίκαιον καὶ πρέπον διὰ τοὺς δυστυχοῦντας ἀγωνιστὰς ἢ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 32 νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περὶ συνδρομῆς τῶν συγγραμμάτων ἀποράσει τοῦ Σώματος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 33 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀνήκει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα.»

Τελευταῖον ἀνεγνώσθησαν αἱ ἑπόμεναι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Δυδοῦσα τέλος εἰς τὴν ἐξέτασίν της ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ εἶσὶν ὑπόχρεοι νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ζητουμένας πληροφορίας ἐπὶ τῶν διευθυνομένων αὐτοῖς ἀναφορῶν· ἐπομένως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης θέλει καταστήσει ἀποτελεσματικὰ τό τε δικαίωμα τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφέρεσθαι, καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἀποράσεις τοῦ Σώματος. Ἄλλως τε εἶναι μάταιον καὶ οἱ πολῖται ν' ἀναφέρωνται καὶ ἡ Βουλὴ νὰ συζητῇ τὰς ἀναφοράς, ἀφοῦ δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ γνωσθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως.»

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι, ὁπόταν διευθύνωνται ἀναφοραὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα, συνοδεύονται καὶ μὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶχε δοθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀναφορὰ τις 30—35 παρατυμένων ἀξιωματικῶν καὶ μετ' ἀπορίας βλέπει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐντὸς τῆς συζητηθείσης ἐκθέσεως. Παρακαλεῖ λοιπὸν νὰ ἐυρεθῇ ἡ ἀναφορὰ των καὶ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς ἡ Βουλή, διότι ἡ ἀναφορὰ πραγματεύεται οὐσιώδη συμφέροντα καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παραλειφθῇ ἡ αἴτησις τόσων ἐντίμων ἀξιωματικῶν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι θέλει εὑρεθῇ ἡ ἀναφορὰ ἵνα φέρῃ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ Βουλὴ τὴν ἀπόφασίν της, παρῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1859. ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος νομοσχέδιον, παρατηρῶν ὅτι ὅλαι αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶσὶν ὁμοιαι πρὸς τὰς τοῦ ΙΞ'. ὁμοίου νόμου Π. Ε. ἐκτὸς τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ περὶ βλάβης τοῦ προϊόντος τῶν ἀκαπέλων δηλώσεις τῶν ἀμπελοκτημόνων θέλουσι δοθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον μέχρι 31 Ἰουλίου, διότι ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἐπίδοσις αὐτῶν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἔφερε δυσκολίας καὶ ζημίας εἰς πολλοὺς προφλογουμένους, μὴ δυναθέντας ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἀπὸ τὰς κατοικίας των νὰ τὰς ἐπιδώσωσιν ἐμπροθέσμως. Παρακαλῶ ἑπομένως τὴν Βουλὴν ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισαμένου ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1859 ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν·

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100· — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅταν χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν, ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐπὶ ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμοῦ τῶν δημοτῶν, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

γ'. Ἐπὶ τῶν κοκκυλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ'. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκαρπου δρ. 15.

ε. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 0/0.

ς'. Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Περὶ τῆς κατὰ ἔνδρον εἰσπρακτομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος		Δικαίωμα ἐπικαρπ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπελοι	Μέχρι τῶν δραχ. 10		70		70
	Ἀπὸ 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» 21 » 30	2	50	2	50
	» 31 » 40	3	50	3	50
	» 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		3	
	Ἀπὸ δρ. 45—74	6		6	
	» » 75—104	9		9	
	» » 105 — καὶ ἐπέκεινα	12		12	

Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2		2	
Λαχανόκηποι, συκῶνες (μποστάνια), γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόρδα	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Γραμίδια καὶ Τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2		25	3
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3	50	5	
Καπνὰ καλοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	4		6	
	» » 50 » 69	6		9	
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Παμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20	1		1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2		3	
	» » 30 » 39	3		4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4		6	

Τὰ συνταδὸν πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐὰν ἡ καταμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ Σ.Ν.Ζ'. νόμου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησις βέβαι χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μήνυτος προσβληθεῖσαι ἀμπελοι, ὅσων τὸ προϊὸν ἐλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδος τοῦ 1859 ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θὰ λάβωσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ ἐνδὲν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ἐὰν δὲ ἡ πρόσοδος δὲν φθάνῃ τὰς δραχ. 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου, εἰς ἣν συνερχομένων, προσγομένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἔφορον ἡ δήμαρχος, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων πρόϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος Ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δρ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.		Ἔγγειος φόρος		Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ.		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Βαλανίδια.							
1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	Ἐφ' ἑκάστου καντηρίου	.	.	3	.	.	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας				2	50	.	50
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν		.	.	2	.	.	40
4) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα		1	10	.	.	.	55
5) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους		1	5	.	.	.	53
Κικίδια.							
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν	Ἐφ' ἑκάστ. ὀκᾶς	.	.	.	25	.	5
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους		.	10	.	.	.	5
Πρινοκόκκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		1	50	.	.	.	75
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου καντηρίου		2	.	.	.	1	.
Ξηρὰ σῦκα		1	50	.	.	.	70
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		1	.	.	.	.	50
Πορτοκάλλια		2	.		.	1	.
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		.	2	.	.	.	1

Ἂν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται ὡσαύτως καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον

φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπ' ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρον 10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1859.

Ἄρθρον 11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ Ἐπισκοπῶν ἄμπελοι, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄχυρα·

2) Ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς, καὶ τοὺς

ιδιοκτήτους ἢ ἐθνικοὶδιοκτήτους ἀμπελῶνας ἢ σταφιδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύω μόνον καιρὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινοφορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώδη, ὁ ἴσκος καὶ τ' ἀγριολάθυρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς ὄρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον δοθεισῶν ἀναφορῶν, ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 28 περιλήψεις, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς·

«1. Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1858 Ἀντωνίου Δεσποτοπούλου, ἐγκαθειργμένου εἰς τὰς ἐν Ναυπλίῳ φυλακὰς, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς διαφόρους καταχρήσεις τὰς συμβαινούσας εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν διατελοῦσιν οἱ κατάδικοι, ὧν πολλοὶ εἰσὶν ἄξιοι πάσης ἀνθρωπίνης εὐσπλαγχνίας, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν των.

28. Ὁμοία τοῦ καταδίκου Ἀντ. Δεσποτοπούλου ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1859, ἐπικαλουμένου τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ ἐγκαθειργμένοι εἰς τὰς φυλακὰς Ναυπλίας κατάδικοι.»

Αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπομένην γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 καὶ 28 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν ἐκτεθέντα, νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τὰ δέοντα.»

Ἀναγνωσθεισῶν δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 17, 21, 23, 24, 29 καὶ 31 ἑπομένων περιλήψεων·

«2. Ὁμοία Ῥουμπίνης Μιλάμου ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1858, ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησιν τῶν θυγατέρων αὐτῆς διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός των.

17. Ὁμοία Μιχαὴλ Μακρομαρία ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

21. Ὁμοία Ἀναστασίας Γ. Κλίστη, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της, πεσόντος κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ περὶ αὐτῆς, μητρὸς πολλῶν τέκνων, ἀνάλογος πρόνοια.

23. Ὁμοία Ἀσκαρίνης Δ. Παπούλη, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῶν συγγενῶν της καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι αὐτῶν ἀνάλογον σύνταξιν.

24. Ὁμοία Ἀδελφῶν Ἐμμανουὴλ Παπᾶ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐκτιθεῖσι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, μετασχούσης τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ προσεναγκούσης μεγάλας χρηματικὰς θυσίας, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνάλογος πρόνοια.

29. Ὁμοία τοῦ Χρ. Π. Κυπρίου, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις.

31. Ὁμοία Αἰκατερίνης χήρας Χατζῆ Γεωργίου Δημητρίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της.»

Ἐπρότεινέ τις νὰ λείψωσι καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς λέξεις «ἐν δέοντι» ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι τόσῳ μᾶλλον πρέπει νὰ ἐκλείψωσιν ὡς καὶ ἀνωτέρω αἱ λέξεις αὗται, καθ' ὅσον μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων ὑπάρχουσι καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, ὁ πλουσιώτερος ὅλ. οἶκος τῆς Μακεδονίας, ὅστις προσέφερε μίαν τῶν μεγίστων περιουσιῶν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ εἰργάσθη περιφανῶς ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Διὰ ταῦτα αἱ λέξεις «ἐν δέοντι» πρέπει ν' ἀντικατασταθῶσι καὶ ἐνταῦθα διὰ τῶν λέξεων «ὅσον τάχιον».

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἐμμανουὴλ Παπᾶ ἔπεσεν εἰς Πειραιᾶ ἐντίμως μαχόμενος μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Καραϊσκάκη καὶ ἡ ἐρημωθεῖσα χήρα του μόλις λαμβάνει σύνταξιν 6 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Νὰ συστηθῇ λοιπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις ν' αὐξήσῃ καὶ ἡ σύνταξις αὐτῆς ἀναλόγως.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ διαδεχθέντος τὴν ἔδραν ἀντιπροέδρου, ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὁ οἰκεῖος τόπος νὰ γίνῃ λόγος περὶ συντάξεως τῆς χήρας καὶ ὅτι δύναται νὰ ἀναφερθῇ αὕτη ἵνα συστηθῇ ἐπαξίως ἡ ἀναφορά της· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων «ἐν δέοντι» διὰ τῶν λέξεων «ὅσον τάχιον» ὡς ἀκολούθως·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2, 17, 21, 23, 24, 29 καὶ 31 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ'

χήν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ ἐνεργήσῃ ὅσον τάχιον ὅ,τι δίκαιον.»

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἑπομένη ὑπ' ἀριθ. 3 περίληψις, τεθεῖσα κατὰ τυπογραφικὸν λάθος ὡς 4.

«3. Ὁμοία τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κωνστ. Λεκατσᾶ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1858, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ ἐλεεινὴν κατάστασιν διά τε τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀπορίαν του, καὶ ἐξαιτεῖται χρηματικήν τινα χορηγίαν.»

Ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀποστάσεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 3 νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα φροντίσῃ περὶ τοῦ δυστυχοῦντος κληρικοῦ καὶ ἀγωνιστοῦ Κωνσταντίνου Ἀρχιμανδρίτου.»

Ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 ἑφεξῆς περιλήψεως·

«4. Ὁμοία Ἑλένης Ὀδυσσέως χήρας, ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένης τὴν αὔξησιν τῆς ἐξηκονταδράχμου συντάξεώς της διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ διασήμου στρατηγοῦ τοῦ ἔθνους Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου ἐκδουλεύσεις.»

Ἐπρότεινέ τις νὰ γίνῃ ἐνταῦθα μνεία καὶ τῆς προαποσταλείσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἑτέρας ἀναφορᾶς τῆς αὐτῆς χήρας, νὰ σταλῇ δ' ἐκ νέου καὶ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν, δι' ὧν συνωδεύετο ἡ πρώτη αὐτῆς αἴτησις, ἵνα ληφθῇ ὅσον τάχιστα πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης, διότι εἶναι ἐντροπὴ ἡ χήρα τοῦ μεγάλου Ὀδυσσέως νὰ λαμβάνῃ σύνταξιν 60 δραχμῶν.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τήν τε πρότασιν τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς γνώμην της ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 3 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς χήρας τοῦ διασήμου προμάχου τῆς πατρίδος Ὀδυσσέως.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 περιλήψεως·

«5. Ὁμοία Γεωρ. Δρίτσα λοχαγοῦ, δι' ἧς ἐπισυνάπτει διάφορα ἔγγραφα τῶν ἐκδουλεύσεών του καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, ὅπως τῷ δοθῇ ὁ βαθμὸς τοῦ ταγματάρχου ἐπαξίως τῶν ἐκδουλεύσεών του.»

Ἐξεθέτέ τις, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος, ἥδραῖος τὴν πατρίδα, ὑπηρέτησε τὸν ἀγῶνα ἐκ πρώτης ἀρχῆς, φέρων ἐπὶ φαβιέρου βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας ἐτέθη ὑπὸ σύν-

ταξιν τὸ 1836 διὰ Β. διατάγματος, διότι πρὸ τοῦ περὶ συντάξεων νόμου ἐχορηγοῦντο συντάξεις δυνάμει Διαταγμάτων. Ἐπελθὼν δ' ἀκολούθως ὁ περὶ συντάξεων νόμος, ὅστις ὁρίζει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, ἐσκέφθη καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἰσχὺν τῶν ῥηθέντων διαταγμάτων. Ὁ ἀναφερόμενος λοιπὸν ἀρχαῖος ἀγωνιστὴς ἐξακολουθεῖ λαμβάνων ὡς σύνταξιν τὸ διὰ τοῦ διατάγματος ὁρισθὲν ποσόν, ἐνῶ δυνάμει τοῦ περὶ συντάξεως νόμου δύναται νὰ λάβῃ 4—5 δραχμὰς πλειότερον, ὅπερ ζητεῖ ἤδη διὰ τῆς ἀναφορᾶς του. Ἐπομένως προτείνει νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά του στενότερον, καθ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον δύναται, χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὸν νόμον, νὰ δικαιώσῃ τὸν ἀναφερόμενον.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, ἂν ὁ ἀναφερόμενος δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀνωτέραν σύνταξιν, δύναται οἰκοθεν νὰ τὴν λάβῃ, ἐπικαλούμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου ὁριζόμενον ἀνώτερον ποσόν· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς λαβόντος τὸν λόγον καὶ ἡ περίληψις αὐτῆς εὑρίσκονται εἰς ἀντίφασιν, ἐπειδὴ ὁ μὲν βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ αὔξησιν τῆς συντάξεώς του δυνάμει τοῦ νόμου, διὰ δὲ τῆς περιλήψεως τῆς ἀναφορᾶς ζητεῖ ὁ ἀναφερόμενος προβιβασμόν. Ἂν δὲ ζητῇ τῷ ὄντι αὔξησιν τῆς συντάξεώς του, δικαίως ἐρωτᾶται, ὅτι ἐπελθόντος τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, ἂν ὁ ἀναφερόμενος ἔχῃ δικαίωμα νὰ λάβῃ πλειότερα τῶν διὰ τοῦ Διατάγματος ὁριζομένων, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ τὸ περίσσευμα, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη οὐδὲ νὰ συστήσωμεν τοῦτο, ὡς οἰκοθὲν ἐννοούμενον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.»

Δεκτῆς δὲ γενομένης δι' ἀναστάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀκολούθου 6 περιλήψεως ἀναφορᾶς,

«6. Ὁμοία Παρασκευῆς Ματακίδου χήρας ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1858, δι' ἧς ἐπισυνάπτει διάφορα ἔγγραφα τῶν πρὸς τὸ ἔθνος χρηματικῶν συνεισφορῶν τοῦ ἀνδρός της, μαρτυροῦντα τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.»

γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 6 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-

κῶν ὑπουργείων διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.»

Ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 ἑπομένη περίληψις·

«Ὁμοία τῶν κατοίκων Σκάλας τοῦ δήμου Οἰχαλίας ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1858, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸς ὄφελος αὐτῶν ὁ περὶ ἀπονομῆς ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕκαστον γεωργὸν νόμος τοῦ 1843 κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐν Ἀγίῳ Φλώρῳ βάλτου, τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἑτεροδημότας.»

Ἠρώτησε δέ τις τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἐὰν ἀληθῶς οἱ ἀναφερόμενοι ἐννοοῦν τὴν παραχώρησιν ἑνὸς στρέμματος, ἢ τῶν 40 στρεμμάτων κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορᾷ γίνεται λόγος περὶ τῶν γαιῶν τῆς Μακαρίας, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεννοηθὲν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν διέταξε τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς νὰ διανείμωσιν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των εἰς τοὺς γεωργοὺς κατὰ προτίμησιν μὲν τῶν πέριξ χωρίων, ἀκολούθως δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, αἱ δὲ ἀρχαὶ ἐνήργησαν κατὰ τὰ διατεταγμένα. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι Σκάλας παρεπονέθησαν δι' ἀναφορᾶς των ὅτι ἠδικήθησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαιῶν καὶ συνεπείᾳ τῶν παραπόνων των, τὰ ὁποῖα τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησε δίκαια, διέταξε τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς νὰ φέρωσι τὴν δέουσαν θεραπείαν, ὁ δὲ νομάρχης, εὑρισκόμενος ἐντεῦθα, τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐφρόντισε μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν νὰ θεραπεύσῃ τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων, οἵτινες βεβαίως οὐδεμίαν ἔχουσιν ἤδη ἀπαίτησιν, καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ των χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ λήξαντος ἔτους.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ ταύτης ἑπομένην γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἵνα ὑπὸ τὸν ἀριθ. 7 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι νόμιμον.»

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα αἱ ὑπ' ἀριθ. 8, 10, 11, 12 καὶ 36· 9, 13 καὶ 14 περιλήψεις ἀναφορῶν, ἐχουσαι οὕτω·

«8. Ὁμοία Περζίτσας Μαγριπλῆ χήρας ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1858 ἐκ Ναυπλίου, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς θυσίας τοῦ συζύγου της, πεσόντος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ ἀνεπαρκοῦς συντάξεως.

10. Ὁμοία Στάμου Κασαβέτη χήρας ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου

1858 ἐξ Ἀμφίσσης, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ 21 δράχμου συντάξεως ὡς ἀνεπαρκοῦς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας της, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, τοῦ μάρτυρος Α. Διάκου.

11. Ὁμοία Ἀθανασίου Δημητρίου ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ἀπὸ τοῦ 1833 ἀποφασισθεῖσα καὶ καθυστεροῦσα σύνταξίς του.

12. Ὁμοία Μιχ. Ἀνδρέου ἐξ Ἄργους ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του ἀνάλογον σύνταξιν, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἐν τῷ γήρατι δυστυχίας του.

36. Ὁμοία χήρας Χρυσοῦλας Λάμπρου Ζερβοῦ, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν, διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της.»

9. Ὁμοία Α. Θ. Εὐριπίδου ζητοῦντος τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς συλλογῆς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

13. Ὁμοία Κ. Σημαντήρη, κηδεμόνος τοῦ ἀνηλίκου ὀρφανοῦ Παναγ. Σεράφη ἐκ Μιτυλήνης ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἕνεκα τῆς ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας τοῦ ἐκεῖ ὑποπροξένου Σημηριώτου ἀπωλέσθη ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος ὑπηκόου Ἕλληνος Σεράτη, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν τιμωρίαν τοῦ προξενικοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου.

14. Ὁμοία τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀπιδέας τοῦ δήμου Ἕλους τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδ. Λιμπρᾶς, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι καταδιώκονται νὰ πληρώσουν φόρους ἀμπέλων τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν, καταστραφείσας ἐκ τῆς νόσου τοῦ μύκητος καὶ ἐκριζωθείσας, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀδίκου φόρου.»

Καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἑπόμεναι γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ μὲ μόνην τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *ἐν δέοντι* διὰ τῶν λέξεων *ὅσον τάχιον*.

«Αἱ ὑπ' ἀριθ. 8, 10, 11, 12 καὶ 36 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅσον τάχιον ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 9 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον μεχρισοῦ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς τῶν συνδρομῶν ζητήματος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 13 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξω-

τερικῶν ὑπουργείων διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἐν Μιτυλίνῃ Ἕλληνος προξένου αἰτιάσεων τοῦ ἀναφερομένου καὶ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐν τάχει τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 14 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων καὶ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 ἀναφορᾶς τοῦ συνταγματάρχου Χαμβούργ, δι' ἧς ἐξιστορῶν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν του, ἐξαιτεῖται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιόν του καὶ ὅτι ἐλπίζει ταχέως νὰ δοθῇ μία τις ἐπὶ τοῦ ζητήματος λύσις.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς εἶχεν ἡ γνωμοδότησις, πρὸς τὸ ὁποῖον ν' ἀπευθυνθῇ ἡ σύστασις ὅτι ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὀφείλει νὰ δώσῃ ἓν τέλος καὶ χάριν δικαιοσύνης καὶ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ὁ ἀναφερόμενος ἀνηνέχθη πολλάκις εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συστάσεών της.»

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 20 ἑπομένων περιλήψεων τῶν ἀναφορῶν·

«16. Ὁμοία Ἀναστασίας χήρας Γ. Ἀγαλλοπούλου ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της καὶ τῶν χρηματικῶν αὐτοῦ καταθέσεων ἀνάλογον σύνταξιν, ἧς ἔτυχον ἰσχάτως πολλαὶ χῆραι ὑπαγόμεναι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

19. Ὁμοία Α. Παπαζαφειροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται συνδρομήν τινα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς παιδικῆς ἀποθήκης του.

20. Ὁμοία τοῦ δημάρχου Βερβαίνων, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν σύστασιν εἰδικοῦ συμβολαιογραφείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου δήμου.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς ἑπομένας γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 16 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς δυστυχούσης χήρας τοῦ Γ. Ἀγαλλοπούλου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 19 νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 20 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ δημάρχου.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 περιλήψεως ἀναφορᾶς, ἐχούσης οὕτω·

«18. Ὁμοία τῶν κατοίκων Ἀγρινίου ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διέταξε νὰ κατεδαφίσωσι τὰς ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων ἀνεγερθείσας καλύβας των, ἂν δὲν ὑποσχεθῶσι νὰ πληρώνωσιν ἐνοίκιον δι' αὐτὰς, καὶ ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΠΖ'. νόμου.»

Παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Τριχωνίας, ὅτι καθ' ἃ τῷ γράφουσιν ἐξ Ἀγρινίου ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσεκάλεσε τοὺς ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων ἐχόντας οἰκοδομὰς νὰ πληρώσωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ ἐνοίκιον ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ κατεδαφίσῃ τὰς οἰκίας των. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων συμπολιτῶν του ἵνα μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντά των.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸν ψηφισθέντα νόμον οἱ ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων οἰκοδομήσαντες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι τὸ οἰκόπεδον κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς μιᾶς προθεσμίας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀναφερόμενοι ἐσιώπησαν, διὰ νὰ μὴ ἀπολέσῃ τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος, τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν πληρωμὴν μικροῦ τινος ἐνοικίου ὡς ἀναγνώρισιν τῆς κυριότητος τοῦ δημοσίου. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐκκρεμὲς ἐν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, τὸ ζήτημα θέλει μένει ἐκκρεμὲς μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἐντούτοις θέλει διατάξει τὸν ἔφορον νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν οἰκιῶν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἑπομένην γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν παραδεχθεῖσαν μεταβολὴν τῆς λέξεως *ἐν δέοντι*.

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 18 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅσου τάχιον ὅ,τι δίκαιον.»

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 22, 25 καὶ 26 ἑπόμεναι περιλήψεις·

«22 Ὁμοία Δ. Κασδόνη ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1858, αἰτου-

μένου συνδρομήν τινα εἰς τὸ περὶ νομῶν τοῦ Ὀθωμ. δικαίου ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειρίδιον.

25. Ὁμοία Μαρίας θυγατρὸς Παπαδημητρίου, δι' ἧς ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὰ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός της, πεσόντος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον βοήθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς θυγατρός της.

26. Ὁμοία Αἰκατερ. Βαρνακιώτου ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1859 ἐκ Μεσολογγίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων της ἡ δέουσα πρόνοια.»

Ἐφ' ὧν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς ἑπομένας τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδοτήσεις·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 22 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον, μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ περὶ συνδρομῶν ἐπὶ παρομοίων αἰτήσεων ζητήματος.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 25 καὶ 26 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν καὶ περιθάλψῃ τοὺς ἀναφερομένους.»

Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἑπομένης περιλήψεως ἀναφορᾶς·

«27. Ὁμοία Γ. Ῥοΐλοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς καταδιώξεως τοῦ δημοσίου διὰ χρέος πρὸς τὸ δημόσιον, πηγάζον ἀπὸ ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ 1858, καταστραφεισῶν ἐκ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου.»

Ἐξέθηκέ τις ὅτι ὁ ἀναφερόμενος Ῥοΐλος ὑπῆρξεν εἷς τῶν καλλιτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Γόρτυνος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ἐνοικιάσας προσόδους ὑπέστη σημαντικὰς ἐκ θεομηνίας ζημίας, καταστραφέντος τοῦ καρποῦ πρὸ τῆς ἐκκοπῆς του καὶ κατὰ συνέπειαν τοιαύτη ζημία ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον καὶ οὐχὶ τὸν ἐνοικιαστήν. Μετὰ τῆς γνώμης λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν πρὸς πλειοτέραν ἐνίσχυσιν.

Ὑπῆγεγκεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐνοικιασταὶ καὶ πρόχειρον παράδειγμα φέρει τὸν πρώην συνάδελφόν μας Νταγρέν, ὅστις ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς σταφίδος ἐζημιώθη 30,000 δραχμάς, καὶ ἑπομένως τὸ μέτρον τῆς ἐπιεικείας εἶναι δίκαιον νὰ γενικευθῇ εἰς ὅλους τοὺς ὑποστάντας τοιαύτας ζημίας ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ νόμου. Ἐν τοσούτῳ θεωρεῖ δίκαιον νὰ διατάξῃ τὸ ὑπουργεῖον τοὺς ἀρμοδίους

ταμίας νὰ παύσωσι τὴν κατὰ τοιούτων ὀφειλετῶν καταδίωξίν των μεχρισοῦ ληφθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι πολλῶν προϊόντων παθόντων ἐκ τῆς νόσου οἱ ἐνοικιασταὶ ὑπέστησαν σημαντικὰς ζημίας, ὡς οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν κουκουλίων τῆς ἐπαρχίας του. Ἐν τούτοις λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορῶν αὐτῶν νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἐγνώρισε τὰς εὐνοϊκὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐνοικιαστῶν διαθέσεις αὐτοῦ, ὅστις καὶ προθεσμίας ἐχορήγησε καὶ νόμον ὑπὲρ αὐτῶν προτίθεται νὰ φέρῃ, καθ' ὅσον ἄνευ νόμου τίποτε ὁριστικὸν δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύνανται νὰ εἴπῃ σήμερον εἰς τὸν ὑπουργὸν ν' ἀποζημιώσῃ ἕνα ἐνοικιαστὴν ζημιωθέντα ἄνευ νόμου· ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι αἱ ἐκ θεομηνίας προερχόμεναι ζημίαι πρὸ τῆς ἐκκοπῆς τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον ἐπιβαρύνουσι τὸν κύριον τοῦ κτήματος καὶ οὐχὶ τὸν ἐνοικιαστήν. ἑπομένως, ὅταν ἀναγνωρισθῇ τοιαύτη ζημία, ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ λάβῃ ἐν μέτρον ὑπὲρ τοῦ παθόντος ἐνοικιαστοῦ. Οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν ἀντιλέγει καὶ εἰς τὴν παρουσίασιν ἑνὸς νόμου ἐπιεικείας γενικωτέρου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ πράξῃ τι ἄνευ νόμου, ἀλλὰ νὰ λάβῃ καταλλήλα μέτρα πρὸς βοήθειαν τοῦ παθόντων ἐνοικιαστῶν, ἀναστέλλων ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὴν κατ' αὐτῶν καταδίωξιν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ συμφωνοῦσα μετὰ τῆς ἀνωτέρω τοῦ προεδρεύοντος γνώμης παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ 27 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἁρμόδιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ ῥιφῃ θεραπείαν.»

Ἀνεγνώσθησαν τελευταῖον καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 30, 32, 33, 34 καὶ 35 περιλήψεις ἀναφορῶν, ἔχουσαι οὕτω·

«30. Ὁμοία Ι. Γ. Μητροπούλου ἀπὸ Λιγοῦδισα τῆς Φλεσιάδος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐκεῖ δημοσίων κτημάτων, οἰκειοποιηθέντων ἀπὸ τὸν δήμαρχον, τὸν ἀστυνόμον Φλεσιάδος καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.

32. Ὁμοία Γ. Μουγκοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς

ἐπισυνάπτει διάφορα πιστοποιητικὰ ὁπλαρχηγῶν ὑφ' οὓς ὑπηρέτησε κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῷ ἀνεπαρκοῦς συντάξεως.

33. Ὁμοία Σταύρου Κωνσταντοπούλου ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1859 ἐκ Τριπόλεως, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν ἐλάττωσιν τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη ἕνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὧν ἦτον ἐνοικιαστὴς κατὰ τὸ 1858, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀληθοῦς ἀξίας ἑκάστου εἴδους κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς σημειωσίν του.

34. Ὁμοία τοῦ Ἰωάννου Κώνστα συνταγματάρχου ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1859 ἐκ Σμύρνης, δι' ἧς ἐξιστορεῖ τὰς διαφόρους καταπιέσεις καὶ καταδρομὰς, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του ἀπὸ τὸν Ἑλλ. Πρόξενον, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν ἡ Κυβέρνησις τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑπαλλήλου αὐτῆς διὰ νὰ μὴν ὑποφέρωσι τὰ πάνδεινα οἱ ἐκεῖ διαμένοντες ὑπήκοοι Ἕλληνες, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα ὀφείλουν αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ νὰ προστατεύσωσι.

35. Ὁμοία Δ. Νικολοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειριδίου τοῦ λογιστικοῦ τῶν Δήμων.»

Ἐφ' ὧν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς ἑπομένας γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 30 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἵνα ἐξετάσῃ καὶ πληροφορήσῃ τὴν Βουλήν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 32 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα λάβῃ πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ τούτου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 33 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ φέρῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 34 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ ἐνεργήσῃ αὐστηρὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου, φέ' ἧς δὲ ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 35 νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ περὶ συνδρομῶν ζητήματος.»

Ἐγένετο εἶτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Κωνστ. Θεοδώρου καὶ Ἰω. Λορεντσιάδου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΕΚ. βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1859.

Α.

Δ. Στάϊκος
Ἀ. Παπαδημητριάδης
Α. Χ. Λόντος
Γ. Νικολάου
Γ. Πατριαρχέας
Α. Παπαθανασίου
Κωνστ. Πλαπούτας

Π. Παπατσιώνης
Ν. Μοσχούλας
Χ. Τσαλαμιδᾶς
Δ. Νοταρᾶς
Δ. Στέφανος
Γ. Σκοῦφος
Κ. Βλάμης

Στ. Δοκὸς
Σ. Βαρότσης
Ἠλ. Καραγιάννης
Ἀ. Κοντόσταυλος
Γ. Διαμάντης
Γ. Γκολφάσης.

Β.

Α. Λόντος
Ἐμμ. Ἀντίπας
Σπ. Ἀντωνόπουλος
Κ. Θεοδώρου
Πέτρος Δηλιγιάννης
Ἰω. Βαλατόπουλος
Ν. Ἰατρὸς

Μ. Μιχαλόπουλος
Ι. Λορεντσιάδης
Ἠλ. Καράπαυλος
Γ. Κεφάλας
Γ. Βελῆς
Ἀ. Δεκιγάλας
Θ. Κολοκοτρώνης

Θ. Τσαννετάκης
Κ. Τσουκαλᾶς
Π. Κανελλόπουλος
Γ. Ναΐτης
Β. Δημητρακόπουλος
Ν. Ματθαίου.

Γ.

Ἀ. Βενιζέλος
Ἀ. Κουμουνδοῦρος
Ἰω Ζάρκος
Π. Ψάθης
Ἀ. Ἀβέρωφ
Ν. Χ. Παναγιώτου
Π. Χ. Πέτρου

Ἀ. Σοφιανὸς
Ν. Λεώπουλος
Α. Καμπάνης
Σ. Βλάχος
Ἀ. Τσάκας
Δ. Πετιμεζᾶς
Ἰω. Ταμπακόπουλος

Γ. Στάϊκος
Γ. Π. Γιατράκος
Γ. Γουλιμῆς
Σ. Στράτος
Π. Κουντουριώτης
Β. Κριεζῆς.

Δ.

Ἰ. Παπαλουκόπουλος
Δ. Ἀθανασίου
Α. Βελέτης
Ε. Οἰκονομόπουλος
Ν. Βουδούρης
Ἀντ. Ἀρμάος
Γ. Σιρπάνος
Ἀ. Αὐγερινὸς
Χ. Θεοχαρόπουλος
Στ. Μήτσας
Ἰω Ταταράκης
Ἰω. Εὐσταθίου
Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς
Γ. Πανουργιόπουλος
Ἀν. Ζέρβας
Β. Νικολαΐτης
Ἀ. Δανηλόπουλος
Θ. Γρίβας
Ν. Καναβὸς
Κ. Δουζίνας.

Ε.

Γ. Μπάστας
Σ. Κρεστενίτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος
Ἠλ. Παπαδαῖος
Π. Καμπάνης
Χ. Χριστόπουλος
Γ. Καΐρης
Κ. Πλατὺς
Ν. Πανουριᾶς
Γ. Μαυρομιχάλης
Φ. Φίλωνος
Δ. Πετροπουλέκης
Γ. Περωτῆς
Α. Ῥενουάρδος
Δ. Δημητρακόπουλος
Δ. Νάκος
Στ. Καπετανάκης
Ἀ. Μαυροειδῆς
Ν. Πιεράκος
Γ. Ῥεβελιώτης.

Ϛ.

Θ. Α. Ζαΐμης
Ἰω. Σαγρέδος
Γ. Ἰατρὸς
Κ. Παντρόπουλος
Ἀ. Π. Χ. Ἀναργύρου
Σ. Σκουμπουρδῆς
Ν. Βαρδαρῆγος
Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Σ Κοπανίτσας
Δ. Τσόκρης
Γ. Μαδεμοχωρίτης
Ἀ. Δανόπουλος
Ἰω. Προβελέγγιος
Ἀ Διδόπουλος
Α. Καλογερόπουλος
Χ. Σουμαρίπας
Π. Πατρινὸς
Εὐθ. Κεχαγιᾶς
Δ. Πολυχρονόπουλος
Π. Ταντάρης.

Ζ.

Ἐλ. Καλογερᾶς	Ἐμμ. Τσοῦχλος	Γ. Κονδύλης
Ἀνταγν. Παπατσώρης	Μ. Σολωμὸς	Ἰω. Μπαλάφας
Π. Καλομοιρδάρτης	Ν. Γρανίτσας	Δ. Βουδούρης
Δ. Καλλιφρονᾶς	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν. Τσέλιος
Σ. Στεφανόπουλος	Ἀ. Μάντσαρης	Κ. Κουρκουμέλης.
Ἀ. Μεταξᾶς	Εὐαγ. Κοντογιάννης	
Ἰω. Μωριάτης	Ἰω. Σκαβέντζος	

Ὁ δὲ προεδρεύων ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 7 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις διακοινώσας ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἐκφράζουσι δι' ἐπιστολῶν των τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν εὐχαριστίας των διὰ τὴν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν γενομένην ἀποστολὴν ἀντιτύπου τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Οὕτω δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς, ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τῶν ὁμογενῶν ἐξ Ὀδησσοῦ, Κεφάλας ἐπιλεγόμενος, καταγγέλλει εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ὅτι ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τινων τῶν προξένων μας. Ἀληθῶς δὲ, ἂν παρατηρήσῃ τις, θέλει ἴδει ὅτι τὸ μὲν 1856 ἐλιμενίσθησαν εἰς Ὀδησσὸν Ἑλληνικὰ πλοῖα 182, Αὐστριακὰ 157, Ἀγγλικὰ 143, Σαρδικὰ 111, Γαλλικὰ 84, Σικελικὰ 53, Σουηδικὰ 46 καὶ Τουρκικὰ 26· τὸ 1857 ἐλλιμενίσθησαν Ἑλληνικὰ

πλοῖα 82, Αὐστριακὰ 283, Ἀγγλικὰ 203, Σαρδικὰ 189, ἤ ἐστι ἔλαβον τὴν θέσιν τῶν Ἑλληνικῶν, Σουηδικὰ 86, Τουρκικὰ 43, δηλ. ἐξωμοιώθησαν πρὸς τὰ ἡμέτερα, Σικελικὰ 39 καὶ Γαλλικὰ 36· τὸ δὲ 1858 Ἑλληνικὰ 97, Αὐστριακὰ 289, Ἀγγλικὰ 216, Σαρδικὰ 158, Σουηδικὰ 67, Τουρκικὰ 65, Σικελικὰ 50 καὶ Γαλλικὰ 27. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ 1856 τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἶχον τὸν πρῶτον βαθμὸν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ 1857 ἔλαβον τὴν θέσιν ταύτην τὰ Αὐστριακὰ, τὰ Ἀγγλικὰ καὶ αὐτὰ τὰ Σαρδικὰ, ὥστε τὰ ἡμέτερα πλοῖα ἐξωμοιώθησαν πρὸς τὰ Τουρκικὰ, τοὐτέστιν ἔλαβον τὸν τελευταῖον βαθμόν. Ἐν τούτοις, ἐὰν παρατηρήσῃ τις τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, δὲν εἶναι λιμὴν εἰς ὃν δὲν προσορμίζονται τὰ ἡμέτερα πλοῖα, δὲν εἶναι λιμὴν εἰς ὃν νὰ μὴ ἔχουν συμφέροντα, οἱ δὲ πρόγονοί μας ἐθεώρουν ὡς ἴδιον λιμένα τὴν Μαύρην θάλασσαν, ὥστε τοιαύτη ἐλάττωσις τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀδιάφορος καὶ ἐπουσιώδης. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον γενόμεναι ἐπερωτήσεις, καὶ μάλιστα παρὰ τῆς Βουλῆς, δὲν ἔλαβον πάντοτε τοσοῦτον εὐχάριστον ὑποδοχὴν, ἂν καὶ οἱ βουλευταὶ οὔτε εἰς θεωρητικὰ ζητήματα ἀποπλανῶνται διὰ τῶν ἐπερωτήσεών των, οὔτε ὁρμῶνται ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ προσβάλωσι τὸ ὑπουργεῖον ἢ νὰ διαδεχθῶσι τοὺς συγκροτοῦντας αὐτό. Ἡ Βουλὴ περιστρέφεται εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν, τὴν ναυτιλίαν ἡμῶν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ζητήματα πρακτικὰ, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ὕπαρξις πάντων, διότι ἡ Βουλὴ εἶναι ἡ πεῖρα καὶ ἔρχεται φέρουσα ζητήματα πείρας καὶ ἐθνικῶν συμφερόντων. Καὶ ὅμως δὲν ἐνθυμεῖται ποτὲ νὰ τύχουν τῆς δεούσης ὑποδοχῆς αἱ ἐπερωτήσεις τοῦ Σώματος, δὲν ἐνθυμεῖται νὰ δοθῇ κἂν εὐάρεστος ἀπάντησις εἰς αὐτάς. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ τί περιμένομεν ὅταν εἷς ὑπουργὸς ἔρχεται καὶ λέγει ὅτι δὲν διανέμει τὴν ἐθνικὴν γῆν καὶ ἂν τὸ θέλουν οἱ Ἕλληνες, διότι δῆθεν εἶναι ὑποθηκευμένη; τί περιμένομεν ὅταν λέγῃ, ὅτι καὶ ἡ μέχρι τοῦδε διανεμηθεῖσα εἶναι ἐνυπόθηκος καὶ κατά τινα τρόπον διενεμήθη κακῶς; Τί θέλουν γίνει λοιπὸν αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἔθνους περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς; τί θέλουν γίνει τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων; θέλουν τάχα νὰ καταντήσωμεν Τσαράνοι ἐντὸς τῆς πατρίδος μας; Ἡ Βουλὴ συμβουλεύει νὰ παύσῃ μία κατάστασις πραγμάτων, ἥτις δὲν ὑπόσχεται κοινωνικὴν πρόοδον, ζητεῖ νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ καλὰ τῆς εὐημερίας καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκεντρόνει ὅλην τὴν προσοχήν της εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς πρωτευούσης. Ἐνταῦθα δὲν δύναται νὰ λησμονήσω

δ,τι εἶπε διάσημός τις πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης, ἀποφανθεὶς ὅτι ὁ ἀσχολούμενος νὰ προάγῃ μόνον τὴν πρωτεύουσαν, ἀσχολεῖται νὰ καταστήσῃ μεγάλην τὴν κεφαλὴν παιδίου καὶ ν' ἀρήσῃ μικρὰ καὶ ἀτελῆ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ σώματος, ἀλλὰ τότε τὸ παιδίον μένει καχεκτικὸν καὶ ἀποθνήσκει μετ' ὀλίγον ἀπὸ ἐγκεφαλίτιδα. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον ν' ἀποδέχωνται οἱ ὑπουργοὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν βουλευτῶν καὶ δίδωσιν εἰς αὐτὰς ὅλην τὴν δέουσαν προσοχήν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶχε σκοπὸν ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ἂν δὲν ἔβλεπεν ἄγνοιαν πραγμάτων εἰς ἓν μέρος τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, διότι συγκρίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων πρὸς τὰ τουρκικά, εἶπεν, ὅτι κατὰ **1857** ἔτος κατεβιβάσθη πολὺ ὁ πληθυσμὸς τῆς ἑλληνικῆς σημαίας καὶ ηὔξησεν ὁ τῆς τουρκικῆς. Ἀλλὰ τοῦτο προῆλθε διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου πλῆθος Τουρκικῶν καὶ Μολδαυικῶν πλοίων ἠναγκάσθησαν ν' ἀλλάξουν σημαίας καὶ λάβωσι χάριν ἀσφαλείας τὴν ἑλληνικήν, ἐκ τούτου δὲ ηὔξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν. Ἡ φανεῖσα λοιπὸν κατὰ τὸ **1857** ἐλάττωσις δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς κακῆς διαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προξένων, ἀλλ' ἦτο συνέπεια τῆς παρελεύσεως τῆς αἰτίας, ἥτις ἔβιασε τὰ ἀλλοεθνῆ πλοῖα νὰ ζητήσουν προσωρινῶς τὸ ἄσυλον τῆς ἑλληνικῆς σημαίας.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἐζήτησε ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι ἦτον ἄδικος ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἀποδίδεται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὰς γινομένας παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπερωτήσεις, ἐθεώρησε δὲ πάντοτε ὡς τὸ πλέον εὐχάριστον χρέος νὰ λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἀφορμὴν καὶ δίδῃ λόγον ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ κλάδου, ὡς ἀξίου ὅλης τῆς προσοχῆς καὶ μερίμνης τοῦ ἔθνους. Ἡ Ἑλλὰς, ὡς ἐπικράτεια, εἶναι βεβαίως μικρότατον Κράτος, ἀλλ' ἕνεκα πολλῶν λόγων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς καρδία σώματος, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἐκτείνονται πολὺ μακρὰν, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοῦ ὁποίου σημεῖα τὰ διάφορα ἑλληνικὰ προξενεῖα, ὥστε εὐχαρίστως εἶδε πάντοτε νὰ δίδεται ἀφορμὴ ὅπως ἐξετάζηται ἡ κατάστασις των. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὡρμήθη εἰς τὴν ἐπερώτησίν του ἐκ τῶν πληροφοριῶν φίλου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔμαθε τὴν ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν γενομένην κατὰ τὴν Ὀδησσὸν ἐλάττωσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἀλλ' εἶναι σκέψις ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ ν' ἀποφανθῇ τις, ὅτι, ἀφοῦ ἡ κατάστασις

τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας δὲν εἶναι καλὴ, πρέπει νὰ προέρχηται ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων προξένων. Ἀλλ' ἡ κακὴ κατάστασις τῆς ναυτιλίας δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ διαφόρων λόγων, ὀρθῶς δὲ εἶπεν ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν ἐγένετο ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ πολέμου, ὡς δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἔτι, ὅτι πολλάκις ἀλλάσσουν οἱ λιμένες τῆς προσορμίσεως καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐπικρατοῦν ἄλλοι, ὥστε ἐντεῦθεν δύναται νὰ συμβῇ ἐλάττωσις σημαιῶν εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο μέρος. Ἐν γένει δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν προξενικὸν κλάδον, τρία τινὰ νομίζει ὅτι ἀπαιτοῦνται πρὸς τελειοποίησιν καὶ μόρφωσιν αὐτοῦ· α) νὰ καταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις, ὡς εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς κλάδους, ὅλην τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὴν καταλληλον ἐκλογὴν τῶν προσώπων· β) καθῆκόν της εἶναι νὰ ἐπιβλέπῃ ἀγρύπνως τὴν διαγωγὴν των καὶ νὰ διορθώνῃ ἢ τιμωρῇ πᾶσαν αὐτῶν ἔλλειψιν, καὶ γ) νὰ βελτιώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῶν καταλληλοτέρων νομοθετημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ ἐνεργῶσιν οἱ ἑλληνικοὶ πρόξενοι. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ὅ,τι ἐπροσπάθησε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ προκάτοχοί του εἶναι τὸ νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν εἰς προξενικὴν ὑπηρεσίαν νέοι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἰδίως τῆς νομικῆς σχολῆς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνοι μάλιστα, οἵτινες κατὰ τὴν φοίτησιν αὐτῶν διεκρίθησαν ἐπὶ εὐφυΐᾳ καὶ τιμιότητι. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων φροντίζει ὥστε οἱ διορισθησόμενοι νὰ ἔχωσι καὶ πεῖραν τινὰ καὶ διοικητικήν τινα γνῶσιν καὶ οὕτω τοὺς ἀποστέλλει πρῶτον γραμματεῖς προξενείων, ἵνα μορφούμενοι βαθμηδὸν λάβωσι προαγωγὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἐκτὸς δὲ τῶν προσώπων τούτων ὑπάρχουσιν εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον καὶ ἀρχαῖοι τινὲς λίαν ἀξιότιμοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἐπὶ εἰκοσαετίαν διέπρεψαν διὰ τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς πείρας των εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἠδύνατο νὰ παύσῃ ἐκ τῶν πρατέρων, πρὶν ἢ τῷ δοθῇ εὔλογος ἀφορμὴ παύσεως, διότι καὶ ἄλλοτε ἐξέφρασε τὴν ἀρχὴν καὶ ἤδη ἐπαναλέγει, ὅτι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παύηται ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἄνευ λόγου, καθ' ὅσον παύει καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ὅταν πᾶσαν στιγμὴν ὁ πέλεκυς τῆς παύσεως ἐπίκειται κατ' αὐτοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ ὑπάλληλος προκρούσῃ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, οὐ μόνον πρέπει νὰ παύηται ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσάγηται εἰς δίκην ὡς ἀδικῶν τὰ κοινά. Ἐκτὸς ὅμως τῶν προξένων ἔχομεν εἰς διάφορα μέρη καὶ πράκτορας, οἵτινες εἶναι πλειότεροι παντὸς ἄλλου ἔθνους, διότι ἀνὰ πᾶν σημεῖον τῆς Τουρκίας ἔχομεν καὶ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα

εἶναι παρήγορον νὰ εὑρίσκωσι προστασίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰσοδήματα τῶν πρακτόρων ἦσαν ὀλίγιστα, ἐξελέγοντο διὰ τὰς θέσεις ταύτας πρόσωπα τῆς κατωτέρας τάξεως. Ἐκ τούτου ἐγίνοντο παράπονα κατ' αὐτῶν, καὶ εἶχεν ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι ὁ πράκτωρ παρακολουθεῖ μακρόθεν τὸ πλοῖον, ἵνα ἴδῃ ποῦ θέλει καταπλεύσει, καὶ σπεύδει νὰ τὸ φορολογήσῃ. Ἄλλως τε οἱ πράκτορες ἐξελέγοντο ἐν Ἀθήναις καὶ ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάμπτωχοι, ἐν ᾧ πρέπει νὰ προτείνωνται ὑπὸ τοῦ προξένου τῆς περιφερείας καὶ νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτοῦ καὶ εὐθύνην. Ἐξεδόθη λοιπὸν ἐγκύκλιος, δι' ἧς ἀνετέθη ἡ πρότασις εἰς τοὺς προξένους, ἐπιβαλλομένης τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ ἐκλέγωσιν ἐνδημοῦντα εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἔχοντα κοινωνικήν τινα τάξιν καὶ εὐπορίαν. Καὶ ὁμολογεῖ μὲν ὅτι εἰς τινα μέρη δὲν ὑπῆρχον πρόσωπα μὲ τοιαῦτα προσόντα, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν, σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖσε καὶ ἐμπόριον καὶ ναυτιλία, διότι ὅπου ὑπάρχουσι ταῦτα, ἐκεῖ ἐγκαταστήνεται καὶ ὁ Ἕλλην· διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον ἐπέμεινεν εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῆς ἐγκυκλίου. Εἰς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ καθῆκον τοῦ ὑπουργείου, τὴν ἐπιτήρησιν δηλ. τῶν προξένων, ἅμα τις ἐξ αὐτῶν κατηγορηθῇ, τὴν ἰδίαν στιγμὴν τὸν προσκαλεῖ εἰς ἀπολογίαν, ἐκτὸς ἂν τὸ ὑπουργεῖον πεισθῇ ὅτι ἡ καταγγελία εἶναι προφανῶς ἐμπαθὴς καὶ ἀνυπόστατος. Ἂν δ' ἡ ἀπολογία τοῦ προξένου ἀφήσῃ ἴχνος ἁπλοῦν ὑπονοίας, τὸ ὑπουργεῖον γράφει εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὴν πρεσβείαν νὰ ἐξετάσῃ τὰ καθέκαστα τῆς κατηγορίας καὶ ὑποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα, πολλάκις δὲ πέμπει πρὸς τοῦτο ἐπίτηδες πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὰς πλέον αὐστηρὰς ἀνακρίσεις. Ἐκ διαφόρων λοιπὸν κατηγοριῶν ἐπαύθησαν καί τινα πρόσωπα, ἀλλ' ἂν ποτὲ ἐξερχόμενος τοῦ ὑπουργείου θέλει ἔχει ἔλεγχόν τινα, θέλει εἰσθαι ὁ ἔλεγχος ὅτι διά τινας ἴσως τούτων δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ παῦσις. Τελευταῖον ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον καθῆκον τοῦ ὑπουργείου, τὴν ἁρμόζουσαν δηλονότι εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον νομοθεσίαν, παρατηρεῖ ὅτι ἔφερεν ἐν καιρῷ νόμον κανονίζοντα τὰ καθήκοντα τῶν προξένων, μένει δὲ νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἄλλος τις νόμος, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὁποίου πείθεται ὅτι ἴσως πάσχει ἡ ναυτιλία. Εἰς τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν τῶν προξενικῶν τελῶν εἶναι βέβαιον ὅτι εὗρε διαφόρους ἀτελείας, αἵτινες δίδουσιν ἀφορμὴν ἀκουσίων καταχρήσεων, καὶ αἱ ἀτέλειαι αὗται πρέπει νὰ διορθωθῶσιν. Ἀλλὰ νόμος τις δὲν πρέπει νὰ μεταβάλληται ἐκ τοῦ προχείρου, οὐδὲ νὰ ῥίπτηται

κατὰ μέρος πρὶν ἕτερος νόμος τελειότερος διαδεχθῇ τὸν ὑπάρχοντα. Πρὸς σύνταξιν λοιπὸν ἄλλου νόμου περὶ διατιμήσεως τῶν προξενικῶν τελῶν ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ συλλέξῃ πολλὰς καὶ παντοίας πληροφορίας, καὶ δύω ἤδη ἔτη ἐνασχολεῖται εἰς τοῦτο. Ἐλπίζει δὲ ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν νὰ φέρῃ δύω τοιαῦτα νομοσχέδια, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔλαβεν ὁδηγίας καὶ ἀπὸ πολλοὺς βουλευτάς. Ἐνταῦθα λήγει ἡ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας ἀπάντησίς του. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν σημερινῶν πρακτικῶν εἶδεν ὅτι γίνεται λόγος καὶ περὶ ἀναφορᾶς τινος τοῦ συνταγματάρχου Γιάννη-Κώστα, παραπονουμένου κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξένου, ἔρχεται νὰ εἴπῃ καὶ περὶ τούτου ὀλίγα. Ὁ συνταγματάρχης Γιάννη-Κώστας ἐπεμψε διαρρόους τοιαύτας ἀναφορὰς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ ἀμέσως καὶ πληροφορηθῇ τὰ γινόμενα. Ἐν πρώτοις λοιπὸν ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ ῥηθεὶς Γιάννη-Κώστας εὑρίσκεται πρό τινων ἐτῶν εἰς Σμύρνην, διότι, θανούσης τῆς δευτέρας συζύγου του, εἶχεν ἀνάγκην νὰ διεκδικήσῃ κληρονομικά τινα δικαιώματα τῆς κόρης αὐτοῦ. Ἐζήτησε δὲ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις ὑπήγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐστριακοῦ προξενείου καὶ τὸ ἡμέτερον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιληφθῇ. Ἡ αἰτία ὅμως τῶν κατὰ τοῦ ἡμετέρου προξένου παραπόνων τοῦ Γιάννη-Κώστα προέρχεται ἀπὸ ἄλλον λόγον. Ὁ ῥηθεὶς Γιάννη-Κώστας εἶχεν ἐγγυηθῇ διά χρέος τρίτου πρὸς Γάλλον τινά, ἐπειδὴ δὲ ὁ πρωτοφειλέτης δὲν ἐπλήρωνε, τὸ γαλλικὸν προξενεῖον παρεπονέθη πολλάκις καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ ἑλληνικόν, ζητοῦν νὰ πληρωθῇ ὁ ὑπήκοός του. Τὸ προξενεῖον λοιπὸν ὑπεχρέωσε δι' ἀποφάσεώς του τὸν Γιάννη-Κώσταν νὰ πληρώσῃ τὰ ὀφειλόμενα, ὑπεχρέωσε δὲ καὶ τὸν πρωτοφειλέτην ν' ἀποζημιώσῃ τὸν Γιάννη-Κώσταν. Ἀλλ' ὁ Γιάννη-Κώστας ἔκαμεν ἔφεσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως εἰς τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια, ὥστε, ὡς βλέπει ἡ Βουλή, ἡ ὑπόθεσις εἶναι καθαρῶς δικαστική, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου. Μόνον δὲ ἠδύνατο νὰ ἐπέμβῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν ὁ πρόξενος Σμύρνης δὲν ἐφέρετο μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης εὐγενείας πρὸς τὸν συνταγματάρχην Γιάννη-Κώσταν, ἀλλὰ γνωρίζων τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀβροφροσύνης τοῦ προξένου, ἐδίστασε νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο, καὶ ἀπ' ἐναντίας ἔχει πολλὰς ἀναφορὰς τοῦ προξένου, ἀναφερόντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον

ὅτι ὁ Κύριος Γιάννη-Κώστας δὲν προσηνέχθη μετὰ τῆς δεούσης πρὸς αὐτὸν εὐγενείας, ἀλλ' ὅτι σεβόμενος αὐτὸν ὡς ἀγωνιστὴν καὶ φέροντα βαθμὸν ἀνώτερον, ἐδικαιοῦτο νὰ παραβλέψῃ.

Ἐνταῦθα προκειμένου νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς καὶ εἰς τὴν γενομένην ἐπερώτησιν περὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ μάλιστα ἐν Κωνσταντινουπόλει φυλακισμένων ὑπηκόων Ἑλλήνων, ὑπέλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀποτείνας, ὅτι περὶ τούτου θέλει ἀναπτυχθῆ προσεχῶς, ὅταν λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ τότε δύναται νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι ἔγκαιρος ἡ ἀπάντησις.

Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι μὴ ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Ἁρμιόνης, ἐξακολουθεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς γνῶσιν τῆς Βουλῆς, ὅτι εἰς πόλιν ὡς ἡ Κωνσταντινούπολις ἐννοεῖται ὅτι συρρέουσι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων καλοὶ καὶ κακοί, ἀλλ' αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔπαυσε δίδον καὶ τὰς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία ἐκτελεῖ μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας, εἶναι νὰ ἐξετάζῃ πάντοτε ἂν ὑπάρχουν φυλακισμένοι ὑπήκοοι Ἕλληνες, πῶς φέρονται πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἂν κακῶς ἐφυλακίσθησαν, νὰ ζητῇ τὴν ἀπόλυσίν των· ἂν δὲ ἡ φυλάκισις εἶναι δικαία, νὰ προσπαθῇ ὥστε νὰ ἐλαφρύνηται ὅσον ἐνεστιν ἡ θέσις αὐτῶν. Ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης ἐπιβλέψεως τῆς πρεσβείας ἔστωσαν δύω παραδείγματα. Πέρυσιν ἓν πλοιάριον Κρανιδιωτικὸν διέπλεε τὸν λιμένα φέρον καὶ ἓν σακκίον μὲ πρᾶγμα. Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες ἠρώτησαν τοὺς ἡμετέρους τί εἶναι τὸ εἰς τὸ σακκίον περιεχόμενον, ἀλλ' οὗτοι ὤρισαν τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας, ἐπῆλθε ῥῆξις καὶ ἐπληγώθησαν δύω. Ἐν τῷ μεταξὺ διέβαινεν ἐκεῖθεν εἰς πασᾶς, ὁ λιμενάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς δὲ τῶν ἡμετέρων ἔτεινε τὴν χεῖρα νὰ τὸν πυροβολήσῃ. Τοῦτο ἔφερεν, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ταραχὴν, καὶ ὑπὸ τῶν τοῦ πληρώματος δεκασθέντες κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν. Ἀλλ' ὁ ἡμέτερος Πρέσβυς ἅμα πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἔσπευσεν εἰς τὸν εἰρημένον πασᾶν καὶ τὸν κατέπεισε νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, ὥστε τρεῖς μόνοι κατεδικάσθησαν καὶ οὗτοι εἰς τριμηνον φυλακήν. Καὶ ὅμως ἂν καὶ ἡ ποινὴ βεβαίως ἦτον μικρὰ, ὁ πρέσβυς ἐνησχολήθη νὰ ἐλαττώσῃ καὶ τοὺς τρεῖς μῆνας, καὶ μετ' ὀλίγον νομίζει ὅτι ἔμειναν ἐλεύθεροι οἱ κατάδικοι. Ἐπίσης, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον συνίστησιν εἰς τὴν πρεσβείαν τὴν συνδρομήν της οὐ μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους, ἀλλ' εἰς πάντα χριστιανὸν ἔχοντα χρείαν τῆς προστασίας της, πρὸ ὀλίγου καιροῦ μαθοῦσα ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακὰς 16 χριστιανοὶ, ἔσπευσε νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ κατώρθωσε νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς φυλακῆς· ἐν τούτοις ἐκ τῶν 16 χριστιανῶν τούτων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ 4 ἦσαν κακοῦργοι, διαπράξαντες καὶ παρ' ἡμῖν τὸν φόνον ἑνὸς δημάρχου. Τελευταῖον ἀνακεφαλαιῶν λέγει, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐφρόντισε καὶ φροντίζει νὰ ἐκλέγωνται κατὰ διδόμενα τοιαῦτα, ὥστε νὰ τῷ παρέχωσι τὰ ἐγγυα τῆς πλέον ἐντίμου διαγωγῆς, καὶ ὅτι ἐπιτρέπων ἀνενδότως εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐνεργεῖ εἰς πᾶσαν κατηγορίαν αὐστηρὰς ἐξετάσεις, τοὺς παύει, ἂν εὑρεθοῦν ἔνοχοι, καὶ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς εἰσάγει εἰς δίκην. Ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι ταῦτα εἰμὴ ὅταν τῷ καταγγέλληται ἡ διαγωγή των, καὶ εἰς τοῦτο παρακαλεῖ νὰ τὸν συνδράμωσιν ὅσοι δύνανται.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς μᾶς ἔδωκε πληροφορίας, αἵτινες δύνανται, λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψιν, νὰ μᾶς εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ ζήτημα. Ἐξ αὐτῶν δύνασθε νὰ ἐννοήσητε εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ ναυτικόν μας, τὸ ἐμπόριόν μας, καὶ ποίαν τύχην λαμβάνουσι τὰ προϊόντα μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ ὑπουργὸς ὡμίλησεν ἀληθῶς μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εἰλικρινείας, διῆρεσε δὲ τοὺς προξένους εἰς τρεῖς τάξεις. Εἷς ἐξελθόντας τοῦ Πανεπιστημίου, διότι ἔπρεπε, σᾶς εἶπεν, οἱ πρόξενοι νὰ ἔχωσι δικαστικὰς γνώσεις, καθ' ὅσον ἄνευ αὐτῶν συνέβαινον ἀδικήματα, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ διορισμοῦ τοιούτων προξένων ἕπεται ὅτι ἔπαυσαν καὶ τὰ ἀδικήματα· β'. εἰς ὑπαλλήλους γεγηρακότας, τοὺς ὁποίους δὲν ἠδύνατο νὰ παύσῃ ἄνευ ἰσχυρῶν ἀφορμῶν· σᾶς εἶπε δὲ τρίτον ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων, ἠναγκάσθη νὰ διορίσῃ εἰς πᾶν σημεῖον πράκτορας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν πρακτόρων παντὸς ἄλλου ἔθνους, καὶ ὅτι ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ εὐνοϊκὴ κατάστασις, εἰς ἣν εὑρισκόμεθα μετὰ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν. Ἐνταῦθα ἀναγκάζεται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ εὐνοϊκὴ κατάστασις τῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σχέσεών μας δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προξένων, ἀλλὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Ἔθνους.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ κύριον ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων μας, περὶ ἧς ἐλάλησεν εἰς τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του. Ἡ ἐλάττωσις, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ἠδύνατο ν' ἀποδοθῇ ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τοῦ ναυτικοῦ μας προκατάληψιν. Καὶ ἂν τοῦτο ἦναι ἀληθὲς, τίς πταίει; Ἐὰν μεταξὺ τοῦ ναυτικοῦ μας ὑπάρχωσι καί τινες δολίου χαρακτῆ-

ρος, διατί οἱ πρόξενοι δὲν φροντίζουν νὰ τιμωρῶσι τὴν κακοήθειαν καὶ νὰ καταστρέψωσι τὸ κακόν, ἀλλ' ἀδιαφοροῦσι βλέποντες διασυρόμενον τὸ ὄνομα τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν; Ἡ ἀδιαφορία των, καὶ ἁπλῆ ὀλιγωρία ἂν ὑποτεθῇ, δὲν εἶναι τάχα ἀξιόμεμπτος, καὶ δὲν πρέπει οἱ πρόξενοι νὰ διασκεδάσωσι διὰ παντὸς μέσου τοιαύτας κατὰ τοῦ ναυτικοῦ μας ὀλεθρίας ἰδέας; Οὕτω δὲ φερόμενοι δὲν ὑπηρετοῦσι βεβαίως τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἄλλας θελήσεις, ἄλλα συμφέροντα.

Προχθὲς εὑρέθη ἐκ περιστάσεως εἰς ἐνὸς φίλου του τὴν οἰκίαν, ὅπου ἔτυχε νὰ ἦναι καὶ τινες τῶν καλλιτέρων τῆς πρωτευούσης δικηγόρων, παρὰ τῶν ὁποίων ἔμαθεν ἀπείρους τῶν προξένων ἡμῶν παρανομίας, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἑπομένας δύω.

Κατὰ τὸν νόμον, αἱ ἀποφάσεις τῶν ξένων προξενείων κατὰ ὑπηκόων Ἑλλήνων στέλλονται εἰς τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια καὶ ταῦτα, ἂν εὕρωσι καλῶς ἔχουσαν τὴν ἀπόφασιν, τὴν ἐκτελοῦν σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῆς ἑλλην. νομοθεσίας. Ἐν τούτοις εἷς πρόξενος Ἕλλην παρεπέμπει μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν εἰς τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια, καὶ πρὶν ταῦτα ἀποφανθῶσι, φυλακίζει τὸν πολίτην καὶ τὸν ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἐδικάζοντο δύω ἐνώπιον τοῦ προξένου, ὁ δὲ καταδικασθεὶς ἐκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, ὅπερ ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προξένου. Ἐν τούτοις ὁ πρόξενος ὑποχρεοῖ τὸν καταδικασθέντα νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν ἀντίδικόν του τὸ χρέος του. Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς οἱ πρόξενοι ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των, ἅτινα εἰσὶ διαγεγραμμένα καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς ὑπηκόους τοῦ Ἔθνους, ὅπερ ἀντιπροσωπεύουσιν οὐ μόνον ποινικῶς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς.

Ἓν τῶν καθηκόντων τῶν προξένων εἶναι νὰ προστατεύωσι τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ νὰ φροντίζωσιν ὥστε νὰ τιμῶνται ὅπως καὶ τὰ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν. Ἔχομεν τὸ πολυτιμότερον προϊόν, τὴν σταφίδα, τῆς ὁποίας ἡ ἔκπτωσις ἐπαπειλεῖ τὴν καταστροφὴν μεγάλου μέρους πολιτῶν. Ἐν τούτοις, ἐὰν ζητήσητε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον ἓν πρωτόκολλον φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προξένου, θέλετε ἰδῇ ὅτι, ἐν ᾧ ἡ σταφὶς ἐτιμᾶτο ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐπωλήθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμπόρων εἰς τιμὴν ὑπέρογκον, διὰ τὸν ἔμπορον τῆς Ἑλλάδος ἐξεκαθάρισεν ὅτι ἐπωλήθη εἰς τιμὴν εὐτελεστάτην. Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι Ἡρῷαι, διότι οὐδεμίαν εὑρίσκουσι προστασίαν ἐκ μέρους τῶν προξένων. Διατί ὁ Ἕλλην πρόξενος νὰ μὴ γνωρίζῃ τὰς ἀληθεῖς τιμὰς καὶ πωλήσεις,

καὶ οὕτω νὰ φωτίζῃ τὸν Ἕλληνα ἔμπορον διὰ νὰ μὴ ἀπατᾶται καὶ πωλῇ τὰ προϊόντα του εἰς τιμὴν εὐτελῆ; Τὸ ὑπουργεῖον ἔπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο, ἀλλ' ὤφειλε νὰ φροντίζῃ συγχρόνως ὥστε καὶ οἱ πρόξενοι νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχήν των ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ Πρόξενος νὰ ἦναι φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἀρχαῖος ὑπάλληλος, πρέπει συγχρόνως νὰ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκόν του μετὰ ζήλου καὶ εἰλικρινείας.

Ἡ ἐπερώτησις λοιπὸν δὲν ἦτον ἁπλῆ καὶ ἄσκοπος, διότι ἀπέβλεπε τὸ ἑλλην. ἐμπόριον καὶ τὰ ἑλλην. προϊόντα καὶ ἑπομένως φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ εὐχηθῇ ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν προξένων.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι πληροφορηθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ἦτον ἐπερώτησις ἀφορῶσα τὴν ναυτιλίαν, ὁμολογεῖ ὅτι ἐν τῇ ἁπλότητί του ἐνόμισεν ὅτι ἤθελον ἀναπτυχθῆ οἱ λόγοι, οἵτινες ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν καχεκτικὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας μας καὶ εἰς τοιαύτην συζήτησιν ἤθελε βεβαίως λάβει καὶ αὐτὸς μέρος. Δυστυχῶς ὅμως οὐδεὶς σχεδὸν λόγος ἐρρέθη σχετικὸς πρὸς τὴν ναυτιλίαν ἐκτὸς ἐκείνου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσαρμιζομένων εἰς τὸν λιμένα Ὀδησσοῦ πλοίων. Δὲν εἶναι βεβαίως σήμερον ὁ καιρὸς νὰ προκαλέσωμεν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ναυτιλίας, καὶ διὰ τοῦτο περιορίζεται μόνον ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐπερωτήσαντος βουλευτοῦ, ὅπου ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἔλαβεν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν. Ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος πολλὰ εὐφυῶς παρετήρησεν, ὅτι πολλὰ πλοῖα ξένα, λαβόντα ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὸ **1854** ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐπανῆλθον κατὰ τὸ **1857** εἰς τὴν ἐθνικότητά των καὶ ἐντεῦθεν ἡ μεταξὺ τοῦ **1854** καὶ **1857** φαινομένη διαφορά. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕτερος λόγος. Ὁσάκις τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία πάσχουσι καὶ δὲν ὑπάρχει μεγάλη ναυτικὴ κίνησις, τὸ ἐμπόριον προτιμᾷ τὰ ξένα πλοῖα, ἡ δὲ θεραπεία τοῦ κακοῦ τούτου εἶναι εὔκολος, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς θελήσῃ, καὶ πιστεύει ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἔχει καλὴν θέλησιν. Εἰς τὰ ἄλλα μέρη τὰ πλοῖα διαιροῦνται εἰς τάξεις ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς κατασκευῆς των. Παρ' ἡμῖν ὅμως ἡ διάκρισις αὕτη δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦτο ὁ θέλων νὰ ναυλώσῃ πλοῖον, μὴ γνωρίζων τὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου, προτιμᾷ νὰ ἐνοικιάσῃ ξένον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν. Ἐν ὥρᾳ ὅμως εὐτυχίας τοῦ ἐμπορίου κινοῦνται καὶ τὰ ἰδικά μας πλοῖα, διότι τότε δὲν

λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τοῦ πλοίου κατάστασις. Ἐκ τοιούτων ἀφορμῶν προέρχεται καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν εἰς τὸν λιμένα Ὀδησσοῦ προσορμισθέντων κατὰ τὸ 1857 πλοίων, χωρὶς βεβαίως νὰ ἐνέχηται εἰς τοῦτο ὁ κατὰ πάντα ἀξιότιμος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Τσιτσίνιας.

Ὡς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐπερωτήσεως, ὅπερ ἀφορᾷ τοὺς προξένους, ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησε καὶ ἡ Βουλὴ δὲν περιμένει βεβαίως ν' ἀκούσῃ ἀπ' αὐτὸν τίποτε περισσότερον. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν πλοίων δὲν περιορίζεται εἰς μόνον τὸν λιμένα τῆς Ὀδησσοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους λιμένας, ἀφορμὴ δὲ ταύτης εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ἡ μὴ κίνησις τοῦ ἐμπορίου· ταῦτα δὲ λέγων δὲν ἐννοεῖ ὅτι πρέπει καὶ ν' ἀδιαφορήσωμεν, ἀλλὰ τοὐναντίον μάλιστα φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ μεριμνῶμεν διὰ τὸν κλάδον αὐτόν, ὅστις εὑρίσκεται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν, καὶ διὰ τοῦτο εὐγνωμονεῖ τὸν ἐπερωτήσαντα, διότι ἔφερε πρὸς στιγμὴν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἔρχεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς μίαν λέξιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ἔφερεν ἓν παράδειγμα κακούργων τινῶν φυλακισμένων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Δὲν θέλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐν ἐκτάσει, καθ' ὅσον περὶ αὐτοῦ θέλει ἀπευθύνει ἰδίαν ἐπερώτησιν, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ παρασιωπήσῃ μίαν ῥῆσιν τοῦ ὑπουργοῦ, εἰπόντος ὅτι δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλακισμένων, ἐν ᾧ μία τῶν κυριωτέρων φροντίδων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἔπρεπε νὰ ἦναι τὸ νὰ γνωρίζῃ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες.

Προσέθηκέ τις, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἔφερε σήμερον τὸ περὶ ναυτιλίας ζήτημα. Καὶ συμφωνεῖ μὲν μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῶν βουλευτῶν Ἑρμιονίδος καὶ Ὕδρας, ἀλλ' ἡ φαινομένη ἐλάττωσις τῶν πλοίων δὲν προέρχεται μόνον οὔτε ἐκ τῆς ἐπανόδου πολλῶν πλοίων εἰς τὴν ἐθνικότητά των, οὔτε ἐκ τῆς κακεξίας τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων καὶ διότι ἴσως μέγας ἀριθμὸς τῶν πλοίων μας προσέρχεται εἰς ἄλλους παρὰ τὸν τῆς Ὀδησσοῦ λιμένας.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν φόβον τοῦ ὑπουργοῦ μὴ τυχὸν ἐτιμώρησε κανένα πρόξενον αὐστηρότερον τοῦ δέοντος, παρατηρεῖ τοὐναντίον ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ λυπῆται διότι οὐδέποτε ἐτιμώρησε πρόξενον καὶ ἂν πολλὰ ἐρρέθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἀξιοπίστων μάλιστα προσώπων. Ἐνεργοῦνται ἀληθῶς ἐνίοτε ἀνακρίσεις, ἀλλὰ καὶ αὗται πάλιν ὑπὸ προξενικῶν ὑπαλλήλων.

αἵτινες ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον οὐδέποτε ἔφεραν ἀποτέλεσμα.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ναυτικοῦ ζήτημα, ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι μόνη ἡ κακεξία τοῦ ἐμπορίου, ἥτις συντελεῖ εἰς ταύτην. Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία λαμβάνει πάντοτε ὅ,τι περισσεύει ἐκ τῶν πλοίων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διότι τὰ πλοῖα τῶν ἄλλων ἐθνῶν προστατεύονται ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔθνη των, ἅπινα τοῖς χορηγοῦν τὸ ἀναγκαῖον φορτίον. Τὰ ἀγγλικὰ π. χ. πλοῖα φορτώνουσιν ἐκ τῆς ἰδίας πατρίδος των ἄνθρακας, τοὺς ὁποίους μεταφέρουσιν εἰς ἄλλα μέρη, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εὑρίσκουσιν ἄλλο εἶδος φορτίου καὶ οὕτως εὑρίσκονται εἰς παντοτεινὴν κίνησιν. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως ἔχει πλειότερα πλοῖα παρ' ὅσα ἀπαιτοῦν αἱ ἐσωτερικαί της ἀνάγκαι, καὶ διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἀκινησίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν εὑρίσκουσιν ἐργασίαν. Ἡ διαίρεσις τῶν πλοίων εἰς τάξεις, ἣν ἐπρότεινεν ὁ βουλευτὴς Ὕδρας, δὲν εἶναι ἀφορμὴ ἰσχυρὰ τῆς ἀζητησίας τῶν πλοίων μας. Οἱ ἔμποροι δυσκολεύονται ἀληθῶς νὰ ναυλώσουν ἑλλην. πλοῖα, οὐχὶ διότι δὲν φαίνεται εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφά των ἡ τάξις, εἰς ἣν ἀνήκουν, ἀλλὰ διότι δὲν εὑρίσκουν νὰ τὰ ἐξασφαλίσουν, καὶ διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν συνιστᾶτο μία ἑλλην. ἑταιρία, ἥτις νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ ἑλλην. πλοῖα καὶ οὕτω νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πίστιν τοῦ ἑλλην. ναυτικοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὡς πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ καταβάντος τὸ βῆμα, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ ὅτι αἱ κατὰ τῶν προξένων γενόμεναι καταγγελίαι ἢ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἢ δὲν ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προσώπου. Ὁσάκις ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ καὶ διὰ προσώπων ἔρευνα, ἐστάλησαν πάντοτε πρόσωπα τὰ καταλληλότερα καὶ ὡς παράδειγμα φέρει δύω περιστάσεις τοιαύτας, καθ' ἃς ἀπέστειλεν ὡς ἀνακρινὰς εἰς μὲν τὸ Βουκουρέστιον τὸν πρόξενον Κωνσταντινουπόλεως Παλαιολόγον, ἀλλαχοῦ δὲ ἀνώτερόν τινα ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνακρίσεων ὑποβάλλονται βεβαίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι αὐτὸ εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς περιστάσεις καὶ φέρῃ τὴν ἀπόφασίν του. Ὁσάκις ὅμως ἡ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τι, ἐπερωτᾷ τὸν ὑπουργόν, ὅστις ἀμέσως εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ὡς ἔπραξε σήμερον καὶ ἐπὶ τῆς καταγγελίας τοῦ Γιάννη-Κώστα.

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἀνέφερε μίαν περίστασιν ἀληθῶς σπα-

νιωτάτην εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν προξένων. Ὑπήκοός τις ξένης δυνάμεως ἐδικάζετο καὶ προβλέπων, φαίνεται, τὴν ἀπώλειαν τῆς δίκης του, μεταβάλλει τὴν ἐθνικότητά του καὶ γίνεται ὑπήκοος Ἕλλην. Ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ ἡ ἀπόφασις, ὁ δὲ πρόξενος τῆς δυνάμεως, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ καταδικασθεὶς πρότερον, ζητεῖ παρὰ τοῦ προξένου ἡμῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ πρόξενος ἡμῶν μὴ ἠξεύρων ἂν ὤφειλε νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν ἰδικήν μας νομοθεσίαν ἢ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἄλλου ἔθνους, καὶ πιθανὸν ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης νὰ ἐπρόκυπτεν ἐν ἀποτέλεσμα ὅλως ἀντίθετον, ἐρωτᾷ τὸ ὑπουργεῖον, τοῦτο δὲ ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ πληροφορήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τί συνήθως γίνεται εἰς τοιαύτην περίστασιν. Ἡ δὲ πρεσβεία πληροφορεῖ τὸ ὑπουργεῖον ὅτι κατὰ τὰ εἰθισμένα ἡ ἐκτέλεσις γίνεται κατὰ τοὺς τύπους τῆς νομοθεσίας, δυνάμει τῆς ὁποίας κατεδικάσθη ὁ δικαζόμενος. Τὸ ὑπουργεῖον ἑπομένως διεβίβασε τὴν πληροφορίαν ταύτην εἰς τὸν πρόξενον, ὅστις ἐνήργησε σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄλλην περίστασιν, ἂν καὶ ὁ τότε πρόξενος δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ τῶν προξένων καὶ ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται, ὁμολογεῖ ὅμως ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν τῶν διατρεξάντων, ἀλλ' ὑποθέτει ὅτι ἡ ὑπόθεσις, ἂν καὶ ἐφασιδλήθη, ἦτον ὅμως προσωρινῶς ἐκτελεστὴ καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσίν της.

Δὲν ἐνόησε καλῶς τί ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Ἐὰν ὅμως ἐνόει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔμποροι στέλλουν τὰ προϊόντα των εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς των, αὐτοὶ δὲ δὲν τὰ πωλοῦν εἰς καλὰς τιμάς, ὁ δὲ πρόξενος ἀδιαφορεῖ, νομίζει ὅτι δὲν ἔχει καθῆκον ὁ πρόξενος νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων ἐνεργείας.

Ἐπαναλαμβάνει δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁσάκις πρόξενός τις παρανομεῖ ἢ ὁπωσδήποτε ὑποπίπτει εἰς ἀτοπήματα, ἀρκεῖ νὰ τῷ καταγγελθῇ ἡ πρᾶξις καὶ αὐτὸς θέλει ἐνεργεῖ ἀμέσως πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἀληθῶς ἐνόχου.

Παρετήρησε τελευταῖον ὁ βουλευτὴς Ὕδρας, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐπερωτήσεις συνήθως ἐξατμίζονται ἢ τελευτῶσιν εἰς μίαν εὐχήν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου προτείνει νὰ εὐχηθῇ ἡ Βουλὴ ὅπως ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς προσκαλέσῃ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια καὶ τὰ κεντρικώτερα προξενεῖα ν' ἀναφέρωσι περὶ τῆς σημερινῆς κατα-

στάσεως τῆς ναυτιλίας, περὶ τῶν ἀφορμῶν τῆς καχεξίας αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἐφικτῶν πρὸς θεραπείαν μέσων.

Ἀλλὰ παρατηρηθέντος ὅτι αἱ πληροφορίαι αὗται ἐδόθησαν ἤδη, καὶ τὸ ὑπουργεῖον καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς γνῶσιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, καὶ ὅτι ἑπομένως τὸ συμπέρασμα τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι θετικώτερον· ὁ βουλευτὴς Ὕδρας ἐτροποποίησε τὸ θέμα τῆς προτάσεώς του οὕτω·

«Νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁποίας ἔχει πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας, τῶν αἰτιῶν αὐτῆς καὶ ποῖα τὰ ἐφικτὰ μέσα θεραπείας.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἀνωτέρω θέμα ὡς συμπέρασμα τῆς σημερινῆς συζητήσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Τραπέζης νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

Τῆς 9 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. **967,466:16**, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἡ Κυβέρνησις, δυνάμει τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου, ἠτήσατο καὶ ἔλαβε διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων ἐκτάκτους πιστώσεις πρὸς θεραπείαν διαφόρων ἀναγκῶν σπουδαίου χαρακτῆρος καὶ μὴ προβλεφθεισῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους **1858**, τῶν ὁποίων τὴν κύρωσιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διὰ τῆς ἀπὸ **1** Φεβρουαρίου τ. ε. ἐκθέσεώς του καὶ τοῦ δι' αὐτῆς ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ἐζήτησατο ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ. **967,446 16|00**·

ἐκτίθενται δὲ λεπτομερῶς εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν καὶ εἰς τὸν ἐπισυνημμένον ἐν αὐτῇ ἀναλυτικὸν πίνακα.

Ἡ ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τῶν πιστώσεων τούτων, διασκεφθεῖσα καὶ μετ' ἐπισταστας διελθοῦσα τὸ νομοσχέδιον καὶ τὰ συναδεύοντα αὐτὸ δέκα Βασιλικὰ Διατάγματα, εὗρεν ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ παρίδῃ οὐσιώδη συμφέροντα τοῦ Κράτους ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἀπέχουσα νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, ὅπερ δέδοται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 18 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ διὰ ταῦτα θεωρεῖ δεδικαιολογημένην τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, καὶ συνίστησιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 967,446:16|00.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Μαρτίου 1859.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. Ταντσρίας, Ἀνδρίας Π.Χ. Ἀναργύρου,
Γ. Γουλιμῆς, Ἰω. Εὐσταθίου,
Α. Α. Ἀντωνόπουλος.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τραπέζης, ἀνέγνω εἷς τῶν γραμματέων ἀδεία τῆς Βουλῆς ἀναφορὰν πολίτου τινος, δι' ἧς ἀνακοινῶν ἐφεύρεσίν του τινα περὶ θεραπείας τῆς νόσου τῶν σταφιδαμπέλων, ζητεῖ νὰ μείνῃ ἡ ἀναφορά του αὕτη ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Βουλῆς ὡς μαρτυρία τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ πρῶτον γενομένης ἀνακαλύψεως.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν προτεινάντων τινῶν νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ ἄλλας τινας γνώμας· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ χωρὶς νὰ τῷ παραπεμφθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ ἀναφορὰ, καθῆκον αὐτοῦ εἶναι νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐφεύρεσιν εἰς ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἂν μὲν αὕτη μετὰ πειραματικὰς ἐρεύνας βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ τῆς ἐφευρέσεως, θέλει συστήσει ταύτην εἰς τοὺς πολίτας, ἄλλως, θέλει συμπέσει ἵνα μὴ ἐκθέσῃ τοὺς πολίτας εἰς ματαίας δαπάνας.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἡ ἀναφορὰ εἰς τ' ἀρχεῖα σύμφωνα καὶ μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἀκούσας τις ἐπομένως τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐξέθηκεν, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του οὐδόλως σκοπεύει νὰ προσφάλῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτοῦ

ἀρραβῶνα, οὕτως εἰπεῖν. Ἡ Κυβέρνησις ἐγνώρισε τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ Ἑλλὰς ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως κεφαλαίων, καὶ διὰ τοῦτο ἔφερεν ἓν νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπεκτάσεως τῶν κεφαλαίων. Περὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ δὲν ἔχει νὰ φέρῃ οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος παρατήρησιν, ἀλλ' ὅταν ἰδῇ νὰ παύσῃ ὁ ὑπερβολικὸς τόκος καὶ ἡ ἀνέχεια ἥτις μαστίζει τὴν κοινωνίαν μας, τότε μόνον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων θέλει κρίνει καὶ περὶ τοῦ τρόπου, ὃν ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Δεκιγάλαν καὶ Ἰω. Μωριάτην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Π. Ταντσρίας . . . . . Ν
Κων. Θεοδώρου . . . . Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Π. Καμπάνης	Γεώργιος Κονδύλης . . . .
Γ. Ν. Καΐρης	Α. Παπαθανασίου . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . Ν	Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος . . . . Ν	Γ. Γιολδάσης . . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Βελῆς . . . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Γ. Σιρπάνος . . . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης . . . Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Σωτήριος Στράτος . . . Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . Ν
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν

Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμᾶς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λομεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Κανεβός	
Ἰωάν. Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπεταννάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριρτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλκσόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Δεώπουλος		Π. Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Διδόπουλος		Ἰωάν. Σκαβίντσος	Ν
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν

Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Παντολ. Κουντουριώτης	
Παναγ. Ψάθης	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	
Κυριάκος Ποντρόπουλος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀναγν. Παπατσώρης		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	
Δημ. Στάϊκος	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Βασίλειος Κριεζῆς	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης	
Κυριάκος Δουζίνας	Ν		

Ἀναγνωθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1, παρετήρησέ τις, ὅτι ἐὰν τὸ ἄρθρον ἐννοῇ ὅτι ἡ Τράπεζα ὑποχρεωτικῶς ὀφείλει νὰ διαθέτῃ 12 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς γεωργίας, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἡ λέξις *μέχρις*. Ἂν ὅμως δὲν θεωρῇ ὑποχρεωτικὸν τὸ ποσὸν τῶν 12 ἑκατομμυρίων, τότε τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς καὶ οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὴν πρότασιν τῆς Τραπέζης, ἥτις ἐκτίθεται ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει, ἡ Τράπεζα ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ δανεισθῇ μέχρι 18 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἅτινα προστιθέμενα εἰς τὰ ὑπάρχοντα 6 ἑκατομμύρια θέλουν ἀποτελέσει τὸ ὅλον 24 ἑκατομμύρια. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἠθέλησεν ὥστε τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ διανεμηθῇ ἐξ ἡμισείας ὑπέρ τε τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Σήμερον ἡ Τράπεζα ἔχει ἐξ μόνον ἑκατομμύρια μετοχικῶν κεφαλαίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 4 διαθέτει ὑπὲρ τῆς γεωργίας, τὰ δὲ δύω ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου. Διὰ νὰ συμπληρώσῃ λοιπὸν τὸ ποσὸν τῶν 12 ἑκατομμυρίων διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, ἡ Τράπεζα θέλει δανεισθῇ ἐκτὸς τῶν 4 ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν μετοχικῶν κεφαλαίων καὶ 8 εἰσέτι ἑκατομμύρια. Ἡ Κυβέρνησις βεβαίως εὔχεται νὰ εὕρῃ ἡ Τράπεζα καὶ πλείονα τῶν 8 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ πιθανὸν καὶ νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ τόσον ποσόν, ἀλλ' ὀλιγώτερον, καὶ ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Τράπεζαν νὰ διαθέτῃ 12 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ἀλλὰ καὶ ἕνδεκα καὶ δέκα, καὶ διὰ τοῦτο ἐθέσαμεν τὴν λέξιν *μέχρις*.

Ἀρκεσθέντος δὲ εἰς τὴν διασάφησιν ταύτην τοῦ προτείναντος τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἀνωτέρω λέξεως βουλευτοῦ, παρετήρησεν

ἕτερος, ὅτι προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐδίδετο εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἄδεια οὐ μόναν νὰ δανεισθῇ νέα κεφάλαια, ἀλλὰ ν' αὐξήσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν της, καὶ συγχρόνως νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ ὁ τόκος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Τράπεζα θέλει δανείζεσθαι, διότι ἄλλως δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν δανείζεται πλέον τοῦ **1** τοῖς **0**|**0**, καὶ τοιουτοτρόπως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ Τράπεζα, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν παραδέχεται τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῶν μετοχῶν, διότι, λέγει, αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν, ἐμικρύνοντο αἱ ὠφέλειαι τῶν μετόχων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο ἡ ἀληθὴς αἰτία· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τοιουτοτρόπως σκοπεύει νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ κεφάλαια καὶ νὰ τὰ διαθέτῃ αὐτὴ κατὰ βούλησιν, ἀπολαμβάνουσα καθαρὸν τόκον **9** τοῖς **0**|**0**, ἀφαιρουμένων καὶ τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα γνωρίζετε πόσον εἶναι ὑπερβολικά. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ Τράπεζα πρέπει ν' αὐξήσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν της καὶ οὐχὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν διὰ δανείων πρόβλεψιν νέων κεφαλαίων.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὴν ἰδέαν τοῦ προσγαρεύσαντος ὑπεστήριξε καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης συμφωνίας της, ἀλλ' αὕτη ἀντέταξεν ἰσχυροὺς λόγους εἰς τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῶν μετοχῶν της. Ἐγὼ, λέγει, εἶμαι Τράπεζα στηριζομένη εἰς μετοχὰς καὶ δὲν δύναμαι ν' αὐξήσω τὰ κεφάλαιά μου χωρὶς νὰ προσδοκῶ τὴν ἀνάλογον ὑπὲρ τῶν μετόχων μου ὠφέλειαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Τράπεζα ἔχει τὰς ὠφελείας της, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὠφελήθη καὶ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης ἢ ὅτι ἡ Τράπεζα ἐκμεταλλεύεται τὸ ἔθνος, διότι ἐνθυμεῖσθε πάντες πόσον ἡ τοκογλυφία ἐμάστιζε τὸν τόπον πρὶν συσταθῇ ἡ Τράπεζα, καὶ πόσον οἱ τόκοι ἐλαττώθησαν μετὰ τὴν σύστασίν της. Εἴδατε πῶς, μόλις ἐσταμάτησε πρὸ μικροῦ ἡ Τράπεζα τὰς ἐργασίας της, οἱ κεφαλαιοῦχοι ἤρχισαν ἀμέσως νὰ ἦναι ἀπαιτητικώτεροι ὡς πρὸς τὸν τόκον. Καὶ ἂν ἦναι λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι ἡ Τράπεζα ὠφελεῖτο **9** τοῖς **0**|**0**, ὁ τόκος οὗτος δὲν εἶναι ὑπερβολικός.

Ἀλλὰ λέγουν, ὅτι ἡ Τράπεζα δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν δανείζεται πλέον τοῦ **1** **0**|**0**, καὶ οὕτω νὰ ματαιωθῇ ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου ὑπὲρ τῆς γεωργίας. Ἐκ τῆς ἐκθέσεώς του ἐπληροφορήθη ἕκαστος πόσον ἐπροσπάθησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Τραπέζης ἰσχυρὰς ἐγγυήσεις ὅτι θέλει διαθέσει **12** ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς γεωργίας, καὶ διὰ

τοῦτο μάλιστα ἐθεωρήθη καὶ ὡς λίαν αὐστηρὰ καὶ ἀπαιτητική. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Τράπεζα ἔφερε σπουδαίας ἐνστάσεις λέγουσα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ διαθέσῃ ὑποχρεωτικῶς τόσα ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ἀφ' οὗ τὰ νέα κεφάλαιά της δὲν θὰ εἶναι μετοχικά, ἀλλὰ πιστωτικά, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι βεβαία ἂν θὰ εὕρῃ νὰ δανεισθῇ τόσον ποσόν. Ἀλλὰ μὲ ζητεῖτε, λέγει ἡ Τράπεζα, ν' αὐξήσω τὰς μετοχάς μου καὶ ἰδοὺ τότε συμπληροῦται τὸ ποσόν. Τὰς μετοχὰς ὅμως ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ τὰς αὐξήσω, καὶ ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς νὰ συνάψητε μετ' ἄλλων συμφωνίας καλλιτέρας. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε συμφέρον νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου χωρὶς βλάβην τοῦ ἔθνους καὶ χωρὶς νὰ παρατείνῃ τὸ προνόμιον τῆς Τραπέζης, ἐπιφυλαχθεῖσα μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας νὰ ἐνασχοληθῇ ἢ εἰς τὴν σύστασιν ἄλλης Τραπέζης ὑπὸ συμφερωτέρους ὅρους ἢ νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς ἰδίας ἄλλας συμφωνίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐπροσπάθησε συγχρόνως νὰ ἐλαττώσῃ τὸν τόκον εἰς **6** καὶ **7** τοῖς **0**|**0**, ἀλλ' ἡ Τράπεζα δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην, διότι σήμερον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην τόσος εἶναι ὁ συνήθης τόκος.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντισε διὰ τοῦ νομοσχεδίου νὰ χωρίσῃ τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης εἰς δύω ἴσα μέρη ὑπέρ τε τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, καὶ τὴν πρόνοιαν ταύτην ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ, φοβουμένη μὴ ἡ Τράπεζα, εὑρίσκουσα πλειότερον συμφέρον εἰς τὰ ἐμπορικὰ δάνεια ὡς βραχυπρόθεσμα, διαθέσῃ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν κεφαλαίων της ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ στερήσῃ οὕτω τὴν γεωργίαν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων. Ἡ Τράπεζα σήμερον διαθέτει ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου **10** ἑκατομμύρια καὶ ἐπομένως μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν **12** ἑκατομμυρίων τῇ ὑπολείπονται δύω μόνον ἑκατομμύρια, ἅπερ εὐκόλως δύναται νὰ εὕρῃ. Ἀφ' οὗ λοιπὸν συμπληρώσῃ τὰ **12** ἑκατομμύρια, μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ ἄλλα ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ μὴ εὑρίσκουσα ἄλλην διέξοδον τῶν κεφαλαίων της παρὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, θέλει ἀναγκασθῇ νὰ δανείζηται οὐ μόνον μὲ ἓν τοῖς **0**|**0**, ἀλλὰ καὶ ἓξ καὶ **6** τοῖς **0**|**0**, διὰ νὰ τὰ δανείζῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ πρὸς **7** τοῖς **0**|**0** καὶ οὕτω νὰ κερδίζῃ ἓν ἢ δύω τοῖς ἑκατὸν, καὶ αὕτη εἶναι ἡ οἰκονομία τοῦ νομοσχεδίου.

Προσέθηκέ τις, ὅτι τὸ οὐσιωδέστερον ἀληθῶς μέρος τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἤγγισεν ὁ βουλευτὴς Ἐμιο-

νιδος καὶ ἐπ' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ ἐνασχοληθῶμεν ἐπί τινας στιγμάς. Πρὶν ὅμως ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ὀφείλει ν' ἀποκρούσῃ μίαν μομφὴν ἐπιῤῥιφθεῖσαν κατὰ τῆς Τραπέζης ὡς δῆθεν θηρευούσης ὑπερβολικὰς ὠφελείας, ἐν ἄλλαις λέξεσι, τοκογλύφου. Ἂν καὶ ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἐπιῤῥίψαντα τὴν μομφὴν ταύτην βουλευτήν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα ἡ μόνον νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ Τράπεζα ἐξεπλήρωσε τὰς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἐπιβαλλομένας αὐτῇ ὑποχρεώσεις, καὶ ταύτας ἐξεπλήρωσε βεβαίως πλέον τοῦ δέοντος μάλιστα, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὸν τρόπον τῶν ἐνεργειῶν καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὠφελειῶν της, παρατηρεῖ μολαταῦτα ὅτι καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας, ἔρθασε νὰ κερδήσῃ μέχρις 20 τοῖς 0/0, οὐχὶ διότι ἐλάμβανεν ὑπερβολικὸν τόκον, ἀλλὰ διότι ἔσχεν ἄλλας ὠφελείας συνήθεις καὶ θεμιτάς.

Ὑπρότεινεν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος νὰ λάβῃ ἡ Τράπεζα μετοχικὰ κεφάλαια καὶ οὐχὶ πιστωτικά, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, διότι οὕτω; αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεταίρων, καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ὠφέλειαι διαμεριζόμεναι εἰς μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐλαττοῦνται, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψῃ ἐλάττωσις τοῦ τόκου. Ὑποθέσατε π. χ. ἕνα κεφαλαιοῦχον ἔχοντα 100 δραχμὰς καὶ δανείζοντα αὐτὰς πρὸς 8 τοῖς 0/0 ἡ ὠφέλεια τοῦ κεφαλαιούχου αὐτοῦ θέλει εἶσθαι 8 δραχμαί. Ἀλλ' ἐὰν ὁ κεφαλαιοῦχος οὗτος θέλῃ νὰ διπλασιάσῃ τὰς ὠφελείας του, κατὰ ποῖον σύστημα θέλει τὸ κατορθώσει; Ἰταιρικῶς; ἀλλὰ τότε πάλιν ἡ ὠφέλεια θέλει εἶσθαι ἡ αὐτὴ, διότι ἂν καὶ ἄλλος τις προσθέσῃ ἑταιρικῶς 100 εἰσέτι δραχμὰς, διὰ τὰς 200 θέλουν λάβει τόκον 16 δραχ. ἤτοι 8 δραχ. ἕκαστος. Ἐὰν ὅμως ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ εἷς κεφαλαιοῦχος δανείζει εἰς τὸν ἄλλον τὰς 100 δραχ. πρὸς 5 τοῖς 0/0, ὁ κεφαλαιοῦχος οὗτος δανείζων τὰς 200 δραχ. πρὸς 8 τοῖς 0/0, θέλει ὠφεληθῆ 16 δραχμὰς, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν 5, τὰς ὁποίας θέλει πληρώσει ὡς τόκον διὰ τὰς 100 δραχ. τὰς ὁποίας ἐδανείσθη, θέλει τῷ μείνει ὠφέλεια δραχμῶν 11 ἀντὶ τῶν 8, τὰς ὁποίας ἤθελεν ὠφεληθῆ ἐὰν ἐλάμβανεν ἑταιρικῶς τὰς ἄλλας 100 δραχ. Οὕτω δὲ καὶ πρὸς 7 τοῖς 0/0 ἂν δανείσῃ τὰς 200 δραχ. θέλει λάβει πάλιν καθαρὰν ὠφέλειαν 9 τοῖς 0/0, πάντοτε δηλ. ἀνωτέραν ἐκείνης, ἣν ἤθελε λάβει ἑταιρικῶς, καὶ τοι δανείσας τὰς 200 δραχ. μὲ τόκον μικρότερον τῶν 8 τοῖς 0/0. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ νὰ δανεισθῇ ἡ Τράπεζα νέα κεφάλαια

εἶναι συμφερώτερον, διότι οὕτω δύναται νὰ ἐλαττώσῃ καὶ τὸν τόκον, ἐνῶ ἂν αὐξήσῃ τὰς μετοχάς της, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ προέλθῃ εἰς οὐδεμίαν ἐλάττωσιν, καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ὡς συμφερότερον ἀκολουθοῦσιν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Ὑπάρχουσι μάλιστα τραπεζικὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσιν οὐδόλως μετοχικὰ κεφάλαια, τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων ἀναπληροῦν διὰ τῆς ἀλληλεγγυότητος τῶν μετόχων. Τὰ καταστήματα ταῦτα ἀντὶ χρημάτων δίδουσιν εἰς τὸν δανειζόμενον χρεωστικὰς ὁμολογίας, αἵτινες ἕνεκα τῆς ἀλληλεγγυότητος τῶν μετόχων παρέχουσι πᾶσαν πίστιν καὶ τὰς ὁποίας ἐξοφλεῖ ἕκαστος κεφαλαιοῦχος, εἰς ὃν ἤθελον αὗται παρουσιασθῆ. Αἱ τοιαῦται δὲ τράπεζαι οὐδεμίαν ἄλλην λαμβάνουσιν ὠφέλειαν ἐκτὸς ἑνὸς εἴδους μεσιτείας διὰ τὰ ἔξοδά των.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου τῆς ἐλαττώσεως τῶν τόκων, τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι προτιμότερον καὶ δι' ἕνα ἄλλον εἰσέτι λόγον. Ὑπάρχουσι κεφαλαιοῦχοι τολμηροὶ καὶ δειλοί· οἱ μὲν πρῶτοι ἐπιδιώκουν πλειοτέρας ὠφελείας διακινδυνεύοντες τὰ χρήματά των, οἱ δὲ ἄλλοι ἐπιδιώκουσι πλειοτέραν ἀσφάλειαν καὶ ὀλιγώτερον κέρδος. Αἱ μικταὶ λοιπὸν Τράπεζαι, αἱ ἐκ μετοχικῶν καὶ πιστωτικῶν κεφαλαίων συγκροτούμεναι, οἷα θέλει σχηματισθῆ ἤδη ἡ ἡμετέρα, παρέχουσι τὰς ἀπαιτουμένας εὐκολίας καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δὲ, διότι οἱ μὲν τολμηροὶ κεφαλαιοῦχοι δίδουσι τὰ χρήματά των ἑταιρικῶς μὲ πλειότερον τόκον, οἱ δὲ ἄλλοι τὰ δανείζουσι μὲ μικρότερον καὶ ἄνευ κινδύνου τινός.

Ἀλλὰ διατί, λέγουσι, νὰ δίδωμεν τόσας ὠφελείας εἰς μικρὸν ἀριθμὸν μετόχων; Οἱ συγκροτοῦντες τὴν Τράπεζαν μέτοχοι εἶναι 236· ἐξ αὐτῶν 133 ἔχουσιν ἀπὸ 1—5 μετοχάς· 46 ἀπὸ 6—11 καὶ 57 ἀπὸ 11 καὶ ἐπέκεινα. Ἀπατῶνται δὲ ὅσοι φρονοῦν ὅτι τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξένα, μολονότι καὶ τοῦτο ἂν ἦτον ἀληθὲς, οὐδεμία προέκυπτεν εἰς τὸ ἔθνος ζημία, ὡς τινες ἴσως κακῶς σκεπτόμενοι ὑποθέτουσιν. Ἐκ τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων, ἅτινα συγκροτοῦσι σήμερον τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης, ἓν μόνον ἑκατομμύριον ἀνήκει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τὰ δὲ πέντε εἶναι χρήματα ἐγχώρια, οὕτως εἰπεῖν, κατὰ μέσον δὲ ὅρον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης οἱ μέτοχοι δὲν κερδίζουσι πλειότερον τῶν 8 καὶ 42 τοῖς ἑκατόν. Ἀλλ' εἶναι τάχα ἁμάρτημα τὸ νὰ ὠφελῆται ἔστω καὶ πλειότερα εἷς κεφαλαιοῦχος, ὅστις ἠμελώτισε τὰ κεφάλαιά του διὰ τριάκοντα ἔτη; Διατί εἰς μὲν τῶν

κτηματίαν συγχωροῦμεν νὰ ἐπιδιώκῃ ὅσα δύναται πλειότερα κέρδη, θέλομεν δὲ νὰ περιορίσωμεν τὰ κέρδη τοῦ κεφαλαιούχου; Τοιαῦται ἰδέαι κατέστησαν σήμερον ἔωλοι καὶ οὔτε εἶναι συγκεχωρημένον νὰ κυκλοφορῶσι. Φθονεῖς τὴν τύχην τῶν κεφαλαιούχων, διότι κερδίζουσι πολλά; Ἀλλὰ τότε δύνασαι νὰ μετέλθῃς καὶ σὺ τὸ ἐπάγγελμά των, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον· ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτοὶ δὲν διατρέχουσιν ἀπείρους κινδύνους καὶ δὲν ὑφίστανται τόσας ζημίας;

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀπὸ τὴν λίαν ἐκτεταμένην ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐννοεῖτε βεβαίως τὸ σπουδαῖον τῆς σημερινῆς συζητήσεως. Πιστεύει ὅτι ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶναι μοναδικὸν φαινόμενον ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ὃν ἐδαπάνησεν ὁ ὑπουργὸς διὰ τὴν σύνταξίν της πρὸς πλειοτέραν καὶ εὐκολωτέραν κατάληψιν καὶ τῆς ἐλαχίστης περιστάσεως. Τρεῖς, λέγει ὁ ὑπουργός, προτάσεις ἔκαμεν ἡ Τράπεζα καὶ ἐξ αὐτῶν μακαρίζει ὁ ὑπουργὸς τὸν ἑαυτόν του διότι ἐξελέξατο τὴν τρίτην ὡς τὴν καταλληλοτέραν καὶ συμφεροτέραν, καθ' ὅσον οὐδὲν προνόμιον νέον παρεχώρησεν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ διαθέτῃ τοῦ λοιποῦ ἡ Τράπεζα **12** ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς γεωργίας. Ἐὰν τοῦτο ἦτον ἀληθές, ἤθελε βεβαίως συγχαρῇ τὸν ὑπουργὸν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπὲρ τῆς γεωργίας πρόνοιαν καὶ ἤθελε τὸν ἐπαινέσει διότι κατώρθωσε τοῦτο χωρὶς νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ προνόμιον τῆς Τραπέζης. Ἀλλ' αὐτὸς δυστυχῶς ἀνευρίσκει ματαίας τὰς ὑπὲρ τῆς γεωργίας προσπαθείας τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἰδοὺ πῶς. Κατὰ τὸ **1** ἄρθρον, ἡ Τράπεζα θέλει δανείσει ὑπὲρ τῆς γεωργίας **12** ἑκατομμύρια, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον **9** τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια διαιροῦνται εἰς χρεωλυτικὰ, ἁπλᾶ καὶ εἰς χορηγήσεις ἐπὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ. Κατὰ τὸ ἄρθρον **10**, τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια θέλουν ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ κατὰ τὸ καταστατικόν της ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει διάρκειαν εἰμὴ **8** ἀκόμη ἔτη, ἢ μᾶλλον τρία, διότι μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν ἐτῶν ἡ Τράπεζα θέλει ἔλθει εἰς νέαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεννόησιν. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσι δάνεια χρεωλυτικὰ διὰ τρία ἔτη; Ποῖος κτηματίας εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τὸ τρίτον τοῦ χρεωλυσίου του; Ἂς μὴ πλανᾶται λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς ὅτι κτηματίας εἶναι δυνατὸν νὰ δανεισθῇ οὔτε χιλίας δραχμὰς οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν συντομίαν

τοῦ χρόνου. Χρεωλυτικὰ λοιπὸν δάνεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσιν. Ἀλλὰ θέλουν γίνει ἁπλᾶ δάνεια κατὰ τὸ ἄρθρον **11** ἐπὶ ἓν ἔτος, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι πληρόνονται καθ' ἑξαμηνίαν. Ἀλλὰ τοιαῦτα δάνεια εἶναι σχεδὸν ἐμπορικὰ καὶ οὐδεμίαν ἔχουσι συνέπειαν ὑπὲρ τῆς γεωργίας. Εἶναι λοιπὸν ἀναντίῤῥητον ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου οὐδὲν κατορθοῦμεν ὑπὲρ τῆς γεωργίας.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ περὶ μεταχικῶν κεφαλαίων ζήτημα, ὅπερ ἀντέκρουσεν ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος, μετὰ τοῦ ὁποίου διαφωνεῖ. Ἡ Τράπεζα, εἶπεν, εἶναι κατάστημα ἐμπορευόμενον χρήματα, καὶ ἀληθῶς τοιοῦτον εἶναι. Δυνάμει τοῦ νόμου δανειζομένη πρὸς **5** τοῖς **0**/**0** καὶ δανείζουσα πρὸς **7** καὶ **8**, θέλει ἔχει πάντοτε ἓν κέρδος, καὶ ὅσον αὐξάνει διὰ δανείων τὰ κεφάλαιά της, τοσοῦτον θέλουσιν αὐξάνει καὶ τὰ κέρδη της. Εὔχεται ὅπως ὁ νῦν ὑπουργὸς διατελέσῃ τοιοῦτος ἐπὶ πολὺν εἰσέτι χρόνον ὅπως δυνηθῇ νὰ συνάψῃ ἢ μετ' ἄλλων ἢ μετὰ τῆς ἰδίας Τραπέζης νέας συμῤῥωνίας συμφεροτέρας, οὐδέποτε ὅμως θέλει πεισθῇ ὅτι ἡ αὔξησις τῶν μεταχικῶν κεφαλαίων δὲν συμφέρει εἰς τὴν Τράπεζαν. Γενόμενος ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἄλλοτε, εὗρεν ἓν κληροδότημα ἐκ **300,000** δραχμῶν, παρακατατεθειμένον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ **4** τοῖς **0**/**0**. Ὡς ὑπουργὸς ἐσκέφθη ὅτι ἦτον ἄδικον τὸ δημόσιον νὰ λαμβάνῃ **4** μόνον τοῖς **0**|**0**, ἐνῷ οἱ μέτοχοι λαμβάνουσιν ὀκτὼ, καὶ ἐζήτησε νὰ μετασχηματίσῃ τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰς μετοχὰς, ἡ δὲ Τράπεζα ἐφρόντισε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν αἴτησίν του ταύτην, ὑπολογίσασα τὴν μετοχὴν κατὰ χάριν πρὸς **1,150** δραχμὰς καὶ τοῦτο κατὰ τὸ **1852**, τώρα δὲ βεβαίως ἡ ἀξία τῆς μετοχῆς θέλει ἀναβαίνει εἰς **1,250** δραχμάς. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ εἴπωμεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅτι δύναται ἡ Τράπεζα ν' αὐξήσῃ τὰ κεφάλαιά της καὶ διὰ μετοχῶν, ὥστε νὰ δύναται ἕκαστος, ἔχων ἓν κεφάλαιον **5** ἢ **10** χιλιάδων δραχμῶν, νὰ τὸ μεταποιῇ εἰς μετοχάς; Ὁ περιορισμὸς οὗτος νομίζει ὅτι ἀποκρούει τὰ κεφάλαια.

Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος εἶπεν, ὅτι οἱ πρῶτοι μέτοχοι διεκινδύνευσαν τὰ κεφάλαιά των καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωσι μεγαλειτέρας ὠφελείας. Ἀλλ' ὕστερον ἀπὸ τόσα προνόμια καὶ ἐγγυήσεις, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις περιέβαλε τὴν Τράπεζαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐπετράπη εἰς αὐτὴν νὰ κυκλοφορῇ **6** ἑκατομμυρίων τραπεζικὰ γραμμάτια, εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ μέτοχοι διεκινδύνευσαν τὰ χρήματά των;

Τοιαύτην ἰδέαν βεβαίως δὲν θέλει παραδεχθῆ καὶ ἂν μείνῃ μόνος αὐτὸς τὴν ἐναντίαν ἔχων ἰδέαν. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐχορηγήσαμεν καὶ χορηγοῦμεν σήμερον ἄπειρα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πλεονεκτήματα, τῶν ὁποίων δὲν μετέχουσιν οἱ ἰδιῶται κεφαλαιοῦχοι, καὶ τοιουτοτρόπως ἀποκλείομεν πάντα ἰδιώτην καὶ καθιστῶμεν ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς Τραπέζης τὴν διάθεσιν τῶν κεφαλαίων, καὶ τοῦτο χωρὶς οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν τῆς γεωργίας.

Δὲν ἔχει σκοπὸν μεθ' ὅσα εἶπεν οὐδεμίαν νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μεταβολὴν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ματαίως ἐφρόντισε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς γεωργίας, διότι τίποτε ἀληθῶς δὲν κατώρθωσεν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἑπομένως εἶναι καλὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὅπως ἔλθῃ εἰς ἄλλας συμφωνίας τῷ ὄντι συμφεροτέρας διὰ τὴν γεωργίαν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἁπλῆ πληροφορία, ἣν ἐζήτησεν ἐπὶ τῆς λέξεως *μέχρι*, ἐγέννησε μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἀνεπτύχθησαν διάφοροι ἰδέαι. Μετὰ τὴν διομολογίαν ὅμως τοῦ ὑπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης διαπραγματεύσεις του ἐνοήθη ὡς ὑποχρεωτικὸν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων, ἀφοῦ δὲ καὶ ἂν λείψῃ ὁ ἐκ τῆς λέξεως *μέχρι* ἐννοούμενος ὅρος, οὐχ ἧττον δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν τὸν τοιοῦτον ὅρον, διότι, κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου, οὐδεὶς ὑποχρεοῦται εἰς τὰ ἀδύνατα, νομίζει περιττὴν πᾶσαν ἄλλην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιόνης λεχθέντα, θεωρεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔλθωμεν εἰς τοιαῦτα ζητήματα, διότι ἡ Τράπεζα ἔχει τὰ προνόμιά της καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν ῥητὰ δικαιώματα. Ἐπὶ τέλους τὰ περὶ μετοχικοῦ κεφαλαίου ῥηθέντα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, θεωρεῖ καὶ αὐτὸς ὀρθὰ, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν παρὰ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης ἢ ἐν περιπτώσει συστάσεως ἄλλης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος λεχθέντα παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ, ὡς εἶπε, πρὸς τὸν ἰδιώτην, διότι ἡ Τράπεζα ἔχει προνόμια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἔχουσα δὲ τοιαῦτα, ἕπεται ὅτι ἔχει καὶ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ διευθύνοντες αὐτὴν δὲν δύνανται οὔτε θέλουν ν' ἀποφύγωσι, τὸ νὰ δυνηθῇ δηλ. νὰ δανείζῃ ἡ Τράπεζα μὲ τόκον ὅσον ἔνεστιν ἐλαφρότερον.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡ Τράπεζα πρέπει

ν' αὐξήσῃ τὰ κεφαλαιά της διὰ δανείων ἢ διὰ μετοχῶν, καὶ δὲν ἀποδίδει οὐδεμίαν πρὸς τὸν Κ. ὑπουργὸν ἔλλειψιν, ὅστις ἔπραξε πᾶν ὅ,τι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἠδύνατο, καὶ ὡς ἐκ τῆς συνοδευούσης τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσεως βλέπομεν καὶ ἐν γένει ἐξ ὅσων ἠκούσαμεν, ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶχε τὴν προαίρεσιν καὶ ἐπροσπάθησε νὰ κλείσῃ μετὰ τῆς Τραπέζης ὅσον τὸ δυνατὸν συμφεροτέρας διὰ τὴν κοινωνίαν συμφωνίας, ἀλλ' ἐδεσμεύθη ἀπὸ τὰ παραχωρημένα εἰς αὐτὴν προνόμια. Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν Τράπεζαν; Ὡς ἁπλοῦν ἰδιώτην ἢ ὡς δημόσιον κατάστημα, δι' ὃ ἐνδιαφέρεται ὅλον τὸ Ἔθνος; Ἂν, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ἡ Τράπεζα εἶναι ἰδιωτικὸν κατάστημα, τότε δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ καταβάλῃ ὁ ὑπουργὸς τοσούτους κόπους ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ περιττὸν εἶναι νὰ γίνῃ περὶ τούτου λόγος ἀπὸ τοῦ βήματος, διότι οὐδεμίαν ἔχομεν σχέσιν πρὸς ἰδιωτικὰ πράγματα. Ἀλλὰ σκεπτόμενος οὕτως, ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὰς ἰδίας ἀρχάς του, παλινδρομεῖ εἰς ἀπηρχαιωμένας ἰδέας καὶ ἀρνεῖται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἔτι ἐκήρυξε διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ laissez faire. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Τράπεζα δὲν θεωρεῖται ἰδιωτική, καὶ διὰ τοῦτο κοσμεῖται καὶ μὲ τὸν τίτλον *ἐθνικὴ* Τράπεζα, ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον τὴν ἐπονομάζει, ἐννοεῖται ὅτι εἶναι κατάστημα ἐθνικὸν, καὶ δὲν προωρίσθη νὰ καρπῶνται τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας ὀλίγα ἄτομα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εὐκολύνῃ πᾶσαν τὴν κοινωνίαν. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ κατάστημα εἶναι δημόσιον, παρατηρεῖ ὅτι ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν χρημάτων του διὰ δανείων εἶναι ὀλέθριος, ὁ δὲ διὰ μετοχῶν, ὠφέλιμος καὶ εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τοὺς πολίτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρότεινεν ἀντὶ τῆς διὰ δανείων αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις *διὰ μετοχῶν*. Πρέπει δὲ νὰ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν ταύτην ἡ Τράπεζα, διότι διὰ μέσου τῶν μετοχῶν ἀντὶ νὰ διαρκέσῃ ὀκτὼ εἰσέτι ἐνιαυτοὺς δύναται νὰ διαιωνισθῇ καὶ νὰ ἐλαττώσῃ προσέτι τὸν τόκον οὐσιωδῶς. Γνωστὸν εἶναι ὅτι σήμερον, διὰ ν' ἀγοράσῃ τις μίαν μετοχὴν τῆς Τραπέζης, πληρόνει 40 τοῖς 0/0 ἐπὶ πλέον, καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἡ Τράπεζα μόλις ἔχει ἀκόμη διάρκειαν ὀκτὼ ἐτῶν. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἐκ 1,000 δραχμῶν μετοχὴ ἀγοράζεται ἀντὶ 1,400, ἕπεται ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν μετοχῶν θέλει εὕρει ἡ Τράπεζα πολὺ πλειότερα ἑκατομμύρια τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένων καὶ δύνανται ἴσως νὰ φθάσωσιν εἰς 20, τὰ ὁποία διὰ τῆς ἐκδόσεως

ἰσαρίθμου ποσοῦ χαρτονομισμάτων θέλουν ἀναβῆ εἰς 40 ἑκατομμύρια. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον δύνανται νὰ μείνουν χρήματα καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ δανείζωσιν ἐκτὸς τῆς Τραπέζης καὶ ἄλλοι, χωρὶς πᾶς ἔχων ἀνάγκην νὰ εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ὑποκύπτῃ εἰς πάντα ὅρον ἀποφάσεώς της. Ἄλλως, ἡ Τράπεζα θέλει συγκεντρώσει εἰς ἑαυτὴν καὶ ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀγορὰν κυκλοφοροῦντα χρήματα, καὶ θέλει τὰ μεταβιβάζει εἰς τοὺς οἰκείους της ἐπὶ μικρῷ τόκῳ ἵνα τὰ δανείζωσιν εἰς τὸν πτωχὸν γεωργὸν καὶ ἄλλους ἔχοντας ἀνάγκην μικροῦ δανείου πρὸς 30 τοῖς 0/0. Ἐπὶ τῆς περιστάσεως δὲ ταύτης εἶπε καὶ ἄλλοτε, ὅτι γίνεται χάριν προνομιούχων τινῶν προσώπων ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἡ πληρωμὴ π. χ. 100,000 δραχμῶν, καὶ ταύτας δανείζουσιν οὗτοι ἐπ' ὠφελείᾳ 30 καὶ 40 τοῖς 0/0. Ἡ αὔξησις λοιπὸν τῶν κεφαλαίων νὰ γίνῃ, ὡς εἶπε, διὰ μετοχῶν, καὶ χωρὶς νὰ ὁρίσωμεν ποίαν ποσότητα πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Τράπεζα, ν' ἀρήσωσωμεν εἰς αὐτὴν νὰ δεχθῇ ὅσας εὕρῃ, καθ' ὅσον, ὅταν οἱ μέτοχοι ὠφελῶνται, θέλει αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ συνάμα δὲν θέλει ἀγοράζεσθαι πλέον ἑκάστη μετοχὴ ἀντὶ 1,400 δραχμῶν. Καὶ εἶπε μὲν ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν κερδίζει πολλὰ καὶ πρέπει νὰ τῇ παρέξωμεν πλειότερα βοηθήματα, ἀλλ' ἀπατᾶται βεβαίως ὁ βουλευτής, καθ' ὅσον ἡ Τράπεζα ὠφελεῖται τοὐλάχιστον 30 τοῖς 0/0, διότι ἔρχεται εἰς τὰ μερίσματα τῆς Τραπέζης καθαρὸν κέρδος 9 τοῖς 0/0, ἐὰν δὲ ὑπολογισθῶσι καὶ ὅλαι αἱ ζημίαι καὶ ὅλα τὰ ἔξοδά της, ἡ ὠφέλεια ἀναβαίνει τοὐλάχιστον εἰς 20 τοῖς 0/0. Ἐρωτῶ ἤδη· ὁ πολίτης ὁ δανείζων πρὸς 30 τοῖς 0/0 ἔχει αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν; Ὄχι βέβαια, διότι μόλις τοκίζει τὰ χρήματά του διὰ τρεῖς μῆνας καὶ τὰ κρατεῖ ἀργὰ καὶ ἄγονα δι' ἐννέα, ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ἰδιώτου, βλέπομεν ὅτι δὲν δανείζει βαρύτερον τῆς Τραπέζης. Μὴ διϊσχυρίζεται δὲ ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος ὅτι δὲν εἶναι πολὺς ὁ τόκος ὃν λαμβάνει ἡ Τράπεζα, διότι οὐδεμία Τράπεζα τῆς Εὐρώπης λαμβάνει τοιοῦτον τόκον, καὶ ὁ μεγαλείτερος τῶν ἐκεῖσε λαμβανομένων εἶναι 6 τοῖς 0/0, χωρὶς οὔτε τὰ προνόμια τῆς ἡμετέρας Τραπέζης νὰ ἔχωσιν αἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, προνόμια δι' ὧν μεταβάλλει πρὸς ὠφέλειάν της καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικήν δικονομίαν μας. Ἀλλ' ἡ Τράπεζα ἔδεσεν ἤδη καλὰ διὰ τῶν δανείων της ὅλον τὸν κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο λέγει σήμερον· ἂν μὲ δίδετε τὸν νόμον τοῦτον μὲ ὅλας τὰς προνομίας του, ἢ σᾶς πνίγω.» Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ γίνῃ διὰ μετοχῶν ἢ τοὐλάχιστον διὰ δανείων καὶ μετοχῶν, τοὺς δὲ λοιποὺς ὅρους τῆς Τραπέζης δὲν δυνάμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μεταβάλωμεν, διότι εἶναι προνόμιά της, καὶ μόνον ἂς φροντίσῃ ἐν καιρῷ ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ἄλλην ὑπὸ πλέον συμφέροντας ὅρους.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος ματαιόνει τὸ νομοσχέδιον, διότι δὲν δέχεται ἡ Τράπεζα τὸν ὅρον τῆς διὰ μετοχῶν αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων της· ὑποστηριχθείσης τῆς τροποποιήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος καὶ ὑπ' ἄλλου τινός, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Ἐπομένως ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης ὡς ἕπεται·

«1) Τὸ ἄρθρον 2 νὰ συνταχθῇ οὕτω: «Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν ἔχει δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας της, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.»

Διὰ τῆς συντάξεως ταύτης ἐκφράζεται ἀκριβῶς ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ νόμου, ὅστις θέλει πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας νὰ ἐφαρμόσῃ ῥητῶς καὶ εἰς τὰ ὁμόλογα τῆς Τραπέζης τὸν γενικὸν κανόνα τῆς Νομικῆς, καθ' ὃν ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου διατελεῖ ὑπέγγυος (affectée) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν αὐτοῦ.»

Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δέχεται τὴν τροπολογίαν, ἀλλὰ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι οἱ δανεισταὶ τῆς Τραπέζης ἔχουν μόνον *προσωπικὸν* δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας της καὶ οὐχὶ *πραγματικόν*.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν τροποποίησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γενομένην ἀνωτέρω ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἔχει δ' ὡς παρεδέχθη τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρθρον 2. Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν ἔχει δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας της, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Παπαδημητριάδης
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῆς 10 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ε. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Ἀλ. Κοντόσταυλον, Ἰω. Λορεντσιάδην, Στ. Βλάχον, Α. Ἀγγερινόν, Δ. Τσόκρην καὶ Δ. Καλλιφρονᾶν· γραμματεῖς δὲ τοὺς Λ. Παπαδημητριάδην, Θεόδ. Κολοκοτρώνην, Λεων. Πετιμεζᾶν, Ν. Καναβόν, Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω. Σκαβέντσον· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ **1859** τοὺς **Ν.** Μοσχούλαν, Ἰω. Βαλασόπουλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Α. Βιλαέτην, Εὐθ. Καγιαβᾶν καὶ Σ. Στεφανόπουλον· μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Γ. Διαμάντην, Π. Κανελλόπουλον, Α. Πετιμεζᾶν, Α. Ζέρβαν, Ἰω. Σαγρέδον καὶ Ἰω. Μπαλάφαν.

Λαβὼν ἐν πρώτοις τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ γίνῃ παράπονόν τι ἐναντίον του, ἀναγκάζεται ν' ἀναγγείλῃ ἐν πλήρει συνεδριάσει ὅτι τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δύω τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ γραφεῖον ἀπὸ τὸν κύριον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἔλαβεν αὐτὰ ὡς εἰσηγητὴς, ἀλλ' ἂν καὶ προσεκάλεσεν ἐπανειλημμένως τοὺς ἄλλους εἰσηγητὰς ἵνα ἐργασθῶσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, δὲν προσῆλθεν οὐδείς, καὶ ἐπομένως κατέθεσε τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ γραφεῖον. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τοὺς εἰσηγητὰς νὰ συνέλθωσι καὶ ἐργασθῶσιν ἵνα μὴ δοθῇ ἀφορμὴ παραπόνου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος συνέστησεν εἰς τοὺς εἰσηγητὰς νὰ συνέλθωσι καὶ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως, δίδοντες εἰς αὐτὴν ἔμπρακτον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐθνικῆς Τραπέζης νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ προμηθείας κουκουλοσπόρου εἰς τοὺς σκωληκοτρόφους, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ σκωληκοτροφία, τὴν ὁποίαν πρὸ 300 περίπου ἐτῶν ἴσραι χεῖρες ἁρπάσασαι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ἔφερον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην, κατέστη ἐκ τῶν κυρίων ἄρθρων τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, καὶ νόες μεγάλοι δὲν ἀπηξίωσαν νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ τελειοποιήσωσιν αὐτήν, ἐξαπλώσαντες οὐ μόνον ἐφ' ὅλου τοῦ καταλλήλου τόπου τὴν βομβυκοτροφίαν, ἀλλὰ δυνάμει τῆς ἐπινοήσεως τεχνικῶν μέσων, καὶ ὅπου τὸ κλίμα ἦτον αὐστηρὸν καὶ πολέμιον τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου σκώληκος.

Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα φαίνεται ὅτι πρὸ χρόνων ἐνεργεῖται ἡ γεωργικὴ αὕτη βιομηχανία, ὡς δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν ὑπαρχουσῶν μορεῶν καὶ τοῦ πλήθους αὐτῶν, ὅπερ ἐπήνεγκε τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Πελοποννήσου, Μορέα. Ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας παρήγετο μὲν μικρόν τι ποσὸν μετάξης, ἀλλ' ἔμενε στάσιμος ἡ βιομηχανία αὕτη, διότι ἡ δουλεία δὲν δύναται ποτὲ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῶν βιομηχανιῶν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τὰ πνεύματα τῆς βελτιώσεως καὶ προόδου ταπεινοῦνται καὶ καταβλίβονται καὶ περιφρονοῦνται ὑπὸ τοῦ τυράννου, ἡ μένουσιν ἀτελεσφόρητα, μὴ δυνάμενα νὰ προικισθῶσι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων τῆς παιδείας, ἐξωρισμένης ἢ ἐγκαταλιμπανούσης τὰς δουλικὰς χώρας. Μετὰ δὲ τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν οἱ ὀργῶντες Ἕλληνες ἐτράπησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος, ἐλαιῶν, συκῶν καὶ συκαμινεῶν, καὶ οἱ μὲν νομοὶ Ἀχαΐας καὶ Ἀργολιδοκορινθίας ἐπεδόθησαν ἰδίως εἰς τὴν σταφιδοφυτείαν, ὁ δὲ τῆς Μεσσηνίας εἰς τὴν συκοφυτείαν καὶ σταφιδοφυτείαν, ὁ τῆς Λακωνίας εἰς τὴν μορεοφυτείαν καὶ ἐλαιοφυτείαν· αἱ δὲ πρόοδοι ἦσαν τοσοῦτον ταχεῖαι, ὥστε ἐνῷ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἡ σταφὶς ἦτον ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Πατρῶν, σήμερον ἐγένετο κτῆμα ὅλων σχεδὸν ἐν γένει τῶν Πελοποννησίων καὶ ἐπενταπλασιάσθη ἡ παραγωγή, ἐδεκαπλασιάσθησαν ἡ μέταξα εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ τὰ σῦκα καὶ ἡ μέταξα εἰς τὴν Μεσσηνίαν. Ἀλλ' ὅταν οἱ λαοὶ μὴ ἔχοντες ὅριον ἢ ὁδηγόν τινα εἰς τὴν παραγωγήν των, παράγωσι κατὰ μεγάλην ποσότητα ἓν προϊόν, τὸ ὁποῖον δὲν εἰσάγεται παρὰ εἰς ἓν ἢ δύω ἔθνη, ὅταν

τὸ προϊὸν τοῦτο ὑπερβαίνῃ τὴν κατανάλωσιν ἢ εἶναι προϊὸν οὐχὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας ἑνὸς ἔθνους, τότε τὸ προϊὸν τοῦτο ἐκπίπτει καὶ τὸ καλλιεργοῦν ἔθνος δυστυχεῖ. Τοῦτο συνέβη ὡς πρὸς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα. Ἕνεκα τῆς πλημμύρας κινδυνεύουσι νὰ πνιγῶσιν, ἂν δὲν ἐπνίγησαν, εἰς τὰ ἄρθονα αὐτῶν νάματα οἱ καλλιεργηταί. Εὐτυχῶς ὅμως τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα εἶναι ἐφευρετικόν, καὶ ταῦτα ἰδὸν, ἐστράφη εἰς τὴν παραγωγὴν ἄλλων προϊόντων καὶ τῆς μετάξης, τῆς ὁποίας δὲν φοβεῖται τὴν ἀποτυχίαν τῆς καταναλώσεως, διότι δὲν εἶναι καταναλωτὴς ἓν μόνον ἔθνος, ἀλλὰ πολλά, ὅλα συλλήβδην τὰ πολιτισμένα ἔθνη. Ὁσημέραι δὲ νέας προσθέτει ὠφελείας ἡ μέταξα, συμβαδίζουσα μὲ τὸν πολισισμόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν σημαίαν αὐτὸ τὸ προϊὸν τὴν ὕλην χορηγεῖ· ἡ μέταξα ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν βασιλέων καὶ τῶν μεγάρων τῶν μεγιστάνων καὶ πλουσίων κατέρχεται εἰς τὴν καλύβην τοῦ ἁλιέως καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ποιμένος, διότι εἰς μὲν τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι χορηγεῖ τὸν πολυτελῆ μανδύαν τοῦ πλούτου, τὴν φιλοκαλίαν ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ πλούτου διακρίνοντα, εἰς δὲ τὸν ἁλιέα τὸ στερεὸν τῆς σαγήνης, καὶ εἰς τὸν ποιμένα τὴν στιλπνὴν καλύπτραν τῆς μνηστῆς του ἢ τὴν στερεὰν καὶ κομψὴν ζώνην τῆς σρηκοειδοῦς ὀσφύος του· ἡ μέταξα τέλος εἰσέρχεται εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, χορηγοῦσα τὴν στιλπνότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν εἰς τὰ ἱερὰ ἄμφια τῶν ἱεροφαντῶν. Τοσαύτας δὲ πρόοδους ἔλαβε τὸ προϊὸν τοῦτο, ὥστε πρὸ δέκα ἐνιαυτῶν δὲν ὑπερέβαινεν ἡ παραγωγὴ μήτε τὰ **2 1/2** ἑκατομμύρια δραχμῶν· τὸ **1857** ὑπερέβη τὰ **7**, διότι μόνη ἡ Λακεδαίμων ἔδωκε **2 1|2** ἑκατομμύρια, παραγαγοῦσα **200, 000** λίτρας κουκουλίων, πωληθέντων **11, 12** καὶ **14** δραχμὰς κατὰ λίτραν. Τοιοῦτο λοιπὸν προϊὸν, δίδει χρηστὰς ἐλπίδας μεγάλης προόδου, οὐχὶ μόνον ἕνεκα τῆς γενικῆς καταναλώσεως, ἀλλὰ διότι ὅλον τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ὀροπεδίων μέχρις αὐτῶν τῶν ἀκτῶν τῆς θαλάσσης εἶναι ἐπιδεκτικὸν συκαμινοφυτείας, ἡ δὲ συκαμινὴ εὐδοκιμοῦσα κατέστη ἡ κυριωτέρα φυτεία εἰς τὸν νομὸν Λακωνίας, εἰσήχθη μετὰ ζήλου εἰς τὸν νομὸν τῆς Ἀρκαδίας, ἤρξατο ἡ καλλιέργεια εἰς τὸν νομὸν τῆς Ἀχαΐας, καὶ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος βλέπει τις τὴν ἀπόπειραν τῆς εἰσαγωγῆς, διότι ἐντὸς τοῦ φύλλου τοῦ δένδρου τούτου παράγεται εἰς βραχὺν χρόνον πλούσιον εἰσόδημα, ἱκανοποιοῦν δαψιλῶς τοὺς κόπους τοῦ παραγωγοῦ, διότι ἡ κου-

κουλοτροφία ἀπασχολεῖ τὸ πλεῖστον χεῖρας, αἵτινες εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν χρησιμεύουν εἰς καμμίαν βιομηχανίαν, τὰς χεῖρας τῶν γυναικῶν, εἰς μηδεμίαν ἄλλην ἐργασίαν ἀνασχολουμένων ἢ εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα, διότι τέλος εἶναι ἐρικτὴ καὶ εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν, εἰς τὸν κάτοικον τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τὸν χωρικόν. Ἤρξαντο μάλιστα καὶ σπουδαῖοι ἄνθρωποι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς βιομηχανίας, προσπαθοῦντες νὰ βελτιώσωσι τὴν σκωληκοτροφίαν καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν ἐρίμιλλον τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

Ἐδόθη μάλιστα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα περὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τελειοτέρου τρόπου σκωληκοτροφίας, καὶ αὐτὸς τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπεχείρησεν ἐν Σπάρτῃ τὴν σκωληκοτροφίαν κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον, ἀπασχολήσας πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ πληρώσας ὁλόκληρον τὸ ἐκεῖ μεταξοκλωστικὸν κατάστημα τοῦ Κ. Δουρούτη· ἀλλὰ δυστυχῶς νόσος πρωτόμορφος κατέλαβε τοὺς σκώληκας καὶ κατέστρεψε τὸ πλούσιον τοῦτο προϊὸν, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται μέγα μέλλον, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τὸ ὁποῖον ἀφίνει ἡ ὑποτίμησις τῆς σταφίδος. Ἡ Λακεδαίμων, ἡ τὸ **1857** παραγαγοῦσα **200,000** λίτρας κουκουλίων, μόλις τὸ **1858** παρήγαγε **50,000**, τὸ πλεῖστον τοῦ ὁποίου κακῆς ποιότητος, καὶ ἐν γίνει ἡ Ἑλλὰς μήτε τὸ **1|5** τῆς τοῦ **1857** εἰσοδείας παρήγαγε. Τὸ δὲ τρέχον ἔτος, μενόντων τῶν πραγμάτων οὕτω, ἤτοι ἂν ὁ ὑπάρχων νοσερὸς σπόρος δὲν ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ὑγιοῦς, ὡς τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐν Γαλλίᾳ τὸ **1857** διορισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ μελῶν τοῦ Ἰνστιτούτου, δὲν θέλει παραγάγει μήτε τὸ **1|10** τῆς τοῦ **1857**, ὥστε ἡ μὲν ζημία ὑπολογίζεται εἰς **7** τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια, ἓν δὲ ἥμισυ περίπου τοῦ δημοσίου, προερχόμενον ἀπὸ τὸν φόρον τὸν ἔγγειον τῶν κουκουλίων, ἀπὸ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐθνικῶν μορεῶν καὶ ἀπὸ τὰ τελωνιακὰ τέλη τῆς ἐξαγωγῆς. Οἱ κάτοικοι ἐφρόντισαν ν' ἀναφέρωσι τὸ δυστύχημα τοῦτο καὶ ὑπέδειξαν ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τῆς Ἀσίας νέον σπόρον ὑγιᾶ, διότι ἄνευ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς παραγωγῆς, ἀφιέρωσαν δὲ πάσας τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως φροντίσῃ νὰ προμηθευθῇ ἐγκαίρως σπόρον ὑγιᾶ, καὶ ἓν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Ἤλπιζε δὲ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ὃν ἐγκαίρως ἀπευθύνθησαν αἱ αἰτήσεις τῶν κατοίκων, ἤθελε λάβει τὸ ἀντικείμενον ὑπὸ σπουδαιοτάτην ἔποψιν, καὶ ἤθελε νομίσει ὅτι εἶναι τὸ σπουδαιότερον μέλημα μιᾶς Κυβερνήσεως προνοητικῆς,

ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τοῦ σπόρου συνεβη ὅ,τι συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας. Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπασχολῶν τὴν προσοχήν του εἰς ἄλλα ἀντικείμενα, δὲν ἔδωκε τὴν ἀπαιτουμένην προσπάθειαν· ὅτε δ' ἐπῆλθεν ὁ ἀρμόδιος χρόνος τῆς κουκουλοτροφῆς καὶ οἱ κάτοικοι πανταχόθεν ἐπιζητοῦσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοθείσης ὑποσχέσεως, σπεύδει, ἀγανακτεῖ διότι δὲν εὑρίσκει εἰς τὴν ἀγορὰν κουκουλόσπορον, διότι πολὺ ἐνωρὶς οἱ ἐπιμελέστεροι προέλαβον ἀγοράσαντες τὸν κουκουλόσπορον τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

Ἴσως μᾶς εἴπει ὁ Κ. ὑπουργὸς, «ἀπατᾶται πολὺ ὁ βουλευτὴς νομίζων ὅτι δὲν ἐρρόντισα ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀγορᾶς κουκουλοσπόρου, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὑρέθη, καὶ σήμερον μόλις ὁ πρόξενος Ἀδριανουπόλεως μοὶ ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς, ὅτι ἠγόρασε 10 μόνον ὀκάδας σπόρου.» Ἀπαντῶ, ὅτι ὅστις διευθύνεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἐγκαίρως, οὐ μόνον εὑρίσκει ὀψώνια, ἀλλὰ καὶ καλλιτέρας ποιότητος καὶ εὐθηνοτέρας τιμῆς. Ἠξεύρετε, Κύριοι, πότε παρήγγειλε τὴν ἀγορὰν; τὸν Νοέμβριον, ἐνῷ ὁ σπόρος ἐξάγεται τὸν Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον καὶ πωλεῖται ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ μέχρι τέλους Αὐγούστου. Ἀναντίῤῥητος τέλος ἀπόδειξις τῆς ἀκαίρου φροντίδος εἶναι ὅτι ἐνῷ ὅλη ἡ Εὐρώπη ἐπρομηθεύθη, μόνη ἡ Ἑλλὰς δὲν εὗρεν εἰμὴ 6 ἢ 8 ὀκάδας, καὶ αὗται ἐφθάσαν χθὲς καὶ ἀποσταλεῖσαι εἰς τὰς ἐπαρχίας, δὲν θέλουν φθάσει ἐν καιρῷ. Ἀλλ' ἠξεύρετε τί σημαίνουσιν ὀκτὼ ὀκάδες; μία σταγὼν ὕδατος εἰς τὴν θάλασσαν, διότι μόλις ἀρκοῦν διὰ 50 οἰκογενείας, τιθεμένου μέσου ὅρου τῶν 80 δραμίων. Ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν εἶσθαι εὐτυχὴς ἐὰν ἐδύνατο ἀμέσως ν' ἀντικαταστήσῃ ὅλον τὸν κουκουλόσπορον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἴσως τοῦτο θεωρηθῇ δυσχερὲς, ἔπρεπεν ἐρέτης νὰ εἰσαγάγῃ 1000 τοὐλάχιστον ὀκάδας ὑγιοῦς σπόρου· ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἐπιμένει ὅτι, μ' ὅλας τὰς ἐγκαίρους φροντίδας του, δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ κουκουλόσπορον, καὶ ὅτι εἶναι ἄμεμπτος, ἀνεύθυνος. Οὐχὶ, ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὑπεύθυνος, διότι ὤφειλε νὰ καταφύγῃ μετὰ τὴν Ἀδριανούπολιν εἰς τὴν Προῦσαν, εἰς τὴν Συρίαν, εἰς τὴν Περσίαν καὶ εἰς τὴν Κίναν αὐτὴν, τὴν κοιτίδα, τοῦ μεταξοσκώληκος. Ἐὰν πρὸ 300 περίπου ἐτῶν μετηνέχθη ἐκεῖθεν ὁ κουκουλόσπορος ὑπὸ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος μοναχοῦ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ συγκοινωνία ἦν ὡς ἡ τῶν ἐπαρχιῶν μας, ὅπου εἰς πᾶν βῆμα κινδυνεύει τις ἢ νὰ πνιγῇ εἰς ἀγεφυρώτους ποταμοὺς ἢ νὰ κρημνισθῇ κατὰ κρημνῶν, εἰς

ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ βαρβαρότης τῶν ἀλλοφύλων ἦτον εἰς τὴν ἀκμήν της, ἡ δὲ καταδίωξις τῶν χριστιανῶν ἐθεωρεῖτο πρᾶξις πίστεως, καὶ πᾶν χριστιανικὸν θῦμα ἁγιασμὸς, ἐὰν εἰς ἐκείνην τὴν ἀγρίαν ἐποχὴν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ κλέψῃ ὁ προμηθεὺς οὗτος κληρικὸς τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανίου Κράτους, νὰ μεταφέρῃ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τοσούτων κινδύνων, νὰ διαδώσῃ καὶ διδάξῃ τὴν ἐξάπλωσιν αὐτοῦ τοῦ πυρίνου τὸ χρῶμα προϊόντος, δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ εἴπῃ σήμερον ὅτι δὲν ἐγνώριζεν ἐὰν ἐκ τῆς Κίνας ἦν δυνατὸν νὰ μεταφερθῇ κουκουλόσπορος; Τοῦτο δὲν δικαιολογεῖται ἀφοῦ ὁ ἀτμὸς εἰς τε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν κατέλυσε τὰ ἀποστήματα, ὁ δὲ τηλέγραφος ἐγένετο ὄργανον ἰσοταχὲς μὲ τὸν νοῦν, μυθώδης τρόπον τινὰ ἀνακάλυψις, ἀλλὰ θετικὸν καὶ ὑποχείριον ὅπλον τῆς κοινωνίας, θαυμαστὸν ὅπως ὁ κεραυνὸς τοῦ Θεοῦ. Εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ ὡς ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα τὴν ἀπόστασιν, ἀφοῦ ὀλιγάριθμοι ἀγγλογάλλοι ἐν ὀλιγαριθμῷ στολίσκῳ ἤνοιξαν ἐνδόξως τοὺς λιμένας τῆς Κίνας εἰς ὅλους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀδάμ, καὶ κατέστησαν τοὺς βαρβάρους καὶ ἀναριθμήτους πλὴν δειλοὺς στρατοὺς νὰ σέβωνται καὶ νὰ τρέμωσι τοὺς Εὐρωπαίους, ὡς ἔτρεμεν ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Περσίας τὸν Ἀγησίλαον, τὸν ἀρχηγὸν ἐκείνης τῆς δρακὸς τῶν Σπαρτιατῶν; Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπιμένει καὶ διατείνεται ὅτι ἂν καὶ τοσαῦτα ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ μετὰ τῆς Κίνας ἐμπορίου, οὐχ ἧττον ὅμως παρέχει ἔτι μεγάλας δυσκολίας. Αἱ δυσχέρειαι δὲν εἶναι δικαιολόγημα ἀποχρῶν, διότι ὅταν πόλεμος διευθυνόμενος ἀπὸ τοῦ Λονδίνου ἐπέτυχε, τὸ ἐμπόριον κατορθοῦται ὁπωσδήποτε εὐκόλως, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Αἴγυπτον, Περσίαν καὶ αὐτὰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουσιν ἤδη ἐμπορικοὶ Ἑλλήνων οἶκοι· ἄλλως τε χρεωστεῖ ὁ ὑπουργὸς νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ νὰ ὑπερνικήσῃ πᾶν πρόσκομμα, ὅταν πρόκειται νὰ περιποιήσῃ τοσαύτην εὐεργεσίαν εἰς τὸ ἔθνος του, ὅταν πρόκειται νὰ σώσῃ μίαν κοινωνίαν ἀπὸ προφανεῖς δυστυχίας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ μὲν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέγα εἰσόδημα, ν' αὐξήσῃ δὲ βεβαίως τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸ μέλλον. Ἀλλ' ἔστω, ζητεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατα, συμβουλεύων τὴν ἐξ ἀπομεμακρυσμένων τόπων προμήθειαν· ἀλλὰ διατί τοὐλάχιστον ὁ Κ. ὑπουργὸς δὲν ἐρρόντιζεν ἐγκαίρως νὰ προμηθευθῇ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Περσίας κουκουλόσπορον, ὅπου ἤθελε βεβαίως εὑρεῖ καὶ πολὺν καὶ ὑγιοῦς καταστάσεως; Ἡ Συρία, ὡς ἐξεύρετε, εἶναι ἐπαρχία τῆς ὁμόρου Τουρκίας, ἀπὸ

δὲ τὴν Περσίαν δὲν μᾶς χωρίζει εἰμὴ ἡ γείτων αὐτοκρατορία εἶναι δὲ πληροφορημένος ὅτι εἰς τὴν Περσίαν εἶναι ἀποκατεστημένοι Ἕλληνες ἔμποροι.

Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ ὅτι ὤφειλεν ὁ Κ. ὑπουργὸς εἰς τὴν Περσίαν νὰ παραγγείλῃ τὴν προμήθειαν τοῦ κουκουλοσπόρου, ἀναφέρει τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Περσίας γενομένην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνθήκην. Βλέποντες οἱ προνοητικοὶ Γάλλοι, ὅτι ἡ νόσος τῶν μεταξοσκωλήκων ἠλάττωσε κατὰ τοσοῦτον τὸ εἰσόδημα τῆς μετάξης, ὥστε τὸ ἔλλειμμα εἶχε καταντήσει μέγα, καὶ τὰ ἐργοστάσια τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων, ἐνῷ πρότερον ἐπρομηθεύοντο τὸ 1|4 ἔξωθεν, μετὰ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν 3|5, βλέποντες, τὸν κίνδυνον τοῦ ν' ἀπολέσωσι τὴν ὑπεροχήν, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ταύτης, νὰ καταστραφῇ ὁ φόρος οὗτος τῆς πολυτελείας, τὴν ὁποίαν ἔμαθον νὰ καταστήσωσιν ὑποχρεωτικὴν εἰς τοὺς λαοὺς διὰ τὰ ἐπαγωγὰ θέλγητρά της, νὰ στερηθῇ τὸ ἔθνος ἑνὸς πλούτου μεγάλου καὶ νὰ ῥιφθῶσιν ἐπικινδύνως εἰς τοὺς δρόμους τοσαῦται μυριάδες ἐργατῶν· ἐπρότειναν οἱ σοφοί, ὅτι μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ μὲ διακήρυξιν αὐτοῦ τοῦ πολέμου, πρέπει ν' ἀνοιχθῇ δρόμος τῇ εἰσαγωγῇ τῆς μετάξης εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον. Καὶ μὰ τὸν Θεὸν, ἐὰν δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἀφορμὴ τοῦ κατὰ τῆς Κίνας πολέμου, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι εἶναι μία τῶν κυριωτέρων. Ἐνῷ δὲ ἐπολέμουνεις Κίναν τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα, δὲν ἔμενεν ἡ Κυβέρνησις ἥσυχος, ἀλλὰ συνθήκη τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγένετο μεταξὺ τῆς Περσίας, δι' ἧς παρεχωρήθη τῇ Γαλλίᾳ τὸ προνόμιον ν' ἀνακαινίζῃ πάντα τὰ κουκούλια τῆς Περσίας κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον, καὶ νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ τὸ ἔθνος κατὰ προτίμησιν τὴν μέταξαν τῆς Περσίας.

Πόσον ἡ συνθήκη αὕτη εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν κουκουλοτροφίαν μας πάντες δύνασθε νὰ ἐννοήσητε· ἔπρεπεν ἢ νὰ μὴ γενῇ τοῦτο ἢ νὰ προλάβωμεν νὰ συναλλαγῶμεν ἡμεῖς μετὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ μήτε τὸ ἓν μήτε τὸ ἄλλο κατωρθώθη. Τί λέγεις κατωρθώθη; Μήτε ἰδέα συνελήφθη τοιαύτη, διότι οὐδεὶς ποτὲ ἔστρεψε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν καλλιτέραν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων μας. Προσθέτει μάλιστα ὅτι τὴν συνθήκην ταύτην αὐτὸς πρῶτος ἀνήγγειλε πέρυσιν εἰς πολλὰ μέλη τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Ὅτι δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὰ καλλίτερα συμφέροντα μετὰ τῆς Γαλλίας, εὑρισκομένης εἰς

ἀνάγκην προμηθείας τῆς πρώτης ὕλης τῶν μεταξουργείων της· τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι τῇ Γαλλίᾳ ἐσύμφερεν εἰς τὰ πράθυρά της ν' ἀγοράζῃ τὴν ὕλην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Περσίαν.

Ἐπιστήσατε ἄθεν τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἀντικειμένου.

Ἐὰν κατορθωθῇ νὰ καταληφθῶσιν αἱ ποτιστικαὶ μόνον γαῖαι ἢ καὶ ἐκ τῶν ξηρικῶν αἱ λιπαραὶ καὶ ὑγραὶ ὑπὸ μορεῶν φυτευμένων 10 μόνον εἰς ἕκαστον στρέμμα, ὅπερ ποσῶς δὲν ἐμποδίζει τὴν σπορὰν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἡ Ἑλλὰς εἰς 10 ἢ 15 τὸ πολὺ ἔτη θέλει φθάσει νὰ παράγῃ μέταξαν ἀξίας 100,000,000 δραχμῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἔχει ἀπὸ μόνον τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅσον σήμερον λαμβάνει ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν προϋπολογισμόν της. Ἐὰν ἀναλογισθῆτε τὸ εὐθηνὸν τῶν μορεῶν, τὴν εὔκολον καὶ ταχεῖαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, τὸ κατάλληλον κλίμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸν πλοῦτον τῶν γαιῶν, θέλετε κατανοήσει εὐκόλως, ὅτι τὰ ὑποδεικνυόμενα δὲν εἶναι ὄνειρα μήτε πλάσματα τῆς φαντασίας· ἄλλως τε τὴν ἀλήθειαν ταύτην αὐτὴ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε. Τὸ εἰσόδημα τῆς μετάξης δὲν ἀνέβαινε πρό τινων ἐτῶν, εἰμὴ εἰς δύω μέχρι τριῶν ἑκατομμυρίων, τὸ δὲ 1857 ἐτετραπλασιάσθη, καὶ δὲν δύναται νὰ προϊδῃ ὅτι, ἀφοῦ λάβῃ μίαν ὥθησιν ἓν προϊὸν καταναλισκόμενον, δύναται νὰ λάβῃ ἀνυπολόγιστον αὔξησιν ἐπὶ βραχὺ χρόνου διάστημα; Εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Ἀρκαδίας δὲν ἦτο παντάπασιν εἰσηγμένη ἡ συκαμινὴ, καὶ μόλις ἐδόθη ὥθησίς τις, ἰδοὺ αἱ ἀπέραντοι καὶ γόνιμοι πεδιάδες τῆς Μαντινείας ἐκαλύφθησαν ὑπὸ ἑκατομμυρίων συκαμινῶν.

Εἰς ἄλλα ἔθνη μία τοιαύτη ζημία ἤθελε ταράξει τὸ πᾶν, καὶ ἐν τῇ Συνταγματικῇ Ἑλλάδι φοβεῖται ὅτι μικρὰν ἐντύπωσιν θέλει κάμει, καὶ ἐνῷ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν βλέπετε προφανῆ τὴν ζημίαν τῶν ἐπαρχιῶν σας.

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἀξιολύπητος, ὅλοι βλέπομεν τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύομεν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀπητήσαμεν τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, ἢ ἐάν ποτε ἀπευθύναμεν αἴτησιν, παρακλητικῶς ἐζητήσαμεν ὅ,τι ἔχομεν ἐξουσίαν καὶ καθῆκον ν' ἀπαιτήσωμεν. Τοῦτο ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν βλάπτει, καταστρέφον τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ.

Τελευτῶν δὲν δύναται νὰ παραστήσῃ τὴν λύπην τῆς ψυχῆς του, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται διὰ τὴν ἀπειλουμένην δυσ-

τυχίαν μυριάδων οἰκογενειῶν, πιστεύων ὅτι καὶ ὑμεῖς συμμερίζεσθε ταύτην· εὔχεται δὲ ὥστε ἡ τοιαύτη κατάστασις νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ, καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ πατρικὴν μέριμναν ὅπως ἔρχεται εἰς ἔγκαιρον καὶ ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων, ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ πρόοδος καὶ τὸ στήριγμα πάσης εὐνόμου πολιτείας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἅμα τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπληροφορήθη ὅτι δὲν ὑπῆρχεν σπόρος κουκουλίου ἀπανταχοῦ σχεδὸν τῆς ἐπικρατείας, ἐκτιμῶν τὴν ἐκ τῆς μετάξης προερχομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα ὠφέλειαν, ἔγραψεν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἵνα πληροφορηθῇ ποῦ ἠδύνατο νὰ εὑρῃ καλὸν καὶ ὑγιᾶ σπόρον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ προμηθεύσῃ τοὺς σκωληκοτρόφους. Μολονότι δὲ δὲν εἶχε τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην πίστωσιν, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναλάβῃ ἄνευ πιστώσεως τὴν πραγματοποίησιν τοῦ τηλεγράφου καὶ ἄλλων ἀναγκῶν, ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ἀναλάβῃ ὑπ' εὐθύνην του τὴν προμήθειαν τοῦ κουκουλοσπόρου, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ τῆς Ἀδριανουπόλεως εἶναι ὁ πάντων ἐπικρατέστερος, τὸν ὁποῖον ζητοῦσι μάλιστα οἱ ξένοι ὁσάκις λάβουν ἀνάγκην, ἔγραψε τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἰς τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει ἑλληνικὸν πρόξενον ἵνα φροντίσῃ νὰ κάμῃ προμήθειαν καλοῦ καὶ ὑγιοῦς σπόρου, ἐνῷ συναμα ἔγραψεν εἰς τοὺς νομάρχας νὰ ἐξετάσωσι πόσου σπόρου ἀνάγκην ἔχουν οἱ κάτοικοι καὶ τὸν πληροφορήσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς. Οἱ νομάρχαι λοιπὸν τῷ ἐγνωστοποίησαν ὅτι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χρῆσιν τῶν σκωληκοτρόφων 20 ὀκάδες σπόρου, εἰς δευτέραν δὲ αὐτοῦ πρόσκλησιν τινὲς τῶν νομαρχῶν ἀπήντησαν ὅτι ἀρκοῦσιν ἕως 32 ὀκάδες σπόρου. Οὕτω δὲ ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει πρόξενον νὰ πέμψῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον 40 ὀκάδας σπόρου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ σπόρον ἐκ Κίνας, ὁμολογεῖ ὅτι ὑπέπεσεν εἰς τὸ λάθος τοῦτο καὶ δὲν ἐσκέφθη νὰ γράψῃ εἰς Κίναν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἔγραφεν, ἴσως ἤθελον παρέλθει δύω ἐνιαυτοὶ ἕωσοῦ ἀριχθῇ ἐκεῖθεν ὁ σπόρος καὶ ἐπὶ τέλους ἤθελεν ἔλθει βεβλαμμένος, καθ' ὅσον γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἀτμοσφαιρικὴ μεταβολὴ τὸν καταστρέφει. Ἐν τούτοις ὁ πρόξενος Ἀδριανουπόλεως τῷ ἔγραψεν εἰς ἀπάντησιν ὅτι θέλει τὸ στείλει τὴν αἰτηθεῖσαν ποσότητα σπόρου, ἀκολούθως ὅμως τῷ ἔγραψε πάλιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ προμηθεύσῃ τὸν σπόρον ὡς μὴ εὑρισκόμενον καὶ

ἐκεῖσε. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῷ ἔπεμψε νέαν πρόσκλησιν τοῦ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς εὕρεσιν σπόρου, καὶ μόλις ὁ πρόξενος ἠδυνήθη νὰ εὑρῃ μετὰ πολλοῦ κόπου 10 ὀκάδας σπόρου, τὰς ὁποίας ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὰς 10 λοιπὸν ταύτας ὀκάδας μετὰ δύω ἄλλων, τὰς ὁποίας εἶχε προαποστείλει ὁ πρόξενος, διεύθυνεν ἀμέσως εἰς τοὺς νομάρχας ἵνα τὰς διανείμωσιν προσηκόντως, καὶ ἡ δαπάνη τούτων, ὑπολογιζομένης τῆς ὀκᾶς εἰς 442 δραχμάς, μένει εἰς βάρος του, ἐὰν δὲν ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῶν Σωμάτων. Αὐτὸ εἶναι ἐν ὀλίγοις τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως. Τοσοῦτον δὲ ταχέως ἐνήργησεν ἐπ' αὐτῆς ἅμα ἐπληροφορήθη τὴν ἔλλειψιν σπόρου, ὥστε καὶ ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἐνήργησεν αὐτὴν ἄνευ πιστώσεως.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐρρόντισεν ἐγκαίρως διὰ τὴν προμήθειαν σπόρου, ἐπειδὴ μόλις ἔλαβε πρόναιαν κατὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ τὸν Αὔγουστον, ὅτε ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς σκωληκοτρόφους. Ἐν ᾧ δὲ ἡ Γαλλία προμηθεύεται σπόρον ἀπὸ τὴν Κίναν, δὲν ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ τὸν προμηθευθῇ ἐκεῖθεν ταχύτερον; Ἄλλως τε ἰδοὺ ἡ Περσία, ἥτις κεῖται πολὺ πλησιέστερον ἡμῶν, καὶ εἰς ἕνα μῆνα ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν σπόρον ἐκεῖθεν· ὥστε ἡ διαιολογία τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ ζητήσῃ σπόρον ἐκ Κίνας, ὅτι τοῦτο εἶπε λάθος αὐτοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἶναι καθαρὰ εἰρωνεία. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἔλλειψιν τῆς πιστώσεως, γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐδαπάνησε ποσὰ πολὺ μεγαλείτερα ἄνευ πιστώσεως καὶ δι' ἀνάγκας ἧττον κατεπειγούσας, ὥστε ἠδύνατο εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν προμήθειαν σπόρου χάριν τῆς σκωληκοτροφίας τοῦ Κράτους ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ. Καὶ ὅμως ἡ ἰδέα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀνέλαβε τὴν φροντίδα περὶ τῆς προμηθείας σπόρου, ἔδλαψεν οὐσιωδῶς τοὺς σκωληκοτρόφους, διότι ἐβιάσθησαν νὰ περιμένουν τὴν τοῦ ὑπουργείου προμήθειαν καὶ οὕτως ἔμειναν ἄνευ σπόρου, ἐνῷ ἠδύναντο προνοοῦντες ἀφ' ἑαυτῶν νὰ προμηθευθῶσι καλὸν καὶ ὑγιᾶ σπόρον.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐξ ὅσων ἀνέπτυξεν ὁ ἐπερωτήσας, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ σκωληκοτροφία παρέχει μέσον συντηρήσεως εἰς πολλοὺς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους καὶ ὄχι ὀλίγους πόρους εἰς τὸ δημόσιον. Οἱ πόροι μας, ὡς δὲν ἀγνοεῖ ἡ Βουλή, εἶναι ὀλίγοι καὶ οὗτοι προέρχονται ἀπὸ τὴν γεωργίαν, τὴν ναυτι-

λίαν καὶ τὴν μικρὰν ἡμῶν βιομηχανίαν. Περὶ τῆς ὀλιγωρίας τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως ὑψώθη πάντοτε φωνὴ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ ναυτιλίας εἶπεν, ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις τῆς Βουλῆς, καίτοι ὑπαγορευόμεναι ἀπὸ τὴν πεῖραν, τὴν πραγματικὴν δηλ. κατάστασιν τοῦ τόπου, δὲν λαμβάνονται διόλου ὑπ' ὄψιν. Μᾶς δίδεται λοιπὸν ἀφορμὴ νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἐνταῦθα ὁποία ἡ μέριμνα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα παρέχουσι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἡ σκωληκοτροφία εἶναι εἷς τῶν πολυτιμοτέρων πόρων τοῦ ἔθνους καὶ προϊόν της εἶναι ἡ μέταξα, ἥτις ἀπαιτεῖται μάλιστα διὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν τοῦ ἀνθρώπου εὐζωΐαν, τὴν εἰσαγωγὴν δηλ. τοῦ λεγομένου ἐξευγενισμοῦ, ἡ κάλλιον τῆς πολυτελείας, ἥτις δυστυχῶς εἰσήχθη καὶ παρ' ἡμῖν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν μέταξαν ὡς σημεῖον ἐξευγενισμοῦ, δὲν μᾶς δίδονται κἂν τὰ μέσα τῆς τελειοποιήσεώς της, διὰ νὰ ποιῶμεν χρῆσιν αὐτῆς καὶ τὴν καταστήσωμεν πολυτιμοτέραν; Ἡ Ἑλληνικὴ μέταξα ἠδύνατο νὰ εἶναι καλλιτέρα τῆς Γαλλικῆς, καὶ ὅμως ἀπὸ **150,000** περίπου ὀκάδας μόλις παράγονται **30,000** ὀκάδες βελτιωμέναι, μόλις ἔλαβε μόρφωσίν τινα ἡ τῆς Λακωνίας, τῶν Καλαμῶν καὶ μικρὸν μέρος τῆς ἐν Ἠλείᾳ παραγομένης, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἡ μέταξα μένει εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκετο ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς Βαρβαρότητος. Καὶ ἴσως μὲν ἀντιτάξῃ ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνεργεῖ τὸ κατ' αὐτὴν ὅ,τι δύναται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς μετάξης, ἀλλ' ἀφοῦ οἱ κάτοικοι δὲν ἀντιλαμβάνονται, δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀναπλάσῃ· ἀφοῦ ὅμως καὶ ἄνευ τῆς κυβερνητικῆς μερίμνης εἰς ἰδιώτης κατώρθωσε νὰ βελτιωθῇ αὐτομάτως ἓν μέρος μετάξης, ποίαν πρόνοιαν ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταδώσῃ τοὐλάχιστον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τὸν τρόπον τῆς βελτιώσεως; Οὐδεμίαν. Ἡ αὐτὴ λοιπὸν ἐγκατάλειψις, ἡ αὐτὴ ὀλιγωρία καὶ εἰς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, ὡς καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει περὶ ὧν ὑψώσαμεν τὴν φωνήν. Εἶπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει πρόξενον νὰ στείλῃ τὸν ἀναγκαῖον σπόρον, καὶ ἀνέλαβε μάλιστα εἰς βάρος του τὴν εὐθύνην, ἀλλ' ὁ πρόξενος ὑποσχεθεὶς πρῶτον, ἔγραψεν ἔπειτα ὅτι δὲν εὑρίσκεται, καὶ μετά τινα πάλιν χρόνον ἀνήγγειλεν ὅτι εὗρε. Πῶς; ὁ κύριος πρόξενος δὲν εὗρε κατ' ἀρχὰς σπόρον καὶ ἔπειτα εὗρεν; Ἐπερίμενε καὶ νέαν πρόσκλησιν διὰ νὰ εὕρῃ ὅ,τι του ἐζητήθη κατεπιγόντως; Καὶ εἶναι οὗτος πρόξενος

διαπιστευμένος καθήκοντα ὑψηλά, καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων; Τοιαύτη διαγωγὴ δὲν ἐμφαίνει ἐσχάτην ὀλιγωρίαν; Καὶ ὅμως ποία ἡ ἐπενεχθεῖσα κατ' αὐτοῦ τιμωρία; διὰ τί τὸν ἀνέχονται εἰς ἕδραν πρόξενου καὶ δὲν τὸν τιμωροῦν ἐπαξίως; Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι πρόξενοι εἶναι οἱ ἐκ τοῦ πανεπιστημίου νέοι, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, εἶναι οἱ ἀπηρχαιωμένοι εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι, τῶν ὁποίων τιμᾷ τὴν ειδικότητα καὶ τὴν πεῖραν! Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀντήλλαξεν ἔγγραφα μετὰ τοῦ προξένου, ἔγραψεν ὁ εἷς, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν, ἤτοι ἔμειναν ἄνευ σπόρου αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους! Παρ' ἡμῖν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ὀλίγον φροντίζει περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἰδιώτου. Ἴσως εὑρεθῶσι τινὲς νὰ τῷ εἴπωσιν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ ὅλων τῶν συμφερόντων τοῦ ἰδιώτου. Ἂς ἐξετάσωμεν τί πράττουν αἱ ἄλλαι Κυβερνήσεις καὶ ἂς ἰδῶμεν ἂν κάμνῃ αὐτὰ ἡ ἐδικὴ μας Κυβέρνησις τριάκοντα ἤδη χρόνους. Πάντοτε ἡ Κυβέρνησίς μας, εἰς πᾶσαν ἐποχήν, ἔρχεται ἐκ διαλειμμάτων μὲ ἓν νομοσχέδιον χειροτονούμενον *ἐνεργητικὸν*, ὡς π. χ. τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον περὶ Τραπέζης. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παρουσιάζων αὐτό, τί σᾶς λέγει; ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα ἔλλειψις τῶν χρημάτων καὶ ἡ ἐντεῦθεν αὔξησις τῶν τόκων ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον. Πότε ὅμως ἐρρόντισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο; Ἔπρεπε νὰ εἰδοποιηθῇ πρῶτον ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ὅτι ἐξηντλήθησαν τὰ κεφάλαιά της καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῶν γεωργῶν, ἔπρεπεν ἕνεκα τῆς βλάβης τῶν προϊόντων μας νὰ μὴ μείνῃ λεπτὸν εἰς οὐδένα πρὸ δύω τριῶν ἐτῶν, ἔπρεπεν ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ καταντήσωμεν πρῶτον εἰς πτώχευσιν καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἀνοικονόμητος ἡ ἀνάγκη, καὶ τότε νὰ κινηθῇ ἡ Κυβέρνησις, διότι κατὰ δυστυχίαν ποτὲ δὲν μεριμνᾷ ἐν καιρῷ. Ἤδη δὲ ἐρχομένη κατὰ τὸ σύνηθες κατόπιν τοῦ δυστυχήματος, μᾶς φέρει τὸν περὶ Τραπέζης νόμον καὶ τὴν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προσφοράν. . . Ἀλλ' εἰς τοιαύτην εὐχαρίστησιν μὴ πιστεύῃ τὸ ὑπουργεῖον· εἶναι ψευδὴς εὐχαρίστησις μὴ ἐρμηνεύουσα τὴν ἀλήθειαν. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς σκωληκοτροφίας λέγει ὁ ὑπουργός, ὅτι εἰδοποιήθη ἀπὸ τοὺς νομάρχας περὶ τῆς ἐλλείψεως σπόρου καὶ ἀμέσως ἐρρόντισε περὶ τῆς εὑρέσεως. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς δὲν

ἔπρεπε νὰ περιμένῃ νὰ μάθῃ τὴν ἔλλειψιν ἀπὸ τοὺς νομάρχας· εἶχε καθῆκον νὰ γνωρίζῃ ἐκ πρώτης ἀρχῆς ποία ἡ κατάστασις τῆς σκωληκοτροφίας, καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν προμήθειαν σπόρου ἐν ὅσῳ ἦτον καιρός, ὥστε νὰ τὸν ἔχωσιν ἐν καιρῷ οἱ σκωληκοτρόφοι. Ἀλλ' ὀλίγον φροντίζουσιν οἱ ὑπουργοὶ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ οὐδὲ ἔχουσι κἂν τὴν ἰδέαν περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἰδιώτου. Εἷς μᾶλιστα τῶν πρώην ὑπουργῶν ἔδωκεν ἄλλοτε σπόρον εἰς τοὺς Λάκωνας κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα διὰ νὰ σπείρωσι, καὶ τὴν πρᾶξιν του ταύτην ὠνόμασεν εὐεργετικήν. Ἡ Ἑλληνικὴ λοιπὸν Κυβέρνησις δὲν ἐξέρχεται τῆς τοιαύτης πορείας. Διὰ τοῦτο φέρει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸν σπόρον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κατόπιν τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης, καὶ ἔτι μᾶλλον μᾶς λέγει, ὅτι ἔκαμε τὴν θυσίαν νὰ τὸν φέρῃ καὶ ὑπ' εὐθύνην του, ὡς νὰ μὴ γίνωνται τοσαῦται δαπάναι ἄνευ πιστώσεως τῶν Βουλῶν. Οὕτω καὶ πρὸ ὀλίγου ἔρχεται ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ μᾶς λέγει, ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἀνάγκη νὰ συστηθῇ ἓν γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ γνωρίζετε τί συμβαίνει; Ὡς ἄλλοτε οἱ Ἀβδηρῖται κατασκευάσαντες πολυτελῆ βρύσιν, δὲν εἶχον νὰ μετοχετεύσωσιν ὕδωρ, τὸ ὑπουργεῖον δὲν εὑρίσκει ἄνθρωπον διὰ τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας! Καὶ θέλουσι μὲν τῷ ἀντιτάξει, ὡς εἶπεν, ὅτι τοιαῦται εἶναι ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, ἀλλὰ μὴ λησμονήσῃ οὐδεὶς ὅτι ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων ἠγέρθη πόλεμος δαπανηρότατος καὶ ἐπίπονος ἐναντίον τῆς Κίνας, καὶ τοῦτο διὰ νὰ τὴν ὑποχρεώσωσι νὰ λαμβάνῃ τὸ ὄπιόν της. Καὶ τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον νομίζει θυσίαν νὰ τιμωρήσῃ ἕνα ἀδρανῆ καὶ ἀνίκανον πρόξενον, καταστρέψαντα τοσαῦτα συμφέροντα διὰ τῆς ὀλιγωρίας του; Εἰς τὸν ἐσχάτως συμβάντα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον γνωρίζετε τί ἀνεκήρυττον αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης; «Πρέπει νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν Τουρκίαν, διότι ἕνεκεν αὐτῆς ἐξοδεύονται πλειότερον τὰ πανία μας» καὶ λέγουσαι ταῦτα, ὀλίγον ἐφρόντιζον ἂν ὑπὸ τὸν βάρβαρον τῆς Τουρκίας ζυγὸν διατελῶσι τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐπειδὴ αἱ ἄλλαι Κυβερνήσεις πρώτιστον καθῆκον θεωροῦσι τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους των, καὶ μετὰ τοῦτο δύνανται νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν παθημάτων τῶν ἄλλων. Παρ' ἡμῖν ὅμως οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Φροντίζομεν μόνον διὰ τὰς χύτρας τῆς Νεαπόλεως, διὰ τὰ μάρμαρα τῆς Αὐστρίας καὶ τὰ τοιαῦτα, περιοριζόμενοι δῆθεν ὡς ἔθνος μικρόν. Ἀλλ'

ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τίποτε ἐξωτερικόν, δὲν δυνάμεθα τοὐλάχιστον νὰ φροντίσωμεν διὰ τὸν ἑαυτόν μας ἐσωτερικῶς, ἀφοῦ μᾶς λακτίζουσι πανταχόθεν οἱ ξέναι; Ἐννοεῖτε τίς εἶναι ἡ πρόθεσις καὶ ἡ γλῶσσα τῶν ὑποσργῶν; Νὰ μᾶς φορολογῶσι καὶ λαμβάνωμεν συγχρόνως λακτίσματα. Αἱ ἄλλαι Κυβερνήσεις στέλλουν τὰ πλοῖά των, τὰ χρήματα καὶ τὰ τέκνα των, διὰ νὰ δαμάσωσι τοὺς Καβυλιεῖς καὶ ἄλλους βαρβάρους καὶ φέρωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς βίας εἰς εἶδός τι ἠθικῆς μορφώσεως διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι γίνονται πρόσκομμα εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων των. Ἡμεῖς δὲ οὐδὲ νὰ τιμωρήσωμεν θέλομεν ἕνα ὑπάλληλον, ὅστις περιβεβλημένος τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, τὰ θυσιάζει εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ ὀλιγωρίαν του. Τί δὲ ἄλλο; Αἱ ξέναι Κυβερνήσεις συγκροτοῦν πανηγύρεις, οὐχὶ Ὀλύμπια ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ἐκθέσεις. Ἐκεῖ δὲ παρουσιάζονται καὶ τὸ πριόνιον καὶ τὸ ἄροτρον καὶ ἡ δρεπάνη καὶ ὅλα τὰ ἔργα τῶν εὐγενῶν ἢ ἀγενεστέρων εἰδῶν. Ἡμεῖς δὲ τί ἐπέμψαμεν εἰς αὐτάς; Ὀλίγα μάρμαρα ἀπὸ τὸν Ταΰγετον, καὶ ταῦτα ἀκατέργαστα ὡς ἡ φύσις τὰ δίδει. Αἱ ξέναι λοιπὸν Κυβερνήσεις, ἐκτὸς τῶν μέτρων τῆς βελτιώσεως, προκαλοῦν συγχρόνως τὴν ἁμιλλαν, καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας σπεύδουν αὐτοπροσώπως νὰ ἐφαρμώσωσι τὴν νέαν θεριστικὴν μηχανήν, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς οὐδὲ γνωρίζει, ὡς δὲν τὴν γνωρίζουσιν οὐδ' οἱ προκάτοχοί του. Ἀνθ' ὅλων δὲ τούτων ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν γνωρίζει ἄλλο εἰμὴ νὰ φέρῃ ἐτησίως τὸν προϋπολογισμόν. Κύριοι ὑπουργοί, δὲν φθονοῦμεν τὴν θέσιν σας, καὶ εἴτε σεῖς εἴτε ἄλλοι, διαμείνατε ἰσόβιοι εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἕδρας. Ἀλλὰ θέλομεν παρ' ὑμῶν πράγματα καὶ δὲν μᾶς ἀρκοῦσι πλέον λόγοι κενοί· πιστεύσατε δὲ ὅτι δὲν εἶναι κάνεις, ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ αὐτὰ τὰ παράπονα εἰς τὴν καρδίαν του. Λέγει τὰς ἀληθείας ταύτας ἵνα ὠφεληθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ πρὸς ἰδίαν των δόξαν, ἀλλ' ἂν δὲν θέλουν νὰ τὸν ἀκούσωσιν, ὁ Θεὸς πλέον. . . .

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ τῆς Τραπέζης νομοσχεδίου.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ **3** ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διορθωθῇ ἡ κατὰ τυπογραφικὸν λάθος τεθεῖσα λέξις *εντολὴν* εἰς *ἐκλογήν*. Προσθέντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ γὰ διορθωθῇ καὶ ἡ λέξις *περιέχουσαι* εἰς

περιέχουσι, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς διορθώσεις ταύτας. Ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 3. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δὲ,

α') Τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν κεφαλαίου·

β') Τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ·

γ') Τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ

δ') Τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαῖα κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσίν των συμφωνηθῇ καὶ τοιούτου εἴδους ἀπολαυή.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 4 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, πᾶς ὁ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ 300 δραχμάς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν προστασίαν, ἣν ἀπολαύει ἡ Τράπεζα, δὲν θέλει δανείζει αὐτὰς ἔξω, ἀλλὰ θέλει τὰς καταθέτει εἰς τὴν Τράπεζαν. Προτείνει λοιπὸν νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον ὅτι ἐπίσης ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα νὰ δανείζῃ καὶ μέχρις 100 δραχμῶν, ἄλλως νὰ μὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ δανείζηται μέχρι καὶ 300 δραχμῶν, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον τὰ μικρὰ ποσὰ θέλουν κυκλοφορεῖ ἔξω, καὶ ἡ Τράπεζα δὲν θέλει καταστῇ μονοπώλιον, συγκεντροῦσα εἰς ἑαυτὴν ὅλα τὰ κεφάλαια.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ 4 ἄρθρου, ἐπίστευεν ὅτι ἤθελεν ἐπαινεθῇ μᾶλλον, οὐχὶ δὲ ποτὲ καὶ νὰ κατακριθῇ. Καὶ ἀληθῶς, διὰ τί, ἂν εἷς ὑπηρέτης ἔχῃ 300 δραχμάς, νὰ μὴ δύναται νὰ μεθέξῃ αὐτοῦ τοῦ πλεονεκτήματος, καταθέτων τὰ χρήματά του εἰς τὴν Τράπεζαν; Ὑπάρχει ἐν τῇ Τραπέζῃ ταμιευτήριον, εἰς ὃ καὶ ὁ στρατιώτης καὶ ὁ ὑπηρέτης καὶ ἡ χήρα δύνανται νὰ προσέλθουν καὶ καταθέσωσι 3—100 δραχμῶν, καὶ γίνονται τόσα ἔξοδα πρὸς συντήρησιν τοῦ ταμιευτηρίου τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ εὐτελῆ ταῦτα ποσά, τὰ ὁποῖα ἄλλως ἤθελον μένει νεκρά, κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν γίνονται παραγωγικὰ καὶ εἰς τὸν καταθέτην καὶ ἐν συνόλῳ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἡ Τράπεζα συντηρεῖ τὸ ταμιευτήριον. Ἀληθῶς δὲ, ἂν παρατηρήσῃ τις, θέλει εὕρει ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸ ταμιευτήριον 550,000 περίπου δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι 1,300 πρασώπων. Ἤδη δὲ διὰ τῆς καταθέσεως 300 δραχμῶν θέτομεν ἓν νέον πλεονέκτημα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἐνῷ δὲ ἡ Τράπεζα εἶχε θέσει ὡς ἐλάχιστον ὅρον καταθέσεως 500 δραχμάς, τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἠλάττωσεν εἰς 300. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας ὅτι διὰ τοῦ ὅρου τῶν 300 δραχμῶν θέλει συγκεντρώσει ἡ Τράπεζα ὅλα τὰ κεφάλαια εἰς

ἑαυτήν· ἀλλὰ τίς εἶναι ἡ ἀποστολὴ πάσης Τραπέζης ἢ νὰ συλλέγῃ τὰ μικρὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα μένουν νεκρά, καὶ νὰ τὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν; Εἶναι δὲ τάχα καλλίτερον νὰ μένουν ἀνωφελῆ καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας αὐτὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν, ἢ νὰ τὰ συλλέγῃ ἡ Τράπεζα καὶ τὰ διαθέτῃ ἐπωφελῶς;

Ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Τράπεζα τῷ ὄντι ἐζήτησε νὰ τεθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος καταθέσεως ἡ ποσότης 500 δραχμῶν, καθ' ὅσον εἶπεν, ὅτι διατηρεῖ τὸ χρηματιστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται μικρὰ ποσὰ καὶ μέχρι τῶν 3 δραχμῶν. Πόθεν λοιπὸν ὁρμωμένη ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ περιορίσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον εἰς 300 δραχμάς; Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε τοῦτο διὰ νὰ εὐκολύνῃ ὅσον οἷόν τε τὴν εὕρεσιν χρημάτων ὑπὲρ τῆς γεωργίας, διὰ νὰ συρρέωσι δηλονότι διὰ τῶν ὁμολογιῶν πλειότερα χρήματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὴν γεωργίαν. Δὲν ἤθελεν ὅμως εἶσθαι μεγάλη εὐκολία εἰς τοὺς κτηματίας ἐὰν ἠδύναντο νὰ δανείζωνται καὶ 200 δραχμάς; Ἡ ἰδέα αὕτη τῶν μικρῶν δανείων ὑπῆρχεν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν τῆς Τραπέζης, ἥτις περιεῖχε τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐπὶ 25 ἔτη παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ προνομίου της, ἣν δὲν ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον. Ἐπελθούσης δὲ τῆς τρίτης προτάσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ παραδεχθῇ ἡ Τράπεζα τὴν διάταξιν τοῦ δανείζειν μέχρι 200 δραχμῶν καὶ ἄνευ τῆς παρατάσεως τοῦ προνομίου, ἀλλ' ἡ Τράπεζα δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην ὡς μὴ συμφέρουσαν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει καὶ εὐχή τις ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συστάσεως ὑποκαταστημάτων καθ' ὅλους τοὺς νομοὺς, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἔργον ἦτον εὐκταῖον, ἂν κατωρθοῦτο, ἀλλ' ἡ Τράπεζα ἀπήντησεν, ὅτι ἡ σύστασις αὐτῶν ἀπαιτεῖ οὐσιώδεις δαπάνας, εἰς ἃς δὲν δύναται νὰ ὑποκύψῃ ὅταν ἡ διάρκειά της δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τῶν 8 ἐτῶν· ἀλλ' ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις παρέτεινε τὴν διάρκειάν της ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν, ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ καὶ πραγματοποιήσῃ τὴν σύστασιν τῶν ὑποκαταστημάτων. Τελευταῖον μετὰ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας συζητήσεις ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὸ σύστημα τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου διαγραφόμενον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ, καθ' ὅσον εἶναι εἶδος συμβολαίου συνομολογηθέντος μετὰ τῆς Τραπέζης, καὶ πᾶσα ἄνευ τῆς συγκαταβάσεώς της μεταβολὴ φέρει τὴν μηδένισιν τοῦ συμβολαίου τούτου. Παύων παρατηρεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ὅσον ἔνεστι συμφερούσας τὰς ἐν τῷ νομο-

σχεδίῳ περιεχομένας συμφωνίας, ἐπιφυλάσσεται δὲ νὰ ἔλθῃ ἐν ἁρμοδίῳ χρόνῳ εἰς ἄλλας συμφωνίας συμφεροτέρας.

Ἐπέφερεν ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνας, ὅτι ἐκ τῶν τελευταίων λόγων τοῦ ὑπουργοῦ παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον εἶναι εἶδος τελεσιγράφου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν οὐδεμίαν μεταβολήν. Ἑπομένως θεωρῶν πᾶσαν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν ὡς περιττὴν, ἀποσύρει τὴν τροπολογίαν του.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο βεβαίως νὰ συντάξῃ συμβόλαιον μετὰ τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον νὰ φέρῃ ἀκολούθως εἰς τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, ἐνόμισε πρέπον ν' ἀφήσῃ τὴν Βουλὴν ἐλευθέραν νὰ φέρῃ τὰς σκέψεις της. Ἐκ τούτου δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐπέφερε μεταβολάς τινας, τὰς ὁποίας ὅμως ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ εἴς τινας ἐξ αὐτῶν ἔμεινε σύμφωνος.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ **4** ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ **5**, **6** καὶ **7** δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθὲν εἶτα τὸ ἄρθρον **8** ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, μεταβληθεισῶν μόνον τῶν λέξεων τῆς *προθεσμίας* των εἰς «τῆς προθεσμίας αὐτῶν» κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἄνευ μεσοστιγμῆς, περιττῆς θεωρηθείσης· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον **8** οὕτως·

«Ἄρθρον **8**. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν εἰς πληρωμὴν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ. Προσέτι δὲ ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ καὶ χορηγήσεις ἐπὶ ἐνεχυριάσεσι αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους πάντοτε τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.»

Παρεδέχθη εἶτα ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ μὲν ἄρθρον **9** κατὰ τὸ νομοσχέδιον, τὰ δὲ **10** καὶ **11** μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς φερομένων λεκτικῶν διορθώσεων· ἔχουσι δὲ τὰ δύω τελευταῖα οὕτως·

«Ἄρθρον **10**. Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτων οἰκείας διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ
-ῦ κεφαλαίου, δύναται νὰ γενῇ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκά-
-αίας δόσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρεώσεως
ὅλου
στης ἑξαμη-
τοῦ ὀφειλέτου.
-τ τῶν ἁπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ

Ἄρθρον **11**. Ἡ διάφορ-

ἦναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρώνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

Προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοιούτων δανείων δύναται νὰ γενῇ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως τόκων.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου **12** ζητήσαντός τινος νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀνώτατος ὅρος εἰς ὃν δύναται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναβιβάσῃ τὸν τόκον τῶν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεων· ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς διατάξεως, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες θέλουν ὁδηγήσει τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόκου, καὶ ἑπομένως ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῶν περιστάσεως δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ προσδιορίσωμεν καὶ τὸν ἀνώτατον ὅρον, ἐκτὸς ἂν θελήσωμεν νὰ θέσωμεν ἕνα ὅρον λίαν ὑπερβολικόν.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ τόκους, οὗτοι δὲν δύνανται ν' αὐξηθῶσιν εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν, κανονίζεται δ' ἐπίσης καὶ ὁ τόκος τῶν ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ δανείων. Ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐμπορικὸν τόκον, βλέπετε ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ὁ ἐμπορικὸς καὶ προεξοφλητικὸς τόκος μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, καὶ διὰ τοῦτο, ἐνῷ συνήθως εἶναι **2** καὶ **3** τοῖς **0**/**0**, ἐπὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἀνέβη εἰς **8** καὶ **10**. Διὰ τοῦτο τὸν μὲν ἁπλοῦν προεξοφλητικὸν τόκον ἀφήσατε ὅπως ἔχει ἐν τῇ καταστατικῇ, καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς διὰ τὸ ἐμπόριον, ἐπειδὴ οὗτοι πάντοτε προτιμῶνται καὶ διὰ τοῦτο δύνανται ν' ἀποῤῥοφήσωσιν ὅλα τὰ κεφάλαια, ἡ Κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα διὰ μόνον τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐμπορίου νὰ χορηγῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα ν' αὐξάνῃ τὸν τόκον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **12** κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου **13** καὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης λεκτικάς τινας μεταβολάς· ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἔχει μίαν πρότασιν ἐναντίον καὶ τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν θέλει κάμει ἂν καὶ ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς ὁμιλίας τοῦ ὑπουργοῦ ἐνόησεν ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ οὐσιαστικὴ δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι τὸ νομοσχέδιον θέλει ἔχε

ἰσχὺν ἀφ' ἧς στιγμῆς κυρωθῇ καὶ ἑπομένως ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ Τράπεζα θέλει ἀπολαύει τῶν πλεονεκτημάτων, ὅσα τῇ χορηγεῖ τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ συμβαίνῃ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ὀφειλέτας; διατί καὶ οἱ ὀφειλέται νὰ μὴ ἀπολαύωσι τῶν πλεονεκτημάτων ὅσα τὸ νομοσχέδιον τοῖς χορηγεῖ ἀφ' ἧς κυρωθῇ; Τοιαύτην ἀνισότητα τὴν θεωρεῖ ἄδικον καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ συνταχθῇ τὸ ἄρθρον οὕτω·

«Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων της Τραπέζης ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος, ἀφ' ἧς ὁ παρὼν νόμος λάβει κῦρος, ὅταν ὁ ὀφειλέτης πληρώσῃ τὰ καθυστερούμενα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συναμολογήσεως νέου δανείου, καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.»

Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Τράπεζα δὲν θέλει εἶσθαι ἐναντία, διότι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἰσότης δικαιωμάτων, τὰ πλεονεκτήματα πρέπει ν' ἀρχίσουν δι' ὅλους ἀπὸ τῆς αὐτῆς στιγμῆς.

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι ἡ Τράπεζα ὡς πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας εἶχεν ἓν κεκτημένον δικαίωμα τόκου **10** τοῖς **0/0**, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ καταργήσῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ μολαταῦτα ἔρχεται ἑκοῦσα ἡ Τράπεζα καὶ προσφέρει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου καὶ εἰς αὐτούς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρώσωσι καὶ οὗτοι τὰ καθυστερούμενα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συναμολογήσεως νέου δανείου, καὶ ν' ἀνταλλάξωσι τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας. Ἑπομένως δὲν βλέπει οὐδεμίαν ἀδικίαν ἡ ἀνισότης εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Τραπέζης ἀπέναντι τοῦ πλεονεκτήματος, ὅπερ αὐτὴ χορηγεῖ εἰς τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας.

Ἐπανέλαβεν ὁ προτελευταῖον ἀγορεύσας, ὅτι τὸ ν' ἀπαντᾷ τις εἰς ὅ,τι ἐρρέθη, τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον καὶ νόμιμον εἶναι· ἀλλὰ τὸ νὰ πλάττῃ ἰδέας ὁ ἴδιος καὶ νὰ τὰς ἀντικρούῃ, τοῦτο οὔτε ἀναγκαῖον, οὔτε νόμιμον εἶναι. Διὰ τῆς πρώτης ἀγορεύσεώς του ἐνόει ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἰσότης μεταξὺ Τραπέζης καὶ ὀφειλετῶν καὶ οὐχὶ μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων ὀφειλετῶν, καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι καθὼς ἡ Τράπεζα εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου θέλει ἀπολαύει τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ὁ νόμος τῇ χορηγεῖ, οὕτω καὶ οἱ ὀφειλέται, ὅσοι βεβαίως συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου, πρέπει ἐπίσης ν' ἀπολαύωσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ νόμου εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσίν του.

Ἐπῆνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας ἔλαβε καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπ'

ὄψιν ὡς συμφεροτέραν καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Τραπέζης τὴν παραδοχήν της, ἀλλ' ἡ Τράπεζα δὲν συγκατατέθη. Ἐγὼ, ἀπήντησεν ἡ Τράπεζα, ἔχω ἓν κεκτημένον δικαίωμα ἐπὶ τῶν παλαιῶν ὀφειλετῶν, καὶ μολαταῦτα παραιτοῦμαι τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀλλὰ ζητῶ καὶ ἐγὼ ἀπέναντι τῆς παραχωρήσεώς μου νὰ λάβω ὅ,τι μοῦ καθυστερεῖται καὶ ν' ἀνταλλάξω τὰς παλαιὰς ὁμολογίας, καθ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν λογαριασμῶν μου. Ἠναγκάσθη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις τῆς Τραπέζης ἵνα μὴ στερηθῇ τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων, ἅπερ τὸ νομοσχέδιον περιέχει.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ αὕτη δὲν εἶναι ἢ λεκτικὴ, οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι καὶ τὸ νομοσχέδιον διὰ τῆς λέξεως *δανείων* ἐννοεῖ τά τε χρεωλυτικὰ καὶ τὰ δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησε περιττὸν νὰ τεθῇ τοῦτο ἐν τῷ ἄρθρῳ.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας της ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ διορθώσῃ τὸ λεκτικὸν μόνον τοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἐν μέρει ὅ,τι ὁ βουλευτὴς Μαντινείας ἐζήτησε, δηλ. τὸ ν' ἄρχωνται ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νομοσχεδίου ἅμα ὁ ὀφειλέτης ζητήσει τὴν μεταβολὴν τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς νέον ἢ πληρώσῃ τὰ καθυστερούμενα, ἐνῷ, ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ φέρῃ δυσκολίας εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ οὕτω βραδύνει ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν παλαιῶν ὁμολογιῶν καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἀπολαυὴ τῶν ὠφελειῶν τοῦ νόμου, ὅσας χορηγεῖ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ὅτι καθ' ὃν τρόπον εἶναι συντεταγμένη ἡ τροποποίησις τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδεμία προσγίνεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ὠφέλεια, διότι λέγει «ἅμα κατ' αἴτησιν τοῦ ὀφειλέτου μετατραπῇ τὸ δάνειον εἰς νέον κτλ.» ἑπομένως ἡ ἔναρξις τῶν ὠφελειῶν θέλει γίνει καὶ κατὰ τὴν τροπολογίαν ὅταν τὸ δάνειον μετατραπῇ εἰς νέον, καὶ οὐχὶ ἅμα ὁ ὀφειλέτης ἀποτείνῃ τὴν αἴτησίν του. Ἐπιμένει διὰ τοῦτο νὰ μεταβληθῇ τὸ ἄρθρον ὅπως αὐτὸς ἐπρότεινε πρὸ μικροῦ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον σκοπὸν μόνον ἔχει νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας τὴν εὐκολίαν νὰ συνάψουν νέον δάνειον διὰ νὰ πληρώσωσι τὸ παλαιὸν καὶ οὕτω νὰ μεθέξωσι καὶ αὐτοὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν

τόκου. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν ὁ ὀφειλέτης ἔχει τὸ συμφέρον νὰ σπεύσῃ ὅσον τάχιον εἰς τὴν συνομολόγησιν νέου δανείου, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως ν' ἀπαιτήσωμεν καὶ παρὰ τῆς Τραπέζης νὰ δίδῃ πέρας εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ὀφειλετῶν ἐντὸς μιᾶς ὡρισμένης προθεσμίας, διότι ἄνευ τούτου ἡ Τράπεζα δύναται, παρεμβάλλουσα διάφορα προσκόμματα, ν' ἀναβάλῃ τὸ πέρας μιᾶς ὑποθέσεως καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐξέρχεται τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, καθ' ὅσον τὰ παλαιὰ δάνεια χορηγοῦν ἀναντιρρήτως εἰς τὴν Τράπεζαν ἓν δικαίωμα κεκτημένον. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ της δύναται ἀληθῶς νὰ δώσῃ εἰς ἕνα νόμον ἀναδρομικὴν δύναμιν, ὅπερ ὅμως δὲν συνάδει μὲ τὰς ὑγιεῖς ἀρχάς. Ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ προκειμένου αὐτὴ ἡ ἰδία Τράπεζα συναινεῖ νὰ δοθῇ ἡ ἀναδρομικὴ αὕτη δύναμις εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους τινάς. Οἱ ὅροι δὲ οὗτοι εἶναι δικαιότατοι οὐχὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀμοιβαιότητος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τάξεως τῶν ἐγγραφῶν, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καθησύχασεν αὐτὸν ἐκ τῆς ἀνησυχίας, ἣν τῷ ἐπέφερε μία τις φωνὴ «ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νέου νόμου εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ καὶ διὰ τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας.» Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον παρέχει πλεονεκτήματά τινα εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ δανεισθῶσι. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς Τραπέζης ἀφορῶσι τὴν ἐκτέλεσιν, τὰ δὲ τῶν πολιτῶν, τὴν ἔκπτωσιν τοῦ τόκου ἀντὶ 10 καὶ 9 εἰς 8 καὶ 7. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 13 ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ ὑπαχθῶ εἰς τὰς νέας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἂν δὲν ἀνταλλάξω τὰς ὁμολογίας καὶ δὲν πληρώσω τὰ καθυστερούμενα, δὲν ὑποβάλλομαι οὔτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις οὔτε εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ νέου νόμου. Ἐρωτῶ ὅμως τὸν ὑπουργὸν ἐὰν ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν αἴτησιν τοῦ ὀφειλέτου περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ὁμολογιῶν.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντήσαντος καταφατικῶς, ἐσυμπέρανεν ὁ βουλευτὴς ὅτι καλῶς ἔχει τὸ ἄρθρον.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου χωρὶς νὰ ἦναι ἐν γνώσει τῆς ἐννοίας τῆς διατάξεως, καὶ ἂν πρόκειται ν' ἀπορριφθῇ ὁλόκληρον τὸ νομοσχέδιον ἀπορριπτομένης μιᾶς αὐτοῦ διατάξεως. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι οἱ νομοθέται διακρίνουσι τὸ διαδικαστικὸν μέρος ἀπὸ τὸ πολιτικόν. Καθόσον ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, εἶναι ἀρχὴ ὅτι οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν, δύναται ὅμως ὁ νομοθέτης νὰ δώσῃ τοιαύτην εἰς ἕνα νόμον, ἀλλ' ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν διαδικαστικὴν νομοθεσίαν, διότι οἱ διαδικαστικοὶ νόμοι ἔχουν ὀπισθενεργὸν δύναμιν καὶ χωρὶς νὰ λέγηται ἐν αὐτοῖς, καὶ πρὸς βεβαίωσιν θέλει φέρει ἓν παράδειγμα γνωστὸν εἰς πολλούς. Ἡ πολιτικὴ ἡμῶν δικονομία λέγει εἰς τὸ μέρος τῶν ἀκινήτων κτημάτων ὅτι, ὅταν ἐκποιῆται ἓν κτῆμα ἐπισκεύδοντος τοῦ δανειστοῦ, ὁ δανειστὴς ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κτήματος. Ὅτε ἐξεδόθη ἡ πολιτικὴ δικονομία ὑπῆρχον ἐκκρεμεῖς πολλαὶ τοιαῦται ὑποθέσεις, καὶ ἐν τοσούτῳ δὲν ἔλεγεν ἂν ἡ διάταξις αὕτη ἀπέβλεπε καὶ τὰς παλαιὰς ὑποθέσεις, καὶ μολαταῦτα ἐρρυμώσθη καὶ ἐπ' αὐτῶν. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς κανόνας, αἱ δικονομικαὶ διατάξεις ἅμα κυρωθῶσι θέλουν ἐφαρμοσθῇ καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ νέαι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ καὶ διὰ τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καὶ τοῦτο δὲν θέλει νὰ λανθάνῃ οὐδένα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν.

Παρετήρησέ τις, ὅτι μετὰ τὴν εἰλικρινῆ ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ βλέπετε ὅτι διὰ τοῦ νέου τούτου νόμου ὑποβάλλομεν τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας εἰς νέας ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς δὲν ὑπεβλήθησαν ὅταν συνῆψαν τὸ δάνειον μετὰ τῆς Τραπέζης. Ἐνῷ δὲ τοὺς ὑποβάλλομεν εἰς μίαν καταδίωξιν αὐχηροτέραν, ἀφ' ἑτέρου τοὺς ὑποχρεοῦμεν νὰ συνάψωσι καὶ νέον δάνειον διὰ νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ καθυστερούμενα. Ἐν ἄλλαις λέξεσι φροντίζομεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν Τράπεζαν ἐναντίον πάσης δυστροπίας τοῦ ὀφειλέτου, τὸν δὲ ὀφειλέτην παραιτοῦμεν ἔρμαιον τῶν θελήσεων καὶ δυστροπιῶν τῆς Τραπέζης.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ ἐβεβαιώθητε περὶ τῆς ἀναδρομικῆς δυνάμεως τῶν διατάξεων τοῦ νέου νόμου. Ἀλλ' ἐνῷ προνοοῦμεν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης, ὀφείλομεν νὰ προνοήσωμεν συγχρόνως καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου. Εἰς τὴν Τράπεζαν χορηγοῦμεν νέας εὐκολίας ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν διότι καὶ αὐτὴ ἐλαττόνει τὸν τόκον ἀπὸ 10 καὶ 9 εἰς 8 καὶ 7. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον πλεονέκτημα τῆς Τραπέζης ἄρχεται εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν

τοῦ νόμου. Πότε ὅμως ἄρχεται ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου; ὅταν ἐξοφλήσῃ τὰ καθυστερούμενα διὰ μετρητῶν ἢ συνομολογήσῃ νέον δάνειον. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν δὲν ἐπίκειται ῥόθος βραδύτητος, ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν ἡ Τράπεζα δύναται νὰ παρεμβάλῃ ἀπείρους δυσκολίας, ζητοῦσα π. χ. μεγαλειτέρας ἐγγυήσεις ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ δανείου, καὶ τὰς νέας αὐτὰς ἐγγυήσεις πιθανὸν νὰ μὴ δύναται εὐκόλως νὰ εὕρῃ ὁ ὀφειλέτης. Θεωρεῖ ἑπομένως δίκαιον ν' ἄρχηται ἡ τοῦ τόκου ἐλάττωσις οὐχὶ ἀφοῦ πραγματοποιηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἀφοῦ ἀποτείνῃ οὗτος τὴν αἴτησίν του.

Ἐνταῦθα καὶ ἄλλων πολλῶν ζητούντων τὸν λόγον, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 1|2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.
Τῇ 11 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Τραπέζης νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ **13** ἄρθρου, ἐξέθηκεν, ὅτι συνενοήθη μετὰ τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τὴν γενομένην ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροποποίησιν, ἡ δὲ Τράπεζα τῷ εἶπεν, ὅτι δὲν ἔχει κἀνὲν ἐνδιαφέρον νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου χρησιμεύοντα ἐπὶ τῶν παλαιῶν συμβολαίων, καὶ κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ τεθῇ ὡς ἄρθρον **38** τὸ ἑπόμενον, γινομένου **39** τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ **38**.

«Ἄρ. **38**. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρ. **17**—**37** περὶ ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαίων.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἀντὶ τῆς λέξεως *συμβολαίων* πρέπει νὰ τεθῇ ἡ λέξις *δανείων*, ἐγένετο διασάφησις ὅτι ἡ

λέξις *συμβολαίων* ἐτέθη πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης στρεψοδικίας, διότι εἷς ὀφειλέτης, ἀνταλλάξας τὰς παλαιὰς ὁμολογίας, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς νέας διατάξεις τοῦ νόμου, διότι τὸ δάνειόν του εἶναι παλαιὸν καὶ οὐχὶ νέον.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ὅτι μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προταθέντος **38** ἄρθρου, ἀποβαίνει πλέον ἀνίσχυρος ὁ τὴν χθεσινὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **13** πρότασίν του διακαιολογήσας λόγος τῆς ἰσότητος καὶ διὰ τοῦτο ἀποσύρει αὐτήν· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον **13** κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ μόνην τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *τυχὸν*, πρὸ τῆς λέξεως *καθυστερούντα*, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης τῆς Τραπέζης δὲν καθυστερεῖ, σύμφωνα μὲ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτω·

«Τῶν μέχρι τοῦδε δανείων τῆς Τραπέζης ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον **12** ἅμα ὁ ὀφειλέτης πληρώσῃ τὰ τυχὸν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συνομολογήσεως νέου δανείου, καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.»

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα **14**, **15** καὶ **16** κατὰ τὸ νομοσχέδιον δι' ἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ ἄρθρον **17** τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *συντηρητικῆς* μετὰ τὰς λέξεις *νὰ ἐμποδισθῇ διὰ*, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτίθησι καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *συντηρητικῆς*, καθ' ὅσον τοιαύτη κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ ἐκτελεστῶν ἐγγράφων καὶ τοιουτοτρόπως δύναται ἕκαστος καὶ ἄνευ ἰσχυρῶν ἀπαιτήσεων νὰ παρουσιάζηται ὡς δανειστὴς καὶ φέρῃ προσκόμματα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Τραπέζης. Ἀλλ' αὐτὸς θεωρεῖ περιττὴν τὴν τοιαύτην προσθήκην, καθ' ὅσον ἡ Τράπεζα διὰ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων της εἶναι εἰς θέσιν πάντοτε νὰ πληρώνῃ τὰ ἀληθῆ αὐτῆς χρέη χωρὶς νὰ γενῇ χρεία καταναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν της, καὶ ἑπομένως οἱ φόβοι τῆς ἐπιτροπῆς μὴ τυχὸν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἀφορᾷ καὶ τὰς ἀναγκαστικὰς κατασχέσεις ἀποβαίνει ἐντελῶς ἀνυπόστατος. Ἐκ-

τὸς δὲ τούτου ὁ νομοθέτης ἐκανόνισεν οὕτω πως τὰς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δανείων της, ὥστε εἰσπράττουσα τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα ἐγκαίρως, νὰ πληρόνῃ ἐμπροθέσμως ἐπίσης καὶ τὰ χρέη της.

Μολαταῦτα ἐπειδὴ, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, συνενοήθη μετὰ τῆς Τραπέζης, αὕτη δὲ οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην προσθήκην, παραδέχεται καὶ αὐτὸς ταύτην, ἀλλὰ νομίζει ὅτι διὰ τῆς προστιθεμένης λέξεως *συντηρητικῆς* δὲν ἀποκλείονται αἱ ἀναγκαστικαὶ κατασχέσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκοπεύει ν' ἀποκλείσῃ, καθ' ὅσον ἐν τῇ πολιτικῇ ἡμῶν δικονομίᾳ αἱ συντηρητικαὶ κατασχέσεις περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων. Διὰ τοῦτο ἀντὶ τῆς λέξεως *συντηρητικῆς* προτείνει μετὰ τὴν λέξιν *ἐμποδισθῇ* νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις *εἰμὴ δυνάμει δημοσίου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου* καὶ οὕτως ἐννοεῖται ὅτι τότε μόνον ἐμποδίζεται ἡ πληρωμὴ, ὅταν ὑπάρχῃ ἀπόφασις ἐκτελεστὴ ἢ συμβόλαιον ἐκτελεστόν.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ νὰ κάμῃ γενικωτέραν τινὰ πρότασιν περὶ ἐντελοῦς ἀπαλείψεως ὅλων τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, τῶν ἀφορώντων τὰ καταναγκαστικὰ μέσα, ἀντὶ τῶν ὁποίων ν' ἀντικατασταθῇ ἓν μόνον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον νὰ ὑποχρεοῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ μίαν καὶ γενικὴν διαδικασίαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, ἑπομένως ἡ παραδοχὴ τῶν προκειμένων διατάξεων ἐντὸς ἰδιαιτέρου νόμου ἀντιβαίνει εἰς ῥητὴν τοῦ Συντάγματος διάταξιν. Πάντες γνωρίζομεν τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ἑπομένως ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ἓν γενικὸν μέτρον δι' ὅλους τοὺς πολίτας καὶ οὐχὶ νὰ νομοθετῶμεν ἐξαιρετικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς Τραπέζης, ἤτοι ὑπὲρ ὀλίγων ἀτόμων, καὶ ν' ἀδιαφορῶμεν δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον. Τὸ νὰ νομοθετῶμεν σήμερον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μόνον καὶ αὔριον ὑπὲρ τῆς Τραπέζης, ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καθιερουμένην ἰσότητα, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος διατάξεων καὶ τὴν ἀντικατάστασίν των δι' ἑνὸς μόνου ἄρθρου ὑποχρεοῦντος τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν προσαγωγὴν γενικωτέρου νόμου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι νομικῶς ἴσως ἔχει δίκαιον ὁ προαγορεύσας, ἀλλ' ἂς τῷ συγχωρήσῃ νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν σήμερον τὴν πρότασίν του, ἀλλὰ νὰ θεωρήσῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν του ἔποψιν, καὶ κατὰ τοῦτο χαίρει διότι σήμερον διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπικαλοῦνται τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὑπερησπίσθη ἄλλοτε, οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀτόμου, οἵτινες ὑπεστήριξαν ἄλλοτε τὴν ἀρχὴν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅ,τι δὲν ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ ζωὴν, καὶ σήμερον παρέχουσι προστασίαν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ δικαίως, διότι ἄλλως οὐδ' εἰς τὸν ἀσθενῆ ἔπρεπε νὰ χορηγῶμεν ἰατρικὴν προστασίαν.

Ἔρχεται λοιπὸν νὰ φέρῃ μίαν μόνην παρατήρησιν ἐναντίαν καὶ εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Παρατηρεῖ ἑπομένως ὅτι ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου 17 μετὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἀποβαίνει ὅλως περιττὴ ἡ λέξις *ὀφειλέτου κτλ.* διότι ἐὰν ὁ ὀφειλέτης αἰτῇ ὅτι εἶναι δανειστὴς, τότε ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δανειστοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι περιττὴ ἡ προσθήκη αὕτη. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ ἓν δημόσιον ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου καταδεικνύεται ὅτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, τότε κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐνεργεῖ συμψηφισμὸν τοῦ χρέους του, τὸν ὁποῖον ἡ Τράπεζα δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ μετ' αὐτὸν ἀγορεύσας ἐπεκαλέσθη τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν ἰσότητα ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ δυνάμει αὐτοῦ ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 17 καὶ ἑπομένων τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν λέξιν *ἰσότης* δύναταί τις ν' ἀποδώσῃ διαφόρους ἐννοίας, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ὀφείλομεν νὰ εἰσβατεύσωμεν εἰς τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν λάβωμεν ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος, τότε ἕπεται ὅτι καὶ οἱ ἀνήλικες ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τοὺς ἐνηλίκας, καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀνήλικες ὑπάγονται εἴς τινας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις. Τὸ Σύνταγμα λοιπὸν ἐννοεῖ τὴν ἰσότητα μεταξὺ δύω προσώπων εἰς τὰς αὐτὰς εὑρισκομένων περιστάσεις. Διὰ τοὺς ἐμπόρους ὑπάρχει ἰδιαιτέρα νομοθεσία καὶ ἰδιαίτερον δικαστήριον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι μία ἀνισότης. Ἀνισότης ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ διαφορὰ ὑπῆρχε μεταξὺ προσώπων εἰς τὰς αὐτὰς εὑρισκομένων περιστάσεις, μεταξὺ δηλαδὴ δύω ἐμπόρων, ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ ὑπήγετο εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐὰν εἴχομεν καὶ ἕτερον πι-

στωτικὸν κατάστημα ὡς τὴν Τράπεζαν καὶ δὲν ὑπήγομεν καὶ αὐτὸ εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, τότε βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι ἀνισότης. Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν εἰ μὴ ἓν μόνον τοιοῦτον κατάστημα, καὶ ἐν τούτοις δὲν κάμνομεν ἄλλο τι εἰ μὴ νὰ καταστρέψωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην στρεψοδικίαν, διὰ νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν πίστιν τῆς Τραπέζης καὶ τοῦτο χάριν τῶν πολιτῶν, ἐνῷ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης τὰ τοιαῦτα καταστήματα ἀπολαύουν πολὺ μεγαλειτέρων πλεονεκτημάτων καὶ ἀληθῶς ἐξαιρετικῶν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἀληθῆ ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης εὑρίσκομεν εἰς αὐτὴν τὴν νομοθεσίαν μας. Ὑπάρχει νόμος ὅστις παραβιάζει δικαιώματα ὄχι πλέον στρεψοδικῶν, ἀλλὰ καὶ καλῆς πίστεως ἀτόμων, ὁ νόμος δ' αὐτὸς εἶναι ὁ περὶ ὑποθηκῶν τοῦ 1836.

Ἀλλ' εἶπεν ὁ προαγορεύσας ὅτι ἐπανερχόμεθα σήμερον εἰς τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἀπεκρούσαμεν, τὸν διαβεβαιοῖ ὅμως ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Οὐδεὶς γνωρίζει τὸ συμφέρον του ὅσον αὐτὸ τὸ ἄτομον, ἀλλ' εἶναι ἀντικείμενά τινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ μόνον τὸ ἄτομον, καὶ τότε ἡ κυβέρνησις ἔρχεται οὐχὶ νὰ προστατεύσῃ ἀλλὰ νὰ ἄρῃ μερικὰ προσκόμματα. Ὁ ἰδιώτης π. χ. οὔτε ὁδοὺς, οὔτε τηλεγράφους δύναται νὰ κάμῃ μόνος του καὶ ταῦτα ἀναλαμβάνει κατὰ χρέος ἡ κυβέρνησις, διότι καθῆκον τῆς κυβερνήσεως εἶναι καὶ τὸ νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν ἐμπόδιον τῆς τε ἰδιωτικῆς καὶ κυβερνητικῆς ἐνεργείας.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας νομίζει ὅτι δυνάμεθα νὰ ψηφίσωμεν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄρθρα χωρὶς οὐδόλως νὰ παραβιασθῇ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς ὅλων τῶν ἐθνῶν τὰ Συντάγματα, καὶ μολαταῦτα χορηγοῦνται τοιαῦτα πλεονεκτήματα ἄνευ παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴν ἀφαιρέσωμεν τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενα κωλύματα ἀφ' ὅλους τοὺς πολίτας; Τοῦτο βεβαίως ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὸς ὡς καλὸν καὶ διὰ τοῦτο προσκάλεσε τὴν νομοθετικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἀνασχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν καταλλήλων τοιούτων δικονομικῶν διατάξεων, ἀλλὰ τὸ ἔργον εἶναι λίαν δύσκολον καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ προβαίνωμεν βραδέως καὶ μετὰ συνέσεως εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ἀναφαινομένων ἐλλείψεων τῶν ἐν ἰσχύϊ δικονομικῶν μας διατάξεων, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ πολιτικὴ ἡμῶν δικονομία εἶναι ἔργον τὸ τελειότερον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν νομοθεσιῶν καὶ δικαίως οἱ συντάκται αὐτῆς δύνανται νὰ καυχηθῶσι διὰ τὸ ἔργον των αὐτό. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι ὑπάρχουσι καὶ τινες δικονομικαὶ διατάξεις, αἵτινες

εἶναι μὲν συμφέρουσαι εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐφαρμοζόμεναι ὅμως εἰς τοὺς ἰδιώτας δύνανται νὰ τοὺς βλάψωσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἀνακαλέσαντος τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος τὴν περὶ *ἀπαλείψεως* τοῦ ἄρθρου 17 καὶ λοιπῶν πρότασίν του, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι χορηγοῦμεν δι' αὐτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν μίαν τινὰ προστασίαν, ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 17 κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφαιρεθεισῶν καὶ τῶν λέξεων *ἢ τοῦ ὀφειλέτου κτλ.* Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὅπως ἐτροποποιήθη οὕτως·

«Ἄρθρ. 17. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ἀναφερομένων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ κατασχέσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς εἰ μὴ δυνάμει νομίμου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου αὐτῶν.»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ μὲν ἄρθρα 18 καὶ 19 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ 20, 21, 22, 23, 24 καὶ 25 κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 οὕτως·

«Ἄρθρ. 18. Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμεναι κεφαλαίου ἢ τόκου δόσεις καθίστανται αὐτοδικαίως ἔντοκοι ἅμα λήξάσης τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μιᾶς δὲ μόνης δόσεως ἡ καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλον τὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 19. Δύναται ἡ Τράπεζα, μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ προσκαλέσῃ αὐτὸν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγύησιν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων διαγεγραμμένους τύπους.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα καὶ τοῦ ἄρθρου 26 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ γ'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου διὰ τοῦ ἑξῆς· «γ'. τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος»· λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἀναφέρει καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει του, ἠθέλησεν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον νὰ μακρυνθῇ τοῦ κοινοῦ δικαίου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινὴ νομοθεσία ἀπαιτεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιγραφὴν λεπτομερῆ τοῦ κτήματος, ἐντεῦθεν δὲ πηγάζουσιν ἄπειροι δίκαι, καθιέρωσε καὶ ἐνταῦθα μίαν τινὰ διαφορὰν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων δικῶν, ἠθέλησε δηλαδὴ νὰ γίνηται ἡ περιγραφὴ τοῦ κτήματος ἀπὸ τὸν ἴδιον ὀφειλέτην ἵνα μὴ δύναται οὗτος νὰ

προσβάλλη τὴν περιγραφὴν ὡς ἐσφαλμένην. Ἀλλ' ἐνδέχεται, λέγει ἡ ἐπιτροπή, ὁ ὀφειλέτης νὰ κάμῃ ψευδῆ περιγραφὴν τοῦ κτήματός του διὰ νὰ ἐξογκώσῃ τὴν ἀξίαν του. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς φοβίζῃ, διότι καὶ ἡ Τράπεζα θέλει στείλει ἐκτιμητὴν ἰδικόν της διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὸ κτῆμα καὶ ἐνεργήσῃ ἐκτίμησιν αὐτοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ζημία θέλει ἐπιβαρύνει αὐτὸν τὸν ὀφειλέτην, ὅταν ἡ περιγραφὴ καταδειχθῇ ψευδής. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἐπροτίμησε τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ καθιερούμενον σύστημα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ σύστημα, ὅπερ παραδέχεται ἡ ἐπιτροπή, συμβιβάζεται μὲ τὴν γενικὴν ἡμῶν νομοθεσίαν καὶ δι' ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ δάνεια, διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι, προτιμότερον εἶναι νὰ παραδεχθῶμεν μίαν γνώμην συμβιβαστικωτέραν καὶ τῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐκείνης τῆς ἐπιτροπῆς. Βεβαίως καὶ ὁ ὀφειλέτης θέλει περιγράψει τὸ κτῆμά του πρὸς ὄφελός του καὶ ἡ Τράπεζα πρὸ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου θέλει ἐνεργήσει αὐτοψίαν τοῦ κτήματος. Ἀλλ' ὁ πλειστηριασμὸς ἐνδέχεται νὰ γίνῃ ὕστερον ἀπὸ 15 καὶ 10 ἔτη καὶ ἐν τῷ διαστήματι αὐτῷ νὰ ἐβελτιώθη τὸ κτῆμα, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἐδαφίῳ καὶ τὸ ἑξῆς· «καὶ τὰς τυχὸν ἐπενεχθείσας οὐσιώδεις μεταβολάς.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι θεωρεῖ ἄσκοπον πᾶσαν τροποποίησιν, διότι εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ἐν τῷ ὀλιγοχρονίῳ διαστήματι τῆς ὑπολειπομένης τῇ Τραπέζῃ ζωῆς δὲν θέλουσι γίνει δάνεια χρεωλυτικά, ἀλλὰ μόνον δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ ταῦτα μόνα εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ νομοθέτης· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐπειδὴ καὶ διὰ τὰ ἁπλᾶ δάνεια ὁ τόκος εἶναι ἐπίσης 7 τοῖς 0/0 ὡς καὶ ὁ τῶν χρεωλυτικῶν, δύναται ἕκαστος νὰ κάμῃ τοιοῦτον δάνειον διὰ τὰ 8 ἔτη, καὶ μετὰ ταῦτα, ἐὰν ἀνανεωθῇ τὸ προνόμιον τῆς Τραπέζης, δύναται νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς χρεωλυτικόν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 26 δι' ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροποποιηθή, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 26. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει·

α') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου.

β') Περίληψιν τῆς ἐπιταγῆς.

γ') Τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος.

δ') Τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε') Τοὺς ὅρους, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνει.

Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἐπὶ δὲ κτημάτων ἀνωτέρας ἀξίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 27 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχούσης οὕτως·

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 27. παραγράφῳ τρίτῳ, ἡ φράσις «*καὶ 15 ἡμέρας τοὐλάχιστον ἡ δευτέρα*» ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «*καὶ ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι 15 πρὸ αὐτοῦ ἡ δευτέρα*» ὅπως εἶναι καὶ κατὰ τὸ κοινὸν Δίκαιον εἰς τὴν δικονομίαν. Ἐπειδὴ τῷ ὄντι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ δευτέρα κοινοποίησις τοῦ πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ γένῃ καὶ πρὶν φθάσωσιν αἱ πρὸ αὐτοῦ 15 ἡμέραι, τουτέστι καὶ πρὸ ἑνὸς μηνὸς πρὶν αὐτοῦ, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι σχεδὸν τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης κοινοποιήσεως, ὥστε ἅμα ἐνεγράφη ἡ μία, κατόπιν ἀμέσως δύναται νὰ γένῃ καὶ ἡ ἄλλη, ἐνῷ ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι νὰ μὴ γίνεται ἡ δευτέρα κοινοποίησις πρὸ πολλοῦ πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥστε νὰ λησμονῆται ἕως τότε, καὶ οὔτε πάλιν πολὺ πλησίον αὐτοῦ νὰ ἦναι, καὶ οὕτω παρεισήχθη τὸ διάστημα αὐτὸ μεταξὺ τῶν 15 καὶ τῶν 8 ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ.»

Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἔχει μέγιστον δίκαιον εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς ἡ ἐπιτροπή, καθ' ὅσον καὶ τὸ νομοσχέδιον οὕτως εἶναι, ἀλλὰ παρεισέδυτε τυπογραφικὸν λάθος. Ἐπομένως δέχεται ἀδιστάκτως τὴν τροποποίησιν.

Οὕτω δ' ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν τροποποίησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἕπεται·

Ἄρθρον 27.

Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

α') Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα.

β') Εἰς τὴν θύραν τοῦ δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ οἰκοδομήν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Μετὰ μίαν ἢ δύω, κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληφθέντα μέρη, καὶ τὸν πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις γίνονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἑδαφίου τοῦ **26** ἄρθρου, τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἓξ τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἡ πρώτη, καὶ ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι δεκαπέντε πρὸ αὐτοῦ ἡ δευτέρα. Προσέτι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἴς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἓξ τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ **966** τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ **28** ἄρθρον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ **29** ἄρθρου μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τῷ ἄρθρῳ **29** νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «**24**» μετὰ τὴν λέξιν *ἐν τοῖς ἄρθροις*, ὥστε νὰ συμπεριλαμβάνηται εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπιταγῆς, καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτῆς νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν.»

Ὁ ὑπουργὸς εἶπε νὰ προστεθῇ «**24—28**» καὶ οὕτω δέχεται τὴν τροποποίησιν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρον **29**. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις **24—28** ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάττονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ **30** ἄρθρου μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου **30** νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «*ἡ δὲ ἐξάλειψις αὐτῆς γίνεται ὅπως ὁρίζουν τὰ ἄρθρα* **996** *καὶ* **997** *τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν*» οὕτω θέλει πληρωθῇ ἐν οὐσιώδες κενὸν ὑπάρχον εἰς τὸ νομοσχέδιον.»

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλλίτερον νὰ τεθῇ ἡ προσθήκη οὕτως· «ἡ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταθέσει τῆς Τραπέζης, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.»

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον ὡς ἑρεξῆς·

«Ἄρθρον **30**. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρ. **24** ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα. Ἡ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταθέσει τῆς Τραπέζης, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ **31** ἄρθρου μετὰ τῆς ἀκολούθου γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τῷ ἄρθρῳ **31** ἡ πρώτη περίοδος ἡ ἀρχομένη ἐκ τῆς λέξεως *πᾶσα* καὶ λήγουσα εἰς τὴν λέξιν *πλειστηριασμοῦ* ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἑξῆς· «*Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δὲ ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸν τοῦ πλειστηριασμοῦ*».

Οὕτω συντέμνεται ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ **12** τροπολογίᾳ λόγους.»

Ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ γενομένη προσθήκη εἶναι συνέπεια τῆς τροποποιήσεως, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ἐπὶ τοῦ **26** ἄρθρου, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν παραδέχεται.

Προτεινάντος δέ τινος ν' αὐξηθῇ ἡ διὰ τὴν ἀνακοπὴν προθεσμία τῶν τριῶν ἡμερῶν εἰς ὀκτώ, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διάταξις καὶ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δίδει μὲν προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀλλ' ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἤδη ἀπόφασις. Ἡ δὲ προτεινομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προθεσμία τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀφορᾷ τὸ πρόγραμμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δὲν γίνεται ἢ μόνον ἡ περιγραφὴ τῶν συνόρων τοῦ κτήματος. Ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφειλέτης δὲν φέρῃ τὴν ἔνστασίν του ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, σημαίνει ὅτι δὲν θέλει τὴν φέρει ποτέ, ἐπειδὴ ὁρμᾶται ἀπὸ πνεῦμα στρεψοδικίας· ἂν δ' ἐνεργῇ ἐν εὐθυδικίᾳ, τὴν ἰδίαν στιγμὴν καθ' ἣν ἴδῃ ὅτι ἡ περιγραφὴ τοῦ κτήματος δὲν εἶναι ὀρθή, φέρει ἀμέσως τὴν ἔνστασίν του. Ἑπομένως αἱ τρεῖς ἡμέραι ἀρκοῦσι καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη παρατάσεως τῆς προθεσμίας.

Προτείναντος δ' ἄλλου ν' αὐξηθῇ τοὐλάχιστον ἡ προθεσμία εἰς *πέντε* ἡμέρας, ἐξαιρουμένων τῶν ἡμερῶν τῆς ἀποστάσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ

τὴν τροποποίησιν τῆς ἐπιτροπῆς, μεταβληθείσης μόνων τῆς λέξεως *τριῶν* εἰς *πέντε* ὡς ἐπροτάθη. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρ. 31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δ' ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας, πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἦναι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 36 ἄρθρου κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἄρθρου 32, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι προκειμένου νὰ ἐκποιηθῇ ἓν κτῆμα, ὁ ἰδιοκτήτης προκαλεῖ κατάσχεσιν ἐκ μέρους τινὸς καὶ ὁ κατόπιν ἐρχόμενος δὲν δύναται πλέον νὰ τὸ κατάσχῃ. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ν' ἀναλαμβάνῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἡ Τράπεζα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει λαμβάνει καὶ ὁ ἐπισπεύδων τὸ ἀνάλογόν του, ἂν ἔχῃ δικαίωμα. Ἀλλ' ἂν ἡ Τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν, τότε ἂν ἡ πρᾶξις τῆς Τραπέζης συνέχηται τοσοῦτον στενὰ μὲ τὴν προηγουμένην πρᾶξίν της, ὥστε νὰ μὴ χωρίζηται ἀπ' αὐτῆς, ὁ ἐπισπεύδων ἀκολουθεῖ τὴν πρᾶξιν ταύτην· ὅταν δὲ ἦναι ἀνεξάρτητος, ἐνεργεῖ τότε κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐρωτήσαντος, ὅτι ἡ ἐξήγησις τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι νομικὴ, ἀλλ' ὡς τοιαύτη δύναται νὰ πολεμηθῇ ἴσως ὑπ' ἄλλου, καὶ διὰ τοῦτο ἦτο καλὸν νὰ διασαφήσωμεν τὸ ἄρθρον, ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν νὰ γεννηθῶσι δίκαι, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 33 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 34 μετὰ τῶν ἑφεξῆς τροποποιήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τῷ ἄρθ. 34, παραγράφῳ πρώτῳ, νὰ προστεθῶσι τὰ ἑξῆς μετὰ τὴν λέξιν *ποσὸν* «*ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν*»· καὶ οὕτω νὰ ἐκλείψῃ πᾶς δισταγμὸς καὶ πᾶς φόβος δυνάμενος νὰ ἐγερθῇ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων δανειστῶν μὴ τυχὸν τρέχωσι κίνδυνον τροποποιήσεώς τινος ἢ διευρύνσεων ὡς ἐκ τῆς γενικότη-

τος τῆς διατάξεως αὐτοῦ τοῦ παραγράφου, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον καὶ τοῦ ἑπομένου παραγράφου ἡ διάταξις εἶναι ἐλλειπὴς ἀκριβείας.

Παρεκτὸς δὲ τούτου, νὰ προστεθῇ αὐτόθι μετὰ τὰς λέξεις *εἴτε διὰ* ἡ λέξις «*συντηρητικῆς*» διὰ τοὺς ἰδίους ἐκτεθέντας ἐν τῇ 7 τροπολογίᾳ λόγους.

«Καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ 34 ὁ 6ος παράγραφος νὰ συνταχθῇ οὕτως· «*Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν.*» Καὶ ἡ τροπολογία αὕτη εἶναι ἀναγκαία, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ μὴ γίνῃ πίναξ κατατάξεως καὶ ὅμως ὁ ὀφειλέτης νὰ ἰσχυρίζηται ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ τόσα ὅσα ἔλαβεν, ἢ ἐνδέχεται ὁλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα ν' ἀπορροφᾶται ἀπὸ ἄλλα δάνεια προτιμώμενα τοῦ τῆς Τραπέζης, ὥστε αὕτη νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα οὐδὲ λεπτὸν νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ περίοδος· «οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην κτλ.» εἶναι περιττὴ, καθ' ὅσον προβλέπει περὶ τούτου τὸ 17 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπέτρεψεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἁπλῆ διασάφησις δι' ὅσους δὲν δύνανται ἴσως νὰ κατανοήσουν τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἄλλως ἐπίσης ἐννοεῖ ὅτι ὁ ἀγοραστὴς καταθέτει τὸ εἰς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμενον ποσὸν ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων ἑτέρων. Ἐπομένως δέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην ὡς μὴ ἀντιβαίνουσαν ποσῶς πρὸς τὸ ἄρθρον. Εἶπεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν περίοδον, δι' ἧς ὁρίζεται ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν Τράπεζαν πληρωμὴν, καθ' ὅσον, εἶπε, προνοεῖ περὶ τούτου τὸ 17 ἄρθρον. Ἀλλὰ τὸ 17 ἄρθρον λέγει, ὅτι οἱ *δανεισταὶ* τῆς Τραπέζης δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς αὐτὴν ὀφειλομένων χρεῶν, ἐνῷ τὸ προκείμενον ἄρθρον λέγει ὅτι *οὐδεὶς* δύναται κτλ.» καὶ ἡ λέξις *οὐδεὶς* εἶναι γενικὴ, δυναμένη νὰ ἐννοήσῃ οὐ μόνον τοὺς δανειστὰς τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς συνδανειστὰς τοῦ ὀφειλέτου. Διὰ τοῦτο μάλιστα νομίζει ὅτι ἠδυνάμεθ' ν' ἀφήσωμεν τὴν περίοδον ταύτην ὡς ἔχει ἐν τῷ ἄρθρῳ χωρὶς νὰ προσθέσωμεν τὴν διὰ τῆς δευτέρας τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην λέξιν *συντηρητικῆς*, καθ' ὅσον ἡ λέξις *οὐδεὶς*

εἶναι λίαν γενική, καὶ ἦτον ἀσφαλέστερον νὰ μείνῃ ἡ περίοδος ὡς ἔχει ἐν τῷ ἄρθρῳ· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τρίτην τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἔχει δυσκολίαν νὰ τὴν δεχθῇ.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὡς πρὸς τὴν δευτέραν τροπολογίαν, τὴν προσθήκην δηλ. τῆς λέξεως *συντηρητεκῆς*, ὅτι, κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ τὰ πληρωθησόμενα χρήματα θεωροῦνται περιουσία τῆς Τραπέζης. Ὁ δανειστὴς λοιπὸν τῆς Τραπέζης δύναται νὰ κατάσχῃ τὴν περιουσίαν της δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ὥστε, ἂν ἡ περίοδος μείνῃ ὡς ἔχει ἐν τῷ ἄρθρῳ, τὸ νὰ μὴ δύναται δηλ. νὰ γίνῃ ἀπολύτως κατάσχεσις ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς Τραπέζης, ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸν δανειστὴν αὐτῆς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως. Διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *συντηρητεκῆς*.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ διάταξις νὰ καταθέτῃ ὁ ἀγοραστὴς τὰ χρήματα εἰς τὴν Τράπεζαν, βεβαίως ἤθελε τὰ καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ Τράπεζα λοιπὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην λαμβάνει τὰ χρήματα ὡς θεματοφύλαξ καὶ εἰς χεῖρας θεματοφύλακος δὲν ἐνεργεῖται κατάσχεσις. Ἐπομένως πρέπει νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἀντέταξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἔννοια τοῦ νόμου δὲν εἶναι νὰ καταστήσῃ τὴν Τράπεζαν θεματοφύλακα, διότι τότε θὰ κατετίθετο εἰς τὸ ταμεῖόν της ὅλον τὸ ἐκπλειστηρίασμα καὶ ὄχι μόνον τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα. Διὰ τοῦτο μάλιστα τὸ ἄρθρον παρακατιὸν λέγει, ὅτι, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Τράπεζα ἔλαβε πλειότερον ἀφ' ὅτι ἐδικαιοῦτο, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ περιπλέον μετὰ τοῦ τόκου. Ἀλλ' ὁ θεματοφύλαξ οὐδέποτε πληρόνει τόκον, καὶ ἐπομένως ἐνταῦθα ἡ Τράπεζα εἶναι δανειστής.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφέρεται αὐτὸς νὰ γίνῃ τὸ νομοσχέδιον ὅσον οἷόν τε ἀκριβὲς, διότι φέρει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπογραφὴν καὶ εἶναι πρὸς τιμήν του. Ἀλλὰ φοβεῖται νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν, ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον ὁρίζει ὅτι *οὐδεὶς* δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμήν, καὶ ἐκ τῆς γενικότητος τῆς λέξεως ταύτης δύνανται νὰ προκύψουν πολλὰ, ἐπειδὴ, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι δέκα οἱ ἔχοντες λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ πλειστηριαζομένου κτήματος, εἷς ἐξ αὐτῶν ὑπάγει καὶ ἐμποδίζει τὴν πληρωμὴν τῆς Τραπέζης δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Διὰ τοῦτο, ἂν ἐπρόκειτο περὶ μόνου τοῦ πιστωτοῦ τῆς Τραπέζης, ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν, ἀλλ'

ὑπάρχει ἡ γενικὴ λέξις *οὐδεὶς* καὶ δυσκολεύεται νὰ συμφωνήσῃ. Ἄλλως τε, ἀφοῦ ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως κατάσχεσιν εἰς τὴν Τράπεζαν, παρεμβάλλοντες τὴν φράσιν *διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως*, ἀνατρέπομεν τὴν πολιτικὴν δικονομίαν, καὶ τοῦτο ἐπὶ βλάβῃ ἁπλῶς τῆς Τραπέζης.

Παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἀγοραστὴν νὰ καταθέτῃ τὰ χρήματα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης· ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ἐγένετο εἰς Θήραν π. χ. ἢ ἄλλο τι ἀπόκεντρον μέρος, δύναται νὰ φαντασθῇ τις ποίας δυσχερείας θέλει ἔχει καὶ εἰς πόσα ἔξοδα θέλει περιπέσει ὁ ὀφειλέτης, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ καταθέσῃ τὰ χρήματα εἰς τὴν Τράπεζαν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι δύναται νὰ παραδίδῃ τὰ χρήματα εἰς ἓν τῶν δημοσίων ταμείων, ἂν κεῖται ἐγγύτερον τῆς Τραπέζης, καθ' ὅσον μάλιστα πολλάκις δὲν ἀρκοῦσιν ὀκτὼ ἡμέραι διὰ νὰ ἔλθῃ τις ἐκ Θήρας ἢ ἄλλοθεν νὰ παραδώσῃ τὰ χρήματα.

Εἰπόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι διὰ τῆς λέξεως *κατ' εὐθείαν* ἐννοεῖ τὸ νομοσχέδιον νὰ μὴ δίδωνται τὰ χρήματα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Τράπεζαν· ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀναντιρρήτως ὁ ἀγοραστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἔλθῃ καὶ φέρῃ τὰ χρήματα κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ δύναται νὰ πληρώσῃ εἴτε εἰς ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, τὰ ὁποῖα εἰσὶ διατεταγμένα νὰ δέχωνται χρήματα ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπέζης. Ἐτέθη δὲ χάριν τῆς νομικότητος μόνον ἡ φράσις «εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης» ἵνα ἐμφαίνηται ἀκριβέστερον ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὁριζομένη ὑποχρέωσις τοῦ νὰ πληρόνῃ 8 τοῖς 0|0 τόκον. Πρὸς ἄρσιν ὅμως πάσης ἀμφιβολίας δύναται νὰ τεθῇ ἀντὶ τῆς φράσεως «νὰ καταθέσῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης» ἡ φράσις «νὰ παραδιδῇ εἰς τὴν Τράπεζαν.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ α. καὶ γ'. τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἀνωτέρω τοῦ ὑπουργοῦ τροποποίησιν ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν χρημάτων εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς παρεδέχθη οὕτως·

«Ἄρθρον 34. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσὸν, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ

ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τόκου ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 35, 36 καὶ 37 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 13 ἄρθρου πρόσθετον ἄρθρον ὡς 38, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον 38. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17—37 περὶ ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαίων.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 38 ἄρθρον μεταβληθὲν εἰς 39, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Τελευταῖον γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ μέσων τῆς Τραπέζης καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 1. Δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἄδεια νὰ προμηθευθῇ νέα κεφάλαια, δανειζομένη δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν μέχρις ἀκτὼ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ προμηθευθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ πλειότερα ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἅπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα, πρὸς δὲ καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου θέλουσιν ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας της ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.

Ἄρθρον 3. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀ ὠνυμοι κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δὲ,

α') Τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν κεφαλαίου·

β') Τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ·

γ') Τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ

δ') Τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαῖα κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσίν των συμφωνηθῇ καὶ τοιούτου εἴδους ἀπολαυή.

Ἄρθρον 4. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 300 καὶ ἐπέκεινα, δύνανται δ' αὐτὴ νὰ ἐμφαίνηται καὶ εἰς ξένα νομίσματα καὶ νὰ πληρώνηται τὸ κεφάλαιον καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀντάποκριτῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 5. Ἡ προθεσμία τῶν ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ἦναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 6. Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν λογίζεται καὶ πληρώνεται καθ' ἑξαμηνίαν, παύει δὲ αὐτοδικαίως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας αὐτῶν, μέχρις οὗ ζητηθῇ ἡ ἐξεργύρωσις των.

Ἄρθρον 7. Ὅλαι αἱ περὶ ἐκδόσεως, μεταβιβάσεως καὶ τροπῆς τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὁμολογίας· προσυπογράφει δ' αὐτὰς ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Β. ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας των εἰς πληρωμὴν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ. Προσέτι δὲ ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ καὶ χορηγήσεις ἐπὶ ἐνεχυριάσει αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους πάντοτε τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 9. Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια τῆς Τραπέζης διαιροῦνται·

α') Εἰς δάνεια χρεωλυτικά·

β') Εἰς ἁπλᾶ δάνεια, καὶ

γ') Εἰς χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 10. Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτων οἰκείας διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρεώσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 11. Ἡ διάρκεια τῶν ἁπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ ἦναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρώνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

Προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοι-

ούτων δανείων δύναται νά γίνῃ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἐξαμηνιαίας δόσεως τόκων.

Ἄρθρον 12. Ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον θέλει λαμβάνει ἡ Τράπεζα, προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰ χρεωλυτικὰ, τὰ ἁπλᾶ δάνεια καὶ τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς ἑπτὰ τοῖς 0/0 κατ' ἔτος, διὰ δὲ τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐν γένει χορηγήσεις εἰς ὀκτὼ τοῖς 0/0. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεις ἐπὶ ὁμολογίαις φερούσαις τὰς ὑπογραφὰς δύω τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου, ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὁσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ὑψόνῃ τὸν τόκον καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 13. Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τραπέζης ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἅμα ὁ ὀφειλέτης πληρώσῃ τὰ τυχὸν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συνομολογήσεως νέου δανείου, καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.

Ἄρθρον 14. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὀφειλομένων ποσοτήτων, τὸ ὅλον τοῦ παθητικοῦ τῆς Τραπέζης, συγκειμένου ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἀπὸ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς Τραπέζης δὲν πρέπει νὰ ἦναι ποτὲ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ αὐτῆς, συγκειμένου ἐκ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν. Ἡ διαφορὰ δὲ μεταξὺ τοῦ ἐναποταμιεύματος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μετοχικὸν πραγματικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 15. Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ δ' ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὁμολογιῶν παθητικὸν αὐτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἄρθρον 16. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ περισσεύματα τοῦ ταμείου αὐτῆς ἐντόκως, συμφωνοῦσα προηγουμένως τὸν τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεώς των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 17. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀναφερομένων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ κατασχέσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς, εἰμὴ δυνάμει νομίμου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 18. Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμεναι δόσεις κεφαλαίου ἢ τόκου καθίστανται αὐτοδικαίως ἔντοκοι ἅμα λήξασης τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μιᾶς δὲ μόνης δόσεως ἡ καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλον τὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 19. Δύναται ἡ Τράπεζα, μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ προσκαλέσῃ αὐτὸν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγύησιν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ μεσεγγυήσεως.

Ἄρθρον 20. Κατ' αἴτησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρα 961 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὁ μεσεγγυοῦχος διαχειρίζεται τὸ κτῆμα, συλλέγει τοὺς καρποὺς, ἢ, ἂν ἦναι μισθωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν Τράπεζαν, αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περίσσευμα τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 21. Τὸ Δικαστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς Τραπέζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον ἐπὶ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἐνδικον μέσον ὑπόκειται.

Ἄρθρον 22. Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται, ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν 15 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διορισάσης τὸν μεσεγγυοῦχον ἀποφάσεως, νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου.

Τὸ δὲ Δικαστήριον, ἂν εὕρῃ αὐτὰς βασίμους, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἄλλον μεσεγγυοῦχον, ὅστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ προτέρου μεσεγγυούχου.

Ἄρθρον 23. Ὁ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προταθέντα μεσεγγυοῦχον παύουσιν ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη προθεσμία χωρὶς νὰ κάμῃ ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ, ἢ ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου, ἢ τὸ Δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 24. Ἡ Τράπεζα πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μεσεγγυούχου καὶ μετὰ ταῦτα, κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 863 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὸ ἐκτελούμενον ἔγγραφον ᾖναι συμβόλαιον δανείου δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἀντίγραφον ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Τραπέζης, ἐμφαῖνον τὴν πιστοχρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δὲ ἀπόσπασμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἐκτελεστὸν ἔγγραφον, ἐπιφυλαττομένου τῷ ὀφειλέτῃ τοῦ δικαιώματος ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ λογαριασμοῦ. Ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐγγράφεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἂν ὁ ὀφειλέτης εὑρίσκηται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν του, ἂν ἔχῃ τοιαύτην, καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα.

Ἄρθρον 25. Ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύει δι' ἐφημερίδος καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἄρθρον 26. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει·

α') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου·

β') Περίληψιν τῆς ἐπιταγῆς·

γ') Τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος·

δ') Τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε') Τοὺς ὅρους, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνει.

Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἐπὶ δὲ κτημάτων ἀνωτέρας ἀξίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 27. Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος·

α') Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα.

β') Εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ οἰκοδομήν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Μετὰ μίαν ἢ δύω, κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληφθέντα μέρη, καὶ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις γίνονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 26 ἄρθρου τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ἓξ τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἡ πρώτη, καὶ ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι δεκαπέντε πρὸ αὐτοῦ ἡ δευτέρα. Προσέτι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἷς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἓξ τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 966 τῆς πολιτ. δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 28. Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἱονδήποτε λόγον, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἡ τελευταία τοιχοκόλλησις, ἐπίδοσις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος

δημοσίευσις τοῦ προγράμματος, καὶ ἂν ἐγένοντο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 24—28 ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάττονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 30. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα. Ἡ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταθέσει τῆς Τραπέζης, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δὲ ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας πρὸ 8 τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἦναι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 26 ἄρθρου κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρον 32. Ἂν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστῶν, ἡ Τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὸν ἄνω ὁρισθέντα τρόπον.

Ἂν ἡ Τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.

Ἄρθρον 33. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοὺς τυχὸν παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων.

Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 973-985 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 34. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσὸν ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην, εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τοῦ τόκου 8 0/0.

Ἄρθρον 35. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διαγεγραμμένον τύπον.

Ἄρθρον 36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος οὐδόλως κωλύει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις· ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως νὰ προηγῆται καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα ἡ κοινοποίησις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 37. Ὅλαι αἱ δίκαι τῆς Τραπέζης εἰσάγονται παρ' αὐτῆς ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ἦναι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 38. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17—37 περὶ ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαίων.

Ἄρθρον 39. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Πέτρος Καμπάνης . . .	Ν
Κων. Θεοδώρου . . .	Ν	Γ. Καΐρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Ἀντ. Καμπάνης	Ν

Δημήτριος Τσόκρης	. . . .	Ἰωάννης Ζάρκος	. . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	. .
Νικόλαος Ἰατρὸς	. . . . .	Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	. .
Γεώργιος Σκοῦρος	. . . .	Βελισάριος Νικολαΐδης	. . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . N	Ἰωάννης Μπαλάρας	. . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Κωνστ. Πλαπούτας	. . . .
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	. . . N
Ἠλίας Καραγιάννης	. . . N	Α. Ἀντωνόπουλος	. . . N
Σωτήριος Στράτος	. . . .	Πέτρος Δελιγιάννης	. . . .
Δημήτριος Νάκος	. . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός	. . . N
Φίλων Φίλωνος	. . . . .	Ἐμ. Ἀντίπας	. . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	. . . . .	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	. . . .
Νικόλαος Τσέλιος	. . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	. . .
Π. Ταντερίας	. . . . . N	Γ. Πανοπριφτάπουλος	. . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	. . .
Θ. Τσαννετάκης	. . . .	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	. . .
Γεώργιος Κονδύλης	. . .	Νικόλαος Ματθαίου	. . . .
Α. Παπαθανασίου	. . . .	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N	Σ. Κοπανίτσας	. . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . N	Ἰω. Βαλασόπουλος	. . . .
Σταμάτιος Μήτσας	. . . N	Ν. Λεώπουλος	. . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . .	Γ. Γιατράκος	. . . . .
Γ. Ι. Γιολδάσης	. . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου	. . . . N
Ν. Α. Γρανίτσας	. . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Γ. Βελῆς	. . . . . N	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	. . N
Γ. Σιρπάνος	. . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	. . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος	. . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	. .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . . .	Ἀναγνώστης Διδόπουλος	. N
Ἀνδρέας Λύγερινός	. . . . N	Α. Μαυροειδής	. . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	. . . .	Ἀναγνώστης Τσάκας	. . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου	. . .	Γ. Κεφάλας	. . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης	. . . N	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	. . N
Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . .	Γ. Γουλιμῆς	. . . . . N
Α. Δεκιγάλας	. . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	. .
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	. . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης	. .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. .	Σπ. Ἀντωνόπουλος	. . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	. .	Ἰω. Προβελέγιος	. . . . N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	. N	Ἰω. Ταταράκης	. . . . N
Ἠλίας Παπαδᾶτος	. . . . N	Σ. Βαρότσης	. . . . . N
Γεώργιος Περωτὴς	. . . .	Χ. Σουμαρίπας	. . . . N

Δ. Δημητρακόπουλος	. . .	Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος	. . . .	Γ. Νικολάου	. . . . . N
Α. Παπαδημητριάδης	. . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . . N
Ν. Καναβός	. . . . . N	Κων. Πλατύς	. . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N	Γεώργιος Ναύτης	. . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	. . . . .	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N
Γ. Μαδεμοχωρίτης	. . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Παναγ. Ψάθης	. . . . .
Νικόλαος Πιεράκος	. . . N	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N
Γρηγόρ. Πατριαρχέας	. . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N
Στ. Καπετανάκης	. . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .	Ἀναγ. Παπατσώρης	. . .
Χ. Χριστόπουλος	. . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . . N
Π. Κανελλόπουλος	. . . . N	Δημήτριος Στάϊκος	. . . N
Νικόλ. Μοσχούλας	. . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . .	Κυριάκος Δουζίνας	. . . N
Νάκος Πανουργιᾶς	. . . .	Δημήτριος Βουδούρης	. . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . N	Παντελίων Κουντουριώτης	.
Κων. Βλάμης	. . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . . N
Ἀνδρέας Χ. Λάντος	. . . .	Πέτρος Χ. Πέτρος	. . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Παν. Πατρινός	. . . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . .	Σ. Σκουμπουρδὴς	. . . . .
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	. . . N	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	.
Ἠλίας Καράπαυλος	. . N	Ἀναγ. Μάντσαρης	. . . .
Γεώργιος Μπάστας	. . . N		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 967,446 : 16 νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Ψ ά θ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.

Τῆς 12 Μαρτίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρό τινων ἡμερῶν ὁ εἰσαγγελεὺς Σπάρτης ἐζήτησεν, ὡς εἶναι γνωστὸν, τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, ἵνα εἰσαγάγῃ εἰς δίκην αὐτόν τε καὶ ἕτερον βουλευτὴν συνάδελφόν του, διότι δῆθεν κατέπραξαν διαφόρους ἐγκληματικὰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας μάλιστα ἀνέφερε δι' ἐκθέσεών του καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀγορεύων κατήγγειλεν ὅτι αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι κατέπραξαν τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, αἵτινες τοῖς ἀποδίδονται, ἐπειδὴ διὰ διαφόρων ἐκθέσεών του κατεμήνυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ μετὰ θάρρους ὑποστηρίζει καὶ σήμερον ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ αὐτουργοὶ παντοειδῶν ἐγκλημάτων, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλουσι προσέλθει οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ, διὰ νὰ μᾶς εἴπωσιν ἂν οἱ ὑπάλληλοί των περιπίπτοντες εἰς ἐγκλήματα, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸ τοῦ νόμου, καὶ ἂν εἶναι ὑπεύθυνοι, τί ἐνήργησαν ἐπὶ τοσούτων ἐκθέσεων καὶ μηνύσεών του, ἃς ἔδωκεν ἐναντίον των. Συγχρόνως δὲ παρακαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ αἴτησις τοῦ εἰσαγγελέως Σπάρτης, νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον οἷόν τε τὴν ἀπόφασίν της περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς των, διότι δὲν ἀνέχεται ἡ φιλοτιμία των νὰ διατελῶσιν ἐπὶ πλέον ὑπὸ τὸ βάρος τοιούτων κατηγοριῶν καὶ δὲν φέρει τιμὴν εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα νὰ μένῃ ἐκκρεμὴς καὶ ἀμφίβολος ἡ ὑπόληψις δύω βουλευτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ αἴτησις τοῦ εἰσαγγελέως, εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔλλειπαν διάφορα οὐσιώδη ἔγγραφα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον της ἡ ἐπιτροπή. Ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐστάλησαν ἤδη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἐπίσης δὲ πιστεύει ὅτι ὑποβάλλονται συγχρόνως καὶ τινα ἄλλα ἐλλείποντα ἔγγραφα, περὶ ὧν ἔκαμε λόγον ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπομένως θέλει δυνηθῇ αὕτη νὰ δώσῃ προσεχῶς πέρας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι καὶ τοι συγκατηγορούμενος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ κατ' αὐτὸν χρεωστεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι οὔτε κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἔχει ἀφορμὴν κατηγορίας τινὸς οὔτε κατὰ τῶν ὑπουργῶν παράπονον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους των, καθ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι οὔτε ὑπεκίνησαν τοὺς διαπράξαντας τὰ ἐγκλήματα, οὐδὲ τοὺς κατεμήνυσαν ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ μόνοι οἱ αὐτουργοὶ διέδωκαν τὰ ἐγκλήματά των. Διὰ τοῦτο ἀρκεῖται νὰ παρακαλέσῃ τὴν Βουλὴν νὰ ταχύνῃ ὅσον ἔστι τὴν ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς των διὰ τὰς ἀποδιδομένας εἰς αὐτοὺς κατηγορίας, διότι δὲν ἀνέχεται ἐπὶ πλέον νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη, ὡς πρὸς τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, νὰ προσέλθωσιν οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν ἵνα δώσωσι τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, νὰ ταῖς ἀποσταλῇ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης. Συνεστήθη δὲ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἐπιτροπὴν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον ἔνεστι τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπόφασίν της.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τελωνείων τινῶν εἰσηγητὴς, ἀ·έγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τελωνιακῆς διαιρέσεως, σκοπὸν προτίθεται ἄνευ τινος οὐσιώδους δαπάνης νὰ παρέξῃ εὐκολίας τινὰς εἴς τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ διεξελθοῦσα τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, παρετήρησεν ὅτι αἱ προτεινόμεναι μεταβολαὶ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῶν μερῶν, ἔνθα ὑφίσταται ἡ τελωνιακὴ αὕτη διαίρεσις, διότι ἀλλοῦ μὲν συμβαίνουν προσκόμματα εἰς τὸν τελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλαχοῦ εἰσάγονται λάθρα ἐμπορεύματα ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ ἀλλαχοῦ παρεμβάλλονται σπουδαῖαι δυσχέρειαι περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὸ νοσῶδες τοῦ κλίματος.

Ἐνῷ δὲ ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιφερομένων τροποποιήσεων εὑρέθη σύμφωνος ἡ ἐπιτροπὴ, διεφώνησε μόνον ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν τῶν τελωνιακῶν θέσεων Κορωνίδος καὶ Χελίου, ἐπὶ ταῖς

παρατηρήσεσι τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος καὶ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Ζέρβα περὶ τοῦ ἀκαταλλήλου καὶ ἀσυμφόρου αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν πλειονοψηφία εὑρίσκουσα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ λόγους ἀποχρώντως δικαιολογοῦντας τὴν εἰς τὸν λιμένα Χελίου μετάθεσιν τοῦ ὑποτελωνείου, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει· ἡ δὲ μειονοψηφία θεωροῦσα ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ μέλους δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἄνευ μεγάλης δαπάνης, γνωμοδοτεῖ νὰ διατηρηθῇ μὲν τὸ ὑποτελωνεῖον εἰς Κορωνίδα, νὰ συστηθῇ δὲ τοιοῦτον, ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, καὶ εἰς Χέλιον.

Ἀθήνησι, τῇ 12 Μαρτίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἀλέξανδρος Βιλαέτης, Ἰω. Προβελέγιος,
Κ. Πονηρόπουλος, Ν. Καναβός,
Α. Ῥενουάρδος.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Α. Παπαθανασίου ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας ἕνεκεν ἀσθενείας αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος παρατηρήσας ὅτι διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀναβάλλεται ἐπὶ τὴν αὔριον ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 967,446:16 νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 13 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω δύω νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος 1860 ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων.

(Ὅρα παράρτημα τῶν πρακτικῶν.)

Ἀνέγνω ἐπίσης νομοσχεδίου τε καὶ ἔκθεσιν περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 47,450:53 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 προϋπολογ. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 47,450:53 0/0 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται μετ' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ἐν ᾗ ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ προκαλοῦντες τὴν πίστωσιν ταύτην λόγοι, οἵτινες ἀρκοῦσι πρὸς καταρτισμὸν πεποιθήσεως. Πιστεύω ἑπομένως, ὅτι μετὰ προθυμίας θέλετε φέρει τὴν λευκὴν ψῆφον Σας ὑπὲρ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1859.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων πεντήκοντα, καὶ λεπτῶν πεντήκοντα τριῶν, 47,450:53, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, διανεμητέα εἰς τὰ ἑξῆς Κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. I. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*		
Ἄρθρ. 3. Βασιλικὰ διάσημα . . . Δραχ.		26,407:10
» 3. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους »		3,000
ΚΕΦ. II. *Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.*		
Ἄρθρ. 5. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι . . . »		1,043:43
ΚΕΦ. IV. *Ἔξοδα μεταβλητά.*		
Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα . . . »		17,000
Τὸ ὅλον Δραχ.		47,450:53

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Ἡ ζητουμένη πίστωσις τῶν δραχμῶν 47,450:53 εἶναι διανεμητέα εἰς τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. 1. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 3. Βασιλικὰ Διάσημα . . . . . δρ. 26,407:10

» 4. Ταχυδρ. ἐκτὸς τοῦ Κράτους 3,000

Κεφ. 11. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 5. Ἀποστολὴ ἔκτακτος 1,043:43

Κεφ. IV. Ἔξοδα μεταβλητέα.

Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα 17,000

Τὸ ὅλον δρ. 47,450:53

Δραχ. 26,407:10. Βασιλικὰ Διάσημα.

Ἡ δαπάνη αὕτη προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐκ δρ. 9,000 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένη πίστωσις δὲν ἐξήρκεσε, πρῶτον μὲν διότι κατὰ τὸ 1855 οὐδεμία ἐγένετο προμήθεια Παρασήμων, καὶ ἡ πίστωσις ἔμεινεν ἀδιάθετος, δεύτερον δὲ διότι, κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ἑορτάσθη καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, ἐφ' ἧς ἐγένετο, ὡς ἦν ἐπόμενον, μεγαλειτέρα ἀπονομὴ Βασιλικῶν Παρασήμων.

Δραχ. 3,000. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Διὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένη πίστωτις δὲν ἐξήρκεσεν, ὡς πάντοτε δὲν ἐξήρκει, ἀλλ' ἐζητοῦντο ἑκάστοτε ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις· διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1860 ἐσημειώθη διὰ τὴν δαπάνην ταύτην ἡ ποσότης δρ. 13,000.

Δραχ. 1,043:43. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι.

Ἕνεκα τῶν διπλωματικῶν περιστάσεων τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ Κυβέρνησις ἔπεμψεν εἰς ἔκτακτον ἀποστολὴν εἰς Παρισίους, τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβυν Κύριον Σ. Τρικούπην, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀνέβησαν εἰς δρχ. 10,643:43, ὥστε πρὸς ἀποπληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται δραχ. 1043:43.

Δραχ. 17,000. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα.

Λόγοι ὑπηρεσίας προύκάλεσαν τὴν μετάθεσιν πολλῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων. Τὰ δὲ ἔξοδα τῆς μεταθέσεώς των ἐπιζήτησαν προϊέτι καὶ ἄλλαι ἔκτακτοι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας δαπάναι, προελθοῦσαι ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον ἀποστολῆς καὶ παρουσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Βασιλικοῦ δρόμωνος, ἡ Ἀριάδνη, διὰ νὰ σταθμεύῃ ἐκεῖ. Πρὸς πληρωμὴν τοιούτων ἐξόδων ἀπαιτεῖται πίστωσις ἐκ δραχ. 17,000.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 967,446:16, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μωριάτην καὶ Ἰω Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ ὠφθὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 967,446:16 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Φίλων Φίλωνος	N
Κωνστ. Θεοδώρου		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Τσέλιος	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Π. Τανταρίας	N
Γ. Ν. Καΐρης		Δ. Π. Πετρουπουλάκης	N
Ἀντών. Καμπάνης	N	Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσάκρης		Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Α. Παπαθανασίου	N
Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Σταῦρος Βλάχος	N	Γ. Ι. Γιολδάσις	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ν. Α. Γρανίτσας	N
Σωτήριος Στράτος		Γ. Βελλῆς	N
Δημήτριος Νάκος	N	Γ. Σιρπάνος	N

Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Αύσανδρος Βιλαέτης		Αναγνώστης Δεδόπουλος	N
Ανδρέας Αύγερινός		Α. Μαυροειδὴς	
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Άθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμὴς	N
Α. Δεκιγάλας	N	Άλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Άντωνόπουλος	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτὴς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτκας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	N
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	N

Γ. Μπάστας		Δημήτριος Στάϊκος	N
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Βασίλειος Κριεζὴς	
Γ. Νικολάου	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Κωνστ. Πλατύς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Ἀν. Ῥενουάρδος		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγιώτης Ψάθης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Α. Μάντσαρης	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος			

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 1, ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ὁποίαν ἔκβασιν ἔλαβεν ἡ δοκιμασία τῶν ἀνθράκων Ζαχόλης, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων σημειοῦται ἓν ποσὸν 5,000 δραχμῶν, καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ ἀγορασθέντα κτήματα τῆς Δουκίσσης, τῶν ὁποίων σημείωσις ἔπρεπε νὰ προσαρτᾶται εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθ' ὅσον πολλὰ λέγονται περὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον ἡ σημείωσις αὕτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ δοκιμασία τῶν ἀνθράκων Ζαχόλης ἀπέτυχε, τὸ δὲ σημειούμενον ποσὸν ἐδαπανήθη εἰς διαφόρους ἀποστολὰς, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον ἔκαμε πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν. Καὶ πρῶτον ἀπέστειλε τὸ ὑπουργεῖον κάποιον Πιλότον καλούμενον, ὅστις ἐξετάσας εὗρεν ὅτι οἱ ἄνθρακες εἰσὶ καλῆς ποιότητος καὶ κατὰ προτροπὴν τούτου ἐφέραμεν ἐξ Εὐρώπης καὶ μηχανὰς, αἵτινες ἤδη θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον Κύμης. Ἐπέμψαμεν ἔπειτα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ Βουγιούκαν μετά τινος αὐστριακοῦ, καὶ οὗτοι ἐξετάσαντες μᾶς ἐβεβαίωσαν ὅτι οἱ ἄνθρακες εἰσὶ μὲν καλῆς ποιότητος, ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν εἶναι τοσοῦτον εὐτελὲς, ὥστε οὐδόλως ἐσύμφερε ν' ἀναλάβωμεν τὴν ἐξόρυξίν των. Κατὰ συνέπειαν τῆς πληροφορίας ταύτης ἐστείλαμεν καὶ πάλιν τὸν Πιλότον, ὅστις μᾶς ἔδοσε τὴν αὐτὴν διαβεβαίωσιν, καὶ οὕτω τὸ ἔργον ἔμεινεν ἀπραγματοποίητον.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κτήματα τῆς Δουκίσσης συνίστανται ταῦτα ἀ. εἰς μίαν ἱκανὴν ἔκτασιν γῆς κειμένης εἰς τὸ μεσημ-

βρινὸν μέρος τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου· β'. εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν τῆς Δουκίσσης τὰ Ἡλύσια καλουμένην μετὰ τῶν παρακειμένων αὐτῇ κτιρίων· γ'. εἰς δύω οἰκίας ἐν Πεντέλῃ καὶ εἰς ἐλαιόδενδρα καὶ ἄλλα κτήματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν κυριότητά της κατὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὰ δὲ μέλλουν νὰ περιέλθουν εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἀγοραστῶν μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τοῦ ὅρου τῆς δωρεᾶς. Ὅλα τὰ κτήματα ταῦτα ἐξετιμήθησαν καὶ ἔχουσιν ἀξίαν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἰδίως δὲ ἡ ἀπόκτησις τῶν παρὰ τὸν κῆπον γαιῶν ὑπῆρχε λίαν ἀναγκαία. Τὰ κτήματα ταῦτα εἶχον ἀγορασθῆ ὑπό τινος ἰδιώτου καὶ μόνον τὸ 1/4 αὐτῶν κατώρθωσεν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀγοράσῃ ἀντὶ 130,000 δραχμῶν. Ἀλλ' οἱ κληρονόμοι ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐλπίζουν ὅτι θέλει εἶσθαι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐσημείωσεν ἓν ποσὸν 400,000 δραχ. πρὸς ἀγορὰν καὶ τῶν λοιπῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόκτησις θέλει εἶσθαι διὰ τὸ δημόσιον λίαν ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία. Τὰ Ἡλύσια π. χ. δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς Στρατών, τοῦ ὁποίου τόσην ἔχομεν ἀνάγκην, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς νέου στρατῶνος θέλομεν δαπανήσει τόσα, ὅσα θέλουν ἀρκέσει εἰς τὴν ἀγορὰν ὅλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ἡ ἐρώτησίς του οὐδένα ἄλλον εἶχε σκοπὸν εἰμὴ τὸ νὰ γίνῃ γνωστὸν ποῖα κτήματα ἠγοράσθησαν διὰ τοῦ ζητουμένου ποσοῦ, διότι ἀληθῶς ἦτον ἄτοπον νὰ χορηγῶμεν χρήματα χωρὶς νὰ ἐξεύρωμεν καὶ εἰς τί ταῦτα θέλουσι χρησιμεύσει.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπικυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ τῶν ἀπὸ 14 καὶ 29 Μαΐου, 20 Ἰουνίου, 5 Ἰουλίου, 20 καὶ 26 Σεπτεμβρίου, καὶ 1 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 1858 δέκα Βασιλ. διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἔκτακτοι πιστώσεις δραχμῶν ἐννεακοσίων ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων, τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἓξ καὶ λεπτῶν δεκαἑξ, δρ. 967,446;16|00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πιστώσεις ἀνήκουσιν εἰς τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἑρεξῆς ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	δρ.	452,940
» » » Ἐσωτερικῶν	»	64,000
» » » Στρατιωτικῶν	»	450,000
» » » Ναυτικῶν	»	506;16.
	Δραχ.	967,446;16.

τάσσονται δὲ ὑπὸ τὰ κεφάλαια τῶν εἰδικῶν καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμῶν κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆ. ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1858.

Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος			Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἐχορηγήθη ἡ πίστωσις	Κεφ. εἰδ. προϋπ.	Τίτλος	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις			Φύλλον ἐφημερίδ. τῆς Κυβερνήσεως
Ἔτος	Ἡμερομηνία					Κατὰ κεφάλαιον	Κατὰ Β. Διάταγμα	Καθ' Ὑπουργεῖον	
1858	Μαΐου	29	Οἰκονομικῶν	27	Ἀποζημίωσις οἰκοπέδων Πατρῶν	3440	3440		20
"	Ἰουνίου	20	"	28	Καλλιέργεια ἀνθρακορυχ. Ζαχόλης	5000			"
"	"	"	"	29	Ἀγορὰ ξενικῶν ἁλάτων	28000	33000		29
"	"	"	"	30	Δάνεια	9500	9500		"
"	Ἰουλίου	5	"	31	Ἔξοδα συγχωνεύσεως ἐσόδων . .	2000	2000		"
"	Ὀκτωβρίου	ά.	"	30	Δάνεια	5000	5000		"
"	"	22	"	32	Ἀγορὰ κτημάτ. ὑπὲρ τοῦ δημοσίου	400000	400000	452940	48
"	Σεπτεμβρ.	26	Ἐσωτερικῶν	ΙΓ	Ἀνέγερσις στρατῶνος λόχου Πυροσβεῖς.	60000	60000		47
"	"	"	"	ΙΔ	Βοήθειαι τῶν ἐκ θεομηνίας παθόντων	4000	4000	64000	"
"	Μαΐου	14	Ναυτικῶν	18	Ἔκτακτοι πιστώσεις	506 16	506 16	506 16	15
"	Σεπτεμβρ.	20	Στρατιωτικ.	23	Ἀγορὰ ὅπλων	450000	450000	450000	"
								967446 16	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Ἠλείας Αὐσανδρον Βιλαέτην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταῤῥυθμίσεως τελωνιακῶν τινων θέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 14 Μαρτίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τροποποιήσεως τελωνιακῶν τινῶν θέσεων νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἡ μὲν πλειοψηφία παραδέχεται ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον, ἡ δὲ μειοψηφία συνίστησι νὰ διατηρηθῇ τὸ ὑποτελωνεῖον Κορωνίδος, νὰ συστηθῇ δὲ καὶ ἄλλο εἰς Χέλιον, ἂν εἶναι ἀνάγκη.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐξέθηκέ τις, ὅτι μὴ ὢν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὠφελούμενος ἐκ τῆς εὐκαιρίας τῆς συζητήσεως αὐτοῦ, ἔρχεται νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος σύστασίν τινα ἣν καὶ ἰδιαιτέρως ἔκαμε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν κατὰ ῥητὴν παραγγελίαν τῶν ἐντολέων του. Γνωστὸν εἶναι ὅτι, ἐνῷ ἡ Ἐπίδ. Λιμηρὰ περιβρέχεται ἀπὸ θαλάσσας, δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδὲν μέρος αὐτῆς ἡ ἐλευθέρα εἰσαγωγή, μολονότι περιλαμβάνει 15,000 κατοίκων καὶ ἔχει τοσούτους λιμένας, εἰς ἕνα τῶν ὁποίων τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ συγχωρῆται ἡ ἐλευθέρα εἰσαγωγή. Οὕτω π. χ. εἰς τὸν λιμένα Βοιῶν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθέρα εἰσαγωγή, καθ' ὅσον καὶ 80—100 οἰκογένειαι εἶναι συνωκισμέναι ἐκεῖσε καὶ τὸ διάταγμα τοῦ συνοικισμοῦ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὑπέσχετο νὰ καταστήσῃ τὸν λιμένα Βοιῶν λιμένα ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς, ἄνευ δὲ τούτου καὶ τὸ δημόσιον βλάπτεται καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν. Διὸ ἐκθέτων τὴν ἀνάγκην ταύτην, συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἐν καιρῷ τὰ δέοντα ἵνα λάβῃ καὶ ὁ λιμὴν οὗτος τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς ἐναντίος εἰς τὴν σύστασιν τοῦ προαγορεύσαντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑρίσταται ἡ ἀνάγκη αὕτη, καὶ ἀνοιγόμενος ὁ λιμὴν Βοιῶν, θέλει δώσει μόνον χώραν εἰς καταχρήσεις. Ἀπαιτεῖται δὲ τῷ ὄντι νὰ δοθῇ καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἅμα προχωρήσει πλειότερον, θέλομεν τὸ πράξει.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Πλ. Παπαδαῖον καὶ Δ. Στάϊκον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τελωνιακῶν τινων θέσεων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Γεώργιος Κονδύλης	
Κωνς. Θεοδώρου	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γ. Καΐρης		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἀνδρ. Δανάπουλος	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Γ. Σιρπάνος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Σωτ. Στράτος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Δεκιγάλας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Π. Ταναρίας	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Θ. Τσαγνετάκης		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν

Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Π. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Λ. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας		Κωνστ. Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος		Ἰωάν. Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σαλωμὸς	
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰωάν. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	

Ἀναγνώστης Παπατσώρτς . .	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Δημήτριος Στάϊκος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Βασίλειος Κριεζής	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . .
Κυριάκος Δουζίνας	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N
Δημήτριος Βουδούρης . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Παντολέων Κουντουριώτης .	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . .
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τελωνιακὰς θέσεις Κορωνίδος καὶ Χελίου, ὅ τε νομάρχης καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀποφαίνονται ὑπὲρ τοῦ προϋπάρχοντος τοῦ λιμένος Χελίου. Ἐπειδὴ ὅμως παρατηροῦσιν ὅτι καὶ ἐκ Κορωνίδος γίνεται ἐξαγωγὴ ἐλαίου καὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν, προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον οὕτω·

«Τὸ ὑποτελωνεῖον Μακρυνόρους μετασχηματίζεται εἰς Φυλακεῖον.»

Νὰ προστεθῇ δὲ εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἐδάφιον μετὰ τὸ *Ἀντικίρρας* ἡ λέξις *Κορωνίδος*.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει·

Γενομένης δὲ ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηροφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγηθέντι καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων ἐπίσης 72· ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ Γ'. τάξεως ὑποτελωνεῖον Κραβασαρᾶ προβιβάζεται εἰς ὑποτελωνεῖον Β'. τάξεως.

Τὰ φυλακεῖα Μενιδίου, Ζαβέρδας καὶ Χελίου προβιβάζονται εἰς ὑποτελωνεῖα Γ'. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Μακρυνόρους μετασχηματίζεται εἰς φυλακεῖον.

Τὰ ὑποτελωνεῖα Δομβραίνης, Ἀντικίρρας καὶ Κορωνίδος μετασχηματίζονται εἰς τελωνιακοὺς σταθμούς.

Τὸ τελωνεῖον Κυλλήνης μετασχηματίζεται εἰς ὑποτελωνεῖον Α'. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Κατακώλου προβιβάζεται εἰς τελωνεῖον Γ'. τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ ὑποτελωνεῖον Κυλλήνης καὶ οἱ εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμενοι σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Κραβασαρᾶ, Μενιδίου, Ζαβέρδας, Χελίου, Κυλλήνης, Ἀμφισσης, Πύλου, Κορίνθου, Νάξου καὶ Νησίδων ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Εἰς τὸν βουλευτὴν Π. Κανελλόπουλον ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου περὶ ἐγκληματικῶν πράξεων τινῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 16 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, λαβὼν οὗτος τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως λόγον ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ὑπαλλήλων τινῶν ἐν Σπάρτῃ ὡς τοῦ Νομάρχου, Εἰσαγγελέως καὶ Ἐφόρου, διότι ἀπομακρυνθέντες τοῦ σημείου τῆς ἀποστολῆς των ἐσχημάτισαν μίαν φατρίαν, ὁ μὲν νομάρχης ἀπὸ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ παυθέντας ὑπαλλήλους τοῦ δήμου Φαρίδος, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπὸ ἐγκληματίας, εἰς οὓς ὑπεσχέθη τὴν αθῳωσίν των, καὶ ὁ ἔφορος ἐξ ἀποθηκαρίων καὶ ἄλλων τοιούτων, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο νὰ κατατεφρώσῃ ἢ ν' ἀφαιρέσουν τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτοι ἤθελον εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ δίκαιά των, νὰ χαρακτηρι-

σθῇ ἡ ὑπεράσπισίς των ὡς ἀποστασία καὶ οὕτω νὰ κατορθώσουν τὸν κύριον τελικὸν σκοπόν των. Εἰς τὰς 28 λοιπὸν Ὀκτωβρίου μετέβησαν εἰς τὴν Βίγλαν ἐκ διαφόρων χωρίων διάφοροι γεωργικαὶ οἰκογένειαι πρὸς ἀροτρίωσιν ἰδιοκτήτων γαιῶν τῆς οἰκογενείας του, τὴν δὲ νύκτα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν χωρικῶν, μεταβάντες εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἔνοπλοι οἱ ἐναντίοι του, ὕψωσαν προχώματα ὡσανεὶ ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ μάχη, ὁ δὲ πάρεδρος, ὁ παυθεὶς δήμαρχος καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ δήμου Φάριδος μετ' ἄλλων πολλῶν διήρχοντο τὰς ὁδοὺς πυροβολοῦντες καὶ ὑβρίζοντες τοὺς ἡμετέρους. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἠναγκάσθη ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τίποτε δὲν ἐνηργεῖτο ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς του, οἱ ἐναντίοι ἤρχισαν νὰ γίνωνται αὐθαδέστεροι. Ἐπιπίπτουν ἑπομένως ἡμέραν τινὰ κατὰ τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐκαλλιέργουν τὰ εἰς τὸ χωρίον Κυδωνιὰ κτήματά του, τοὺς ἀποδιώκουν ἐκεῖθεν καὶ οὕτως ἔπαυσεν ἡ καλλιέργεια τῶν κτημάτων του. Δι' ὅλα ταῦτα ἠναγκάσθη νὰ καταγγείλῃ διὰ διαφόρων ἐγγράφων καταιμηνύσεών του τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος τρεῖς ὑπαλλήλους, ὅτι ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κτημάτων· ὅτι ἐνήργησαν τρεῖς ἀποπείρας φόνου, καὶ ὅτι συναθροίσαντες ὁπλοφόρους καὶ τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπαπείλουν καὶ ὕβριζον τοὺς πολίτας καὶ παρεμπόδισαν τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του, ἀπαιτήσας συγχρόνως καὶ ἀνάλογον ἀποζημίωσιν δι' ὅσας ἐπραξένησαν αὐτῷ ζημίας, ἀναβαινούσας εἰς 25,000 δραχμάς. Ἐν τούτοις τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα ἀντὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην οἱ ὑπ' αὐτοῦ καταμηνυθέντες, παρεπέμφθησαν ἄλλα πρόσωπα ὡς ἐγκληματίαι, οἱ δὲ ἀληθεῖς ἐγκληματίαι μένουσιν ἀκατάδικοι.

Ἐκθέσας ὅλα ταῦτα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς παρακαλεῖ νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συναδέλφου του, ἀλλὰ συγχρόνως νομίζει ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον νὰ παραπεμφθῶσι καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ καταγγελθέντες πρὸς ἀληθῆ τοῦ νόμου ἱκανοποίησιν.

Ἀντεῖπεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Γυθείου, ὅτι ἐκτὸς τοῦ Νομάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ὁρόρου, τοὺς ὁποίους ὁ συναδελφός του ἀνέφερεν, ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι ἀρχαί, ὡς ὁ φρούραρχος καὶ ὁ μοίραρχος, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν οὐδὲν ἐξέθηκε παράπονον.

Εἶπεν ἄλλοτε ὁ προαγορεύσας, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἔδοσαν ἀφορμὴν εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των λαβόντα χώραν κακουργήματα καὶ ἀκολούθως κατήγγειλαν αὐτούς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἡ ἀφορμὴ προῆλθεν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ αὐτοὶ κατήγγειλαν ἀλλήλους, αἱ δὲ ἀρχαὶ οὐδόλως ἀνεμίγησαν. Ὁ συνάδελφός του ἀληθῶς ἔχει κτήματα εἰς τὸ χωρίον Κυδωνιῶν, ἀλλὰ μὴ περιοριζόμενος εἰς τὰς ἰδιοκτησίας του, ἐζήτησε διὰ τῆς βίας νὰ γείνῃ κύριος ὅλων τῶν πέριξ ξένων ἰδιοκτησιῶν, ἁρπάσας τὰς κατοχὰς διαφόρων πολιτῶν, καὶ ἐπειδὴ εἷς τῶν ἀδικηθέντων παρεπονεῖτο κατὰ τῆς τοιαύτης αὐθαιρεσίας, τὸν ἐφόνευσαν.

Εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον, δύω ὥρας μακρὰν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Μαυρομιχαλαίων, ἠθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ καθαρίσῃ μερικὰς ἐλαίας, νὰ φυτεύσῃ ἄλλας καὶ νὰ καλλιεργήσῃ ἓν μέρος γαιῶν· ἀλλὰ μαθὼν τοῦτο ὁ Λεωνίδας Μαυρομιχάλης ἐμπόδισε πᾶσαν ἐργασίαν, εἰπὼν ὅτι καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ἀνῆκεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἐνῷ ἔμενεν ὅλως ἀκαλλιέργητον καὶ ἐχρησίμευεν εἰς βοσκὴν τῶν ποιμνίων. Ἔχων δὲ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν του καὶ κακούργους, καὶ θέλων νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἰσχύν του, διέταξε νὰ ἀροτριώσουν τὸ μέρος ἐκεῖνο. Μαθὼν τοῦτο ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἠναγκάσθη ν' ἀποδιώξῃ ἐκεῖθεν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λεωνίδα καὶ νὰ κατασκευάσῃ καλύβην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἕνα μόνον ἄνθρωπόν του. Παραλαβὼν τότε ὁ προαγορεύσας συνάδελφός του τεσσαράκοντα ἀνθρώπους, μεταβαίνει εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχεν αὐτὸς ἀνεγείρει τὴν καλύβην, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φονεύσῃ τὸν ἐν αὐτῇ μένοντα ἄνθρωπον καὶ νὰ κρημνίσῃ τὴν καλύβην, ἀλλὰ προλαβόντες ἔρθασαν ἐκεῖ καὶ οἱ ἰδικοί του ἄνθρωποι καὶ οὕτως ἔλαβε χώραν ἡ δι' ὅπλων ἀντίστασις ἀμφοτέρωθεν. Οὕτω δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἀνάγκη τῆς καταγγελίας κατ' αὐτοῦ μὲν ἐκ μέρους τῶν ἐναντίων, κατὰ δὲ τοῦ συναδέλφου του ἐκ μέρους αὐτοῦ χωρὶς οὐδόλως ν' ἀναμιχθῶσιν αἱ ἀρχαί, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἔχει κατὰ τῶν ἀρχῶν παράπονον, ἂν καὶ αὐτὸς ἔχει πλειότερα καὶ δικαιότερα παράπονα κατὰ τοῦ Μοιράρχου, ὅστις μυριοτρόπως τὸν ἔβλαψεν. Ἐπικαλεῖται δὲ εἰς ὅλα ταῦτα καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ βουλευτοῦ Σπάρτης.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐξετασθῇ δικαστικῶς καὶ ἀποδειχθῇ ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν φρούραρχον καὶ τὸν μοίραρχον, καθ' ὧν παρεπονέθη ὁ προαγορεύσας, παρατηρεῖ ὅτι ἀμφότεροι μετετέθησαν ὁ εἷς

κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ὁ Λεωνίδας Μαυρομιχάλης ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ κακούργους, πταίουσιν αἱ ἀρχαί, αἵτινες ὤφειλον νὰ τοὺς συλλάβουν καὶ τοὺς ῥίψουν εἰς τὰς φυλακάς; Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως δὲν ἔλαβον χώραν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του τόσαι ἔνοπλοι συναθροίσεις, ὅσαι ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νῦν νομάρχου Λακεδαίμονος, καὶ εἰς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ λάβῃ μέρος, καθ' ὅσον ὅ,τι καὶ ἂν ἔγεινεν εἶναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὴν Κ. Βέρνησιν, ἥτις ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ προαγορεύσας ἐπεκαλέσθη τὴν μαρτυρίαν του, ὁμολογεῖ ὅτι ἀληθῶς τοιαῦται συγκρούσεις πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχον ἐκλείψει, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὰς ἀρχάς, οὔτε νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀφορμὰς τῶν τοιούτων συγκρούσεων. Ὅ,τι δὲ ὡς Λακεδαιμόνιος ἐπιθυμεῖ εἶναι τὸ νὰ παύσωσι τοιαῦται σκηναί, αἵτινες δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀταξίαι καὶ αἱ ὁποῖαι παρομοιάζουσιν δύνανται νὰ λάβωσι καὶ σοβαρώτερον χαρακτῆρα.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλήν, ἐξελέχθη μία ἐπιτροπὴ διὰ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δύω ἀξιοτίμων βουλευτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς της νὰ ζητήσῃ ἔγγραφά τινα, τὰ ὁποῖα τῇ ἀπεστάλησαν μετὰ πολλῆς ταχύτητος παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ἔλειπον αἱ ἀναφοραὶ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν, διὰ τῶν ὁποίων κατήγγειλεν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὰς ἀναφορὰς ταύτας ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Ἐν τούτοις γενομένης τῆς ἐπερωτήσεως ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέμενε νὰ φωτισθῇ ἐκ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἤθελον δώσει οἱ ὑπουργοί, ἀντ' αὐτῶν δὲ δὲν ἠκούσαμεν ἄλλο τι σήμερον εἰμὴ μίαν καταφορὰν μεταξὺ τῶν δύω βουλευτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέμιξαν καὶ πρόσωπα μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερασπισθῶσι κατὰ τῶν ἐπιῤῥιφθεισῶν αὐτοῖς μομφῶν, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ ὅτι ὀφείλομεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνας τὰς πληροφορίας τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι μακρὰν τοῦ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα, μίαν μόνην ἔχει νὰ εἴπῃ λέξιν περὶ τοῦ νομάρχου, ὅστις μαθὼν τὰ γενόμενα ἠγανάκτησε καὶ μετὰ πικρίας κατεῤῥέετο κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Πετροπουλάκη ὅτε

οὗτος προτιθέμενος ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὰς Ἀθήνας μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νομάρχου διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ. Τοῦτο δὲ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ ἀπέναντι τῶν ὅσων ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς ἐξέθεσε περὶ τοῦ Νομάρχου.

Ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εἰς τὴν Λακεδαίμονα ὑπάρχει μία θέσις, Βίγλα καλουμένη, ἥτις καθίσταται σημαντικὴ διότι θὰ διέλθῃ ἐκεῖθεν ὁ δημόσιος δρόμος. Τὴν θέσιν ταύτην οἰκειοποιοῦντο ὡς ἰδιοκτησίαν ὅ,τε Κ. Πετροπουλάκης καὶ ὁ Κ. Γερμανὸς Μαυρομιχάλης καὶ ἠθέλησαν ν' αὐτοδικήσωσιν ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ ἕνεκα τούτου ἦλθον εἰς σύγκρουσιν. Ἅμα ἐπληροφορήθησαν τοῦτο αἱ ἀρχαί, καθῆκον εἶχον νὰ παραπέμψωσι καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ καταπαύσωσι τὴν ταραχὴν διὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως. Ἀλλὰ μόλις ἀπεμακρύνθη ἡ δημοσία δύναμις, νέα σύγκρουσις ἔλαβε πάλιν χώραν, καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησαν αἱ ἀρχαὶ νὰ καταλάβωσι τὸ μέρος αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀπαιτήσεις καὶ τὸ δημόσιον. Ἅπαντα τὰ περιστατικὰ ταῦτα εὑρίσκονται σήμερον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, μεχρισοῦ δὲ ἀποφανθῶσι τὰ δικαστήρια δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ πράξῃ τίποτε. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ περὶ κατοχῆς ζήτημα εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἤθελε νὰ προβῇ εἰς κἀνὲν μέτρον, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ διατάξῃ τὴν κατεδάφισιν τοῦ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην εὑρισκομένου πύργου καὶ νὰ μὴ θεωρήσῃ οὐδὲ τὸν ἕνα οὐδὲ τὸν ἄλλον ὡς κάτοχον.

Παρετήρησέ τις, ὅτι πάντες σχεδὸν θεωροῦμεν περιττὴν τὴν συζήτησιν καὶ μάλιστα μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσας διασαφήσεις. Ἔρχεται δὲ μόνον νὰ διασαφήσῃ μίαν φράσιν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, ὅστις εἶπεν, ὅτι εὗρε τὸν νομάρχην ἀγανακτοῦντα καὶ πικρῶς κατὰ τοῦ Κ. Πετροπουλάκη καταφερόμενον, ἐνῷ ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου Κ. Μαυρομιχάλης εἶπεν, ὅτι οἱ ἐπιτεθέντες κατ' αὐτοῦ δὲν ἦσαν φίλοι τοῦ ἀντιπάλου του Πετροπουλάκη, ἀλλ' ἄνθρωποι τῶν Ἀρχῶν. Ἀλλὰ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἶναι δικαστικὰ καὶ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ ἐπεμβῶμεν. Δὲν συμφωνεῖ ὅμως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἔλαβε καὶ τὸν λόγον, εἰπόντος ὅτι ὁ κάτοχος δὲν δύναται ν' ἀποβληθῇ εἰμὴ δικαστικῶς. Κατ' αὐτὸν, τότε μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ τις κάτοχος, ὅταν ἦναι ἐν ἐνεργείᾳ γεωργός. Ἀλλὰ διότι ἐρώτησα ἐπὶ ἑνὸς μέρους ἓν δένδρον, ἢ διότι ἤρχισα ν' ἀροτριῶ ἓν μέρος γῆς ἀκαλλιερ-

γήτου μέχρι τοῦδε δὲν ἔπεται βεβαίως ὅτι ἔχω καὶ κατοχὴν καὶ οὔτε ἀπαιτεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπόφασις δικαστικὴ διὰ ν' ἀποβληθῶ.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ὅλαι αἱ ἐκτεθεῖσαι σήμερον περιστάσεις εὑρίσκονται ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἐπελήφθη τῆς ἀνακρίσεως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχει τίποτε νὰ εἴπῃ. Ἂν δὲ καὶ παρεπονέθη ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς κατὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐπειδὴ ὅμως δὲν διετύπωσε τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονά του, διὰ τοῦτο δὲν ἠξεύρει εἰς τί καὶ ν' ἀπαντήσῃ. Ἐὰν ἐννοῇ ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς βραδύνῃ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καταγγελιῶν, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς, καθ' ὅσον μόλις τὸν διέταξε ν' ἀποστείλῃ τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ζητηθέντα ἔγγραφα, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειδὴ δ' ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι ἔχει ἀνάγκην καὶ δύω ἀναφορῶν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Κ. Μαυρομιχάλη, θέλει φροντίσει νὰ ἀποστείλῃ καὶ ταύτας ἀμέσως.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων καὶ περὶ τοῦ νομάρχου Μαντινείας ἀπευθύνας εἰς μίαν τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων, ἐζήτησε ν' ἀπαντήσῃ, εἰ δυνατὸν, σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Λαβὼν οὕτω τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ζήτημα, εἶναι λίαν σπουδαῖον ὡς ἐκ τῆς σημερινῆς μάλιστα καταστάσεως τῶν δήμων, οἵτινες μόλις ἐπαρκοῦν εἰς τὰ ἔξοδά των, καὶ διὰ τοῦτο αἱ Βουλαὶ ἐψήφισαν νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτράπῃ κατάσχεσις ἐπὶ μόνου τοῦ τεταρτημορίου τῶν εσόδων ἑνὸς δήμου διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του. Ὡς πρὸς δὲ τὰ παλαιὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, ἀπαιτεῖται νὰ γείνῃ εἰς νόμος εἰς τρόπον ὥστε καὶ οἱ δικαιοῦχοι νὰ λάβωσι κατὰ μικρὸν τὰ εἰς αὐτοὺς ὀφειλόμενα καὶ οἱ δῆμοι νὰ μὴ καταστραφῶσι.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοῦ νομάρχου γενομένην καταγγελίαν, ἡ Κυβέρνησις διέταξεν ἤδη διοικητικὴν ἀνάκρισιν, καὶ ἂν ἐκ ταύτης ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς αἱ καταγγελίαι, θέλει παραπέμψει ἀμέσως τοὺς ἐνόχους εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀπασχολήσει οὔτε τὴν Βουλὴν οὔτε τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς του περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων, ἐὰν δὲν ἐλάμβανεν ἀφορμὴν ἀπὸ παράπονα ἀτόμων ἄλλοτε μὲν πλουσίων, σήμερον δὲ πενήτων, οἵτινες δυνάμει ἑνὸς ψηφίσματος ἐμποδίζονται νὰ λάβωσι τὸ δίκαιόν των, καὶ διότι ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς τὴν Τουρκίαν ἀνέλαβεν αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις τὴν πληρωμὴν τῶν τοιούτων χρεῶν. Παρῆλθον 37 ἔτη ἀφότου ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἔκτοτε στερεῦνται τῶν χρημάτων των τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄτομα· δεκαὲξ δὲ παρῆλθον ἔτη ἀφότου ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ὑπεχρέωσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ταχεῖαν πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ μολαταῦτα οὐδὲν ἐγένετο ἂν καὶ 16 ἔτη ἤρκουν, νομίζει, εἰς τὴν σύνταξιν ἑνὸς νομοσχεδίου. Ἐλπίζει ὅμως εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅτι θέλει πραγματοποιήσει τὴν ὑπόσχεσίν του διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς νομοσχεδίου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουσι μερικαὶ δυσχέρειαι, διὰ τὰς ὁποίας ὅμως δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀναβάλληται ἡ ἀπονομὴ μιᾶς δικαιοσύνης, καθ' ὅσον ἡ βραδύτης τῆς ἀπονομῆς ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀδικίαν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ζήτημα, ἐάν ὁ ὑπουργὸς θέλῃ νὰ μορφώσῃ ὑπαλλήλους, ν' ἀποδίδηται ἡ δικαιοσύνη ἀμερολήπτως καὶ νὰ ἔχῃ νομάρχας συναισθανομένους τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀποστολήν των, ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνάκρισιν χωρὶς νὰ ἦναι παρόντες εἰς τὸν τόπον οἱ κατηγορούμενοι ὑπάλληλοι, διότι διὰ τῆς παρουσίας των θέλουν ἐπηρεάζει τὰς συνειδήσεις καὶ οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐξωδίκως ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως ἀνετέθη εἰς τὸν αὐστηρᾶς τιμιότητος Νομάρχην τῆς Λακωνίας, ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ εἶναι τοσοῦτον εὔκαμπτος καὶ τὰ αἰσθήματά του τοσοῦτον εὐγενῆ, ὥστε δὲν θέλει δυνηθῇ ν' ἀνθέξῃ εἰς ἱκεσίας τῶν κατηγορουμένων καὶ θέλει προσπαθήσει νὰ καλύψῃ τὰς ἀξιοποίνους αὐτῶν πράξεις, αἵτινες προσβάλλουσι τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ὑπαλλήλου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων δύω οὐσιωδῶν ζητημάτων ὡς πρὸς τὸ ἀφορῶν τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας Γκούστην εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διετάχθησαν διοικητικαὶ ἀνακρίσεις, καὶ ἅμα φανῶσιν ἀληθεῖς αἱ κατηγορίαι θέλει προβῆ περαιτέρω. Ἀλλ' ἡ διαγωγὴ τοῦ νομάρχου Γκούστη δὲν ὤθησε πρῶτον ἤδη τοὺς πολίτας διαφόρων νομῶν νὰ ὑψώσωσι παράπονα κατ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι τόσον καταφανὴς εἰς τὰς πράξεις του, ὥστε ἕκαστος δύναται νὰ τὸν δικάσῃ καὶ τὸν καταδικάσῃ. Ἄλλως τε ἡ περιουσία ἑκάστου εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ἀπεικονίζον τὴν διαγωγὴν καὶ τὸν χαρακτῆρά του, ἐνῷ δὲ καὶ ἄλλοι νομάρχαι πολὺ σοβαρώτεροι καὶ εἰς ἀνωτέρας διαπρέψαντες θέσεις δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀλλάξωσιν ἐπενδύτην, εἶναι ἀπο-

ρίας ἄξιον πῶς ὁ Κ. Γκούστης, πρὸ ὀλίγου καιροῦ διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀπέκτησε μεγάλην περιουσίαν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι ὁ προφανὴς οὗτος λόγος δὲν ἀρκεῖ ἵνα παραπέμψῃ αὐτὸν εἰς ταπτικὴν δίκην, τοὐλάχιστον δὲν ἔπρεπε νὰ παραβλέψῃ ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις πέρυσιν ἔτι ἀνεστάτωσεν ὁλόκληρον ἐπαρχίαν, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέκρινε δικαίως τὴν διαγωγήν του, διότι ἐζήτει νὰ πληρώσωσιν οἱ κάτοικοι καὶ διὰ τοὺς ἀραβοσίτους. Ἀφ' οὗ δὲ διὰ τῆς διαγωγῆς του διερεθίζει τὰ πνεύματα, ἀφ' οὗ ἀνεστάτωσεν ἐπαρχίαν ἐκ 40,000 κατοίκων καὶ μικροῦ δεῖν ἐγένετο παραίτιος θλιβερῶν σκηνῶν, δὲν ἀρκοῦσιν αἱ πράξεις καὶ αἱ ἰδιότητές του αὗται ἵνα τὸν παραπέμψωσιν εἰς δίκην; Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲ ταῦτα θεωρεῖ ἀποχρῶντας λόγους, τοὐλάχιστον ὀφείλει νὰ προσέχῃ εἰς τὰ παράπονα τῶν λαῶν καὶ ὄχι εἰς τοιούτους ὑπαλλήλους, οἵτινες εἶναι καὶ ἄπιστοι καὶ ἐπίορκοι. Διὰ τοῦτο καθῆκον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὡς δυναμένων νὰ γεννήσωσι σοβαρὰς συναπείας, καὶ ὄχι νὰ περιμένῃ διὰ τοὺς τοιούτους δικαστικὰ ἁπλῶς ἀποτελέσματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἕτερον ζήτημα, τὰ χρέη δηλονότι τῶν κοινοτήτων, παρατηρεῖ ὅτι ἀνήκουσι ταῦτα εἰς ἀνθρώπους οἵτινες ὑπηρέτησαν τὴν πατρίδα, συνετέλεσαν εἰς τὰς μεγάλας περιστάσεις τοῦ ἔθνους καὶ ἐδυστύχησαν ἀκολούθως. Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Ἄργει Συνέλευσις ἀπεράσισε διὰ τοῦ ΙΒ'. ψηφίσματός της νὰ συστήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ κατ' ἐπαρχίας τὰ τοιαῦτα χρέη, καὶ νὰ ἐγγυηθῇ ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτὰ εἰς τοὺς δανειστάς, ἐπιφυλαττομένη τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὰ λάβῃ ἀπὸ τὰς κοινότητας. Ἐπελθοῦσα δὲ τελευταίου καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσις ὥρισε διὰ τοῦ ΙΕ'. ψηφίσματος νὰ ἐκδοθῇ νόμος ἐντὸς τῆς *πρώτης* βουλευτικῆς *Συνόδου*, κανονίζων τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν τοιούτων χρεῶν. Ἡ ἐν Ἀθήναις λοιπὸν Συνέλευσις ψηφίζει ὡς ἔγγιστα τὰ αὐτὰ, ἀναθέτουσα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς. Παρῆλθον ὅμως οὐχὶ σύνοδοι πλέον, ἀλλὰ πέντε Περίοδοι χωρὶς νὰ ληφθῇ ἡ ἐλαχίστη περὶ τῶν χρεῶν τούτων πρόνοια, καὶ εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ πλέον ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑπ' ὄψιν καὶ ἔλθῃ ὅσον τάχιον εἰς ἓν μέτρον. Ἀλλ' ἤδη ἔρχεται καὶ εἰς ἓν ἄλλο εἶδος δανείου, περὶ οὗ ἀπεράνθη ὁριστικώτερον ἡ Συνέλευσις, καὶ τὴ ὁποίαν μὴ χρονολογούμενον ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγῶνος,

ἔλαβε τὴν ὕπαρξίν του μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ διενεργήθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου. Περὶ τοῦ δανείου τούτου, ἤτοι περὶ τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης χρεῶν, ἐψήφισεν ἡ Συνέλευσις νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ταχίστην πρόνοιαν. Καὶ ὅμως ἐπελθοῦσα ἡ ἀντιβασιλεία, ἀφῆρεσε τὴν δοθεῖσαν εἰς τοὺς δανειστὰς τῆς Τραπέζης ὑποθήκην τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἀρκεῖται μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν, διότι ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συμφωνία εἶναι συμβόλαιον, καὶ ἂν καθιερώσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰ συμβόλαιά της, τότε ἀγνοεῖ ποῦ μένει πλέον ἡ καλὴ πίστις, καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ζητοῦν νὰ καθιερώσωσι τινες —ἐσχάτως μάλιστα καὶ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες— διαδίδοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι κακῆς πίστεως. Τοιαῦτα λοιπὸν ἀδικήματα δὲν πρέπει νὰ παρατείνωνται ἐπὶ πλέον, οὐδ' εἶναι καλὸν νὰ ἀποδίδωνται τοιαῦται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἰτιάσεις. Ἄλλως τε οἱ δικαιοῦχοι τῶν χρεῶν τούτων εἶναι ἄνδρες οἵτινες συγκάθηνται μεθ' ἡμῶν καὶ ἐθυσίασαν τοσαῦτα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Παύων συμπεραίνει ὅτι ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις διέλυσε τὴν ἐπ' ὀνόματι τῶν δανειστῶν ὑποθήκην, ὀφείλει νὰ προνοήσῃ ὅσον τάχιστα περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δανειστῶν τούτων.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀείποτε ἐπρέσβευσε τὴν ἀρχὴν ὅτι ὅσον συμφέρει εἰς τὸ δημόσιον νὰ παύῃ παραδειγματικῶς τοὺς κακοὺς ὑπαλλήλους, τοσούτῳ μᾶλλον εἶναι κακὸν ὅταν ὁ ὑπάλληλος παύῃ ἄνευ αἰτίας, καθ' ὅσον τότε δὲν δύναται ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῷ ἐπέρχεται ἡ ἰδέα νὰ γίνῃ καταχραστὴς, πάντες δὲ οἱ τίμιοι καὶ χρηστοὶ πολῖται θέλουσιν ἀποφεύγει τὴν ὑπηρεσίαν. Τὴν ἀρχὴν λοιπὸν ἔχων ταύτην, δὲν ἠδύνατο νὰ παύσῃ ἀμέσως τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐρεύνης, καὶ, κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν πεποίθησίν του, ἔπρεπε νὰ γίνωσι πρῶτον αἱ ἀναγκαῖαι προανακρίσεις. Ἐκ τούτου εἰς πᾶσαν ἀφορμὴν διατάττει ἐν εὐκολίᾳ προανακρίσεις, καὶ ἅμα ἴδῃ ὅτι ἐξάγεται ἀπ' αὐτῶν ἴχνος ὑπονοίας, ἐνεργεῖ ἀμέσως τὰ περαιτέρω. Σωρεία πράξεών του ἐπιβεβαιοῖ τὴν τοιαύτην διαγωγήν του, καὶ διὰ τοῦτο ἀρκεῖται νὰ φέρῃ πρὸς ἀπόδειξιν μίαν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἠγείροντο πάντοτε διάφοροι φωναὶ καὶ κατηγορίαι, ἀλλ' οὐδεὶς παρεπέμπετο εἰς δίκην· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ, μόλις τῷ ἐδόθη ἀφορμὴ

κατά τινος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διέταξεν ἀμέσως προαναχρίσεις, μόλις δὲ διέγνω ἐξ αὐτῶν σκιὰν ὑποψίας, παρέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ δικαστήρια, ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ δὲν παραδέχεται ἀφ' ἑτέρου καὶ τὴν ἀρχὴν νὰ παύῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἄνευ λόγου ἡ προεξετάσεως, διότι τότε ἀλλοίμονον καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ ἀποδεδόμενα κατὰ τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας, παρατηρεῖ ὅτι κατηγορεῖται ἤδη καὶ ἐπὶ δωροδοκίᾳ· ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι τοιαύτη κατηγορία δὲν ἠκούσθη ποτὲ ἐναντίον του, καὶ οὐ μόνον δὲν τῷ ἐδόθη ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐσυστήθη ὡς λίαν τίμιος καὶ ἀκέραιος, ἐν γένει δὲ τοιαύτη κατηγορία εἶναι ἄγνωστος εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου· διὰ δὲ τὰς λοιπάς, εἶναι τοιαῦται, ὥστε ἂν δὲν εἶχε τὴν ἀρχὴν νὰ τὰς ἐξετάζῃ, δὲν ἤθελεν ἐνεργήσῃ τι, καὶ ὅμως διέταξε δι' αὐτὰς διοικητικὰς προαναχρίσεις. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ ἕτερος νομάρχης ὁ διὰ τὰς προαναχρίσεις ταύτας πεμφθείς, ὡς γενναῖος τὸν χαρακτῆρα, δύναται καὶ νὰ παραβλέψῃ· τί ἔπρεπεν ὅμως νὰ πράξῃ ὁ ὑπουργός; Νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος ἐπὶ τούτῳ; Βεβαίως ὄχι· ἔπεμψε εἰς τὰς προαναχρίσεις ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον καὶ τιμιώτατον μάλιστα, ὡς ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἐπερωτήσας, ἀπέναντι δὲ τοῦ νόμου καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντός του τοιοῦτος ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ χαρισθῇ. Εἶπε προσέτι, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ παύσῃ προσωρινῶς τόν τε νομάρχην καὶ τὸν γραμματέα ἐωσοῦ περαιωθῶσιν αἱ ἀνακρίσεις, ἀλλὰ ποῦ ἤθελεν ὑφίστασθαι τότε νομαρχία, παυομένων συγχρόνως τοῦ τε νομάρχου καὶ τοῦ γραμματέως; Παύων παρατηρεῖ, ὅτι ἀφοῦ ἀποδειχθῶσιν οἱ λόγοι τῶν κατηγοριῶν, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ τὸ Σῶμα ὅτι θέλει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἂν καὶ παρῆλθον 16 ἔτη ἀπὸ τῆς περὶ τούτων ἀποφάσεως τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως, οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ εἰσαγάγῃ τὸν κανονίζοντα τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τούτων νόμον, καθ' ὅσον εἶναι ἔργον πολλῆς σπουδαιότητος, καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύνατο αὐτὸς ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑπουργίας του νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἀναφέρων καὶ τὰ χρέη τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς Τραπέζης, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις φέρεται ὡς πρόσωπον κακῆς πίστεως, ἀπαντᾷ, ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἀνήκει τοιαύτη μομφή, καθ' ὅσον νόμος ῥητῶς διατάσσει ὅτι τὰ

παλαιὰ χρέη δὲν πληρόνονται μέχρις οὗ ἕτερος νόμος καταργήσῃ τὸν ὑπάρχοντα καὶ κανονίσῃ συνάμα τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς ἄνευ βλάβης τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, διότι ἄλλως τοσαῦται εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις, ὥστε καὶ τὰ 22 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν θὰ ἐπήρκουν εἰς τὴν ἐξόφλησιν. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν εἶναι, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους, ἀκριβεστάτη εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν χρεῶν της, καὶ μόνον ἀναβάλλει ὅ,τι ὁ νόμος ἐμποδίζει, διότι ἄλλως οὐδὲ ἔξοδα τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ἠδύναντο νὰ ὑπάρχουν, οὐδὲ ἐνέργεια ἡ τάξις ἀνάλογος. Ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ νόμος περὶ τῶν χρεῶν τούτων, ἔχουν δίκαιον οἱ προαγορεύσαντες καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐνασχοληθῇ εἰς τοῦτο.

Ἀντέταξεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐστήριξε τὴν ἀπάντησίν του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ὅτι ὁσάκις δοθῇ μήνυσις κατά τινος ὑπαλλήλου, πρέπει νὰ κόπτηται τὸ νῆμα τοῦ δημοσίου του βίου, ἐν ᾧ οὐδ' αὐτὸς οὐδ' ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἐξέφρασαν τοιαύτην ἰδέαν. Ἐξ ἐναντίας ἀμφότεροι τῷ εἶπον, ὅτι πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν λαόν, νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος εὑρεθῇ ἀθῷος, ἂς τὸν δώσῃ, ἂν θέλῃ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τὸν σταυρόν. Ἄλλως, ἡ Κυβέρνησις ἐκφεύγει τοῦ καθήκοντός της, καὶ ὡς εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος πρὸ ὀλίγου χρόνου εἷς ὑπουργός, ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος, «ὅταν αἱ Κυβερνήσεις φέρωνται πρὸς τὰ ἔθνη δολίως, ὅταν τὰ κυβερνῶσιν ἄνευ ἠθικῆς, αἱ Κυβερνήσεις αὐταὶ λέγονται *κακῆς πίστεως.*» Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ἀφοῦ αἱ ἐξετάσεις δὲν γίνονται καταλλήλως, ἀποφεύγει τὴν δέρουσαν ποινὴν ἡ κακία καὶ συγκαλύπτονται, οὕτως εἰπεῖν, αἱ καταχρήσεις, ἂν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀνεχομένων αὐτάς. Ὡς δὲ ὁ μὴ τολμῶν νὰ τιμωρήσῃ προσωπικῶς τὸν ἐχθρόν του παρακαλεῖ τὴν θείαν ἀντίληψιν ἵνα κόψῃ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, οὕτως ὁμοιάζει τὸ νὰ περιμένωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀνακαλυφθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν αἱ κατηγορίαι, ἂν δὲν εὑρεθῇ ὁ κατάλληλος εἰς τοῦτο τρόπος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ πλέον ἀναβολὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν κοινοτικῶν χρεῶν διότι δὴθεν δὲν ἐπιτρέπει ὁ νόμος τὴν πληρωμήν, πολιτικόν τι ἀξίωμα λέγει, ὅτι «ἡ μεγαλειτέρα τυραννία εἶναι ἡ ἀπόφασις μιᾶς πλειοψηφίας ἀδίκου,» καὶ ὅταν κυβέρνησίς τις ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν της, εἶναι ἄδικος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐξόφλησις τῶν τοιούτων χρεῶν ἤθελεν ἐξαντλήσει τὰ 22 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ φέρει

εἰς δύσκολον θέσιν τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὴν πλέον λυπηρὰν θέσιν καὶ οἱ ἔχοντες νὰ λάβωσι τὰ χρήματα ταῦτα; Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὀφείλει ἐντὸς τοῦ καθήκοντός της καὶ τοῦ δικαίου νὰ μὴ ἀναβάλῃ ἐπὶ πλέον τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι αἱ καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἀντικείμενον χρῄζον μεγάλων ἐξετάσεων ὅπως φανῶσι, διότι ὁμιλοῦσι τὰ πράγματα μόνα. Ἀπόδειξις, ὅτι προχθὲς ἀποθανὼν ὑπάλληλίσκος τις κατέλιπε περιουσίαν 90,000 δραχμῶν, ἐνῷ ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῆς ψάθης. Ποίαν ἐναργεστέραν ἀπόδειξιν θέλει ὁ ὑπουργός; Τὰ τοιαῦτα μόνον φαινόμενα ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς λυχνίαι ἐμφαίνουσαι τὰς καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων. Ἂς ἐρωτήσῃ ὁ ὑπουργὸς ὅντινα θέλει τῶν ὑπαλλήλων του καὶ θέλει πληροφορηθῇ τὴν ἀξίαν ἑκάστου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ Κυβερνήτου χρέη, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἠδύναντο ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν χωρὶς νὰ μὴ εὑρεθῶμεν εἰς ἀταξίαν. Συμφωνεῖ μὲ τὴν σκέψιν ταύτην, ἀλλὰ διὰ τί τότε νὰ πληρόνωνται τινὲς ἐκ τῶν δανειστῶν καὶ νὰ μένουν οἱ ἄλλοι; Ἀφοῦ ἐδώκατε τὰ ὀφειλόμενα εἰς τινας, διὰ τί ἀποκλείετε τοὺς λοιποὺς; Ἐνεργήσασα τοιαύτας πληρωμὰς ἡ Κυβέρνησις, σημαίνει ὅτι ἀνεγνώρισε τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ ἦρχισε νὰ τὴν ἐκπληροῖ. Διὰ τί ἡ ἐκπλήρωσις νὰ γίνηται ἐξαιρετικῶς;

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐπιμβαίνει νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λόγους τῶν κατηγοριῶν τοῦ ἐπερωτήσαντος, οὐδὲ νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις εἰς ὅσα ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἐξέθηκεν· ὡς βουλευτὴς ὅμως καὶ αὐτὸς τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ νομοῦ ὀφείλει χάριν δικαιοσύνης νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ νομάρχης Ἀρκαδίας καθ' ὅλην τὴν εἰς τὸν νομὸν τοῦτον διοίκησίν του προσηνέχθη μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας καὶ τιμιότητος, ὥστε οὐδὲ ἰδέα καταχρήσεως τῷ ἀπέδόθη. Ἐπειδὴ δὲ οἱ βουλευταὶ Γόρτυνος καὶ Κυνουρίας εἶναι ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν των καὶ παρακαλεῖ νὰ εἴπωσιν ἂν ὁ ῥηθεὶς νομάρχης ἐζήτησεν ἀπό τινα καὶ ἓν ποτήριον ὕδατος.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος νομοσχέδιον διαφέρει τοῦ περυσινοῦ καθ' ὅσον μόνον ἀφορᾷ τὰς περὶ ἐλάδης τοῦ προϊόντος τῶν ἀμπέλων δηλώσεις· ἡ διαφορὰ δ' αὕτη ὑπηγορεύθη μὲν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, πρὸς πλείονα ὅμως εὐχέρειαν τῶν φορολογουμένων ἀνάγκη ν' ἀφεθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, τροποποιουμένου τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐξῆς·

« Εἰς τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον ἢ Ἔφορον. »

Ἀλλ' ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τοῦ νομοσχεδίου, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ ἐπί τινων διατάξεων αὐτοῦ τροποποιήσεις, ὑπαγορευομένας ἀπὸ τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ τε Δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων.

Αὗται δ' εἰσὶ α) ἐπὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν καὶ β) ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος.

Ὡς πρὸς τὰς Ἐλαίας·

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ καθιερωθέντος συστήματος τῆς ζυγίσεως τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐνοικιασταὶ καταβλίβουν τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ παραδίχωνται ὁποιονδήποτε ποσὸν ἤθελον οὗτοι προσδιορίσει, καθόσον, ἐναποταμιευομένων τῶν ἐλαιῶν εἰς μεγάλους κάδδους, ἡ ζύγισις ἀποβαίνει ἀνέφικτος, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ θεραπευθῶσι καὶ τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἐὰν τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἑξῆς διάταξις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τὸ δ. ἐδάφιον·

« Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως διὰ ζυγίσεως ἢ δι' ἐκτιμήσεως, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου· συμπεσούσης δὲ διχογνωμίας κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ, διορίζεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου τρίτος ἐπιδιαιτητὴς, ἀποφασίζων ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ἐπὶ τούτου. »

Ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον τῶν σταφίδων.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ν' ἀντικατασταθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. δ) τοῦ ἄρθρου 2 μὲ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν διάταξιν τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ φορολογικοῦ Νόμου τοῦ 1856, ἔχουσαν οὕτως·

« δ) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0. » καὶ ν' ἀπαλειφθῇ ἡ ῥηθεῖσα διάταξις τοῦ δ) ἐδαφίου.

Ωσαύτως προτείνει νὰ τροποποιηθῇ καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 ὡς ἀκολούθως·

« Ἐὰν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δραχμὰς δεκαπέντε ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν. »

Μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Εὐθ. Κεχαγιᾶς, Λύσανδρος Βιλαέτης,
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος, Ν. Δ. Μοσχούλας,
Σ. Στεφανόπουλος.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγελλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ ἀνωτέρω φορολογικοῦ νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Οἱ Γραμματεῖς

Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 18 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνέγνω ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Βασ. διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ν' αὐξήσωσι τὰς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ληφθησομένας μετοχὰς εἰς τὴν ἐν Πάτραις Ἑλληνικὴν οἰνοποιΐαν ἀπὸ 600 κατὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον εἰς τρισχιλίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1859, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Δ. Νάκον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1859, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος . . . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Κ. Θεοδώρου . . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N
Ἀντ. Βενιζέλος . . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Πέτρος Καμπάνης . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Γ. Καΐρης	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . . N	Α. Δεκιγάλας . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N
Γεώργιος Σκαῦρος	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N
Σταῦρος Βλάχος	Γεώργιος Περωτὴς . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Σωτήριος Στράτος . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Π. Τανταρίας	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Γεώργιος Κονδύλης	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . .
Γεώργιος Γιαλδάσης . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Νικόλαος Γρανίτσας . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γεώργιος Βελῆς . . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γεώργιος Σιρπάνος . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . .

Ν. Λεώπουλος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδής	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμής	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Βουδούρης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Πιερράκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ν. Κανελλόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	
Ν. Πανουριᾶς			

Δεκτοῦ εἶτα γενομένου τοῦ ἄρθρου 1 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 2 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχούστης οὕτως·

Ὡς πρὸς τὰς ἐλαίας.

«Ἐπειδὴ διὰ τοῦ καθιερωθέντος συστήματος τῆς ζυγίσεως τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐνοικιασταὶ καταθλίβουν τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ παραδέχωνται ὁποιονδήποτε ποσὸν ἤθελον οὗτοι προσδιορίσει, καθόσον, ἐναποταμιευομένων τῶν ἐλαιῶν εἰς μεγάλους κάδδους, ἡ ζύγισις ἀποβαίνει ἀνέφικτος, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δύνανται νὰ θεραπευθῶσι καὶ τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἐὰν τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ἑξῆς διάταξις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τὸ δ'. ἐδάφιον·

«Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως διὰ ζυγίσεως ἢ δι' ἐκτιμήσεως, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου· συμπεσούσης δὲ διχογνωμίας κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ, διορίζεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου τρίτος ἐπιδιαιτητὴς, ἀποφασίζων ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ἐπὶ τούτου.»

Ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον τῶν σταφίδων.

«Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ν' ἀντικατασταθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. δ'. τοῦ ἄρθρου 2 μὲ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν διάταξιν τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ φορολογικοῦ νόμου τοῦ 1856, ἔχουσαν οὕτως·

«δ'. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0» καὶ ν' ἀπαλειφθῇ ἡ ῥηθεῖσα διάταξις τοῦ δ' ἐδαφίου.

Ἐπὶ ταύτης δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησε νὰ μεταβληθῇ ἡ περὶ ἐλαιῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη διάταξις οὕτως·

«Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ἐκτιμήσεως· συμπεσούσης δὲ διχογνωμίας, ἐνεργεῖται ζύγισις, τῆς ὁποίας τὰ καταβληθέντα ἔξοδα πληρόνονται ἐξ ἡμισείας.»

Προσέθηκε δὲ ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξασφαλίζονται πλειότερον τὰ συμφέροντα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων.

Παρετήρησέ τις, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν περὶ δαπάνης διάταξιν, καθ' ὅσον κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς νομοθεσίας ἡμῶν ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει πάντοτε τὸν ἠττώμενον διάδικον.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὴν αὐτὴν εἶχε καὶ οὗτος ἰδέαν, ἀλλ' ἀκολούθως ἐπείσθη ὅτι δὲν ἦτον ὀρθὴ, διότι σκοπὸς τῆς διατάξεως εἶναι νὰ πειθαναγκάσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ ἔλθωσιν

εἰς ἕνα συμβιβασμόν, τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν γνωρίζωσιν ὅτι ἡ δαπάνη τῆς ζυγίσεως εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλει ἐπιβαρύνει τόν τε ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν φορολογούμενον.

Ἀντεῖπε τις, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι σκοπὸς τῆς διατάξεως εἶναι νὰ πειθαναγκάσῃ τὰ διαφερόμενα μέρη νὰ ἔλθωσιν εἰς ἕνα συμβιβασμόν, διότι τοῦτο σημαίνει ὅτι πειθαναγκάζομεν τὸ ἓν μέρος νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων του, καὶ τοιαύτην πρόθεσιν δὲν πρέπει ν' ἀποδίδωμεν εἰς τὸν νόμον. Ἐὰν ἡ δαπάνη ἦναι μία ποινή, διατί τότε νὰ τιμωρῶμεν καὶ τὸν ἀθῶον; διατί νὰ προστατεύωμεν τοὺς φορολογουμένους κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐνῷ αὐτὸς εἰς ὃν θέλει ὑποκύψει εἰς πλειοτέρας δαπάνας ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, ὅστις θέλει ἐπιβαρύνεσθαι μὲ μόνην τὴν δαπάνην τῆς ζυγίσεως τῶν ἰδικῶν του ἐλαιῶν; Συμφωνεῖ διὰ τοῦτο μετὰ τῆς γνώμης τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησε κατ' ἀρχὰς ὀρθήν.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν θεωρεῖ ποινὴν τὸ ἔξοδον τῆς ζυγίσεως, ὡς ὑπέθεσεν ὁ προαγορεύσας. Ἐὰν δὲ ἐξετάσητε καλῶς τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔξοδον τῆς ζυγίσεως ἀφείλει νὰ τὸ πληρώνῃ ὁ φορολογούμενος, καθ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς βεβαιώσεως, ἡ δὲ ζύγισις ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἔλεγχος τῆς ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ τρόπος βεβαιώσεως. Μολαταῦτα συγκατατίθεται εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῆς περὶ τοῦ ἐξόδου διατάξεως, διὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις τὸν ἔχοντα ἄδικον. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ ἐσφαλμένοι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν οἱ ἰσχυρισμοί, τὸ ἔξοδον θέλει πληρώνεσθαι ἀπὸ τὸν φορολογούμενον καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ τοιαύτην θέλει ἐκδώσει διαταγήν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐννοεῖ πάντοτε τὰ καθαρῶς πληρωθέντα ἔξοδα τῆς ζυγίσεως.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι δὲν θεωρεῖ βάσιμον τὴν ἰδέαν τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς βεβαιώσεως ἐπιβαρύνουσι τὸν φορολογούμενον, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐνεργεῖται εἰς κἀνὲν μέρος, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ δικαιώματί μας θελήσωμεν ἡμεῖς σήμερον νὰ νομοθετήσωμεν μίαν τοιαύτην διάταξιν, ἥτις ὅμως θέλει εἶσθαι ἄδικος, ἀλλὰ δὲν παραδέχεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς δύναται διὰ διατάξεως καὶ ἄνευ νόμου νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν φορολογούμενον μὲ τὴν δαπάνην τῆς ζυγίσεως.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι οὕτω θέλει ἐφαρμόσει τὸν νόμον μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς περὶ τοῦ ἐξόδου διατάξεως· ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποσύρει τὴν πρότασίν του, παραδεχόμενος τὸ νὰ πληρόνηται ἐξ ἡμισείας ἡ δαπάνη, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδ. δ'. τοῦ ἰδίου ἄρθρου τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, παραδέχεται ταύτην μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι, παραδεχόμενοι τὴν τροπολογίαν, πρέπει νὰ ἐπαναφέρωμεν ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παγίου νόμου τοῦ 1855 περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως τῶν σταφίδων Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσθέτοντες τὴν ἑπομένην διάταξιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου δ'. αὐτὴ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κεφ. Β' τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου ΣΟΖ' νόμου. »

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν φαίνεται διατεθειμένος εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν γινομένων τροπολογιῶν, θέλει προτείνει καὶ αὐτὸς μίαν τοιαύτην ἐπὶ τοῦ § 6 ὡς πρὸς τὴν ῥητίνην πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν ἀδικημάτων καὶ ζημιῶν, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρωτοκόλλων. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διατυπώσῃ ἀμέσως τὴν τροπολογίαν του, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν ὑπουργὸν ν' ἀναβάλωσιν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἄρθρου.

Οὕτω δὲ συναινέσαντος τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν ζητηθεῖσαν ἀναβολὴν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν προσθήκην περὶ ἐλαιῶν ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροπολογήθη, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐδ. δ' τοῦ νομοσχεδίου δι' ἐκείνου τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προστεθεῖσαν διάταξιν περὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παγίου νόμου τοῦ 1855.

Ἀναβληθείσης δὲ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἄρθρου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 3 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις *εἰς τὸν ἀριθμὸν* αἱ λέξεις *ἔφορον ἢ*, πρὸς πλείονα εὐχέρειαν τῶν φορολογουμένων, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη· ἠρώτησέ τις ἐὰν ἕκαστος ἀμπελοκτήμων ὑποχρεοῦται ν' ἀπευθύνῃ ἰδίαν αἴτησιν, ἢ δύνανται καὶ πολλοὶ συνάμα νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς μίαν ἀναφοράν.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ὀφείλει ἰδία ἕκαστος ν' ἀναφέρηται, ἠρώτησεν ἕτερος ἐὰν ἡ ἔκθεσις περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ ἐδ. δ'. συντάσσηται ἐπιτοπίως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι διὰ νὰ συνταχθῇ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἑνὸς κτήματος, ἀπαιτεῖται αὐτοψία τοῦ κτήματος καὶ ἐπομένως ἐννοεῖται ὅτι δὲν δύναται νὰ συνταχθῇ ἡ ἐπιτοπίως, καὶ οὕτως ἐννοεῖ βεβαίως καὶ τὸ νομοσχέδιον συντεταγμένην τὴν ἔκθεσιν, καθόσον ἄλλως τιμωροῦνται οἱ συντάξαντες μίαν ἔκθεσιν χωρὶς νὰ βεβαιωθῶσι δι' αὐτοψίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κτήματος.

Παρατηρηθέντος δὲ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβαίνωσιν οἱ ὑπάλληλοι πανταχοῦ διὰ νὰ συντάττωσι τὴν ἔκθεσιν, καὶ οὔτε πραγματοποιεῖται ἡ τοιαύτη διάταξις κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐξήγησιν' ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων ἔφορον ἢ, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 5 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἑπομένως τὸ ἄρθρον 6 καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς προτεινούσης νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ § 3 τὰ ἑξῆς· «πρὸς δρ. 15 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν» σύμφωνα μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ § δ'. τοῦ ἄρθρου 2 γενομένην τροπολογίαν.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν σύκων Τήνου ἐπιβαλλόμενος φόρος τῆς 1 1|2 δραχμῆς εἶναι βαρὺς, καθόσον ταῦτα δὲν πωλοῦνται εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, εἰς ἃς πωλοῦνται τὰ τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ ὁποῖα πληρόνουσι τὸν αὐτὸν φόρον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ὡς ἐπληροφορήθη, ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν εἶναι μικρὰ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ποσὸν λίαν εὐτελὲς καὶ ἐπομένως ἀνεπαίσθητος καὶ ἡ τοῦ φόρου διαφορά· δι' εὐτελὲς δὲ ποσὸν, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ φορολογούμενοι ἐπιβαρύνονται, δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ εἰς ἐξαιρετικὸν μέτρον φορολογίας.

Παρατηρήσαντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀδίκημα εἶναι συνέπεια τοῦ φορολογικοῦ συστήματος καὶ ὅτι τοιαῦτα καὶ μεγαλείτερα ἀδικήματα λαμβάνουσι χώραν καὶ ἐπὶ ἄλλων προϊόντων ὡς τῆς σταφίδος Ἠλείας καὶ ἄλλων μερῶν, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς ἴσον φόρον μὲ τὴν σταφίδα Πατρῶν καὶ Αἰγίου, ἂν καὶ ἡ τελευταία πωλεῖται πάντοτε εἰς ἀνωτέρας τιμάς·

ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι συμφέρον τῶν γεωργῶν εἶναι κυρίως νὰ κρατῶσιν οἱ ἴδιοι τὰ γεννήματά των ἐπειδὴ ὅμως ὁ εἰσπράκτωρ ἢ ὁ ταμίας συνήθως δὲν οἰκοῦσι πλησίον των, οἱ γεωργοὶ δὲν δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰ γεννήματα δίδοντες τὸ ἀντίτιμόν των. Πέρυσι μάλιστα, τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τοὺς τακτικοὺς εἰσπράκτορας νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς οἰκίας τῶν γεωργῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπήρκεσαν εἰς τὸ ἔργον, ἐνῷ ἄλλως διὰ τὰς τοιαύτας εἰσπράξεις δὲν λαμβάνουσι ποσοστὰ, καὶ μὴ ἔχοντες συμφέρον, ἔπεται καὶ νὰ μὴ καταβάλωσι τὴν ἀναγκαίαν προσπάθειαν. Διὰ τοῦτο φέρει μετὰ τὸ ἄρθρον 12 τὰς ἑπομένας προσθήκας, αἵτινες, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύνανται νὰ τυπωθῶσι πρῶτον καὶ μετὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν νὰ συζητηθῶσιν αὖριον. Ἐνταῦθα ἀνέγνω ὁ ὑπουργὸς τὰ πρόσθετα ἄρθρα, ἔχοντα οὕτως·

«Ἄρθρ. 13. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τῶν λιανικῶς ἐκποιουμένων δημητριακῶν καρπῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους, ἢ ἄλλους δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους παρὰ ταῖς κεντρικαῖς ἀποθήκαις ἐδρεύοντας, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, ὅπερ ἐγχειρίζεται εὐθὺς, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ, εἰς τὸν πληρωτήν.

Ἄρθρ. 14. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ περιόδους ὁριζομένας ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, μὴ ὑπερβαινούσας δὲ τὸν μῆνα, εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον μετὰ καταστάσεως ἐξηλεγμένης ἀπὸ τὸν ἔφορον ἐπὶ ἀμέσῳ ἐκδόσει ταμτικῶν γραμματίων παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 15. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν δημητριακῶν καρπῶν διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐντολεῖς των τούτους, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος ἐκπληρώσας χρέη ἀποθηκαρίου δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τοὺς ἐντολεῖς των οἰκονομικοὺς ἐφόρους, εἰς οὓς παραδίδουν πάντα τὰ βιβλία κλ. τῆς ὑπηρεσίας των ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 17. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐξελέγχοντες τὰς χρηματικὰς διαχειρίσεις τῶν ἀποθηκαρίων ἐκδίδουσιν ἄνευ βραδύτητος ἀποφάσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑπολόγους ἐπὶ ἀποδείξει, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐρέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἔρεσις ἐπιδίδοται πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ καταστᾶσαι ἀποφάσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐκτελοῦνται διοικητικῶς· κατ' αὐτῶν προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρ. **18.** Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.»

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἀναβολὴν ἵνα συζητηθῶσιν αἱ τροποποιήσεις αὗριον μετὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῶν· ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας εἰς τοὺς βουλευτὰς Δ. Πολυχρονόπουλον καὶ Κ. Πονηρόπουλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου προστεθέντων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἄρθρων κτλ. διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 19 Μαρτίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **172,720:48** εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ **1859**. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. **172,720:48** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω.

Ἡ πίστωσις αὕτη, ὡς θέλετε παρατηρήσει ἀπὸ τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα, ἀνάγεται εἰς τρία μέρη τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ἀφορᾷ δὲ προσθήκας τινας, αἵτινες ἐνεκρίθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ **1859** δι' εἰδικῶν νόμων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων.

Αἱ αὐξήσεις αὗται τοῦ **1858** ἔχουσιν ἐπήρειαν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ **1859**, καθ' ὅσον ἀποβλέπουσι μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας, τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ κατεπείγει, προσετέθησαν δὲ καὶ ἄλλαι δαπάναι, αἵτινες ὡς παραγωγικαὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παραβλεφθῶσιν· ἀλλὰ διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς πιστώσεως ταύτης ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν ἀνάπτυξιν ἑκάστης δαπάνης ὡς ἀκολούθως·

Ἐν πρώτοις προσετέθησαν εἰς τὸ Κεφάλαιον **2** ἄρθρ. **2** δραχ. **12000** διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπονεμηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ **6** Μαΐου **1858** Νόμου χορηγήματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. **1**, τοῦ Κεφαλ. **6**, προσετέθησαν δραχ. **4000** διὰ τὴν δεκάμηνον μισθοδοσίαν δύο ὑπουργικῶν γραμματέων, τῶν ὁποίων ἡ προσθήκη ἐζητήθη δι' εἰδικοῦ νόμου, ἐπιψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας· ὡσαύτως προσετέθησαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. **2** τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου δραχ. **5400** διὰ τὴν δεκάμηνον μισθοδοσίαν τριῶν εἰσέτι ὑπουργικῶν γραμματέων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐγκριθεῖσαν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπλεόνασαν πέρυσι δραχ. **1500**, ἐνεκρίθη δὲ διὰ τοῦ ἀπὸ **17** Μαρτίου **1858** Νόμου νὰ χρησιμεύσῃ τὸ περίσσευμα τοῦτο, εἰς τὴν μισθοδότησιν ἐκτάκτων γραφέων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἶχε κατεπείγουσαν ἀνάγκην.

Ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀνάγκη καὶ ἔτι μεγαλειτέρα παρουσιάζεται καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὅτε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν λογ/σμῶν διαφόρων χρήσεων καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπεξεργασίαν τῶν λογ/σμῶν τῶν ὑπολόγων. Πρὸς ἀντιγραφὴν ὅθεν τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, πινάκων καὶ λοιπῶν ἔργων τοῦ Συνεδρίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσωσι πλέον οἱ τέσσαρες τακτικοὶ ἀντιγραφεῖς αὐτοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου τόσον τὰ ἔπιπλα, καθὼς καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Δικαστηρίου τούτου μὴ ἐπισκευασθέντα πρὸ ἐτῶν κατήντησαν κατὰ μέγα

μέρος ἄχρηστα, καὶ ἀνάγκη πᾶσα ὅπως γενῇ προμήθεια νέων τοιούτων.

Τὰς αὐξήσεις ταύτας παρεδέχθην κατὰ συνέπειαν παρατηρήσεων τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον εὐχαρίστως, καθόσον ἅπασαι τείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος τούτου, τὸ ὁποῖον καταβάλλει ἰδιάζουσαν σπουδὴν πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἐνήμερον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων του.

Πρὸς θεραπείαν ὅθεν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν προσετέθησαν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν ἐννεάμηνον μισθοδοσίαν 6 ἐκτάκτων γραφέων πρὸς δραχ. 60 ἕως 80 ἑκάστου κατὰ μῆνα δραχ. 3600, καταλογισθησόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Κεφαλ. 6.

Διὰ δὲ τὴν ἀνανέωσιν ἐπίπλων καὶ λοιπὰ νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἐκ τοῦ ἐνοικίου διαθέσιμον ποσὸν ἐκ δρχ. 1500, ὡς καὶ πέρυσι, ἐνούμενον μὲ τὴν ὑπάρχουσαν τοῦ Συνεδρίου ἐπιχορήγησιν γραφικῶν ἐξόδων.

Κεφαλ. 7. Ἄρθρ. 3. Ταμεῖα, δραχ. 4800.

Πρὸ πολλοῦ τὸ Ὑπουργεῖον κατείδε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1852 ἐσόδων τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τ' ἁρμόδια βιβλία τῶν εἰσπρακτέων τῶν ταμείων. Πρωτοῦ ὅμως ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦτο γενικῶς δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐνεκρίθη ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἐπροκαλέσθη πέρυσιν ἡ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1858 ἔκτακτος πίστωσις· ἡ ἐργασία αὕτη προέβη ἀρκετὰ, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, διὰ νὰ διαταχθῇ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἡ γενικὴ συγχώνευσις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἥτις ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει τακτοποιήσει τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, θέλει χρησιμεύσει προτέτι καὶ ὡς βάσις εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παραλειμμάτων, ἥτις μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ διαταττομένη παρὰ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, δὲν ἐνηργήθη διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς προκαταρκτικῆς ταύτης ἐργασίας διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦνται τὸ 1859 δραχ. 4800 πρὸς πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διορισθέντων δύω ἀρχαίων ταμιῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατελογίσθη εἰς τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ Κεφαλ. 7 ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων.

Κεφαλ. 9. Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων δρ. 46,573:58.

Εἰς τὰς κεκλεισμένας χρήσεις ἐσημειώθη, ὡς τοῦτο φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ ἐξηγητικοῦ τούτου πίνακος, τὸ

ποσὸν τῶν δραχμῶν 46,573:58. Μ' ὅλον ὅτι τὸ σύνολον αὐτοῦ συγκεδεύεται ὑπὸ ἐξηγητικῶν πινάκων, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ προκείμενα ἔξοδα ἀπορρέουσιν ἀπὸ χρέη τοῦ Κράτους ἀναμφισβήτητα καὶ καθαρὰ, οὐχ ἧττον ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλω καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς πλειοτέραν κατάδειξιν τῆς νομιμότητος αὐτῶν.

Ἐπὶ κεφαλῆς ἐσημειώθησαν διὰ συντάξεις δραχ. 7,066:79 ἤτοι

διὰ συντάξεις στρατιωτικὰς δραχ	6,219:94
» ναυτικὰς »	846:85
Τὸ ὅλον	7,066:79.

Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω συντάξεων ἐπήγασεν ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 καὶ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 Νόμων τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων, χορηγούντων εἰς τὰς χήρας τῶν ἀγωνιστῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐνάρξεως τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπονεμομένων συντάξεων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νόμων αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι ἡ πληρωμὴ αὐτῶν διαιρεῖται εἰς δύω, δηλ. μέρος μὲν πληρόνεται ἀπὸ τὰς πιστώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων, μέρος δὲ, ὡς ἀνῆκον εἰς τὰς κεκλεισμένας χρήσεις, σημειοῦται εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον προϋπολογισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ τοῦτο ἐπιφέρει ἱκανὴν χρόνου ἀναβολὴν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν συνταξιούχων, ἐνεκρίθη πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνδεῶν τούτων χηρῶν τῶν ἀγωνιστῶν, νὰ σημειῶνται αἱ καθυστερούμεναι αὗται συντάξεις εἰς τὰς κεκλεισμένας χρήσεις τῆς πρώτης ζητηθησομένης ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

Ἡ ἀναγομένη εἰς τὰ δίκαια καθυστέρησις, συνισταμένη εἰς δραχ. 4,546:07, ἐπήγασεν ἐκ τοῦ ὅτι ἀφ' ἑνὸς δὲν ἐγένετο ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐγκαίρως, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἀναγκαία πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν πίστωσις. Τὸ αὐτὸ ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ φόρου ζώων ἐκ δρ. 471.

Εἰς τὴν ἐκ δραχ. 368,219:61 ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν τῆς χρήσεως 1858, ἣν ὑπέβαλον εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας διὰ τῆς ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1858 ἐκθέσεώς μου, συμπεριελήφθη εἰς τὰς κεκλεισμένας χρήσεις ποσὸν ἐκ δραχ. 3,938:66 διὰ καθυστερουμένην μισθοδοσίαν τοῦ πρώην ταμίου Ναυπλίας Χ. Ζαχαριάδου. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ συνέπειαν αἰτήσεως θεραπείας αὐτοῦ ἐγένετο ἀναθεώρησις τῆς ὀφειλομένης εἰς αὐτὸν μισθοδοσίας, ἐζήτησα τὴν περὶ τούτου γνώμην τῶν δικηγόρων τοῦ

Ὑπουργείου, οἵτινες ἀπεφάνθησαν, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ πληρωθῇ αὐτὴν, οὐχὶ ὡς ταμίας Ναυπλίας, ἀλλ' ὡς ἐπιθεωρητὴς Τελωνείων, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2,938:66 μετεβλήθη εἰς δραχ. 8,080:99, ὥστε πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ζητεῖται ἤδη πίστωσις ἐκ δρ. 4,142:33. Τὴν προσθήκην ταύτην δικαιολογεῖ ἡ ἐπισυνημμένη εἰδικὴ ἔκθεσις καὶ γνωμοδότησις τῶν δικηγόρων τοῦ Ὑπουργείου.

Τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ χαρτόσημον ἔξοδα εἶναι ἐκ δρ. 675:65 καὶ ἐκπηγάζουσιν ἀπὸ ἀποδοχὰς τοῦ εἰσπραχθέντος χαρτοσήμου, ἀπὸ ποινικὰ τέλη, ὀφειλόμενα εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Λαμίας, δὲν ἀπεδόθησαν δὲ μέχρι τοῦδε, καθ' ὅσον ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἐνηργήθη βαθμηδόν.

Ἡ δι' ἔξοδα τῶν κτημάτων ἀπαιτουμένη πίστωσις ἀναβαίνει εἰς δραχ. 19,775:22, προερχομένη κυρίως ἀπὸ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐπὶ προκαταβολῇ ἐκδοθέντων κατὰ τὸ 1847 καὶ 1848 ἐνταλμάτων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐθνικῶν σταφιδαμπέλων, καὶ τὰ ὁποῖα ἔμενον εἰς τὸ Ταμεῖον, ὡς ἀντίτιμον τῆς Αἰγιαλείας, διὰ δρ. 19,043:85. Τὴν τακτοποίησιν ταύτην ἐξόδων, πληρωθέντων πρὸ ἐτῶν καὶ σημειουμένων εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ εἰδικὴν μερίδα « *ἐκκρεμῶν πληρωμῶν* » ἐθεώρησε τὸ Ὑπουργεῖον ἀναπόφευκτον, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸ πραγματικὸν εἰς τὰ Ταμεῖα μεταλλικὸν καὶ ἵνα ἐκλείψωσιν εἰς τὸ μέλλον αἱ ἀτακτοποίητοι αὗται πληρωμαί.

Τὰ λοιπὰ ποσὰ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ὅλου τῶν καθυστερουμένων ἐξόδων τῶν κτημάτων ἀφορῶσι μισθοδοσίας καὶ ἔξοδα τοῦ 1857 μὴ πληρωθέντα, ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν.

Εἰς τὸν Σ. Καραϊσκάκην εἶχεν ἀποναμηθῇ κατὰ τὸ 1833 σύνταξις ἐκ δραχμῶν 106:66· ἀπὸ τὴν σύνταξιν ταύτην τῷ ἐκρατήθησαν ἀπὸ 13 Ἀπριλίου τῷ 1844 μέχρι τέλους Ἰουλίου 1848 δραχ. 2,250:45, ἤτοι δραχ. 66:66 κατὰ μῆνα ὡς δίδακτρα, ἐνῷ καὶ ὡς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τοιαῦτα, καὶ δίκαιον δὲν ἦτο νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ὁ υἱὸς στρατηγοῦ τοσαύτας ἐκδουλεύσεις παρασχόντος εἰς τὸ ἔθνος. Ἐκ τούτων ὁρμώμενος ὁ ῥηθεὶς Καραϊσκάκης, μόλις ἐξελθὼν τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων, ἐζήτησατο δι' ἀναφορᾶς του τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀνωτέρω δρ. 2,250:45, ἥτις ἐνεκρίθη κατὰ τὸ 1850, ἀλλὰ δὲν ἐλήφθη πρόνοια ὥστε νὰ σημειωθῇ εἰς τὸν προσεχῆ προϋπολογισμόν. Ἐκτοτε δὲ, παραμεληθείσης τῆς σημειώσεως ταύτης, ἔμεινε μέχρι σήμερον ἀπλήρωτον τὸ ποσὸν τοῦτο, καίτοι ζητούμενον ἐπαναληπτικῶς παρ' αὐτοῦ. Ἐκρίθη ὅθεν δίκαιον νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὰς ἐπιστροφὰς χρημάτων.

Τελευταία δὲ δαπάνη τῶν κεκλεισμένων τούτων χρήσεων εἶναι ἡ ἐκ δραχ. 6,780:17, ἀφορῶσα ἐν μέρει πληρωμὰς γενομένας πρὸ ἐτῶν καὶ ὑπαρχούσας εἰς τὰ Ταμεῖα ἀντὶ μετρητῶν, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσα. Σύγκειται δὲ ἀπὸ ἔξοδα δικῶν, τὰ μὲν μὴ ἐκκαθαρισθέντα ἐγκαίρως, τὰ δὲ μὴ πληρωθέντα δι' ἔλλειψιν πιστώσεως.

Προβαίνω ἤδη εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῶν ἐξόδων τῆς πιστώσεως ταύτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου 1858 Νόμου προσετέθη εἰς τὸ ἐνυπάρχον προσωπικὸν τῶν Τελωνείων καὶ πρόσθετον προσωπικὸν τοῦ ὁποίου ἡ μισθοδοσία ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς δραχ. 23,760.

Ὁμοίως διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ε. ε. Νόμου ΥΞΖ'. ἐψηφίσθη ἡ σύστασις Τελωνείου εἰς Ἀθήνας, οὗτινος ἡ πλήρωσις τῆς μισθοδοσίας ἀναβαίνει ἐτησίως εἰς δραχ. 6,550.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ 1859 τῶν ῥηθέντων προσωπικῶν, καὶ κατελογίσθη εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφαλ. 11.

Ἐπίσης ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἰδίου Κεφαλ. διὰ τὴν ψηφισθεῖσαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν δρ. 420 καὶ δι' ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ σφραγίσεως τῶν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας μετακομισθησομένων ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα προκαβάλλει μὲν τὸ δημόσιον, θέλει ὅμως εἰσπράξει παρὰ τῶν ἐμπόρων, δρ. 10,000. Τὸ ὅλον δρ. 10,420.

Καὶ ἄλλοτε ἔλαβον τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Β. Τυπογραφίας δὲν εἶναι ἀνάλογον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἐκ τούτου ἠναγκάσθη τὸ Ὑπουργεῖον δύω ἤδη κατὰ συνέχειαν ἔτη νὰ προσλαμβάνῃ ἔκτακτον προσωπικὸν, διὰ νὰ μὴ καθυστερῇ ἡ ἐκτύπωσις τῶν δημοσίων ἐγγράφων, καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν Βουλῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Διὰ νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη καὶ κατὰ τὸ 1859, ἀπαιτεῖται προσθήκη πιστώσεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κεφαλ. 12 δρ. 6,000. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καθίσταται ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς πιστώσεως τοῦ ὑλικοῦ τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὡς ἀκολούθως·

1) Διὰ τὴν προμήθειαν εἰσέτι 600 δεσμίδων χάρτου δραχ. 4,800.

2) Όμ. διὰ 300 ὁκάδ. μολύβδου διὰ στοιχεῖα νέα δρ. 260.

3) Όμ. δι' 75 ὁκάδας ἀντιμονίου ἀγορασθησομένου εἰς ἀνωτέραν τῆς σημειωθείσης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τιμῆς, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως αὐτοῦ, δρ. 353.

4) Όμ. δι' ὑλικὸν καθημερινῆς χρήσεως δρ. 1,000· τὸ ὅλον δρ. 6,413.

Ἐπίσης θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ προμήθεια μιᾶς στοιχειοχυτικῆς μηχανῆς, καθότι ἡ διὰ χειρὸς ἐν τῷ χυτηρίῳ χύσις τῶν στοιχείων δὲν ἐπαρκεῖ ἤδη οὐδὲ εἰς τὰς ἀναπληρώσεις τῶν καθημερινῶς παρουσιαζομένων ἐλλείψεων, ἐνῷ εἶναι ἀνάγκη νὰ χυθῶσι νέαι σειραὶ στοιχείων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἠμιφθάρτων τοιούτων. Διὰ τὴν προμήθειαν τῆς μηχανῆς ταύτης ἀπαιτοῦνται δραχ. 2,000.

5) Όμ. διὰ τὴν προμήθειαν 80 νέων γραφικῶν πλακῶν τῆς λιθογραφίας, καθόσον αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη κατὰ μέρος ἐφθάρησαν, καὶ δι' αὐτὰς ἀπαιτοῦνται δρ. 1,200· τὸ ὅλον δρ. 9,613.

Τὸ ποσὸν τοῦτο κατελογίσθη εἰς τὸ ὑλικὸν κτλ. τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας, Ἄρθρ. 5. Κεφ. 12.

Λόγοι ἀφορῶντες τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρὸ πάντων ἡ τακτικὴ χωρογράφησις τῶν δασῶν τοῦ Κράτους, ἔπεισαν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ πληρώσῃ ἀπὸ τοῦ 1858 τὰς δύω κενὰς θέσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 18/30 Ἰουλίου 1843 ὀργανικὸν Διάταγμα τῶν δασονομείων τοῦ Κράτους. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας ταύτης, μὴ συμπεριληφθείσης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1859, ἀπαιτεῖται πίστωσις δρ. 6,720, καταλογισθησομένη εἰς τὸ Κεφ. 13 Ἄρθρ. 1.

Ἡ χωρογράφησις τῶν Ἐθνικῶν δασῶν τοῦ Κράτους εἶναι ἔργον ἀναπόφευκτον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίου ταύτης περιουσίας, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν κατάστασιν τῶν δασῶν αὐτῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἤρχισεν ἀπὸ πέρυσι, καὶ ἤδη ἐχωρογραφήθησαν τὰ δάση τῆς Γόρτυνος, Μαντινείας καὶ Κορινθίας, ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω διὰ τῆς ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1858 ἐκθέσεώς μου, ἀφορώσης τὴν ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν δρ. 468,219:64. Ἄλλως τε δὲν εἶναι καὶ δίκαιον, ἐνῷ οἱ δύω Ἐπιθεωρηταὶ ἐνεργοῦσιν ὡς ἐκ περισσοῦ τὴν ἐργασίαν ταύτην, νὰ μὴ ἀπολαύωσι τὰ ἔξοδα τῆς χωρογραφήσεως. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ζητεῖται πίστωσις δρ. 4,000. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς εἰς μόνον τὰ ἔξοδα

ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, οἷον, χάρτου, ἐργαλείων μαθηματικῶν κλπ. ἀναποφεύκτων εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς Γερμανίαν ἀποστολὴ τῶν 4 ὑποτρόφων πρὸς ἐκμάθησιν τῆς δασονομίας, διὰ ταῦτα ζητεῖται πίστωσις δρ. 3,840 διὰ τοὺς ἓξ τελευταίους μῆνας τοῦ 1859.

Διακυθέντος τοῦ μεταξὺ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐργολάβου Ἄμποτ συμβολαίου πωλητηρίου παραχωρήσεως τῆς σμύριδος Νάξου, τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέστησε τὴν προσοχήν του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πλουσίου τούτου ὀρυκτοῦ. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐξόρυξις αὐτοῦ θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἐναποταμιευμένον ἱκανὸν ποσὸν αὐτοῦ ἕτοιμον πρὸς παράδοσιν, ἐν περιπτώσει διαθέσεως αὐτοῦ, ἐκρίθη ἀναγκαῖον πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐξορύξεως ταύτης νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν τῶν φυλάκων σμύριδος εἰσέτι 4 τοιοῦτοι, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται δι' 9 μῆνας δρ. 1,440.

Διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνθρακωρυχείου Κύμης, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν τεχνικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν γαιανθράκων αὐτοῦ καὶ τῶν γαιανθράκων παντὸς ἄλλου ἀνθρακωρυχείου τοῦ Κράτους, μετεκαλέσατο τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ἐπὶ 25 ἔτη διευθύναντα τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Δαλματίας Ι. Δανέζην μετὰ τοῦ υἱοῦ του, καὶ τούτου εἰδήμονος τῆς ἀνθρακωρυχίας. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν ὅθεν καὶ διατήρησιν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται ἐτησίως δρ. 5,400, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται ἡ ἀναγκαία πίστωσις. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἐνδεχόμενον ὡς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνθρακωρυχείου τούτου νὰ γίνῃ προσθήκη καὶ ἑτέρου προσωπικοῦ, θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ αὔξησις τῆς πιστώσεως ταύτης κατὰ δρ. 3,000, ὥστε τὸ ὅλον τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μεταλλείων θέλει εἶσθαι ἐκ δρ. 8,060, καταλογισθησομένης εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Κεφ. 13. Κατὰ συνέπειαν ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ αὔξησις τῆς πιστώσεως τοῦ ἄρθρου 4 δι' ἐνοικίων τοῦ ἀνθρακωρυχείου, ἐκμισθωθησομένων καὶ ἄλλων ἀποθηκῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐνοίκιον ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 480.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους αὐξήθη καὶ τὸ ὑλικὸν τοῦ ἀνθρακωρυχείου κατὰ δρ. 3,000.

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καλλιεργηθῇ καὶ ἐφέτος ἡ Μαύρη Ἀλική τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐκείνη τῆς Βερβεράννης τῆς Ἐρμιονίδος,

ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν ἐπ' αὐτῶν διάφορα ὑδραυλικὰ ἔργα, προσετέθησαν δι' αὐτὰς δύω ἐλεγκταὶ καὶ δύω φύλακες ἀ. ταξεως, ἤτοι·

Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν δύω ἐλεγκτῶν πρὸς δραχ. 100 κατὰ μῆνα . . . . . δρ. 2400
Ὁμ. τῶν δύω φυλάκων πρὸς δρ. 40 . . . . . » 960

Τὸ ὅλον 3360

καταλογισθησομένης τῆς αὐξήσεως ταύτης εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἰδίου Κεφαλαίου.

Ἐπίσης παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης δρ. 1000 εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἰδίου Κεφαλ. πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τῶν νέων ἀποθηκῶν, αἵτινες συνεστήθησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους πρὸς εὐκολίαν τῶν κατοίκων.

Διὰ τῆς ἀπὸ 29 Μαΐου 1858 ἐκτάκτου πιστώσεως ἐνεκρίθη ἡ πληρωμὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐργαζομένου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐργασίαι τῆς ἀποζημιώσεως θέλουσιν ἐξακολουθήσει καὶ κατὰ τὸ 1859, ἐσημειώθη δι' αὐτὸ τὸ ποσὸν τῶν δρ. 1,680 εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 14.

Κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν συνεννοήσεως, ὁ γεωμετρικὸς κλάδος μετέβη ἀπὸ τοῦ 1859 ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρώτου εἰς τὴν τοῦ δευτέρου· κατὰ συνέπειαν θέλει περιορισθῇ καὶ ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πίστωσις τοῦ Κεφ. 7 α Γεωμετρικὰ ἀπὸ δρ. 51,740 εἰς δρ. 22,780, καθόσον ἡ μισθοδοσία καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπαχθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν γεωμετρικοῦ κλάδου ἀναβαίνει εἰς δρ. 28,960, καταλογισθησομένας ὡς ἐφεξῆς·

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 14 προσωπικὸν δρ. . . . 24.960
Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κεφ. 14 ὑλικὸν 4.000

Τὸ ὅλον . . . 28,960.

Τὸ ποσὸν τοῦτο παρέλειψα νὰ σημειώσω εἰς τὴν ἐπισυνημμένην πίστωσιν τῶν δρ. 172,720:48/00, καθόσον θέλει ἐνεργηθῇ διὰ τοῦ ἐπισυνημμένου νομοσχεδίου ἡ μεταβίβασις τῆς πιστώσεως ταύτης ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς ἐκεῖνον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Προσετέθησαν ὅμως εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κεφ. 13 δρ. 7,700 διὰ τὴν προμήθειαν μαθηματικῶν ἐργαλείων καὶ ὀργάνων ἀναπο-

φεύκτων εἰς τὰς καταμετρήσεις τῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, καθ' ὅσον ἡ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσις ἐκ δραχ. 4,300 δὲν δύνται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἤδη, ὅτε ὁ γεωμετρικὸς κλάδος μετέβη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐξαιτοῦμαι τὴν ἀδείαν ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπαρχοντος Ἐπιστάτου τῶν ὀρυκτῶν, καθὼς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ του, ὡς ὑπολογαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, ἀπὸ τὴν ψηφισθεῖσαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσιν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὀρυκτολόγου, Κεφ. 13 Ἄρθρ. 3.

Ἐκ τούτων ὅλων παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ προκειμένη πίστωσις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ δαπάνας, τὰς μὲν ἐγκριθείσας ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέτω, διὰ προγενεστέρων νόμων, τὰς δὲ ἀποκαταστοθείσας ἀναποφεύκτους ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Ἐλπίζομαι ὅθεν ὅτι καὶ ὑμεῖς παραδεχόμενοι τὰς ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης σκέψεις μου θέλετε εὐαριστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσητε αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 172,720:48/00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859 θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύω χιλιάδων ἑπτακοσίων εἴκοσι καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ δραχ. 172,720:48/00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, καταλογιζομένων ὡς ἐφεξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον . . . . . δραχ. 12,000:—
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν . . . . . » 64,237:48
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως . . . . . » 96,483:—

Τὸ ὅλον » 172,720.48.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859 κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1859 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κεφαλαίου Β΄. χορηγηθεῖσα πίστωσις θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς δι' ἔξοδα ὑπηρεσίας καὶ ὑλικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἐκ δραχ. 4,200.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κεφαλαίου Π΄. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορισθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Μεταλλείων θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ διὰ νόμου διορισθησομένου ὀρυκτολόγου. Ἀλλὰ μέχρις ὅτου ἐγκριθῆ ἡ θέσις αὕτη, θέλει πληρόνεσθαι ἐκ τῆς αὐτῆς πιστώσεως ὁ μισθὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἐπιστάτου τῶν ὀρυκτῶν καθὼς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ αὐτοῦ ἀποδοχαὶ ὡς ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. 5. Περιορίζεται ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ψηφισθεῖσα διὰ τὸ 1859 πίστωσις τοῦ Κεφαλαίου Ζ΄. «Γεωμετρικὰ» ἐκ δραχ. 51,740 εἰς δραχ. 22,780 ὡς μεταβιβασθείσης τῆς πληρωμῆς τῶν μισθοδοσιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ γεωμετρικοῦ κλάδου ἐκ δραχμῶν 28,960 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου προστίθενται τὰ ἔξοδα ταῦτα ὡς ἑφεξῆς·

Εἰς τὸ Κεφάλ. ΙΔ΄. Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν δραχ. 24,960
Ὁμοίως. » » 2. Ὑλικὸν . . » 4,000

Τὸ ὅλον » 28,960.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΠΙΝΑΞ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859.

Προϋπολογ. Κεφάλ.	Προϋπολογ. Ἄρθρ.	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν	Ποσὰ πιστώσεως Κατ' ἄρθρον	Ποσὰ πιστώσεως Κατὰ Κεφάλαιον
Κεφάλ. 2	Ἄρθρ. 1	Χρέος ἐσωτερικὸν	12000	12000
» 6	» 1	Κεντρικὴ ὑπηρεσία . . .	4000	
» »	» 2	» »	5600	
» »	» 6	» »	3600	13200
» 7	» 4	Ταμεῖα	4800	4800
» 9	» 1	Ἔξοδα κλεισμάτων χρήσεων.	46237 48	46237 48
» 11	» 1	Ἔμμισθοι φόροι	30270	
» »	» 2	» »	10420	40690
» 12	» 4	Δημόσια κατασκήματα . .	6000	
» »	» 5	» »	9613	15613
» 13	» 1	Δημόσια νομίσματα . . .	6720	
» »	» 2	» »	7810	
» »	» 3	» »	8100	
» »	» 4	» »	3180	
» »	» 10	» »	3360	
» »	» 11	» »	1000	30800
» 14	» 1	Δημόσια κτήματα	1680	
» »	» 3	» »	7700	9380
		Τὸ ὅλον Δραχμαὶ . . .		172720 48

ΚΕΦΑΛ. Γ'. ἄρθρ. 1 καὶ 2.

Κατάστασις τῶν καθυστερουμένων συντάξεων δυνάμει τῶν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ΣΕ'. 24 Ἰανουαρίου 1853 ΣΚΑ'. καὶ 6 Ἀπριλίου 1853 ΣΚΠ'. νόμων, καὶ ἀπονεμηθεισῶν κατὰ τὸ 1858.

Ἐπαρχία	Ὄνομα συνταξιούχου	Αἰτία πληρωμῆς	Μηνιαία σύνταξις Δ.	Μηνιαία σύνταξις Λ.	Ποσὸν πληρωτέον Δ.	Ποσὸν πληρωτέον Λ.
		Συντάξεις στρατιωτικαί.				
Ἀθῆναι	Σίμος Δελιογλάνης . . .	Δι' αὔξησιν τῆς συντάξεώς του ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1855 μέχρι τέλους τοῦ 1857 πρὸς δραχ. 4,20 κατὰ μῆνα			149	40
Παρνασίς	Ἀλέξιος Βαλάσκας . . .	Ὁμοίως » » 1,50 »			53	25
Λεβαδεία	Ἰω. Λουκᾶς ἢ Ζυγούρης .	Ὁμοίως » » 3 »			106	50
Ναυπακτία	Δῆμος Λουκᾶς	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1855 μέχρι τέλους 1857 πρὸς δραχμὰς 6			156	
Λεβαδεία	Χρῆστος Γεωργίου . . .	Ὁμοίως 1 Ἀπριλίου δραχμὰς 2			90	
Ἀθῆναι	Ἀλέξιος Θεοδώρου . . .	Ὁμοίως 1 Φεβρουαρίου 1854 δραχμὰς 6			282	
Τριχωνία	Νικόλ. Τσάμης	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1855	8		208	
Ἀθῆναι	Χήρα καὶ ὀρφανὰ Ι. Δελμάρα	Ὁμοίως » Ἰανουαρίου 1853	9	33	559	80
"	Δόφη Ι. Δελιγκίκα . . .	Ὁμοίως 1 Αὐγούστου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1856	6		30	
Γύθειον	Ἀναστασούλα Π. Σαλπάκου	Ὁμοίως 1 Δεκεμβρ. 1856 μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1857	7		91	
Ἀθῆναι	Χήρα καὶ ὀρφανὰ Δ. Βιβλ.	Ὁμοίως 1 Νοεμβρίου 1853	70		3500	
"	" Ι. Παπαδημητρίου	Ὁμοίως 1 Δεκεμβρ. 1856 μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1857	43	33	576	20
"	Μαρία ὀρφ. Ζ. Δ. Κασνέτου	Ὁμοίως 1 Νοεμβρ. 1854 μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1857	11		418	
					6219	94
		Συντάξεις ναυτικαί.				
Σπέτσαι						
"	Χήρα καὶ ὀρφ. Λουκᾶ Γ. Μαθίου	Διὰ σύνταξιν ἀπὸ 24 Ἀπριλ. 1853 μέχρι τέλους 1857	6	66	374	50
"	" Πέτρου Μ. Μαθίου	Ὁμοίως	8	33	472	35
					846	85

Ἀνακεφαλαίωσις

Συντάξεις στρατιωτικαὶ	Δραχ. 6219:94
Ὁμοίως ναυτικαὶ	» 846:85
Τὸ ὅλον Δραχ. . .	7066:79

ΚΕΦΑΛ. 11—1.

Κατάστασις τῶν καθυστερουμένων ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δεκάτων.

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς	Ποσὸν πληρωτέον Δρ.	Λ.
Φθιῶτις	Γ. Ἀθ. Δασκαλόπουλος ἀποθηκάριος	Ἔξοδα μεταφορᾶς σίτου μὴ πληρωθέντα δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	34	
»	Ὁ ἴδιος	Ἔξοδα ἀνακυλίσεως σίτου	70	
Ναύπακτος	Δημόσ. πραγματογνώμονες.	Ἔξοδα δι' αὐτοψίαν ἀμπέλων 1856 δι' ἔλλειψιν πιστώσ.	280	
Ὀλυμπία	Ἀπαριθμ. μελισσίων	Ὁμοίως διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν μελισσίων 1856 μὴ ἐκκαθαρισθέντων ἐγκαίρως	90	
Καλάβρυτα	Πραγματογνώμονες ἀμπέλων.	Ὁμοίως διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀμπέλων 1855	420	
»	Ν. Συμεωνιάδης Γεωμέτρης	Ὁμοίως	95	72
Γόρτυς	Α. Παπαδόπουλος ἀποθηκ.	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1855 ἕως 23 Μαρτίου 1856 ἐπὶ συμψηφισμῷ	263	
Ἀττικὴ	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Μισθοὶ καὶ ἐνοίκια Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου 1857 δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	1321	24
»	Ἔφορος Ἀττικῆς	Ἔξοδα ἀνακυλίσεως σίτου δημοσίου Πειραιῶς τοῦ 1857	80	10
»	Ἀποθηκάριοι καὶ ἰδιοκτῆται	Μισθοὶ καὶ ἐνοίκια Σεπτεμβρίου 1857	247	92
Τριφυλλία	Ἰδιοκτῆται ἀποθηκῶν	Ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν κατὰ τὸ 1857	1284	09
Λακεδαίμων	Θ. Βελίντσας ἀποθηκάριος.	Διὰ καθυστερούμενον μισθὸν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1857 ἕως 9 Σεπτεμβρίου 1858	210	50
	Ε. Θεοφανόπουλος, δήμαρχος Καστορίου	Ἀντιμισθία αὐτοῦ ὡς ἀποθηκαρίου ἀπὸ 15 Μαΐου ἕως 14 Ἰουλίου 1857 δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	29	50

Καρυστία	Πραγματογνώμονες ἀμπέλων	Ὁμοίως διὰ τὴν αὐτοψίαν τῶν ἐκ τῆς νόσου προσβληθεισῶν ἀμπέλων δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	60	
Κυνουρία	Ἐκτιμηταὶ ὀξίμων καρπῶν.	Ὁμοίως διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1857 κατεμέτρησιν ἀγρῶν, βαμβακίων κτλ.	60	
Σκόπελος	Ὁπλοφόροι ζώων Σκοπέλου.	Διὰ καθυστερουμένην ἀντιμισθίαν τοῦ 1847 μὴ ἐκκαθαισθεῖσαν ἐγκαίρως	18	
Πυλία	Ἀπαριθμηταὶ ζώων	Ὁμοίως	360	
Ναύπακτος	Ὁμοίως	Ὁμοίως	93	
Ἀττικὴ	Χ. Ζαχαριάδης, πρώην ἐπιθεωρητ. τῶν τελωνείων.	Διὰ καθυστερούμενον μισθὸν καὶ ἐπιμίσθιον ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1855 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1857	1112	33
Φθιῶτις	Ν. Παπαδόπουλος, Εἰρηνοδ. Λαμίας	Διὰ καθυστερούμενα τέλη χαρτοσήμου κατὰ τὰ ἔτη 1842, 43 καὶ 44	675	65
Τριφυλλία	Φ. Ἀδαμόπουλος ἐργολάβος	Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐν Κυπαρισσίᾳ ἁλατοποθήκης	529	80
Ἐπιδ. Αἰμηρὰ	Δημόσιοι πραγματογνώμον.	Ἀντιμισθία διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐθν. φθαρτῶν κτημάτων κατὰ τὸ 1857	408	
Ναύπλιον	Ὁμοίως	Ὁμοίως	453	
Βόνιτσα	Ὁμοίως	Ὁμοίως διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐρειπωμένου Ἐκκλησ. ὑδρομύλου κατὰ τὸ 1856	18	
Ἀττικὴ	Μοιραρχία Ἀττικῆς	Ἔξοδα διατροφῆς καὶ ἐπιτηρήσεως δύω ἵππων, εἰσελθόντων ἐκ Τουρκίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ κατασχεθέντων, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12,260 χρημ. ἐνταλματος τοῦ 1857	38	27
Αἰγιάλεια	Ταμίας Αἰγιαλείας	Διὰ τὰ προκαταβληθέντα εἰς τὸν ἐργολάβον Μελ. Ξυγκάκη ἐπὶ τῇ καλλιεργείᾳ ταφιδαμπέλων Αἰγιαλείας,		

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου	Αἰτία πληρωμῆς	Ποσὸν πληρωτέον Δραχ.	Λ
		πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 5030 τοῦ 1848, 371, 1581, καὶ 2148 τοῦ 1849 ἐντολῶν ἐπὶ συμψηφισμῷ	19043	85
»	Κεντρικὸς Ταμίας	Διὰ τὰ προκαταβληθέντα εἰς τὴν ὑπηκοΐαν τοῦ ἀρχιτέκτονος τεῖχους τῆς στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ	114	10
»	Σ. Καρατσιάκης.	Διὰ καθυστερουμένην αὐτοῦ σύνταξιν, κατατεθεῖσαν παρανόμως ὅτε ἦτον ὑπάλληλος εἰς τὴν Στρατιωτ. Σ/όλην ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1814 ἕως τέλους Ἰουλίου 1848	2250	45

Κεφ. 24. ἀριθ. 2.

Καθυστερούμενα ἐκ δικαστικῶν ἀποζημιώσεων.

Ἐπαρχία	Ὄνομα δικαιούχου.	Αἰτία πληρωμῆς.	Πληρωτέον ποσόν. Δραχ.	Λ.
Εὐρυτανία	Εἰρηνοδίκης Ἀγραίων Κ. Γαγγαρόπουλος καὶ ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ Θ. Παπᾶ Ἰωάννου	Ὀδοιπορικὰ κλπ. αὐτῶν δικαιώματα πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1856 μὴ ἐκκαθαρισθέντα ἐγκαίρως	170	

»	Ταμίας Εὐρυτανίας	Διὰ προκαταβληθέντα παρ' αὐτοῦ δικηγορικὰ δικαιώματα κλπ. εἰς τοὺς δικηγόρους τοῦ δημοσίου ὑπερασπισθέντας τὸ δημόσιον εἰς διαφόρους δίκας του τὸ 1851 ἐπὶ συμψηφισμῷ	86	.
Κυνουρία	Σ. Γ. Δημητρακόπ. Ἔφορος	Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ χήρας Δικαίου	34	.
Ναύπλιον	Γ. Γιαννόπουλ. δικ. κλητὴρ	Κλητορικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ 1857 δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	40	50
Μεσολόγγιον	Δ. Ν. Δροσίνης δικηγόρος	Δικηγορικὰ δικαιώματα τοῦ ὑπερασπισθέντος τὸ δημόσιον τὸ 1851 δι' ἔλλειψιν πιστώσεως	89	.
»	Ταμίας Μεσολογγίου	Κλητορικὰ δικαιώματα, προκαταβληθέντα εἰς τὸν Μ. Μωραΐτην τὸ 1855 ἐπ. συμψηφισμῷ	48	.
Μαντινεία	Ἀθ. Πετροκόκκινος δικηγόρ	Δικηγορικὰ δικαιώματα τοῦ ὑπερασπισθέντος τὸ δημόσιον τὸ 1838 δ' ἔλλειψιν πιστώσεως	195	.
Σύρος	Ταμίας Σύρου	Προκαταβληθέντα εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ δημοσίου, ὑπερασπισθέντα αὐτὸ κατὰ Θ. Ι. Ῥοκοκανάκη τὸ 1851 καὶ 1852 ἐπὶ συμψηφισμῷ	109	.
Ἤλεία	Ταμίας Ἤλείας	Διὰ προκαταβληθέντα ἔξοδα εἰς διαφόρους δικηγόρους καὶ κλητῆρας τοῦ Δημοσίου ὑπερασπισθέντας τὸ δημόσ. εἰς διαφόρους δίκας του τὸ 1849 ἐπὶ συμψηφισμῷ	5093	70
Τριφυλλία	Ταμίας Τριφυλλίας	Διὰ τὰ προκαταβληθέντα ἔξοδα πρὸς κατάθεσιν διαφόρων ἀριθμῶν τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ 1843 ἐπὶ συμψηφισμῷ	315	17
Λεβαδεία	Ταμίας Λεβαδείας	Ὡμολ. κατὰ τὸ 1852 ἐπὶ συμψηφισμῷ	190	50
Τριχωνία	Ταμίας Τριχωνίας	Ὡμολ. κατὰ τὸ 1841 ἐπὶ συμψηφισμῷ	403	24
			6780	17

Ἀνακεφαλαίωσις.

Τῶν καθυστερουμένων ἐξόδων τῶν κεκλεισμένων χρήσεων.

Προϋπολογ. Κεφ.	Προϋπολογ. Ἄρθρ.	Ὑπηρεσία.	Ὁλικὸν ποσὸν πληρωτ. Δραχ.	Ὁλικὸν ποσὸν πληρωτ. Λ.
3	1—2	Συντάξεις Στρατιωτικαὶ καὶ Ναυτικαί	7066	79
11	1	Δέκατα	4546	07
12	»	Φόρος Ζώων	471	»
15	»	Τελωνεῖα	4142	33
16	4	Χαρτόσημον	675	65
21	5	Ἁλικαί	529	80
22	2	Κτήματα	19775	22
23	»	Ἐπιστροφαὶ χρημάτων	2250	45
24	2	Ἀποζημιώσεις	6780	17
			46237	48

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πρώην ἐπιθεωρητοῦ Χ. Ζαχαριάδου.

«Ὁ πρώην ἐπιθεωρητὴς τελωνείων καὶ νῦν Κεντρικὸς ὑποταμίας Κ. Χ. Ζαχαριάδης μετέβη κατὰ τὴν 8 Ἰουνίου 1855 συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου εἰς Ναύπλιον, πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ ταμείου. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης παρ' αὐτοῦ ἐπιθεωρήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἀπόλυσις τοῦ ταμίου Καρτεροῦ, καὶ ἡ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ μετάθεσις τοῦ ταμίου Ἠλείας Κόκκαλη. Ἀφοῦ ὁ νέος οὗτος ταμίας παρέλαβε τὸ ταμεῖον Ναυπλίας, ὑπόχρεως ὢν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἠλείαν διὰ νὰ παραδώσῃ πρὸς τὸν διάδοχόν του τὸ ταμεῖον ἐκεῖνο, ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἄδειαν ν' ἀφήσῃ τοποτηρητὴν του τὸν ἐπιθεωρητὴν Κ. Ζαχαριάδην, ὅστις ἔμενεν ἀκόμη ἐν Ναυπλίῳ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου. Ἀλλὰ μόλις ἐπανελθὼν εἰς Ναύπλιον ὁ Κόκκαλης ἀπεβίωσε, καὶ ὁ Κύριος Ζαχαριάδης, ὅστις μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης διεύθυνε τὸ ταμεῖον ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀποβιώσαντος, διωρίσθη τακτικὸς ταμίας Ναυπλίας καὶ προσεκλήθη νὰ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος τὸν προσήκοντα τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, νὰ παράσχῃ τὴν κανονισμένην παρὰ τοῦ νόμου ἐγγύησιν καὶ νὰ ἐγκαταστάθῃ εἰς τὴν νέαν του θέσιν, παραλαμβάνων αὐτὸς ὡς τακτικὸς ταμίας παρ' ἑαυτοῦ ὡς τοποτηρητοῦ τοῦ Κόκκαλη, τὸ χρηματικὸν, τὸ χαρτόσημον, τοὺς χρηματικοὺς τίτλους κτλ. κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις καὶ ἐν πλήρει τάξει. Ὁ Κ. Ζαχαριάδης λαβὼν τὸν διορισμὸν τοῦτον, οὔτε ὅρκον, οὔτε ἐγγύησιν ἔδωκεν, ἀλλὰ δι' ἀναφορᾶς του ἐζήτησε τὴν ἐπανοδόν του εἰς τὴν προτέραν του θέσιν, προτείνων, ὅτι οὔτε ἐγγύησιν ἔχει, οὔτε τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ἡλικίας καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ του περιστάσεις τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ἀναλάβῃ διαρκῶς τοιαύτην ἐπίπονον καὶ πολυεύθυνον ὑπηρεσίαν, οἷα ἡ τοῦ ταμίου. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπήντησεν αὐτῷ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀφορῶντος τὸν διορισμὸν του Β. Διατάγματος, ἀλλ' ὁ Κ. Ζαχαριάδης ἀνταπήντησεν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ τὴν θέσιν ταύτην καὶ προσέθηκεν, ὅτι ἐὰν καὶ πάλιν (ὅπερ δὲν πιστεύει) δὲν τύχῃ τῆς ἐλπιζομένης δικαίας ἀποράσεως τοῦ ὑπουργοῦ, εἶναι ἀναντίρρητον πλέον ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις του. Εἰς τὴν ἀνταπάντησιν ταύτην ἀπεκρίθη μὲν τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1857 διαταγῆς του, ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κ. Ζαχαριάδης ἐπέμεινε μὴ θέλων νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτὴν, προσκάλεσε τὸ ἀπὸ 2 Μαρτίου τοῦ

αὐτοῦ ἔτους Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μὲν Ζαχαριάδης ἐπανήρχετο εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν τελωνείων, εἰς δὲ τὸ ταμεῖον Ναυπλίας μετετίθετο ὁ τότε ταμίας Πατρῶν Ν. Νικολόπουλος. Ἡ Β. αὕτη ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν Ζαχαριάδην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2462 ἀπὸ 3 τοῦ ἰδίου μηνὸς Μαρτίου διαταγῆς, ἀλλ' ἡ διαταγὴ αὕτη ἀποσταθεῖσα κατὰ τὴν τότε ἐπικρατοῦσαν τάξιν διὰ τοῦ διαδόχου ταμίου δὲν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Ζαχαριάδου, διότι διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος ἀπὸ 21 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνεκλήθη ἡ μετάθεσις τοῦ Κ. Νικολοπούλου, καὶ διωρίσθη ταμίας Ναυπλίας ὁ Κ. Δαραλέξης, μέχρι τοῦδε ταμίας Καλαβρύτων. Τότε ἐγένετο νέα πρὸς τὸν Κ. Ζαχαριάδην κοινοποίησις τῆς εἰς τὴν θέσιν ἐπιθεωρητοῦ ἐπαναφορᾶς τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7509 ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1856 διαταγῆς, ἡ ὁποία τῷ ἀπεστάλη κατ' εὐθεῖαν καὶ περιῆλθεν ἀμέσως εἰς χεῖρας τοῦ. Ἀλλὰ βραδύτερον μετατεθέντος εἰς ἄλλο ταμεῖον τοῦ Κ. Δαραλέξη, διωρίσθη διάδοχος αὐτοῦ ὁ ταμίας Μαντινείας ἀλλὰ καὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου τροποποιηθέντος, προήχθη ἐπὶ τέλους εἰς τὴν θέσιν ταμίου Ναυπλίας διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1857 Β. Διατάγματος ὁ ταμίας Μεσολογγίου Ι. Δεϊμέζης ὅστις μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου τούτου μετεβὴ εἰς Ναύπλιον καὶ παρέλαβεν ἀπὸ τὸν Κ. Ζαχαριάδην τὸ ἐκεῖ ταμεῖον, ἡ δὲ παράδοσις ἐπιρριώθη κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1858.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κ. Ζαχαριάδης διωρίσθη Β. ὑποταμίας τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου καὶ ὁ διορισμὸς οὗτος ἐκοινοποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1858 ὑπ' ἀριθ. 2269 διαταγῆς Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν νέαν ταύτην θέσιν τοῦ τῇ 18 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ ἐκτὸς τῶν ποσοστῶν τὰ ἑξῆς ποσά.

α) Τὸν μισθὸν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1855 ἕως 17 Μαρτίου 1858 καθ' ἣν ἡμέραν ἐγκατέστη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑποταμίου, ἤτοι διὰ 2 ἔτη, 3 μῆνας καὶ 17 ἡμέρας πρὸς δρ. 300 κατὰ μῆνα τὸ ὅλον . . . . . δραχ. 8270

β) Τὰ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1855, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου, μέχρι τῆς 18 Μαρτίου ε. ε. ὅτε ἐγένετο ἡ ἐγκαθίδρυσις του εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον ἐπιμισθιά του πρὸς δραχ. 4 τὴν ἡμέραν, τὸ ὅλον ἡμέρας 962 . . . . . δραχ. 3818

γ') Τὰ ἔξοδα τῆς εἰς Ναύπλιον μεταβάσεώς του » 9

δ') Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπανόδου του εἰς Ἀθήνας . . » 18:10

Τὸ ὅλον . . . . δραχ. 12,145:10.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐδικαίωσε τοῦτον νὰ πληρωθῇ τὰ ἀκόλουθα·

1) Τὰ ἔξοδα τῆς ἐντεῦθεν εἰς Ναύπλιον μεταβάσεώς του . . . . . δραχ. 9

2) Τὸ ἐπιμίσθιον αὐτοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου 1855, ὅτε ἄφησεν αὐτὸν ὡς τοποτηρητὴν του ὁ ταμίας Π. Κόκκαλης, ἡμέρας 36 πρὸς δραχ. 4 . . . 144

3) Τὸ ἐπιμίσθιον αὐτοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου μέχρι 20 Δεκεμβρίου 1855, ὅτε, ἀποβιώσαντος τοῦ Κόκκαλη, ἔλαβε τὸν διορισμόν του ὡς ταμίου Ναυπλίας, ἡμέρας 126 πρὸς δραχμὰς 4 504

4 Τὸν μισθὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιθεωρητοῦ τελωνείων ἀ. τάξεως ἀπὸ ἄης ἕως 19 Δεκεμβρίου 1855, ὅτε διωρίσθη ταμίας, πρὸς δραχ. 300 190

5) Τὸν μισθόν του ὡς ταμίου Ναυπλίας ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου ἕως 31 τοῦ ἰδίου 1855 πρὸς δρ. 250. 91:66

6) Τὸν μισθόν του ὡς τοιούτου δι' ὅλον τὸ ἔτος 1856 3000

7) Τὸν μισθόν του ὡς τοιούτου δι' ὅλον τὸ ἔτος 1857 δρ. 3000

8) Τὸν μισθόν του ὡς τοιούτου ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου ἕως 17 Μαρτίου 1858, ὅτε ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον 641:66

Τὸ ὅλον . . . . δραχ. 7,589:32.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν διὰ μὲν τὰ δύω τελευταῖα ἐξεδόθησαν ἤδη τὰ ἀνήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκ δραχμῶν 3,641:66, τὰ ὁποῖα συνεψηφίσθησαν εἰς τὸ ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κ. Ζαχαριάδου, διὰ δὲ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1—3 κονδύλια, καθὸ ὑπαγόμενα εἰς τὰς κλεισμένας χρήσεις καὶ μὴ δυνάμενα νὰ πληρωθῶσιν ἤδη ἐζητήθη πίστωσις διὰ τοῦ προγενεστέρου νομοσχεδίου ἐκ δραχ. 3,938:66

Τὴν ἀπόφασιν ὅμως ταύτην τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἀπεδέχθη ὁ Κ. Ζαχαριάδης, ὅστις φρονῶν, ὅτι δικαιοῦται νὰ πληρωθῇ τὸν μισθὸν καὶ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐφ' ὅσον χρόνον διετέλεσεν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, ἀπηύθυνεν αἴτησιν θεραπείας ἐξαιτούμενος τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου του, ἢ ἐν ἀρνήσει τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ αἴτησις ἐξετασθεῖσα ἀπὸ τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου εὑρέθη

εὔλογος. Ἀκολούθως παρεκίμφθη εἰς τοὺς δικηγόρους τοῦ Δημοσίου Κ. Κ. Ἐμ. Κόκκινον, Κ. Ἀξελὸν καὶ Π. Κυπαρίσσην, οἵτινες ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἀφοῦ ὁ Κ. Ζαχαριάδης δὲν ἀπεδέχθη τὸν διορισμόν του ὡς ταμίου Ναυπλίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν ἐρρόντισε νὰ παραλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις τῷ εἶχεν ἀνατεθῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πληρωθῇ τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως ἐκείνης, ἣν εἶχεν καθ' ὃν καιρὸν παρέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταμίου, τουτέστι τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διότι ἡ σχέσις τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἶναι σχέσις συναλλάγματος μισθώσεως ἐργασίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπαρξιν νόμιμον ἄνευ τῆς ἀμοιβαίας καὶ ἐλευθέρας συναινέσεως τῶν συναλλαττομένων. Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ Κ. Ζαχαριάδου ὡς ταμίου Ναυπλίας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μέχρι τῆς παραδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ διοριζομένου εἰμὴ ἁπλῆ προτασις, ἥτις τότε ἤθελε μετατραπῇ εἰς συνάλλαγμα φέρον ὑποχρεώσεις, ὅταν ὁ διορισθεὶς ἤθελε συμπορταθῇ μὲ αὐτὸ διὰ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου καὶ τῆς ἐγγυήσεως· τούτου δὲ μὴ γενομένου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς χρηματίσας ταμίας Ναυπλίας, καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ διαδόχου του δὲν ἐδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν διαπεπιστευμένην εἰς χεῖρας του ὑπηρεσίαν καὶ ν' ἀναχωρήσῃ, ἔχει δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ νομίμως τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀπηλλάγη τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ταμιακῶν καθηκόντων του διὰ τῆς παρὰ τοῦ τελευταίου ταμίου Διεμέζη παραλαβῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὰς γνωμοδοτήσεις ταύτας εθεώρησε μάταιον καὶ ἄδικον ἐνταυτῷ νὰ ἀποχρούσῃ ἐκ νέου τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Κ. Ζαχαριάδου. Προκειμένου ὅθεν νὰ πληρωσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν διαφορὰν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ μισθοῦ του ἐπαρχιακοῦ ταμίου α. τάξεως καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν τελωνείων, ὡς καὶ τὰ ἐπιμίσθια αὐτοῦ, συνισταμένα ἐν ὅλοις εἰς δραχ. 170 κατὰ μῆνα, ζητεῖται ἡ ἀναγκαία πίστωσις διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1855 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1857, ἤτοι διὰ δύο ἔτη καὶ 11 ἡμέρας δρ. χ. 4.142:43· ἀπὸ δὲ Ἰανουαρίου 1858 μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παρέδωκε τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχόν του ταμίαν, θέλει πληρωθῇ δι' ἰδικοῦ ἐντάλματος, καθ' ὅσον ἡ χρῆσις τοῦ 1858 δὲν ἔκλεισεν ἀκόμη.»

Ἐπίσης παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις συσταθεῖσαν ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ τὸ ἀπὸ 17 τρέχοντος μηνὸς Βασ. Διάταγμα, ἀναγνωσθὲν εἰς τὴν Βουλήν, δι οὗ ἡ Βασ. Κυβέρνησις λαμβάνει τρισχιλίας μετοχὰς εἰς τὴν ἐν Πάτραις συσταθεῖσαν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς οἰνοποιΐας, ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν προεξέτασιν τοῦ ὑποβληθέντος κατὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου τ. ἐ. νομοσχεδίου ἐπιτροπὴ σπεύδει εὐχαρίστως νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως «ἑξακοσίας» εἰς «τριςχιλίας,» φρονοῦσα ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς ταύτης θέλει δυνηθῇ ἡ ἑταιρία νὰ προβῇ ἀκωλύτως εἰς τὴν σπουδαίαν ἐπιχείρησιν τῆς τελειοτέρας κατασκευῆς οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων ἐκ τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ ἀμπελοκαρποῦ, καὶ πραληρθῶσιν οὕτως οἱ ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ σημαντικοῦ τούτου προϊόντος περὶ τῆς μελλούσης τύχης του φόβοι.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Μαρτίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰωάν. Κ. Μωραΐτης,	Ἰωάννης Σαγρέδος,
Π. Κανελλόπουλος,	Λ. Σ. Δανόπουλος,
Χ. Θεοχαρόπουλος,	Κωνστ. Κουρκουμέλης.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ 2 αὐτοῦ ἄρθρου, τοῦ ὁποίου ἀνεβλήθη χθὲς ἡ παραδοχή.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἐπρότεινε νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ς'. παραγράφου τοῦ ἄρθρου ἡ ἑπομένη ὑποτροπολογία·

«Ἡ τιμὴ τῆς ῥητίνης προσδιορίζεται κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου ἀρχῆς, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, ἀποδίδεται μετὰ τὴν ζύγισιν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.»

Εἰπόντος δέ τινος νὰ προστεθῇ εἰς τὴν ὑποτροπολογίαν μετὰ τὴν λέξιν *ἀρχῆς*, καὶ ἡ φράσις *ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς*, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι θέλει σαρηνισθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐκδοθησομένων ἐπὶ τοῦ νόμου ὁδηγιῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ ς'. παραγράφου τοῦ ἄρθρου ἀνωτέρω ὑποτροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως

ολόκληρον τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας χθὲς καὶ σημερον ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις. Ἔχει δ' ὡς παρεδέχθη τὸ ἄρθρον οὕτω·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

« Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι, ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β') Ἐπὶ τοῦ ὀλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν·

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100· — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν, ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λυγαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐναποταμιεύσεως δι' ἐκτιμήσεως· συμπεπτούσης δὲ διχογνωμίας, ἐνεργεῖται ζύγισις, τῆς ὁποίας τὰ προκύψαντα ἔξοδα πληρώνονται ἐξ ἡμισείας.

γ') Ἐπὶ τῶν καυκαλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ') Ἐπὶ τῆς σταφίδος Πύλης, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος 10 τοῖς 100, ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλ. Β'. τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1855 ΣΟΖ'. νόμου.

ε') Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοδιδακτήτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 100.

ς') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 100.

Ἡ τιμὴ τῆς ῥητίνης προσδιορίζεται κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου ἀρχῆς, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, ἀποδίδοται μετὰ τὴν ζύγισιν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.»

Ἐπιληφθείσης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθέντων ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου προσθέτων ἄρθρων, ἀνεγνώσθη τὸ 13 ἄρθρον, ἐφ' οὗ ἐζήτησέ τις νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις *παρὰ ταῖς κεντρικαῖς ἀποθήκαις*, καθ' ὅσον, εἶπε, πολλὰ

χωρία ἀπέχουσιν ἓξ καὶ ἑπτὰ ὥρας μακρὰν τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ παρεμβάλῃ δυσχερείας περὶ τὴν εἴσπραξιν.

Συμφρονοῦντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 13 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἀφαιρέσει τῶν ἀνωτέρω λέξεων. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἑρεξῆς·

« Ἄρθρον 13. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τῶν λιανικῶς ἐκποιουμένων δημητριακῶν καρπῶν δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους ἢ ἄλλους δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίου διπλότυπον, ὅπερ ἐγχειρίζεται εὐθύς, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ, εἰς τὸν πληρωτήν. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 14 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις νὰ τεθῶσι καὶ αἱ λέξεις «εἰς τοὺς εἰσπράττοντας» ἵνα ἐμφαίνηται ὅτι τὸ ποσοστὸν χορηγεῖται εἰς τοὺς εἰσπράττοντας τὸν περὶ οὗ πρόκειται φόρον.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης, ἔχον ὡς ἑρεξῆς·

« Ἄρθρον 14. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ περιόδους ὁριζομένας ἀπὸ τὸν οἰκονομ. ἔφορον, μὴ ὑπερβαινούσας δὲ τὸν μῆνα, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον μετὰ κατάστασεως ἐξηλεγμένης ἀπὸ τὸν ἔφορον, ἐπὶ ἀμέσῳ ἐκδόσει τακτικῶν γραμματίων παραλαβῆς. Ἐκ τῶν ἀπὸ παραχωρήσεις φόρων εἰσπραττομένων χρημάτων χορηγεῖται εἰς τοὺς εἰσπράττοντας ποσοστὸν ἓν τοῖς 100. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 15 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον, οἱ ἔφοροι θεωροῦνται ὡς ἐντολεῖς τῶν ἀποθηκαρίων καὶ διορίζονται προτάσει τῶν ἐφόρων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ. Ἐν περιπτώσει λοιπὸν τοιαύτῃ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἡ πρότασις τοῦ ἐφόρου θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸν ὑπουργόν, ὡς καὶ πρέπει νὰ εἶναι.

Βεβαιώσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 16 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπεβλήθησαν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 17 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου εἶναι ὁπωσοῦν ἀνακόλουθος, καθ' ὅσον οἱ ἔφοροι ὄντες ἐντολεῖς τῶν ἀποθηκαρίων, εἶναι συγχρόνως ὑπεύθυνοι νὰ ἐκδιδῶσιν ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀπο-

θηκαρίων, αἱ δὲ ἀποφάσεις των ὑπάγονται εἰς μόνην τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὁ ἔφορος καὶ ὁ ἀποθηκάριος ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, πιθανόν, ὡς ἔχοντες κοινὸν συμφέρον, νὰ μὴ κάμουν ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ. Διὰ τοῦτο νομίζει καλὸν νὰ ὑπάγωνται αἱ ἐξελέγξεις τῶν ἐφόρων καὶ ἀποθηκαρίων εἰς τὸν νομάρχην, διότι δυνατὸν νὰ ζητήσουν νὰ καλύψωσι μίαν εὐθύνην των ἀλληλέγγυον. Πρὸς δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἐκ τῆς φράσεως *αἱ ὁριστικαὶ καταστᾶσαι ἀποφάσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων* πρέπει νὰ ἐκλείψωσιν αἱ λέξεις *τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων*, διότι ἄλλως θέλομεν ἀφήσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκκρεμῆ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ὁ ἔφορος παραλαμβάνει ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς βεβαιώσεως, ὁ δὲ ἀποθηκάριος θέλει σημειώσει πόσας χιλιάδας κοιλῶν ἔλαβεν. Ἂν λοιπὸν ὁ ἀποθηκάριος σημειώσῃ ὅτι ἔλαβεν ὀλιγώτερα κοιλά, εἶναι συνυπεύθυνος καὶ ὁ ἔφορος καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται συνεννοηθέντες νὰ καλύψωσι τὰ ἐλλείμματα· ὥστε ὁ ἔφορος οὐδὲν ἔχει συμφέρον νὰ καλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπάλειψιν τῶν λέξεων τῶν *οἰκονομικῶν ἐφόρων*, δὲν ἔχει δυσκολίαν νὰ τὴν δεχθῇ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ **17** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἀφαιρέσει τῶν λέξεων *τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων*. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρθρον **17**. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐξελέγχοντες τὰς χρηματικὰς διαχειρίσεις τῶν ἀποθηκαρίων, ἐκδίδουσιν ἄνευ βραδύτητος ἀποφάσεις, σίτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑπολόγους ἐπὶ ἀποδείξει, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐντὸς προθεσμίας **30** ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἔφεσις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ καταστᾶσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διοικητικῶς· κατ' αὐτῶν προτροχὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.»

Παρετήρησε μετὰ ταῦτα ὁ ὑπουργός, ὅτι ὑπάρχουσι φόροι ἀποδιδόμενοι εἰς εἶδος, ὡς π. χ. τὰ κουκούλια καὶ ὁ φόρος

τῆς ἐπικαρπίας τῆς σταρίδος. Συμβαίνει ὅμως νὰ γίνηται καθυστέρησις φόρου, καὶ ἐνῷ οἱ ἐνοικιασταὶ ζητοῦν νὰ λάβωσι τὰ δικαιώματά των, τὰ προϊόντα δὲν ὑπάρχουσιν ὡς ἤδη πωληθέντα. Ἐπί τινος σταρίδος ἐγένετο βραδέως ἡ ἐνοικίασις καὶ ἡ σταρὶς συνεκομισθη εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων. Πῶς θέλει προσδιορισθῇ τότε ἡ τιμὴ τῶν προϊόντων; Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ γίνῃ ὅ,τι γίνεται καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἄλλων τιμῶν, ὅ ἐστι νὰ προσδιορίζεται ἡ ἀξία καὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ὑποβάλλει ὡς **18** ἄρθρον τὸ ἑξῆς, γινομένου τοῦ τελευταίου ἄρθρου **19**.

«Ἄρθρον **18**. Ἐὰν ὁ ἔγγειος φόρος τῶν κουκουλίων δὲν ἀποδοθῇ εἰς εἶδος, εἰσπράττεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς προσδιοριζομένης ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν ἔφορον καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ νὰ εἶναι δικαία ἡ διάταξις, πρέπει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὅτι καὶ ἡ εἴσπραξις ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν θέλει γίνεσθαι ἐν καιρῷ χωρὶς νὰ ἀναβάλληται ἐκ δυστροπίας αὐτῶν, διότι, ἐνῷ τὰ κουκούλια εἶναι διαφόρων εἰδῶν καὶ ἀξίας, ὁ ἐνοικιαστὴς ἀναβάλλει τὴν ἐπ' αὐτῶν εἴσπραξιν, ἵνα ἔχων ἔπειτα ἀξιώσεις κερδοσκοπήσῃ.

Καὶ ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ὡς πρὸς τὰ ὄσπρια καὶ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ νὰ μὴ ἀναβάλληται ἡ εἴσπραξις ἕνεκα δυστροπίας τῶν ἐνοικιαστῶν· μετά τινας μικρὰς παρατηρήσεις ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα παρουσιάζει δυσκολίας, ἐπιφυλάττεται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἰδιαιτέρου νόμου καὶ ἐπομένως ἀποσύρει τὸ προταθὲν ἄρθρον.

Οὕτω παραλειφθέντος τοῦ ἄρθρου, ἀναγνώσθη τὸ τελευταῖον **18** ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως· ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρον **18**. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας **N.** Κανακδὴν καὶ **A.** Δεκιγάλαν, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **80**, ἔχον ὡς ἑπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1859 ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι, ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, προσδιορίζονται·

α) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν·

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100· — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν, ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς βρῶσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐναπομιώσεως δι ἐκτιμήσεως· συμπεσούσης δὲ διχογνωμίας, ἐνεργεῖται ζύγισις, τῆς ὁποίας τὰ ἔξοδα πληρόνονται ἐξ ἡμισείας.

γ'. Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ'. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0· ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κεφ. Β'. τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1855 ΣΟΖ'. νόμου.

ε. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 0/0.

ϛ'. Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0. Ἡ τιμὴ τῆς ῥητίνης προσδιορίζεται κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου ἀρχῆς, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, ἀποδίδοται μετὰ τὴν ζύγισιν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἐθνικοϊ-

διοκτήτων συκοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος. Δ.	Ἔγγειος φόρος. Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρ. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρ. Λ.
Ἄμπελοι	Μέχρι τῶν δραχ. 10		70		70
	Ἀπὸ 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» 21 » 30	2	50	2	50
	» 31 » 40	3	50	3	50
	» 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		3	·
	Ἀπὸ δρ. 45—74	6	·	6	·
	» » 75—104	9	·	9	·
	» » 105— καὶ ἐπέκεινα.	12	·	12	·
Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	·	2	·
Λαχανόκηποι, οἱ κοῦνες (μπεστάνια), γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3	·	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8	·	12	·
Γρασίδια καὶ Τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2	·	3	·
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	4	·	6	·
	» » 50 » 69	6	·	9	·
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20	1	·	1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2	·	3	·
	» » 30 » 39	3	·	4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4	·	6	·

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐὰν ἡ κατάμετρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περι-

βολίων δὲν πραιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 39 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μήκυτος προσβληθεῖσαι σμπελοι, ὅσων τὸ προϊὸν ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδος τοῦ **1859** ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ ρηθὲν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ἐὰν δὲ ἡ πρόσοδος δὲν φθάνῃ τὰς δραχ. 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου, εἰς ἓν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἔφορον ἢ δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἄλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῆς σταρίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐρ' ἑκάστης χιλιὰ δύο ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δρ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.	Ἐγγείος φόρος		Δικαίωμα ἐπικαρπίας		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
	Δ.	Λ	Δ.	Λ.	Δ	Λ
Βαλανίδια.						
1) Διὰ τοὺς νομοὺς Μεσσηνίας . . .	.	.	3	.	.	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας			2	50	.	50
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίτην	.	.	1	.	.	40
4) Διὰ τὴν Κέαν, Ἀχαϊαν καὶ Ἀχαϊδαίμονα	1	10	.	.	.	55
5) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους . .	1	5	.	.	.	53
Κικύδια						
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν	.	.	.	25	.	5
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους .	.	40	.	.	.	5
Πριονόκοκκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς . .	1	50	.	.	.	75
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου . . .	2	.	.	.	1	.
Ξηρὰ σῦκα	1	50	.	.	.	70
Λιμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος	1	.	.	.	.	50
Πορτοκάλλια	2	.	.	.	1	.
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς	.	2	.	.	.	1

Ἂν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταρίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνσικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 15 ἐρ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται ὡσαυτῶς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανιδίων, τῶν κικυδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πριονοκκίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Ἀχαϊκῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πρϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅταν ἐγένοντο ἐπ' ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρον 10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἐγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1859.

Ἄρθρον 11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἀμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοστῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκόπων ἀμπελοι, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄχυρα·

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅτου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν ἑρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποραδὴν ὑποφορὰ λένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπελῶνας ἢ σταφιδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώθη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς ἑρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρον 13. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τῶν λαικῶς ἐποιουμένων δημητριακῶν καρπῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους, ἢ ἄλλους δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίου διπλοτύπου, ὅπερ ἐγχειρίζεται εὐθὺς, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ, εἰς τὸν πληρωτήν.

Ἄρθρον 14. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται κατὰ περιόδους ὁριζομένας ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, μὴ ὑπερβαινούσας δὲ τὸν μῆνα, εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον μετὰ κατάστασεως ἐξηλεγμένης ἀπὸ τὸν ἔφορον, ἐπ' ἀμέσῳ ἐκδόσει ταμειακῶν γραμματίων παραλαβῆς.

Ἄρθρον 15. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν δημητριακῶν καρπῶν διορίζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐντολεῖς των τούτους, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 16. Οἱ ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος, ἐκπληρώτας χρέη ἀποθηκαρίου, δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τοὺς ἐντολεῖς των οἰκονομικοὺς ἐφόρους, εἰς οὓς παραδίδουν πάντα τὰ βιβλία κτλ. τῆς ὑπηρεσίας των ἐγγραφα.

Ἄρθρον 17. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐξελέγχοντες τὰς χρηματικὰς διαχειρίσεις τῶν ἀποθηκαρίων, ἐκδίδουσιν ἄνευ βραδύτητος ἀποφάσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑπολόγους ἐπ' ἀποδείξει, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἔφεσις ἐπιδίδοται πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπ' ἀποδείξει, ἢ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ καταστάσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διοικητικῶς, κατ' αὐτῶν προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 18. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κλπ. διὰ τὸ 1859, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Γ. Καΐρης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Α. Δεκιγάλας	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰω. Λοριντσιάδης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Γεώργιος Σκοῦφος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτὴς	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Δημήτριος Νάκος	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Θ. Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης	
Π. Τανταρίας	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Σταμάτης Μήτσας	N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N	Νικόλαος Μαθαίου	N
Ν. Α. Γρανίτσας	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελὴς	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Γ. Σιρπάνος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Ν. Λεώπουλος	N
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Γ. Π. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεφάνου	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινὸς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδής	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Α. Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Γ. Κεφάλας	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Κ. Κουρκουμελης	N	Ἰω. Σκαβέντρος	
Γ. Γουλιμὴς	N	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολομὸς	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Τατάρακης	N	Ἰωάν. Σαγρόδος	N
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Ψάθης	
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Μ. Μιχαλόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιερακος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Στ. Καπετανάκης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Σουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Αὐγερινὸς Ἀβερωφ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ν. Πανουρίας		Ἀναγ. Μάντταρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ 3,000

μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας, διελυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης,
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 20 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδια περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν, καὶ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρχ. 464,307:64 διὰ ζημίαν ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ 1858.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἀντικείμενον τῆς διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ἐπέστησε πρὸ πολλοῦ τὴν προσοχήν μου, ἔσπευσα νὰ συλλέξω πᾶσαν πληροφορίαν νὰ συμβουλευθῶ καταλλήλα πρόσωπα, νὰ ἐξετάσω αὐτὸ καθ' ὅλας τὰ σχέσεις του, καὶ ἤδη καταγίνομαι εἰς τὸν καταρτισμόν ἔργου, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς κτηνοτροφίας νὰ θεραπευθῶσι, καὶ πᾶσα δικαία ἀπαίτησις νὰ ἱκανοποιηθῇ, καὶ τὰ νόμιμα καὶ δίκαια συμφέροντα τοῦ δημοσίου νὰ ἐξασφαλισθῶσιν. Ἀλλὰ ἐνῷ τὸ ἔργον τοῦτο ἀπαιτεῖ ὀλίγον ἔτι καιρόν, διὰ νὰ κατασταθῇ ἄξιον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων μας, προσεγγίζει ὁ χρόνος, καθ' ὃν μεταφέρονται εἰς τὰς ἐαρινὰς βοσκὰς τὰ κτήνη, πᾶν δὲ μέτρον περὶ τῆς ὁριστικῆς διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ἀπαιτεῖ καιρὸν ἱκανὸν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐφαρμογήν του.

Ἐθεωρήθη ὅθεν ἀναγκαῖον, πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων καὶ συγχύσεων τῶν κτηνοτρόφων, νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ τοποθετήσεως τῶν κτηνῶν διατάξεων τοῦ νόμου τῆς 28 Φεβρουαρίου 1857 καὶ εἰς τὸ τρέχον ἔτος, καὶ ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τὴν 19 Μαρτίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισθέντα ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ὡρισμένα ἐν τοῖς ἄρθροις 20—26 τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1857 ΠΗΘ'. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1859.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ημῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Κυβέρνησις ἐμβλέπουσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 νόμου ΣΠΑ'. περὶ συστάσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, μεγάλα τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ ὠφελη τοῦ τόπου ὑπισχνουμένης, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαῖον ἔκρινε διὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου τούτου προμηθευθῇ διὰ τριῶν ἐν πρώτοις ἀτμοπλοίων, οὕτω δὲ ἀποκαθιστᾷ μᾶλλον βεβαίαν τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας, καθ' ὅσον ἄνευ τῆς προμηθείας ταύτης ἡ σύστασις αὐτῆς ἀπέβαινε ζήτημα ἱκανῶς ἀκροσφαλές, ἡ τοὐλάχιστον ἤθελε χρονίσει διὰ τοὺς προηγουμένους πάντας σπουδαίας διαχωρίσεως ἐνδυασμούς.

Ἡ προμήθεια αὕτη ἐπεχειρίσθη κατ' ἣν χρόνον δὲν εἶχεν εἰσέτι καταπαύσει ὁ ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ πολέμου σάλος, καὶ ἀκμαία ἐτηρεῖτο ἡ ἐν πολέμῳ ἐπικρατοῦσα ἔκτακτος ὑπερτίμησις εἰς τοιαῦτα εἴδη τὰ δὲ ἀτμόπλοια, ἀπὸ τοῦ κατάπλου των ἐνταῦθα, ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἐπ' ἔτος ἀκέραιον διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, μέχρις οὗ καταρτισθῇ ἡ ἑταιρία καὶ ἀχθῶσιν εἰς πέρας αἱ μετ' αὐτῆς διαπραγματεύσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ παραχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων.

Ὅ,τι συνήθως συμβαίνει εἰς πᾶσαν νέαν ἐπιχείρησιν, τοῦτ' αὐτὸ ἠκολούθησε καὶ κατὰ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου χρῆσιν τῶν προκειμένων ἀτμοπλοίων, αἱ πρῶται δηλονότι ἀπολαυαὶ δὲν ἀντεστοίχουν πρὸς τὰς τῆς συντηρήσεως δαπάνας. διότι καὶ ἡ εὐκολία καὶ ἀσφάλεια τῶν μέσων τούτων τῆς συγκοινωνίας, καὶ ἐμπορευμάτων μετακομιδὴν δὲν ἐδύνατο ἐκ πρώτης ἀρετηρίας νὰ ἢ τοσοῦτον εὔληπτος εἰς τὰ ἀπρόσιτα τέως τοῖς ξένοις ἀτμοπλοίοις μέρη, καὶ αἱ μᾶλλον ἐπικερδεῖς γραμμαὶ διεκόπησαν ἐξ ἀνάγκης ἐν χειμῶνι διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διέτρεχον μικρᾶς δυνάμεως ἀτμόπλοια, τοσαῦτα παραλάσσοντα τρικυμιώδη καὶ θυελλώδη ὄρη ἀκρωτήρια καὶ ἀλληλοδιαδόχους κόλπους, καὶ τοσούτων ἐν βραχεῖ διεσταρμένων διαπλέοντα νήσων, πολλαχοῦ δ' ἐπειγόμενα ὡς ἐκ τοῦ δρομολογίου των νὰ προταρρίζωνται εἰς ἄλιμενα καὶ ἐπικίνδυνα μέρη, καὶ διὰ ταῦτα πάντα πολλὰς ὑποστάντα ζημίας.

Τὰ τρία τοῦτα ἀτμόπλοια, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὕδρα καὶ τὸ Πανελλήνιον, μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτοῖς μηχανῶν τοῦ νεωλογείου κλπ. παρεχωρήθησαν τῇ ἑταιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1857 Β. Διατάγματος, τὴν 9 Ἰουλίου 1857 ἀντὶ λιρῶν στερλινῶν 23,000, ἤτοι δραχ. 646,760, ἀποδοτέων τῷ δημοσίῳ ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως των. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς μόνην τὴν ναυπηγίαν καὶ ἐξάρτισιν αὐτῶν, ἐκτὸς δηλονότι τῶν ἐξόδων τῆς ἐνταῦθα μετ' ὀρᾶς των, ἐδαπανήθησαν περὶ τὰς 33,000 λίρας στερλίνας, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδύνατο νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὴν οὕτω πως παραχώρησιν αὐτῶν, καθ' ὅσον καὶ ἡ προμήθειά των ἐγένετο ἐν ὥρᾳ ἐκτάκτου ὑπερτιμήσεως, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, μὴ ὑπισταμένης πλέον κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως, καὶ τὰ ἀτμόπλοια, καὶ ἐκ τῆς χρήσεως των καὶ ἐκ τῶν θαλασσίων ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν, δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν καθ' ἣν ἠγοράσθησαν· ἄλλως τε ἡ παραχώρησις ἐγένετο μετὰ διπλῆν ὑπὸ δοκίμων ἐκτίμησιν, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶχε περιορίσει τὴν ἀξίαν των εἰς μόνας 20,000 λίρας στερλίνας, καὶ μετὰ πολλὰς προσπαθείας, ὅπως πεισθῇ ἡ ἑταιρία εἰς τὴν παραχώρησιν των, διότι δὲν συνέφερε τῷ δημοσίῳ ἡ περαιτέρω διατήρησις αὐτῶν.

Τὸ σύνολον τῆς προκειμένης διαχειρίσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἔχει ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Ἔξοδα.

1) Εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν τὴν ἐπιφορ-

τίσασαν τὴν προμήθειαν τῶν ἀτμοπλοίων τούτων
Λίρας 22,500 πρὸς δραχ. 28:40
δραχ. 639:000
» 11,870 » 339:482 — 978,482

2) Εἰς τὸν αὐτόθι Πρέσβυν Κ. Τρικούπην λίρας 105 . . . . . δραχ. 2,982

3) Εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Βελισσάριος δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ναυτῶν ἀπὸ Πύρου καὶ Ὕδραν ἐνταῦθα, πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς Ἀγγλίαν 600:10

4) Εἰς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς διὰ τὰ ἐξωτερικὰ διαβατήρια τῶν εἰς Ἀγγλίαν ἀποσταλέντων ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν . . . 260 — 860:10

5) Εἰς τὸν Θ. Βούλγαρην, πλοίαρχον τῆς Ὕδρας, δι' ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ πληρώματος 15,000

6) Εἰς τὸν Γ. Μπούμπουλην, πλοίαρχον τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος ὁμοίως . . . 1,900

7) Εἰς τὸν Α. Μπαλάσκαν, πλοίαρχον τοῦ Πανελληνίου ὁμοίως . . . . . 22,404:91 — 39,304:91

8) Εἰς τὸν Α. Παντελέζον διὰ καλαφατισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος . . 600

9) Εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων δι' ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ γαιανθράκων, καὶ διὰ συντήρησιν ἐν γένει τῶν ἀτμοπλοίων . . 251,091:13

10) Εἰς τὸν Γ. Μπούμπουλην διὰ ναῦλον 294 τόνων γαιανθράκων 7,985:60

11) Εἰς τὸν Ι. Μαντὲ διὰ ναῦλον 443 τόνων ὁμοίων 11,739:70

12) Εἰς τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς, δι' ἔξοδα ἐκφορτώσεως 294 τόνων γαιανθράκων 366

13) Εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων δι' ἔξοδα ἐκφορτώσεως 443 τόνων ὁμοίων . . . . . 487:30 — 20,578:00

14) Εἰς τὸν θερμαστὴν Ἄγγλον διὰ τροφοδοσίαν του 14:50

15) Εἰς τὸν Α. Μπαλάσκαν δι' ἔξοδα ἐκτιμήσεως τῶν ἀτμοπλοίων 50

15) Εἰς τὸν Γ. Τομπάζην εἰς ἐξόρλησιν τοῦ λήμματος του ἐκ δρ. 15,638:18, ἀποσταλέντος εἰς Ἀγγλίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀτμοπλοίων 521:03

17) Εἰς τόκους τῇ Τραπέζῃ διὰ τὰ πληρωθέντα εἰς Λονδίνον διὰ συναλλαγμάτων της . 20,286:30

Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων . . . 1,314,741:48

Ἔσοδα.

1) Εἰσπράχθησαν ἀπὸ ναύλους ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων δραχ. 197,913:40

2) Ἀπὸ πώλησιν γαιανθράκων . . 3,070:11

3) Ἐπεστράφησαν ἐκ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πληρωθέντων εἰς τὸν μηχανικὸν Κ. Δροσδίλην διὰ κεφάλαια τῶν ἀτμοπλοίων 1,406

4) Ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Ὑδρας Θ. Βούλγαρην ὡς περίσσευμα τῶν προκαταβληθέντων αὐτῷ δραχ. 15,000 ὡς ἀνωτέρω 1284:32

203,673:83

5) Ἡ ἀξία τῶν 23,000 λιρῶν στερλινῶν, καθ' ἃς παρεχωρήθησαν τῇ ἑταιρίᾳ τὰ ἀτμόπλοια. 646,760

Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων δραχ. 850,433:83.

Ὥστε ἀφαιρουμένων τῶν ἐσόδων ἀπὸ τὰ ἔξοδα 850,433:83

προέκυψε ζημία εἰς τὸ δημόσιον . 464,307:64.

Τὴν πληρωμὴν τῆς ζημίας ταύτης τοῦ δημοσίου σκοπεῖ τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν.

Ἀπέναντι τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος ἔχει εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἥτις πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐθνικὴ ἀνάγκη, ἡ ζημία αὕτη τοῦ δημοσίου ἐπουσιώδης πλέον ἀποβαίνει.

Πείθομαι, Κύριοι, πληρέστατα ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι ἐγείρουσι τὸ ἐν ὑμῖν εὐγενὲς αἴσθημα πρὸς παραδοχὴν τῶν πεπραγμένων καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχ. τετρακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, τριακοσίων ἑπτά, καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα τεσσάρων, ἀριθ. 464, 307:64 0/0, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 33 «Ζημία ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 ἔτος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀνακοινώσας ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ σεβασμιώτατος πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, οἱ παρ' ἡμῖν ΚΚ. πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Γαλλίας ἀκαδημία ἐκφράζουν τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν εὐχαριστίας των διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀποστολὴν τοῦ ἀ τόμου τῶν *Ἀρχείων τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας*, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ λήψεως τρισχιλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἑλληνικῆς οἰνοποιΐας.

Οὕτω δὲ λαβόντες τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως ἡ κυβέρνησις συντρέχει τὴν ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας, τῆς ὁποίας τὸ μέλλον προοιωνίζεται εὐτυχές. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον συστατικὸν τῶν τοιούτων ἑταιριῶν εἶναι ἡ αὐστηρὰ ὅσον οἷόν τε οἰκονομία. Ἡ προκειμένη ἑταιρία συνιστᾶται διὰ συνδρομῶν καὶ οἱ συντρέχοντες αὐτὴν δύνανται ν' ἀπαιτήσουν τοιαύτην οἰκονομίαν, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς θέλει δυνηθῇ νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ προοδεύσῃ. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ, διότι ἤκουσεν ὅτι μόλις ἐστατεύθη καὶ προτίθεται νὰ

στείλῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπίτηδες πρόσωπον διὰ ν' ἀγοράσῃ μηχανὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ ὁποῖον βεβαίως εἶναι μία σπαταλὴ περιττή, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀπευθύνῃ περὶ τούτου παρατηρήσεις εἰς τὴν διεύθυνσιν. Νομίζει δὲ συγχρόνως ὅτι αἱ ληφθεῖσαι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μερίδες εἰσὶν ἀρκεταὶ καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προέλθῃ καὶ πάλιν εἰς αὔξησιν αὐτῶν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἑταιρία, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, εἶναι ἰδιωτική, τὸ δὲ δημόσιον γίνεται ἁπλῶς μέτοχος ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης. Ἐὰν ἡ ἑταιρία δαπανᾷ, δαπανᾷ βεβαίως εἰς ὅ,τι τῇ εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἄφευκτον διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ πρόοδον τῶν ἐργασιῶν της, καὶ ἡ κυβέρνησις νομίζει ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπευθύνῃ παρατηρήσεις χωρὶς μάλιστα νὰ ἦναι πληροφορημένη ὅτι ἀληθῶς ἡ διεύθυνσις σκοπεύει ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀνθρώπους καὶ νὰ ἐκτεθῇ εἰς δαπάνας περιττάς.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ λύπης ἤκουσε τὸν βουλευτὴν Σπετσῶν ἐκφωνοῦντα τὸ κατηγορητήριον τῆς διευθύνσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν συγκροτοῦσι τ' ἀξιολογώτερα πρόσωπα τῶν Πατρῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἠξεύρουσι καλλιστα νὰ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας των. Ὅ,τι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας εἶπε περὶ δαπανῶν εἶναι ἄγνωστον αὐτῷ, καὶ τοι κατοίκῳ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπικρίνωμεν ἰδανικὰς πράξεις. Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας εἶναι λίαν σημαντικὸς καὶ ἐπωφελὴς καὶ εἰς τοὺς πολίτας καὶ εἰς τὸ ἔθνος, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ μικρὸν τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς καὶ πιστεύει ὅτι ἡ κυβέρνησις βλέπουσα τὴν ὠφέλειαν θέλει αὐξήσει τὸν ἀριθμὸν τῶν μερίδων, διότι τί σημαίνουσιν ἀληθῶς 300,000 δραχμαὶ ἀπέναντι 20 ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἀπολαύει ἐκ τῆς σταφίδος;

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι θαυμάζει πῶς ὁ προαγορεύσας τῷ ἀπέδωκεν ὅ,τι αὐτὸς δὲν ἐνόει, διότι οὐδένα κατηγόρησε διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του, ἀλλ' ἁπλῶς ἔφερε παρατηρήσεις πρὸς ἀποφυγὴν δαπανῶν ματαίων. Λέγεται ὅτι ἡ διεύθυνσις προτίθεται νὰ στείλῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν Κ. Κωστάκην· ὁ Κ. Κωστάκης εἶναι φίλος του, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ ὅτι θεωρεῖ ἄσκοπον μίαν ἀποστολήν, εἰς ἣν θέλουσι δαπανηθῇ δέκα ἢ δεκαπέντε χιλιάδες δραχμαί. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἑταιρίαν, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν πολλῶν ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, πρὸς οὓς ἐπῄνεσε τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας, καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ σήμερον διὰ ν' ἀπαγγείλῃ

κατηγορίαν κατ' αὐτῆς. Ἐπαναλαμβάνει δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς εἶναι ἀρκετὸν καὶ ἀνάλογον τῶν μέσων τοῦ δημοσίου.

Παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἐννοήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συζητήσεως. Ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν, ὡς ἐνόησεν οὗτος, διήρεσε τὴν ἀγόρευσίν του εἰς δύω, τὰς δαπάνας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν τοῦ δημοσίου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου παρατηρήσεις του, τὰς θεωρεῖ προώρους, διότι εἰσέτι δὲν εἴδομεν οὐδεμίαν πρᾶξιν τῆς ἑταιρίας· ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀπόφασιν, διότι δὲν εἶναι εἰ μὴ τὸ τρίτον μέλος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἐπῄνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἑταιρίαι εὐδοκιμοῦν διὰ τὴν μεγάλην καὶ αὐστηρὰν οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας των. Ἐνθυμεῖσθε μετὰ πόσης πομπῆς καὶ σπαταλῆς ἤρξατο ἡ ἑταιρία τῆς ζαχαροποιΐας, καὶ διὰ τοῦτο τὴν εἴδατε νὰ καταπέσῃ μόλις ἀρξαμένη. Ἔχομεν τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, ἥτις πιστεύει ὅτι θέλει προοδεύσει, διότι καὶ τὰς δαπάνας της περιώρισεν ἐντὸς τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων καὶ τὰς ἐργασίας της μετὰ συνέσεως διευθύνει. Ὡς πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας ἡ κυβέρνησις εἶναι βεβαία ὅτι εἰς αὐτὴν δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν πᾶσαν ἀσφάλειαν καὶ ἐγγύησιν· ὁ διευθυντὴς αὐτῆς Κ. Σωτηριάδης παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς καλῆς διευθύνσεως καὶ προόδου τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας. Προσδιωρίσθη δι' αὐτὸν μία τις ἀποζημίωσις, τὴν ὁποίαν δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ, ἀλλ' ἐπροτίμησε νὰ κοπιάζῃ ἀμισθὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν συμπολιτῶν του. Αὐτὸς κατώρθωσε ν' ἀγοράσῃ ἐν Πάτραις οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος εἰς τόσον εὐθηνὴν τιμήν, ὅσην οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ. Πεπεισμένη λοιπὸν ἡ κυβέρνησις περὶ τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τῆς ἑταιρίας ὡς ἐκ τῆς καλῆς συγκροτήσεως τῆς διευθύνσεως, ἔλαβε μετοχὴν ἀναλόγως τῶν μέσων τοῦ δημοσίου.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων πληροφορούμεθα πόσην ἕκαστος δεικνύει ἐπιθυμίαν εἰς τὴν πρόοδον ἑνὸς βιομηχανικοῦ καταστήματος. Ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν ἐσύστησε τὴν οἰκονομίαν, οὐχὶ θέλων νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἑταιρίαν, ἀλλ' ἐπιθυμῶν τὴν ὑποστήριξιν καὶ πρόοδον αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁρμώμενος αἰσθήματος καὶ ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἠθέλησε νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ συγκροτοῦντα τὴν διεύθυνσιν πρόσωπα. Ἀλλ' ἔχεται ἤδη νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουρ-

γὸν διὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἑταιριῶν ἐπαίνους του, καθ' ὅσον πρώτην σήμερον φορὰν ἀκούονται τοιοῦτοι ἔπαινοι ἀπὸ τοῦ στόματος ὑπουργοῦ ὑπὲρ μιᾶς ἑλληνικῆς ἑταιρίας. Οἱ Ἕλληνες, σᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, εἶναι φειδωλοὶ εἰς τὰς δαπάνας των καὶ εἰς τὴν φειδωλίαν αὐτὴν ὀφείλεται ἡ πρόοδος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης φειδωλίας δύναται νὰ προοδεύσῃ πᾶσα βιομηχανία, ἐνῷ μέχρι τοῦδε δὲν ἠκούομεν ἄλλο τι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὑπουργοῦ εἰ μὴ παράπονα ὅτι ὅλαι των αἱ προσπάθειαι πρὸς ὑποστήριξιν βιομηχανικοῦ καταστήματος ἐν Ἑλλάδι ἀπέβαιναν μάταιαι, διότι ἡ βιομηχανία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ σύστασις οἰνοποιίας θέλει ἔχει λίαν ἐπωφελεῖς συνεπείας εἰς τόπον παραγωγικὸν ὡς ἡ Ἑλλάς. Περὶ τῶν προσώπων δὲν ἔχει οὐδεμίαν νὰ φέρῃ παρατήρησιν, διότι ἐσυνείθισε νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ τί σημαίνει νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνην τὴν παραγωγήν, ἐὰν δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ δαπανῶμεν ὅ,τι παράγομεν; Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν ἐν ταῖς ξέναις χώραις ὑποδοχὴν τῶν προϊόντων μας, διότι ἄνευ τούτου οὐδὲν θέλομεν κατορθώσει.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέπτας Κωνστ. Θεοδώρου καὶ Π. Ταντσρίαν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις συστηθεῖσαν ἑλληνικὴν οἰνοποιίαν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Σκοῦρος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π. Καμπάνης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἠλίας Καρατζιάννης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Δημήτριος Νάκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Φίλων Φιλίππου	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θεοδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Τσέλιος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Γ. Πανοπιφτόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Ἀεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	
Γ. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀγησανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυρειδής	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεράλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεληγιάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπελλάρας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλακωτάς		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Νικολακόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιερράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας		Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	

Χ. Χριστόπουλος	. . . .	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . Ν
Π. Κανελλόπουλος	. . . . Ν	Παναγιώτης Ψάθας	. . . .
Νικόλαος Μοσχούλας	. . . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . Ν
Ν. Πανουριᾶς	. . . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. .
Κωνσταντίνος Βλάμης	. . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . .	Δημήτριος Στάϊκος	. . . Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	.	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . . Ν
Π. Πατρινός	. . . . .	Κυριάκος Δουζίνας	. . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . .	Δημήτριος Βουδούρης	. . . Ν
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	. Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	. . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . Ν
Γεώργιος Μπάστας	. . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . . Ν	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	. . Ν
Γ. Νικολάου	. . . . . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . . .
Μιχαὴλ Σολωμός	. . . . Ν	Αὐγερινός Ἀδέρωφ	. . . . Ν
Κωνστ. Πλατύς	. . . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης	. . .
Γεώργιος Ναύτης	. . . . .	Ἀναγν. Μάντσαρης.	. . .
Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . .		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, μεταβληθείσης τῆς λέξεως *ἑξακοσίας* εἰς *τριακιλίας*, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς ἀπεδείχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **72**, ἔχον οὕτως·

«Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραις συσταθεῖσαν ἑταιρίαν τῆς ἑλληνικῆς οἰνοποιίας ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ τὸ δημόσιον τρισχιλίας μετοχάς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ οἰκο-

νομικῶν ἐπιθεωρητῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Παπαδημητριάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'.

Τῆς 21 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσαρτήσεως τοῦ δήμου Οἰνιάδος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους, ὁ δῆμος Οἰνιάδος, ἔχων πληθυσμὸν **1,712** ψυχῶν, κατὰ τὸν σημειούμενον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. **53** φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους **1858** πληθυσμὸν τοῦ κράτους τοῦ ἔτους **1856**, ὑπάγεται διοικητικῶς μὲν καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βόνιτσαν καὶ Ξηρόμερον, ἀποτελουμένην ἐκ πέντε ἄλλων δήμων καὶ ἔχουσαν πληθυσμὸν **16,075**, στρατιωτικῶς δὲ καὶ δικαστικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου.

Τὰ χωρία τοῦ δήμου Οἰνιάδος ἀπέχουσιν ἀπὸ μὲν τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης τινὰ μὲν **9**, τινὰ δ' **24** ὥρας, καὶ τοῦτο ἐν καιρῷ θέρους, διότι ἡ συγκοινωνία ἀποβαίνει δυσχερὴς ἐν καιρῷ χειμῶνος διὰ τὸ δύσβατον τῶν ὁδῶν· ἀπὸ δὲ τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου ἀπέχουσι τινὰ μὲν τῶν χωρίων τοῦ δήμου τούτου **9** ὥρας, τινὰ δὲ μόνον **5**.

Ὁ δῆμος οὗτος ὑπέκυψε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βόνιτσαν, καὶ τοσοῦτον ἀπέχων αὐτῆς, ληφθέντος ὡς ὁρίου τῶν ἐπαρχιῶν Βονίτσης καὶ Μεσολογγίου τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἐπαρχίας ταύτας ποταμοῦ Ἀχελῴου· ὁ δὲ λόγος οὗτος ἦθελεν εἶσθαι ἰσχυρός, ἐὰν ὁ εἰρημένος ποταμὸς ἐκώλυεν ἀληθῶς τὴν συγκοινωνίαν τῶν δημοτῶν Οἰνιάδος πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου. Ἀλλὰ, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ἐπὶ τοῦ Ἀχελῴου δὲν ὑπάρχει μὲν γέφυρα πρὸς τὴν χώραν τοῦ δήμου Οἰνιάδος, εἶναι ὅμως πρᾶος καὶ ἥμερος ὁ ποταμὸς μέχρι τῶν ἐκβολῶν του, ὥστε καὶ πλοῖα καταπλέουσι προσορμιζόμενα μέχρι τῆς

Κατοχῆς· πληρεστάτη δὲ διατηρεῖται συγκοινωνία διὰ τῶν κατὰ τόπους πορθμείων, ὧν ἓν πρὸ χρόνων ὑπάρχει συνδέον τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Οἰνιάδος μετὰ τῆς ἀντίπεραν ὄχθης.

Ἡ ὑπαγωγὴ τοῦ δήμου Οἰνιάδος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βόνιτσαν κατεδείχθη μέχρι τοῦδε ἐπιζημία εἴς τε τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα· καὶ ἀληθῶς καὶ αἱ ὑποθέσεις διεξάγονται ἀναγκαίως μετὰ βραδύτητος καὶ ἐπίβλεψίς τις δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων, οὐδὲ προστασία νὰ δοθῇ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, ἕνεκα δὲ τῆς ἐκτεθείσης ἀποστάσεως τοῦ δήμου τούτου ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, αἱ μὲν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύω τούτων τόπων σχέσεις καὶ συναλλαγαὶ εἰσὶν ἐλάχισται, τοιαῦται δὲ συνδέονται μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Μεσολογγίου, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργεῖται βραδέως, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἐξ οὗ πλεῖστα ὅσα παρεμβάλλονται προσκόμματα.

Καὶ τὰ δημόσια δὲ συμφέροντα ζημιοῦνται οὐχ ἧττον ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν δημοσίων φόρων καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν δημοσίων καρπῶν, διότι ἡ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης ἀπουσία τῶν δημοτῶν Οἰνιάδος καθιστᾷ ἀδύνατον τὸν συναγωνισμὸν, τὸν ὁποῖον οὗτοι ἐδύναντο πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον νὰ ἐνισχύσωσιν· ἡ δ' ἐπίβλεψις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατά τε τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐγκτητικῶν δημοσίων φόρων, πρὸς δὲ καὶ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἄλλων φόρων ἀποβαίνει ἀνέφικτος.

Πρὸς ῥύθμισιν ἐπομένως τῆς τοιαύτης ἀνωμάλου καταστάσεως καὶ πρὸς ἄρσιν τῶν ἀπαντωμένων δυσχερειῶν καὶ προσκομμάτων αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ Βονίτσης καὶ Μεσολογγίου ἐπρότεινον ν' ἀποσπασθῇ ὁ δῆμος Οἰνιάδος ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου.

Ἐπε δὴ δὲ δὲν ὑπάρχει κώλυμά τι καὶ ἐκ τῶν ἠθῶν καὶ σχέσεων τῶν κατοίκων ἀντιτιθέμενον εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην, ἐξ ἐναντίας τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου συμφωνοῦσι πρὸς τὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Βονίτσης προέτεινε πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς μεταβολῆς ταύτης, ἤτοι ὁ μεταξὺ τοῦ δήμου, περὶ οὗ πρόκειται, καὶ τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου ποταμὸς Ἀχελῷος, οὐδὲν παρέχει κώλυμα κατὰ τὰ ἐκτεθέντα·

Διὰ ταῦτα κρίνω ἀναγκαίαν τὴν μεταβολὴν ταύτην. Ἔχων δ'

ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1845 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους νόμου, καὶ λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰσάγω εἰς ὑμᾶς τὸ ἀναγκαῖον νομοσχέδιον, εἰς ὃ συνάπτω τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου Οἰνιάδος καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Βονίτσης καὶ Μεσολογγίου. Πρὶν δ' ἢ περάνω τὴν παροῦσαν κρίνω ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῆς προτεινομένης μεταβολῆς οὐδεμίαν ἐπάγει μεταβολὴν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑκατέρας τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐκλεγομένων βουλευτῶν, διότι ἡ μὲν ἐπαρχία Μεσολογγίου ἔχει πληθυσμὸν ψυχῶν 14,255, ἡ δὲ τῆς Βονίτσης 16,075, ὁ δὲ δῆμος Οἰνιάδος 1,712 ψυχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον μυναδικόν. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους νόμου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου 1833 διατάγματος ὑπαγόμενος μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βόνιτσαν καὶ Ξηρόμερον δῆμος Οἰνιάδος ἀποσπᾶται ἀπὸ ταύτης καὶ προσκολλᾶται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κωντ. Θεοδώρου καὶ Ν. Καναβὸν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετονομασίας τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Κ. Θεοδώρου	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Γεώργιος Σκοῦφος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θεόδωρος Γριβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος		Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Π. Τανταρίας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Γεώργιος Κονόμλης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γ. Πανοπιφτόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Νικόλαος Γρηνίτσας	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γεώργιος Βιλής	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γεώργιος Διρπάνος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ν. Λεώπουλος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Γ. Π. Γιατράκος	Ν

Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀνγνώστης Δεδόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Α. Μαυροειδής	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Φάθης	
Χ. Σουκαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος		Κυράκος Πονηρόπουλος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζής	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Παντολέων Κουνταριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδής	
Νικόλαος Μοτσούλας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἀλέξανδρου Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ν. Πανουριᾶς		Λ. Μάντσαρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου, ἐπρότεινεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ τροποποιηθῇ ἡ διάταξις αὐτοῦ ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον 1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων καὶ ταμείων θέλουν φέρει τοῦ λοιποῦ τὸν τίτλον οἰκονομικοῦ ἐπι-

θεωρητοῦ, καὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου ἀ. ἢ β'. τάξεως.»

Παρετήρησε δὲ ὅτι ἔργον τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐπιθεώρησις, ἀλλὰ καὶ ἡ καταμέτρησις καὶ ὁροθέτησις τῶν δασῶν. Διὰ τοῦτο, ἂν καὶ προέθετο νὰ ἐλαττώσῃ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ ἓξ εἰς πέντε, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπήρκει εἰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δασῶν, ἀναγκάζεται νὰ διατηρήσῃ ὡς πρῶτον δύω, ἵνα ἐπαρκέσωσιν εἰς τε τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁροθέτησιν αὐτῶν. Ἐπεκτείνεται δὲ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἀριθμοδιότης τῶν ἐπιθεωρητῶν, διότι, ἂν καὶ ὑπῆρχον μέχρι τοῦδε ἐπιθεωρηταὶ ταμείων καὶ τελωνείων, ἕνεκα τῆς διαστολῆς τῆς ἀριθμοδιότητός των ἀπέβαινον ἄχρηστοι πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν διωρίσθησαν καὶ ἐθεωροῦντο ἁπλοῖ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπέτρεψεν ἄλλος, ὅτι ἡ προτεινομένη μεταβολὴ τοῦ ἄρθρου δὲν εἶναι πλέον τροπολογία, διότι οἱ ζητούμενοι ἐπιθεωρηταὶ ἀπὸ πέντε γίνονται ἓξ καὶ εἶναι προσθήκη προσώπων, δὲν πρέπει δὲ νὰ καθιερώσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ κάμνουν τοιαύτας προσθήκας ἄνευ ἐντολῆς τοῦ Βασιλέως. Ἐνταῦθα ὅμως ὁ ὑπουργὸς συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος νὰ ζητήσῃ πέντε ἐπιθεωρητάς, ἔρχεται καὶ ζητεῖ ἓξ, ἡ δὲ Βουλὴ παραδέχεται. Ποῦ θέλομεν φθάσει ἂν καθιερώσωμεν αὐτὴν τὴν ἀρχήν; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴς τινα μέρη τῆς Εὐρώπης οἱ ὑπουργοὶ προτείνουσιν ἐπ' ὀνόματί των, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα ἠθέλησε νὰ ὑπάρχῃ μία περιπλέον ἐγγύησις, τὸ νὰ φέρῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ νομοσχέδια ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως καὶ οὐχὶ ἐπ' ὀνόματί του. Ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ καθιερώσῃ σήμερον τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ προτείνωσιν οἱ ὑπουργοὶ ἐπ' ὀνόματί των, δύναται νὰ τὸ πράξῃ, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀναλογισθῇ τὰ ἐντεῦθεν ἀποτελέσματα.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι καθὼς δύναται ὁ ὑπουργὸς ν' ἀποσύρῃ, ἂν θέλῃ, ἓν νομοσχέδιον, οὕτω δύναται ν' ἀποσύρῃ πολὺ μᾶλλον καὶ μέρος αὐτοῦ, ὡς πράττει ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου. Ἀλλ' ἔχει ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐντολὴν νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μεταβολήν; Τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον του νὰ ἐξετάσῃ τὸ Σῶμα καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἀπόκειται νὰ δώσῃ λόγον πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, καθ' ὅσον δὲν ἀρνεῖται ὅτι εἰς ὑπουργὸς ἔχων τὴν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ αὐτοῦ, δύναται νὰ μεταβάλῃ ὁλοσχερῶς ἕνα νόμον διὰ τροπολογιῶν πάντη νέων, ὥστε νὰ μὴν ἦναι πλέον ὁ κατ' ἀρχὰς εἰσαχθείς, ἀλλὰ τότε πράττει ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, καὶ ἀπόκειται εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα ἡ μὴ κύρωσις τοῦ τοιούτου νόμου, καὶ ἄλλο τι περιπλέον πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὑπουργοῦ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι τυχαῖον, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ τὸ ἐξετάσῃ σπουδαιότερον, διότι, ἂν παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι εἰς πᾶσαν τροποποίησιν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ Βασιλικὴ ἐντολή, ἢ πρέπει τότε νὰ μὴ ἐργάζηται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, ἢ ν' ἀπέχῃ πάσης συζητήσεως ἡ Κυβέρνησις ἢ ἐπὶ τέλους νὰ παραιτῆται. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβῶμεν εἰς ἐργασίαν, διότι δένομεν τὰς χεῖρας καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ συναμα ἀπασχολοῦμεν τὸν Βασιλέα καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν πολλάκις ἑνὸς συνδέσμου. Ἂς ἀναλογισθῇ δ' ἕκαστος ὅτι ὡς συγκρατίζεται εἰς τὰς Βουλὰς ἡ πλειοψηφία, τοιαῦτα ἀρχὴ δύναται νὰ φέρῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωμεν ἡμεῖς βασιλικώτεροι τοῦ Βασιλέως, ὅστις πᾶν ἄλλο ἐζήτησεν ἢ νὰ κάμῃ τὴν κυβέρνησίν του νὰ μὴ ἐργάζηται. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῇ τοιαύτην ἀρχήν, καὶ μόνον ἂν ὁ ὑπουργὸς ἤρχετο μὲ νομοσχέδιον ἄνευ ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλέως, ὤφειλεν ἡ Βουλὴ νὰ μὴ τὸ δεχθῇ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐνιστάμενος βουλευτής, ὅτι ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τοὺς λόγους τοῦ προαγορεύσαντος, τοῦ ὁποίου τιμᾷ τὰ αἰσθήματα, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει πολλὴ διαφορὰ μεταξὺ τροποποιήσεως φερομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τροποποιήσεως προτεινομένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, διότι ὁ ὑπουργός, φέρων ἓν νομοσχέδιον, τὸ ἐσυζήτησε πρῶτον μετὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος καὶ ἐπὶ ὡρισμένων βάσεων τὸ ἔφερεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχει καὶ διαφορὰ μεταξὺ τροποποιήσεων, διότι ἄλλο εἶναι ἡ τροπολογία ἡ φέρουσα μεταβολήν τινα μὴ παραβιάζουσαν τὴν βάσιν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἄλλο τὸ νὰ εἴπῃ πρῶτον ὁ ὑπουργός, ὅτι περιορίζει εἰς πέντε τοὺς ὑπάρχοντας ἓξ ἐπιθεωρητάς, καὶ τοῦτο προτίθεται τὸ νομοσχέδιον, ἤδη δὲ νὰ ζητῇ τὴν αὔξησιν αὐτῶν εἰς ἓξ. Ὅταν ἐπρόκειτο ἄλλοτε νὰ γίνῃ αὔξησις συντάξεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπουργοὶ εἶπον· «δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ τὸ πράξητε.» Ἀλλ' ὅταν, καθιερωθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ τροποποιῇ ὁ ὑπουργὸς τὰ νομοσχέδια ἄνευ ἐντολῆς, παρασύρῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν πλειοψηφίαν τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ποῦ θέλομεν καταντήσει τότε; Εἷς τῶν προαγορευσάντων εἶπεν, ὅτι ἂν αἱ τροπολογίαι τοῦ ὑπουργοῦ δὲν εἶναι κατ' ἐντολήν, ὁ Βασιλεὺς δὲν κυρώνει

τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ τότε τὸ νομοσχέδιον ματαιοῦται καὶ ἐκλείπουσι καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ καλά. Ἄλλως τε, ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ζητεῖ τὴν ἐκ τῆς ἐντολῆς τοῦ Βασιλέως ἐγγύησιν, πῶς θέλετε νὰ μεταβάλωμεν ἡμεῖς τὴν ἀρχὴν ταύτην;

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ἂν ἡ τροπολογία τοῦ ὑπουργοῦ μετέβαλεν ἢ ἐπηρέαζε τὸ νομοσχέδιον, ἤθελε συμφωνήσει καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος. Ἀλλ' οἱ ζητούμενοι ἐξ ἐπιθεωρηταὶ ὑπῆρχον, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐνόμισεν ὅτι πρέπει νὰ λάβωσι πλείονα δικαιοδοσίαν, καὶ τοῦτο εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Ὅταν δὲ περιορίσας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιθεωρητῶν εἰς πέντε, εἶδεν ὅτι δὲν ἐπήρκουν, μᾶς λέγει ἤδη ἂς μείνωσιν ἓξ ὅπως ἦσαν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐπομένως τὸν ἀριθμόν, δὲν εἶναι νέον τὸ νομοσχέδιον, διότι ὑπάρχει ὁ ὁρίζων εἰς ἓξ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιθεωρητῶν νόμος, καὶ δὲν ἤθελε σπεύσει ὁ ὑπουργὸς νὰ φέρῃ τροπολογίαν, δι' ἧς νὰ προσβάλῃ ἐν γνώσει τὸ Σύνταγμα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐνιστάμενος βουλευτὴς δὲν ἐπελήφθη τῆς οὐσίας τοῦ νομοσχεδίου καὶ δὲν ἦτον ἐπομένως ἀνάγκη νὰ ἀντικρούσῃ αὐτὸν κατὰ τοῦτο ὁ ἀνωτέρω ἀγορεύσας. Ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου βουλευτοῦ παρουσιάσθη ἓν ζήτημα καθαρῶς συνταγματικόν, εἰπόντος, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τροποποιήσεις ἄνευ ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλέως, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νέα βασιλικὴ ἐντολή. Ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἔποψιν τὸ ζήτημα εἶναι πολλὰ σπουδαῖον, διότι ἐκ τῆς λύσεως αὐτοῦ ἐξαρτῶνται καὶ τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο πολλάκις παρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ἡ Βουλὴ εἶπεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ φέρῃ τροποποιήσεις. Ὁ τὴν ἐναντίαν ἀρχὴν προτείνας ἐστηρίχθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, δι' οὗ ὁρίζεται ὅτι ἡ πρότασις τῶν νόμων ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλήν, τὴν Γερουσίαν καὶ τὸν Βασιλέα, ἀλλ' ἐξηγῶν τὸ ἄρθρον εἰς στενωτάτην σημασίαν, ἐλησμόνησεν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, μεθ' ὧν συνδυάζεται τὸ μνησθὲν ἄρθρον. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπῃ νὰ παρουσιάσῃ ὁ ὑπουργὸς ἓν νομοσχέδιον, ἡ ἐντολὴ αὕτη συνεπάγεται δύω συνεπείας· α') τὸ νὰ δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ προτείνῃ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, καὶ β') νὰ παραδέχηται τὰς ὑπὸ τῆς Βουλῆς φερομένας. Ἄλλως, ἂν θέλῃ τὸ Σῶμα νὰ ἐξηγήσῃ τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν στενὴν αὐτοῦ σημασίαν, ὁ ὑπουργὸς οὐδεμίαν τροποποίησιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων δύναται νὰ δεχθῇ ἄνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐντολῆς τοῦ Βασιλέως, καθ' ὅσον πᾶν νομοσχέδιον φέρει τὸν τύπον ἀνὰ

ὑποβληθῇ καὶ ὑποστηριχθῇ ὡς ἔχει κατὰ τὴν συζήτησιν.»

Νομίζει λοιπὸν ὅτι εἷς τῶν προαγορευσάντων ἔθηκε καλῶς τὸ ζήτημα εἰπών, ὅτι, ἂν ὁ ὑπουργὸς παραβαίνῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως, τοῦτο δὲν ἀφορᾷ τὴν Βουλήν, ἀλλὰ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, εἰς ὃν ἀπόκειται νὰ τὸν τιμωρήσῃ δεόντως. Ἄλλως τε, ὡς εἶπεν ὁ βουλευτὴς Ἠλείας, διὰ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς τῷ ὄντι δεσμεύομεν τὰς χεῖρας καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἄνευ ἀδείας δὲν δύνανται ὁ ὑπουργὸς νὰ δεχθῇ οὐδὲ τὴν μεταβολὴν ἁπλοῦ συνδέσμου.

Προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐρωτᾷ ἓν πρώτοις τὸν ἐνιστάμενον ἂν ἐννοῇ ὅτι εἰς ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ παραδέχηται ὅ,τι τῷ προτείνωσιν ἄλλοι, δὲν δύναται νὰ προτείνῃ ἐπίσης ὅ,τι κατὰ πρότασιν ἄλλων δέχεται. Βεβαίως δὲν θέλει διισχυρισθῆ τοῦτο, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ τὴν αὔξησιν τῶν ἐπιθεωρητῶν εἰς ἕξ, ὡς ἐπρότεινε πολλάκις ἡ Βουλὴ αὔξησιν ἐξόδων καὶ τὸ ὑπουργεῖον τὴν παρεδέχθη. Ὅ,τι λοιπὸν ἐπράχθη, ἐπράχθη νομίμως καὶ συνταγματικῶς, διὰ δὲ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς θέλετε ἔχει μίαν κυβέρνησιν ἀντιλέγουσαν αἰωνίως εἰς τὰς προτάσεις σας, καὶ ἀφ' ἑτέρου μίαν Βουλὴν ἐπιμένουσαν, ἐκ τούτου δὲ ἡ μεταξὺ Βουλῆς καὶ Κυβερνήσεως ῥῆξις. Ἡ πρότασις λοιπὸν τοῦ ἐνισταμένου βουλευτοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ ὡς ἰδιαίτερον θέμα, διότι, ἂν ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ἀποφανθῇ ὅτι δέχεται τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ, σημαίνει ὅτι ἔλυσε τὴν πρότασιν τοῦ ἐνισταμένου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς 1 ἄρθρον τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν τροπολογίαν, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἄρθρον 1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων καὶ ταμείων θέλουν φέρει τοῦ λοιποῦ τὸν τίτλον οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου ά. ἢ β'. τάξεως.»

Ὑποβληθείσης δὲ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀντὶ 2 ἄρθρου τῆς ἀπομένης τροπολογίας·

«Ἄρθρ. 2. Διὰ Β. διατάγματος θέλει διαιρεθῇ τὸ Κράτος εἰς περιφερείας ἐπιθεωρήσεων καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἕδρα ἑκάστης αὐτῶν.

»Εἰς ἑκάστην δὲ περιφέρειαν διορίζεται εἷς ἐπιθεωρητής.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι τοιαῦται τροπολογίαι φερόμεναι κατὰ τὴν συζήτησιν δὲν δίδουσι καιρὸν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ καὶ ψηφίσῃ αὐτὰς ἐν γνώσει, τοιαύτη δὲ ἀρχὴ δὲν εἶναι καλή. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὑποβληθὲν πρὸ ἑνὸς ἔτους, συζητεῖται

σήμερον· ὡς νὰ μὴν ἄρκει δὲ τοῦτο, ἔρχονται ἤδη μὲ νέας τροπολογίας καὶ τὰς φέρουσι μάλιστα κατὰ τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως. Ἄλλως τε αἱ φερόμεναι τροπολογίαι ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσι πρῶτον καὶ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ νομοσχέδιον. Χάριν λοιπὸν τῆς ἀρχῆς καὶ μόνον προτείνει ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἵνα λάβωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ βουλευταὶ τὰς τροπολογίας, διότι ἄλλως ἔρχεται αὔριον εἰς ὑπουργὸς κακῆς πίστεως καὶ ὑποβάλλων ἓν νομοσχέδιον, μεταβάλλει κατὰ τὴν συζήτησιν ὅλα τ' ἄρθρα καὶ ἁρπάζει τὸ νομοσχέδιον.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὰς προτάσεις του εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι ἡ παραδεδεγμένη τάξις τῆς Βουλῆς, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ προαγορεύσαντος· ἀλλ' ὅτι, ἂν ζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου ἵνα σκεφθῇ ἐπ' αὐτοῦ, τότε δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησιν, καθ' ὅσον μάλιστα ἔχει τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν τροπολογιῶν του καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὰς μελετήσωσιν οἱ βουλευταὶ ὑπὸ ὅλας τὰς φάσεις· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι παρατηρῶν τὴν γενομένην ἐπίσπευσιν εἰς παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, εἶχε δίκαιον εἰπών κατ' ἀρχάς, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πολλάκις δύνανται οἱ ὑπουργοὶ νὰ παρασύρωσι τὴν πλειοψηφίαν. Ἤκουσε δὲ εὐχαρίστως τὸν ὑπουργὸν εἰπόντα, ὅτι δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τὰς τροποποιήσεις του, διότι τότε μένει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιθέτως τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν αὐξήσεις. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον ἤκουσεν εὐχαρίστως τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον ἐρχόμενος εἰς ὑπουργὸς καὶ φέρων λύσιν ἐπί τινος ζητήματος, καθιστοῖ δι' αὐτῆς μίαν ἀρχὴν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ἀφοῦ ἐτροποποιήθη τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἀφοῦ φέρεται ἄλλη τροπολογία ἐπὶ τοῦ 2, σημαίνει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι νέον καὶ πρέπει νὰ μᾶς δοθῇ καιρὸς ἵνα σκεφθῶμεν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ μὴ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτω δὲ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὡς 2 ἄρθρον. Ἔχει δ' ὡς ἑφεξῆς·

«Ἄρθρ. 2. Διὰ Β. διατάγματος θέλει διαιρεθῇ τὸ Κράτος εἰς περιφερείας ἐπιθεωρήσεων καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἕδρα ἑκάστης αὐτῶν.

Εἰς ἑκάστην δὲ περιφέρειαν διορίζεται εἷς ἐπιθεωρητής.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, γενομένου 3, μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ, μεταβαλλούσης τὰς λέξεις καὶ *τῶν διαχειριστῶν τῆς δημοτικῆς περιουσίας ὡς καὶ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων*, καὶ μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ λέξεων· *καὶ τῶν διαχειριστῶν τῆς δημοτικῆς περιουσίας*, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ζητοῦσα τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἀνωτέρω λέξεων, ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου περιορίζονται αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι· ἀλλὰ τοιαύτη πρόθεσις δὲν ὑπάρχει ὅλως καὶ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι νὰ ὑποβάλῃ τὸν δημοτικὸν πλοῦτον ὑπὸ τακτικὴν ἐποπτείαν, ἐποπτείαν μὴ ἔχουσαν κἀνὲν δικαίωμα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς δημοτικῆς περιουσίας, τῆς ὁποίας τὴν τακτικὴν ἐξέλεγξιν ἀφίνει ὅπου ἔταξεν αὐτὴν ὁ δημοτικὸς νόμος, τουτέστιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ τὸν νομάρχην. Τὸ νομοσχέδιον ἐπομένως προτίθεται ἁπλῶς νὰ ζητῇ ὁ ἐπιθεωρητὴς λόγον ἀπὸ τοὺς διαχειριστὰς τῆς δημοτικῆς περιουσίας, νὰ συμβουλεύῃ αὐτούς, νὰ σημειοῖ τὰς ἐλλείψεις των καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὰς ὅπου δεῖ. Ἂς εἴπῃ δὲ αὐτὴ ἡ Βουλὴ ἂν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ τύπος τις ἐποπτείας, ἵνα μὴ σπαταλᾶται ἡ δημοτικὴ περιουσία. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δέ, ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, οὐ μόνον δὲν ἐθεωρήθη ὅτι τοιαύτη ἐποπτεία προσβάλλει τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ εἰσπράττεται ἡ περιουσία τῶν δήμων ὑπὸ δημοσίων εἰσπρακτόρων. Διὰ τῆς διατάξεως λοιπὸν τοῦ ἄρθρου δὲν βλάπτετε ἀλλ' εὐεργετεῖτε τοὺς δήμους, διότι, μενόντων ἀθίκτων τῶν δικαιωμάτων τῆς περιουσίας των, ἐπιτρέπετε εἰς μίαν ἀρχὴν νὰ ἐξελέγξῃ τ' ἄτοπα καὶ ζητῇ τὴν διόρθωσίν των, ἐνῷ μέχρι τοῦδε, πρέπει νὰ τ' ὁμολογήσωμεν, ἡ περιουσία τῶν δήμων δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐάρεστον κατάστασιν.

Ἀντέτεινεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ζητήσασα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐξάλειψιν τῶν περὶ τῆς δημοτικῆς περιουσίας λέξεων, δὲν ὡρμήθη ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ἐπιβλέπωνται οἱ διαχειριζόμενοι τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Ὁ λόγος, ἐξ οὗ ὡρμήθη ἡ ἐπιτροπή, ἦτον διότι ἔβλεπεν ὅτι ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ ἄρθρου γεννᾶται σύγχυσις ἐξουσιῶν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ φέρῃ εὐαρέστους συνεπείας. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ δημοτικοῦ πλούτου ὑπάρχουσι ῥηταὶ διατάξεις ἐν τῷ δημοτικῷ νόμῳ, κατ' αὐτὰς δὲ ἡ ἐποπτεία καὶ ἐξέλεγξις τῆς

δημοτικῆς περιουσίας γίνεται ἐν μέρει ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν δημοτικῶν. Εἴπομεν λοιπόν, ἀφοῦ ἔχετε διατάξεις ὁριζούσας τὰ τῆς ἐξελέγξεως, διὰ ποῖον λόγον νὰ παρεμβάλητε τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἐνῷ εἰς μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀνήκει νὰ ἐξετάζῃ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας; Ἂν ὅμως αἱ ὑπάρχουσαι περὶ ἐξελέγξεως διατάξεις δὲν ἐπαρκοῦν, δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἤτοι ἐν τῷ νόμῳ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου, ὅπου μάλιστα γνωρίζει ὅτι προσετέθησαν τοιαῦται διατάξεις. Διὰ τί δὲ, ἀφοῦ ἓν ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κηδεμονίας καὶ ἐξελέγξεως τῶν δημοτικῶν πόρων, διὰ τί θέλετε νὰ παρεμβάλητε καὶ ἓν ἄλλο ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ φέρῃ εἰ μὴ σύγχυσιν ἐξουσιῶν, ἥτις δὲν ὑπόσχεται καλὰς συνεπείας; Ἄλλως τε ἐπολεμήσαμεν τὴν φράσιν καὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, διότι βλέπομεν τάσιν τινὰ ἀπορροφήσεως τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, εἰς ἣν δὲν ἔκλινε πέρυσιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀλλ' ἐπηρεάσθη, φαίνεται, ἐκ τῆς τοιαύτης ῥοπῆς. Ἀνέφερε πρὸς τούτοις ὁ ὑπουργὸς, ὅτι καὶ εἰς Ἀγγλίαν, τὴν μητέρα ταύτην τῶν ἐλευθεριῶν, ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἡ εἰσπραξις ἀφίεται εἰς τοὺς δημοσίους λειτουργούς, ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀναφέρωμεν εἰς ὅλα τὰ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας, διότι ὑπάρχει μέγα χάος μεταξὺ ἡμῶν καὶ Ἀγγλίας εἰς τὴν ἐν γένει ῥύθμισιν τῶν πραγμάτων. Παύων λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι ἂν αἱ περὶ διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας διατάξεις δὲν ἐπαρκοῦν, δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἀλλὰ τὸ νὰ τροποποιήσωμεν αὐτὰς εἰς ἓν νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ ἐπιθεωρητῶν ἤθελεν εἶσθαι πολὺ ἄτοπον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οὐδεμία τάσις ἀπορροφήσεως ὑπάρχει, διότι οὐδὲν δικαίωμα ἀπορροφᾶται διὰ τῆς διατάξεως, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον ζητεῖται ἡ καθιέρωσις μιᾶς ἐπιθεωρήσεως πρὸς τακτοποίησιν μιᾶς ἐργασίας. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τακτοποιήσεως πάσης χρηματικῆς διαχειρίστως, ἂν δ' ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ τοὺς δήμους.

Ὑπέλαβέ τις, ὅτι σεβόμενος τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ νὰ προβῶμεν σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ φερομένων διαφόρων τροπολογιῶν, ἔρχεται νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ βουλευτοῦ

Καλαβρύτων. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν διατάξεως ἔρχεται νὰ κανονίσῃ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπομένως ἔπρεπε νὰ φέρῃ καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἐλαττωματικόν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς διατάξεως, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐξέλεγξις τῆς διαχειρίσεως τῶν δήμων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν νομαρχῶν. Ταῦτα δὲ λέγων ἐνθυμεῖται ἓν περιστατικόν. Ὁ νομάρχης Μαντινείας ἐξέδωκεν ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου Νάσσωνος εἰς τὴν πληρωμὴν χρηματικῆς τινος ποσότητος. Ὁ δήμαρχος ἐφεσιβάλλει τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ δὲ Συνέδριον ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου. Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἄλλος νομάρχης, ὁ Κ. Γκούστης, καὶ ὁ δήμαρχος κάμνει νέαν αἴτησιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅστις ἐναντίον τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπαλλάττει τὸν δήμαρχον τῆς πληρωμῆς. Κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ νομάρχου ἐγένετο νέα ἔφεσις ὑπὸ τοῦ νέου δημάρχου, ἥτις μένει ἐκκρεμής. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοιούτων περιστάσεων ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ἂν τὸ νομοσχέδιον ἐφέρετο ἔχον καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὅπως ἔχει τὸ νομοσχέδιον φέρει σύγχυσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται ἢ ν' ἀντιπρούσῃ τὴν διάταξιν. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ ὑπηρεσία ἦσαν ἡνωμέναι, ἀπὸ δὲ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐχωρίσθησαν καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ τακτοποίησις τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου κλάδου καὶ ἐπομένως θεωρεῖ ἄτοπον νὰ συγχίσωμεν ἡμεῖς σήμερον δύω διαφόρους ὑπηρεσίας. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ μίαν ἄλλην διάταξιν, δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ καταργῶνται ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον διατάξεις, καὶ οὕτω νὰ καταστρέψωμεν τὸν περὶ δήμων νόμον.

Ἐκ τῆς προκειμένης διατάξεως, μὴ φέροντος τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, δὲν βλέπει ἄλλο τι εἰ μὴ δυσπιστίαν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ δεύτερος θέλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὑπαλλήλων του τὴν δια-

χείρισιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λέγουν, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὅταν ἤκουσε τὰς λέξεις ταύτας τοῦ ὑπουργοῦ ἐνθυμήθη τὸν Ξενοφῶντα, ὅστις ἀπαντήσας δύω παῖδας, τὸν ἕνα ὑψηλοῦ καὶ τὸν ἕτερον μικροῦ ἀναστήματος, καὶ τὸν μὲν πρῶτον φέροντα ἐπενδύτην βραχύτερον τοῦ ἀναστήματός του, τὸν δὲ ἕτερον ἐπενδύτην μακρότερον, λαβὼν ἀπὸ τούτου τὸν μακρὸν ἐπενδύτην, τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν ἔχοντα τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα παῖδα, τὸν δ' ἐπενδύτην αὐτοῦ εἰς τὸν ἔχοντα τὸ ἀνάστημα μικρόν. Τὸν Ξενοφῶντα λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ μιμώμεθα καὶ ἡμεῖς νομοθετοῦντες ἀναλόγως τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καταστάσεως καὶ ἀνατροφῆς, καὶ οὐχὶ νὰ δανειζώμεθα ξένας νομοθεσίας, αἵτινες οὐδόλως συνάδουσι πρὸς τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἀνατροφήν.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν ὑποστηρίζει τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου διότι οὕτω γίνεται καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶπον, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη περιορίζει τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁμοία διάταξις ὑπάρχει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου βεβαίως αἱ ἐλευθερίαι δὲν περιορίζονται.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λέξεων *καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων*. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρθρον 3. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.»

Δεκτῶν δὲ γενομένων καὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ γενομένας ἐπὶ τοῦ περυσινοῦ νομοσχεδίου μεταβολὰς, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κων. Θεοδώρου καὶ Ἰω. Σκαβέντσου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80, ἔχον οὕτως·

«Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ἄρθρον 1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων καὶ ταμείων θέλουν φέρει τοῦ λοιποῦ τὸν τίτλον *οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν* καὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν τιμηματάρχου α. ἢ β. τάξεως.

Ἄρθρον 2. Διὰ Β. διατάγματος θέλει διαιρεθῆ τὸ κράτος εἰς περιφερείας ἐπιθεωρήσεων καὶ προσδιορισθῆ ἡ ἕδρα ἑκάστης αὐτῶν. Εἰς ἑκάστην δὲ περιφέρειαν διορίζεται εἷς ἐπιθεωρητής.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4. Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς δίδεται κατὰ μῆνα ἐπιχορήγησις δρ. 10 διὰ γραφικὰ ἔξοδα· ἐνόσῳ δὲ διατελοῦν ἐκτὸς τῆς ἕδρας των λόγῳ ὑπηρεσίας χορηγεῖται αὐτοῖς ἡμερησία ἀποζημίωσις δρ. τριῶν καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δασῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετονομασίας τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Νάκος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Γεώργιος Σκοῦρος		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Α. Παπαθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	

Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Δ. Μαυροειδὴς . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Δεμάντης . . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Δ. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναβὸς . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . . N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἀνδρέας Σαριανὸς . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Γ. Πανοπριητόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Νικόλαος Μασχούλας . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβὴς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .

Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Κυριάκος Πανηρόπουλος . N
Π. Πατρινὸς	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Ἰωάννης Μωριάτης . . . N	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . N	Παντολέων Κουνταυριώτης .
Γ. Νικολάου . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . N
Κωνστ. Πλατύς	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Γεώργ. Ναύτης	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Παναγιώτης Ψάθης	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 26 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν τοὺς Δ. Στάϊκον, Καλ. Τσουκαλᾶν, Γ. Γουλιμὴν, Ν. Καναβὸν, Φίλωνα Φίλωνος, Α. Καλογερόπουλον καὶ Γ. Κονδύλην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. **47450** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τοὺς Ἠλίαν Καραγιάννην, Ν. Ματθαίου, Ν. Λεώπουλον, Χ. Θεοχαρόπουλον, Γ. Καΐρην, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Ἰω. Μωριάτην· προσέθηκε δὲ τὸ ἑ. ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Ν. Πιεράκον, γραμματέα δὲ τὸν Γ. Καΐρην.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἣν ὕστερον οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ, καθὰ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀναφέρει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς συνοδευούσης τὸ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν νομοσχέδιον ἐκθέσεώς του, ἐνασχολεῖται ὁλονὲν εἰς τὸ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν σπουδαῖον ἀντικείμενον, ὅπως ἐξασφαλισθῶσι τά τε συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς κτηνοτροφίας, καὶ ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἐπείγει ἤδη, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθήνησι, τῇ 26 Μαρτίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Στάϊκος, Φ. Φίλωνος,
Γ. Γουλιμῆς, Γεώργιος Κονδύλης,
Καλαμ. Τσουκαλᾶς, Α. Καλογερόπουλος».

Ὁ εἰσηγητὴς Ν. Κανα βδ ς.»

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ βουλευτὴς Μαντινείας, ὅτι ἀγγελία τις τυπωθεῖσα ἐν Παρισίοις περιῆλθεν εἰς χεῖράς του. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἀφορᾷ ἔργον ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ἀνέγερσιν Μαυσωλείου τοῦ πρώτου ἀνδρὸς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, τοῦ συντελέσαντος διὰ τῶν συμβουλῶν του εἰς τὰς δυσχερεστέρας περιστάσεις τοῦ ἔθνους, τὰς περιστάσεις ἐκείνας, αἵτινες, ὅσον καὶ ἂν προσπαθοῦν τινες νὰ τὰς καλύψουν, θέλουσι πάντοτε διαλάμπει, τοῦ κατορθώσαντος διὰ τῶν προσπαθειῶν του τὴν σύστασιν διαφόρων κομητάτων ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀγνοῶν δὲ ἂν τῆς ἀγγελίας ταύτης ἔλαβε γνῶσιν ὁ Κ. πρόεδρος, προτείνει πρὸς πλειοτέραν ἐπισημότητα νὰ συστήσῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ φέρῃ ἔκθεσιν διὰ τῆς ὁποίας νὰ προτείνηται μία τις συνδρομὴ ἀνάλογος πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔργου. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ προέλθῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν, αὐτὸς προτείνει 10,000 δραχμῶν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι τοιαύτην ἀγγελίαν τῷ ἀπέστειλεν ἡ ἐν Παρισίοις ἰατρικὴ ἑταιρία, ἡ ἀναλαβοῦσα τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Μαυσωλείου, ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων τήν τε ἐπιστολὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἀγγελίαν.

Οὕτω δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ὁ πρόεδρος ἐπιτροπὴν, ἥτις μετ' αὐτοῦ συνεργασθεῖσα νὰ φέρῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 1|2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣ'.

Τῆς 27 Μαρτίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Θ. Κολοκοτρώνην καὶ Ν. Καναβὸν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος		Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλις . . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . .	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Γ. Πανοπιρτόπουλος . . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Κωνσταντῖνος Βλάχης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . . N	Α. Χ. Λόντος . . . . .
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Γιατράκος	Π. Πατρινὸς . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Χ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . .

Γεώργιος Μπάστας . . . N	Δημ. Σταΐκος . . . . .
Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Κ. Δουζίνας . . . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Κωνστ. Πλατύς	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Γεώργιος Ναύτης	Σταμάτιος Γ. Δακός . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Παναγιώτης Φάβης . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀντ. Λομάος . . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης N	Αναγν. Μάντσαρης . . . .
Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . N	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἂν καὶ μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἐπέφερε τὴν γνώμην αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκθέσεως, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βήματος. Τὸ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ζήτημα ἐπασχόλει καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ὑπουργεῖον πρὸ πολλοῦ χρόνου, καὶ δὲν ἐπῆλθεν ἔτι ἡ δέουσα θεραπεία. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς λέγει διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, ὅτι ἐνασχολεῖται σπουδαίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ θέλει φέρει μετ' οὐ πολὺ νόμον κατάλληλον περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν. Πεποιθὼς δὲ εἰς τὴν βεβαίωσιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, τὸν παρακαλεῖ νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον ἔνεστι τὸν τοιοῦτον νόμον, διότι, κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα, γεννῶνται καὶ ἀδικίαι καὶ ἀτοπήματα λυπηρά. Ἀδικίαι μέν, διότι πολλαὶ βοσκαὶ ἀνήκουσαι εἰς κοινότητας χαρακτηρίζονται ὡς ἐθνικαὶ καὶ διατίθενται ὡς τοιαῦται πρὸς βλάβην τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων· ἀτοπήματα δέ, διότι δὲν ἐφαρμόζεται κατ' ἀκρίβειαν ὁ περὶ ἐθνικῶν βοσκῶν νόμος τοῦ 1857. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, ὑπάρχει ὁ δημοτικὸς λεγόμενος Σύλλογος, ὅστις συνερχόμενος προσκλήσει τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ἐπάρχου, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν χαιρόντων τὸ προνόμιον τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν καὶ ὁρίζει τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν πρέπει νὰ διανεμηθῶσιν, ἤτοι πρῶτον εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσιν αἱ βοσκαί, δεύτερον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀμέσως γειτνιαζόντων χωρίων καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ δημοτικὸς Σύλλογος γνωρίζων τοὺς χαίροντας τὸ προνόμιον τοῦτο, συντάσσει τὸν ἀναγκαῖον κατάλο-

γον, ἐπέρχεται ἑτέρα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου συγκειμένη, ἥτις ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ καταλόγου. Σεβόμενος τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, δὲν ἔχει νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον των, ἀλλ' οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὑπόκεινται εἰς συνεχεῖς μεταθέσεις, ἐρχόμενος δὲ εἰς ἔπαρχος ἢ ἔφορος ἢ εἰρηνοδίκης πρὸ δέκα ἡμερῶν εἰς ἐπαρχίαν τινά, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ποῖοι ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῶν βοσκῶν; Ὄχι βέβαια, καὶ ἐκ τούτου λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀποκλεισθέντων, πολλάκις ἀνατρέπουσιν ὁλοτελῶς τὸν κατάλογον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὸ δικαίωμα τῆς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου ἐφέσεως, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον θέλει ζητήσει πληροφορίας παρὰ τῶν ὑπαλλήλων του, ἃς φαντασθῇ δὲ ἕκαστος ἂν αὐτοὶ οὗτοι οἱ μεταβαλόντες τὸν κατάλογον τοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ διαψεύσωσι τὰς ἀποφάσεις των. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συμβαίνει ὥστε αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων ἐπιτροπῆς νὰ καταντῶσιν ὁριστικαί. Διὰ νὰ παύσωσιν ἑπομένως τὰ τοιαῦτα παράπονα καὶ αἱ ἀδικίαι, προτείνει ὥστε ἡ δικάζουσα τὰς πράξεις τοῦ Συλλόγου ἐπιτροπὴ νὰ συνέρχηται μετὰ τοῦ Συλλόγου, νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νομάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τοῦ ἐπάρχου ν' ἀποφασίζωσιν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι ὁποιονδήποτε καὶ ἂν λάβητε μέτρον, δὲν δύνασθε νὰ θεραπεύσητε τὰς ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος συνεπείας, διότι ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ ἀδικία καὶ ἡ κατάχρησις. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐνασχολεῖται σπουδαίως καὶ ἀνενδότως νὰ καταρτίσῃ ἔργον δυνάμενον νὰ ἐμποδίσῃ τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ συστήματος τούτου κακά. Τὸ ἔργον τοῦτο θέλει ὑποβληθῇ πολλὰ συντόμως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἥτις, πέποιθε, θέλει δυνηθῇ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὰ ἐκ τοῦ εἰσαχθησομένου νόμου προνοούμενα μέτρα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι οἱ δημοτικοὶ Σύλλογοι πολλάκις διέθεσαν εἰς τοιοῦτον τρόπον τὰς ἐθνικὰς βοσκὰς, ὥστε νὰ περισσεύωσι καὶ πωλῶσιν αὐτὰς πρὸς ὄρελός των εἰς ἄλλους. Γνωρίζει δὲ τοῦτο, διότι ἠναγκάσθη πολλάκις νὰ μεταβάλῃ τοιαύτης φύσεως ἀποφάσεις. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ λόγου τούτου, ὑπάρχει καὶ ἡ δυσκολία τῆς τοποθετήσεως, καθ' ὅσον ἀπὸ πολλὰ μέρη ἐγένετο ἀπομάκρυνσις τῶν ποιμένων, διότι αἱ ἀρχαὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα διαμονὴ των ἤθελεν ἀποβῇ κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου. Διὰ τοὺς δύο λοιποὺς τούτους λόγους δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν τοῦ προαγορεύσαντος, διότι δὲν θέλει ἔχει ἄλλο ἀποτέλεσμα ἢ νὰ διανέμωνται αἱ βοσκαὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ οὗτοι νὰ τὰς πωλῶσιν εἰς ξένους, συνάμα δὲ νὰ ἐνοχλῇ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, καθ' ὅσον ἡ γνώμη τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ εἰρηνοδίκου, τριῶν ὄντων, θέλει οὐδετεροῦσθαι ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν 15 μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συλλόγου.

Ἀντέταξεν ὁ προτείνας, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη δὲν ὑπάρχει πλέον διατάραξις τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐτυχῶς ἀπηλλάγημεν τοῦ τοιούτου κακοῦ· ἄλλως τε καὶ αἱ δημόσιοι ἀρχαὶ καὶ οἱ δήμαρχοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τὰ ὕποπτα πρόσωπα καὶ ἑπομένως δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὴν διανομὴν καταλλήλως, ὥστε ὁ φόβος τῆς διαταράξεως τῆς κοινῆς ἀσφαλείας δὲν ὑπάρχει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἕτερον λόγον τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ δημοτικὸς Σύλλογος θέλει διανέμει τὰς βοσκὰς εἰς οἰκεῖα πρόσωπα, ἐπίσης δὲν ἔχει ὑπόστασιν, διότι ἡ διανομὴ ἐνεργεῖται διὰ δηλώσεων καὶ δὲν δύνανται νὰ γίνωσι τοιαῦται καταχρήσεις· ἐγίνοντο δ' ἄλλοτε διότι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου δὲν ἦσαν ἀποχρώντως σαφεῖς. Διὸ συνίστησι μετὰ πεποιθήσεως τὴν τροπολογίαν του, καθ' ὅσον εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν φθιώτιδος ἡ δικάζουσα τὸν κατάλογον τοῦ Συλλόγου ἐπιτροπὴ ἀποκλείει τοὺς κατοίκους τοὺς ἔχοντας ποίμνια καὶ διανέμει τὰς βοσκὰς εἰς ἄλλους ἔξωθεν ἐρχομένους.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁσάκις ἐβεβαιώθη ὅτι κάτοικοι τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν βοσκῶν χωρίου ἐξετοπίσθησαν ἀπὸ τῶν ὁρίων των, ἀμέσως διέταξε νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς αὐτὰ, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς κοινῆς ἀσφαλείας. Τοσοῦτον δὲ ἀπαρεγκλίτως ἐφαρμόζει τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὥστε καὶ μετὰ φίλου του ἀξιοτίμου ἦλθεν εἰς δυσαρέσκειαν ἕνεκα τοιαύτης ἐνεργείας τοῦ ὑπουργείου, καθ' ὅσον ἅμα λαμβάνει παράπονον ἐκτοπίσεως κατοίκου, διατάττει ἄνευ ἐξετάσεώς τινος τὴν εἰς αὐτὸν παραχώρησιν τῆς βοσκῆς, ἐκτὸς ἂν εἶναι, ὡς εἶπεν, ὕποπτος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἀντεῖπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπιτροπῆς οὐ μόνον φέρει ὅσα ἐξέθηκεν ἄτοπα, ἀλλὰ συνάμα, ἐπειδὴ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι οἱ ἔχοντες ἰδιοκτήτους βοσκὰς δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν, ἡ μνησθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀποκλείει πολλοὺς κατοίκους ποιμένας, ἂν καὶ δὲν ἔχουσιν οὐδὲ σπιθαμὴν ἰδιοκτήτου βοσκῆς,

ὥστε ἡ τροπολογία του εἶναι ἄφευκτος ἵνα ματαιωθῶσιν ὅλα τὰ ἄτοπα ταῦτα. Ἂν λοιπὸν δὲν γίνῃ τυχὸν δεκτὴ ἡ τροπολογία του, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ περιορίζωνται κἂν ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἐνεργῶσιν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ ἀκριβείᾳ, ἵνα μὴ συμβαίνωσιν ὅσα ἐξέθηκεν ἄτοπα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι αἱ παρ' ἡμῖν βοσκαὶ ὑπάγονται εἰς τέσσαρας κατηγορίας· εἰς βοσκὰς δημοσίους, βοσκὰς ἰδιωτικὰς, βοσκὰς τῶν κοινοτήτων καὶ βοσκὰς μοναστηριακάς. Ἀλλὰ τοιουτοτρόπως ἐσυγχίσθησαν αἱ τέσσαρες αὗται κατηγορίαι, ὥστε οὐδεμία δύναται νὰ διακριθῇ καὶ πολλὰ συμβαίνουσιν ἀτοπήματα. Οὕτω π. χ. οἱ τῶν ἰδιωτικῶν βοσκῶν κύριοι ἀπολαύουσιν 20 καὶ 30,000 δραχ. ἐτησίως, καὶ ὅμως δὲν δίδουσιν οὐδὲ λεπτὸν φόρον εἰς τὸ δημόσιον, ἐνῷ ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία κλπ. πληρόνουσι τόσους φόρους. Ἀφ' ἑτέρου, ἐνῷ τὰς δημοσίους βοσκὰς λαμβάνει ὁ βουλόμενος, αἱ μοναστηριακαὶ ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας, καὶ γινόμενος εἷς πλειοδότης λαμβάνει αὐτάς. Γνωρίζει δὲ ὅτι μετά τινα δημοπρασίαν τοιαύτην οἱ ποιμένες παρεπονέθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρεχωρήθησαν εἰς αὐτούς. Ἐνῷ δὲ αἱ βοσκαὶ τῶν κοινοτήτων συγχέονται πολλάκις μετὰ τῶν δημοσίων, ἀπ' ἐναντίας ἐὰν ἓν ζῶον πατήσῃ εἰς μοναστηριακὸν κτῆμα, ἀμέσως παραπέμπεται ὁ κτηνοτρόφος εἰς τὰ δικαστήρια. Διὰ τί λοιπὸν αἱ μοναστηριακαὶ βοσκαὶ νὰ ἔχωσι τοιαῦτα προνόμια, ἐνῷ καὶ αὐταὶ ἐπίσης εἶναι ἐθνικαί; Ἐκθέτει ὅλας τὰς ἀνωμαλίας ταύτας, ἵνα κανονισθῶσι διὰ του ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου καὶ ὁρισθῶσι τὰ δέοντα.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀληθῶς κερδοσκόποι θέλοντες νὰ καταστρέψωσι ποιμένας τινὰς, ὑπερθεματίζουσιν εἰς τὴν δημοπρασίαν τῶν μοναστηριακῶν βοσκῶν, καὶ ὅτι ἀφότου ἐγένετο τοῦτο, τὸ ὑπουργεῖον παραχωρεῖ ἔκτοτε εἰς τοὺς ποιμένας τὰς μοναστηριακὰς βοσκὰς ἐπὶ ἀναλόγῳ ὅρῳ τῆς δημοπρασίας· ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας ὑπάρχουσι διατηρούμεναι μοναὶ, ἔχουσαι μεγάλας περιφερείας βοσκῶν μὴ ἐπιδεκτικῶν καλλιεργείας, τὴν δ' ἐπὶ τῶν βοσκῶν τούτων ἐξουσίαν ἀπέκτησαν αἱ μοναὶ διὰ τοῦ χρόνου. Μία τῶν μονῶν τούτων ἡ λεγομένη τῶν *Βαρσῶν* ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας, μετὰ δὲ τὴν εὐτυχῆ ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως συμπεριελήφθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας. Πλησίον τῆς μονῆς ταύτης κεῖται τὸ χωρίον Λουκᾶ, ἔχον παρακειμένας βοσκὰς

ἐθνικάς. Ἀλλὰ πρὸ δύω ἐτῶν οἱ πατέρες τῆς εἰρημένης μονῆς θέλοντες νὰ ἐκτείνωσιν ἔτι τὴν περιφέρειαν τῶν βοσκῶν των, ἐζήτησαν νὰ ἐμποδισθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι τοῦ χωρίου τοῦ νὰ φέρωσι τὰ ποίμνιά των εἰς τὰς παρὰ τὸ χωρίον των κειμένας βοσκὰς καὶ τὸ πταισματοδικεῖον ἐξέδωκε τοιαύτην ὑπὲρ τῶν πατέρων ἀπόφασιν. Κατὰ συνέπειαν μόλις πατήσει εἰς τὰς βοσκὰς ταύτας ἓν ζῶον ἐκ τοῦ χωρίου, παραπέμπεται ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὰ δικαστήρια. Καὶ ἐγένοντο μὲν παράπονα ὅτι τὸ πταισματοδικεῖον ἦτον ἀναρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ, καθ' ὅσον ὁ δῆμος Μαντινείας δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις, ἂν καὶ τὰ ποίμνια τοῦ χωρίου Λουκᾶ ἀνέκαθεν ἔβοσκον εἰς τὰς πέριξ βοσκὰς, αἵτινες δὲν ἀνῆκον ποσῶς εἰς τὴν μονήν. Ἀνέφερε δὲ τὸ περιστατικὸν τοῦτο διὰ νὰ εἶναι εἰς γνῶσιν ὁ ὑπουργὸς καὶ λάβῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὑποβληθησομένου νόμου.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ὁ μὲν βουλευτὴς Φθιώτιδος ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν του, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Σ. Σκουμπουρδὴν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ὡρισμένα ἐν τοῖς ἄρθροις 20—26 τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1857 ΤΗΘ' νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1859.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 47,450: 53 δραχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ ἡ ζητουμένη ἀναπληρωτικὴ πίστωσις τῶν δραχμῶν 47,450:53 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858 δικαιολογεῖται ἀρκούντως ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου.

Ἀθήνησι, τῇ 27 Μαρτίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Θ. Λεβίδουλος, Ν. Ματθαίου,
Ἠλ. Καραγιάννης, Χ. Θεοχαρόπουλος,
Γ. Ν. Καίρης,

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἰω. Κ. Μωριάτης.»

Ἀνέγγειλεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ 1857 μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν ἐγγράφων.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παρατηρήσας, ὅτι δὲν θέλει γίνει αὔριον συνεδρίασις ἵνα δοθῇ καιρὸς νὰ ἐργασθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπή, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Λ. Δ. ΛΥΤΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 30 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπέστειλαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ 1857 καὶ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1858.

Παρελθὼν ἓν μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1852, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ὀδηγὸν τῶν ἐργασιῶν της λαβοῦσα τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου 1858 ἐν τῇ ΛΖ'. συνεδριάσει ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους Νόμον, προέβη εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐργασίαν της, καὶ κατὰ τὴν τάξιν ἤρξατο ἀπὸ τὸν τοῦ 1852 ἀπολογισμόν.

Τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου εὗρε σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 57 καὶ 60 τοῦ λογιστικοῦ νόμου πρός τε τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐτόδων καὶ ἐξόδων, διακρινομένων ἀκριβῶς·

α') τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων κατ' εἶδος καὶ κατὰ κεφάλαιον,
β') τῶν βεβαιωθέντων ἐκ τούτων,
γ') τῶν εἰσπραχθέντων,
δ') τῶν ὑπολοίπων πρὸς εἴσπραξιν, καθὼς καὶ
α') τὰς κατὰ κεφάλαιον ἐγκριθείσας πιστώσεις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἀναπληρωματικῶν νόμων,
β') τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα,
γ') τὰ πληρωθέντα, καὶ
δ') τὰ πρὸς πληρωμὴν ὑπόλοιπα.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων, ὑπελογίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς . . . . . δρ. 21,083,399:58
καὶ ἀπέναντι τούτων ἐβεβαιώθησαν ἐκ τῶν προσόδων τοῦ Κράτους . . . . » 17,980,495:90
καὶ ἡ προκαταβολὴ τῶν τριῶν Δυνάμεων » 3,848,874:81
21,829,370:73.

Ἐκ τούτων εἰσεπράχθησαν ἐντὸς τῆς χρήσεως . . . . . δρ. 14,519,091: 4
προκατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων . . . . . » 3,848,874:81
καὶ ἔμειναν ὑπόλοιπα πρὸς εἴσπραξιν καὶ μεταβιβαζόμενα εἰς καθυστεροῦντα } » 3,461,404:88
21,829,370:73.

Ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων τινὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰδῶν ἐπέφερον αὔξησιν, τινὰ δὲ τούτων ἐλάττωσιν.

Καὶ τὰ μὲν φέροντα τὴν αὔξησιν εἰσίν·

α') ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων ἐπὶ πλέον τοῦ προϋπολογισθέντος . . . . . δρ. 1,037,960:95
β') ἐκ τῶν δημοσίων καταστημάτων . » 1,359:76
γ') ἐκ τῶν δημοσίων νομισμάτων . . » 76,863:16
δ') ἐκ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων . » 365,353:13
ε') ἐκ τῶν ἐκκλησιαστ. εἰσοδημάτων . » 13,191:73
1,494,728:73.

Τὰ δ' ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων

α) ἐκ τῶν ἀμέτων φόρων	δρ.	416,520:41
β') ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ἐθν. κτημάτων	»	84,429:78
γ') ἐκ τῶν κλεισμένων χρήσεων . .	»	261,208:62
		762,158:81.

Τὰ αἴτια τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἐκθέσει του δικαιολογεῖ ὅτι προῆλθον ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν ἐπηρειῶν καὶ ἄλλων τυχαίων συμβαμάτων, ἐκ τοῦ ἐνικεν ὑπολογισμοῦ ἐπὶ ἐσφαλμένων βάσεων γενομένου, καὶ τελευταῖον εἰς τὰς συνήθεις εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς πρὸς τὰ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα διαφοράς, καὶ ἀφαιροῦντος ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐλαττωθέντων εἰδῶν ἀναπτύσσεται δικαιολογῶν τὴν ἐλάττωσιν. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἡ Ἐπιτροπή σας εὑρίσκει ἰσχυρὰς καὶ ὀρθάς.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ὑπελογίσθησαν δι' ὅλας ἐν γένει τὰς ἀνάγκας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων εἰς . . . . . δρ. 19,950,630:96.

Ἐκ τούτων ἐκαθαρίσθησαν πραγματικὰ ἔξοδα	»	18,286,373
ἐπληρώθησαν	»	18,219,174:33
ὑπόλοιπα πιστωτέα εἰς τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως	»	67,198:67
		18,286,373.
Πιστώσεις μὴ ἐξαντληθεῖσαι ὑφ' ὅλων τῶν ὑπουργείων καὶ ὁριστικῶς ἀκυροῦμεναι	»	1,606,730:35
μεταβιβαζόμενα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1853 διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα	»	59,916:22
		19,953,019:57.
Ἐκπιπτομένων τῶν καθ' ὑπέρβασιν ἐξοδιωθέντων	»	2,388:61
Ἴσον πρὸς τὰ ὑπολογισθέντα .		19,950,630:96.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους παριστάνει τὴν ἐξῆς διαφοράν· τὰ μὲν ἔσοδα τὰ εἰσπραχθέντα καθ' ὃν τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους ἔφθασαν εἰς . . . . . δρ. 18,367,965:85

τὰ δὲ ὑπόλοιπα πρὸς εἴσπραξιν καὶ μετα

βιβασθέντα εἰς τὰ καθυστεροῦντα . .	»	3,461,404:88
		21,829,370:73.
Ἐκπιπτομένων τῶν ἀπὸ παρελθούσας χρήσεις	»	1,009,791:38
		20,819,379:35.

Ἐκπιπτομένων ὡσαύτως τῶν πληρωθέντων ἐξόδων καθ' ὅλην τὴν διαχείρισιν δραχ 18,219,174:33
καὶ τῶν ὅσων θὰ πληρωθῶσιν εἰς τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως · 67,198:67 » 18,286,373

2,533,006:35,

περίσσευμα προερχόμενον ὡς ἀνωτέρω ἀπὸ τὴν ἐπὶ πλείονα βεβαίωσιν τῶν ὑπολογισθέντων, καὶ ἀπὸ τὰς ἀκυρωτέας καὶ μὴ ἐξαντληθείσας πιστώσεις τῶν ἐξόδων, καὶ συνισταμένων ἐκ

μετρητῶν μὲν	δρ.	148,791:52
καὶ ἐκ καθυστερούντων	»	2,384,214:83
τὸ ὅλον		2,533,006:35.

Σημειωτέον δὲ ὅτι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀπολογισμοῦ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ ἀνωτέρω, εἰμὴ τὸ πηγάζον ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως μεταξὺ τῶν ἐσόδων τῆς εἰς δρ. 3,818,874:81 προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων, γενομένης, ὡς γνωστόν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, ἑπομένως, ἂν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν . . . . . δρ. 3,818,874:81
ἐκπέσωμεν τὸ ἀνωτέρω φαινόμενον πλεόνασμα εἰς . . . . . » 2,533,006:35
παρουσιάζεται ἔλλειμμα ἐκ . . . . » 1,315,868:46.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἐσφαλμένως, ὅπως φρονεῖ, ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς κατελόγισεν εἰς τὰ ἔσοδα τὰ καθυστερήματα τῆς χρήσεως, ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 3,461,404:88, καὶ ἀφαιρουμένων τῶν εἰσπράξεων τοῦ κεφαλαίου τῶν κλεισμένων χρήσεων, καταδεικνύει πραγματικὸν περίσσευμα τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ἐκ δρ. 2,533,006:35 ἢ ἔλλειμμα δραχ. 1,315,868:46, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους τοῦ προκαταβληθέντος ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, διότι ὁ ἀπολογισμὸς πρέπει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφαίνῃ τὸ περίσσευμα ἢ τὸ ἔλλειμμα μεταξὺ τῶν πραγματικῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων, καὶ ὡς τοιοῦ-

των καλῶς σημειοῦται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὸ ἐκ δρ. 148,791:52 ὑπερβάλλον τῶν εἰσοδημάτων ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, καὶ παρατηρεῖ ὅτι αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις ἐκ τῶν καθυστερημάτων τῆς χρήσεως τοῦ 1852, ἐνῷ θὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἑπομένων χρήσεων, καθ' ἃς θέλει πραγματοποιηθῆ ἡ εἴσπραξις, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσι καὶ ὡς ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1852.

Ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ Ἐπιτροπή σας ἐρείδει τὰς ἐξῆς ἐπὶ ἑκάστου τῶν ὑπουργείων τούτων παρατηρήσεις, βασιζομένας ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας παρ' αὐτῶν τῶν ὑπουργείων ἔλαβεν.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μέχρι τέλους τοῦ 1852 ἐπεκράτει, δυνάμει κανονισμοῦ λογιστικοῦ, ἐκδοθέντος καὶ μὴ δημοσιευθέντος κατὰ τὸ 1834, ἡ τάξις τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ του κατὰ μῆνα τὸ ἓν δωδέκατον αὐτοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅτι κατὰ τὸν μνησθέντα κανονισμὸν δὲν ὑπεχρεοῦτο τὸ ὑπουργεῖον νὰ τηρῇ τὴν τάξιν τῆς μὴ ὑπερβάσεως τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ἀλλ' ἀδιακρίτως διεχειρίζετο ὁλόκληρον τὸ ἐτησίως προϋπολογισθὲν ποσόν. Ἐπεμελεῖτο δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως νὰ ἦναι τὰ ἐξοδευθέντα εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἴσα πρὸς τὰ ὑπολογισθέντα, καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀπέβλεπεν ἐπακριβῶς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεώς του. Ἡ τάξις αὕτη ἐπεκράτησε μέχρι τέλους τοῦ 1852, ἀπὸ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1853 συνεμορφώθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μὲ τὸν λογιστικὸν τοῦ Κράτους νόμον, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1852 Β. διατάγματος ἐπέστρεψε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περισσεύοντα εἰς τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα χρήματα, τὰ ἐξ ὅλων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, συνιστάμενα εἰς δραχ. 272,202:40, ὡς τοῦτο δείκνυται ἀπὸ τὸ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παρουσιασθὲν ὑπ' ἀριθ. 1343 τῆς 9 Ἀπριλίου 1853 γραμμάτιον παραλαβῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Εἰς δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτὸ πιστώσεις·

ἐπὶ τοῦ	Κεφ. Β'. δι' ἔκτακτα ἔξοδα . . .	δρ.	9,890:77
ἐπὶ τοῦ	» Γ'. γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	»	130,383:77
ἐπὶ τοῦ	» Δ'. ἔκτακτα ὑγειονομικά . .	»	14,902:19
ἐπὶ τοῦ	» Ε'. δραβεῖα καὶ συνδρομαὶ .	»	15,440:98

ἐπὶ τοῦ	» Ε'. ἀποζήρ. ἑλῶν καὶ τελμάτων	»	59,595:81
ἐπὶ τοῦ	» Ϛ'. κατασκευὴ δημ. οἰκοδομῶν	»	6,816:75
ἐπὶ τοῦ	» Ζ'. κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν	»	27,994:79
ἐπὶ τοῦ	» Η'. βοήθειαι γενικαί	»	3,287
ἐπὶ τοῦ	» » βοήθειαι ἰδιαίτεραι . . .	»	83,035:16.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀδύνατον ἦτο νὰ ὁρισθῶσι λεπτομερῶς τ' ἀντικείμενα εἰς ἃ ἤθελον ἐξοδευθῆ, ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιτροπή σας ὀρθὸν εὑρέθη νὰ ζητήσῃ τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα, καὶ ταῦτα ἐπὶ ἑκάστου τῶν Κεφαλαίων σπεύδει νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἰδιαιτέρῳ πίνακι ὑπὸ Στοιχ. Α'. πανομοιοτύπως ὅπως ἔλαβεν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η'. ἐξοδευθέντος ποσοῦ ἐκ δραχ. 83,035:16 εἰς ἰδιαιτέρας βοηθείας καὶ συνδρομὰς ἐφημερίδων, ἡ Ἐπιτροπή σας παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἐξ ὡρισμένα ἄτομα διδομένας διαρκῶς καὶ ἀδιακόπως βοηθείας, τοῦτο καὶ τακτικώτερον καὶ σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν τὰ ἄτομα ταῦτα δικαίωμα ἐκτήσαντο διὰ τὰς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸς τὴν πατρίδα, ν' ἀποκτήσωσι τὴν δικαίαν ἀνήκουσαν ἀμοιβὴν αὐτῶν διὰ νόμου, βεβαίας οὔσης τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ποτὲ τὰ Νομοθετικὰ σώματα δὲν ἤθελον ἀρνηθῆ νὰ ψηφίσωσι πᾶν ὅ,τι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ καὶ ὑπαγορεύει.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐφημερίδας, καὶ τὴν οὕτως ἐκ τοῦ Κεφαλαίου τῶν βοηθημάτων γενομένην χορήγησιν, ἡ Ἐπιτροπή σας θεωρεῖ ἀναγκαῖον ὥστε ἡ δαπάνη αὕτη νὰ ποσοδιορίζηται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δι' εἰδικοῦ ἄρθρου.

Ἡ ἐπιτροπὴ μὴ εὑροῦσα ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τὰ ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων προξενικῶν δικαιωμάτων εἰσπραχθέντα ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ὑπὸ Στοιχ. Β'. πίνακος, θεωρεῖ δ' ἀναγκαῖον ὥστε αἱ εἰσπράξεις νὰ φαίνωνται τοῦ λοιποῦ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ.

Ἐπὶ μὲν τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων ἡ Ἐπιτροπή σας μηδεμίαν ἄλλην ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν, διότι ταῦτα δὲν διαφέρουσι τῶν προϋπολογισθέντων, καὶ διότι τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτῶν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνεγνώρισε καὶ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον ἐχορήγησεν, εἰμὴ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ποσότητος τῶν

δραχμῶν 2388,61 τῶν καθ' ὑπέρβασιν ἐξοδευθεισῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἤδη συμπληρωτικὴ πίστωσις, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν ἀνάγκην ἡ Ἐπιτροπή σας ἀναγνωρίζει, καὶ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλήν. Αὗται δὲ διαιροῦνται ὡς ἑφεξῆς.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ἔξοδα ἀποζημιώσεως μαρτύρων	δρ.	957:74
Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἔξοδα τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, διατήρησις κατασδίκων, δημοσίων λουτρῶν, καὶ ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν	»	663:08
Καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ ποσοστὰ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, δι' ὑλικὸν χαρτοσήμου καὶ δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα δασῶν	»	767:79
		2,388:61.

Ἐπὶ δὲ τῶν εἰσόδων ἡ Ἐπιτροπή σας ἀναγκαῖον ἐθεώρησε νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ αὐτὴ ἀναλογία ἀδιακόπως καὶ πάντοτε ἐπικρατεῖ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, μενόντων κατ' ἔτος καὶ σχηματιζομένου τοῦ ἑνὸς σχεδὸν περιττώματος αὐτῶν εἰς καθυστεροῦντα, ὡς τοῦτο ἀλανθάστως δεικνύεται ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντας ἐν τῇ Βουλῇ καὶ μὴ κυρωθέντας εἰσέτι ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1853, 1854 καὶ 1855, ὡς ἑφεξῆς.

Ὑπολογισθέντα εἰσπρακτέα ἀπὸ κεκλεισμένας χρήσεις.	Εἰσπραχθέντα ἐντὸς τῆς χρήσεως.	Ὑπόλοιπα πρὸς εἴσπραξιν.
Τοῦ μὲν 1853, 1,271,000	1,120,669:75	3,393,921:60
Τοῦ 1854, 1,271,000	1,075,089:14	3,516,875:89
Τοῦ 1855, 1,053,782	1,399,887:53	2,878,358:94

Περίστασις, ἥτις δυστυχῶς ἐμφαίνει σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ πλημμελὲς τοῦ ἐπικρατοῦντος οἰκονομικοῦ συστήματος. Πρὸς δὲ ταῦτα ἀπαντᾷ καὶ ἡ ἀνισότης τῶν εἰσπράξεων εἰς τινας ἐπαρχίας πρὸς τινας ἄλλας τοῦ Κράτους, καὶ τοι ὁμοειδῶν ὄντων τῶν φορολογουμένων προϊόντων αἱ μὲν τούτων· ὥστε καθυστεροῦν πλέον τῶν 35 καὶ 40 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς φορολογίας των, αἱ δὲ λοιπαὶ μόλις 10 καὶ 15 τοῖς 0|0, καὶ ταῦτα πάντα ὅτε αἱ κυριώτεραι ἀφορμαὶ πρὸς καταρτισμὸν καθυστερούντων οὐσιωδῶς ἠλαττώθησαν. Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἡ ἐπιτροπή σας ἐπικαλεῖται τὴν σύνεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀναίρεσιν μέτρου θεραπεύοντος τὸ κακὸν καὶ ἀπαλλάσσοντος

συνάμα τὸ Δημόσιον ἑνὸς σημαντικωτάτου ἐξόδου ἐξογκουμένου κατ' ἔτος καὶ πλησιάζοντος ν' ἀναβιβασθῇ εἰς τὰ δύω ἑκατομμύρια δραχμῶν, εἰς ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, ἐνῷ ταῦτα ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὠφελιμώτερον καὶ εὐεργετικώτερον ἦτον ἐὰν δι' ἑνὸς ἄλλου μέτρου εἰσπράξεως ἔμενον πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τῶν καθυστερούντων ἐπὶ κεκλεισμένων χρήσεων ἡ ἐπιτροπή Σας σκοπὸν προέθετο νὰ φέρῃ σπουδαίως τὰς παρατηρήσεις της καὶ νὰ ἐκθέσῃ ὅτι καιρὸς πλέον ἦτο νὰ γνωρίσωσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ὁποῖα καὶ ὁπόσα κατ' ἀριθμὸν εἰσὶ τὰ καθυστεροῦντα ἑνὸς ἑκάστου ἔτους ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον, ἀλλὰ προβᾶσα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἐπὶ τούτου πληροφοριῶν, μὲ εὐχαρίστησίν της ἀναγγέλλει ὅτι ὄχι μόνον ἐπληροφορήθη, ἀλλὰ καὶ ἰδίοις ὀφθαλμοῖς ἀντελάβετο ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀκριβῶς κατηρτίσθη καὶ ἐπεραιώθη παρὰ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου μέχρι τοῦ 1857 καὶ εἰς τύπωσιν ἐδόθη πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις της ταύτας ἡ ἐπιτροπή Σας ἐκθέτει ὅτι μὲ εὐχαρίστησίν της εὑρίσκει ἐκπληρωμένας τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 59, 103, 104 καὶ 118 τοῦ περὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου. Καὶ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 59 τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ τῶν κλεισμένων χρήσεων, ἀναβαῖνον εἰς δραχμὰς 1,009,791:38, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1852 ἐτῶν καθυστερούντων, διακρινομένου τοῦ ἐπὶ ἑκάστου ἔτους εἰσπραχθέντος ποσοῦ. (Ὅρα ἀναλυτικὸν πίνακα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1853 ἐν σελ. 10.) Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 113, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13|25 Νοεμβρίου 1836 νόμου εἰσεποιήθησαν ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 μέχρι τοῦ 1853 συμπεριλαμβανομένου, διακρινομένων τῶν ἐφ' ἑκάστου ἔτους ἐκποιηθέντων, ἐκτασις ἐκ στρεμμάτων 3903 καὶ μέτρων 99 ἀντὶ δραχ. 1,157,794. (Ὅρα προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως τοῦ 1853, καθυποβληθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1854 παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Κυρίου Π. Ἀργυροπούλου.)

Ἐπίσης δυνάμει τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμων ἐπραγματοποιήθησαν προικοδοτήσεις ἐκ γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τέλους τοῦ 1853·

Ἐκ γαιῶν στρεμμ.	51,261,556	ἀντὶ δραχ.	1,958,672:93
Ἐκ φθαρτῶν κτημ.	345,684	» »	197,147:36
	51,610,240		2,155,820:29

(Ὅρα ἐν σελίδι 35 τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω πρωσωρινῆς καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.)

Ὡσαύτως τῶν ἐπὶ ποσοῦ δραχμῶν 9,894,225 ἐκδοθέντων φαλαγγιτικῶν γραμματίων, καὶ συνεπείᾳ τούτων ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1838 μέχρι τέλους τοῦ 1853 ἐκ στρεμμάτων γαιῶν 164,312 καὶ μέτρων 745 ἀντὶ δραχμῶν 5,295,526

Ἐντὸς αὐτῶν ὑπαρχουσῶν ἐλαιῶν 1,322, μορεῶν 467 καὶ 787 ἄλλων δένδρων καὶ ἐκ φθαρτῶν κτημάτων ἐκ στρεμ. 1887, μέτρ. 773, δρ. 872,741

Στρεμ. 166,200 » 518 » 6,168,267.

Μένει δὲ ποσὸν φαλαγγιτικῶν γραμματίων πρὸς πραγματοποίκσιν ἐκ δραχ. 3,726,558. (Βλέπε ἐν σελ. 47 τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω προσωρινῆς καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ).

Ὡσαύτως τῶν εἰς προίκισιν ὀρφανῶν ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1853, διακρινομένης ἑκάστης προικίσεως κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα, γαιῶν στρεμ. 8738 καὶ μέτρων 145. (Ὅρα ἐν σελίδι 53 τῆς αὐτῆς καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ).

Ὡσαύτως τῶν εἰς πυρπολιστὰς καὶ χωροφύλακας παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἀπὸ τοῦ 1842 μέχρι τέλους τοῦ 1853, διακρινομένης ἑκάστης παραχωρήσεως κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα ἐκ στρεμ. 600 καὶ μέτρων 39. (Ὅρα ἐν σελίδι 55 τῆς αὐτῆς καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.)

Ὡσαύτως τῶν εἰς τοὺς Κρῆτας γενομένων παραχωρήσεων δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ ΡΙΔ' νόμου, ἐφ' ὧν καὶ ἐξεδόθησαν τακτικοὶ τίτλοι ἰδιοκτησίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1851 μέχρι τέλους τοῦ 1853, διακρινομένης ἑκάστης παραχωρήσεως ὀνομαστὶ καὶ κατ' ἐπαρχίαν.

Δυνάμει τοῦ ψηφίσματος

	γαῖαι στρέμ.	5572,	μέτρα 789.
Δυνάμει τοῦ Νόμου . . .	3,574,	»	167
	9,146,		956.

(Ὅρα ἐν σελίδι 60 τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.)

Ὡσαύτως τῶν εἰς νεοφωτίστους γενομένων παραχωρήσεων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1853, διακρινομένων ἀκριβῶς κατ' ἐπαρχίαν καὶ ὄνομα καὶ συνισταμένων

ἐκ γαιῶν στρεμμ. . . .	20,929.395	
ἐκ κήπων	132,045	
ἐξ ἐλαιοπεριβόλων . . .	982,870	
ἐκ μορεοπεριβόλων . . .	681,623	
ἐξ ἀμπέλων	113,961	
ἐξ οἰκοπέδων	113,995	καὶ ἐξ ὑδρομύλων ὁκτώ. (Βλέπε ἐν σελ. 68 τῆς αὐτῆς καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.)

Κατὰ δὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει καὶ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ὑπάρχει πίναξ, ἐμφαίνων τὰ εἰς τὸ δημόσιον κατακυρωθέντα κτήματα, τὸ ὄνομα τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου, τὸ εἶδος αὐτῶν καὶ τὸ ποσὸν, εἰς ὃ κατεκυρώθη εἰς τὸ Δημόσιον. Ἅπαντα δὲ τὰ κτήματα ταῦτα συνίστανται ἐξ οἰκιῶν, οἰκοπέδων, γαιῶν, ἀμπέλων, ἐλαιοτριβείων, ἐλαιοπεριβόλων κτλ. τὸ ὅλον, κτημάτων 1228 ἀντὶ δραχμῶν 613,803:33. (Βλέπε ἐν σελίδι 102 τῆς αὐτῆς καταστάσεως.)

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 118 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὁ ὢν Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῷ γενικῷ λογαριασμῷ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1853 ἐν σελ. 78—82 ἀκριβῶς ἐκθέτει τὴν πραγματικὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατάστασιν τοῦ δανείου Ροδοχιλδ, τοῦ ἐγγυηθέντος καὶ προκαταβαλλομένου ἀπὸ τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας Δυνάμεις. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπή Σας κατάλληλον θεωρεῖ νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὴν Βουλήν, καὶ αὐτὴ, ἂν ἐγκρνῇ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς, καθ' ὃν καὶ τὰ ἐσωτερικὰ χρέη τοῦ Κράτους πρέπει νὰ καθαρισθῶσι σύμφωνα μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων καὶ τὸ δίκαιον, καὶ μέτρον ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ληφθῇ πρὸς τὴν κατὰ μικρὸν καὶ βαθμηδὸν ἀπόσβεσιν τούτων.

Ἐπὶ τέλους ἡ Ἐπιτροπή Σας ἐξετάσασα καὶ τὴν ἐν σελ. 77 ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῶν ἀπολογισμῶν, παρατηρεῖ, ὅτι τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τοῦ 1852 παριστῶσι περίσσευμα ἐκ δραχ. 5,362,867:43. Ἐπειδὴ δὲ τὸ περίσσευμα τοῦτο ἀποτελεῖται καὶ ἐξ ἐνεργητικοῦ ὅλως σχεδὸν ἐπισφαλοῦς, καὶ τοιοῦτον θεωρεῖται·

α') τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου χορηγηθέντα δάνεια, συμποσούμενα εἰς . . δρ. 730,272:44
β') τὰ ὑπὸ τῶν ὑπολόγων ὀφειλόμενα . . » 561,453:50
γ') τὰ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐπισφαλῶν . . . » 798,665:23

ὁμοῦ » 2,090,391:17

Ἡ ἐπιτροπή Σας φρονεῖ ὅτι εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐκκαθαρίσεως τούτων, καὶ ἐπὶ τῶν πραγματικῶς ἐπισφαλῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ περὶ ἀποσβέσεως τῶν παραλειμμάτων διάταξις τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἵνα καὶ τὰ δημόσια βιβλία περιέχωσι πραγματικὸν ἐνεργητικόν, καὶ τὸ περίσσευμα μὴ ἐξογκοῦται (ἄρθρ. 105, 106 λογιστ. νόμου.)

Τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ τῶν καθυστερούντων πρὸς τὸ δημόσιον, διότι ὅσον βραδύνει τὸ ἔργον τοῦτο, τοσοῦτον χειροτερεύει ἡ θέσις τοῦ Δημοσίου καὶ αὐξάνει ἡ ἀμηχανία.

Περαίνουσα ἡ Ἐπιτροπή Σας τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1852 ἔκθεσίν της, ὁρμᾶται νὰ ἐκθέσῃ ἐπὶ τέλους ὅτι τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον δὲν συνοδεύουσιν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου προβλεπόμενα στοιχεῖα, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ὕστερον ἀπὸ τὰ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς συνεδριάσεως ΛΖ'. τῆς 17 Μαρτίου π.ε. λεχθέντα περιττὴν θεωρεῖ πᾶσαν περὶ τούτου ἀνάπτυξιν. Περιορίζεται δὲ μόνον νὰ εὐχηθῇ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀκριβῆ τήρησιν τῶν τοῦ λογιστικοῦ νόμου διατάξεων ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν συνίσταται πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1852 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σταῦρος Βλάχος,
Α. Σ. Δανόπουλος,
Σ. Τ. Δοκός,
Ι. Π. Ταταράκης,
Σ. Κοπανίτσας,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Ἐλ. Καλογερᾶς,
Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης,
Α. Δεκιγάλας.»

ΠΙΝΑΞ Α'.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

α' Ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1852 ἔτους.

Β'. 5. Ἔκτακτα διοικητικὰ πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 9,890:77

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς.

Εἰς ἔξοδα μεταθέσεως διοικητικῶν ὑπαλλήλων 3,940:95
Εἰς ὁδοιπορικὰ ἐκτάκτων ἀποστολῶν ἕνεκα διοικητικῶν προαναφορῶν καὶ ἄλλων περιστάσεων τῆς ὑπηρεσίας . . . 4,100:54
Εἰς μεταθέσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχείων τινων Ἐπαρχείων ἀπὸ τὰς θερινὰς εἰς τὰς χειμερινὰς ἕδρας αὐτῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν 206:90
Εἰς προμήθειαν ἐπίπλων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων 570,55
Εἰς ἀντιμισθίαν καὶ ὁδοιπορικὰ τῶν Β ἐπιτρόπων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων . . 1,071:83

9,890:77.

Γ'. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 130,383:77

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς.

Εἰς χορηγίας πρὸς ὑπηρετήσαντας ὁδηγοὺς καὶ ἐθνοφύλ. 58,962:08
Εἰς ἀμοιβὰς ἐπὶ καταδιώξεσι, συλλήψεσιν ἢ φόνοις λῃστῶν καὶ ἀποζημιώσεις τῶν κατὰ τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας ζημιουμένων καὶ κατ' αὐτὴν ἀναραγθούντων 40,435
Εἰς περιθάλψεις χορηγηθείσας εἰς τοὺς ἐκ τῆς λῃστείας παθόντας 3,240
Εἰς ἔξοδα ἀποπομπῆς ἀέργων καὶ φαυλοβίων καὶ συνδρομὴν πρόσφύγων 2,580:82
Εἰς ἐφαρμογὴν μέτρων πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας . 25,165,87

130,383:77.

Α. 7. Ἔκτακτα ὑγειονομικὰ πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 14,982:19

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς·

Εἰς χάρτην διὰ τὰ βιβλία, πίνακας καὶ πιστοποιητικὰ τῆς ὑγειονομικῆς ταπτικῆς ὑπηρεσίας	1,992:21
Εἰς λέμβους	566:15
Εἰς σκεύη, στρωμαίας καὶ ἔπιπλα τῶν γραφείων	493:78
Εἰς ἔξοδα ἀποστολῆς ἢ μεταθέσεως ὑπαλλήλων	1010:81
Εἰς ἔκτακτα ὑγειονομικὰ μέτρα διὰ τὰς ἐνσκηπτούσας ἐπιδημίας κλπ. ἔξοδα ἀποστολῆς ἐπιτρόπων εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ὑγειονομικὴν σύνοδον . .	10,093:25
	14,902:19.

Ε΄. 5. Βραβεῖα καὶ συνδρομαὶ πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 15,440:98

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς·

Εἰς ἀγορὰν σπόρου μεταξοσκωλήκων	597:50
Εἰς ἀγορὰν γεωργικ. ἐργαλείων.	350
Διὰ τὴν ἀποστολὴν προϊόντων ἐν Λονδίνῳ	800
Διάφορα ἔξοδα πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας .	1,693:48
Συνδρομαὶ θεάτρου . . .	12.000
	15,440:98.

Ε΄. 12 Ἀποξήρανσις ἑλῶν καὶ τελμάτων πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 59,595:84

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἐγένετο πρὸς ἀποξήρανσιν τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου.

ΣΤ΄. 3. Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν, πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 6,816:75

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς·

Εἰς ἐπέκτασιν τῶν ἐν Ῥίῳ φυλακῶν	4,800
Διὰ τὸν προμαχῶνα Μιλτιάδου	976:75
Εἰς κατασκευὴν θύρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Μουσείου	590
Εἰς κατασκευὴν ὑγειονομικοῦ φυλακείου ἐν Ἐλαφονησίῳ .	450
	6,816:75.

Ζ΄. 2. Κατασκευὴ ἀημ. ὁδῶν πληρωθέντα κατὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως . . . 27,994:79

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς·

Πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς ὁδοῦ Στυλίδος	626:49
Πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς Πλατείας τοῦ Μουσείου	110
Δι' ἀγορὰν ἐργαλείων . .	270:49
Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως	26,972:81
Διὰ καταμετρήσεις πέριξ τῶν Ἀθηνῶν	15
	27,994:79.

Η΄. 2. Βοήθειαι γενικαὶ· πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 4,287:44

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀναλύεται ὡς ἑξῆς·

Συνδρομὴ διὰ τὸν ναὸν Βαλτετσίου	1,000
Πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὑδραγωγείου Ναυπλίου καὶ Πύλου .	864:38
Συνδρομὴ διὰ τὸν ἐν Ἀδάμαντι συνοικισμὸν τῶν Κρητῶν.	500
Ὁμοίως τῶν Ψαρριανῶν . .	1,923: 6
	4,287:44.

Η΄. 2. Βοήθειαι ἰδιαίτεραι· πληρωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 83,035:16

Διὰ συντάξεις συνεπείᾳ Β. Διαταγμάτων πρὸ τοῦ 1843 ἐκδεδομένων	17,154:25

Διὰ τὴν ἐν ταῖς μοναῖς διατήρησιν φρενοβλαβῶν	1,764:75
Διὰ κηδείας	3,036:51
Διὰ βαθμήματα καὶ συνδρομὴν ἐφημερίδων	61,079:65
	83,035:16.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Σημείωσις τῶν βεβαιωθεισῶν εἰσπράξεων τῶν ἐμμίσθων προξενικῶν θέσεων διὰ τὸ ἔτος 1852.

Προξενεῖον	Κωνσταντινουπόλεως	δραχ. 127,512:47
»	Σμύρνης	» 14,274:95
»	Θεσσαλονίκης	» 4,617:93
»	Κρήτης	» 2,318:14
»	Ἰωαννίνων	» 2,258:15
»	Τεργέστης	» 19,060:09
Ὑποπροξενεῖα	Γαλαζίου	» 11,451:26
»	Βραΐλας	» 21,574:25
»	Βώλου	» 2,740:11
		205,837:65.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ παροῦσα σημείωσις ἐξήχθη ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ τηρουμένων λογαριασμῶν διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος χρῆσιν.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 47,450:53 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Ἰατρὸν καὶ Ν. Ματθαίου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 83.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 47,450:53|00 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὸ 1858, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν
Κων. Θεοδώρου		Π. Καμπάνης	Ν

Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ἰλίας Παπαδαΐος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάν. Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἰλίας Καραγιάννης	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Δ. Π. Πιτροπουλάκης	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κουβούλης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Πελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στερανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρήγος		Γ. Γουλιμής	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀθωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	

Σ. Βαρότσης		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Ιωαν. Σκαβέντσος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Γ. Νικολάου	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος		Μιχαλ Σολωμός	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Ν. Καναβός		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Ιωάννης Εὐσταθίου	Ν	Αν. Ρενουάρδος	Ν
Γεώργιος Ιατρός	Ν	Ιωάννης Σαγρέδος	Ν
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	Ν	Παναγ. Ψάθης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Αντ. Αρμάος	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Στ. Καπετανάκης	Ν	Αναγν. Παπατσώρης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Χ. Χριστόπουλος		Δημ. Σταΐκος	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ν. Πανουργιᾶς		Παντολ. Κουντουριωτης	Ν
Κῶθ. Κεχαγιᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	Ν
Π. Καλαμογδάρτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Π. Πατρινός		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Λύγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης		Ἀναγν. Μάντσαρης	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 καὶ μοναδικοῦ ἄρθρου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, ὅτε ἄλλοτε ὡμίλησε περὶ προξένων, τινὲς μὲν ἐνόμισαν τοὺς λόγους του ὡς ὑπερβολάς, ἄλλοι δὲ καὶ τὸν ἀντέκρουσαν, ὡς π. χ. ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος, ὅστις ἀπεκάλεσε τοὺς προξένους λιμένα σωτήριον, καὶ ἄλλοι τινὲς ἀντιπροσωπεύοντες μάλιστα ἐπαρχίας παραλίους. Ἀλλ' ἀκολούθως πάντες ἤρχισαν νὰ κατακραυγάζουν κατὰ τῶν προξένων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν νομοσχεδίου ἐλαττοῦντος τὰ λιμενικὰ δικαιώματα. Σχηματίσας δὲ καὶ ἐπιτροπήν, ἧς ἀπετέλει καὶ αὐτὸς μέρος, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὰς σκέψεις του διὰ νὰ φέρῃ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν γνώμην της, ὅπερ καὶ ἔπραξε.

Συνιλθούσης λοιπὸν τῆς Βουλῆς, ἐνόμιζεν ὅτι ἐν τῶν πρώτων νομοσχεδίων, ἅτινα ἤθελον εἰσαχθῆ, ἤθελεν εἰσθῆ δικαίως τὸ περὶ προξενικῶν τελῶν, ἀλλὰ βλέπων βραδύνουσαν τὴν εἰσαγωγήν του, ἠναγκάσθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ὑπουργόν, ὅστις τῷ εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκ τινο ὡς εἶχε καταρτισθῇ, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο συνέταξεν ἕτερον, ἀλλὰ δυσυχῶς οὐδὲ τοῦτο ἐπαρουσιάσθη μέχρι τοῦδε, καὶ ἐν τοσούτῳ ἡ σύνοδος λήγει, ἡ δὲ θεραπεία τοῦ κακοῦ ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέλθῃ ταχέως, διότι ἂν δὲν εἰσαχθῇ ἐφέτος τὸ νομοσχέδιον, εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος ἀγνοεῖ ἂν θέλει εὑρεῖ ζῶντα τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ τὸν θεραπεύσῃ.

Ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦτο, καὶ λυπεῖται διότι δὲν εἶναι παρὼν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός, νὰ εἴπῃ καὶ πάλιν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ πλέον εἰς νόμος ἁπλοῦς καὶ σαφῶς ὁρίζων τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταπίεσεων, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην οἱ δυστυχεῖς πλοίαρχοι ὑφίστανται ἐκ τῆς πλεονεξίας τῶν προξένων. Βλέπων δ' ἀπέναντι αὐτοῦ ἕνα ἔντιμον πλοίαρχον ἐκ τῆς πατρίδος του, θέλει φέρει ἓν παράδειγμα πρόχειρον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ λόγου του. Ὁ πλοίαρχος οὗτος ἐλλιμενισθεὶς εἰς Κέρκυραν μετὰ τοῦ πλοίου του, ἔχοντος φορτίον σίτου, ἐπλήρωσε τὰ λιμενικά του δικαιώματα καὶ ἀκολούθως ἀπέπλευσε διὰ τὸν πρὸς ὃν ὅρον του. Ἀλλ' ἀναγκασθεὶς ἐκ καιροκαιρίας νὰ ἐπανέλθῃ, ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ προξένου νὰ τῷ ἐγχειρίσῃ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, ὁ δὲ πλοίαρχος τῷ ἀπήντησεν ὅτι ἐκ τῆς ἐναντιότητος τῶν ἀνέμων ἀναγκασθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ, δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἔγγραφά του, τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος πρόξενος εἶχεν ἐπιθεωρήσει. Ἐν τούτοις, ἐπιμένοντος τοῦ προξένου, ὁ πλοίαρχος ἠναγκάσθη νὰ τὰ δώσῃ, καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ καὶ δευτέραν φορὰν ὁλόκληρα τὰ λιμενικὰ δικαιώματα. Ἐκτὸς δὲ τῆς διπλῆς καὶ ἀδίκου ταύτης φορολογίας, οἱ δυστυχεῖς πλοίαρχοι ὑποβάλλονται καὶ εἰς τὴν πλημμύραν ἄλλου εἴδους, μὴ στηριζομένου εἰς οὐδένα νόμον καὶ καλουμένου *ἔκπατον δικαίωμα*. Τοιαύτη δὲ κατάστασις εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν τὸ ναυτικόν μας εὑρίσκεται εἰς μαρασμόν, εἶναι σκληρὰ ἀδικία ἐπισπεύδουσα τὴν καταστροφὴν τῆς ναυτιλίας, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ὅσον τάχιον τοῦ κακοῦ θεραπείαν.

Προσθέντος δέ τινος, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύοντος εἶναι σπουδαῖαι καὶ νομίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι παρὼν καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας

παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι θέλει εἰδοποιήσει τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν διὰ νὰ παρουσιασθῇ καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Οὕτω δὲ δεκτοῦ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἰδίων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδὲ προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον. Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων πεντήκοντα, καὶ λεπτῶν πεντήκοντα τριῶν, 47,450:53, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, διανεμητέα εἰς τὰ ἑξῆς Κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ι. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

Ἄρθρ. 3. Βασιλικὰ διάσημα . . . . δραχ.		26,507:10
» 3. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους »		3,000
ΚΕΦ. ΙΙ. *Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.*		
Ἄρθρ. 5. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι . . . . »		1,043:43
ΚΕΦ. ΙΑ. *Ἔξοδα μεταβλητέα.*		
Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα . . . . . »		17,000
Τὸ ὅλον δραχ.		47,450:53.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 47,450:53|00 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὸ 1858, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Ν. Καΐρης	Ν
Κωνς. Θεοδώρου		Ἀντών. Καμπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Δημήτριος Τσάκρης	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος	

Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισ. Νικολαΐδης . . .	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας . . .	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιώννης . . .	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανὸς	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἰωθ. Κανελλόπουλος . . .	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Ν	Νικόλαος Ματθαίου . . .	Ν
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλαγερᾶς . .	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταματίος Μήτσας . . .	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . .	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .		Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .		Ἀναγν. Δεδόπουλος . . .	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	
Σάλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .		Γ. Κεφάλας	
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Ν
Ἰω. Λαρεντσιάδης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης . . .	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰωάννης Προβελέγιος . . .	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος .	Ν	Ἰωάννης Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Χουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Α. Δημητρακόπουλος . . .	
Ἀθαν. Δανελόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	

Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ν. Καναδός		Μιχαήλ Σολωμός	
Ιωάν. Εὐσταθίου	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Γεώργ. Ναύτης	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Ἀντ. Ρενουάρδος	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Νικόλαος Πιερράκος	Ν	Παναγιώτης Ψαθᾶς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρκος	
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Ν. Πανουργιᾶς		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Λόντος		Στεμάτιος Γ. Δουκός	Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Π. Πατρινός		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης		Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Γεώρ. Μπάστας	Ν	Ἀναγ. Μάντσαρης	
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνεγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1/2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καλρτς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 31 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἐκτὸς τοῦ ἑ. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 464,307:64 τοὺς Κ. Βλάμην, Α. Λόντον, Α. Πετιμεζᾶν, Ν. Βουδούρην, Γ. Ἰατρὸν καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀνακεφαλ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 172,720:48, τοὺς Α. Παπαδημητριάδην, Ν. Ἰατρὸν, Ν. Ἀεωπούλου, Χ. Θεοχαρόπουλον, Λ. Καλογερόπουλον καὶ Στ. Στερανόπουλον.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι πολίτης τις τῷ ἐνεχείρισεν ἀναφοράν, δι' ἧς παραπονεῖται κατά τινων ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, αἰκισάντων αὐτὸν καθ' ὁδὸν, ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ συναινῇ, ἂς ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάγνωσίν της.

Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς, εἷς τῶν γραμματέων ἀνέγνω αὐτήν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ προέδρου ἐὰν ἐγκρίνῃ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν· λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἔλαβε χώραν τοιοῦτον περιστατικόν. Ἄλλως τε νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔχει ἄλλην ἁρμοδιότητα παρὰ νὰ διευθύνῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν, ὅστις βεβαίως δὲν θέλει ἀφήσει ἀτιμώρητον τὴν πρᾶξιν, ἐὰν τοιαύτη ἔλαβε χώραν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, κατ' αὐτὸν, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀντικειμένου, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ προχθὲς ἀστυνομικώς τις ὑπάλληλος ἐρράπισεν ἕτερον δημοσιογράφον, καὶ ἐπομένως ἡ Βουλὴ καὶ δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν λόγον διὰ τὰ τοιαῦτα γεγονότα, ἅτινα μένοντα ἀτιμώρητα ἐνδέχεται νὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ νὰ καταστασθῶσι σοβαρώτερα.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπάρχουσι καὶ πέντε ἢ ἓξ ἀνανδροι στρατιῶται, οἵτινες νὰ ἐξώσειλαν εἰς πρᾶξιν τοσοῦτον χαμερπῆ, μολαταῦτα νομίζει ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἡμῖν αὐτοπροσώπως ὁ ὑπουργὸς τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὄντως δὲν ἔλαβε χώραν τοιαύτη ἀνανδρος πρᾶξις. Ἂν ὅμως δυστυχῶς ἡ πρᾶξις εἶναι ἀληθὴς, καὶ ἂν ἤρχισεν οὕτω νὰ τιμωρῆται ἡ τοῦ τύπου ἐλευθερία, διατί ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι τοιαῦται πράξεις αἰθάδεις καὶ ἀνανδροι δύνανται νὰ θέσωσι καὶ τὸν περίβολον τοῦτον;

Ἐπέμενεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐπεθύμει καὶ λυπεῖται μάλιστα διότι ἔγεινε λόγος περὶ ἑνὸς περιστατικοῦ τοσοῦτον λυπηροῦ,

Είναι άληθές ὅτι ἡ πρᾶξις νομίμως δὲν ἐβεβαιώθη εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ κοινῶς εἶναι γνωστὴ, διότι ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν δημοσιωτέραν ὁδὸν καὶ ἐνώπιον ὁμογρᾶς, ἥτις οὐδόλως ἐζήτησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀληθῶς ἀνανδρον αὐτὴν πρᾶξιν, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὴν ὁ προαγορεύσας. Ὑποστηρίζει διὰ τοῦτο τὴν γενομένην πρόταση, ὅπως ἐμφανιζόμενοι οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, κατ' αὐτὸν δέ, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, πληροφορήσωσι τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ γεγονότος καὶ τῶν ἐνεργειῶν των. Λυπεῖται ἀληθῶς πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία βλέπουσα παρεκτραπομένην τὴν δημοσιογραφίαν, ἀλλ' ἡ λύπη καθίσταται ζωηροτέρα ὅταν βλέπῃ τοιαύτας αὐτοδικίας, διότι ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκείνην, ἐν ᾗ ἕκαστος αὐθαιρέτως καὶ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεως ζητεῖ νὰ τιμωρήσῃ ἢ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἐναντίον του. Κοινωνία τοιαύτη εὑρίσκεται βεβαίως εἰς ἀποσύνθεσιν. Ὀφείλει διὰ τοῦτο ν' ἀποδοκιμάζῃ τοιαῦτα ἀντικοινωνικὰ περιστατικὰ τὸ ἑλληνικὸν μᾶλιστα ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ εἰσέτι μέγαν προορισμόν, καὶ τοῦ ὁποίου προορισμοῦ τὴν πραγματοποίησιν μᾶς ὑποδεικνύει ἡ Θεία Βουλὴ προσεγγίζουσαν.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι οὐδεμία πρᾶξις οἱαδήποτε ἤθελε τῷ προξενήσει τοσαύτην λυπηρὰν ἐντύπωσιν, ὅσην ἡ κατὰ πρόσωπου ἐπίθεσις. Ἡ περίστασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, εἶναι δυστυχῶς ἓν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς μέρος δημόσιον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ καταδείξῃ τὴν μεγάλην της λύπην, διότι στρατιῶται ἀνήκοντες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν κατεχράσθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν σπάθην των, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν αὐτοῖς ἡ Πατρὶς διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τιμήν της. Δείξατε τὴν λύπην σας διὰ πράξεις τοιαύτας, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι δὲν δύνανται ἢ νὰ ὦσιν ὀλέθριαι. Διὰ ταῦτα συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς ὅπως παρουσιαζόμενοι οἱ ὑπουργοὶ δώσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ συγχρόνως παραστήσωσι καὶ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους των ὅτι πράξεις τοιαῦται δὲν μένουσιν ἀτιμώρητοι.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι ἡ περὶ ἧς πράκειται σήμερον πρᾶξις εἶναι κατὰ δυστυχίαν τὸ δεύτερον περιστατικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποδεικνύει ἄλλο τι εἰμὴ ἔλλειψιν τῆς ἀπαιτουμένης καὶ ἀρεύκτου εἰς στρατὸν τακτικὴν πειθαρχίας. Ἡ πρὸ μικροῦ ἐν Λαμίᾳ συμβᾶσα λειποταξία ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸ χθὲς ἐνταῦθα λαβὸν χώραν περιστατικὸν ἐμφαίνει δυστυχῶς

μίαν ἔλλειψιν αὐστηρὰν, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ μὴ παραβλέψωμεν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ὁμόφωνος τῆς Βουλῆς ἀπαίτησις πρὸς ἐμφάνισιν τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν διὰ νὰ δώσωσι λόγον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ τὰ λαβόντα χώραν δυστυχῆ περιστατικὰ, τρανῶς ἀποδεικνύει τὴν λύπην, ἣν ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἠσθάνθη δι' ἓν γεγονὸς, ὅπερ ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, ὅστις τοσοῦτον καὶ τοσάκις ὠφέλησε τὸ ἔθνος. Τὸ περιστατικὸν εἶναι βέβαια ἀληθές, ὁ δὲ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας βουλευτὴς ἐκ τῆς μεγάλης του βεβαίας λύπης καὶ στενοχωρίας ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν πιστεύει ὅτι ἔλαβε χώραν πρᾶξις ἀληθῶς ἀπίθανος. Ἐν τούτοις ἡ πρᾶξις ἐγένετο καὶ ἐγένετο δυστυχῶς ὑπ' ἐκείνων, εἰς οὓς τὸ ἔθνος ἐνεπιστεύθη τὴν τιμήν του, τὴν ἀσφάλειάν του, τὴν δόξαν του. Περιστατικὸν ἕτερον, δεῖγμα καὶ ἐκεῖνο ἐλλείψεως πειθαρχίας στρατιωτικῆς, ἔλαβε χώραν πρὸ μικροῦ ἐν Λαμίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ὄχι πλέον αὐτὸς ἢ ἐκεῖνος ὁ ὑπουργὸς, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τούτου καὶ δώσῃ λόγον διὰ τὰ γενόμενα.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ μιᾷ φωνῇ παρεδέχθη ὅπως αὔριον προσελθόντες οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἐπὶ τῶν σήμερον ἐκτεθέντων περιστατικῶν.

Μετὰ ταῦτα λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ εἰς τὰς δύω παρελθούσας συνόδους πολὺς ἐγένετο λόγος ὅπως ἐμφανιζόμενος ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ ἑνὸς ἀντικειμένου, ὅπερ ἀφορᾷ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος καὶ τὴν δημοσίαν πίστιν, ὡς θέλει τὸ ἀποδείξει κατὰ τὴν συζήτησιν, τὸ ἀντικείμενον δ' αὐτὸ εἶναι τὸ τῶν κρητικῶν γραμματίων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ κατὰ τὰς δύω παρελθούσας συνόδους δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐπιθυμία τῆς Βουλῆς, παρακαλεῖ αὐτὴν νὰ ὁρίσῃ μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν νὰ συζητήσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ προέλθῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν.

Ἀλλὰ τῆς Βουλῆς ἐγερθείσης πρὶν ἢ ὁ πρόεδρος προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν της, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1|2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Λ. Δ. ΛΥΤΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 1 Ἀπριλίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 464,307.64|00, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ζημία ἡ προκύψασα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τῆς προμηθείας τῶν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας παραχωρηθέντων τριῶν ἀτμοπλοίων, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὕδρα καὶ τὸ Πανελλήνιον, ἐκ δραχμ. 464,307:64 εἶναι μὲν βαρεῖα καὶ ἐπαισθητή, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐπήγαγεν ἕνεκα τῶν κατὰ τὴν προμήθειαν αὐτῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, καὶ τῶν εἰς πᾶσαν νέαν ἐπιχείρησιν τοιούτου ἔργου ἀναποδράστων ἐπιζημίων δυσχερειῶν.

Ἡ ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ προεξέτασις τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἔκτακτον πίστωσιν ἐκ δραχ. 464,307:64 νομοσχεδίου, ὅπερ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν, διεξελθοῦσα μετ' ἐπιστασίας τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν, καὶ πεισθεῖσα ἐξ αὐτῆς ὅτι ἡ ζημία τοῦ δημοσίου ἀπέναντι τῶν ἠθικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους ἐκ τῆς πρόδου τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας ἀποβαίνει ἧττον ἐπαισθητή, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 1 Ἀπριλίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπή

Α. Λόντος, Γεώργιος Ἰατρός,
Ἑλ. Καλαγερᾶς, Ν. Βουδούρης,
Κ. Βλάμης.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ αἰκισμοῦ πολίτου τινός· λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ πρᾶξις, ἐφ' ἧς εἰζήτησεν ἡ Βουλὴ πληροφορίας, δὲν κατηγγέλθη μέχρι τοῦδε εἰς οὐδεμίαν στρατιωτικὴν ἀρχήν. Ὅτε δὲ ὁ Φρούραρχος τῷ ἀνήγγειλε χθὲς τὸ δυσάρεστον τοῦτο γεγονός, τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐγένετο μήνυσις ἐκ μέρους τοῦ παθόντος πολίτου κἂν ἂν ἐτιμωρήθησαν οἱ πρὸς οὓς ἀποδίδεται ἡ πρᾶξις ὑπαξιωματικοί. Τῷ ἀπήντησε δὲ ὁ Φρούραρχος, ὅτι δὲν

ἔγινε μήνυσις καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τιμωρηθῇ ἀμέσως ἡ πρᾶξις, ἐπειδὴ δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσέτι οἱ αὐτουργοί. Κατὰ συνέπειαν συνέστησεν εἰς τὸν Φρούραρχον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν καὶ νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον. Ἑπομένως δὲν γνωρίζει πρὸς τὸ παρὸν οὐδὲν ἄλλο ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, παρὰ μόνον ὅτι τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τῷ παρεπονέθη, διότι ὁ συντάκτης τῆς Αὐγῆς ἔγραψεν εἰς ἀριθμόν τινα τῆς Ἐφημερίδος του, ὅτι ὁλόκληρος ὁ στρατὸς εὑρίσκεται ὑπὸ ἀνάκρισιν διὰ λόγους τοὺς ὁποίους αὐτὸς δύναται νὰ γνωρίζῃ. Τοῦτο πληροφορηθεὶς εἶχε διατάξει νὰ προσκληθῇ ὁ εἰρημένος συντάκτης δυνάμει τοῦ νόμου ν' ἀναιρέσῃ ὡς ἀνύπαρκτα τὰ ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντα. Ἀλλ' ἕνεκα δὲν γνωρίζει τί ἔγραψεν οὗτος πρὸς ἀνασκευήν, διότι δὲν ἔχει καιρὸν ν' ἀναγινώσκῃ ἐφημερίδας, λέγει ὅμως, ὅτι διὰ νὰ τεθῇ ὁ στρατὸς εἰς ἀνάκρισιν, σημαίνει ὅτι κατέπραξέν ἔγκλημα, ἐνῷ ὁ στρατὸς ἐξεπλήρωσε πάντοτε καὶ ἐκπληροῖ τὰ χρέη του μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ ἀκριβείας χωρὶς νὰ διώσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ἡ διαγωγή του. Τελευταῖον ἀναγνοὺς ἔγγραφόν τι τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν, δι' οὗ ἀπαντᾷ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν, ἵνα τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον, κατέθηκε τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Ὑπέρειρε δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἔρχεται νὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἐπὶ τῆς συμβάσης σκηνῆς μεταξὺ ἑνὸς Ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ συντάκτου τοῦ Ἀριστοφάνους, πρὸς τοῦτο δὲ φέρει τὸν λόγον καὶ ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀσθενοῦντος. Ἓν πρώτοις λοιπὸν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπληροφορήθη μετὰ λύπης τὸ γεγονὸς τοῦτο, διότι πᾶσα Κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ ν' ἀποδοκιμάζῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν ἀντικαθιστῶσαν τὸν νόμον καὶ ἐνεργοῦσαν ἀφ' ἑαυτῆς. Εἰς τὰς συνομουμένας πολιτείας εἷς μόνος ἐνεργεῖ, ὁ νόμος, ὅστις δὲ ἄλλος ἐνεργεῖ ἀντ' αὐτοῦ οἱαδήποτε δυνάμει, αὐτοδικεῖ καὶ ἑπομένως παρανομεῖ καὶ ἀδικεῖ. Ἡ κατά τινος πρόκλησις, εἴτε δι' ἔργου γίνῃ εἴτε δι' ἐγγράφου ἢ λόγου, δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπίθεσιν, γινομένην πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς προσβολῆς. Μία δὲ καὶ μόνη περίστασις δικαιοῖ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν αὐτοδικίαν, ὅταν δηλονότι ἡ ἐξουσία δὲν δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἀδικούμενον,

καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς αὐτοδικίας εἶναι ἡ λεγομένη ἄμυνα· Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους ἡ Κυβέρνησις ἤκουσε μετὰ λύπης τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβάν. Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐξιστόρησιν αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι εἷς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εἶχεν εἰσέλθει εἰς καφενεῖον πρὸς κατάσχεσιν φύλλου τινὸς θεωρουμένου ἀξιοπείνου. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο συνηντήθη μετὰ τοῦ ἐκδότου τοῦ Ἀριστοφάνους, ὅστις ἐπροκάλεσε διὰ λόγων τὸ ὄργανον τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν χρεῶν του. Κατὰ συνέπειαν ἀντηλλάγησαν ἀμοιβαίως ἐξυβριστικαί τινες ἐκφράσεις, μεθ' ἃς τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον διέταξε τοὺς κλητῆρας νὰ ἀπαγάγωσι τὸν ἐκδότην, διότι ἠθέλησε διὰ λόγων, καὶ τούτων ἀπρεπῶν, νὰ κατακρίνῃ τὸν ὑπάλληλον, ἐκτελοῦντα τὰ χρέη του. Τότε ὡθήθη παρὰ τῶν κλητήρων ἢ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς λέγει ὁ ἀναφερόμενος, ἀμφότεροι δέ, τὸ μὲν ἀστυνομικὸν ὄργανον ὡς προσβληθὲν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του δι' ἀπρεπῶν λόγων, ὁ δὲ μνησθεὶς ἐκδότης ὡς ἀδικηθεὶς προσωπικῶς, ἔδωκαν μήνυσιν κατ' ἀλλήλων. Ὑπέρ τίνος ἤδη συνηγορεῖ ἡ ἀλήθεια, τοῦτο δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ ἔτι ἡ Κυβέρνησις καὶ εἶναι ἔργον τῆς ἀνακρίσεως νὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ δύω προσώπων ἀντεγκαλουμένων καὶ ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἑτέρας ἐγκλήσεως.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἂν ὑπῆρχε καὶ παρ' ἡμῖν ἡ στενογραφία καὶ αἱ ἀγορεύσεις γραφόμεναι ἐτύρουν ὅλην τὸ ἀρχικὸν χρῶμά των, δὲν ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ σήμερον, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἤθελε δώσει ἀκριβεστέραν ἀπάντησιν. Ἐπειδὴ ὅμως θέλει νὰ εἶναι ἀκριβὴς καὶ εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τοὺς λόγους του, ἔρχεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινὰ πρὸς διασάφησιν τῶν χθὲς ἐκτεθέντων. Ὅτε προσῆλθε χθὲς εἰς τὴν συνεδρίασιν, δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τοιαύτη συζήτησις, καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορὰ τοῦ παθόντος συντάκτου τῆς Λύγης, ἐνόμισε κατ' ἀρχάς, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ ὑπὸ πολὺ σπουδαῖον χαρακτῆρα. Μετ' ὀλίγον ὅμως, ἀφοῦ ἐγένοντο διάφοροι ἐξηγήσεις, ἐπείσθη ὅτι ἤξιζε νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ πράγματος ἡ Βουλή, ὅτε δὲ ἀπεφασίσθη νὰ προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, σκοπὸς τοῦ Σώματος ἦτο νὰ ἔλθῃ ὅπως δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, καὶ πραΰνῃ τὴν σύγχυσιν τῶν πνευμάτων. Ὡνόμασε δὲ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του ἄνανδρον τὴν κατὰ τοῦ παθόντος ἐπίθεσιν, διότι εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ εὑρίσκομεν τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον καὶ μὲ τὴν

ἰδέαν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐσυνειθίσαμεν νὰ συνδέωμεν ὑψηλὰς ἰδέας, τῶν ὁποίων ἀπόδειξις εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Λεοντσάκου. Τὸ σύμπτωμα ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐδείκνυε τὸν συνασπισμόν, οὕτως εἰπεῖν, πέντε προσώπων καθ' ἑνὸς πολίτου, τοιοῦτον σύμπτωμα τῷ ἐφάνη ἀπίστευτον, καὶ ἐθεώρησεν ὅτι τοιαύτη πρᾶξις δὲν ἔφερε βεβαίως τιμήν. Ἐνῷ δὲ ἡ περίστασις τοῦ ἀποτροπαίου συμβάντος τῆς 25 Μαρτίου μᾶς ἔβλιβε καὶ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολῇ ὁλοκλήρως, δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ μικράτις περίστασις καὶ νὰ περισπάσῃ τὸ πνεῦμά μας, οὔτε μίκν στιγμὴν, εἰς ἄλλην δευτερεύουσαν σκέψιν. Ὅτε ὅμως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔτι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται κινηθέντες ἀτάκτως ἐξῆλθον τῆς ἑλληνικῆς χώρας, ὅτε εἶδε κατόπιν τὴν πρᾶξιν πέντε ὑπαξιωματικῶν, λαμβάνουσαν χώραν ἐντὸς τῆς πρωτευούσης, συνέλαβεν ὑπονοίας σπουδαιοτέρας καὶ ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἵνα διὰ τῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ μᾶς καθησυχάσῃ. Αὐτὰς λοιπὸν τὰς σκέψεις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ συνδυάσῃ καὶ ἐσυνδύασεν ὑπ' εὐθύνην του. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Βουλῆς, ὅτι ἓν σωματεῖον κατά τίνα τρόπον, πέντε ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, ἐπετέθησαν καθ' ἑνὸς ἀόπλου. Ὅσην χαρὰν δὲ ᾐσθάνθημεν πάντες πρὸς τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ δι' ἕνα ἄλλοτε Λεοντσάκον, ἄλλην τόσην λύπην ἔπρεπε νὰ συναισθανθῶμεν, διότι εὑρέθησαν πέντε ἢ ὀλιγώτεροι ὑπαξιωματικοὶ ἐνεργοῦντες ἀντιθέτως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ. Τοιαύτη πρᾶξις δὲν εἶναι βεβαία γενναία. Ὡς δὲ δὲν ἤθελε ποτὲ συγχωρήσει ἀνὴρ νὰ ἐπιτίθηται κατὰ γυναικός, ἐπίσης δὲν ἀνέχεται δύω ἢ τρία πρόσωπα νὰ συνασπίζωνται ἐναντίον ἑνός. Δὲν πρέπει δὲ καὶ νὰ ἐπιτρέπωμεν πλέον νὰ λαμβάνωσι χώραν πράξεις, αἵτινες ἀνατρέχουσαι εἰς ἐποχὰς παρελθούσας, ἀνακαλοῦσι τὸν γενιτσαρισμόν. Πρό τινος χρόνου συνέβησαν εἰς Χαλκίδα καὶ εἰς Ὕδραν δυσάρεστά τινα περιστατικὰ οὐδόλως διαφέροντα τοῦ προκειμένου· καὶ ἐσιώπησε μὲν τότε, ἀλλ' ἂν αἰσθάνηται ἔλεγχον, αἰσθάνεται διὰ τὴν σιωπήν του ἐκείνην. Τέλος παρατηρήσας χθὲς τὰς διαθέσεις τοῦ Σώματος, ἐνόμισε καλὸν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐξηγήσεις τινὰς μὲ τὸ Ὑπουργεῖον, ἐξ ὧν νὰ φανῇ ὅτι ἀποκρούομεν πάντοτε τοιαύτας ἀθεμιτουργίας.

Ἀπήντησε δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Λαμίᾳ γεγονότος, τὸ ὁποῖον ὑπέμνησεν ὁ προαγορεύσας, δὲν δύναται νὰ δώσῃ πληροφορίαν τινὰ, καθόσον ἐνεργοῦνται

ἀνακρίσεις. Ἐπίσης δὲ ἀγνοεῖ κατὰ τίνα τρόπον ἔλαβε χώραν ἡ πρᾶξις, περὶ ἧς πρόκειται ἤδη, καὶ μόνον μετὰ τὰς ἀνακρίσεις θέλει δυνηθῇ νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα. Ὡς πρὸς δὲ τὰς λεχθείσας ἐκφράσεις κατὰ τοῦ στρατοῦ, δὲν δύναται οὐδόλως νὰ τὰς παραδεχθῇ, διότι πανταχοῦ ὑπάρχουσι καὶ ὀλίγοι κακοὶ δυνάμενοι νὰ ἁμαρτήσωσιν, ἀλλὰ δὲν ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι καὶ ὅλος ὁ στρατὸς εἶναι κακός, ἐνῷ διακρίνεται, ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του καὶ τὴν διαγωγήν του ἐν γένει.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι δὲν δύναται νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἡ ἐλαχίστη κατὰ τοῦ στρατοῦ ἔκφρασις, καθ' ὅσον ὑπερήσπισεν αὐτὸν ὑπὲρ πάντα ἄλλον· καὶ ὅτι ἐσυνείθισε πᾶς τις ν' ἀκούῃ τὸν Ἕλληνα μαχόμενον ἕνα πρὸς ἑκατὸν καὶ οὐχὶ πέντε πρὸς ἕνα, τὸ ὁποῖον ἀπέκρουσε μάλιστα διὰ τοῦτο· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἦλθεν ἐνταῦθα οὔτε νὰ κατηγορήσωμεν οὔτε νὰ πλέξωμεν στεφάνους εἰς τὸν στρατόν. Ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὰς πράξεις του καὶ δὲν πρόκειται οὐδὲ νὰ τὸν ἐλέγξωμεν οὐδὲ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐπικουρίαν του. Εὐχαριστεῖ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, διότι ἀναπτύσσων τὸ ζήτημα, ὡμίλησεν ὡς μέλος Κυβερνήσεως ἐχέφρονος καὶ εἰλικρινοῦς. Ἀλλὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι προσεγγίζει τὸ τέρμα τῆς βουλευτικῆς ταύτης περιόδου, καὶ ὀφείλομεν πάντες νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τοὺς ἐντολεῖς ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν προσεκτικὴν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς πράξεις της, διότι ἔχει εὐθύνας, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἐπιβαρύνουσι τὸν λαόν. Ἐνταῦθα δὲν φέρομεν τὸν λόγον οὔτε διὰ τὰ πρόσωπα τῶν ἐπιτεθέντων, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, οὔτε διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ παθόντος. Ἐξετάζομεν μόνον τὴν αἰτίαν, ζητοῦμεν νὰ μάθωμεν τὸν σκοπόν. Ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρός του σᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ στρατὸς ὑγανάκτει δι' ὅτα ἔγραψε περὶ αὐτοῦ ἡ *Αὐγή*. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι λελυμένον καὶ διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐκτυπᾶται ὁ Τύπος. Ὁ ὑπουργὸς εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσέτι οἱ αὐτουργοί. Καὶ πόσα ἔχομεν τάγματα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὥστε νὰ εὕρωμεν δυσκολίαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν προσώπων; Ἀμφιβάλλει ἂν ἔχωμεν πλειότερον τοῦ ἑνός. Ἦτον ἀδύνατον εἰς τὸ Φρουραρχεῖον νὰ μάθῃ τοὺς αὐτουργούς; Ἦτον δύσκολον εἰς τὸ ὑπουργεῖον; Καὶ ὅμως ἡ πρᾶξις ἐγένετο δημοσίᾳ καὶ ὁ Σκοπὸς τοὺς εἶδε προσβάλλοντας. Δυστυχῶς εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ τὰ πλημμελήματα τῶν

δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι, δὲν βλέπει ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ τὰ καλύπτῃ, ὡς νὰ ἀπεδίδοντο ταῦτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ὅμως διὰ τῆς καλύψεως ταύτης ἐνθαῤῥύνουν τὰς κακὰς πράξεις καὶ προκαλοῦν νέας. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διέλυσεν ἓν ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Κέας, καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐξέφρασεν ὅ,τι ὁ ὑπουργὸς ἐξέφρασεν ἄλλοτε ὡς βουλευτὴς ἐναντίον ἐνδόξου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀοιδίμου Κωλέττου. Ἰδοὺ τί ἔλεγε τότε ὡς βουλευτὴς· « πρέπει οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς θελήσεώς του, καὶ ἡ Κυβέρνησις ν' ἀπέχῃ πάσης ἐπεμβάσεως ». Αὐτὴν ταύτην λοιπὸν τὴν ἀρχὴν ἐξέφρασε καὶ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Κέας, καὶ ὅμως ὁ ὑπουργὸς καλῶς πράττων τὸ ἐτιμώρησε, διότι ἐξετράπη τῶν καθηκόντων του. Ὁ τύπος εἶναι τὸ εὐεργετικὸν ὄργανον, δι' οὗ συγκοινωνοῦσι τὰ ἔθνη, δι' οὗ διαδίδονται αἱ ἰδέαι, δι' οὗ συννοοῦνται τὰ πνεύματα. Ἀλλ' ὅταν ὁ τύπος ἐπαπειλῆται, ὅταν ἡ δημοσιογραφία κινδυνεύῃ νὰ προσβληθῇ, δύναται νὰ λαλήσῃ πλέον; Ὅπου δὲ ἡ ἔκφρασις τῆς ἰδέας ἐβεσμεύθη, ἐκεῖ διεδόθησαν ἰδέαι σκολιαὶ δι' ἑτέρων μέσων. Πρέπει καὶ εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην νὰ μεταβῇ ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σύνηθες εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν; Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς δὲν εἶναι βέβαιος ἑκατόγχειρ διὰ νὰ δύναται νὰ ἐμποδίζῃ τὰς παρεκτροπὰς ὅλων, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ πηγάζωσιν αἱ τοιαῦται πράξεις ἀπὸ σκοποὺς ἐκδικήσεως καὶ προμελέτης. Πρόκειται λοιπὸν νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της διὰ τὰ πραχθέντα καὶ νὰ εὐχηθῇ, ὥστε νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσι τοιαῦται σκηναί, αἴτινες καὶ τὴν Κυβέρνησιν προσβάλλουν καὶ ἡμᾶς ἀδικοῦσιν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁπότε χθὲς ἀπεράνθη ἡ Βουλὴ νὰ προτείνῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, ἔπραξε τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐζήτησε νὰ τὴν φέρῃ ἐνταῦθα, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν τεταραγμένην κοινὴν γνώμην διὰ τῆς ἐξηγήσεως τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε. Δυστυχῶς ἤδη ἠθέλησαν νὰ δώσωσιν ἄλλην τροπὴν εἰς τὸ ζήτημα καὶ δὲν δυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν νὰ διέλθῃ οὕτω. Σᾶς ἀνέφερεν κατ' ἐπανάληψιν τὸν στρατὸν καὶ ἦλθον νὰ σᾶς εἴπωσιν, ὅτι εἶναι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς διαγωγῆς του, τοὐτέστιν, ὅτι ἡ ἐπερώτησίς σας ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν στρατὸν καὶ αὐτὸν ἔρχεσθε νὰ ἐλέγξητε. Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν σπλάγχνων μας καὶ ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν αὐτόν, διότι εἶναι φίλος τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, φίλος τῆς τάξεως ἐν τῇ ἐλευ-

θερία καὶ φίλος τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ τάξει. Οὔτε εἰς τὴν διάνοιαν λοιπὸν τῆς Βουλῆς ἐπῆλθε νὰ φέρῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ στρατοῦ. Ἐνταῦθα ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ τῆς διαγωγῆς δύο ὀργάνων τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ Βουλὴ ὤφειλε νὰ αἰσθανθῇ τὴν συγκίνησιν ἣν ᾐσθάνθη, ἔπρεπε δὲ νὰ ἔλθωσιν οἱ Κ. ὑπουργοὶ ἵνα καθησυχάσωσι καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν κοινὴν γνώμην. Αἱ ἐξηγήσεις τῶν ὑπουργῶν, μάλιστα δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, φαίνονται ἀρκούντως δικαιολογημέναι, ἀλλ' οὐχ ἧττον πρέπει νὰ ζητήσῃ ἡ Βουλὴ νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ αὐτουργοί, καὶ νὰ εὐχηθῇ συνάμα, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνωσιν ἄλλοτε χώραν τοιαῦται λυπηραὶ πράξεις.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας παρεξήγησε τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγορεύσεώς του, διότι αὐτὸς ἀνέφερε τὸν στρατὸν καθ' ὅσον τὸ γεγονὸς εἶχε σχέσιν μετὰ τοῦ στρατοῦ, διότι περὶ αὐτοῦ ἐγίνετο λόγος ἐν τῇ ἐφημερίδι, καὶ εἶπεν ἁπλῶς, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ψευδῶς ἐκτιθέμενα κατετάραξαν ὁλόκληρον τὸν στρατὸν, οὐδόλως δ' ἐνόει νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἐπερώτησις τῆς Βουλῆς ἀπέβλεπε τὸν στρατὸν ὁλόκληρον. Ἀπατᾶται δ' ἐπίσης καὶ ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπεκαλέσθη τὸν στρατὸν εἰς ἐπικουρίαν, διότι τῆς ἐπικουρίας τοῦ στρατοῦ δὲν ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ἐπαναλαμβάνει δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐξέθηκεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὡς πρὸς δὲ τὴν γενομένην παρατήρησιν, ὅτι ὑπάρχει τάσις εἰς τὸ νὰ καλύπτωνται αἱ ἀξιόποιναι τῶν ὑπαλλήλων πράξεις, ἀντιτάσσει τὴν ἀναφορὰν τοῦ Φρουραρχείου, ἐξ ἧς καταφαίνεται, ὅτι ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι αἱ φράσεις του δὲν ἀπέβλεπον τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλ' ἦσαν γενικαί. Ἀναγκάζεται δὲ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁσάκις διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του προτίθεται νὰ εἴπῃ τί προσωπικὸν, ἔχει τὸ θάρρος καὶ νὰ τὸ εἴπῃ καταφανῶς καὶ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, ἐὰν ζητηθῇ. Ἐν τῇ ἀγορεύσει του δὲ δὲν ἀνέφερεν ἄλλην τινὰ πρᾶξιν ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Κέας, διότι διακοπεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐκ σεβασμοῦ καὶ φιλίας ἀτομικῆς πρὸς αὐτὸν δὲν ἐπροχώρησεν εἰς ὅ,τι ἤθελε νὰ εἴπῃ.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ βουλευτὴς ὀφείλει νὰ εἶναι σαφὴς εἰς τὰς καταγγελίας του καθ' ὑπαλλήλων διὰ νὰ δύναται καὶ ὁ ὑπουργὸς ν' ἀπαντᾷ, καὶ οὐχὶ νὰ ὁμιλῇ κεκαλυμμένως· ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, δύναται καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διακοπεῖσαν ἀγόρευσίν του, καὶ ἀγορεύων θέλει ἀποδείξει ὅτι ἓν δημοτικὸν Συμβούλιον ἐζητήθη νὰ ἐπικρίνῃ καὶ ἀποδοκιμάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν κοινοβουλευτικὴν διαγωγήν του. Δὲν ἀναμένει λοιπὸν εἰμὴ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τοιαύτην ἀγόρευσίν του.

Ἀλλὰ παρατηρηθέντος, ὅτι δύναται εἰς ἄλλην συνεδρίασιν νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου· λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ὅταν χθὲς ἐκτάκτως εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀναφορὰ πολίτου, παραπονουμένου κατά τινων ὑπαξιωματικῶν, ἀπέδοσεν εἰς τὸν πρόεδρον τὸ αὐτὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἔδειξε διὰ τῆς ἀπαρασείστου της, διότι βεβαίως δὲν ἐπρόκειτο περὶ παθήματος ἁπλοῦ πολίτου, ἀλλὰ πολίτου ἐκδίδοντος ἐφημερίδα, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἔβλεπεν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ τύπου. Ἐπειδὴ δὲ ἀλλεπάλληλα περιστατικὰ ἐπροξένησαν διαφόρους φόβους, ὤφειλε διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις νὰ διαπεδάσῃ τοὺς φόβους αὐτούς, δίδουσα τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις· ἐντεῦθεν δὲ ὁρμώμενος καὶ αὐτὸς ἐζήτησε τὴν παρουσίαν ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου, διότι πράξεις τοιαῦται δὲν καθιστῶσιν ὑπεύθυνον τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα ὑπουργὸν, ἀλλ' ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν. Ἐὰν ἡ προκειμένη πρᾶξις ἦτο τυχαία, ὅπως θέλουν νὰ τὴν παραστήσωσιν, ἐὰν ἦτο προϊὸν στιγμιαίου ἐρεθισμοῦ, τότε ζητοῦμεν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ νὰ μᾶς εἴπῃ ὁποῖα ἔλαβε μέτρα πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν εἰς τὸ μέλλον τοιούτων ἀτοπημάτων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ γεγονὸς τῆς Λαμίας, δὲν δύναται ἡ νὰ δικαιώσῃ τὸν ὑπουργὸν μὴ θελήσαντα νὰ προέλθῃ εἰς λεπτομερεστέρας ἐξηγήσεις. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πταίσαντας, καὶ ἤθελε μάλιστα ἐρωτήσει τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν διατί δὲν τοὺς ἐτιμώρησε μέχρι τοῦδε, ἐὰν δὲν ἤκουεν ὅτι δὲν ἔγεινε ἡ ἀπαιτουμένη ὑπὸ τοῦ παθόντος καταμήνυσις.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ βητὰς πράξεις καὶ σήμερον ζητοῦν νὰ περιπλέξωσιν ὁλόκληρον τὸν στρατόν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐλάβετοὺς δὲν ἔχομεν. Ὁ στρατὸς ἡμῶν ἔχει τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς πατρίδα, συγκροτεῖται ἐκ τῶν τέκνων ἡμῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλα αἰσθήματα ἀπὸ τὸν λαόν. Ἡ Βουλὴ ζητεῖ τὴν τιμωρίαν τῆς πράξεως πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τοῦ στρατοῦ. Σοβαρωτέραν δὲ θεωρεῖ τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀ-

στυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διότι ὁ μὲν στρατιώτης, καὶ ὡς τοιοῦτος μάλιστα, πιθανὸν νὰ ἐμπιστευθῇ ἐκ τῶν γραφέντων ἐν τῇ Ἐφημερίδι, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὡς πρόσωπον συναρμοστέρον τοῦ στρατιώτου, ὡς ἄμεσος ἐπιτηρητὴς τῆς τάξεως, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποπίπτῃ εἰς τοιοῦτον ἀτόπημα. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὰ τοιαῦτα γεγονότα, ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἄμεσον τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τὰ καταλληλότερα μέτρα ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσι σκηναὶ τοιαῦται.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἐκφράζουσα ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της, προδικάζει ἐπὶ ἐκκρεμῶν ζητημάτων καὶ οὕτω δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ ψῆφος τῶν δικαστῶν.

Ἀντεῖπε τις, ὅτι, ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἀνέφερε, λαβοῦσα πολλάκις γνῶσιν διαφόρων λυπηρῶν περιστατικῶν καὶ πράξεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἠθέλησε νὰ τὰς καλύψῃ, κακῶς ἴσως ποιοῦσα, διότι ἐθεώρει συμφέρουσαν τὴν σιγὴν ἐπὶ ἀντικειμένων τοιούτων. Ἀλλὰ σήμερον, ἐπειδὴ τὰ περιστατικὰ ἐγένοντο γνωστά, θεωρεῖ ἐπίσης συμφέρον τὸ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της δι' αὐτά, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ὑποστηρίζει καὶ μετὰ τῆς ὁποίας συνεργάζεται, τὴν κατάπαυσιν τοιούτων δυσαρίστων σκηνῶν. Νομίζει δὲ ὅτι τὸ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δικαστικὴν ψῆφον, οὔτε ἀποδίδει εἰς τὴν Κυβέρνησιν μομφήν τινα, διότι βεβαίως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνέχεται εἰς τοιαύτας πράξεις, ἀλλὰ θέλει μόνον νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσι πλέον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου πράξεις ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ γενιτσαρισμοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν πρόκειται περὶ τῶν πράξεων τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, οἱ δύω προαγορεύσαντες συναδελφοί του ὡμολόγησαν, ὅτι τοιαῦτα περιστατικὰ εἰσὶν ἀληθῶς λυπηρά. Ἀλλ' ὑπάρχει μία τις ἄλλη λεπτὴ διαφορά. Ἡ σήμερον δὲν εἶναι ἡ χθές. Σήμερον ἐκλήθησαν τρεῖς ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι λόγον διὰ τὰ γενόμενα, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐνήργησαν πᾶν ὅ,τι ὤφειλον. Ἂν λοιπὸν καὶ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τῶν ὑπουργῶν ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της σημαίνει ὅτι ἡ Βουλὴ λυπεῖται διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπραξεν ὅ,τι ὤφειλε νὰ πράξῃ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παραδέχεται τὴν τοιαύτην τοῦ ζητήματος λύσιν.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι καὶ οἱ συνάδελφοί του καὶ οἱ ὑπουργοὶ πιστεύει, ὅτι δὲν ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸν πλαγίαν τινὰ ἰδέαν, καθόσον οὐδέποτε ἐσυνείθισε νὰ ἐνεργῇ πλαγίως. Ἠθέλησε μόνον νὰ ἔλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα μετὰ τοσαύτην συζήτησιν ἐπὶ ἑνὸς σπουδαίου ἀντικειμένου, καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισεν ὅτι ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὰς περὶ ὧν πρόκειται πράξεις. Ἂν ὅμως ἡ εὐαισθησία τῆς Κυβερνήσεως ἀνακαλύπτῃ ὑπερβολήν τινα εἰς τὸ θέμα του, μεταῤῥυθμίζει αὐτὸ οὕτως·

« Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν εἰς τὸ μέλλον κατάπαυσιν τοιούτων περιστάσεων ».

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐννοεῖ τὸ νὰ ζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων, ἀλλὰ τὸ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνητις ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὸ κακόν, τοῦτο δὲν τὸ ἐννοεῖ, διότι ἡ Κυβέρνητις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δύναμιν προληπτικήν. Οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ συνιστῶσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των, ἀλλὰ νὰ παρακολουθῶσιν αὐτούς, ὅπου καὶ ὅταν θὰ πράξωσι τὸ κακόν, τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν. Ὅ,τι ὅμως οἱ ὑπουργοὶ δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ πράξουν εἶναι τὸ νὰ τιμωρῶσι τοὺς πταίοντας, καὶ τοῦτο θέλομεν πράξει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι πρόεδρος ὢν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, εἶδε ἡμέραν τινὰ ἀνοικτὴν τὴν θυρίδα τῆς θερμαστρας, καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἠδύνατο νὰ προκύψῃ δυσάρεστόν τι περιστατικόν. Ἐκάλεσεν ἀμέσως ἅπαντας τοὺς κλητῆρας τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς ἠπείλησεν, ὅτι ἤθελεν ἀφεύκτως τοὺς παύσει ἐὰν καὶ δευτέραν φορὰν ἔβλεπεν ἀνοικτὴν τὴν θυρίδα, καὶ ἔκτοτε ἡ θυρὶς ἐκλείετο πάντοτε. Τοῦτο ζητεῖ νὰ πράξῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της, καὶ ἐστὶ βέβαιον, ὅτι ὁ ὑπάλληλος γνωρίζων ὅτι θέλει παυθῇ τῆς ὑπηρεσίας διὰ μίαν τινὰ παράνομον πρᾶξίν του, δὲν ὑποπίπτει εὐκόλως εἰς ἀτοπήματα.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καλεῖται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ κυβερνητικὰς πράξεις καὶ ὅτι μία ἐπερώτησις καὶ συζήτησις δὲν εἶναι γεγονότα τυχαῖα, ἀλλ' ἔχουσι πολιτικὴν πάντοτε σημασίαν. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσεκάλεσεν ἐνώπιόν της τὸ ὑπουργεῖον οὐχὶ βεβαίως διότι ἐκτυπώθη εἰς πολίτης, ἀλλὰ διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτιμωρήθη, καὶ ἐξ ὅσων μάλιστα ἡ-

κουσε, διότι δὲν εὑρέθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν συζήτησιν, νομίζει ὅτι ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τινων συμβεβηκότων σπουδαίων, ἅτινα ἐγέννησαν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ταξεως καὶ ἀσφαλείας τοῦ τόπου. Θέλει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ χορηγῆται εἰς τὸν τόπον πᾶσα ἀσφάλεια, οἱ δὲ ὑπουργοὶ νὰ εἶναι ἀνεκτικοὶ καὶ ὅταν ὑβρίζωνται καὶ ἀδικῶνται ὑπὸ τοῦ τύπου, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ καὶ νὰ μεγαλύνωνται τὰ πράγματα καὶ μία τις πρᾶξις νὰ θεωρῆται ὡς ἐπαπειλοῦσα τὴν κοινωνικὴν καταστροφήν. Ἐπομένως, ἐὰν ἡ Βουλὴ εἰπῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀπορυγὴν δυσαρέστων περιστατικῶν, σημαίνει ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐκπληροῦμεν τὸ καθῆκον ἡμῶν, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὰς παρεκτροπάς, ἀλλὰ τότε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ καθαρὰν τὴν ἰδέαν της. Ἐπειδὴ λοιπὸν θεωρεῖ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν τὸ ζήτημα καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἔχουσαν πολιτικὴν σημασίαν, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας ὡς πόρισμα τῆς συζητήσεως.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος, ὅτι σύδεμίαν πολιτικὴν σημασίαν, οἵαν ὁ ὑπουργὸς ἐννοεῖ, ἀποδίδει εἰς τὴν πρότασίν του καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἔπλασεν ἕνα ἐχθρὸν ἀνύπαρκτον διὰ νὰ λάβῃ νίκην ἰδανικήν, καθ' ὅσον αὐτὸς σαφῶς διετύπωσε τὸν σκοπὸν τῆς προτάσεώς του· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι λίαν ἀκριβῶς παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔπλασεν ὑποθετικὸν ἐχθρὸν διὰ νὰ κερδίσῃ ὑποθετικὴν νίκην. Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ περιορίζῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, ἀπαιτοῦσα ἀπὸ τὰ μέλη αὐτῶν νὰ λέγωσι μόνον τὸ Ναί. Τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει ἐκπληρώσει τὸ καθῆκόν του· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μάθῃ καὶ ἡ Βουλὴ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του; Προτείνει λοιπὸν νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ ἑπόμενον θέμα: « Τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του ἐπὶ τῶν καταγγελθεισῶν πράξεων καὶ ποία ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ».

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀνιστάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων ὡς πόρισμα τῆς συζητήσεως.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτά-

κτου πιστώσεως ἐκ δραχ. **464,307:64**, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΛΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Παπαδημητριάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 2 Ἀπριλίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν προτελευταίαν συνεδρίασιν ὁ βουλευτὴς Μαντινείας ἀπηύθυνεν ἐπερώτησιν περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων καὶ ἐζήτησε νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν παρόντος καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νὰ συζητηθῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο. Ἐρωτᾷ ἑπομένως τὴν Βουλὴν ποίαν ἡμέραν ἐγκρίνει νὰ προσδιορίσῃ διὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπερωτήσεως. Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν μετὰ τὰς ἑορτὰς συνεδρίασιν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. **464,307:64**, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων, καὶ ὅταν τὰ ποσὰ τῶν ἐξόδων, ἅτινα προσδιορίζονται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἀρκοῦν, τότε τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ πρόσθικας, αἵτινες αὐξάνουσι τὸν προϋπολογισμόν. Μεταξὺ ὅλων τῶν ζητηθεισῶν πιστώσεων ἡ προκειμένη εἶναι βεβαίως ἡ δικαιοτέρα, διότι ἀφορᾷ ὄχι πλέον συμφέροντα κυβερνητικά, ἀλλ' ἰδιωτικὰ καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν. Ἀλλ' ὅταν τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξόδων ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων, τότε τοὐλάχιστον πρέπει νὰ γνωρίζωμεν πόθεν θὰ πληρωθῶσι ταῦτα, διὰ δὲ τῆς ἤδη ζητουμένης πιστώσεως τὰ ἔξοδα ὑπερβαίνουσι τὰ ἔσοδα τοῦ **1858**.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὰ χρήματα εἰσὶ πληρωμένα καὶ ἑπομένως διὰ τῆς παρούσης πιστώσεως δὲν ζητοῦμεν χρήματα, ἀλλὰ μόνον τὴν νομιμοποίησιν μιᾶς ζημίας πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων·

ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Ἀντ. Δεκιγάλαν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 85.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως τοῦ ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ δραχμῶν 464,307:64, «ζήτω ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων» ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Διαμάντης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ν. Βαρδαρῆγος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λ. Δικιγάλας	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Λορεντσιάδης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Θ. Λ. Ζαΐμης	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Χ. Θεοχαρόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἠλ. Παπαδαῖος	
Θεόδωρος Γρίβας		Γεώρ. Περωτὴς	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Π. Τανταρίας	Ν	Ἀθαν. Δαγκλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Λ. Κοντόσταυλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	
Σταμάτ. Μήτσας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν

Ἐμ. Ἀντύπας	Ν	Στ. Καπιτανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ἰαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου		Χρ. Ἰσαλαμίδας	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρίας Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥοδελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαλιέντσος	Ν
Λ. Μαυροειδῆς	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀναγ. Τσίκας	Ν	Μιχαὴλ Σιλωμὸς	Ν
Γεώργ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατὺς	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γεώργ. Γουλιμᾶς	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγιᾶδος	Ν
Παναγ. Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψαθᾶς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Μαυροχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναδὸς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γεώργιος Ἰατρὸς	Ν	Σταμάτιος Γ. Δούκος	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογεροπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Νικόλαος Πετράκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	

Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . | Ἀναγ. Μάντσαρης . . . .
Νικόλαος Β. Βουδούρης . . | Ν

Δεκτοῦ εἴτα γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιόν σχεδὸν τῶν προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχ. τετρακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, τριακοσίων ἑπτά, καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα τεσσάρων, ἀριθ. **464, 307:64 0|0**, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. **33** «Ζημία ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ **1858** ἔτος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ **1852**, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 3 Ἀπριλίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **1** μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλεν ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ **1858** μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν ἐγγράφων.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τῶν βουλευτῶν Δ. Πετροπουλάκη καὶ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἣν ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. **16,644** καὶ ἀπὸ **19** Δεκεμβρίου π. ε. ἐγγράφου του ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελεύς, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπ' εὐθείας, ἐκθέτει ὅτι οἱ βουλευταὶ Δ. Πετροπουλάκης καὶ Γερμανὸς Μαυρομιχάλης κατηγγέλθησαν ἀμοιβαίως ἐπὶ ἀξιοποίνοις πράξεσι, καὶ ὅτι ὁ πρῶτος αὐτῶν κατηγγέλθη προσέτι ὑπὸ τοῦ Α. Κ. Μαυρομιχάλη, καὶ ἐζητήσατο παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν τῆς δικαστικῆς αὐτῶν καταδιώξεως.

Ἡ Ἐπιτροπή σας, ὡς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της τὸ προμνησθὲν ἔγγραφον τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως, ἠδύνατο δι' ἐκθέσεώς της νὰ προτείνῃ ὑμῖν τὸ ἀπαράδεκτον τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, ὡς μὴ διελθόντος τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ ἐκλίσῃ δικαστικὴν ὁδόν, καὶ ἐστερημένου οὐ μόνον τῆς ἀναγκαιούσης ἐκθέσεως τοῦ παρ' Ἐφέταις ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐγγράφων. Μὴ θελήσασα ὅμως ἡ ἐπιτροπή σας οὔτε πρὸς στιγμὴν κἂν νὰ φανῇ ἡ ἐνέργειά της ἀπολήγουσα εἰς τοιοῦτόν τι ἀποτέλεσμα, δυναμένου νὰ θεωρηθῇ ὡς φαινόμενον, μόνον λόγον φέρον τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν, ἥτις δύναται ν' ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς τὴν περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον ἀπειρίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἐκ προθέσεώς πως γενομένη, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, ἀρκουμένη ἐν τῇ παρούσῃ τῆς ἐκθέσει νὰ κάμῃ γνωστόν, ὅτι τοῦ λοιποῦ πᾶσα τοιαύτη αἴτησις κανονικῶς ἐνεργουμένη ἀνάγκη νὰ καθυποβάλληται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου παρ' Ἐφέταις εἰσαγγελέως, αἰτιολογουμένων παρ' αὐτοῦ δεόντως τῶν τὴν τοιαύτην αἴτησιν προκαλεσάντων λό-

γων, καὶ πεμπομένων παρ' αὐτοῦ ἁπάντων τῶν τὴν ὑπόθεσιν ἀφορώντων ἐγγράφων κἂν τε ἀνακριτικῶν κἂν τε μή. Ἡ δὲ τοιαύτη αἴτησις νὰ εἰσάγηται εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της ἡ ἐπιτροπή σας, ἵνα τεθῇ εἰς θέσιν νὰ προτείνῃ ὑμῖν ἐν πεποιθήσει περὶ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ὅ,τι ἥτε συνείδησίς της καὶ αἱ γνώσεις της ἤθελον τῇ ὑπαγορεύσει, ἐνόμισεν ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της πανθ' ὅσα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀφορῶσιν ἔγγραφα, ἅπερ καὶ ζητήσασα διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου τ.ε. πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐγγράφου της, εἶδεν εὐχαριστως ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τὴν αἴτησίν της ἐκπληρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα μετ' ἐπιστασίας οὐ τῆς τυχούσης διεξελθοῦσα ἡ ἐπιτροπή σας, διακρίνει τὸ ὅλον τῆς ὑποθέσεως εἰς τρεῖς κατηγορίας καί'

α') Εἰς τὴν κατὰ τοῦ Δ. Πετροπουλάκη καταγγελίαν.

β') Εἰς τὴν κατὰ τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη καταγγελίαν.

γ') Εἰς τὰ κατὰ τοῦ Νομάρχου, Ἐφόρου καὶ Εἰσαγγελέως Σπάρτης παράπονα τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη.

Καὶ αἱ μὲν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α. καὶ β. καταγγελίαι ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τῆς προμνησθείσης αἰτήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως, ἡ δὲ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον γ'. ἐκπηγάζει ἀπὸ τῆς τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Βουλήν, ὑφ' ἣς αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπήν σας.

Πρὶν ἡ ὅμως ἐπιφέρει τὴν περὶ τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν γνώμην της ἡ ἐπιτροπή Σας, θεωρεῖ καθῆκόν της ἀπαραίτητον νὰ γνωστοποιήσῃ ὑμῖν ὅτι διεξερχομένη, μετὰ τῆς ἐρικτῆς αὐτῇ ἐπιστασίας, τὰ προμνησθέντα ἔγγραφα, προσέκρουσεν εἰς ἀνακριτικήν τινα πρᾶξιν, ἐγγίζουσαν βαρύτατα τά,τε γράμματα καὶ τὴν ἀπὸ τούτου ἔννοιαν τοῦ 56 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Κύριοι! Περιττὸν κρίνοντες νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ πολὺ ἀναπτύσσοντες ὑμῖν ἐπὶ τὸ ἱστορικώτερον τὴν ἀρχὴν καὶ γένεσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθ. 55—56 τοῦ Συντάγματος ἐκτεθειμένων ἀρχῶν, ἀρκούμεθα μόνον νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὰ ἄρθρα ταῦτα, καθιερώσαντα τὸ βουλευτικὸν ἀνεξέλεγκτον καὶ ἀπαραβίαστον, ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆς εἰς τοιοῦτον συνταγματικὸν ἀξίωμα ἀναχθείσης πείρας περὶ τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἀντιπροσωπείας, ἂν ἐπετρέπετο τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ἡ ὁπωσδήποτε ἐξέλεγξις τῆς βουλευτικῆς ἐνεργείας τῶν βουλευτῶν ἢ ἡ καταδίωξις αὐτῶν· διὸ καὶ διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 55 ἀπηγορεύθη ὅλως πᾶσα ἕνεκα βουλευτικῆς ἐνεργείας ἐξέλεγξις καὶ καταδίωξις, διὰ δὲ τοῦ 56 ἄρθρου ἀπηγορεύθη ἡ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Βουλῆς οὐ μόνον σύλληψις καὶ φυλάκισις ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ καταδίωξις. Καὶ ὅμως ὁ ἀνακριτὴς οὐ μόνον ἐκώλυσε τοὺς προμνησθέντας βουλευτὰς ἐνώπιόν του πρὸς ἐξέτασιν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἀπήγγειλε κατὰ μὲν τοῦ Δ. Πετροπουλάκη τὴν 4 Νοεμβρίου π.ε. κατὰ δὲ τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη τὴν 12 ἰδ'ου μη ὸς καὶ ἔτους. Ἡ δὲ ἀπαγγελία τῆς κατηγορίας ἀποτελεῖ ἀναντιῤῥήτως τὴν ἔναρξιν τῆς καταδιώξεως· ὅθεν ὁ μὲν τὴν τοιαύτην παραβίασιν ἀποτολμήσας ἀνακριτὴς τιμωρητέος, ὁ δὲ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελεύς, ὁ τὴν τοιαύτην πρᾶξιν μὴ ἐξαφανίσας καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον τιμωρίαν τοῦ ταύτην διαπράξαντος ἀνακριτοῦ μὴ ἐξαιτησάμενος, οὐχὶ συγγνωστέος. Ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη ἀνακριτικὴ πρᾶξις αὐτοδικαίως ἄκυρος οὐδεμιᾶς χρήζει, νομίζομεν, ἀναπτύξεως· ἀλλ' ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰσχυροποιηθεῖσα, διότι ὅθεν οἱ ἀνακρινόμενοι βουλευταὶ οὐδαμῶς τὸ ὁποῖον τοῖς ἐχορήγει τὸ ἄρθ. 56 δικαίωμα ἐπεκαλέσαντο, εἶναι ἀναμφισβήτητον, διότι τὸ Σύνταγμα ἀποτελεῖ μέρος οὐσιωδέστατον τοῦ δημοσίου δικαίου, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδιωτικὴ θέλησις ἀδυνατεῖ νὰ μεταβάλῃ· ἄλλως τε ὁ Δ. Πετροπουλάκης, ἀνακρινόμενος ἀνέφερεν ὅτι εἶναι βουλευτὴς Γυθείου. Μίαν δὲ μόνην ἀντίῤῥησιν ἠδύνατό τις νὰ ἐπιφέρῃ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τοῦ Δ. Πετροπουλάκη ἀνάκρισιν, ὅτι ὅθεν αὕτη φέρει χρονολογίαν τῆς 4 Ὀκτωβρίου π. ε. ἤτοι ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐν ἐνεργείᾳ· ἀλλ' ἡ ἀντίῤῥησις αὕτη δὲν ἤθελεν εἶναι σπουδαία, καθότι ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀφορώντων ἐγγράφων, καὶ αὐτῆς προσέτι τῆς αἰτήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως ἀποδεικνύεται τὸ ἐσφαλμένον τῆς τοιαύτης χρονολογίας, καὶ ὅτι πραγματικῶς ὁ Δ. Πετροπουλάκης ἀνεκρίθη τὴν 4 Νοεμβρίου π.ε., ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἶχεν ἤδη κηρυχθῇ, καὶ καθόσον ἄλλως εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀνεκρίθη ὁ Δ Πετροπουλάκης τὴν 4 Ὀκτωβρίου π. ε δι' ἀποδιδομένην εἰς αὐτὸν ἀξιόποινον πρᾶξιν ὡς πραχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ τὴν 27—30 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους;

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας τρεῖς καταγγελίας, ἡ ἐπιτροπή σας σκεπτομένη·

Ὅτι ἀπὸ τῆς ἀλληλουχίας τῶν ὑπ' ὄψιν της ἐγγράφων κατα-φαίνεται ἀριδήλως, ὅτι σκοπὸς τῆς αἰτήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως εἶναι ἡ δικαστικὴ ἀνεύρεσις τοῦ ἂν, ἐπὶ πόσον καὶ ποίας τινὸς ἀξιοποίνου πράξεως εἰσὶν ἔνοχοι οἱ ἀλλήλους καταγγείλαντες βουλευταὶ Δ. Πετροπουλάκης καὶ Γερμανὸς Μαυρομιχάλης.

Ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίσταται νὰ ἐπεμβῇ ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὴν τῶν νομικῶν τούτων θεμάτων ἐξέτασιν, ἥτις ἄνευ οὐσιωδῶν λόγων πρέπει νὰ ἐναπολιμπάνηται εἰς τὴν τακτικὴν δικαστικὴν ἁρμοδιότητα· καὶ ὅτι τὰ κατὰ τῶν ἐν Σπάρτῃ ὑπαλλήλων παράπονα τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη, ὑποτεθέντα ὡς ἐχόμενα ἀληθείας, μετέχουσιν ἐξαιρέτου σπουδαιότητος· ὅθεν καὶ πρέπει νὰ προκληθῇ ἡ ἐπὶ τούτων ἰδιαζουσα προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ἵνα λάβωσι τὰ εἰκότα καὶ κυρίως πρόσφορα μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνυποστάτου ἢ μὴ αὐτῶν, καὶ, ἐν περιπτώσει τῆς ὑποστάσεώς των, νὰ ῥέρωσι τὴν δέουσαν θεραπείαν, καθόσον τὰ τοιαῦτα δύνανται οὐχὶ δυσκόλως νὰ παραγάγωσι συνεπείας δυσαρέστους. Προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ ὡς ἐξῆς.

Α'. Συνίστησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὴν δέουσαν ἐνέργειαν εἰς τὸ νὰ τιμωρηθῶσιν ὅ,τε ἀναριτὴς καὶ εἰσαγγελεὺς παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδίκαις, ἕκαστος ἀναλόγως τῆς εἰς ἣν περιέπεσε παράβασιν.

Β'. Συνίστησιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν νὰ λάβωσι τὰ εἰκότα καὶ κυρίως πρόσφορα μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾷ τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη ἐκτεθειμένων παραπόνων του, καὶ ἐν περιπτώσει ἀληθείας αὐτῶν οὐ μόνον νὰ ἐπιφέρωσι τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβωσι σύντονα μέτρα, ἵνα μὴ δίδητε τῶρα εἰς τοιούτου εἴδους παράπονα.

Γ'. Ἐπιτρέπει νὰ ἐνεργήσωσιν αἱ ἁρμόδιοι δικαστικαὶ ἀρχαὶ τὴν ἐλευθέραν καὶ νόμιμον διαδικασίαν ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων καταγγελιῶν, τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Δ. Πετροπουλάκη ἐκ Γυθείου καὶ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου.

Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς φρονεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αἴτησις δὲν ἐγένετο κατὰ τοὺς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἀναφερομένους τύπους, παρεβιάσθη δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ἄρθ. 56 τοῦ Συντάγματος, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ τῶν

κατηγορηθέντων βουλευτῶν πρὶν ἢ τιμωρηθῶσιν ἐπαξίως οἱ παραβάται τῶν εἰρημένων ἀνακριτικὴ ὑπάλληλοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Α. Ναύτης, Φ. Φίλωνος,
Λ. Σ. Δανόπουλος, Γ. Ν. Καίρης,
Δ. Πολυχρονόπουλος, Γ Διαμάντης,

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω α') ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ β') ὁμοία περὶ αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν μελῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἔχοντα ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

α'Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως μεριμνῶσα ὑπὲρ τῶν λειτουργῶν τοῦ Κράτους κατεῖδεν ἀπό τινος τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, καθόσον προσδιορισθεῖσαι αὗται ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς ἐποχὰς μεμακρυσμένας, καθ' ἃς ἡ σημερινὴ ὑπερτίμησις τῶν τροφίμων δὲν ὑπῆρχεν, κατέστησαν ἤδη ἀνεπαρκεῖς.

Προτοῦ ὅμως προβῇ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ σκεφθῇ ὡρίμως καὶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου, διότι ἔπρεπε νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἐκ τῆς προσθήκης, ἥτις ἔμελλε νὰ γίνῃ, οὐδεμία δυσχέρεια καὶ δυσκολία ἤθελε προκύψει εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ δισταγμοὶ διεσκεδάσθησαν πλέον, καὶ λογίζομαι εὐτυχὴς δυνάμενος ν' ἀναγγείλω εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι οἱ πόροι τοῦ Κράτους προβαίνοντες ὁσημέραι εἰς αὔξησιν, μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ παραδεχθῶμεν ἀκινδύνως τὴν προτεινομένην αὔξησιν ἀνάλογον πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐπικρατείας.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον Σᾶς ὑποβάλλομεν, σκοπὸν προτίθεται ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας σχετικῶς μὲ τὴν ὑπάρχουσαν μισθοδοσίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, νὰ συνδράμῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς, πιεζομένους ἀπὸ στερήσεις. Ἀλλοία βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀναλογία ἐὰν προέκειτο νὰ κανονισθῶσιν ἤδη ἀρχικῶς οἱ μισθοί, ἢ ἐὰν τὰ μέσα μας ἐπέτρεπον νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς ἀνάγκας κατὰ τὸ ἀληθές. Σήμερον πρόκειται διὰ τῶν ἐνόντων μέσων νὰ συνδράμωμεν τοὺς μᾶλλον πά-

ἄρχοντας λειτουργούς, ἐκείνους μάλιστα οἵτινες διαχειρίζονται ἐξουσίαν μεγάλως δυναμένην νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν· ὡς ἐκ τῆς φύσεως λοιπὸν τῶν πραγμάτων τὸ ἔργον δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι πλήρες, καὶ πολλὰς ἀνάγκας ἐπόμενον ἦτο ν' ἀφήσῃ ἀνικανοποιήτους.

Ἐὰν ἡ ἀρχικὴ βάσις τῆς μισθοδοσίας ὑπῆρχε σύμφωνος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἀνάγκη ἦτο τότε νὰ γίνῃ ὁμοιόμορφός τις προσθήκη μόνον καὶ οὐδὲν πλέον· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν μισθοδοσίαν τὸ σύστημα τοῦτο ἤθελε παρουσιάσει ὡραίαν ἀληθῶς ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, ἐντελῶς ὅμως ἀποτυγχάνουσαν τοῦ σκοποῦ, ὅστις ἦτο νὰ δοθῇ ἀνάλογος ὁπωσοῦν πόρος εἰς θέσεις τινὰς πενιχρῶς μισθοδοτουμένας καὶ ἐχούσας ἀνάγκην ἀνθρώπων ἱκανότητος καὶ ἐπιστήμης, τοὺς ὁποίους διὰ τῆς εὐτελοῦς μισθοδοσίας οὔτε νὰ ἐλκύσωσιν οὔτε νὰ διατηρήσωσιν ἠδύνατο, καὶ νὰ τελῶσιν ἄνω τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν, τοὐλάχιστον ἐκεῖναι αἱ ὑπηρεσίαι, αἵτινες ἔχουσιν ἀποστολὴν νὰ διαχειρίζωνται μέγα μέρος τοῦ δημοσίου πλούτου· ὁμολογῶ ὅτι σπουδαιότητος ὁμοίας μετέχουσιν ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι. Ἤδη ὅμως πρόκειται οὐχὶ τοῦτο νὰ κανονισθῇ, ἀλλὰ νὰ διατεθῶσιν ὡς εἴρηται τὰ μικρὰ ἡμῶν μέσα ὅσον οἷόν τε ἐπωφελέστερον καὶ ὑπὲρ τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις, αἵτινες ἀπολαμβάνουσι μισθόν τινα ἐπαρκῆ, δὲν ἐγένετο προσθήκη ὁμοία μὲ τὴν εἰς τὰς τοῦ κατωτέρου κλάδου παραχθεῖσαν. Ἀλλὰ, κύριοι, θέλοντες νὰ συμβιβάσωμεν τὰς διαφόρους ἀνάγκας, ἐφροντίσαμεν νὰ μείνωμεν ὅσον οἷόν τε εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀναλογίαν τῶν βαθμῶν καὶ μισθῶν, τὴν ὁποίαν καὶ διετηρήσαμεν ὅπου ἠδυνήθημεν.

Κλάδοι τινὲς ὑπηρεσίας, ὡς παρατηρεῖτε, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι, μολονότι τὰ δίκαια αὐτῶν καὶ αἱ ἀνάγκαι εἶσιν ἀναπόδεικτοι ἀμερισβητήτως, δὲν ὑπῆρχον τὰ μέσα, ὥστε νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ὡς εἴρηται καὶ αὐταὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὀρθὸν δὲ δὲν ἦτον ἄνευ αὐξήσεως τοῦ διατιθεμένου ποσοῦ νὰ συμπεριληρθῶσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως τότε ἤθελεν ἐλαττωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδεμίαν νὰ ἔχῃ χρησιμότητα. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὅμως δὲν ὑπάγεται ἡ χωροφυλακή, ἡ βαθμολογία καὶ μισθοδοσία τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου.

Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν σύνταξιν

τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ὅπερ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Σᾶς ὑποβάλλομεν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν ἐξετάζοντες αὐτό, Κύριοι, θέλετε ἀναγνωρίσει, πιστεύομεν, τὴν ὠφέλειαν καὶ χρησιμότητά του, καὶ θέλετε ἐπομένως σπεύσει νὰ τὸ ἐπιψηφίσητε.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1,060,000.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,
Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

«Ὑφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Οἱ αὐξανόμενοι μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν κάτωθι δημοσίων λειτουργῶν προσδιορίζονται·

Α'. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

1. Ὑπουργεῖα.

Τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ μῆνα	δρ.	1400
» Ὑπουργοῦ	»	1000
» Γενικοῦ Γραμματέως	»	480
» Τμηματάρχου Α'. τάξεως	»	400
» » Β'. »	»	320
» Διερμηνέως τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν . . .	δρ.	300
» Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α. τάξεως . . .	»	240
» Γραμματέως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου . .	»	240
» Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως . . .	»	190
» Γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν ὑποθέσεων	»	200
» Ἀκολούθου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν		150

» Ὑπουργ. γραφέως Α'. τάξεως	» 120
» » » Β'. τάξεως	» 90
» » » Γ'. τάξεως	» 70
» Κλητῆρος τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου	» 70
» Κλητῆρος ὑπουργείου, Α'. τάξεως	» 70
» » » Β'. τάξεως	» 60

2. *Γενικὸν Λογιστήριον.*

Τοῦ Διευθυντοῦ	» 550
» Ὑποδιευθυντοῦ	» 400
» Ἐπιθεωρητοῦ Ταμείων, Α. τάξεως	» 400
» » » Β'. τάξεως	» 320
Τοῦ Ὑπουργ. Γραμματέως Α. τάξεως	» 240
» » » Β'. τάξεως	» 190
» » Γραφέως Α. τάξεως	» 120
» » » Β'. τάξεως	» 90

3. *Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.*

Τοῦ Προέδρου κατὰ μῆνα	» 600
» Γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας	» 550
» Ἀντιπροέδρου κατὰ μῆνα	» 500
» Ἐλεγκτοῦ	» 450
» Παρέδρου	» 360
» Λογιστοῦ Α. τάξεως	» 240
» » Β'. »	» 190
» Γραμματέως	» 240
» Ὑπογραμματέως	» 190
» Ἀρχειοφύλακος	» 190
» Γραφέως	» 120
» Κλητῆρος	70

Β'. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ.

4. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

§ α'. *Διπλωματικὴ Ὑπηρεσία.*

Τοῦ Γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας κατὰ μῆνα	» 800
» Β'. Γραμματέως »	» 400
» Καβάση	» 83

§ β'. *Διερμηνείας Γραφείων.*

Τοῦ Α. μαθητευομένου	» 240
» Β'. ὁμοίου	» 240
» Γ'. ὁμοίου	» 240

» Θυρωροῦ	100
» Γιασαξῆ	» 60

§ γ'. *Ἐμπορικῶν γραφείων.*

Τοῦ προξένου Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου	» 800
» Ταμίου	» 400
» Γραμματέως Α'. τάξεως	» 350
» » Β'. τάξεως κατὰ μῆνα . . .	» 250
» Γραφέως Α'. »	» 190
» ὁμ. Β'. »	» 160
» Διερμηνέως	» 150
» Γιασαξῆ	» 70
» Θυρωροῦ	» 60
» Κλητῆρος	» 50.

§ δ'. *Προξενικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ Γενικοῦ Προξένου ἐν Κερκύρᾳ	» 600
» Γραμματέως αὐτόθι	» 250
» Γενικοῦ Προξένου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	» 900
» Γραμματέως αὐτόθι	» 350
» Γραφέως αὐτόθι	» 180
» Α'. Γιασαξῆ αὐτόθι	» 50
» Β'. ὁμοίου αὐτόθι	» 40
» Προξένου ἐν Σμύρνῃ	» 900
» Γραμματέως αὐτόθι	» 350
» Διερμηνέως Α'. τάξεως αὐτόθι	» 300
» ὁμ. Β'. » »	» 200
» Γραφέως Α'. » »	» 180
» ὁμ. Β'. » »	» 150
» Α'. Γιασαξῆ	» 50
» Β'. »	» 40
» Προξένου ἐν Θεσσαλονίκῃ	» 700
» Γραμματέως αὐτόθι	» 250
» Διερμηνέως Α'. τάξεως αὐτόθι	» 200
» Γιασαξῆ	» 40
Προξένου ἐν Ἰωαννίνοις	δρ. 700
Τοῦ Γραμματέως αὐτόθι	» 250
Τοῦ Διερμηνέως Β. τάξεως αὐτόθι	» 160
» Γιασαξῆ αὐτόθι	» 40
Τοῦ προξένου ἐν Κρήτῃ	» 700
» Γραμματέως, αὐτόθι	» 250

» Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	»	160
Τοῦ Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ	»	35
» Προξένου ἐν Βηρυτῷ	»	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ αὐτόθι	»	40
» Προξένου ἐν Χίῳ	»	600
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ	»	40
» Προξένου ἐν Λαρίσσῃ	»	700
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
» Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	»	160
» Γραφέως αὐτόθι	»	130
» Γιασαξῆ αὐτόθι	»	40
» Προξένου ἐν Μιλίτῃ	»	600
» Γραμματέως αὐτόθι	»	250
Τοῦ Προξένου ἐν Ἀδριανουπόλει	»	800
» Γραμματέως αὐτόθι	»	300
» Διερμηνέως Α΄. τάξεως αὐτόθι	»	200
» Γραφέως αὐτόθι	»	150
» Γιασαξῆ αὐτόθι	»	40
Ὑποπροξένου ἐν Γαλατσίῳ	»	500
» Ὁμ. ἐν Ἰβραΐλᾳ	»	500
» Ὁμ. ἐν Βιδίνῃ	»	400
» Ὁμ. ἐν Ζακύνθῳ	»	460
Τοῦ Ὑποπροξένου ἐν Ἑλλησπόντῳ	»	460
» Προξένου Σάμου (ἡ ἐπιχορήγησις)	»	500
» Προξένου Καΐρου (ἡ ἐπιχορήγησις)	»	400
» Τριπόλεως τῆς Ἰώππης (ἡ ἐπιχορήγησις)	»	350
» Ὑποπροξένου Φιλιππουπόλεως	»	400
» » Βάρνης	»	250
» » Πρεβέζης	»	200
» » Ῥόδου	»	400
» » Κυδωνιῶν	»	250
» » Τριπόλεως τῆς Συρίας	»	200
» » Τραπεζοῦντος	»	250

Τοῦ Ὑποπροξένου Προύσσης	δρ.	200
» » Κύπρου	»	250
» » Αὐλῶνος	»	200
» » Πύργου	»	200
» » Μιτυλήνης	»	200
» » Αἴνου	»	200
» » Σερρῶν	»	200
» » Ἰσμαΐλίου	»	250
» » Ἄρτης	»	200
» Ἡρακλείου τῆς Κρήτης	»	250
» Γιασαξῆ τοῦ ἐν Ἄρτῃ ὑποπροξένου	»	35.

2. Τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

§ α. *Ἀρειος Πάγος.*

Τοῦ πρεέδρου κατὰ μῆνα	δρ.	670
» Εἰσαγγελέως	»	600
» Ἀντιπροέδρου	»	500
Τοῦ Ἀρειοπαγίτου	»	450
» Ἀντεισαγγελέως	»	450
» Γραμματέως	»	210.

§ β΄. *Ἐφετεῖα.*

Τοῦ προέδρου, κατὰ μῆνα	Δρ.	500
» Εἰσαγγελέως	»	500
» Ἐφέτου	»	400
» Ἐφέτου	»	400
» Ἀντεισαγγελέως	»	180.
» Γραμματέως	»	

§ γ΄. *Πρωτοδικεῖα.*

Τοῦ Προέδρου, κατὰ μῆνα	δρ.	400
» Εἰσαγγελέως	»	400
» Πρωτοδίκου	»	250
» Ἀντεισαγγελέως	»	250
» Γραμματέως	»	170.

§ δ΄. *Εἰρηνοδικεῖα.*

Τῶν Εἰρηνοδικῶν Β΄. τάξεως ἐν ταῖς πόλεσι Χαλκίδος, Λαμίας, Μεσολογγίου, Τριπόλεως, Καλαμῶν καὶ Σπάρτης ἑκάστου	δρ.	150
Τῶν λοιπῶν Εἰρηνοδικῶν Β΄. τάξεως	»	140.

Τηροῦνται δὲ ὡς πρὸς ὅλους αὐτοὺς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου περὶ μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Τοῦ εἰρηνοδ. γραμματέως Γ'. τάξεως . . . . . δρ.	70
ὁμ. » Δ'. . . . . »	60.

§ ε'. *Ὑποδίκων φυλακαί.*

Τοῦ ἐν Ἀθήναις Α'. φυλακίτου . . . . . »	80
» » Δευτέρου . . . . . »	50
Τῆς ἐπιστάτιδος τῶν ὑποδίκων γυναικῶν . . . . »	10
Ἑκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Λαμίᾳ, Χαλκίδι καὶ Σύρῳ φυλακιτῶν . . . . . »	70
ὁμ. τῶν ἐν Μεσολογγίῳ, Τριπόλει, Καλάμαις καὶ Σπάρτῃ . . . . . »	60
Ἑκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Λαμίᾳ καὶ Χαλκίδι δευτέρων φυλακιτῶν . . . . . »	50.

3. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ α'. *Διοίκησις Ἐπαρχιῶν.*

Τοῦ Νομάρχου . . . . κατὰ μῆνα . . . . . δρ.	480
» Γραμματέως Νομαρχίας . . . . . »	240
» ὑπογραμματέως . . . . . »	140
» Πρωτοκολλίστου . . . . . »	70
» γραφέως . . . . . »	60
» Ἐπάρχου . . . . . »	240
» Γραμματέως Ἐπαρχείου . . . . . »	140
» Πρωτοκολλίστου . . . . . »	70
» γραφέως . . . . . »	60.

§ β'. *Διοικητικὴ Ἀστυνομία.*

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας	480
» Γραμματέως	240
» Ὑπογραμματέως	140
» Γραφέως	70
Τοῦ Ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων	200
Ἑκάστου τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων	200
Τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου	100
Ὁμοίου τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς	100
» Γραφέως	70
Ἑκάστου τῶν βοηθῶν τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων .	80
Τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος α. τάξεως	70
Ὁμοίου β. τάξεως	60

§ γ'. *Φυλακαί.*

Ἑκάστου τῶν ἐπιστατῶν τῶν πολιτικῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν κατὰ μῆνα . .	80
Ὡσαύτως ὁμοίων φυλακῶν Τριπόλεως, Καλαμῶν, Λαμίας καὶ Ναυπλίας	60
Ὡσαύτως τῶν ὑποεπιστατῶν τῶν αὐτῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν	60
Τῶν ἐπιστατῶν τῶν ποινικῶν φυλακῶν Πύλου, Ρίου, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος	80
» Βοηθῶν αὐτῶν	60
» Ἐπιστατριῶν τῶν γυναικείων φυλακῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος	50.

§ δ'. *Μαιευτικὸν κατάστημα.*

Τῆς ἐπισταταύσης μαίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις μαιευτικὸν κατάστημα	90.

§ ε. *Ὑγιεινομικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὑγιεινομείων	320
» Ὑγιεινόμου Πειραιῶς	240
» » Σύρου	240
» Γραμματέως τοῦ ὑγιεινομείου Σύρου	140
» » Πειραιῶς . . .	140
» Ἑκάστου τῶν γραφέων αὐτόθι	100
» Βοηθῶν	70
» Ἀρχιφυλάκων	60
» Καπνιστῶν	60
» Φυλάκων	50
Τοῦ ὑγιεινόμου Πατρῶν	140
» Γραμματέως αὐτόθι	110
» Ἀρχιφύλακος	60
» Φύλακος	50.

§ ς'. *Δενδροκομεῖον ἐν Ἀθήναις.*

Τοῦ Ἐφόρου τοῦ δενδρροκομείου	180.

§ ζ'. *Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων . . .	480
» Ὑποδιευθυντοῦ	320
» Ἐλεγκτοῦ	240
» Λογιστοῦ	240
» Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ταχυδρομείων	200
» Διεκπεραιωτοῦ	170

Τοῦ Βοηθοῦ Α'. τάξεως	120
» » Β'. »	70
Ἑκάστου τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν	200
Τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρ. Ναυπλίας . . .	170
» » » Λαμίας καὶ Τριπόλεως.	140
Ἑκάστου τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν Σπάρτης, Καλαμῶν, Χαλκίδος καὶ Μεσολογγίου . . .	100
Ὁμοίως Ἄργους, Ναυπάκτου, Κορίνθου, Αἰγίου, Πύργου Θηβῶν, Ἀμφίσσης, Λεβαδείας, Πύλου, Κυπαρισσίας, Ἀγρινίου, Καρπενησίου, Μεγάρων, Καλαβρύτων, Δημητσάνης καὶ Γυθείου . . .	80
Νησίου, Ἀνδρούσης, Ἁλιφερίου, καὶ Ἀμφ. Ἄργους »	60
Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ταχυδρομείου . . . . . »	250
» ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἰωαννίνοις . . . . . »	60
» Ὑποδιευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας	200
Τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰβραΐλᾳ καὶ Γαλατσίῳ . . . . . »	100
„ Ἐλεγκτοῦ Ταχυδρομείου ἐν Σύρῳ, Πειραιεῖ καὶ Πάτραις . . . . . »	120
„ Βοηθοῦ, ἐν Σύρῳ καὶ Πάτραις . . . . . »	60.

§ ή. *Δημόσιοι Ἀρχιτέκτονες.*

Τοῦ Ἀρχιτέκτονος Α'. τάξεως . . . . . »	240
ὁμ. Β'. » . . . . . »	190.

4. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

§ 1. *Κλῆρος.*

Τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Β. Ἐπιτρόπου . . . . »	600
» » » » Α'. Γραμματέως . . »	400
» » » » Β'. ὁμοίου . . . . . »	240
» » » » Α'. Γραφέως . . . . »	120
» » » » Β'. » . . . . »	90
» » » » Κλητῆρος . . . . . »	60
» Ἱεροκήρυκος . . . . . »	200
» Ἐφημερίου ἐν Μονάχῳ . . . . . »	200
» Νεοκόρου αὐτόθι . . . . . »	80.

§ 2. *Ἐκπαίδευσις ἐν γένει.*

Τοῦ Γραμματικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου . . . »	350
» Ἐκτάκτου ὁμ. . . . . »	250
» Κλητῆρος . . . . . »	60
» Ἐφόρου τῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης . . . . »	480
» Α'. Βιβλιοφύλακος . . . . . »	250
» Β'. ὁμ. . . . . »	120
» τοῦ κλητῆρος . . . . . »	60
Τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων . . . . . »	400
» παρ' αὐτῷ γραφείου . . . . . »	70
» Διευθυντοῦ τοῦ Δημοδιδασκαλείου . . . . . »	400
» Γραφέως . . . . . »	90
» Λογιστοῦ . . . . . »	120
» Πρωτοβαθμίου Δημοδιδασκάλου . . . . . »	100.

5. *Τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.*

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς, διαιροῦνται εἰς μισθούς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιδόματα κανονίζονται διὰ τοῦ ἑπομένου πίνακος.

ΠΙΝΑΞ

Τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Βαθμοὶ	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας: Μισθὸς	Ἀποζημιώσ: Ἐνοίκιον	Ἀποζημιώσ: Ἵππου	Ἀποζημιώσ: Διδακτικῶν Βιβλίων	Ἐπιμίσθιον	Μισθὸς κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας μὴ ὑπερβαινούσης τοὺς ἓξ μῆνας	Μισθὸς τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων	Μισθὸς ὑποδίκων ἐν φυλακῇ	Παρατηρήσεις
Συνταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	460	90	20	20	"	210	120	120	Ἡ ἀποζημίωσις ἵππων χορηγεῖται εἰς τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ ἔχωσι τοιοῦτον καὶ πραγματικῶς ἔχοντας, λογιζομένων 10 δραχμῶν δι' ἕκαστον.
" Πεζικοῦ	460	90	20			210	120	120	
" Πυροβολικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
" Ἱππικοῦ	460	90	20		10	210	120	120	
" Μηχανικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
Γενικὸς ἀρχιατρὸς	460	90	10			210	120	120	
Ἀνώτερος ἐπιμελητὴς	460	90	10			210	120	120	
Ἀντισυνταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	380	70	10	20		170	100	100	Ἡ ἀποζημίωσις διδακτικῶν βιβλίων χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουσιν ὅπλον ἢ εἰς ὑπουργεῖον, ἢ εἰς στρατοδικεῖον ἢ εἰς στρατιωτικὴν σχολὴν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας θέσιν ὑπασπιστοῦ ἢ διαγγελέως καὶ εἰς τοὺς διωρισμένους προσκαίρως
" Πεζικοῦ	380	70	10			170	100	100	
" Πυροβολικοῦ	380	70	10	20		170	100	100	
" Ἱππικοῦ	380	70	20		10	170	100	100	
" Μηχανικοῦ	380	70	10	20		170	100	100	
Ἀνώτερος ἀρχιατρὸς	380	70	10			170	100	100	εἰς εἰδικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.
Ἐπιμελητὴς	380	70	10			170	100	100	
Ταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	340	70	10	20		145	75	75	Τὸ ἐπιμίσθιον χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν ἐν ᾧ ἀνήκουσιν ὅπλῳ ἢ κλάδῳ· τὸ δὲ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τοῦ ἱππικοῦ ὁριζόμενον ἐπιμίσθιον δίδεται εἰς αὐτοὺς, ὅταν κατέχωσιν ὁποιανδήποτε θέσιν, ἧς τὰ καθήκοντα ὑποχρεοῦσιν αὐτοὺς νὰ ἱππεύωσιν.
" Πεζικοῦ	340	70	10			145	75	75	
" Πυροβολικοῦ	340	70	10	20		145	75	75	
" Ἱππικοῦ	340	70	20		10	145	75	75	
" Μηχανικοῦ	340	70	10	20		145	75	75	
Ἀρχιατρὸς	340	70	10			145	75	75	
Ὑπεπιμελητὴς	340	70	10			145	75	75	
Λοχαγὸς Α'. τάξεως Γεν. ἐπιτελῶν	230	50	10	20		100	50	50	
" Πυροσβεστῶν	230	50			20	100	50	50	
" Πεζικοῦ	230	50				100	50	50	
" Πυροβολικοῦ	230	50	10	20		100	50	50	
" Ζευγιτῶν	230	50	10			100	50	50	
" ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	230	50			20	100	50	50	
" Ἱππικοῦ	230	50	10		10	100	50	50	
" Μηχανικοῦ	230	50	10	20		100	50	50	
Ἐπιατρὸς Α'. τάξεως	230	50				100	50	50	
Ἐπικτηνιατρὸς	230	50	10			100	50	50	
Ἐπιφαρμακοποιὸς	230	50				100	50	50	
Ἐπικαταλυματίας	230	50				100	50	50	
Λοχαγὸς 2 τάξεως Γεν. ἐπιτελῶν	170	50	10	20		100	50	50	
" Πυροσβεστῶν	170	50			20	100	50	50	

»	Πεζικοῦ.	170	50				100	50	50
»	Πυροβολικοῦ	170	50	10	20		100	50	50
»	Ζευγιτῶν	170	50	10			100	50	50
»	ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	170	50			20	100	50	50
»	Μηχανικοῦ.	170	50	10	20		100	50	50
Ἐπιατρὸς 2 τάξεως.		170	50			20	100	50	50
Ἐπικτηνίατρος	»	170	50	10		20	100	50	50
Ἐπιφαρμακοποιὸς	»	170	50			20	100	50	50
Ἐπικαταλυματίας	»	170	50			20	100	50	50
Λογολογχαγὸς Γεν. ἐπιτελῶν		130	30	10	20		60	30	30
»	Πυροσβετῶν.	130	30			20	60	30	30
»	Πεζικοῦ	130	30				60	30	30
»	Πυροβολικοῦ	130	30	10	20		60	30	30
»	Ζευγιτῶν	130	30	10			60	30	30
»	ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	130	30			20	60	30	30
»	Ἱππικοῦ.	130	30	10		10	60	30	30
»	Μηχανικοῦ	130	30		20		60	30	30
Ἱερεὺς 1 τάξεως		130	30				60	30	30
Ἰατρὸς	»	130	30			10	60	30	30
Κτηνίατρος	»	130	30	10		10	60	30	30
Φαρμακοποιὸς	»	130	30			10	60	30	30
Καταλυματίας	»	130	30			10	60	30	30
Ἀνθυπολογαγὸς Πυροσβετῶν		110	20			20	55	25	25
»	Πεζικοῦ	110	30				55	25	25
»	Πυροβολικοῦ	110	30	10	20		55	25	25
»	Ζευγιτῶν	110	30	10			55	25	25
»	ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	110	30			20	55	25	25
»	Ἱππικοῦ.	110	30	10		10	55	25	25
»	Μηχανικοῦ.	110	30		20		55	25	25
Ἱερεὺς 2 τάξεως		110	30				55	25	25
Ἰατρὸς	»	110	30			20	55	25	25
Κτηνίατρος	»	110	30	10		20	55	25	25
Φαρμακοποιὸς		110	30			20	55	25	25
Καταλυματίας		110	30			20	55	25	25
Ἀνθυπασπιστὴς Πυροσβετῶν		80	20			10	40	20	20
»	Πεζικοῦ	80	20				40	20	20
»	Πυροβολικοῦ	80	20		10		40	20	20
»	Ζευγιτῶν	80	20			10	40	20	20
»	ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	80	20			10	40	20	20
»	Ἱππικοῦ	80	20			10	40	20	20
»	Μηχανικοῦ	80	20		10		40	20	20
Ἀκόμη 1 τάξεως	Ἰατρικῆς	80	20			20	40	20	20
	Κτηνιατρικῆς	80	20			20	40	20	20
	Φαρμακοποιίας	80	20			20	40	20	20
	Στρατ. Οἰκονομίας	80	20			20	40	20	20
Ἀκόμη 2 τάξεως	Ἰατρικῆς	80	20				40	20	20
	Κτηνιατρικῆς	80	20				40	20	20
	Φαρμακοποιίας	80	20				40	20	20
	Στρατ. Οἰκονομίας	80	20				40	20	20
Ἀρχιτεχ.	1 τάξεως	80	20			80	40	20	20
	2 τάξεως	80	20			50	40	20	20

6. *Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.*

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζονται ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων.

Βαθμοί	Ἀποδοχαὶ κατὰ μῆνα								Παρατηρήσεις
	Τοῦ τακτικοῦ Ναυτικοῦ						Ἐπιτάκτ.		
	Μισθὸς		Ἐπιμέθια						
				Τράπεζα					
	Κατὰ ξηράν	Κατὰ θάλασσαν	Ἐνοίκιον	Μοιράρχων	Κυβερνητῶν	Ἐπιτελῶν	Μισθὸς	Ἐνοίκιον	
	Δρ.	Δρ	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δ.	Δρ.	Δρ.	
Πλοίαρχος	440	520	100	110	310				Οἱ ἐπιστολεῖς ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς τῶν Κυβερνητῶν. Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι καὶ τὴν προσδοτικὴν τοῦ καύτου μερίδα.
Ἀντιπλοίαρχος	360	424	90	·	240				
Ἀρχιατρὸς, Ἀρχιφροντιστὴς, Ἀρχιναυπηγὸς	360	392	90	·	·	50			
Πλωτάρχης	300	342	70	·	110	50	200	50	
Ἰατρὸς, Φροντιστὴς, Ναυπηγὸς	300	316	70	·	·	50			
Ὑποπλοίαρχος	190	222	50	·	90	50	100	40	
Ὑπιατρὸς, Ὑποφροντιστὴς, Ὑπαναυπηγὸς	190	206	50	·	·	50			
Ἀνθυποπλοίαρχος	130	150	30	·	70	50	80	40	
Ἀνθυπιατρὸς, Ἀνθυποφροντιστὴς, Ἀνθυπονανπηγὸς	130	110	30			50			
Δόκιμος	110	126	30	·	·	50			
Λογιστὴς	110	118	30			50			

Λιμενικοὶ ὑπάλληλοι.	Μηνιαῖος μισθὸς
Γραμματεὺς	140
Βοηθὸς Α', τάξεως	120
» Β'. »	110
» Γ'. »	100

7. Τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

§ α'. *Ταμεῖα.*

Τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου	κατὰ μῆνα	480
» Ὑποταμίου Α'. τάξεως . . .	»	400
» ὁμοίως Β'. » . . .	»	320
» Α'. Γραμματέως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου	»	240
» Β'. »	»	190
» Α'. Γραφέως	»	120
» Β'. »	»	90
» Γ'. »	»	70
» Κλητῆρος Α'. τάξεως	»	70
» » Β'. »	»	60
» Ἐπαρχιακοῦ ταμείου Α'. τάξεως . .	»	280
» ὁμ. » Β'. τάξεως . .	»	220
» » » Γ'. » . . .	»	180
» Γραμματέως ταμείου Α'. τάξεως . .	»	150
» ὁμ. » Β'. » . . .	»	130
» » » Γ'. » . . .	»	120
» Γραφέως » Α'. » . . .	»	110
» » » Β'. » . . .	»	90
» » » Γ'. » . . .	»	70

§ β'. *Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι.*

Τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Α'. τάξεως	»	280
» » ὁμ. Β'. »	»	220
» » ὁμ. Γ'. »	»	180
» » » Δ'. »	»	140
» Γραμματέως ἐφορείας Α'. τάξεως . .	»	150
» » » Β'. » . . .	»	130
» » » Γ'. » . . .	»	120
» » » Δ'. » . . .	»	110
Τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ ἐφορείας Α'. τάξεως	»	110
» ὁμ. » Β'. » .	»	90
» ὁμ. » Γ'. » .	»	70
» Γραφέως » Α'. » .	»	80
» » » Β'. » .	»	70

§ γ'. *Τελωνεῖα.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων Α'. τάξεως .		400
» » » Β'. » . .	»	320

Τοῦ Τελώνου Α'. τάξεως .	»	350
» ὁμ. Β'. » . .	»	250
» ὁμ. Γ'. » . .	»	200
» Ἐλεγκτοῦ τελωνείου Α'. τάξεως	»	250
» ὁμ. » Β'. » . .	»	200
» ὁμ. » Γ'. » . .	»	160
5 Ὑπελεγκτοῦ	»	140
» Α'. Γραμματέως τελωνείου	»	150
» ὁμ. » Διαμετακομίσεως . .	»	150
» Β'. Γραμματέως τελωνείου	»	120
» » Διαμετακομίσεως . .	»	120
» Ἐπιστάτου Διαμετακομίσεως . . .	»	160
» Εἰσπράκτορος τελωνείου	»	110
» Ἀποθηκαρίου Διαμετακομίσεως . . .	»	110
» Ὑπαποθηκαρίου ἐν Σύρῳ . .	»	90
» Γ'. καὶ Δ'. Γραμματέως	»	120
» Ὑπογραμματέως τελωνείου	»	80
» ὁμ. Διαμετακομίσεως .	»	80
» Ζυγιστοῦ	»	90
» Ὑποτελώνου Α'. τάξεως	»	160
» ὁμ. Β'. τάξεως	»	140
» » Γ'. τάξεως	»	120
» Τελωνιακοῦ Σταθμάρχου	»	100
Τοῦ Βοηθοῦ ὑποτελωνείου Α'. τάξεως κατὰ μῆνα	»	80
» ἀρχιφύλακος Α'.	»	100
» » Β'.	»	90
» » Γ'.	»	80
Τελωνιακοῦ φύλακος Α'. τάξεως	»	60
» » Β'. »	»	50.

§ δ'. *Σφραγιστήριον.*

Τοῦ ἐλεγκτοῦ	»	180
Ἐργοστασιάρχου	»	120
ἐργάτου	»	60.

§ ε'. *Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία.*

Τοῦ ἐργοστασιάρχου τοῦ Βασ. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου	»	180
» οἰκονόμου	»	170

» Στοιχειοφύλακος	Α΄.	τάξεως	»	100
» »	Β΄.	»	»	85
» »	Γ΄.	»	»	60
» Τυπωτοῦ	Α΄.	» Τυπογραφείου	»	100
» »	Β΄.	» »	»	75
» »	Α΄.	» Λιθογραφείου	»	90
» »	Β΄.	» »	»	75
» Βοηθοῦ	Α΄.	»	»	70
» »	Β΄.	»	»	60
» Α΄. Λιθογράφου			»	160
» Β΄. »			»	60
» Στοιχειοχύτου			»	60
Στιλβωτοῦ			»	50.

§ ς΄. *Δασονομικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, κατὰ μῆνα . δρ.	320
» Γραμματέως τῆς ἐξεταστικῆς τῶν δασῶν ἐπιτροπῆς	240
Τοῦ Δασάρχου, κατὰ μῆνα	200
Τοῦ Δασονόμου	100
Δασοφύλακος	40.

§ ζ΄. *Ὀρυκτά.*

Τοῦ ὀρυκτολόγου	320
» Φύλακος Σμύριδος	50
» Ἐπιστάτου τῆς διαχειρίσεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου	140
» Φύλακος ,,	50.

§ η΄. *Ἀλαταποθηκάριοι.*

Τοῦ Γενικοῦ ἀλαταποθηκαρίου Πειραιῶς . »	150
Τῶν λοιπῶν τεσσάρων ὁμοίως »	140
Τοῦ Μερικοῦ ἀλαταποθηκαρίου »	80
» Ἐλεγκτοῦ ἁλικῆς »	120.

Ἄρθρον 2. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελέων μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν αὐξάνει εἰς δραχ. 275, καὶ μετὰ ἑξαετῆ εἰς δραχ. 300.

Διπλάσιος ἀριθμὸς ἐτῶν δικηγορικῆς ὑπηρεσίας παρέχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὸν διοριζόμενον εἰς θέσιν πρωτοδίκου καὶ ἀντεισαγγελέως, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 § 2 τοῦ

περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, πρῶτον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας δὲν λογίζεται.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ δέκα ἐτῶν ἐπιτυχῆ διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ, δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος ὁ μισθὸς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ εἰς συγγραφὴν ἐπιστημονικῶν πονημάτων ἀποκλειστικῶς ἀφιερωθέντος. Ἡ αὔξησις αὕτη δύναται νὰ ἦναι ἐκ δραχμῶν 50 ἕως 100 κατὰ μῆνα.

Οἱ ἤδη συμπληρώσαντες τὴν δεκαετίαν τῆς ὡς τακτικῶν καθηγητῶν ὑπηρεσίας των, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου συμπληρώσοντες αὐτήν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας διάταξιν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει μισθὸν τμηματάρχου Α΄. τάξεως.

Ἄρθρ. 5. Τῶν τῆς Α΄. τάξεως ἢ πρωτοβαθμίων δημοδιδασκάλων ὁ μισθὸς δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἀνὰ πᾶσαν πενταετῆ μετὰ διαρκοῦς ζήλου ὑπηρεσίαν εἰς πρωτεύουσαν νομοῦ ἢ ἐπαρχίας ἀνὰ δραχ. 10 κατὰ μῆνα, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας ποσὸν εἰς δραχμὰς 140, ὅρον ἀνυπέρβλητον.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν διοριζόμενοι πρωτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι λαμβάνουσι προσέτι ἐνόσῳ ὑπηρετοῦσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ καὶ δραχ. δέκα κατὰ μῆνα ὡς ἐπιμίσθιον.

Ἄρθρ. 7. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Νομαρχιακῶν ἢ Ἐπαρχιακῶν δημοδιδασκάλων οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα συμπληρώσαντες ἤδη ἢ συμπληρώσοντες μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου τὴν πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας των, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν διάταξιν.

Ἄρθρ. 8. Ἐκτὸς τῶν κανονιζομένων μισθῶν καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακα αὐτῶν, χορηγοῦνται α) εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων, τοὺς φρουράρχους Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας, τοὺς διοικητὰς τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων λόγῳ ἐπιμισθίου διοικήσεως τὰ ἑξῆς·

Εἰς τοὺς συνταγματάρχας δραχμαὶ 60 κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ ταγματάρχας δ.40 κατὰ μῆνα.

β) Εἰς τοὺς λοχαγοὺς τοὺς ἀναπληροῦντας ἀξιωματικὸν ἀνώτερον ἐπιμίσθιον δραχ. 40 κατὰ μῆνα.

γ) Εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς τοὺς ἀνα-

πληροῦντας λοχαγόν, ἐπιμίσθιον δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

δ) Εἰς τοὺς Δοκίμους, τοὺς ἀναπληροῦντας ἀξιωματικοὺς τῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας, ἐπιμίσθιον δραχ. 20 κατὰ μῆνα.

ε) Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ ταγματάρχας τοὺς διοικοῦντας σώματα, ἀποζημίωσις δευτέρου ἵππου ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲν λαμβάνωσιν αὐτὴν ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

ς) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν σωμάτων, μηνιαία χορηγία δρ. 40 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.

ζ) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς τῶν σωμάτων καὶ τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων, τοὺς ἐπὶ τῆς κοπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, μηνιαία χορηγία δραχ. 20 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.

η) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς ἀρχηγῶν στρατευμάτων καὶ σωμάτων ἀποζημίωσις ἵππου, ἐὰν δὲν λαμβάνωσι τοιαύτην ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐνοικίου δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ κράτησιν, ἐλαττοῦται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ ὁσάκις οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἐνοικοῦσιν εἰς δημόσια κτίρια.

Ἄρθρ. 10. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1856 ὑπὸ στοιχ. ΤΞΗ'. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐπιτάκτους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐπιστάτης τῆς σμύριδος Νάξου ἔχει μισθὸν Τμηματάρχου α. ἢ β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 12. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονιζομένων διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους μισθῶν χορηγοῦνται·

α) Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τελωνείου Σύρου, ἤτοι,

1) Εἰς τὸν ἐπιστάτην, τὸν ἐλεγκτὴν, τὸν Α'. Γραμματέα τοῦ τελωνείου, καὶ τὸν Ἀποθηκάριον τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἑκάστῳ δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην ἐπιμίσθιον δραχ. 90 κατὰ μῆνα.

3) Εἰς τὸν Β'. Γραμματέα τοῦ τελωνείου ἐπιμίσθιον δραχ. 60 κατὰ μῆνα.

4) Εἰς ἕκαστον τῶν ὑπελεγκτῶν, τὸν Γ'. Γραμματέα τοῦ Τελωνείου, τὸν εἰσπράκτορα καὶ τὸν Α'. Γραμματέα τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἀνὰ δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

5) Εἰς ἕκαστον τῶν ζυγιστῶν καὶ τὸν ἀρχιφύλακα ἐπιμίσθιον ἀνὰ δρ. 20 κατὰ μῆνα.

6) Εἰς ἕκαστον Δασάρχην καὶ Δασονόμον λόγῳ ἱπποναμῆς ἀποζημίωσις δραχμῶν 30 κατὰ μῆνα. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιήσεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ Δασάρχης ἢ ὁ Δασονόμος διατηρεῖ ἵππον ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 13. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ'. νόμου αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρόσκαιρον ἐπιχορήγησιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτῶν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ καταργοῦνται, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 14. Οἱ μισθοὶ τῶν μὴ κατονομαζομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μένουσιν οἱ αὐτοὶ καθὰ προσδιορίσθησαν διὰ τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ὑπερτίμησις τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαιούντων, ἥτις κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου, δι' οὗ προὐτάθη ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν διαφόρων ὑπαλλήλων, ἀποκαθιστᾷ ἐπίσης ἀναγκαῖον ὅμοιον μέτρον καὶ ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν δύω Νομοθετικῶν Σωμάτων, τὰ ὁποῖα διαμένοντα ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των, ὑρίστανται ἐπαισθητότερον τὰς συνεπείας τῆς ὑπερτιμήσεως ταύτης, καθόσον ἡ τῶν πραγμάτων ὑπερτίμησις εἶναι ὁμολογουμένως ἀνωτέρα ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν· ἄλλως οἱ Κύριοι Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ, ἕνεκα τῆς θέσεώς των ταύτης, εἰσὶ περιβεβλημένοι μὲ ἀνάγκας ἀνωτέρας τῶν ἄλλων.

Πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνάγκης ταύτης συνετάχθη καὶ δι' ἀδείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰσάγεται εἰς ὑμᾶς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιψήφισιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς συστήσω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑπο-

στηριχθῆ παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπὸ Στοιχ. ΨΙΓ'. Νόμου, λόγῳ ὑπερτιμήσεως, εἰς τοὺς ἐκπληρώσαντας τὰ χρέη των βουλευτὰς διδομένης χορηγίας, θέλουσι δίδεσθαι εἰς αὐτοὺς δραχμαὶ διακόσιαι, ἀριθ. 200, κατὰ μῆνα, κατὰ τὴν ἑξάμηνον διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς Συνόδου.

Εἰς ἕκαστον τῶν Γερουσιαστῶν θέλουσι δίδεσθαι ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δραχ. διακόσιαι, ἀριθ. 200, κατὰ μῆνα κατὰ τὴν αὐτὴν διάρκειαν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω Β. Διάταγμα περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ 25 ἡμέρας, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος, διακόπτομεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς τρίτης βουλευτικῆς συνόδου τῆς πέμπτης περιόδου ἐπὶ ἡμέρας εἰκοσιπέντε.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀθήνησι, τῇ 4 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ἐπὶ τούτοις ἀνεγνώσθησαν ἀμέσως τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν προσηκόντως.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 30 Ἀπριλίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1852. Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1852, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Ν. Α. Γρανίτσας	
Δημήτριος Τσάκρης		Γ. Βελλῆς	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γ. Σιρπάνος	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς		τ. Χ. Στεφανόπουλος	
Γεώργιος Σκοῦρος		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σόλων Κρεστενίτης	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Νάκος		Α. Δεκιγάλας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	
Π. Ταναρίας	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Θ. Τσαννετάκης		Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	

Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	N
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀόντος	
Ν. Δεώπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεράνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γ. Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδῆς		Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμῆς	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητράκόπουλος		Δημήτριος Στάϊκας	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N

Κυριάκος Δουζίνας	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Δημήτριος Βουδούρης		Σ. Σκαμπουρδῆς	
Παντολέων Κοντουριώτης		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Πέτρος Χ. Πέτρου		Α. Μάντσαρης	N
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N		

Δεκτῶν εἶτα γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 5 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, λαβὸν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ἐν μέλος τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐκ τῆς παραδοχῆς τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς βλέπει τις ὅτι οὐδεμία ἐγίνετο κατὰ τοῦ νομοσχεδίου παρατήρησις. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει της φέρει ἁπλᾶς τινας παρατηρήσεις, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται ταύτας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι εἷς τινας τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς διαφωνεῖ, καθ' ὅσον καὶ ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος δὲν εἶναι σύμφωνος μετ' αὐτῶν. Ὁ ἀπολογισμὸς δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἡ κατάδειξις τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐσημείωσε τὰ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1852 καὶ τὰ δαπανηθέντα καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῶν ἐξῆξε τὸ ἀληθὲς περίσσευμα τῶν δρ. 148,791:52. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ προτίθεται, φαίνεται, νὰ περιορίσῃ τὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὰ βεβαιωθέντα καὶ δαπανηθέντα, καὶ νὰ θεωρήσῃ τὰ πρῶτα ὡς πραγματικὸν ἔσοδον τῆς χρήσεως χωρὶς νὰ μεταβιβάσῃ τὰ καθυστερούμενα εἰς τὴν ἐπομένην χρῆσιν. Προϋπελογίσθησαν π.χ. ὡς ἔσοδα ἑνὸς ἔτους 20 ἑκατομμύρια καὶ ἐβεβαιώθησαν 19 ἑκατομμύρια. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως δὲν ἐξάγει τὸ ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν βεβαιωθέντων καὶ δαπανηθέντων, ἀλλὰ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων, τὰ δὲ καθυστερούμενα τὰ μεταφέρει εἰς τὰς κατόπιν χρήσεις, ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαιτεῖ ἀντὶ τῶν εἰσπραχθέντων νὰ σημειῶνται τὰ βεβαιωθέντα καὶ ταῦτα νὰ λαμβάνωνται ὡς βάσις τῆς συγκρίσεως. Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ παραδεχθῇ, διότι δὲν τὸ θεωρεῖ ὀρθόν, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς συντάσσεται ὅπως καὶ ὁ τῆς Γαλλίας, καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ προβῶμεν εἰς μίαν καινοτομίαν, ἀφοῦ μάλιστα ἡ καινοτομία αὕτη ἀντίκειται καὶ εἰς ῥητὴν διάταξιν τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ τὸ σύστημα τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐθέλαμεν ἔχει πάντοτε ἓν περίσσευμα ψευδές, ἀφ' οὗ μέγα μέ-

ρος τῶν καθυστερουμένων μένει ἀνείσπρακτον, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύει ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει συμφωνήσει μετ' αὐτοῦ.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι λυπεῖται ἀναγκαζόμενος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ ἀντικειμένου, ὅπερ ἐνόμιζεν ἀνεπίδεκτον συζητήσεως. Πιστεύει δὲ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὀλίγον ἐμελέτησε τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι τότε ἠδύνατο ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἰδέαν της, ὅταν ἔβλεπεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέμενε νὰ θεωρῇ ὡς περίσσευμα τοῦ ἔτους **1852** τὰ **2,533,006:35**, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα ἔμειναν καθυστερούμενα. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλουσα νὰ καταδείξῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἐσημείωσεν ἁπλῶς τὸ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν βεβαιωθέντων καὶ δαπανηθέντων προκύπτον περίσσευμα τῶν δύω καὶ ἥμισυ ἑκατομμυρίων, παρεδέχθη δὲ μόνον τὰς **148,991:52**, αἵτινες εἰσεπράχθησαν, καὶ ἑπομένως ἀδίκως ὁ ὑπουργὸς καταφέρεται κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπιλαμβανόμενος δὲ καὶ τοῦ περὶ καθυστερουμένων ζητήματος παρατηρεῖ, ὅτι εἰς ἕκαστον προϋπολογισμὸν ἀπέναντι τῶν προϋπολογιζομένων ἢ βεβαιουμένων **18** ἑκατομμυρίων μένει κατ' ἔτος ἓν καθυστέρημα ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων. Τὸ καθυστέρημα τοῦτο πηγάζει ἐκ τῶν φόρων, οὓς ἐβεβαίωσαν οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ δὲ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν πᾶς φόρος βεβαιωθεὶς θεωρεῖται ἱερός, καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν αὐτοῦ χορηγοῦνται εἰς τὸ δημόσιον διάφορα καταναγκαστικὰ μέσα, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ μὴ εἰσπράττῃ πᾶν ὅ,τι ἐβεβαιώθη. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐθεώρησε μὲν ὡς ἓν πραγματικὸν περίσσευμα τὰ καθυστερούμενα, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ καταδείξῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ καὶ νὰ καταβάλῃ πλειοτέραν προσπάθειαν εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων, καθ' ὅσον πιστεύει ὅτι ἡ καθυστέρησις εἶναι μᾶλλον ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐνεργείας τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν εἴσπραξιν ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς μίαν μὲν ἐπαρχίαν καθυστερούμενον τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν φόρων, εἰς ἄλλην δὲ ἓν μέρος ἀνάλογον, ὡς φυσικὴ συνέπεια τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι, ἐνῷ κατ' ἔτος ἔχομεν ἓν καθυστέρημα ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων, ἐξ αὐτῶν δὲν εἰσπράττομεν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος οὔτε ἓν ἑκατομμύριον καὶ τοιουτοτρόπως τὰ καθυστερούμενα, ἄτινα τὸ **1857**, κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέβαινον, εἰς **47** ἑκατομμύρια,

μετὰ δύω καὶ τρία ἔτη θέλουν φθάσει εἰς **60** ἑκατομμύρια.

Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν πρόνοιαν καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ἤλπιζεν ὅτι ἤθελε κατακριθῆ διὰ τοῦτο. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀντικειμένου τῶν καθυστερουμένων ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει της φέρει καὶ ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις, ἀφορώσας τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμως οὐδεμίαν ἐξέφερεν ὁ ὑπουργὸς γνώμην, ὅπως φέρῃ καὶ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν της.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἄλλα ἐσκόπευε καὶ ἄλλα ἔγραψεν ἐν τῇ ἐκθέσει, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν λόγων τοῦ προαγορεύσαντος. Κατ' αὐτὸν, ἡ διαφωνία τῆς ἐπιτροπῆς συνίσταται εἰς τὸ ὅτι αὕτη μὲν λαμβάνει ὡς βάσιν τὰ βεβαιωθέντα καὶ δαπανηθέντα, ἡμεῖς δὲ τὰ πραγματικῶς εἰσπραχθέντα καὶ τὰ δαπανηθέντα, τὰ δὲ καθυστεροῦντα σημειοῦμεν εἰς τὴν ἑπομένην χρῆσιν, καὶ τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθέστερον, ὡς ἀπέδειξεν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἀγορεύσει. Ὡς πρὸς δὲ τὰ καθυστερούμενα ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι εἶναι μία πληγὴ ὀλεθρία καὶ πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὴν θεραπεύσωμεν, διότι βεβαίως ἡ τοιαύτη πληγὴ εἶναι δυσάρεστος καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοὺς πολίτας. Ὀφείλει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ καθυστέρησις δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διαχειρίσεως, ἥτις ἐνεργεῖται μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς δραστηριότητος. Μεγαλειτέρα ἴσως προσπάθεια ἤθελε κατορθώσει μικράν τινα εἰσέτι ἐλάττωσιν, οὐχ ἧττον ὅμως ἠθέλαμεν πάντοτε ἔχει ἓν καθυστέρημα μέγα ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος, διότι καὶ αἱ ἐνοικιάσεις τῶν δημητριακῶν καρπῶν λαμβάνουσι πάντοτε μίαν τοιαύτην ἐξόγκωσιν, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑποκύψωσιν οἱ ἐνοικιασταὶ εἰς ζημίαν καὶ ἐκ τούτου νὰ μείνωσι καθυστεροῦντες, καὶ ἡ φορολογία ἐπίσης τῶν ἀμπέλων δὲν δύναται εἰμὴ ν' ἀφίνῃ καθυστερήματα, ἐνόσῳ διὰ τὴν ἔλλειψιν γεωμετρῶν δὲν φθάσωμεν εἰς μίαν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν ἐκτάσεως. Τοιαῦτα ἐπίσης καθυστερήματα ἔχομεν καὶ ἀπὸ τοὺς φόρους τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν καὶ ἄλλα προερχόμενα ἀπὸ περιστάσεις ἀνωτέρας, τὰ ὁποῖα βεβαίως θέλομεν ἀναγκασθῇ νὰ κηρύξωμεν ὡς μὴ εἰσπραχθησόμενα. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ φθάσωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὰ καθυστερούμενα, ἐὰν πρῶτον καὶ κατὰ μικρὸν δὲν ἐπιτύχωμεν μίαν διόρθωσιν τῶν μέσων ἡμῶν

καὶ πρὸ πάντων τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος, ὅτις ὅμως δὲν εἶναι εὔκολος. Ἀποδεχόμενος λοιπὸν τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, διαφωνεῖ μόνον ὡς πρὸς τὴν μέθοδον τῆς συντάξεως τῶν ἀπολογισμῶν.

Παρετήρησεν ἕτερον μέλος τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη δὲν ἐπρότεινε τροπολογίαν τινὰ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ θεωροῦσα τὴν ἐκ τῶν βεβαιωθέντων εἰσοδημάτων φαινομένην κατάστασιν ἀληθεστέραν τῆς ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων, ἠθέλησε διὰ τοῦτο νὰ καταδείξῃ ἁπλῶς ὅτι τὸ ἔτος 1852 δὲν ἀφῆκε πλεόνασμα 148000 δραχ. μόνον, ὅπερ φαίνεται ἐν τῷ ἀπολογισμῷ, ἀλλὰ 2 1|2 ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἰσεπράχθησαν μὲν, μένουσιν ὅμως ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν φορολογουμένων. Ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις πεισθῇ ὅτι μέρος αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῶσι, τότε ἐξαλείφει ταῦτα τῶν βιβλίων της διὰ νόμου, διότι ἄλλως ἐξογκοῦνται τὰ βιβλία μὲ ποσὰ ἰδανικὰ καὶ μηδέποτε πραγματοποιηθησόμενα.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ καθυστερήσεων ζήτημα, εἶναι ἀληθῶς σπουδαῖον καὶ φοβεῖται μάλιστα μὴ τοῦ λοιποῦ αὐξήσωσιν αἱ καθυστερήσεις, καθ' ὅσον αἱ καθυστερήσεις προέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς εἰς χρήματα ἀποδιδομένους φόρους, ἡμεῖς δὲ πολλῶν ἀντικειμένων ἀποδιδόντων τὸν φόρον εἰς εἶδος μετεβάλαμεν τὴν φορολογίαν εἰς χρήματα. Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῆς ἀληθῶς λυπηρᾶς ταύτης καταστάσεως ὀφείλομεν νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ταμίαι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς καθυστερήσεις καὶ ἐπομένως θέλουσι καταβάλλει πλειοτέραν ἐνέργειαν καὶ προσπάθειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των. Ὅτι δὲ ἡ καθυστέρησις προέρχεται κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν Ταμιῶν καταδεικνύεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῶν καθυστερουμένων, ἅτινα εἰς ἄλλας μὲν ἐπαρχίας εἰσὶν ὑπερβολικά, εἰς ἄλλας δὲ ἀρκούντως ἠλαττωμένα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 6 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ψηφολεκτῶν Ἰω. Λορεντσιάδου καὶ Α. Δεκιγάλα, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1852.

I. Ἔσοδα.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐπὶ τῆς χρήσεως 1852 βεβαιωθέντα ἔσοδα τοῦ Κράτους προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακα εἰς δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια, ἐννεακοσίας ὀγδοήκοντα χιλιάδας, τετρακοσίας ἐννενήκοντα πέντε δραχμὰς καὶ ἐννενήκοντα δύο λεπτά, ἀριθ. 17,980,495:92

καὶ διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐκ δραχ. . . . προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων 3,848,874:81

Εἰς εἴκοσι ἓν ἑκατομμύριον, ὀκτακοσίας εἴκοσι ἐννέα χιλιάδας, τριακοσίας ἑβδομήκοντα δραχμὰς καὶ ἑβδομήκοντα τρία λεπτά . . 21,829,370:73

Αἱ εἰσπράξεις τῆς ἰδίας χρήσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα εἰς δέκα τέσσαρα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας δέκα ἐννέα χιλιάδας ἐννενήκοντα μίαν δραχμὴν καὶ τέσσαρα λεπτὰ (14,519,091:04) καὶ διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐκ δραχμῶν 3,848,874:81 προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων εἰς δέκα ὀκτὼ ἑκατομμύρια τριακοσίας ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, ἐννεακοσίας ἑξήκοντα πέντε δραχμὰς καὶ ὀγδοήκοντα πέντε λεπτὰ 18,367,965:85

Τὰ δὲ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν ἐσόδων προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια, τετρακοσίας ἑξήκοντα μίαν χιλιάδα, τετρακοσίας τέσσαρας καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ 3,461,404:88

ἅτινα εἰσπραττόμενα θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς τὴν χρῆσιν τὴν ὁμώνυμον μὲ τὸ ἔτος, καθ' ὃ εἰσπράττονται, ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιγραφόμενον «Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων.»

II. Ἔξοδα.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐπὶ τῆς χρήσεως 1852 μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς βεβαιωθέντα ἔξοδα τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένου

καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους 'Ροδσχίλδ, προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακα εἰς δεκαοκτὼ ἑκατομμύρια, διακοσίας ὀγδοήκοντα ἓξ χιλιάδας, τριακοσίας ἑβδομήκοντα τρεῖς δραχμάς 18,286,373:

Τὰ πληρωθέντα ἔξοδα τῆς ἰδίας χρήσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου ὡσαύτως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου 'Ροδσχίλδ, προσδιορίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν πίνακα εἰς δεκαοκτὼ ἑκατομμύρια, διακοσίας δέκα ἐννέα χιλιάδας, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τέσσαρας δραχμὰς καὶ τριάκοντα τρία λεπτὰ 18,219,174.33

Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν πληρωτέων ἐξόδων προσδιορίζονται εἰς ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὀκτὼ δραχμὰς καὶ ἑξήκοντα ἑπτὰ λεπτὰ 67,198:67

ἅτινα θέλουν πληρωθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65, 66, 71, 72, 74, 75 καὶ 76 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852, περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου.

III. Πιστώσεις.

Ἄρθρον 3. Χορηγοῦνται ἐπὶ τῆς χρήσεως 1852 συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχμῶν δύω χιλιάδων τριακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα ἑνὸς, πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων καθ' ὑπέρβασιν τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως καὶ διὰ εἰδικῶν νόμων χορηγηθεισῶν πιστώσεων.

Αἱ συμπληρωτικαὶ αὗται πιστώσεις διανέμονται εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα καθ' ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακα καὶ τὰς ἐπισυνημμένας ἀναλυτικὰς καταστάσεις.

Ἄρθρον 4. Ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1852 χορηγηθεισῶν πιστώσεων, συμποσουμένων κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακα εἰς δραχ. 19,950,630:96· Ἐκπίπτονται.

1) Ποσότης δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων ἓξ χιλιάδων, ἑπτακοσίων τριάκοντα καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε, ἥτις μείνασα ἀπραγματοποίητος ἀκυροῦται ὁριστικῶς . . ἤτοι 1,606,730:35

2) Ποσότης ἐκ δραχ. πεντήκοντα ἐννέα χιλιάδων, ἐννεακοσίων δέκα ἓξ καὶ λεπτῶν εἴκοσι δύω, ἥτις μείνασα ἀπραγματοποίητος μεταβιβάζεται εἰς τὴν χρῆσιν 1853, πρὸς

πληρωμὴν ἐξόδων ἀφορώντων δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα 59,916:22

3. Ποσότης ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα ἑπτὰ, παριστάνουσα τὰ ἐκκαθαρισθέντα, μήπω δὲ πληρωθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως 1852, τῶν ὁποίων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν τρεχουσῶν χρήσεων, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου 67,198:67

1,733,845:24.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀκυρούμεναι ἢ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις, συμποσούμεναι εἰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον, ἑπτακοσίας τριάκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑκατοσίας τεσσαράκοντα πέντε καὶ λεπτὰ εἴκοσι τέσσαρα, διατηροῦνται ὡς ἔχουσι διηρημέναι καθ' ὑπουργεῖα καὶ καθ' ὑπηρεσίας, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακα.

Ἄρθρον 5. Συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων, αἱ πιστώσεις τῆς χρήσεως 1852 προσδιορίζονται ὁριστικῶς εἰς δέκα ὀκτὼ ἑκατομμύρια, διακοσίας δέκα ἐννέα χιλιάδας, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τέσσαρας δραχμὰς καὶ τριάκοντα τρία λεπτὰ (18,219,174:33) διανεμόμεναι εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακα.

IV. Ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 6. Τὸ ὑπερβάλλον τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852 ἅτινα προσδιωρίσθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 εἰς τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν 18,367,965:85

ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως, ἅτινα προσδιωρίσθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν 18,219,174:33

προσδιορίζεται ὁριστικῶς εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδας, ἑπτακοσίας ἐννενήκοντα μίαν δραχμὴν καὶ πεντήκοντα δύω λεπτὰ . . . . . 148,791:52.

Τὸ περίσευμα τοῦτο θέλει ἐγγραφῆ εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 ἔτους ἀπολογισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προσελθών έπειτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας. Ἔχουσι δ' οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, συναισθανόμενον τὴν ἄμεσον ἀνάγκην προχείρων χρηματικῶν εὐκολιῶν πρὸς ταχεῖαν ἀπόκτησιν καὶ ἑτέρων ἀτμοπλοίων, καὶ αὔξησιν ἐπομένως τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ ἰδίως τῶν ἐξωτερικῶν γραμμῶν, προσέτι δὲ καὶ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ νεωλκείου, ἐπίσης ἀναγκαίων εἰς τὸν ἐθνωφελῆ σκοπὸν τῆς ἑταιρίας, ἐζήτησεν, ἐγκρίσει καὶ τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἡ Τράπεζα, ἐν γενικῇ αὐτῆς Συνελεύσει, ἐδείχθη πρόθυμος νὰ παραδεχθῇ ὑπό τινας ὅρους τὴν δικαιολογημένην ταύτην αἴτησιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 Νόμου αὐτῆς ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νὰ δώσῃ ὁ πιστούχος ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης κτημάτων, εἴτε δι' ἐνεχυριάσεως χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, εἴτε δι' ὁμολογίας φερούσης τὰς ὑπογραφὰς δύω τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν· καὶ ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου παρίσταται δύσκολος ἡ διὰ τόσον μέγα ποσὸν ἄμεσος καὶ ἐκ προχείρου χορήγησις τοιαύτης ἀσφαλείας παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, προσέτι δὲ καὶ ὄχι ἀναγκαία καθὸ παρεχούσης τῆς ἑταιρίας ἀρκοῦντα ἐχέγγυα καὶ ὑποχρεουμένης ἐν ὅσῳ ὑπάρχει εἰς αὐτὴν δάνειον τῆς Τραπέζης νὰ μὴ δανεισθῇ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης, καὶ νὰ ἔχῃ διαρκῶς ἠσφαλισμένα τ' ἀτμόπλοιά της τοὐλάχιστον διὰ τὸ χορηγηθησόμενον ποσόν·

Διὰ ταῦτα ἡ Τράπεζα ἀνηνέχθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξαιτουμένη τὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως ἵνα χορηγήσῃ τὴν ζητηθεῖσαν πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἄνευ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 νόμου διαγραφομένων ὡς ἀναγκαίων ἐγγυήσεων.

Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, καί τοι θεωροῦν καὶ αὐτὸ, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, εὔλογον καὶ συμφέρουσαν μάλιστα τὴν αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου, παρετήρησεν ὅμως, ὅτι διὰ νὰ ἐγκριθῇ τοιαύτη πίστωσις χορηγητέα ἄνευ τῶν ἰδίων ἐκείνων παρὰ τοῦ Νόμου διαγεγραμμένων ἀσφαλειῶν, ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ ἄδεια, καθὸ προκειμένου περὶ τροποποιήσεως τῆς γενικῆς διατάξεως

τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ῥηθέντος Νόμου εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην καὶ ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρεσκευάσθη καὶ ὑποβάλλεται, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν γενικὴν ὠφέλειαν κατανοεῖτε, κύριοι, καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως· ὅθεν μετὰ πεποιθήσεως συνιστῶ εἰς ὑμᾶς τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισίν του.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 29 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἡ Τράπεζα νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν καὶ ἄνευ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 Νόμου ὡρισμένων ἐξασφαλιστικῶν μέσων, ὑποθήκης, ἢ ἐνεχύρου, ἢ ἐγγυήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς εἰρημένης ἑταιρίας, ἑνόσῳ ὑπάρχει εἰς αὐτὴν δάνειον τῆς Τραπέζης, νὰ δανεισθῇ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης, καὶ νὰ ἔχῃ διαρκῶς ἠσφαλισμένα τ' ἀτμόπλοιά της τοὐλάχιστον διὰ τὸ χορηγηθησόμενον ποσόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860 εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Ἐπιτροπὴ παρουσιάζουσα τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὀφείλει νὰ προτάξῃ δύω γενικὰς παρατηρήσεις, πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὰς λεπτο-

μερείας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ πρῶτον μὲν ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ λίαν βραδέως γενομένη ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνώπιον τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Σώματος πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ παύσῃ, διότι οὕτω βραδέως γινομένη, στερεῖ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Βουλὴν αὐτὴν τῆς προσηκούσης τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξετάσεως, καὶ ἀναγκάζει τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Σῶμα εἰς ἀβασάνιστον ἐπιψήφισιν ἑνὸς τῶν οὐσιωδεστέρων ἔργων αὐτοῦ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον ἡ ἐπελθοῦσα διακοπὴ τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐπιτροπὴν τὸν δέοντα χρόνον πρὸς τὴν προσήκουσαν τοῦ προϋπολογισμοῦ προεξέτασιν, οὐχ ἧττον ὅμως πρέπει νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἑκτακτον τῆς διακοπῆς μέτρον, δὲν δύναται καθ' ἑκάστην Σύνοδον νὰ λαμβάνῃ χώραν. Ἄνευ δὲ τούτου ἐννοεῖτε καλῶς, Κύριοι, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος διὰ τὴν ἀκριβῆ τοῦ ἔργου ἡμῶν ἐκπλήρωσιν.

Δεύτερον ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἰς τὴν προεξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ὡς προεδρεύουσαν εἰς τὸ ἔργον της σκέψιν, τὸ νὰ μὴ φέρῃ πρόσκομμά τι εἰς τὴν τῆς Κυβερνήσεως παρεῖαν διὰ τῆς ἀραιρέσεως οἱαςδήποτε δαπάνης. Οὕτω δὲ περιωρίσθη νὰ ὑποβάλῃ ὑμῖν παρατηρήσεις μόνον, δυναμένας ἀφ' ἑνὸς νὰ καταδείξωσι καὶ τὸ πλημμελὲς μερῶν τινων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς τὸ μέλλον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτῶν. Ἐκφράζομεν, Κύριοι, εἰλικρινῶς τὰς σκέψεις μας εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τῆς ἐκθέσεώς μας, διότι ἐπιθυμοῦμεν ἐν κεφαλίδι νὰ ὑπάρχῃ γνωστὴ ἡ βάσις, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθημεν. Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὰ καθέκαστα, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, κατὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραδεχθεῖσαν τάξιν.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860 προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 21,780,000· τὰ δὲ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1859 ὑπελογίσθησαν εἰς δραχ. 19,763,976, ἤτοι τὰ ἔσοδα τοῦ 1860 προϋπελογίσθησαν κατὰ δύω περίπου ἑκατομμύρια περισσότερα τῶν τοῦ 1859. Ἡ πρόοδος τῶν δημοσίων πόρων, ἡ παρατηρουμένη κατ' ἔτος, παρέχει ἐγγύησιν, ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους

κατὰ τὸ 1860, οὐ μόνον θέλουσιν ἀναβιβασθῇ εἰς τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν, ἀλλὰ πιθανῶς θέλουσιν ὑπερβῆ ταῦτο. Τὴν πρώτην ἐν τοῖς ἐσόδοις τάξιν κατέχει, ὡς γνωστὸν, ἡ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων πρόσοδος, περὶ ὧν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρωμεν παρατηρήσεις τινας.

ΚΕΦ. Α'. Ἄρθρον 1.

Ἔγγειος φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α) Δημητριακοὶ καρποί.

Τὸ ἐκ δημητριακῶν καρπῶν ἔσοδον ὑπελογίσθη εἰς κοιλὰ μὲν 1,410,000, εἰς δραχ. δὲ 4,716,000. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν δὲ τοῦ 1859 προϋπελογίσθη περίπου τὸ αὐτὸ ποσὸν, ἤτοι κοιλὰ 1,417,000. Οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει λόγος ἵνα πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν δὲν θέλει βεβαιωθῇ. Ὅ,τι ὅμως παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ λύπης, εἶναι ὁ ὄγκος τῶν καθυστερούντων, τὰ ὁποῖα ἀρίνει τὸ ἔσοδον τοῦτο. Ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὰ ἔσοδα ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1857 τὸ ἔσοδον τοῦτο παρήτησε καθυστεροῦντα δραχ. 5,200,000 περίπου. Ἡ καθυστέρησις αὕτη, ἐκτὸς ἄλλων λόγων, πρέπει ν' ἀποδοθῇ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἐνθερμον καὶ πολλάκις μανιώδη συναγωνισμὸν, ὅστις ἀναβιβάζει ἐνίοτε εἰς ὑπέρμετρον βαθμὸν τὸ μίσθωμα τῶν ἐγγείων φόρων, καὶ φέρει εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀδυναμίαν τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις των. Ὁ ἐνθερμος δὲ οὗτος συναγωνισμὸς πολλάκις ὑποθάλπεται καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἐπιζητούντων διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ δείξωσι τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ἀφοσίωσίν των καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ ζῆλόν των. Ἐννοοῦμεν καλῶς ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καθῆκον ἔχει νὰ συγκεντρόνῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἵνα μὴ πάθωσι ταῦτα· δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως τὴν τάσιν ταύτην τῆς ὑποθερμάνσεως τοῦ συναγωνισμοῦ, ἥτις παρίστησιν εἰκονικὴν καὶ ἐπιβλαβῆ αὔξησιν τῶν δημοσίων πόρων. Ἀνάγκη ἑπομένως καθίσταται ἵνα τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὁδηγιῶν καταλλήλων παραστήσῃ πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τὸ κακὸν, ὅπερ προξενοῦσιν ὑποθερμαίνοντες ὑπερόριον συναγωνισμὸν κατὰ τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων. Ὡς πρὸς τὰ καθυστεροῦντα δὲ ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων, ἀνάγκη ἀπαραίτητος καθίσταται νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῶν, διὰ νὰ γνωσθῇ κατὰ προσέγγισιν τὸ λό-

χιστον ποίων ἐξ αὐτῶν ἡ εἴσπραξις καθίσταται δυνατή, ποίων δὲ ἀδύνατος, καὶ ταχθῶσι τὰ τελευταῖα ταῦτα εἰς τὰ παραλείμματα, διευκρινισθῇ δὲ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν καθυστερούντων, ἐφ' οὗ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ στηριχθῇ· διότι ἄλλως οὐδέμια πηγάζει ὠφέλεια ἐν μὲν τοῖς βιβλίοις τοῦ δημοσίου νὰ φαίνηται ἑκατομμυρίων μέγας ἀληθῶς ἀριθμὸς καθυστερούντων, πράγματι δὲ τὸ δημόσιον νὰ μὴ γνωρίζῃ τί ποσὸν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ παλαιὰ καθυστεροῦντα ἐξ ἐνοικιάσεων, ἀνάγκη εἶναι νὰ χορηγηθῇ νέα προθεσμία, καθόσον ἡ δοθεῖσα παρῆλθε χωρὶς νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τοῦ νόμου πολλοὶ τῶν ὀφειλετῶν.

6) *Ἀμπελοι.*

Ἡ ἐκ τῶν ἀμπέλων πρόσοδος ὑπολογιζομένη διὰ τὸ **1860** εἰς δραχ. 575,000 φαίνεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μετρίως ὑπολογισθεῖσα. Ἀλλ' ὅτι κυρίως ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τῶν παραπόνων, τὰ ὁποῖα διεγείρονται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας ἐκ τῆς συντάξεως τῶν χρηματικῶν πινάκων τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, οἵτινες συντάσσονται χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ μεταβολὴ τῆς κυριότητος τῶν ἀμπέλων. Συμβαίνει π. χ. εἰς πολλὰ μέρη νὰ καταδιώκηται πρὸς πληρωμὴν φόρου κατὰ τὸ **1859** ὁ ἰδιοκτήτης ἀμπέλου, τῆς ὁποίας ἡ κυριότης μετέβη εἰς ἄλλον πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν. Τὸ ἄτοπον τοῦτο, περὶ οὗ ποιεῖ λόγον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐκλείψῃ, ὅταν ὑποχρεωθῶσιν οἱ μεταβιβάζοντες τὴν κυριότητα τῶν ἀμπέλων τῶν ἰδιοκτῆται νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους περὶ τῆς μεταβιβάσεως, οὗτοι δὲ νὰ διατυπωθῶσιν ἐπὶ ποινῇ, ἅμα εἰδοποιῶνται, νὰ μεταβάλλωσι τοὺς χρηματικοὺς πίνακας. Τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἕνεκα τούτου παραπόνων ἀποδίδει ὁ Κύριος ὑπουργὸς εἰς τὴν ἔλλειψιν γεωμετρῶν, δυναμένων ν' ἀσχολῶνται εἰς τὴν τῶν ἀμπέλων καταμέτρησιν ἀποκλειστικῶς. Ἡ ἐπιτροπὴ συμμεριζομένη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης συστάσεως Σώματος πολιτικῶν γεωμετρῶν, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συστάσεως σώματος τοιούτου. Πολλαὶ ἐπαρχίαι στεροῦνται οὐχὶ μόνον ἐπιστημόνων γεωμετρῶν, ἀλλὰ καὶ καλῶν ἐμπειρικῶν. Ἕνεκα δὲ τούτου πολλὰ προσκόμματα παρουσιάζονται εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν ἰδιωτῶν. Ἡ σύστασις

σώματος πολιτικῶν γεωμετρῶν δὲν παρουσιάζει δυσκολίας μεγάλας. Ἐντὸς μικροῦ διαστήματος χρόνου καὶ διὰ μικρᾶς δαπάνης δύνανται νὰ μορφωθῶσι τοιοῦτοι, δυνάμενοι νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀνάγκας καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Ζ'. Ἔγγειοι φόροι εἰσπραττόμενοι εἰς τὰ Τελωνεῖα.

Ἐκ τῶν φόρων τούτων ὁ σημαντικώτερος εἶναι ὁ τῶν σταφίδων, τοῦ ὁποίου τὸ ἔσοδον προϋπολογίζεται μικρότερον ἀφ' ὅσον πιθανῶς θέλει πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ **1860**, καθόσον ὑπολογίζεται ἐπὶ **43** ἑκατομμυρίων, ἐνῷ βεβαίως ἡ ἐξαγωγὴ θέλει εἶσθαι πολὺ ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἐλάχιστον δὲ ἔσοδον καταφαίνεται τὸ ἐκ Λακωνικῶν προϊόντων. Ἐντεῦθεν δὲ λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρός, καθ' ὃν πρέπει νὰ παύσῃ ἡ ἐπικρατοῦσα αὕτη ἀνωμαλία εἰς τὴν φορολογικὴν τοῦ Κράτους Νομοθεσίαν. Πολλάκις ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Σώματος ἀπετάθησαν ἰσχυραὶ παρατηρήσεις κατὰ τοῦ προνομίου, ὅπερ χαίρουσι δύω τοῦ Κράτους ἐπαρχίαι ἐναντίον τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὸ **1851** ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ **1852** συνεκεφαλαίωσε τὸ ἄτοπον τοῦ ἐπικρατοῦντος καὶ τότε καὶ τώρα συστήματος. Ἀρκούμεθα ν' ἀναφέρωμεν αὐτολεξεὶ τὸ μέρος τῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καθόσον συμμεριζόμεθα πληρέστατα τὰς σκέψεις αὐτῆς. «Ἡ διατήρησις τοῦ προνομίου τούτου» ἔλεγεν ἡ ἔκθεσις ἐκείνη, «παραβιάζουσα ῥητὴν διάτα»ξιν τοῦ Συντάγματος, προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς »Κυβερνήσεως, καὶ πληγόνει θανασίμως τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσό»τητος. Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, Κύριοι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θαρ»ῥαλέως ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς τὸ μέτρον τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Λα»κωνίας εἰς τὸ σύστημα τὸ διέπον τὴν λοιπὴν ἐπικράτειαν, »ἔχουσα ὑπὲρ αὐτῆς τὸ Σύνταγμα καὶ ἐνισχυομένη ἀπὸ τὴν ὁ»μόφωνον τοῦ ἔθνους θέλησιν, ἥτις ἰσχυρῶς καὶ δραστικῶς θέλει »τὴν βοηθήσει εἰς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς προνομίου μὴ ἀνε»κτοῦ. Ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι »οὐδ' αὐτοὶ οἱ Λάκωνες, οἱ ἀνδρεῖοι καὶ γενναίως ἀγωνισθέντες »κατὰ τῶν προνομίων, ἤθελον δυσαρεστηθῇ ἂν ὑπεβάλλοντο διὰ »καταλλήλου τρόπου εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα τῆς ἐπικρα»τείας καὶ κατεστρέφετο οὕτως ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῶν θέσις »ἀπέναντι τῶν λοιπῶν μελῶν κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἀπο-

τελῶσι μέρος. Πρέπει νὰ πεισθῇ πᾶς τις, ὅτι τὸ συνεισφέρον εἰς τὰ δημόσια βάρη εἶναι τιμὴ κατὰ τὴν ὡραίαν ῥῆσιν ἑνὸς τῶν τῆς Γαλλίας Συνταγμάτων. » Ἐπειδὴ δὲ ὁ προϋπολογισμός, ὃν καλούμεθα νὰ ψηφίσωμεν, ἀποβλέπει τὸ **1860**, ἡ Κυβέρνησις μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων διὰ τὸ μνημονευόμενον ἔτος, ἔχει τὸν προσήκοντα καιρὸν πρὸς μελέτην καὶ πραγματοποίησιν τῆς συστάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 5 καὶ 6.

Φόρος ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Καὶ ἀλλοτε ἡ Βουλὴ ἀπέτεινε ζωηρὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν περὶ τούτων νόμων, καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνομολογεῖ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν περιορίζεται νὰ συστήσῃ τὴν ταχύτητα τῆς διορθώσεως ταύτης. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μεγάλα καθυστερήματα τὰ ὁποῖα ἀφίνουσιν οἱ φόροι οὗτοι, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ κυριωτέρα τούτων πηγὴ εἶναι ἡ μὴ ἔγκαιρος εἴσπραξις καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν τούτων συσσώρευσις μεγαλειτέρου χρέους, τὸ ὁποῖον ἀδυνατοῦσι νὰ πληρώσωσιν οἱ ὀφειλέται, καθόσον μάλιστα οἱ περισσότεροι εἶναι μικρᾶς καταστάσεως. Ἂν κατεβάλλετο περισσοτέρα ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἔγκαιρον τῶν φόρων τούτων εἴσπραξιν, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὰ καθυστερήματα δὲν ἤθελον εἶσθαι ἐπὶ τοσοῦτον ὀγκώδη.

ΚΕΦ. Γ. Ἄρθρ. 1. *Ταχυδρομεῖον.*

Μολονότι τὸ ἐκ τῶν Ταχυδρομείων ἔσοδον ἐσημειώθη ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ ὑπέρτερον κατὰ δραχ. **65,000** τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ **1859**, μολαταῦτα φρονοῦμεν, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πολὺ ἀνώτερον, ἂν ἐφηρμόζετο ὁ ψηφισθεὶς καὶ κατ' ἔτος ἀναστελλόμενος περὶ γραμματοσήμου νόμος. Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι πολλάκις καὶ ἐπερωτήσεις ἀπετάθησαν, καὶ συζητήσεις σπουδαῖαι ἔλαβον χώραν διὰ τὴν παρεμποδιζομένην τοῦ νόμου ἐνέργειαν. Πιστεύομεν ὅτι γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς ἐπιθυμίας τῆς Βουλῆς παρατηροῦντες, ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιψηφισθείσης ἀναστολῆς τοῦ νόμου, πρέπει οὗτος νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Καὶ χρόνος πολὺς ἐμεσολάβησε, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι νὰ ληφθῶσι πληροφορίαι πρὸς μεταῤῥύθμισιν τοῦ νόμου καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ ὦσι πρὸ καιροῦ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ὥστε πᾶν παρουσιασθὲν πρόσκομμα πρέπει νὰ ἀπομακρύνθῃ ἤδη. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς ἐφαρ-

μογῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου καταφαίνεται πρόδηλος, καὶ ἀδιάσειστον ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου τούτου καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἔσοδα θέλουσιν αὐξήσει καὶ οἱ πολῖται θέλουσιν εὐκολυνθῇ τὰ μέγιστα ὡς πρὸς μίαν οὐσιώδη κοινωνικὴν ἀνάγκην, τὴν ἀλληλογραφίαν των.

ΚΕΦ. Δ'. *Σμύρις.*

Ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ τὸ ἐκ τῆς σμύριδος ἔσοδον ὑπελογίσθη εἰς δραχ. **440,000**. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκης τοῦ δημοσίου ἔπρεπε νὰ ληφθῇ μέτρον τι περὶ διαθέσεως τοῦ πολυτίμου τούτου ὀρυκτοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Καθ' ἃς δ' ἔλαβε τοιαύτας τὸ ὑπουργεῖον πρὶν λάβῃ μέτρον τι ἢ περὶ ἐκ νέου ἐνοικιάσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου ἢ περὶ τῆς ἐλευθέρας παρὰ τοῦ ἐμπορίου ἀγορᾶς αὐτοῦ, εἶχεν ἀνάγκην νὰ συγκεντρώσῃ πληροφορίας, δυναμένας νὰ τὸ ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν καταλληλοτέραν διάθεσιν. Λαβὸν δὲ τὰς πληροφορίας ταύτας προπαρασκευάζει τὸ ἀναγκαῖον νομοσχέδιον. Ἡ ἐπιτροπὴ πέποιθεν ὅτι τοῦτο θέλει παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης συνόδου, ἵνα ἀπομακρυνθῇ πλέον ἡ τόσφ μεγάλη τοῦ δημοσίου ζημία.

Ἅλατα.

Ἓν τῶν οὐσιωδεστάτων ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐστὶν ἀδιστάκτως ἡ περὶ ἁλικῶν μέριμνα. Ὡς ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἔκθεσις, ἡ κατάστασις τῶν ἁλικῶν εἵλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ ἤδη Ὑπουργοῦ καὶ τῶν πρακατόχων του. Ὅ,τι ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι τὰ ἑξῆς· 1) νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἅλατος καὶ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν, καθόσον πέποιθεν ὅτι ἡ καλὴ καὶ ἀκέραιος διαχείρισις θέλει φέρει αὔξησιν τοῦ ἐσόδου τούτου καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀτόπου τοῦ ν' ἀγοράζῃ ἡ Ἑλλὰς ξένον ἅλας, ὡς ἐγένετο πέρυσι· 2) νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν αὐτὴν προσοχὴν ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν τῶν ἀποθηκῶν, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται πολλάκις οἱ πολῖται ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἅλατος ν' ἀγοράζωσιν αὐτὸ εἰς ὑπέρογκον τιμήν. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας οὐδεμίαν ἄλλην ἔχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν ἐπὶ τῶν ἐσόδων. Προτείνομεν ὅθεν νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ **1860** νομοσχέδιον, ὡς ἔχει.

Προϋπολογισμὸς ἐξόδων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Τὸ πρῶτον παρουσιαζόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἔξοδον, εἶναι τὸ ἐξωτερικὸν χρέος. Ἀλλ' ὑπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν κατατάσσεται ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ, ὡς καὶ ἐν τισι προηγουμένοις, εἰμὴ τὸ ποσὸν τῆς προμηθείας καὶ ἄλλων ἐξόδων τοῦ δανείου Ροδσχίλδ, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρώνηται κατ' ἔτος ποσὸν πρὸς ἀπόσβεσιν αὐτοῦ.

Τρία ἐπεκράτησαν μέχρι τοῦδε συστήματα ὡς πρὸς τοῦτο·

1) Τὸ νὰ καταχωρίζηται τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἐν τοις ἐσόδοις, ὡς προκαταβολὴ τῶν τριῶν δυνάμεων, καὶ ἐν τοῖς ἐξόδοις·

2) Τὸ νὰ καταχωρίζηται μόνον ἐν τοῖς ἐξόδοις·

3) Τὸ νὰ μὴ καταχωρίζηται οὔτε ἐν τοῖς ἐσόδοις, οὔτε ἐν τοῖς ἐξόδοις· Τὸ τελευταῖον δὲ σύστημα ἠκολούθησεν ὁ τοῦ **1860** προϋπολογισμός, καὶ περὶ τούτου ὀφείλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν μικράς τινας παρατηρήσεις· εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ τὰ τρία ταῦτα συστήματα οὐδὲν ἔχουν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα καὶ δὲν ἐπενεργοῦσιν εἰς τὴν πραγματικὴν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κατάστασιν, οὐχ ἧττον ὅμως φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ ὀρθότερον σύστημα. Τοιοῦτον δὲ φαίνεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ δεύτερον· οἱ ὑπαγορεύσαντες τὸ πρῶτον σύστημα λόγοι στηρίζονται εἰς τὴν σκέψιν ὅτι αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων, ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλλάδος γενόμεναι, ἀποσβένουσι προϋπάρχον αὐτῆς χρέος, καὶ ἐπομένως λαμβάνουσαι μορφὴν νέου δανείου, πρέπει νὰ καταραίνωνται ὡς ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐκτὸς τούτου λέγουσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ συστήματος τούτου, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ὑπαγορεύεται καὶ ὑπὸ τῆς λογιστικῆς τάξεως πρὸς ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Τὸ τρίτον σύστημα ὑπηγόρευσαν λόγοι εἰδικοὶ καταραινόμενοι εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1858** ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. «Συντάττοντες τὸν παρόντα προϋπολογισμόν, λέγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσις, ἐφροντίσαμεν πρὸ πάντων νὰ κατορθώσωμεν διὰ πάσης οἰκονομίας πλεόνασμα ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας Δυνάμεις πρόταξίν μας τοῦ νὰ πληρώσωμεν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου κατὰ τὸ ἔτος **1858** δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας· ἀλλὰ πρὶν ἢ περαιωθῶσιν αἱ μετὰ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεις περὶ

ὁριστικῆς καὶ συμφώνου πρὸς τὰ μέσα ἡμῶν διευθετήσεως τῶν πρὸς ἀπότισιν τοῦ δανείου ὑποχρεώσεών μας δὲν ἐνομίσαμεν ὀρθὸν νὰ σημειώσωμεν, οὔτε εἰς τὰ ἔσοδα οὔτε εἰς τὰ ἔξοδα, τὶ ἀπορῶν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ταπτικῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου πληρονομένων διὰ προμήθειαν καὶ ἔξοδα κληρώσεως, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν τῆς μονομεροῦς ῥυθμίσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης.» Οἱ λόγοι τοῦ πρώτου συστήματος δὲν φαίνονται ἰσχυροί, ἀπ' ἐναντίας στηρίζουσι σύστημα εἰκονικότητος. Οἱ λόγοι τοῦ τρίτου συστήματος ἐπήγασαν ἐξ εἰδικῆς τινος περιστάσεως. Τὸ δεύτερον σύστημα μᾶς φαίνεται ὀρθότερον. Κατ' αὐτό, ἡ ἐν τοῖς ἐξόδοις μόνον ἐγγραφὴ τοῦ δανείου καταδεικνύει τὴν παρὰ τοῦ ἔθνους ἀναγνώρισιν τοῦ χρέους του καὶ τὴν ἀληθῆ ἡμῶν κατάστασιν. Ἀρίνοντες δὲ κατὰ μέρος τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὀφείλομεν νὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Τῆς Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ νὰ περαιώσῃ μετὰ τῶν προστατίδων Δυνάμεων διαπραγμάτευσιν τινὰ περὶ τοῦ δανείου τούτου ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐπιτρεπομένους ἀπὸ τὴν κατάστασίν μας πρέπει νὰ κατακριθῶσι δραστικώτατα, διότ· δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ τις, ὅτι ἑνόσῳ χρεωστεῖ δὲν δύναται ν' ἀπολαύῃ πλήρους καὶ τῆς ἐλευθερίας του. Ἡ μειοψηφία δὲ στηριζομένη εἰς τὰ πολλάκις δειχθέντα πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμενῆ αἰσθήματα τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων, πέποιθεν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλουσι χορηγήσει διδόμενα νέας ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

ΚΕΦ. Γ'. *Συντάξεις.*

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5 ἀπερίθαλψις ὑπαλλήλων, ἀναγαινομένη κατ' ἔτος διαίρεσις τῶν γνωμῶν παρουσιάσθη καὶ ἤδη ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ μειοψηφία ταύτης προτείνει, ὥστε αἱ περιθάλψεις αὗται νὰ χορηγῶνται ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν γενικῶν βοηθειῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἀποδέχεται τὴν πίστωσιν ὡς ὑπάρχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

ΚΕΦ. 6. *Προεδρεία τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.*

Τὰ ἔξοδα τῆς ἁμάξης τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καταχωροῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ φρονοῦσα, ὅτι ὁ οἰκεῖος τόπος εἶναι ἐνταῦθα, προτείνει τὸ κεφάλαιον τοῦτο ν' ἀναβιβασθῇ εἰς

δραχ. 12,600, νὰ προστεθῇ δὲ εἰς τὸ φύλλον τῆς λεπτομερείας τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων ἁμάξης ἐκ δραχ. 3,600.

ΚΕΦ. 6. β) *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

Ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 6 τοῦ προκειμένου κεφαλαίου παρατηρεῖται αὔξησις δραχ. 10,230, ἐκ δραχμῶν μὲν 6,000 εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τοῦ Ὑπουργείου, ἐκ δραχ. δὲ 4,230 εἰς τὰ ἔξοδα γραφείου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται μὲν τὴν αὔξησιν ταύτην, ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, ἂν ἡ αὔξησις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ ἀνάγκη παρίσταται διαρκὴς, τότε πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ νόμου ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ, διότι οὐδόλως εἶναι τακτικὸν νὰ χορηγῆται διαρκῶς πίστωσις πρὸς μισθοδοσίαν ἐκτάκτων γραφέων. Ἐνίοτε ἔκτακτος καὶ οὐχὶ διαρκὴς τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκη δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν παρομοίας πιστώσεως δι' ὡρισμένον χρόνον· ἀλλ' ἡ χορήγησις τοιαύτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν εἶναι τακτική. Ὀφείλομεν καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν νὰ ὑποβάλωμεν. Τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ὑπηρεσίαν προστίθησιν ὁ προϋπολογισμὸς καὶ προσωπικὸν ἐκτάκτων βοηθῶν, ἔχει ἤδη ἀριθμὸν ὑπαλλήλων ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως μεγάλον ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς μας. Ἡ Κυβέρνησις ὅθεν ἔχει καθῆκον ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ πλειοτέραν ταχύτητα εἰς τὰς ἐργασίας του.

ΚΕΦΑΛ. 9. *Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.*

Μολονότι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν φαίνονται ἔξοδα ἀρχαίων κλεισμένων χρήσεων, ὀφείλομεν μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἐπιφέρωμεν παρατήρησίν τινα ἐφαρμοζομένην ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν ὅλων τῶν ὑπουργείων. Πρέπει τουτέστι νὰ καταβάλληται πᾶσα προσπάθεια, ὥστε τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐκκαθαριζόμενα νὰ καταχωρῶνται εἰς τὸν προσεχέστερον τῇ χρήσει, εἰς ἣν ἀνήκουσιν προϋπολογισμόν, ὥστε ν' ἀποφεύγωμεν τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ψηφίζωμεν κατὰ τὸ 1859 ἔξοδα π. χ. ἀνήκοντα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1845, ὡς τοῦτο πολλάκις ἐγένετο.

ΚΕΦ. 10. § 1. *Εἴσπραξις δεκάτων.*

Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῶν δι' ἀποθήκας ἐνοικιαζομένων ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἐμφιλοχωροῦσι πολλάκις δυσχέρειαι μέγισται καὶ βραδύτητες ἀνυπέρβλητοι· τοῦτο παραβλάπτει οὐχὶ μόνον τῶν ἰδιωτῶν τὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Ἀνάγκη ἑπομένως καταφανὴς ὑπαγορεύει εἰς τὸ ὑ-

πουργεῖον νὰ ἐπιστείλῃ τὰς αὐστηροτέρας διαταγὰς πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, ἵνα φροντίζωσι καὶ προπαρασκευάζωσιν ἐγκαίρως τὰς καταστάσεις διὰ νὰ πληρόνωνται τακτικῶς τὰ ἐνοίκια.

ΚΕΦ. 12. Ἄρθρ. 4. *Προσωπικὸν Τυπογραφείου.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητεῖται αὔξησις δρ. 5,000· προτείνουσα τὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ, ὀφείλει νὰ ἐπισύρῃ καὶ αὖθις τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς μὴ εὐαρέστου καταστάσεως τοῦ δημοσίου τούτου καταστήματος καὶ νὰ συστήσῃ τὴν μὴ περαιτέρω ἐξακολούθησιν τυπώσεως ἰδιωτικῶν συγγραμμάτων, διότι εἶναι ἄτοπον, ἐνῷ μεγίστη καὶ ἀνεξήγητος ὑπάρχει βραδύτης περὶ τὴν τύπωσιν δημοσίων ἐγγράφων, τὸ δημόσιον Τυπογραφεῖον ν' ἀσχολῆται εἰς ἱκανοποίησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων πρὸς μεγίστην τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας βλάβην.

ΚΕΦ. 13. Ἄρθρ. 1. *Προσωπικὸν Δασῶν.*

Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει ὥστε ἡ χορηγουμένη πίστωσις εἰς τοὺς ἐκτάκτους δασοφύλακας τότε νὰ πραγματοποιηθῇ, ὅταν ἡ θέσις αὐτῶν νομοθετηθῇ, ἂν ἡ νομοθέτησις ὑπαγορεύηται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης.

ΚΕΦ. 14. Ἄρθρ. 1. *Προσωπικὸν γεωμετρικοῦ γραφείου.*

Ὅ,τι ἄλλοτε ἐλέχθη περὶ τοῦ Γραφείου τούτου προτείνει ἤδη ἡ ἐπιτροπή· τὴν παραδοχὴν μὲν τῆς πιστώσεως, ἀλλὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν ταύτης ἄνευ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν τῶν περισσοτέρων προϋπολογισμῶν, παρίστησιν αὔξησιν δρ. 68,690, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν τοῦ 1859. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μέρος τῆς αὐξήσεως ταύτης πηγάζει ἐκ νόμων, οὐχ ἧττον ὅμως ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι κατ' ἔτος δὲν πρέπει νὰ γίνηται αὔξησις τῶν ἐξόδων, εἰμὴ μετὰ μεγάλης περισκέψεως. Ἡ παρατήρησις δὲ αὕτη εἶναι κοινὴ δι' ὅλας τὰς νέας δαπάνας τῶν ὑπουργείων. Ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐδεμίαν ἔχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν παρατήρησιν. Ἡ μειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς θεωροῦσα, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς ἐν Βιτωλίοις ὑπαγορεύεται ὑπὸ σπουδαίων λόγων ἐθνικοῦ συμφέροντος, συνίστησιν εἰς τὴν Κυ-

βέρνησιν τὸν διορισμὸν Προξένου εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν πόλιν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. Α΄. Ἄρθρ. 1. *Ἀντιμισθία δικηγορικῶν συμβουλίων.*

Ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐκ δραχμῶν 1200 πίστωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων, καθόσον τὸ δημόσιον ἔχει ἐν τῇ Πρωτευούσῃ πέντε ἐμμίσθους δικηγόρους πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται ν' ἀποτείνηται πρὸς τούτους, ὁσάκις ἔχει ἀνάγκην τῆς γνωμοδοτήσεως δικηγόρων περί τινων ὑποθέσεων.

ΚΕΦ. 1. Ἄρθρ. 2. *Διοικητικὴ Ἀστυνομία.*

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἅπασαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Δὲν ἀρνούμεθα μὲν ὅτι αὐστηρότης κατά τινων ὀργάνων τοῦ κλάδου τούτου ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἱκανοποιεῖ κατά τι τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν ταύτην, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καθῆκον αὐτῆς νὰ ἐπισύρῃ ὅλην τὴν αὐστηρὰν τοῦ ὑπουργείου ἐπίβλεψιν ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσι πλέον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας αἱ ἀξιόποινοι ἐκεῖναι πράξεις, τὰς ὁποίας δικαστικὰ βουλεύματα ἐπεβεβαίωσαν.

ΚΕΦ. Δ΄. Ἄρθρ. 4. *Θεραπευτήριον σπυροκώλου καὶ λέπρας.*

Ἡ ζητουμένη πίστωσις ἐκ δραχ. 10000 πρὸς θεραπείαν τῶν λεπρῶν θέλει χρησιμεύσει, καθ' ἃς ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ πληροφορίας, εἰς τὴν κατ' οἶκον θεραπείαν τῶν πασχόντων ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης, καθόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐθεωρήθη δύσκολος ἡ ἀνέγερσις Λεπροκομείου, ὡς ἀπαιτοῦσα δαπάνην 80 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἡ νόσος αὕτη, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας ἡ Ἐπιτροπὴ, λαμβάνει ἔκτασιν καθεκάστην καὶ φόβος ὑπάρχει μήπως εἴς τινα μέρη ἐπιπολάσῃ. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ ληφθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔντονα μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ ἐπαράτου νοσήματος. Πᾶσαν δὲ αὔξησιν ἐξόδων πηγάσουσαν ἐκ τῶν πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῆς μέτρων πεποίθαμεν ὅτι θέλει εὐχαρίστως παραδεχθῆ ἡ Βουλή.

ΚΕΦ. Ε΄. Ἄρθρ. 2. *Γεωργικὸν Σχολεῖον ἐν Τίρυνθι.*

Μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ εἰδικῶς συζήτησιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς,

περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτάτης συστάσεως Πρακτικῶν σχολείων τῆς γεωργίας εἴς τινας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 4. *Χορηγίαι ὑποτρόφων.*

Ἐπειδὴ ἐγένετο πολὺς λόγος περὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποστολῆς τῶν ὑποτρόφων εἰς Εὐρώπην, καλὸν θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συστήσῃ πρὸς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν, ὥστε οἱ ὑπότροφοι οὗτοι νὰ ἐκλέγωνται διὰ συναγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἀφοῦ ἅπαξ ἐνεκρίθη ἡ ἐπιχορήγησις 36000 δραχμῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐπιστηθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ, ὥστε ὁ ἐργολάβος νὰ ἐκπληροῖ προσηκόντως τὰς ὑποχρεώσεις του, διὰ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τουτέστι τὸ μὲν Δημόσιον νὰ δαπανήσῃ τὰς 36 χιλιάδας δραχμὰς, ἡ κοινωνία δὲ τῶν Ἀθηνῶν νὰ μὴ ἀπολαύσῃ τῆς εὐχαριστήσεως θεάτρου ὁπωσοῦν ὑποφερτοῦ. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι τὸ Δημόσιον ματαίως θέλει πληρόνει κατ' ἔτος 36 χιλιάδας δραχμῶν, ἐνόσῳ δὲν ἀνεγερθῇ νέον Θέατρον.

Ἄρθρ. 13. *Ἀποξήρανσις ἑλῶν καὶ τελμάτων.*

Μετ' εὐχαριστήσεως παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἐκ δρ. 123 χιλιάδων ζητούμενον ποσὸν πρὸς ἀποξήρανσιν ἑλῶν καὶ τελμάτων. Τὸ ποσὸν τοῦτο βεβαίως ἐστὶ λίαν μικρὸν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ φύλλῳ λεπτομερείας κατονομαζομένων ἔργων, ὥστε θέλει ζητηθῇ νέα πίστωσις πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καθῆκον αὐτῆς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἀκόλουθον σκέψιν της καὶ συστήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ ἐπιχείρησις δημοσίου ἔργου πρέπει νὰ προηγῆται, 1) ἐξέτασις καὶ μελέτη περὶ τοῦ ἐπιχειρισθησομένου ἔργου, 2) καταρτισμὸς προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ γνωστῶν βάσεων, καὶ ἡ Βουλὴ, χορηγοῦσα πιστώσεις, θέλει εἶσθαι ἐν γνώσει τῆς χρησιμότητος τῶν πιστώσεων τούτων.

ΚΕΦ. ΣΤ΄. *Δημόσιαι οἰκοδομαί.*

Πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν Σωφρονιστικῶν φυλακῶν εἰς Μεθώνην ζητοῦνται ἤδη 60,000 δραχμαί. Κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πληροφορίας ἡ Ἐπιτροπὴ, πρόκειται ἤδη νὰ ἐκτεθῇ εἰς μειοδοσίαν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἐκ τῶν ὀκτὼ κα-

παστημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐγερθῆ πρὸς τὸν προκείμενον σκοπόν. Εὐχόμεθα νὰ περαιωθῆ τάχιστα ἡ οἰκοδομὴ αὕτη διὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ οὕτω καὶ ἡ κατ' ἔτος ἐμφαινομένη δαπάνη τῶν δραχ. 9000, ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Κεφ. Γ'. πρὸς ὠθοποίησιν τῶν καταδίκων· διότι μέχρι τοῦδε οὐδὲν κατεδείχθη ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ εἰλικρινῶς ἐκφραζόμενοι ὀφείλομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πεποίθησιν ἡμῶν, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος ὀλίγας ἔχομεν προσδοκίας ὅτι θέλει ἐπιτευχθῆ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπός.

Μετ' εὐχαριστήσεως παρετήρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ζητουμένην ἐκ δραχ. 50,000 πίστωσιν πρὸς κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, λίαν ἀναγκαία καθίσταται ἡ κατασκευὴ καὶ ἑτέρας γεφύρας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ κάτωθεν τοῦ χωρίου Μάνεσι τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, ὅπου φαίνονται ἴχνη ἀρχαίας γεφύρας· ἡ κατασκευὴ τοιαύτης θέλει διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας, Γορτυνίας καὶ Ἠλείας.

Κεφ. Θ. ἄρθρ. 1. *Βοήθειαι.*

Γενικαί.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ φαίνεται κενὸν καὶ πρὸς ἐνθύμησιν μόνον· ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἀπέναντι τῶν μεγάλων καὶ προφανῶν ἀναγκῶν δήμων τινῶν τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένων νὰ ἐπαρκέσωσι διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πολυειδῶν ἀναγκῶν των, τὸ Δημόσιον πρέπει νὰ μὴν ἦναι φειδωλόν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἔρχηται εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Ἰδίως δὲ ὀφείλομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοῦ Δημοσίου τὴν συνδρομήν·

1) Τὸν δῆμον Σπετσῶν διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος τῆς ὁμωνύμου νήσου.

2) Τὸν δῆμον Τριπόλεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραγωγείων τῆς πόλεως.

3) Τὸν δῆμον Τήνου διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος.

4) Τὸν δῆμον Ἄργους πρὸς κατασκευὴν κρήνης, χρησίμου διὰ τὸ σταθμεῦον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἱππικόν.

5) Τὸν δῆμον Παμίσσου πρὸς ἀνασκαφὴν τῶν ἐκβολῶν τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ, ἵνα καταστῇ χρήσιμος.

ΚΕΦ. 1. *Ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς Πρωτευούσης.*

Ἐκτὸς τῶν ψηφισθέντων ἤδη ποσῶν διὰ προηγουμένων προϋπολογισμῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ζητεῖται διὰ τοῦ

παρόντος προϋπολογισμοῦ ἔτι πίστωσις 50000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης. Ἐννοοῦμεν κάλλιστα καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον πρὸς καλλωπισμὸν τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου, καὶ διὰ τοῦτο παραδεχόμεθα τὰς γινομένας θυσίας τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ αὐτῆς· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν κωλυόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνηται πρόνοιά τις καὶ περὶ τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκτὸς τῶν δαπανωμένων ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πρωτευούσης, ὁρισθησῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, διάφορα δωρήματα τῶν ὁμογενῶν, ὁριζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τῆς Κυβερνήσεως τὴν διάθεσιν, διατίθενται πάντοτε ὑπὲρ τῆς Πρωτευούσης. Δὲν μᾶς ὠθεῖ εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ζενὸν ἐπαρχιακὸν πνεῦμα, ἀλλὰ ὁρνοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ῥυθμός τις μεταξὺ τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Πρωτευούσης· οὗτος δὲ καταστρέφεται, ὅταν αἱ πρῶται παραμελῶνται ἐντελῶς. Προτείνοντες ὅθεν τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πρέπει εἰς τὸ μέλλον τοὐλάχιστον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ τινων πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν ὁ καλλωπισμός. Ἑτέραν τινὰ παρατήρησιν στενῶς συνδεομένην μὲ τὴν προκειμένην πίστωσιν ὀφείλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν. Αὕτη ἀποβλέπει τὸν καταρτισμὸν ὁριστικοῦ τῆς πρωτευούσης σχεδίου, μὴ μεταβαλλομένου καθ' ἑκάστην· διότι προβλέπομεν μετὰ λύπης ὅτι, ἂν δὲν καταρτισθῇ τάχιστα τοιοῦτον, μετὰ 10 ἔτη τὸ δημόσιον θέλει ἀναγκασθῇ νὰ δαπανήσῃ πρὸς κατεδάφισιν οἰκοδομῶν, ἤδη ἀνεγειρομένων· οὕτω δὲ τὸ πολυώδυνον τῆς πρωτευούσης σχέδιον θέλει ἐπιβαρύνει καὶ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὡς καὶ ὁ τοῦ τῆς Δικαιοσύνης δὲν παρουσιάζει αὔξησίν τινα. Ἠδύνατο δὲ νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἐλάττωσιν, ἂν δὲν συμπεριελαμβάνετο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἡ εἰς Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 16 πίστωσις δραχ. 6400 διὰ Πρωτεχνυλογικὸν σχολεῖον, ἥτις ματαίως προστίθεται, διότι πεποίθαμεν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοιούτου, παρουσιάζων δυσκολίας, δὲν θέλει πραγματοποιηθῆ οὐδὲ κατὰ τὸ 1860. Περιοριζόμεθα ὅθεν νὰ ὑποβάλωμεν ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις.

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρ. 1. *Προσωπικὸν Πανεπιστημίου.*

Καὶ ἄλλοτε παρετηρήθη, ὅτι τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους πρέπει νὰ λάβῃ τὸν θεμελιώδη

ὀργανισμόν του· καὶ ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε παραλείψει σπου δαῖον καθῆκον αὐτῆς, ἂν δὲν ὑπεμίμνησκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου. Καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑδρῶν, καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς διαρκείας ἑκάστου μαθήματος, καὶ ἡ ἀκρίβεια περὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, καὶ αἱ σχέσεις τοῦ Πανεπιστημείου πρὸς τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ἐξετάσεων ἁρμονικώτερος πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, εἰσὶ περισπούδαστα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κανονισθῶσι διὰ νέου ὀργανικοῦ νόμου, διότι ἄνευ αὐτῶν τὸ Πανεπιστήμιον, περὶ ὃ συγκεντρόνονται ὅλαι ἡμῶν αἱ ἐλπίδες, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἀποφέρῃ τοὺς, οὓς προσδοκᾷ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, καρπούς.

Ἄρθρ. 12. *Προσωπικὸν Γυμνασίων.*

Κατὰ μειοψηφίαν ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν ταχυτάτην Γυμνασίων σύστασιν ἐν Μεσολογγίῳ, Καλάμαις καὶ Χαλκίδι. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, ἑκάστη τῶν πάλεων τούτων δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ Γυμνάσιον πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσιάζει αὔξησιν δρ. **490,000** περίπου, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν τοῦ **1859**. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προετεπάθησαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὰς πέρυσι γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸν σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην παρουσιάζεται βελτίωσις. Ἀλλ' αὕτη ἀνάγκη νὰ ἐκταθῇ ἔτι περισσότερον· ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν δὲ ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ ὁρισθῶσι διὰ Νόμου οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς ἐγένετο καὶ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ νὰ τακτοποιηθῶσι διὰ νόμου τὰ περὶ ἀξιωματικῶν τῶν Φρουραρχείων κτλ. Μετὰ τὰς μικρὰς ταύτας παρατηρήσεις ὀλίγας ἔτι ἔχομεν νὰ κάμωμεν ὑπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ περὶ Λογιστικοῦ Νόμου.

ΚΕΦ. Ζ. *Ἱππωνεία.*

Ἐν τῷ φύλλῳ λεπτομερείας ὑπολογίζονται δραχ. **15,200** δι' ἀγορὰν ἵππων, κάτωθεν δ' ἀφαιροῦνται **2,700** δραχ. πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀνικάνων ἵππων. Τὸ ἔσοδον τοῦτο

πρέπει, ὡς ὅλα τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, νὰ καταχωρῆται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων. Μετὰ τὴν γενομένην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποδεχθεῖσαν, ἠλπίζαμεν ὅτι δὲν ἠθέλαμεν ὑποχρεωθῆ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ αὐθις τὴν παρατήρησιν ταύτην.

ΚΕΦ. 13. *Χωροφυλακή.*

Ὑπὸ ἓν κεφάλαιον καταχωροῦνται ἐν συνόλῳ αἱ διὰ τὴν χωροφυλακὴν δαπάναι ἐκ δραχμῶν **986,409:42**. Αἱ δαπάναι αὗται εἰσὶ πολλαπλῆς φύσεως καὶ πρέπει ν' ἀποτελῶσιν ἴδια ἄρθρα. Συμφώνως λοιπὸν μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν τὴν εἰδικότητα τῶν πιστώσεων διάταξιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τὴν ἐκφρασθεῖσαν πέρυσι γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, προτείνομεν τὸ κεφ. 13 νὰ διαιρεθῇ εἰς τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρον 1. Μισθὸς	916,729:92
Ἀφαιροῦνται διὰ κενὰς θέσεις	40,000
	876,729:92
Ἄρθρον 2. Τροφαὶ	11,712
Ἄρθρον 3. Νομὴ	72,468
Ἄρθρον 4. Ὁπλισμὸς	2,000
Ἄρθρον 5. Στρατωνισμὸς	23,500
	986,409:92

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου παρουσιάζων αὔξησιν δραχ. **80,317** περίπου πρὸς τὸν τοῦ **1859**, ἐτι συνταταγμένος κατὰ τὴν πέρυσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παραδεχθεῖσαν τάξιν. Μικρὰν τινὰ παρατήρησιν μόνον ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν ὡς πρὸς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ κεφαλ. Γ. *Γαιάνθρακες.* Ἡ ζητουμένη πίστωσις ἐκ δραχ. **172,000** διὰ γαιάνθρακας φαίνεται λίαν ὑπερβολικὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις φρονεῖ ὅτι τὰ ἑλικοειδῆ ἀτμόπλοια πρέπει ν' ἀποφεύγωσιν ὅσον εἶναι δυνατὸν τὴν χρῆσιν τοῦ ἀτμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν δαπάνης καὶ πρὸς ἐξάσκησιν μάλιστα τῶν ναυτῶν.

Ὡς πρὸς τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως **1860**, οὐδεμίαν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐπιτροπὴ παρατήρησιν. Ἂν ἡ γενομένη παρ' αὐτῆς πρότασις τοῦ νὰ μεταφερθῶσι τὰ ἔξοδα ἁμάξης τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ μέρος Δ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν γενῇ δεκτὴ, τότε ἡ μὲν χορηγουμένη διὰ τὸ

ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πίστωσις ἐκ δραχ. 2,888,357:96 πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δραχ. 2,876,757:96, ναὐξηθῇ δὲ ἡ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς 925,069:11 ἀντὶ τῆς χορηγουμένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκ δραχ. 921,469:11.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1859.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή.

Δ. Καλλιφρονᾶς, πρόεδρος,
Δημ. Σ. Βουλούρης, Ἰω. Μωραΐτης,
Α. Σ. Δαπόπουλος, Σ. Ἀντωνόπουλος,
Α. Βενιζέλος, Δημ. Στάϊκος,
Θ. Δ. Ζαΐμης, εἰσηγητής.»

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὸ ἑνὸς ἤδη μηνὸς εἶχε διαδοθῇ ὅτι ἐν περιπτώσει ῥήξεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Αὐστρίας τὰ αὐστριακὰ πλοῖα ἐπρόκειτο νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Ἡ φήμη ἐφάνη κατ' ἀρχὰς ἀδύνατος εἰς τὴν φύσιν της, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ διέδωκαν αἱ ἐφημερίδες ὅτι οἱ ἐν Τεργέστῃ καὶ ἀλλαχοῦ ἑλληνικοὶ πρόξενοι ἐζήτησαν ὁδηγίας ἂν πρέπει νὰ καλύψωσι διὰ τῆς σημαίας μας τὰ αὐστριακὰ πλοῖα, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐπιστεύσαμεν τὴν τοιαύτην φήμην. Οὐχ ἧττον ὅμως ἠρωτήθη τότε τὸ ὑπουργεῖον ἂν εἶναι ἀληθῆ τὰ λεγόμενα, τὸ ὁποῖον ἀπήντησεν ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπάρχει νόμος, καὶ ἂν ἀλλοεθνὴ πλοῖα συμμορφωθῶσι μὲ αὐτὸν, δύνανται νὰ λάβωσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ἐν τούτοις τὸ τελευταῖον ῥύλλον τῆς *Ἀγκύρας* ἀφιχθὲν ἐνταῦθα, ἀναγγέλλει ὅτι πλοῖον Αὐστριακὸν ἔρθασεν εἰς Πάτρας φέρον σημαίαν ἑλληνικὴν, ἡ δὲ εἴδησις αὕτη κατετάραξε τοὺς ναυτικοὺς ἡμῶν καὶ σύμπασαν ἐν γένει τὴν κοινωνίαν. Γνωστὴ βεβαίως εἶναι ἡ δυστυχία εἰς ἣν διατελεῖ πρὸ πολλοῦ ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία, ἡ δὲ εὐαισθησία τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἔδειξε πάντοτε τὴν πλέον πατρικὴν μέριμναν διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, ὡς καὶ ἡ Κυβέρνησις Αὐτοῦ, ἥτις ἔβλεπε μετὰ λύπης μαραινομένην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ἐγένετο, μόλις ἀνεπτερώθησαν αἱ ἐλπίδες τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν καὶ πάντες προσεδόκων τὴν ταχείαν βελτίωσίν του, φθάνει ἐξαίφνης ἡ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς *Ἀγκύρας* εἴδησις καὶ ἐνθίζει τὰ πνεύματα εἰς νέαν θλῖψιν, ἢ μᾶλλον ἐκεραύνωσε πάντας. Καὶ δύνανται μὲν νὰ εἴπωσιν οἱ ὑπουργοί, ὅτι εἰς Ἕλλην δύναται, κατὰ τὸν νόμον, ν' ἀγοράσῃ ξένον τι πλοῖον καὶ νὰ καλύψῃ αὐτὸ μὲ σημαίαν ἑλληνικὴν,

ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ εἰς ὀλίγας μόνον περιστάσεις, καὶ ὅταν ὁ ἀγοραστὴς ὁρμᾶται ἀπὸ οὐσιώδη συμφέροντα καὶ περιορίζηται εἰς ἀγορὰν δύω ἢ τριῶν πλοίων. Εἶναι ὅμως οὐσιώδες συμφέρον ἢ εἶναι ἀδιάφορον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, ὅταν ἀγορασθῶσιν 100—200 πλοῖα καὶ καλυφθῶσι μὲ τὴν σημαίαν μας; Ὁ παρ' ἡμῖν ὑπάρχων νόμος, ὁρίζων τὰ περὶ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, σκοπὸν εἶχε νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγχώριον ναυτιλίαν καὶ ὄχι νὰ καλύψῃ ξένα πλοῖα μὲ τὴν σημαίαν μας. Τὸ 1854 διατρίβων ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶχεν ἐρωτηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου Παγκάλου ἂν πρέπει νὰ δώσῃ ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς δύω τρία ξένα πλοῖα, καὶ ὡμολόγει ὅτι τὸν ἐνεθάρρυνε νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀλλὰ τί συνέβη ἐκ τούτου; ἀντὶ δύω ἢ τριῶν πλοίων ἐκαλύφθησαν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ὑπὲρ τὰ 200 πλοῖα, διότι, δυθείσης ἅπαξ τῆς ἀδείας, δὲν σταματᾷ τὸ κακόν. Οὕτω λοιπὸν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν θελήσωμεν νὰ ὠφεληθῶσιν ὀλίγα πρόσωπα, ὡς ὁ Κ. Ῥάλλης, διότι εἶναι Ἕλληνες, θὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἄδεια ὑπὲρ πολλῶν ἄλλων καὶ 500 πλοῖα θέλουσι καλυφθῇ ὑπὸ τῆς σημαίας μας. Πῶς ἦλθεν ἐν τούτοις τὸ αὐστριακὸν πλοῖον μὲ σημαίαν ἑλληνικὴν, ἐνῷ ὁ νόμος τιμωρεῖ μὲ πρόστιμον 5,000 δραχμῶν τὸν δίδοντα ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τοιοῦτον δικαίωμα; Δυστυχῶς οἱ ἑλληνικοὶ πρόξενοι ἐνῷ μᾶς φορολογοῦσι τοσαῦτα ἔτη, μόλις δοθῇ ἡ ἐλαχίστη εὐκαιρία νὰ ὠφεληθῇ τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν, ἀμέσως παρεμβάλλουσι τοὺς μεγαλειτέρους φραγμούς. Ποῖος ἐμπόδισε τὸ 1854 τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν ἐκ τῶν ὠφελειῶν τῶν ναύλων, ἐξ ὧν ὠφελήθη ὅλος ὁ κόσμος; Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ ἑλληνικὸς πρόξενος. Ποῖος ἔβλαψεν ὡσαύτως τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν κατὰ τὸ 1855 ἢ οἱ ἑλληνικοὶ πρόξενοι, οἵτινες καὶ τοὺς ναύλους ἐξέπεσαν καὶ μᾶς ἠνάγκασαν ἀντὶ 50 δραχμῶν νὰ πληρώνωμεν 150 δραχμὰς εἰς ἕκαστον ναύτην; Ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ νόμος ἐξηγηθῇ κακῶς, τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ἐναγώνιον κατάστασιν τῆς ναυτιλίας μας ὁ ἔσχατος κτύπος, διότι καὶ τοὺς ναύτας ἡμῶν θέλουν λάβει καὶ τὴν ναυτιλίαν μας θέλουν ἐξοντώσει. Μόνον εἰς τακτικὰς καὶ ὁμαλὰς περιστάσεις γίνονται, ὡς εἶπε, τοιαῦται παραχωρήσεις, ἀλλ' εἰς ἐποχὴν ὡς τὴν παροῦσαν δὲν ἐπιτρέπονται. Ἀποδείξεις, ὅτι ἀρτίως κατὰ τὸ 1854 ὠφελήθησαν ἐκ τῆς σημαίας ἡμῶν πολλὰ ξένα πλοῖα, μετὰ ἓξ μῆνας ἀπέρριψαν τὴν σημαίαν μας ὡς ἄχρηστον ὅλως, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος παραχωρεῖ τὴν ἡμετέραν σημαίαν εἰ; μόνον τὸν ἐμμένοντα μέχρι τέλους εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα.

Δι' ὅλα ταῦτα δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, κηδόμενον ὡς πάντοτε τῶν συμφερόντων τῆς ἐγχωρίου ναυτιλίας, θέλει ἐξηγήσει τὸν νόμον ἀποφαινόμενον, ὅτι τὰ εὑρεθέντα κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου μὲ ξένην σημαίαν θέλουν διατηρήσει αὐτήν, τὰ δὲ λαβόντα τυχὸν σημαίαν ἑλληνικὴν θέλουσι μείνει διαρκῶς ὑπ' αὐτὴν ὡς πλοῖα ἑλληνικὰ θεωρούμενα, ἵνα μὴ ἀρήσωμεν τοσούτους πλουσίους καὶ ἰσχυροὺς ν' ἁρπάσωσι τὴν μόνην ἐλπίδα τοῦ ἀγωνιῶντος ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἄρχεται εὐχαριστῶν τὸν προαγορεύσαντα, διότι, ὡς εἶπεν, ἐδίστασεν ἐπὶ πολὺ νὰ πιστεύσῃ τὰ πρῶτα ἀκούσματα περὶ παραχωρήσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας εἰς ξένα πλοῖα. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἔθηκε τὸ ζήτημα ὁ ἐπερωτήσας «ἂν πρέπῃ νὰ λαμβάνωσι τὰ αὐστριακὰ πλοῖα σημαίαν ἑλληνικὴν», εἰς τοῦτο δὲ διαρρήδην ἀπαντᾷ ὅτι δὲν πρέπει, καθ' ὅσον διὰ τῆς πράξεώς της ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προκαλεῖ τὴν ἔχθραν τῆς ἑτέρας τῶν διαμαχομένων δυνάμεων, ἐνῷ δὲν ἔχει οὐδένα λόγον πρὸς τοῦτο· δὲν πρέπει δὲ περιπλέον καὶ διότι ὁ νόμος ἐμποδίζει τὴν παραχώρησιν τῆς ἡμετέρας σημαίας. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν εἰδικῶς ὅτι, κατά τινα ἐφημερίδα, ἓν αὐστριακὸν πλοῖον κατέπλευσεν εἰς Πάτρας μὲ σημαίαν ἑλληνικήν· ἀνέγνω δὲ καὶ αὐτὸς τὴν εἴδησιν ταύτην, καὶ ἐζήτησεν ἀμέσως πληροφορίας, τὰς ὁποίας περιμένει ἀλλὰ λάβῃ ὅσον οὔπω παρὰ τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας. Λυπεῖται δὲ διότι ὁ προαγορεύσας ἀναφέρων καὶ τὰ συμβάντα τοῦ **1854**, εἶπεν, ὅτι προέτρεψε καὶ αὐτὸς νὰ δοθῇ ἡ ἑλληνικὴ σημαία εἰς τρία τέσσαρα πλοῖα καὶ μετὰ ταῦτα ἐλόθη εἰς ἑκατοστείας· φρονεῖ δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνοίγηται ποτὲ θύρα εἰς ὅ,τι ὁ νόμος ἀπαγορεύει, ἐπειδὴ τοιαῦται ἔπεται νὰ προκύπτουν συνέπειαι. Καὶ ἀληθῶς δὲ ὅτε περιῆλθεν εἰς αὐτὸν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, εἶδεν ὅτι εἶχε δοθῇ τοιαύτη ἄδεια εἰς πολλὰ ξένα πλοῖα, καὶ ὅτι μάλιστα τοῖς ἐπετρέπετο νὰ ἐγγίζωσιν εἰς διαφόρους ἄλλους λιμένας καὶ ἔπειτα νὰ καταπλέωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ὑπουργεῖον ἐνέκρινε τότε προσωρινῶς καὶ διά τινα πλοῖα νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸν Δούναβιν καὶ ἔπειτα νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τί συνέβη ὅμως ἐξαίφνης; Εἷς ἔμπορος εὑρέθη διὰ μιᾶς ἀγοραστὴς **16** πλοίων, καὶ τοιαύτη ἀγορὰ δὲν ἠδύνατο βεβαίως παρὰ νὰ ἦναι εἰκονική, ἄλλο δὲ πλοῖον εὑρέθη ἐπὶ τέλους εἰς Ναυαρῖνον ἀφοῦ περιῆλθε διαφόρους ξένους λιμένας, ὅλα δὲ ταῦτα ἀντίκεινται ῥητῶς πρὸς τὸν νόμον. Ὁ νόμος ἀναγνωρίζει μὲν ὅτι Ἕλλην δύναται ν' ἀγοράσῃ ξένην

πλοῖον καὶ εἰς ξένον ἔτι λιμένα, ἀλλὰ τὸ 9 ἄρθρον αὐτοῦ λέγει, ὅτι διὰ νὰ λάβῃ ἓν πλοῖον σημαίαν ἑλληνικὴν πρέπει νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ νηολόγιον. Τότε ὅμως πῶς θέλει καταπλεύσει εἰς τὴν Ἑλλάδα μὴ ἔχον ἔτι τὴν σημαίαν αὐτῆς; Δυστυχῶς ὑπάρχει τὸ κενὸν τοῦτο εἰς τὸν νόμον. Ἄλλοτε δὲν ἀνεγνωρίζοντο ἐν Γαλλίᾳ ὡς γαλλικὰ πλοῖα τὰ ἀλλαχόθι ναυπηγηθέντα, καὶ τοῦτο ἐκ προστατευτικοῦ πνεύματος εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα, ἀλλ' ὅσῳ τὰ ἔθνη βαίνουσιν εἰς τὰ πρόσω, οἱ προστατευτικοὶ νόμοι καταργοῦνται. Ἐντεῦθεν ἡ διάταξις αὕτη πρὸ τριῶν ἐτῶν κατηργήθη ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ λοιπὸν κοινωνία, ὑπάρχοντος τοῦ εἰρημένου κενοῦ εἰς τὸν νόμον, ἠσπάσθη τὸ τοιοῦτον μέτρον, καὶ ἀπὸ τοῦ **1835** μέχρι τοῦ **1859** ὁσάκις πλοῖόν τι ἠγοράζετο εἰς ξένον λιμένα, ὑπεχρεοῦτο νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον ἵνα πεισθῇ οὗτος ὅτι ἡ ἀγορὰ εἶναι ἀληθής, καὶ ἔπειτα φέρον ἑλληνικὴν σημαίαν νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Κράτους, ἵνα ὁρκισθῇ ὁ ἀγοραστὴς ὅτι ἡ ἀγορὰ δὲν εἶναι εἰκονική, καὶ μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐγγύησιν ἐγγραφῇ τὸ πλοῖόν του εἰς τὸ νηολόγιον. Ὅτε ἀνέγνω τὴν *Ἀχαΐαν*, ἂν καὶ παρεδέχθη ὅτι ἠδύναντο νὰ ἔγιναν ὅλα ταῦτα, οὐχ ἧττον εἶπεν, ὅτι πιθανὸν ἀπὸ ὑπερβολικὸν συμφέρον ἐθνισμοῦ νὰ ὡρμήθησάν τινες νὰ διευκολύνωσιν ἴσως πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦσιν εὐποιοῦντα τὴν Ἑλλάδα, κ' ἔγραψεν ἐπομένως εἰς τοὺς προξένους νὰ μὴν ἐκτελῶσι δι' ὅλους εἰμὴ τὸν νόμον. Καὶ ἐπρότεινε μὲν ὁ προαγορεύσας νὰ δοθῇ ἄλλη ἐξήγησις εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ἐνῷ δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τοιαύτη πρόταστις, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ παρακαλεῖ νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀπαγορεύσεως α) τὰ διάφορα ἀτμόπλοια, β) τὰ πολεμικὰ πλοῖα, διότι, χωρὶς νὰ φοβηθῇ ὅτι δύναται νὰ παρεξηγηθῇ, τὰ ναυπηγεῖα μας δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ παρασκευάσωσι τοιαῦτα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐναντίον πάσης πιθανότητος δύνανται νὰ μᾶς χρειασθῶσι, καὶ γ) οἱ ὁμογενεῖς ἔμποροι, διότι, ἂν ἐγερθῇ φωνὴ ὅτι ἔχουν ἀνάγκην ἑλληνικῶν σημαιῶν, δὲν πρέπει νὰ τοῖς ἀπαγορεύσωμεν τὴν τοιαύτην εὐκολίαν. Ἀλλὰ λέγων ταῦτα, ἐννοεῖ ἄρα ὅτι τὰ ξένα πλοῖα πρέπει νὰ καλυφθῶσι διὰ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας; Εἶπεν, ὅτι οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἑλληνικὰ ἔτι πλοῖα, ὅσα ἔτυχον φέροντα ξένην σημαίαν, δὲν πρέπει πρὸς τὸ παρὸν νὰ λάβωσι τὴν ἑλληνικήν, καθ' ὅσον ὁρίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἀλλ' ὅταν τις ἀγοράσῃ πραγματικῶς ξένον πλοῖον, ὅταν βεβαιωθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ προξένου, ὅταν τὸ πλοῖον ἔλθῃ κατ' εὐ-

θεῖαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁρκισθῇ ὁ ἀγοραστὴς, τὰ τοιαῦτα πλοῖα ἐννοεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείωνται. Καὶ ὑποθέτει μὲν ὅτι ὁ προαγορεύσας θέλει τῷ ἀντιτάξει ὡς καὶ ἄλλοτε ὅτι δὲν δίδει πίστιν εἴς τινας τῶν προξένων ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλο ἢ νὰ παύσῃ τὸν πρόξενον, ἐὰν εὑρεθῇ τοιοῦτος, καὶ νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς δίκην.

Ἐνταῦθα προτεινάντων τινῶν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, ὡς ὄντος τοῦ ἀντικειμένου σπουδαίου, ἵνα δοθῇ ἡ λύσις εἰς ἄλλην τινὰ συνεδρίασιν· παρετήρησέ τις, ὅτι δέχεται τὴν ἀναβολὴν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα ὁ ὑπουργὸς ἂν πραγματικῶς αὐστριακὸν πλοῖον κατέπλευσεν εἰς Πάτρας μὲ σημαίαν ἑλληνικὴν, ποῦ ἐπρομηθεύθη τὴν σημαίαν καὶ τίνι τρόπῳ. Ἐπέφερε δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἂν ἡ ἀναβολὴ ζητῆται ἵνα δοθῶσι πληροφορίαι περὶ τοῦ πλοίου μόνον τούτου, συνίστησι καὶ αὐτὸς τὴν ἀναβολήν.

Ἐπιμενόντων δέ τινων νὰ ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα ἵνα ἐξετασθῇ ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις, παρετήρησέ τις, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπερωτήσεως ἦτο τὸ νὰ δώσῃ ὁ ὑπουργὸς πληροφορίας, δι' ὧν νὰ κατευνασθῶσιν αἱ ἐγερθεῖσαι ἀνησυχίαι τοῦ κοινοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπείσθη πληρέστατα. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου μάλιστα τούτου εὗρε τὸν Κ. ὑπουργὸν καὶ πρὸ τῆς ὑπουργίας του καὶ μετὰ, ἔχοντα τὰς καλλιτέρας διαθέσεις, καὶ ὅτε πρῶτος αὐτὸς τῷ ἔδωκεν ἄλλοτε ὑπόμνημα περὶ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, οὐ μόνον τὸ ἐδέχθη προθύμως, ἀλλ' ἐπέφερε καὶ τὴν παῦσιν ἑνὸς προξένου. Διὰ ταῦτα δύναται νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς συμπολίτας του καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσῃ ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα ἐλύθη καὶ ἡ ἑλληνικὴ σημαία δὲν θέλει παραχωρεῖσθαι ἐναντίον τοῦ νόμου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπερωτήσαντος, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπάρχοντα νόμον, τὸ κατ' αὐτὸν ἐννοεῖ ὅτι εἰς ἐκτάκτους ὡς τὴν παροῦσαν περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ μείνῃ εἰς ἀχρηστίαν, καὶ τοῦτο φέρει ὡς συμπέρασμα τῆς ἐπερωτήσεώς του· ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἂν ἀπαιτῆται σήμερον ἡ τροπολογία τοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ· ἂν δὲ δὲν θεωρῆται ἀναγκαία, ἐπίσης δύναται νὰ μένῃ ὡς ἔχει, ἀνεξαρτήτως ὅμως πάντοτε τοῦ περιστατικοῦ τῶν Πατρῶν, διότι καὶ ἂν κατέπλευσεν ἐκεῖσε αὐστριακὸν πλοῖον μὲ σημαίαν ἑλληνικὴν, τοῦτο εἶναι μία κατάχρησις. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι, ὡς παρετήρησε, λελυμένον, καὶ ἐπὶ τέλους δύναται νὰ σύστήσῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπήν τινα, ἥτις νὰ σκεφθῇ ποίας

πλειοτέρας ἐγγυήσεις δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καθ' ἃ εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν νόμον, καθ' ὅσον τὸ 9 αὐτοῦ ἄρθρον ἀπαιτεῖ νὰ ἔλθῃ πρῶτον τὸ πλοῖον εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Κράτους καὶ τότε νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ νηϊλόγιον· παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι οὐδὲν πλοῖον ἀγοραζόμενον ἔξω δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν σημαίαν ἡμῶν. Προσέθηκε δὲ ὁ ὑπουργὸς καὶ τὴν φράσιν ὅτι πιθανὸν τινὲς ἀπὸ ὑπερβολὴν ἐθνικοῦ συμφέροντος νὰ ἐνήργησαν πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων, ἐκ δὲ τῆς φράσεως ταύτης ὑπεμφαίνεται ὅτι ἐγένετό τι. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ λέξις *πιθανὸν* πρέπει νὰ ἐλλείψῃ καὶ νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ τὸν νόμον παραβιάσαντες ὑπάλληλοι, οἱ δὲ ὁμογενεῖς, ἂν θέλουν, ἃς ἔλθουν ν' ἀσπασθῶσι τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νὰ φέρῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τὰς ἐπὶ τοῦ καταπλεύσαντος εἰς Πάτρας μὲ σημαίαν ἑλληνικὴν αὐστριακοῦ πλοίου πληροφορίας, ὅτε δύναται νὰ φέρῃ ὁ βουλόμενος πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ παρατήρησιν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συζητηθῇ αὔριον ἄνευ τῆς προεπεξεργασίας ἐπιτροπῆς ὡς κατεπεῖγον τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας.

Μετὰ ταῦτα ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἐξακολουθῶν τὴν διανομὴν τοῦ Α. τόμου τῶν Ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, ἔλαβεν εὐχαριστηρίους ἀπαντήσεις παρὰ διαφόρων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ προέδρου τοῦ Νομοθ. Σώματος τῆς Γαλλίας, τοῦ παρὰ τῇ Ἑλλην. Κυβερνήσει πρέσβεως τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, καὶ ἐπὶ τέλους παρὰ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Ῥωσσίας Κωνσταντίνου.

(Ὅρα ταῦτα ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν).

Τελευταῖον ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις α) τοῦ ἀνωτέρω περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, β) ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων, καὶ τοῦ περὶ ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν οἰκοδομησάντων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ.

Τῆς 2 Μαΐου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοῦ τῶν παρέδρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξενικοῦ δικαστηρίου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μείζων κίνησις τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ὑπάρχουσα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, παρέχει τὰς πλείονας καὶ τὰς σπουδαιοτέρας πολλάκις ἀσχολίας καὶ ἐνεργείας εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸν προξενεῖον, ἡ δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ὁ πρόξενος εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ, μὲ τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον ταχύτητα, εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων, καὶ πολλὰ συνεχῶς ἀπαντᾷ προσκόμματα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν διαφορῶν, ἕνεκα τῶν πολλῶν κωλυμάτων τῶν ἐμπόρων παρέδρων εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι μέρος πάντοτε καὶ ἐγκαίρως εἰς τὰς δίκας, ἀφίνοντες πολλάκις τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν.

Τούτων ἕνεκα τὸ ὑπουργεῖον κηδόμενον ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου, εἰσήγαγε τὸ νομοσχέδιον περὶ δύω παρέδρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενείου, μισθουμένου ἑκάστου ἀνὰ 700 δραχμὰς τὸν μῆνα.

Ἡ ἐπιτροπή σας διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους συνίστησι τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθήνῃσι, τῇ 30 Ἀπριλίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Ζάρκος, Ἰω. Μωριάτης,
Α. Ζέρβας, Δ. Στ. Βουτούρης.
Γ. Α. Ναύτης, εἰσηγητής.»

Παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐκθέσεις καὶ νομοσχέδια α) περὶ πωλήσεως δημοσίων γαιανθράκων· β) περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχ. 160,560: 99 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. ὑπουργείου, γ) ὁμοίως ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἐκ δραχ. 16,441: 71, δ) ὁμοίως ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ δραχ. 202,050, ε) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως

δραχ. 30,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ 1859, καὶ ς') ὁμοίως περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχ. 15,440 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἰς τὸ ἀνθρακοπωλεῖον Κύμης καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι ὅπως ἡ ἐξόρυξις καὶ μεταφορὰ τῶν γαιανθράκων ἀποβῇ καὶ πλουσία καὶ ὀλιγοδάπανος. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐλπὶς νὰ εὑρεθῶσι, προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ ἀνθρακες πολλῷ καλλιτέρας ποιότητος παρὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἐξορυττομένους, καὶ χρήσιμοι εἰς τὰς ἀτμομηχανάς. Ἐπειδὴ δὲ ἕνεκα τῶν μεγάλων ἐξόδων τῆς τε ἐξορύξεως καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀνθράκων δὲν ἐδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ καταβιβάσῃ τὴν ὡρισμένην τιμὴν τῶν δραχ. 1 32/00 κατὰ καντάριον ἵνα ἐκτείνῃ τὴν κατανάλωσιν αὐτῶν, ἐφεξῆς δὲ ἐλπίζεται σπουδαία ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς ἐξορύξεως καὶ μεταφορᾶς καὶ μεγάλη αὔξησις τῆς τε παραγωγῆς καὶ κατανάλωσεως, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις ἑκάστοτε τὰ μέσα τοῦ νὰ προσδιορίζῃ τὴν τιμὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν γαιανθράκων ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν τῶν ξένων γαιανθράκων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔλαβον τὰς δικταγὰς τῆς Λ. Μ. νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Ὑμῶν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ ἡ τιμὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων προσδιορίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος. Πίστευθα δὲ ὅτι θέλετε ἀναγνωρίσει καὶ ὑμεῖς τὸ ἀναγκαῖον τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καὶ θέλετε ἐπιταχύνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1859

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν. Ἡ τιμὴ καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουν πωλεῖσθαι οἱ δημόσιοι γαιάνθρακες, προσδιορίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 160,560:99/00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἐκτίθενται ἀκριβῶς οἱ προκαλοῦντες τὴν πίστωσιν ταύτην λόγοι, καὶ αἱ ἀνάγκαι αἵτινες πράκειται νὰ δικαιολογηθῶσι δι' αὐτῆς. Φρονῶν ὅθεν ὅλως περιττὴν τὴν ἐπανάληψιν τῶν προκαλούντων τὴν πίστωσιν αὐτὴν λόγων, πέπεισμαι ὅτι θέλετε ἐπιψηφίσει ὡς ἔχει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. μόνον. Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἓν δραχ. ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων πεντακοσίων ἑξήκοντα καὶ λεπτῶν ἑνενήκοντα ἑνὸς, καταλογιζομένη ὑπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα·

ΚΕΦΑΛ. 4. Ἰματισμός.

Ἄρθρ. 1.	ἐπὶ τῆς καταβέσεως δραχ.	153,770:98
» 2.	ἐκτὸς τῆς καταβέσεως »	6,790:01
	Τὸ ὅλον »	160,560:99.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

«Ἡ δαπάνη τοῦ ἱματισμοῦ, προϋπολογιζομένη ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὅρων τῆς ἡμερησίας καταβέσεως ἑκάστου ὑπαξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου, φέρει τὸ ποσὸν δραχ. 338,527:68, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐν τῷ ἐξηγητικῷ φύλλῳ τοῦ Κεφαλ. 2. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου τοῦ 1860 ἔτους.

Προσδοκία χρήσεως ἐρριδίων τινῶν ἱματισμοῦ ὑπαρχόντων ἐν ταῖς σχετικαῖς ἀποθήκαις τοῦ στρατοῦ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ὅρος τῆς προκειμένης δαπάνης ἐν μὲν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1857 εἰς δραχ. 260,000 ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1858 εἰς δραχ. 220,000, ἤτοι 118,527:68 ὀλιγώτερον κατ' ἔτος. Ἐκ τούτων ὅθεν ἀναιρεῖται κατὰ τὸ 1858 ἔτος ἀνεπαρκὴς ὁ ὅρος τῶν 220,000 δραχ. καὶ ἀπαιτοῦνται ἔξοδα τοῦ ἱματισμοῦ ἐπὶ τῆς καταβέσεως κατὰ 153,770:98/00 πλέον τῶν ὑπολογισθέντων, ὡς τοῦτο δηλοῦται εἰς τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τοῦ 1858, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον εἰς τὴν Βουλὴν ὁμοῦ μὲ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1857.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἐκτὸς τῆς καταβέσεως ἱματισμοῦ, στηριζομένη ἐπίσης εἰς τὴν ὀργανικὴν τοῦ στρατοῦ δύναμιν καὶ τὴν ἡμερησίαν χορήγησιν τῶν 2 λεπτῶν δι' ἕκαστον ὑπαξιωματικὸν καὶ στρατιώτην, φέρει δραχ. 54,160:68/00, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐν τῷ ἀνωτέρω μνησθέντι ἐξηγητικῷ φύλλῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1860 ἔτους.

Ἀλλ' ἐξ ὁμοίας ἀφορμῆς ἡ προκειμένη δαπάνη ἠλαττώθη ἐν μὲν τῷ προϋπολογισμῷ 1857 εἰς 44000, ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1858 εἰς 31000, ἤτοι δραχ. 18160 ὀλιγώτερον κατ' ἔτος. Ἐκ τούτου ἀναιρεῖται ἀνεπαρκὴς ὁ προκείμενος ὅρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 κατὰ δραχ. 6790:01/00, ὡς τοῦτο δηλοῦται εἰς τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν ἐξόδων τοῦ 1858.

Κατὰ συνέπειαν ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ 1858 ἔτους ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛ. 4 *Ἰματισμός.*

Ἄρθρ. 1	ἐπὶ τῆς καταθέσεως	δραχ.	153,770:98
» 2	ἐκτὸς »	»	6,790:01
	Τὸ ὅλον	»	160,560:99

Ἴσον ὡς ἔγγιστα ποσὸν ἀδιαθέτων πιστώσεων ἀκυρωτέων τῆς χρήσεως 1858 παρέχει τὸν πόρον τῆς ἀναπληρωτικῆς ταύτης πιστώσεως.

Αἱ ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1857 καὶ 1858 δύο ἐλαττώσεις φέρουν τὸ ποσὸν δραχ. 273,375:36/00. Ἡ ζητουμένη ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἀναβαίνει εἰς δραχ. 160,560:99. Ἔπεται ὅθεν ὅτι ἡ πρόθεσις τῆς χρήσεως τῶν ἐφοδίων, ἥτις ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐλαττώσεις, ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ ποσοῦ δραχ. 112,814:37/00 καὶ διὰ τὰ δύο ἔτη ὁμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1859.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν 16441: 71/00 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1859 καὶ ὑπὸ τὸ Κεφ. 7 ἄρθρ. 2 κατὰ τὴν συνοδεύουσαν τὸ νομοσχέδιον ταῦτο ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἐκτίθεται καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. Διὰ τῆς πιστώσεως ταύτης πρόκειται νὰ ἐπισκευασθῇ ὁ ἐν Μεσολογγίῳ στρατὼν τοῦ πεζικοῦ, ὅθεν δὲν ἔχω ἢ νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ ἐπιψηφίσητε ἐν τάχει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Ἀπριλίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ κατὰ τὴν

συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν δεκαέξ χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἑβδομήκοντα ἑνὸς, ἀριθ. 16441: 71/00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ ὑπὸ τὸ Κεφάλ. 7 Ἄρθρ. 2 πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ στρατῶνος τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Πρὸ πολλοῦ ἀπεδείχθη ἡ ἀνάγκη ἀνεγέρσεως νέου τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ διαστάσεων μεγαλειτέρων τοῦ παλαιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σημέραι ἀναπτυσσομένου ἐμπορίου μας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων δαπανῶν, νὰ γίνωσιν αἱ ἀναγκαῖαι προσθῆκαι ἀποθηκῶν καὶ δωματίων εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὅπου κεῖται ἤδη τὸ τελωνιακὸν κατάστημα. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη ἀπεκρούσθη, διότι ἡ θέσις αὕτη δὲν ἐκρίθη κατάλληλος καὶ διὰ τὴν μικρὰν ἔκτασιν τοῦ γηπέδου, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐγερθῇ κατάστημα ἐπὶ μεγάλων διαστάσεων, καὶ διὰ τὸ στενὸν καὶ περιωρισμένον τῆς ἀποβάθρας, ἥτις δὲν ἔχει ἀνάλογον πλάτος πρὸς σύγχρονον ἐκφόρτωσιν πολλῶν πλοίων, καὶ πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἀποβιβαζομένων ἐμπορευμάτων. Ἀφοῦ δὲ μετὰ πολλὰς ἐξετάσεις ἐβεβαιώθη ὅτι πᾶσα προσθήκη, διὰ τὴν ὁποίαν ἱκανὰ ἤθελον ἐξοδευθῇ, δὲν ἐθεράπευε τὰς ἀνάγκας, ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ μὲν τὸ ὑπάρχον κατάστημα, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποθήκη σιτηρῶν, ἁλάτων κλπ. δι' ἃς ἐτησίως δαπανᾷ τὸ Δημόσιον εἰς Πειραιᾶ πλέον τῶν 12,000 δραχμῶν, νὰ ἐγερθῇ δὲ εἰς θέσιν καταλληλοτέραν τὸ νέον κατάστημα, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει ὄχι μόνον νὰ εὐκολύνῃ τὸ ἐμ-

πόρίον ἔχον ἀνάγκην εὐρυχωρίας, ἀλλὰ καὶ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον δι' ἔλλειψιν ἀποθηκῶν ἐπιτρέπει κατ' ἀνάγκην τὴν ὕπαρξιν ἰδιωτικῶν τοιούτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντά του, ὡς ἀπεδείχθη δυστυχῶς εἰς περιστάσεις τινάς, δὲν εἶναι ἐντελῶς ἐξησφαλισμένα.

Αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς ἤρξαντο λοιπὸν πρὸ καιροῦ καὶ ἐπροχώρησαν ἀρκούντως μέχρι τοῦδε.

Κατὰ τὸν ὑποβαλλόμενον δὲ ὑπολογισμὸν ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς περαίωσιν δαπάνη ἀναβαίνει εἰς δρ. 202,050.

Λαμβάνω ἐπομένως τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, καὶ πεποιθὼς περὶ τῆς ταχείας ἐπιψηφίσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1859

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων δύω χιλιάδων πενήκοντα, ἀριθ. 202,050, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 11 ἄρθρ. 3 «οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τελωνείων» τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς περαίωσιν τοῦ νέου Τελωνιακοῦ καταστήματος Πειραιῶς, κατὰ τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν καὶ τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 30,000.

Ἡ πίστωσις αὕτη ἀφορᾷ τὴν προίκισιν τῆς μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Γερουσιαστοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου, νυμφευθείσης κατ' αὐτὰς τὸν Κ. Ἀθαν. Μιαούλην.

Ἡ πληρωμὴ τῆς προικίσεως ταύτης θέλει ἐνεργηθῇ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1859 ΓΝΔ'. Νόμου.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅθεν ποσῶς ὅτι θέλετε προθυμοποιηθῇ εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 30,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859, καταλογιθησομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 19 «προικίσεις».

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυνημμένον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως νομοσχέδιον ἐκ δραχμῶν 15,410 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858,

Ἡ πίστωσις αὕτη ἀφορᾷ τὸ Δ'. καὶ Ε. μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, προεκαλέσθη δὲ ἀπὸ ἀναποφεύκτους τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας, ὡς παρακατιὼν θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1858** ὡρίσθη πίστωσις ἐκ δραχ. **74,800** διὰ τὴν μισθοδοσίαν **155** ταμιακῶν εἰσπρακτόρων, ἀλλὰ δυνάμει τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων νόμου αὐξηθέντος τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς **173**, ἔπεται ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη ἀποβαίνει ἐλλειπὴς κατὰ δραχ. **8,240**. Τὴν προσθήκην ταύτην τῶν **18** εἰσπρακτόρων ἀπῄτησεν ἡ σπουδαίως προβαίνουσα αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἡ ἐγκαίρως εἴσπραξις αὐτῶν.

Ἔλλειψις ἐπίσης δρ. **1,200** παρουσιάσθη καὶ εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων, προελθοῦσα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν ἐνοικίων τῶν φυλακείων, εἰς ἃ διανυκτερεύουν αἱ στρατιωτικαὶ φρουραὶ τῶν ταμείων, καὶ ἀπὸ τὴν δαπάνην τοῦ φωτισμοῦ αὐτῶν. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ταμείων τοῦ κράτους, διὸ καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ παραδεχθῶ αὐτὰ, καθόσον μάλιστα τὸ ποσὸν αὐτῶν ἦταν ἀσήμαντον.

Ἡ πρόοδος τῶν δημοσίων ἐσόδων προβαίνουσα, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσα, σπουδαίαν συνεπιφέρει καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων τῶν ἀφορώντων τὴν προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας. Πρὸς ἀποπληρωμὴν ὅθεν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἀπαιτεῖται προσθήκη δραχ. **1,000**.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐπενήργησαν καὶ ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων, ἥτις μάλιστα ὅτε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου δασμολογίου ἡ τελωνιακὴ ὑπηρεσία ἔλαβεν οὐσιώδη ἀνάπτυξιν. Πρὸς ἀποπληρωμὴν λοιπὸν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἀπαιτεῖται προσθήκη δραχ. **4,000**.

Ἐπίσης ἀπαιτεῖται προσθήκη δρ. **1,000** διὰ ν' ἀποπληρωθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν φυλάκων τῶν ἐθνικῶν ἐλαιώνων, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις δι' ὅλον τὸ **1858** ἐκρίθη ἀναγκαία πρὸς διαφύλαξιν τῶν πλουσίων τούτων κτημάτων τοῦ δημοσίου. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατελογίσθη εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως τῶν κτημάτων.

Περαίνω, κύριοι, τὴν παροῦσαν μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι συναισθανόμενοι καὶ ὑμεῖς τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τῶν προκειμένων ἐξόδων, θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιψηφίσητε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **2** Μαΐου **1859**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **15,440** θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **30** Ἀπριλίου **1859**.

Ο Θ Ω Ν.

Α ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον **1**. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως **1858**, καταλογιζομένων ὡς ἑφεξῆς·

Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	δραχ. **10,400**
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	» **5,000**.
Τὸ ὅλον . . .	δραχ. **15,440**.

Ἄρθρον **2**. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ **1** ἀναπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως **1858** κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Π Ι Ν Α Ξ

Ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως **1858**.

Προϋπ. λεπ.	Προϋπ. ἀρθ.	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.		Ποσὸν ἀναπλ. πιστώσεως Κατὰ Κεφάλ.		Κατ' Ἄρθρον	
8	**3**	Ταμεῖα	Μισθὸς εἰσπρακτ.	**8240**			
»	**5**	«	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	**1200**			
»	**6**	«	Βιβλία καὶ ἐπιπλα	**1000**		**10440**	
15	**2**	Τελωνεῖα	Ἔξοδα ὑπηρεσίας.	**4000**	—	**4000**	
22	**2**	Κτήματ.	Ἔξοδα διοικήσεως	**1000**	—	**1000**	
			Τὸ ὅλον δρ.		—	**15440**	—

Αναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις α) τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν· β) τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΗ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων καὶ γ) τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ Κρητικῶν γραμματίων· λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου παρετήρησεν, ὅτι μὴ ὢν ἐναντίος τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπαινῶν μάλιστα τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ὁποίας ἐχορήγησε καὶ χορηγεῖ εὐκολίας εἰς τὴν ἀρτιτύστατον ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, θεωρεῖ μόνον ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνήσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν, ὅτι ἡ ἑταιρία ὀφείλει τέλος πάντων νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως δρομολογίου, διότι πολλὰ μέρη σημειούμενα ἐν τῷ δρομολογίῳ, δυστυχῶς σήμερον στερούνται τοῦ πλεονεκτήματος τῆς δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίας καὶ ὡς παράδειγμα φέρει τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἐπιδ. Αιμηρᾶς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι, ὅταν ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε τὰ ἀτμόπλοιά της εἰς τὴν ἑταιρίαν, συνετάχθη ἀληθῶς ἓν δρομολόγιον. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ἀτμοπλοίων ἀπέβαινεν ἀδύνατος ἡ τοῦ δρομολογίου αὐτοῦ πραγματοποίησις, ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ ἓν νέον προσωρινὸν δρομολόγιον καὶ συγχρόνως προθεσμίαν 24 μηνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρίαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς γραμμὰς τῶν διάπλων της πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ δρομολογίου ὁριζομένων. Ἀφ' οὗ ὅμως ἡ ἑταιρία προσεκτήσατο καὶ ἕτερα δύο ἀτμόπλοια, ἐκάλεσε προτείνουσα μίαν τινὰ ἐπέκτασιν τῶν γραμμῶν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη καὶ ἐπιμελεῖται μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας, ληγούσης μετὰ 6 ἢ 7 μῆνας, νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρίαν νὰ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ πρῶτον καὶ ὁριστικὸν δρομολόγιον.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Στάϊκον καὶ Α. Σοφιανόν, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 84.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως δανείου ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ναὶ ἢ οὔ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος . . . . . N	Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . . N
Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . .
Π. Καμπάνης	Γεώργιος Διαμάντης . . . .
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Α. Δεκιγάλας . . . . .
Δημήτριος Τσόκρης . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Νικόλαος Ἰατρός. . . . . N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Σωτήριος Στράτος . . . . N	Α. Κοντόσαυλος . . . . N
Δημήτριος Νάκος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Θεόδωρος Γρίβας	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . N
Θ. Τσαννετάκης	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Γ. Πανοπριοτόπουλος . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N
Ν. Γιολδάσης . . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γ. Γρανίτσας	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γ. Βελῆς . . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Γ. Π. Γιατράκος . . . . .

Λουκᾶς Στεφάνου	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χ. Τσαλαμιδᾶς	N
Αναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδής		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Λ. Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Γ. Κεφάλας	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Κ. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Γ. Γουλιμής		Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Μιχαὴλ Σολομός	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Κωνς. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	N
Ἰω. Προβελέγιος		Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης		Ἰωάν. Σαγρίδος	N
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Ψάθης	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Ν. Καναβός	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Στ. Καπετανάκης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Π. Κανελλόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ν. Πανουριᾶς		Ἀναγ. Μάντσαρης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ σχεδὸν καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἡ Τράπεζα νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν καὶ ἄνευ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 νόμου ὡρισμένων ἐξασφαλιστικῶν μέσων, ὑποθήκης, ἢ ἐνεχύρου, ἢ ἐγγυήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ δύναται τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς εἰρημένης ἑταιρίας, ἐνόσῳ ὑπάρχει εἰς αὐτὴν δάνειον τῆς Τραπέζης, νὰ δανεισθῇ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης, καὶ νὰ ἔχῃ διαρκῶς ἠσφαλισμένα τ' ἀτμόπλοιά της τοὐλάχιστον διὰ τὸ χορηγηθησόμενον ποσόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους ».

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς αἰτουμένης ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τῆς ἐπαναστάσεως ἐπιτροπῆς πιστώσεως δραχ. 6000, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν παραπεμφθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλλλ. ἐπαναστάσεως συνεστημένης Ἐπιτροπῆς, αἰτουμένης ἵνα ἀνοιχθῇ πίστωσις ἑξακισχιλίων δραχμῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ Β. τόμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεκθοῦσα καὶ διασκεφθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρετήρησεν, ὅτι ἡ αἴτησις τῆς ἐπιτροπῆς ἀφορᾷ δαπάνην μὴ προβλεφθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν Σύνοδον καὶ ἀναγκαιοῦσαν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀνέλαβεν ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνῃ, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων· ἑπομένως καθίσταται ἐπάναγκες ν' ἀνοιχθῇ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἡ ἀναγκαία πίστωσις, ὅπως κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπὶ

ταῖς αἰτήσεσι τοῦ τε Ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων Ἐπιτροπῆς ἐκδίδωσι τὸ τῆς πληρωμῆς τῆς δαπάνης χρηματικὸν ἔνταλμα.

Μολονότι δὲ κατὰ τὸ ἐξάμηνον διάστημα τῆς ἀργίας τῆς Βουλῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δαπανηθῇ ἡ ζητουμένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πίστωσις τῶν 6,000 δραχμῶν, διότι καὶ ἀνύποτεθῇ ὅτι θέλει ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Βου τόμου, τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως αὐτοῦ δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ τὰς 4,000 δραχμὰς, μολαταῦτα ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ δὲν δυσκολεύεται νὰ προτείνῃ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ λογιστικοῦ φρονεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ἐκτυπωθῇ ἡ συλλογὴ αὕτη τῶν ἐγγράφων τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ δὲ ἔργον ἀποβαίνει δαπανηρὸν, ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐκτύπωσις αὕτη εἰς τὸ Βασ. Τυπογραφεῖον. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος καθίσταται ἀνέφικτον, νὰ γείνῃ πᾶσα προσπάθεια ὅπως πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἀπαλλαχθῇ τὸ δημόσιον Ταμεῖον μιᾶς σημαντικῆς δαπάνης ἀναγκαιούσης διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ὅλων τῶν ἐγγράφων εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα. Ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα διάγουσα ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὰ ἑξῆς.

α) Νὰ παραδεχθῇ ἡ γενομένη συμφωνία διὰ μόνην τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Βου τόμου ἀνὰ δραχμὰς 90 τὸ μέγα τυπογραφικὸν φύλλον.

β) Ν' ἀνοιχθῇ δὲ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς Κεφ. ΣΓ'. ἄρθρον 1 «Ἐκτύπωσις τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας» πίστωσις δραχ. 6,000 πληρωτέων ὡς ἀνωτέρω ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων Ἐπιτροπῆς.

Ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν δὲ τῆς προκαταβολῆς τῶν 2,000 δραχμῶν εἰς τὸν ἐργολάβον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀφίνει τοῦτο εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπή

Εὐθύμιος Κανελλόπουλος,	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου,
Λ. Σ. Καλογερόπουλος,	Λ. Μάντσαρης,
	Σ. Καπετανάκης.»

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτήσῃ ὁ Πρόεδρος τὴν Βουλὴν, ἐὰν παραδέχεται τὴν αἰτουμένην πίστωσιν, ἐζήτησάν τινες νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προελθῇ ἡ Βουλὴ εἰς μίαν ἀπόφασιν.

Κατὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐξεθηκέ τις, ὅτι δύο τινα ἀντικείμενα περιέχει ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις· α) τὸ νὰ κατορθωθῇ ἡ τύπωσις τῶν ἀρχείων ἐν τῷ Β. Τυπογραφείῳ χάριν οἰκονομίας, τοῦτο δὲ ἀπόκειται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ β) τὴν εἰς τὸν ἐργολάβον προκαταβολὴν τῶν 2000 δρ., τὸ ὁποῖον εἶναι ἔργον τοῦ Προεδρείου, ἡ δὲ Βουλὴ μόνον ἔχει ν' ἀποφασίσῃ, ἐὰν παραδέχηται ἢ οὔ τὴν ζητουμένην πίστωσιν καὶ ἑπομένως δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς προτεινομένης ἀναβολῆς.

Προσέθετεν ἓν μέλος τῆς ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀρχείων ἐπιτροπῆς, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ σήμερον ἢ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν τὴν ζητουμένην πίστωσιν. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως δὲν ἐξάγεται ἄλλο τι, εἰμὴ ὅτι οἰκονομικώτερον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν ἡ τύπωσις ἐγίνετο ἐν τῷ Β. Τυπογραφείῳ, τούτου δὲ ἀδυνάτου ὄντος, ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἡ τύπωσις τοῦ Β'. τόμου πρὸς δρ. 90 τὸ φύλλον κατὰ τὴν μετὰ τοῦ ἐργολάβου συναφθεῖσαν συμφωνίαν. Ἀλλ' ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἐλαβεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐπιτροπή σας, ἀφ' οὗ διαφόρους ἔκαμε δοκιμὰς καὶ ἐξέθεσεν εἰς μειοδοσίαν τὴν ἐκτύπωσιν, δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἄλλην συγκαταβατικωτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν προσφορὰν καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐργολάβου διὰ τὴν ἐκτύπωσιν οὐ μόνον τοῦ Β'. τόμου, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν μέχρι τῆς τελείας τοῦ ἔργου περαιώσεως. Ἐὰν ὅμως ἡ Βουλὴ δὲν θεωρῇ συμφέρουσαν τὴν γενομένην συμφωνίαν, δύναται ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου δι' οἱασδήποτε τρόπου δυνηθῇ αὕτη, ἔστω καὶ μὲ ζημίαν αὐτῆς. Μετὰ παῤῥησίας δὲ καὶ εἰλικρινείας ὁμιλῶν παρατηρεῖ, ὅτι καὶ φῆμαι προσβλητικαὶ κατά τινων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διεδόθησαν, ὑπὸ προσώπων βέβαια μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς μετὰ τοῦ ἐργολάβου συναφθείσης συμφωνίας, διὰ τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἱκανοποιήσῃ μάλιστα τὴν ἐπιτροπὴν, ἀναλογιζομένη πόσον πικρὸν καὶ δυσάρεστον εἶναι ν' ἀμείβωνται οὕτως οἱ πραγματικοὶ κόποι, οὓς αὕτη κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ ἔργου. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον, ὅτι εἰς ἐναντίαν περίστασιν αὐτὸς τοὐλάχιστον δὲν δύναται ν' ἀποτελῇ τοῦ λοιποῦ μέρος εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπήν.

Παρετήρησεν εἰς τῶν τὴν ἀναβολὴν ζητησάντων, ὅτι ἄπειρον ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ συγκροτοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη, οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ ἀμέσως τὴν πίστωσιν, ἀλλ' ἐζήτησε τὴν ἀναβολήν, καθ' ὅσον ἡ ἔκθεσις περιεῖχε καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἐκτὸς τῆς πιστώσεως, καὶ παρατηρεῖ μάλιστα, ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν μανθάνει, ὅτι μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπάρχει ἓν συμβόλαιον, τὸ ὁποῖον βεβαίως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ διαρρήξῃ. Πέπεισθε δέ, ὅτι ὡς αὐτὸς οὕτω καὶ ἅπασα ἡ Βουλὴ σεβασμίαν ἔχει ἀμφιβολίαν περὶ τῶν κόπων, οὓς καταβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τῆς ἄλλης τιμιότητος, μεθ' ἧς διεξάγει τὸ ἀνατεθὲν αὐτῇ ἔργον.

Οὕτω δὲ ἀναβληθείσης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σώματος ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ δευτέρου νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθεσεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ δύω ἄλλα εἴδη οἰκοδομῶν, ἅτινα ἔπρεπε νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν. Ταῦτα δὲ εἰσὶ α) παραπήγματά τινα οἰκοδομημένα ἐπὶ ἐθν. γκπέδων, ἅτινα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἰκοδομαὶ καὶ β) αἱ μετὰ τὸ 1853 ἀνεγερθεῖσαι οἰκοδομαί, αἵτινες καὶ οὗτοι δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 νόμον. Παρατηρεῖ δέ, ὅτι εἴς τινα μέρη ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἀνάγκης ἠναγκάσθησαν τινες ν' ἀνεγείρωσιν ἐπὶ ἐθν. γῆς χέρσου καὶ ἀχρήστου ἀνεμυμύλους, αἱ δὲ ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεψαν τοῦτο, διότι ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο μετὰ τὸ 1853. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ προσθέσῃ ἐνταῦθα, ὅτι καὶ οἱ μετὰ τὸ 1853 οἰκοδομήσαντες ὑπάγονται εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ νόμου τοῦ 1855.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν προσθήκην ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον, ὡς βλέπετε, δὲν εἶναι εἰς νόμος αὐτοτελής. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐπασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτου αὐτοτελοῦς νόμου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰσέτι εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, καθόσον πρόκειται νὰ λυθῶσι πολλὰ σπουδαῖα ζητήματα. Σήμερον δὲ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου δὲν προτιθέμεθα ἢ νὰ παραδεχθῶμεν τὰς μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1855 ταττομένης προθεσμίας δυθείσας αἰτήσεις ὑπὸ πολλῶν, οἵτινες δὲν ἔλαβον ἐγκαίρως γνῶσιν τῶν ὅρων τοῦ νόμου ἐκείνου. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ παραδεχθῶμεν σήμερον τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος ἐπεκτείνοντες τὸ πλεονέκτημα τοῦ νόμου καὶ εἰς τοὺς

μέχρι τοῦδε οἰκοδομήσαντας, διότι τότε θέλουν οἰκοδομήσει καὶ ἄλλοι καὶ οὕτως εἰς ἑκάστην σύνοδον θέλομεν ἀναγκάζεσθαι νὰ ψηφίζωμεν καὶ νέον νόμον, ἐν ᾧ διὰ τοῦ συνταχθησομένου ὁριστικοῦ νόμου θέλομεν λάβει πρόνοιαν οὐ μόνον διὰ τοὺς εἰς τὸ παρελθὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ μέλλον οἰκοδομήσοντας.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι πρὸ τοῦ νόμου τοῦ 1855 ὑπῆρχεν ἕτερος νόμος, χαρίζων ἓν στρέμμα γῆς, ὅστις ὅμως δὲν ἔλαβεν εἰσέτι ἐφαρμογήν· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὑπουργοῦντος αὐτοῦ πολλαὶ τοιαῦται αἰτήσεις ἐγένοντο, τὰς ὁποίας ἀμέσως ἐπραγματοποίησεν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ, ὅτι πολλοὶ οἰκοδομήσαντες ἐπὶ ἐθν. γῆς δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 νόμου, νομίζοντες, ὅτι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἑτέρου νόμου περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς δωρεάν· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι οἱ τοιοῦτοι δύνανται ἤδη νὰ κάμωσι τὰς δηλώσεις ὑπὸ ἐπιφύλαξιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς στρέμματος γῆς δωρεὰν νόμου.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι, ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις τῶν μέχρι τοῦδε οἰκοδομησάντων διὰ τῆς προσθήκης ἰδίου ἄρθρου ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, παρακαλεῖ τοὐλάχιστον τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀρχίσαντας μίαν οἰκοδομὴν νὰ περατώσωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκδοθησομένου νόμου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι οἱ ἔχοντες τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἄλλως τὸ ὑπουργεῖον ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦν δὲν δύναται νὰ μαντεύῃ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα παράπονα· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτους, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προταρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ τῶν περὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Πέτρος Καμπάνης	
Κων. Θεοδώρου . . .	Ν	Γ. Καΐρης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Ἀντ. Καμπάνης	Ν

Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Α. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Φίλων Φίλωνος		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βαλαπόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Δεϊόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζίρδας	N	Γ. Γιατράκος	
Γ. Ι. Γκολδάσης	N	Λουκᾶς Στεράνου	N
Ν. Α. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Γεβελιώτης	N
Σ. Χ. Στερανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγνώστης Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰωάν. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδᾶτος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	N

Δ. Δημητρακόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Μ. Μιχαλόπουλος		Γ. Νικολάου	
Α. Παπαδημητριάδης		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Ν. Καναβός	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Γεώργιος Ναΰτης	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Γ. Μαδεμοχωρίτης		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Παναγ. Ψάθης	N
Νικόλαος Πιεράκος		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Γρηγόρ. Πατριαρχέας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Στ. Καπετανάκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Ἀναγ. Παπατσώρτς	N
Χ. Χριστόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Π. Κανελλόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	N
Νικόλ. Μοσχούλας		Βασίλειος Κριεζῆς	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Κυριάκος Δουζίνας	N
Νάκος Πανουργιᾶς		Δημήτριος Βουδούρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Παιτολείων Κουντουριώτης	
Κωνστ. Βλάμης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Παν. Πατρινός		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Ἀναγ. Μάντσαρης	N
Γεώργιος Μπάστας	N		

Δεκτοῦ εἶτα γενομένου δι' ἀναστάσεως τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 σΠΖ'. Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔγγραφον τοῦ Ναμάρχου Ἀχαΐας περὶ τοῦ εἰς Πάτρας ἐλλιμενισθέντος Αὐστριακοῦ πλοίου, προσθεὶς, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον, ὡς ἀποδεικνύεται, ἠγοράσθη κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ὅτε οὐδὲ λόγος ὑπῆρχε περὶ πολέμου καὶ ἐπομένως οὐδεμία ὑπόνοια εἰκονικότητος δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐλλείψεως παρελείφθησαν διατυπώσεις τινες ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι καὶ ἐπὶ τούτων θέλει καταστήσει προσεκτικώτερον τὸν ἐν Τεργέστῃ Πρόξενον.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι προχθὲς, ὅταν ἀπηύθυνε τὴν ἐπερώτησιν περὶ ἑνὸς πλοίου ἀφιχθέντος εἰς Πάτρας δὲν ἐνόει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ πλοῖον, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ λαβὼν ἀφορμὴν νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐφ' ἑνὸς σπουδαίου ἀντικειμένου καὶ νὰ πληροφορηθῇ, ἂν πλοῖα ξένης ἐπικρατείας, ἀγοραζόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀμέσως ὡς Ἑλληνικά. Κατὰ τὸν νόμον τὰ πλοῖα ταῦτα πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς ἕνα Ἑλληνικὸν λιμένα, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ νηολόγιον, νὰ ὑποβληθῶσιν εἴς τινας διατυπώσεις καὶ οὕτω νὰ λάβωσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔγεινεν ἄλλοτε ἀφορμὴ δικαίων παραπόνων κατὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξένου Παγκάλου καὶ εἰς τὰ παράπονα ταῦτα ὀφείλεται καὶ ἡ παῦσις του. Σκοπὸν λοιπὸν εἶχε νὰ δοθῇ σαφὴς τις ἐξήγησις εἰς τὸν Νόμον, διότι κατ' αὐτὸν μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται οὔτε ἡ ἀγορὰ ξένων πλοίων, διότι τούτου δοθέντος ἄπειροι εἰκονικαὶ πωλήσεις δύνανται νὰ λάβωσι χώραν καὶ διὰ τῶν τοιούτων εἰκονικῶν πωλήσεων μέγας ἀριθμὸς ξένων πλοίων νὰ καλυφθῇ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας πρὸς μεγάλην ζημίαν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Ἀλλ' ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, δύναται νὰ εἴπῃ, δύναται νὰ ἦναι ἐπιβλαβὴς, καθόσον πιθανὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων πλοίων νὰ μὴν ἀρκέσῃ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου. Τὴν περίστασιν ταύτην, ἐὰν ἀληθῶς λάβῃ χώραν, τοὐναντίον αὐτὸς τὴν θεωρεῖ ὡς εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι βεβαίως θέλει εἶσθαι ἓν μέγα εὐτύχημα, ἐὰν ὅλα τὰ πλοῖά μας εὕρωσιν ἐργασίαν, τὸ ὁποῖον ὅμως δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ.

Κἰμένει λοιπὸν ἀπαιτῶν νὰ μὴ ἐπιτρέπηται εἰς Ἕλληνας ν' ἀγοράζωσι πλοῖα ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν ἐμπολέμων Δυνάμεων διαρκοῦντος τοῦ πολέμου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ Πρόξενος Κωνσταντινουπόλεως ἐπαύθη, διότι ἐχορήγησε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ξένα πλοῖα, ἀλλὰ διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπείσθη, ὅτι ὅλαι ἐκεῖναι αἱ πωλήσεις ἦσαν εἰκονικαὶ, ἀντὶ δὲ πρωσωρινῆς μόνον ἀδείας διὰ μόνην τὴν εἰς Ἑλλάδα μεταβασιν τῶν πλοίων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, ὁ πρόξενος ἐναντίον τοῦ νόμου ἐχορήγει τακτικὰς ἀδείας, δυνάμει τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα ἐκεῖνα μετέβησαν εἰς διαφόρους ξένους λιμένας.

Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι, ὅταν πλοῖόν τι ἀγορασθῇ εἰς ξένον Κράτος, πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τότε νὰ λάβῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Ἀλλὰ τότε ποίαν σημαίαν θέλει φέρει μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του; Μέχρι τοῦδε ἐλάμβανεν ἀμέσως τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ αὐτὴν φέρων ἤρχετο κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο δὲ κατέστη νομολογία. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην πρότασιν τοῦ νὰ μὴ ἀγοράζωνται ὑπὸ Ἑλλήνων πλοῖα ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν ἐμπολέμων Δυνάμεων, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸν Γαλλικὸν νόμον μόνον τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς οὐδέτερα Κράτη, μένουσιν ἐλεύθερα, τὰ δὲ πλοῖα μὴ θεωρούμενα ὡς ἐμπόρευμα συλλαμβάνονται καὶ δημεύονται καὶ ἐπομένως θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἐκ μέρους ἡμῶν διάταξιν ἀπαγορευτικήν.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπερωτήσεως ἦτο νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν τῶν Προξένων ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας εἰς ξένα πλοῖα. Ἐπειδὴ δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς Πάτρας ἐλλιμενισθέν πλοῖον, ἔλαβον χώραν ἐλλείψεις τινὲς ἐναντίον τοῦ νόμου, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἀτοπημάτων καὶ εἰς τὸ μέλλον. Συγχρόνως δὲ τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς Προξένους, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου εἶναι νὰ μὴ χορηγῶνται ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς κἀνὲν πλοῖον πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς πλοῖον ἀληθῶς Ἑλληνικὸν ὑπό τινος λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ τοιουτοτρόπως δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν, παραβλάπτουσαν τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁ νόμος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐγχώριον ναυτιλίαν, ὑπέβαλεν εἰς πολλὰς ὑποχρεώσεις τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν πλοίων, καὶ τοὺς πλοιάρχους, ἀνέθηκε δὲ εἰς μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸ ν' ἀποφασίζῃ ἂν πρέπῃ νὰ κα

λύπτῃ διὰ τῆς ἡμετέρας σημαίας τὰ ξένα πλοῖα, εἰς δὲ τὸν Πρόξενον ἐπέτρεψεν ἁπλῶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν προσωρινὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα, καὶ τοῦτο μάλιστα, ἀφοῦ πεισθῇ, ὅτι πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς διαρκείας τοῦ διπλώματός του ὁ πλοίαρχος εἶχεν ἀναλάβει ναῦλον τινά. Ἐνῷ δὲ τὸ ἄρθρον 21 ὁρίζει ταῦτα, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμου λέγει, ὅτι ὁ Πρόξενος ποτὲ δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ σημαίαν, καὶ μόνον ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ν' ἀναγνωρίζῃ πράξεις τινὰς τῶν πλοιάρχων. Ἕτερον δὲ ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, τὸ ἄρθρον 15 τότε μόνον ἀναγνωρίζει ὡς ἐθνικὸν ἓν πλοῖον, ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης δώσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ Πρόξενος παραχωρήσας τὴν ἡμετέραν σημαίαν, ἐνήργησεν ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ ἔλαβε δικαιώματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Ἄλλως τε ὁ νόμος ἐπιτρέπει ν' ἀγοράζωνται ξένα πλοῖα μόνον διὰ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος καὶ ἀπαιτεῖ νὰ προσέρχηται πρῶτον τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ νόμος λοιπὸν δὲν προβλέπει μόνον τί πρέπει νὰ γίνηται διὰ πλοῖον ἀγορασθὲν ἐξ ἑνὸς τῶν ἐμπολέμων μερῶν. Ἐνταῦθα δέ, ἵνα διευκολύνωμεν εὐάριθμα τινὰ ξένα πλοῖα, θέλει συμβῇ ὥστε τὰ ἐμπόλεμα μέρη νὰ θεωρῶσιν εἰκονικὰ καὶ τὰ ἐν πράγματι ἐγχώρια πλοῖα, καὶ περιπλέον ἐνδέχεται νὰ ἐξέλθωσι καὶ καταδρομικὰ πλοῖα φέροντα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ οὕτω νὰ εὑρεθῶμεν εἰς δύσκολον θέσιν ἀπέναντι τῆς ἑτέρας τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων. Συμπεραίνει λοιπόν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσφύγωμεν εἰς πρότασιν ἑτέρου νόμου ἢ ἄλλως πως νὰ καινοτομήσωμεν, διότι ὁ ὑπάρχων νόμος εἶναι σαφὴς καὶ ἀρκεῖ νὰ τὸν ἐφαρμώσωμεν μόνον μετ' ἀκριβείας.

Ἐπέρρεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ μὲν συμπέρασμα τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, προτείνοντος νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ νόμος εἰς ἀχρηστίαν, τὸ ἐννοεῖ ὡς οὖταν συνέπειαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεισῶν σκέψεων· ὅτι ὅμως δὲν ἐννοεῖ εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ ἀρτίως ἀφέντος τὸ βῆμα, ζητήσαντος νὰ διατηρήσωμεν τὸν νόμον ἐφαρμόζοντες αὐτὸν ἀκριβῶς. Τοῦτο τὸν ἐνθύμησεν ἀκουσίως τὸν γνωστὸν στίχον « εἶν' ἐλεύθερος ὁ τύπος, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ γράψῃ », διότι προτείνεται νὰ εἴπωμεν καὶ ἐνταῦθα εἰς τὸν Ἕλληνα· « σοὶ ἐπιτρέπεται ν' ἀγοράσῃς πλοῖον ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, δὲν σοὶ δίδεται ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ τὸ φέρῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα ». Ἀλλ' οὐχὶ μόνον ἐν καιρῷ πολέμου, ὅτε δὲν μᾶς ἀρέσουσιν αἱ διαμαχόμεναι δυνάμεις, ἀλλ'

οὐδ' ἐν εἰρήνῃ δυνάμεθα νὰ φέρωμεν πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄνευ σημαίας Ἑλληνικῆς. Ἐὰν δὲ εἴπῃ τις, ὅτι τὸ ἀγορασθησόμενον πλοῖον δύναται νὰ μεταβῇ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τότε νὰ γίνῃ ἡ πώλησις, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ νόμος ἀποφαινόμενος περὶ ἀγορᾶς, εἶχεν ὑπ' ὄψιν ἀγορὰν γενομένην ἐκτὸς τοῦ Κράτους, διότι ἄλλως αἱ πράξεις τῆς ἀγορᾶς θὰ ἐγίνοντο ὑπὸ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀρχῶν καὶ ἦτον περιττὸν νὰ παρεμβάλῃ ὁ νόμος τὸν Πρόξενον, ἐνεργοῦντα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἀλλ' ἂν ἰδέα τινῶν εἶναι, ὅτι ὁ νόμος διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, ἐμποδίζει τὴν ἀγορὰν ξένων πλοίων, τότε διαφέρει τὸ πρᾶγμα καὶ δύναται νὰ ζητηθῇ τοῦτο. Καὶ εἶπε μὲν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδος, ὅτι τὴν ἑρμηνείαν τῶν νόμων δὲν δίδει μόνη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ἀλλ' αὐτὴ μετὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀρχὴ τὴν ὁποίαν ἐπρέσβευσε πάντοτε καὶ εἶναι σύμφωνος ἐντελῶς, τὸ προσωρινὸν ὅμως δίπλωμα δίδεται ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δυνάμει τοῦ περὶ διατιμήσεως νόμου. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν δίδει τὸ δίπλωμα, ἀλλ' ὁ πρόξενος δύναται νὰ παρεκτείνῃ αὐτὸ, καὶ ἐπομένως τὰ περὶ τοῦ διπλώματος καὶ ὅλα τὰ σπουδαῖα ἀποτελέσματα, ὅσα ὑπέμνησεν ὁ προαγορεύσας, ἐπέρχονται μετὰ τὴν τακτικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πλοίου. Ἡ προσωρινὴ λοιπὸν χρῆσις τῆς σημαίας εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ διαβατήριον, δι' οὗ ἔρχεται τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂν δὲ ὁ νόμος δὲν λέγῃ, ὅτι ὁ πρόξενος δίδει προσωρινὸν δίπλωμα, τοῦτο μάλιστα ἐμφαίνει τὸ κενὸν τοῦ νόμου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀντικρούων τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντα εἶπεν, ὅτι καὶ ὀρθὴ ἂν ἦναι ἡ ἰδέα του, ἐν καιρῷ πολέμου δὲν ἔχει οὐδεμίαν πρακτικὴν συνέπειαν· ἐπειδὴ ὅμως καὶ μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, ὅπου εὑρεθῇ ἓν πλοῖον συλλαμβάνεται, εἰδοποιούμενοι περὶ τούτου οἱ ναυτικοί μας, θέλουσιν ἀπέχει τοῦ ν' ἀγοράσωσι πλοῖα, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ συλληφθῶσι, καὶ ἐπομένως ἡ γνῶσις τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἶναι ὠφέλιμος εἰς τοὺς ναυτικούς μας. Ἀλλ' ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅλα τὰ πλοῖα ταξειδεύουσιν ἐλευθέρως, καὶ ἂν πλοῖόν τι ξένον ἀγορασθὲν ἔρχηται μὲ τὴν πρώτην σημαίαν του, ἵνα παρουσιασθῇ, οὐδεὶς τὸ ἐμποδίζει κατὰ τὸν πλοῦν. Ὁ ὑπουργὸς λέγει, ὅτι ἅμα ἓν πλοῖον ἀγορασθῇ, ἀποβάλλει τὴν πρώτην του ἐθνικότητα, ἀλλ' ὁ νόμος ὁρίζει, ὅτι ἓν πλοῖον χαρακτηρίζεται Ἑλληνικὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τινα τῶν λιμένων μας καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὸ νηολόγιον. Ὅταν λοιπὸν ὁ νόμος ὁρίζει πότε τὸ ἀγορασθὲν

πλοῖον ὑψώνει σημαίαν, ὁ νόμος εἶναι σαφέστατος. Ἂν δὲ ἡ ἐφαρμογή του ἐγένετο μέχρι τοῦδε σφαλερά, σήμερον πρῶτον παρουσιάζεται ἀφορμὴ συζητήσεως αὐτοῦ καὶ ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφανθῇ σήμερον. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἀγορὰ ξένου πλοίου, ἀλλὰ νὰ μὴ διευκολύνηται ἡ ἀναγνώρισίς του ἀνακαλεῖ τὸν στίχον α εἰν' ἐλεύθερος ὁ τύπος, φθάνει μόνον νὰ μὴ γράψῃ », ἀλλ' ἀφοῦ ὁ νόμος ἐκφράζεται ρητῶς περὶ τούτου καὶ ἐμποδίζει τὰς ἀγοράς, ἂς μὴ γίνωνται τοιαῦται ἀγοραί, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν ἀρκετὰ πλοῖα. Ὅταν δὲ ἡ Γαλλία, ἀφ' ἧς ἠρανίσθημεν τὸν νόμον, λέγει, ὅτι ὅσα πλοῖα μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου εὑρεθῶσι μὲ τὴν σημαίαν της, θεωρεῖ, ὅτι εἰκονικῶς ἠγοράσθησαν καὶ τὰ δημεύει, δὲν δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὴν δυσμένειάν της ἐφαρμόζοντες τὸν νόμον μας κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Ἐξύβρικεν ἄλλος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἰρμινιδὴς μὴ προσέξας εἰς τὴν ἀγόρευσίν του, τῷ ἀπέδωκεν ὅ,τι δὲν εἶπεν. Οὕτω π. χ. αὐτὸς μὲν ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀγοράζωμεν πλοῖα ἀπὸ τὰ ἐμπόλεμα μέρη, ὁ δὲ εἰρημένος βουλευτὴς τῷ ἀπέδωκεν, ὅτι εἶπε νὰ μὴ ἀγοράζωμεν πλοῖα εἰς ξένους λιμένας. Ἤδη δὲ φέρων τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του, ἐρωτᾷ, ἂν πρέπῃ ἢ συμφέρῃ νὰ καλύπτωνται ξένα πλοῖα μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Βεβαίως ὄχι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρότεινε καὶ ζητεῖ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἀγοραζόμενον πλοῖον τὴν σημαίαν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὄχι νὰ ἔρχηται ἔξωθεν μὲ σημαίαν Ἑλληνικήν. Ὅταν ὅμως ὑπάρχωσι περὶ τούτου διάφοροι γνῶμαι, διατί νὰ μὴ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου δὲν καλύπτονται μὲ σημαίαν Ἑλληνικὴν τὰ ξένα πλοῖα;

Προτείνοντος δέ τινος τὴν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος, καθ' ὅσον, εἶπεν, ὁ μὲν ζητεῖ τὴν προσωρινὴν τοῦ νόμου ἀναστολήν, ὁ δὲ ἰσχυριζόμενος, ὅτι κακῶς ἑρμηνεύεται ὁ νόμος, φρονεῖ, ὅτι τὸ εἰς ξένον τόπον ἀγορασθὲν πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ σημαίαν Ἑλληνικήν, ὁ δὲ ἰσχυρισμός, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1835 ὁ νόμος ἐφαρμόζεται κακῶς εἶναι λίαν σπουδαῖος καὶ πρέπει ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ ἐν γνώσει τοῦ νόμου· ἐπέρασεν ἄλλος, ὅτι μετὰ λύπης εἶδε ῥιπτόμενον ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸ ζήτημα περὶ παρατάσεως τοῦ διπλώματος τῶν πλοιάρχων, καθ' ὅσον τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀλλότριον τοῦ προκειμένου. Οἱ πλοίαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀνανεόνουν κατ' ἔτος τὰ διπλώματά των, ἐπειδὴ ὅμως πολλάκις βιάζονται νὰ ἀναλάβωσι πρὸ τοῦ ἔτους ταξίδια μακρυνά, διὰ νὰ μὴ ἔρχωνται τὰ πλοῖα

κενὰ, ἵνα ἀνανεώσωσι τὸ δίπλωμα, οἱ Πρόξενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα πρὸς εὐκολίαν τῆς ναυτιλίας νὰ παρατείνουν τὸ δίπλωμα. Ἡ περίστασις λοιπὸν αὕτη δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν, ἐπιμένει, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἔχει χάσμα, ὁ δὲ νομοθέτης συντάττων αὐτὸν, εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τοιαύτην οὐσιώδη παράλειψιν, καὶ εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐμπολέμους περιστάσεις ὡς καὶ πᾶν ἄλλο. Κατὰ τὸν νόμον λοιπὸν δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἡ ἡμετέρα σημαία εἰς ξένον πλοῖον πρὶν ἢ ἀναγνωρισθῇ πρῶτον ὡς Ἑλληνικόν. Ἡ ἑρμηνεία δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ 1835 δοθεῖσα εἰς τὸν νόμον ἐδόθη κακῶς, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἐξελεγχθῇ ὡς μὴ παρουσιασθείσης ἀνάγκης. Ἤδη δὲ ἀποφαινόμεθα περὶ τῆς κακῆς ἑρμηνείας, καὶ ἑπομένως εἶναι περιττὸν νὰ ἔλθῃ ἕτερος νόμος, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς ὁ ὑπάρχων. Ἐπιμένει λοιπὸν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς Προξένους νὰ δίδωσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, διὰ δὲ τὸ εἰς τὰς Πάτρας ἀριχθὲν μὲ τὴν σημαίαν ἡμῶν Αὐστριακὸν πλοῖον νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀπαρέσκειάν της καὶ νὰ παυθῇ ὁ δοὺς τὴν σημαίαν πρόξενος.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀνέγνω κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του διάφορα ἄρθρα τοῦ νόμου, δι' ὧν ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοῖα μὴ ἐγγραφόμενα εἰς τὸ νηολόγιον νὰ φέρουν σημαίαν Ἑλληνικὴν, καὶ εἶπεν, ὅτι οἱ πρόξενοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἢ νὰ παρατείνουν τὸ δίπλωμα τῶν πλοιάρχων. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι δὲν δύναται κάνὲν πλοῖον νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν φέρῃ σημαίαν καὶ ἑπομένως εἶπεν, ὅτι τὸ νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἀγορὰ, ἀλλὰ νὰ μὴ δίδεται ἡ σημαία ἀναλεῖ εἰς μνήμην τὸν στίχον· « εἰν' ἐλεύθερος ὁ τύπος, φθάνει μόνον νὰ μὴ γράψῃς ». Ἀλλ' ἂν ὁ νόμος δὲν δίδῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο, δὲν δύναται νὰ τὸν μεταβάλῃ ὡς θέλει ὁ ὑπουργὸς, εἰς μόνον δὲ τὰ ἀπόλυτα Κράτη τροποποιοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν τοὺς νόμους οἱ ὑπουργοί. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν δὲν δύναται διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου νὰ ἐπιτρέπῃ, ὥστε νὰ ἔρχωνται τὰ πλοῖα μὲ Ἑλληνικὴν σημαίαν. Ὁ νόμος λέγει ρητῶς, ὅτι δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς προξένους ν' ἀναγνωρίζωσιν ὡς Ἑλληνικὰ τὰ ξένα πλοῖα. Ἂν δὲ ὁ νομοθέτης ἐξεφράσθη οὕτω κατὰ τὸ 1835, πολὺ μᾶλλον δύναται αὐτὸς νὰ ζητήσῃ τοῦτο, ὅτε χιλιάκις ἀντήχησαν ἀπὸ τοῦ βήματος παράπονα κατὰ τῶν ἡμετέρων Προξένων.

Ὑπολαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἂν ἔχῃ ῥητὰς κατηγο-

ρίας, δύναται νὰ τὰς φέρῃ ὁ ἀγορεύων χωρὶς νὰ καθάπτεται ἀορίστως ὑπαλλήλων τιμίων ὑπηρετούντων τὴν πατρίδα των· ἐσυμπέρανεν ὁ ἀγορεύων ὅτι, ἐπειδὴ ὁ νόμος ἄνευ ἐξαιρέσεως δὲν χορηγεῖ τὴν σημαίαν εἰς πλοῖον μὴ ἐγγραφὲν εἰς τὸ νηολόγιον, δὲν δύναται νὰ δώσῃ ὁ πρόξενος τὴν σημαίαν, οὔτε ὁ ὑπουργὸς νὰ συμπληρώσῃ δι' ἐγκυκλίου τὸν νόμον, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ καὶ τῶν τριῶν Σωμάτων, διότι ἄλλως ἀλλοίμονον εἰς τοιοῦτον πολίτευμα συνταγματικόν.

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δυσκόλως βέβαια θέλει δυνηθῇ ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὸν ἀρτίως καταβάντα ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ λυπεῖται, διότι ἔσπευσε νὰ δώσῃ ταχέως τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας, καθ' ὅσον ἄλλως, ἂν ἤρχετο βραδύτερον, ὁ βουλευτὴς ἤθελε φέρει τὴν πρότασίν του ἐν πλειοτέρᾳ γνώσει τῶν πραγμάτων. Οὕτω π. χ. εἶπεν, ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ 1835 νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον· ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω, διότι ὑπάρχει νόμος ῥητὸς, ὁ περὶ διατιμήσεως τῶν προξενικῶν τελῶν νόμος, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1835 ἔδιδε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν πρόξενον νὰ χορηγῇ τὸ προσωρινὸν δίπλωμα, διὰ τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ πληρώνεται ἰδιαίτερον τέλος. Ὅτε δὲ εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει χάσμα ἐν τῷ νόμῳ, δὲν ἐνόησεν, ὅτι ἔμεινεν ὅλως κενὸν, διότι ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ συμπληρωθῇ διὰ τοῦ περὶ διατιμήσεως νόμου. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἐν καιρῷ πολέμου, τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν ἐμπολέμων μερῶν μέτρα δὲν μᾶς φέρουν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβωμεν ἡμεῖς μέτρα. Πρόκειται λοιπὸν περὶ τοῦ πρακτέου ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἰς δὲ τὴν περίστασιν ταύτην λέγει ὁ νόμος, ὅτι δὲν παραχωρεῖ τὴν σημαίαν εἰς πλοῖον ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἀγορασθὲν, τοῦτο δὲ εἶναι ταυτόσημον ὡς ἂν ἔλεγεν, ὅτι δὲν δίδει τὴν ἄδειαν ν' ἀγορασθῇ πλοῖον ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐρρέθη μὲν, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλοῖα δύνανται νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ξένην σημαίαν· ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον τοῦτο, διότι ὡς ἐὰν Τυνεζῖνος τις ἐλθὼν ἀγοράσῃ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν θέλετε τῷ ἐπιτρέψει καὶ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ καταχρασθῇ, οὕτω καὶ ἄλλο κράτος δὲν ἐπιτρέπει νὰ καλυφθῇ μὲ τὴν σημαίαν του ξένον πλοῖον. Ἀντιθέτως δὲ, ἐνῷ ὁ ἰδιοκτήτης πλοίου Ἕλλην ἔχει τοσαύτας εὐθύνας, δὲν εἶναι ἄδικον νὰ μὴ δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχει τὴν παρηγορίαν νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν προστασίαν, ἂν τῷ συμβῇ δυστύχημά τι κατὰ τὸν διάπλουν; Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπετράπη νὰ ἔρχηται τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν ξένον λιμένα μὲ προσωρινὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ὅπως ἀφικνούμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγγραφῇ εἰς τὸ νηολόγιον. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης ἤδη ἐμπολέμου περιστάσεως ἐπαναλέγει, ὅτι καὶ χωρὶς νὰ λάβωμεν ἡμεῖς κανὲν μέτρον, ἡ Γαλλία παρεδέχθη ὅτι ὁποιονδήποτε πλοῖον, ἀνήκον εἰς ἕν τῶν ἐμπολέμων μερῶν, ἀγορασθῇ μετὰ τὰς ἐχθροπραξίας, θεωρεῖται ὡς ἀνῆκον εἰς τὸ ἐμπόλεμον μέρος καὶ κατασχέσκεται. Δύναται δὲ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν θέλει δώσει ὁ ἥλιος τῆς ἐπιούσης χωρὶς νὰ μὴ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἑλληνικοὺς προξένους ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀγοράζωνται τοιαῦτα πλοῖα ὑπ' οὐδενὸς Ἕλληνος, καθ' ὅσον διατρέχουσι κίνδυνον ἀπὸ μέρους τῶν ἐμπολέμων μερῶν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι νὰ συλλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα πλοῖα καὶ δημεύωνται.

Ἀρεσθείσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξήγησιν καὶ διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκλείσθη ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις.

Ἀκολούθως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Ἰατροῦ καὶ Ν. Ματθαίου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Μάϊον 1859.

Α.

Α. Δανηλόπουλος	Α. Κουμουνδοῦρος	Δ. Ἀθανασίου
Σ. Στράτος	Λ. Πετιμεζᾶς	Η. Ταντερίας
Στ. Καπετανάκης	Α. Δανόπουλος	Χ. Θιουχαρόπουλος
Ἰω. Σκαβέντζος	Ἰλ. Καράπαυλος	Κ. Θεοδώρου
Σ. Στεφανόπουλος	Γ. Μαξιμοχωρίτης	Γ. Σκυφος
Ν. Γρανίτσας	Γ. Μαυρομιχάλης	Ν. Ἰατρός.
Α. Βενιζέλος	Δ. Στέφανος	

Β.

Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Βαρδαρῆγος	Ἰλ. Καραγιάννης
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Γ. Πανουριωτόπουλος	Ἰω. Προβελέγιος
Δ. Πετροπουλάκης	Γ. Ῥεβελιώτης	Γ. Περωτής
Θ. Α. Ζαΐμης	Π. Κουντουριώτης	Γ. Διαμάντης
Α. Τσάκας	Σ. Βαρότσης	Ι. Λορεντσιάδης
Ν. Λεβόπουλος	Ἰω. Εὐσταθίου	Β. Δημητρακόπουλος.
Θ. Γρίβας	Θ. Τσαννετάκης	

Γ.

Ν. Καναβὸς	Ἰω. Ταταράκης	Ἀ. Μεταξᾶς
Α. Ἀντωνόπουλος	Β. Νικολαΐδης	Στ. Μήτσας
Γ. Γιολδάσης.	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ἰω. Μπαλάφας
Ν. Βουδούρης	Α. Παπαθανασίου	Ἀ. Ἀβέρωφ
Ν. Χ. Παναγιώτου	Φ. Φίλωνος	Ἀ. Δεδόπουλος
Μ. Μιχαλόπουλος	Γ. Σιρπάνος	Ἰω. Σαγρέδος.
Δ. Δημητρακόπουλος	Γ. Μπάστας	

Δ.

Π. Καμπάνης	Ν. Μοσχολίας	Κ. Δουζίνας.
Α. Ῥενουάρδος	Ἰω. Μωριάτης	Εὐαγ. Κοντογιάννης
Κ. Βλάμης	Κ. Κουρκουμέλης	Ἀντ. Ἀρμάος
Α. Χ. Λόντος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ἀ. Μαυροειδὴς
Ἠλ. Παπαδαῖος	Σ. Βλάχος	Α. Καμπάνης
Π. Χ. Πέτρου	Π. Καλαμογδάρτης	Π. Παπατσώνης
Ε. Οἰκονομόπουλος	Α. Νοταρᾶς	Ἀ. Σοφιανὸς
Δ. Καλογερόπουλος	Ἰ. Παπαλουκόπουλος	Σπ. Ἀντωνόπουλος
Μ. Σολωμὸς	Δ. Τσόκρης	Σ. Κρεστενίτης
Γ. Κεφάλας	Ἐμμ. Τσοῦχλος	Π. Κανελλόπουλος
Ἀ. Δεκιγάλας	Ἰω. Ζάρκος	Χ. Χριστόπουλος
Σ. Κοπανίτσας	Γ. Ναΰτης	Ἀν. Ζέρβας
Κωνστ. Πλαπούτας	Δ. Βουδούρης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Ἀ. Αὐγερινὸς	Πέτρος Δελιγιάννης	Χ. Σουμαρίπας
Ν. Πιεράκος	Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ν. Πανουριᾶς
Γ. Καΐρης	Κ. Πονηρόπουλος	Γ. Βελῆς
Γ. Πατριαρχέας	Κ. Τσουκαλᾶς	Ν. Ματθαίου
Σ. Σκουμπουρδῆς	Ἀ. Μάντσαρης	Ἀναγν. Παπατσώρης
Α. Λόντος	Π. Ψάθης	Γ. Στάϊκος
Ἀ. Π. Χ. Ἀναργύρου.	Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς.	Γ. Κονδύλης.

Ζ.

Κ. Πλατὺς	Δ. Στάϊκος	Γ. Νικολάου
Π. Πατρινὸς	Λ. Βιλαέτης	Δ. Πολυχρονόπουλος
Ν. Τσέλιος	Ἑλ. Καλογερᾶς	Ἀ. Κοντόσταυλος
Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ἰω. Βαλασόπουλος	Γ. Γουλιμῆς
Στ. Δοκὸς	Γ. Π. Γιατράκος	Δ. Νάκος.
Θ. Κολοκοτρώνης	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Γ. Ἰατρὸς	Β. Κριεζῆς	

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων καὶ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους διὰ τὸ 1860, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.

Τῆς 4 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεβλήθη ἡ τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσις διὰ τὸν οὖριον.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Στ. Καπετανάκην, Θ. Γρίβαν, Ἰω. Σαγρέδον, Α. Αὐγερινὸν, Δ. Τσόκρην, Ν. Πανουργιὰν καὶ Α. Κοντόσταυλον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Α. Πετιμεζᾶν, Ἠλ. Καραγιάννην, Ν. Καναβὸν, Α. Καλογερόπουλον, Π. Ψάθην, Κυρ. Δουζίναν καὶ Δ. Νάκον. Εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, τοὺς Α. Δανόπουλον, Ν. Λεώπουλον, Στ. Μήτσαν, Α. Καλογερόπουλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Στ. Δοκόν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ μονιαίας χορηγίας εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς, τοὺς Α. Δανόπουλον, Ν. Λεώπουλον, Μιχ. Μιχαλόπουλον, Ν. Πιεράκον, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Σπήλιον Ἀντωνόπουλον καὶ Α. Κριεζήν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 160,560: 90 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858, τοὺς Π. Τανταρίαν, Γ. Ῥεβελιώτην, Φίλωνα Φίλωνος, Π. Καμπάνην, Καλ. Τσουκαλᾶν, Γ. Βελῆν καὶ Δ. Νάκον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 30.000 διὰ τὴν προῖκα τῆς ὑπανδρευθείσης θυγατρὸς τοῦ ἀοιδίμου Γ. Κουντουριώτου, τοὺς Στ. Στεφανόπουλον, Ἠλ. Καραγιάννην, Ν. Βουδούρην, Α. Λόντον, Ἰω. Μωριάτην, Ν. Ματθαίου καὶ Γ. Γουλιμήν· ἐπὶ τοῦ περὶ πωλήσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων, τοὺς Ἰω. Σκαβέντσον, Ἰω. Εὐσταθίου, Βελ. Νικολαΐδην, Γρ. Πατριαρχέαν, Ἐμ. Τσοῦχλον, Ἀντ. Ἀρμάον καὶ Γ. Ἰατρόν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 16,441: 71 εἰς βάρος τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, τοὺς Γερμ. Μαυρομιχάλην, Β. Δημητρακόπουλον, Γ. Γιολδάσην, Σωτήριον Σκουμπουρδὴν, Κωνστ. Κουρκουμέλην, Γεώργιον Βελῆν καὶ Δημ. Πολυχρονόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δρ. 15.440 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1858, τοὺς Ἀντ. Βενιζέλον, Ἰω. Λορεντσιάδην, Ἀναγν. Παπαθανασίου, Α. Π. Χ. Ἀναργύρου, Κ. Κουρκουμέλην, Γ. Κονδύλην καὶ Δ. Νάκην, καὶ ἐπὶ περὶ ἑτέρας ὁμοίας πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἐκ δραχ. 202,050 διὰ τὸ ἔτος 1859, τοὺς Ν. Ἰατρόν, Δ. Τσάκαν, Ἰω. Μπαλάφαν, Κ. Βλάμην, Ἐμ. Τσοῦχλον, Γ. Κονδύλην

καὶ Γ. Γιατράκον. Μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐκτὸς τοῦ Ζ'. τοὺς Κ. Θεοδώρου, Γ. Ῥιζελιώτην, Ἐμ. Αντίπαν, Σπ. Κοπανίτσαν, Γ. Ναύτην καὶ Π. Παπατσώρην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860, λαβὼν τὸν λόγον ἐπέρεσέ τις, ὅτι πέποιθεν εἰς τὴν συγκατάβασιν τῆς Βουλῆς ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ ἐκφράσῃ καιρίως τὰς ἰδέας του, καὶ μὴ ἔχων ἀξιώσεις γραμμάτων ἐξηγεῖθη ὡς στρατιώτης. Μολονότι βαθεῖαν τῷ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ἡ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου τινός, δι' οὗ ἀποκλείονται οἱ ἀγωνισταί, καὶ ἔχει ἀναφορὰν καὶ παράπονα ἀπὸ τὰ ὀλίγα ταῦτα λείψανα τοῦ ἀγῶνος, περιμένει ὅμως τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, διὰ νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ τὰς παρατηρήσεις του, καθ' ὅσον δὲν ἤλπιζεν ὅτι τὰ τέκνα τῶν ἀγωνιστῶν ἤθελον ἀποκλεισθῆ τοὺς δημιουργοὺς τῆς αὐτονομίας καὶ γίνωσι πατροκτόνοι. Ἀλλ' ἤδη ἐρχόμενος ἐπὶ ζητήματος ἄλλου σπουδαίου καὶ κατεπείγοντος, παρατηρεῖ ὅτι πρὸ τεσσάρων μηνῶν, πρὶν ἔτι ἀνακηρυχθῇ ὁ πόλεμος τῆς Εὐρώπης, 1,000 Τοῦρκοι ἐξημερώθησαν αἴφνης κατὰ τὰ μεθόρια, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Πασᾶν των καὶ τὰς σημαίας, ἀπέσπασαν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τοὺς πασσάλους καὶ ἔθεσαν αὐτοὺς ἐντὸς τῶν συνόρων, καὶ εἰς ἀπόστασιν μάλιστα τόσην, ὥστε ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν θέσιν *Χελιοδίβαρον*, διέτεμνον τὰ ὅρια μέχρι τῶν ἡμετέρων Θερμοπυλῶν. Κατὰ συνέπειαν ὁ νομάρχης γράφει πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἔπαρχον, διὰ νὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως ὁ ἀγορεύων καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν παραβιασθέντων ὁρίων. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οὐ μόνον εἶχε χρέος νὰ σπεύσῃ ὡς ἀριεροῶσις ἀνέκαθεν εἰς τὰς περιπετείας τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὤφειλε καὶ ἴδια συμφέροντα νὰ διεκδικήσῃ, διότι ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς ἐκτείνεται, ὡς γνωστὸν, τὸ κτῆμά του τὸ καλούμενον *Κόκκινος*. Μετέβη λοιπὸν εἰς τὴν γραμμὴν μὲ τριακοσίους συμπολίτας του, καὶ ἐκάλεσε τὸν Πασᾶν νὰ ἐξέλθῃ πρὸς συνεννόησιν, διότι ἄλλως ἢ αὐτὸς ἢ ὁ ἀγορεύων θέλει ἀφήσει τὴν μενῆμην του εἰς τὰ ὅρια. Ὁ Πασᾶς δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ, καὶ τότε ἐθέσαμεν τοὺς πασσάλους εἰς τὴν πρώτην ἀρχικὴν θέσιν των, παρόντος μάλιστα τοῦ νομάρχου, τοῦ ἀστυνόμου, τοῦ ταγματάρχου Πάνου καὶ ἄλλων πολλῶν. Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ πληροφορηθῇ τὰ καθέκαστα ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος ταγματάρχου, ἐργαζομένου εἰς τὸ γραφεῖόν του. Σήμερον λοιπὸν, ὅτε ἡ Εὐρώπη ὅλη σαλεύεται

καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος συγκινεῖται· ὅτε τὰ νομοθετικὰ Σώματα διαλύονται καὶ κάμμία φωνὴ δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ὑψωθῇ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· ὅτε ἀπέναντι τῶν συνόρων μας μένουν συσσωρευμέναι τοσαῦται χιλιάδες Τούρκων· τί θέλομεν πράξει οἱ παρὰ τὰς μεθορίους ἐπαρχίας οἰκοῦντες ἂν τρεῖς τέσσαρες χιλιάδες Τούρκων εἰσβάλωσιν εἰς τὰ ὅριά μας; Οἱ Τοῦρκοι εἶναι βάρβαροι πάντοτε, καὶ ἂν μᾶς ἐπιπέσωσιν αἰφνιδίως, ποῦ ὁ στρατὸς ὁ ἕτοιμος νὰ τοὺς ἀντιταχθῇ; ποῦ τὰ φρούρια, τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς κρατήσωσι; ποῦ ἡ ἐλαχίστη ἑτοιμασία διὰ νὰ τοὺς ἀναστείλῃ; Μὲ ἓξ ἁπλοῦς χωροφύλακας θέλετε προφυλάξει τὰ ὅριά σας; Συστήσατε λοιπὸν τὴν ἐθνοφυλακὴν, διότι δὲν ἔχετε στρατὸν νὰ μᾶς προφυλάξῃ· συστήσατε τὴν ἐθνοφυλακὴν, διότι δὲν ἔχετε χρήματα νὰ συγκροτήσητε στρατὸν ἐξ 100,000. Δὲν βλέπετε τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Πρωσσίαν; Ἑκάστη τούτων δύναται νὰ ἔχῃ ἓν ἑκατομμύριον στρατοῦ τακτικοῦ, καὶ ὅμως σχηματίζουν τὴν ἐθνοφυλακὴν διὰ νὰ ἀσφαλίζῃ τὸν τόπον, καὶ οὕτως ἐξέρχεται εἰς πόλεμον ὁ στρατός. Ποῖοι λόγοι σᾶς ἐμποδίζουν νὰ συγκροτήσητε πλέον τὴν ἐθνοφυλακήν; Τί σημαίνουν αἱ ἄδικοι αὗται ὑποψίαι; Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀγαπᾷ ὁλοψύχως τὸν Βασιλέα· τὸ ἔθνος εἶναι ἕτοιμον εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ θυσιασθῇ ἐπ' ὀνόματί του, ὡς τὸ ἀπέδειξεν εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην τοῦ Πάρνερ, ὡς τὸ ἀπέδειξε κατὰ τὸ 1854, καὶ ὡς θέλει τὸ ἀποδείξει εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, διότι ὑπὲρ αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ἀποκαταστάσεως ἐθυσιάσθημεν τόσα ἔτη. Ποῖος λοιπὸν ὁ λόγος τῶν διαταγμῶν; διὰ τί δὲν ἐνεργεῖτε μίαν ἀνάγκην τῆς κοινῆς ἀσφαλείας; Ἔχει εἰς χεῖρας ἐπιστολὴν ἐπισήμου τινὸς Τούρκου, ὅστις τὸν γράφει· αὔριον μᾶς ἐπάρατε τὸ 1854 θὰ σᾶς τὸ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἂν, ὡς λέγετε, ἐξήλθατε οἰκτιοθελῶς, διὰ τί ἡ Κυβέρνησίς σας σᾶς ἔδωκεν ἀμνηστείαν καὶ σᾶς ἐτίμησε μὲ βαθμούς; Ἂν λοιπὸν δὲν ληφθῇ ἀμέσως ἡ δέουσα πρόνοια, ἡμεῖς τοὐλάχιστον οἱ παρὰ τὰς μεθορίους ἐπαρχίας ζῶντες δὲν ἔχομεν νὰ πράξωμεν ἄλλο παρὰ νὰ ἐξαποστείλωμεν τὰς οἰκογενείας μας εἰς τὴν ἀδελφὴν Πελοπόννησον, καὶ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας νὰ βλέπωμεν νυχθημερὸν τὰ μεθόρια, διότι ἡ ζωὴ, ἡ περιουσία καὶ ἡ τιμὴ εἶναι τὰ φίλτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅταν στερηθῶμεν αὐτὰ, δὲν δύναται νὰ μᾶς τὰ ἀποδώσῃ οὐδ' ὁ Θεός. Διὰ τὰς συνεπείας ταύτας εἴσθε ὑπεύθυνοι, Κύριοι ὑπουργοὶ, καὶ μὴ λησμονᾶτε ὅτι ἂν πάθωμεν ἡμεῖς, πρῶτον εἰς τὰ μεθόρια, θὰ πάθετε κατόπιν καὶ σεῖς. Ἀλλὰ, δὲν ἐχ-

μεν χρήματα (θέλετε εἰπεῖ) πρὸς σύστασιν ἐθνοφυλακῆς. Καὶ διὰ τί δὲν δανείζεσθε τάχα; Δανείζεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Γαλλία, δανείζονται τοσαῦται κολοσσιαῖαι Δυνάμεις· διὰ τί δὲν δανείζεσθε σεῖς δι' ἓν μέτρον τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης; Ἔπειτα, δὲν ἔχετε χρήματα διὰ τὴν ἐθνοφυλακὴν, καὶ ἔχετε διὰ τοσαῦτα ἄλλα, ἕνεκα τῶν ὁποίων πᾶσαν στιγμὴν μᾶς φέρετε πιστώσεις ἐπὶ πιστώσεων, διὰ νὰ δαπανᾶται κακὴν κακῶς ὁ πλοῦτος τοῦ δημοσίου; Ὑποστηρίζων λοιπὸν τὴν ταχεῖαν σύστασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς, συμπεραίνει ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ μᾶς εἴπῃ τί ἔπραξε περὶ τούτου πρὶν δώσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ λάβῃ ἐπεψηφισμένα τὰ νομοσχέδιά του, ὅτε δὲν θέλει ἐνθυμηθῇ ἄλλο εἰμὴ νὰ διαλύσῃ τὰ Σώματα.

Ἑτέρου δέ τινος εἰπόντος, ὅτι ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν πρότασιν περὶ συστάσεως ἐθνοφυλακῆς, διότι χάριν τῶν περιστάσεων εἰς ἃς εὑρισκόμεθα ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ παρουσιάσῃ στρατόπεδον προσμειδιῶν εἰς ἀδελφοὺς ὁμορφύλους καὶ ἀπειλητικῶς νεῦον πρὸς τοὺς ἐχθρούς· ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ ἀνωτέρω λαβὼν τὸν λόγον σταθμίζων τὴν σπουδαιότητα τῶν νῦν περιστάσεων εἶπεν, ὅτι ὁ ἀνακηρυχθεὶς πόλεμος τῆς Εὐρώπης εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ μεγάλα ἀποτελέσματα καὶ πρέπει νὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Συνομολογεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι αἱ προκείμεναι περιστάσεις εἶναι σοβαραὶ καὶ ἡ σπουδαιότης των μᾶς ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον νὰ διατελῶμεν ἐν προσοχῇ καὶ νὰ τηρήσωμεν ἡσυχίαν καὶ τάξιν ἐν πλήρει αὐδετερότητι μένοντες, διότι διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως θέλομεν ὠφεληθῇ ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς. Τὸ πρῶτον, διότι τηροῦντες τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, θέλομεν ἐνισχύσει ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπόληψιν τῶν εὐνομουμένων Κρατῶν, καὶ μάλιστα τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, ἀφ' ὧν δικαίως ἐλπίζομεν· ὑλικῶς δὲ, διότι γνωρίζετε εἰς ποίαν ἦτον κατάστασιν ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία. Μεγάλα χρηματικὰ κεφάλαια εἶχον δαπανηθῇ εἰς ναυπήγησιν πλοίων, καὶ ὅλα ταῦτα τὰ πλοῖα ἐστήποντο ἀκίνητα ἐντὸς τῶν λιμένων μας, καθιστῶντα ἄγονα τοσαῦτα κεφάλαια. Μόλις ὅμως ἐπῆλθεν ἡ παροῦσα περίστασις, καὶ ἕνεκα τῆς αὐδετερότητος ἡμῶν ἐπῆλθε καὶ ἡ ζωογόνος κίνησις τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, καὶ οἱ ναῦλοι τῶν πλοίων ἐδιπλασιάσθησαν καὶ τὰ πάντα ὑπόσχονται νέαν ζωὴν εἰς τὸ ναυτικόν μας. Γνωρίζετε δὲ πόσον ἡ ναυτιλία συνδέεται μετὰ τοῦ ἐμπορίου, καὶ ποίαν ἔχει σχέ-

σιν μὲ ὅλους τῆς βιομηχανίας τοὺς κλάδους· ὥστε, προοδευούσης τῆς ναυτιλίας μας, θέλει ἀναπτυχθῇ καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία. Ὅτι δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ἑλλὰς κραταιοῦται καὶ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, δι' οὗ δύνανται νὰ ἐκπληρωθοῦν αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου, εἶναι περιττὸν νὰ τὸ εἴπῃ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τηρήσωμεν ἡσυχίαν καὶ τάξιν καὶ εἰς τοῦτο νὰ ἀποβλέπωμεν πάντες. Λέγων ὅμως τοῦτο, δὲν ἐννοεῖ νὰ παραλείψωμεν πᾶν ἄλλο καθῆκον καὶ ν' ἀδιαφορήσωμεν μάλιστα διὰ τὴν κοινὴν τοῦ τόπου ἀσφάλειαν. Ἐκ τούτου ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Ἀκαρνανίας ἐπρότεινε τὴν σύστασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὥστε, ἂν τυχὸν προσβληθῶμεν, νὰ ἀντιτάξωμεν ἀνάλογα μέσα. Βεβαίως τοιαύτην προσβολὴν δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῶμεν ποτῶς, τὸ δὲ Σύνταγμα ὁρίζει νὰ γίνῃ ἡ ἐθνοφυλακὴ διὰ νόμου. Ἀλλ' ἵνα φέρῃ ἀξίως τὸ ὄνομα *ἐθνοφυλακῆς*, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὁμοιόμορφος ὁ σχηματισμός καὶ ὁ ἱματισμός της, καὶ λέγων ἐθνοφυλακὴν, ἐννοεῖ τοῦτο ὁ εὐρωπαῖος, διότι ἂν ὁ μὲν ἔχῃ ἄλλον ἱματισμὸν, ὁ δὲ διάφορον ὅπλον, καὶ οὗτος φέρῃ λόγχην, ὁ δὲ ἕτερος ἀκινάκην, τὸ ὅλον τοῦτο δὲν λέγεται ἐθνοφυλακή. Ἀλλ' ἵνα γίνῃ ἀξία τοῦ ὀνόματος ἐθνοφυλακὴ, ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον 30 ἑκατομμύρια δραχμῶν, διότι ἔχομεν 1,200,000 κατοίκων, καὶ ἐξαιροῦντες τὸ θῆλυ γένος, τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀνήλικας, πρέπει νὰ ὁπλίσωμεν 20,000 ἀνδρῶν. Ἐὰν δὲ ὑπολογισθῇ πρὸς ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμὰς ὁ ὁπλισμὸς, ἐπὶ 20,000 ἀνδρῶν ἔχομεν ἀνάγκην 30 ἑκατομμυρίων, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶναι εὔκολον νὰ διατεθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας παρενέβαλεν ὅτι πρό τινος χρόνου οἱ Τοῦρκοι ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν πασάδων των κατεπάτησαν τὰ μεθόρια, παρατηρεῖ ὅτι ἀληθῶς οἱ τοῦρκοι ἠθέλησαν νὰ ἐγείρωσιν ὡς ἡμεῖς στρατῶνας ἐπὶ τῶν μεθορίων, καὶ χωρητικότητος μάλιστα πλειοτέρας τῶν ἐδικῶν μας. Διεκοίνωσαν λοιπὸν τοῦτο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις συμβουλευθεῖσα τὰς ἄλλας δυνάμεις, εἶδεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ νὰ πράξῃ ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων της. Ἀπήντησεν ἐπομένως ὅτι δύναται ἡ Τουρκία νὰ ἐγείρῃ ἰδίους στρατῶνας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ προσψαύσῃ ἑλληνικὴν χώραν· καὶ ἐπειδὴ μέρη τινὰ τῶν ὁρίων ἠμφισβητοῦντο, παρετηρήθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐγείρῃ τοὺς στρατῶνας της ἐκτὸς τῶν μερῶν τούτων. Ἡ δὲ Τουρκία ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ χάρτης τῶν ὁρίων ὑπάρχει καὶ δύναται ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους της διὰ νὰ διευκρινηθῶσι τὰ ὅρια. Οὕτω λοιπὸν ἡ μὲν Τουρκία

ἔπεμψεν ἕνα ὑπάλληλόν της, ἡμεῖς δὲ τὸν νομάρχην μετὰ τοῦ χάρτου τῶν μεθορίων. Καὶ ὁ μὲν νομάρχης ἔδειξε τὴν ἀληθῆ γραμμὴν τῶν συνόρων, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι διϊσχυρίζοντο ὅτι δὲν ἦσαν αὐτὰ ὁ καὶ μηχανικός των ἐνεργήσας τὴν διαγραφὴν εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐννοεῖ τὰ ὅρια ἡ Τουρκία. Ὁ ἡμέτερος ὅμως νομάρχης δὲν παρεδέχθη τὴν τοιαύτην διαγραφὴν εἰπών, ὅτι τὰ ἀληθῆ ὅρια εἶναι τὰ σημειούμενα ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ. Ἀλλ' ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Τουρκίας μὴ ἔχων πρωτόκολλα, ἐζήτησεν αὐτὰ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν του διὰ νὰ τὰ συμβουλευθῇ.

Ἐνταῦθα ὑπολαβὼν παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς παρέλειψεν εἰς τὴν ἐξιστόρισίν του τὴν μετάθεσιν των πασσάλων, ὅτε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας εἰπὼν « δὲν ἀκούω ἐγὼ τὰ πρωτόκολλά σας » ἀπέσπασε τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὴν θέσιν *Χελιοδίβαρον*, ὡς δύνανται νὰ ὁμολογήσωσι τοῦτο ὁ νομάρχης, ὅλοι οἱ ἐκεῖ παρευρεθέντες ὑπάλληλοι καὶ 300 ἄλλοι πολῖται. Τότε δὲ λαβὼν αὐτὸς τοὺς πασσάλους, τοὺς μετέφερεν εἰς τὴν πρώτην ἀρχικὴν θέσιν των.

Ἐξακολουθῶν δὲ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν ὑπόθεσις τῶν συνόρων ἐσμβιβάσθη ὁπωσδήποτε διὰ τῆς μεταθέσεως τῶν πασσάλων εἰς τὸ ἀρχικόν των σημεῖον, γενομένης ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν, εἶπεν ἤδη, ὅτι διὰ νὰ συστηθῇ ἐθνοφυλακή, ἀπαιτοῦνται ἔξοδα 30 ἑκατομμυρίων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις; πρέπει νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τοὺς δήμους ἢ πρέπει νὰ πέσωσιν εἰς βάρος ἑκάστου πολίτου ἀτομικῶς; Ὅλα ταῦτα προφανῶς εἶναι ζητήματα σπουδαιότατα, τὰ ὁποῖα, πρὶν σπεύσωμεν εἰς σύστασιν ἐθνοφυλακῆς, πρέπει νὰ λυθῶσιν ἐν πρώτοις. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ πρέπει ἄρα νὰ μείνωμεν ἀνυπεράσπιστοι; Ὄχι βέβαια· ἀλλ' ὑπάρχει νόμος τις περὶ ἐθνοφυλακῆς, ἐκδοθεὶς τὸ 1843, καὶ ἐν ἀνάγκῃ δυνάμεθα, κάμνοντες χρῆσιν αὐτοῦ, νὰ ὁπλίσωμεν ἐν ὀλίγῳ διαστήματι χρόνου 200,000 ἀνδρῶν οὐχὶ βέβαια κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ μὲ διάφορα ὅπλα καὶ ἱματισμόν. Τοιαύτη ὅμως ἀνάγκη δὲν μᾶς ἐπαπειλεῖ, ὁ δὲ Τοῦρκος εἶναι εὐχαριστημένος ἂν μείνωμεν ἡμεῖς ἥσυχοι. Οἱ τοῦρκοι γνωρίζουσι κάλλιστα ὅτι ἂν εἰσβάλουν εἰς τὴν ἑλληνικὴν χώραν, θέλει γίνει τὸ κοιμητήριόν των. Ὁ ἐλαχίστη ὅμως ἐκ μέρους ἡμῶν κίνησις θέλει γεννήσει μεγάλας ὑπονοίας καὶ χάνομεν οὕτω τὴν λαμπρὰν περίστασιν τοῦ

μέλλοντος τῆς πατρίδος, ἐνῷ τὸ μέλλον τοῦτο συνίσταται ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν τὸν ἐνόησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, διότι αὐτὸς δὲν εἶπε νὰ κινήσωμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. ἀλλ' ἐξέφρασε τὴν ῥῆσιν ἀρχαίου τινὸς φιλοσόφου, εἰπόντος: « ἑτοιμάσου εἰς πόλεμον διὰ νὰ ἔχῃς τὴν εἰρήνην » Ἐνόησε δηλ. νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὸν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμον τοῦ 1843, ἔστω καὶ μὲ τὸ καρυοφύλλι προσωρινῶς, καὶ ὅταν παρουσιασθῇ εὐκαιρία, δύναται νὰ καταρτισθῇ μὲ λόγχην καὶ ὁμοιόμορφον ἔνδυμα. Ἂν ὅμως, μὴ ὑπαρχούσης ἐθνοφυλακῆς, ἐπέλθῃ ἐπιδρομή τις αἰφνιδία, θέλει προφθάσει τὸ ὑπουργεῖον νὰ συγκαλέσῃ τότε τὴν ἐθνοφυλακήν; Εἰς τοῦτο ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον καιρὸς ἓξ μηνῶν, ἐνῷ οἱ ἐχθροὶ δύνανται νὰ εἰσβάλωσιν εἰς ἓξ ὥρας, καὶ τότε θέλομεν ἐφαρμώσει τὸ ῥητόν· « στάσου, Τοῦρκε, νὰ ξεσπαθώσω. » Πρέπει λοιπὸν νὰ τεθῇ πρῶτον ἡ ἐθνοφυλακὴ εἰς ἐνέργειαν, νὰ εἶναι ἕτοιμος εἰς πᾶσαν περίστασιν, καὶ τότε ἀσφαλίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ, διότι μᾶς βλέπει ὁ ἐχθρὸς ἑτοιμοπολέμους καὶ σέβεται τὴν θέσιν ἡμῶν καὶ εὐλαβεῖται τὴν ἡσυχίαν μας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἔχει δίκαιον ἰσχυριζόμενος ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἡ ἡσυχία καὶ τάξις μετὰ τῆς οὐδετερότητος θέλουσιν ὠφελήσει τὸν τόπον ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς· ἀλλ' ἀνεξαρτήτως παντὸς δευτερεύοντος σκοποῦ καὶ τῶν περιστάσεων τούτων δύναται νὰ ἔλθῃ τις εἰς τὸ περὶ συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς ζήτημα, καὶ χωρὶς νὰ φοβηθῇ μὴ λάβῃ τὸν τίτλον « homme d'état » νὰ ἐκφράσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην του, καθ' ὅσον ἡ σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς οὐ μόνον ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου, ἀλλ' ἐνομοθετήθη, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, καὶ πρότερον τούτου. Ἡ σύστασις λοιπὸν αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς δευτερεύοντα σκοπὸν, καὶ πανδήμως ἀνακηρύττει ὅτι καθίσταται ἀναγκαία. Εἰς ἔθνος μικρὸν ὡς τὸ ἡμέτερον, καὶ εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπου βαίνει ἡ ἀνθρωπότης, ἡ σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαία, ὥστε διὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἴσως μίαν ἡμέραν θεωρηθῇ περιττὸς ὁ τακτικὸς στρατὸς, ὅστις ἀποῤῥοφᾷ μέγα μέρος τῶν εἰσοδημάτων μας. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ Κ. ὑπουργὸς περιέπεσε καὶ εἰς στατιστικόν τι λάθος, διότι εἰς πληθυσμὸν 1,200,000 κατοίκων ἀναλογεῖ διὰ τὴν ἐθνοφυλακὴν τὸ 1/10, ἤτοι 120,000 ἄνδρες, ἐὰν δὲ ἐξαιρέ-

σωμεν καὶ τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς ἐν γένει ἀνικάνους πρὸς χρῆσιν τῶν ὅπλων, μόλις ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἡμῶν ἀναλογεῖ τὸ 1/11 τῶν κατοίκων. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀπῃτεῖτο ὁ ὁπλισμὸς 200,000 ἀνδρῶν, διὰ τὸν λόγον ἄρα τοῦτον πρέπει νὰ θυσιάσωμεν τὴν ἰδέαν καὶ νὰ ἀπορριφθῇ ἡ σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς ὡς ἐλαθερὰ ἢ καὶ περιττή; Ἄλλως τε, ὡς εἶπεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύτας, οἱ ἀπαρτίσαντες τὴν ἐθνοφυλακὴν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι προσωρινῶς τὰ ἴδια ὅπλα, εἰς δὲ τὰς τάξεις των θέλουσι προστεθῇ καὶ τόσοι ἀπόστρατοι ὥστε διὰ τῶν εὐκολιῶν τούτων δύνάται νὰ διενεργηθῇ ἡ σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐνῷ, ἂν ἀκούσωμεν τὸν ὑπουργόν, δὲν θέλει τεθῇ οὐδέποτε εἰς ἐνέργειαν. Καὶ ὅτον μὲν ἀφορᾷ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἱματισμοῦ, δὲν εἶναι τοῦτο ἰσχυρὸς λόγος κωλύματος, διότι, ἂν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα εἰς τὰ τρία τμήματα τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἴδει ὅτι εἶναι ποικίλος καὶ διάφορος ὁ ἱματισμὸς τῶν κατοίκων της, τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ ἀποτελοῦν μίαν ἐθνικότητα καὶ ἓν Κράτος. Τὸ δὲ ἂν πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην ἡ Κυβέρνησις, οἱ δῆμοι ἢ ὁ πολίτης, δὲν πρέπει κἂν νὰ θεωρηθῇ ζήτημα, διότι καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ὁ πολίτης καὶ μόνος πληρώνει. Εἰς τὴν Πρωσσίαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ὁ τακτικὸς στρατὸς εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ φυτώριον, ἐξ οὗ παράγεται καὶ θάλλει ἡ ἐθνοφυλακή, αὕτη δὲ ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅσα ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ ἔχουν πίστιν εἰς ἑαυτά. Καινά τινα Γερμανὸν φιλόσοφον, τὸν Ζαχαρίαν, τὸν ὁποῖον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐσπούδασε κάλλιον αὐτοῦ, ἡ ἐποχὴ τῆς πτώσεως ἑνὸς ἔθνους χρονολογεῖται ἀφ' ἧς συγκροτηθῇ ἀπὸ ἑτερογενῆ στοιχεῖα, διότι τὰ μὲν ὁμοειδῆ συνέλκονται καὶ τείνουν εἰς μίαν συγχώνευσιν, τὰ δὲ ἑτερογενῆ ἀπωθοῦνται καὶ διασπῶνται τείνοντα εἰς γενικὴν ἀποσύνθετιν. Εἰς τὴν θέσιν λοιπόν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἓν τῶν τριῶν διαμαχομένων μερῶν, φοβεῖται μὴ ἀπὸ τῆς χερσονήσου τῶν Ἀπεννίνων μεταβῇ ὁ πόλεμος εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Αἵμου. Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους, ὅπου μαίνεται ἤδη ὁ Ἄρης, ἡ Θεία βουλὴ ῥίψῃ τὰς ταραχὰς εἰς τὸ ἄλλο, τίς θέλει μᾶς ἀσφαλίσει τότε; Ἂς παρασκευασθῶμεν λοιπὸν χωρὶς νὰ δίδωμεν ἀφορμὴν εἰς κανένα, ἂς ἐκπληρώσωμεν τὰς εὐχὰς τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως συνιστῶντες τὴν ἐθνοφυλακήν, ἂς μένωμεν οὐδέτεροι ἐπόπται τῶν γεγονότων, ἂς μὴν εὐχώμεθα ὑπὲρ οὐδενὸς καὶ ἡ λύσις θέλει ἀποβῇ ὑπὲρ τοῦ δικαίου, τὸ δὲ δίκαιον ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

Προστέθηκεν ἄλλος, ὅτι εἶναι τολμηρὸν βεβαίως εἰς αὐτὸν νὰ ἔλθῃ ἀπαρασκεύαστος εἰς τόσον σπουδαῖον καὶ ὑψηλὸν ζήτημα, ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι παράλειψις νὰ σιωπήσῃ ἐπὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον ἐνδιαφέροντος τὴν πατρίδα. Δὲν τὸν λανθάνει ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἔγκειται εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, καὶ ὅτι τὸ παρὸν διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως θέλει μᾶς φέρει εἰς περίβλεπτον μέλλον. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Ἀκαρνανίας, ὁμιλῶν περὶ ἐθνοφυλακῆς, δὲν ἐζήτησεν ἢ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν. Καὶ ἀληθῶς, τί εἶπεν ὁ ὑπουργός; Θέλετε, εἶπε, λαμπρὸν τῆς πατρίδος τὸ μέλλον; θέλετε νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου; Τηρήσατε τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ βουλευτὴς Ἀκαρνανίας τί εἶπε; Ἡ ὁρθετικὴ γραμμὴ ἐπαπειλεῖται, ἐξασφαλίσατέ μας δεόντως, λάβετε τὰ μέτρα, δι' ὧν θέλει τηρηθῇ ἡ εἰρήνη, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἡ τάξις καὶ ἡσυχία καὶ ῥιθάσωμεν εἰς τὸ μέλλον τὸ διαγεγραμμένον ἐκ τῶν βουλῶν τοῦ Ὑψίστου. Τὸ γειτονικὸν κράτος δὲν προτίθεται, δὲν εἶναι ἴσως εἰς θέσιν νὰ κάμῃ ἐπιδρομὰς καθ' ἡμῶν. Ἀλλ' ὅταν εἰς τὰ πρόθυρά μας συσσωρεύωνται χιλιάδες στρατοῦ, ὅταν αὐταὶ ἀπορρέουν ἐκ τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς τάξεως, ὅταν ἀφίνοντες τὴν πατρίδα των ἔρχωνται μὲ σκοπὸν διαρπαγῆς καὶ οὐχὶ γενναίου καθήκοντος, δὲν πρέπει νὰ εἰπῶμεν ἡμεῖς «ζητοῦμεν τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων;» Ὁ συρφετὸς τοιούτου στρατοῦ πολλάκις ὑποκρίνεται λάθη καὶ συνηθέστερον καταφεύγει εἰς τὴν λειποταξίαν. Ἂν αἰφνιδίως εἰσβάλωσιν εἰς τὰ ὄρειά μας, τίς θέλει τοὺς ἐμποδίσει; Οἱ ἐξ χωροφυλακές μας οἱ παρὰ τὰ ὅρια διατρίβοντες; Προτάξατε λοιπὸν τὰ στήθη ἐκείνων οἵτινες διὰ τῶν θυσιῶν των ἐδημιούργησαν τὸ παρὸν, προτάξατε τὰ στήθη τῶν υἱῶν ἐκείνων οἵτινες καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν προσήνεγκαν διὰ τὸ παρὸν, ἵνα ἐξασφαλίσωσιν αὐτὸ καὶ διὰ τὸ μέλλον, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἀρκοῦσι, διότι ὁ Ἕλλην ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος δὲν εἶναι ἄνθρωπος — εἶναι τι θεῖον. Καὶ μὴ θεωρηθῇ τοῦτο ἐθνικὴ περιαυτολογία, διότι εἰς πᾶσαν κρίσιμον περίστασιν ἀπεδείχθη τοιοῦτος ὁ Ἕλλην· μάρτυς ἡ ἱστορία τοῦ ἀγῶνός του, μάρτυς ἡ ἱστορία τοῦ 1830. Ὁμολογεῖ ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἐπολέμει τὴν παρ' ἡμῖν σύστασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς, διότι ἡ Ἑλλὰς ἔχουσα τοσαύτην ἔκτασιν καὶ ἀνάγκας εἶχε χρείαν καὶ βραχιόνων πολλῶν ἵν' ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἀνάπλασιν καὶ τὴν πρόοδόν της, καὶ ἔλεγεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ τῆς ἀποσπάσωμεν τοὺς βραχίονας τῶν τέκνων αὐτῆς διὰ νὰ τοὺς περιορίσωμεν εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν. Ἀλλ' εἰς περιστάσεις ἐκτά-

κτους ὁποῖαι αἱ παροῦσαι πρέπει νὰ προτιμήσωμεν τὴν ἀνάγκην, πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις μέτρα, διότι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ἀπαιτοῦνται, μᾶς λέγουν, μεγάλα ἔξοδα, καὶ τοῦτο ῥέπουν ὡς ἐμπόδιον τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐνῷ ἄλλως παραδέχονται ὅτι εἰς μίαν πρόσκλησιν δύνανται νὰ ὁπλισθῶσι 200,000 ἀνδρῶν. Ὅσον ὅμως γενναῖος καὶ φιλότιμος καὶ ἂν εἶναι εἷς στρατός, ὅσον καὶ ἂν διακρίνεται ὁ Ἕλλην διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίαν του, ποτὲ εἷς στρατὸς δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἀνάλογα ἀποτελέσματα, ὅταν εὑρεθῇ ἀνοργάνιστος καὶ ἀπαρασκεύαστος. Πρέπει λοιπὸν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐθνοφυλακή, πρέπει νὰ ἐξομαλυνθῇ πᾶν ὡς πρὸς τὴν σύστασίν της ἐμπόδιον. Βλέπετε ὅτι τὸ Μοντενέγρον, ἡ Σερβία, ἡ Βλαχία, αὐτὴ ἡ Τουρκία λαμβάνουσι σήμερον μέτρα, καὶ θέλετε νὰ μείνωμεν ἡμεῖς ἀπαθεῖς; Ἡ πρόταστις λοιπὸν τοῦ βουλευτοῦ Ἀκαρνανίας εἶναι πολὺ σπουδαία, ἀξία τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ στρώσῃ τὸ παρὸν καὶ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἐπιφυλάττουσι διὰ τὴν Ἑλλάδα αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου. Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ οἱ ὑπουργοὶ ὡς Ἕλληνες ἔχουν τὰ αὐτὰ διὰ τὴν πατρίδα αἰσθήματα καὶ τὰς αὐτὰς διαθέσεις, καὶ πέποιθεν ὅτι θέλουσιν ἐνεργήσει ὅ,τι τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ὑπαγορεύουν. Ἐν δὲ καὶ μόναν συνιστᾷ εἰς αὐτούς, νὰ προσέξωσι μὴ ἐξ ἀπάτης προδώσῃ ἡ διαγωγή των τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι εὐχαριστεῖ τοὺς προαγορεύσαντας διὰ τὰ ἀληθῶς ἑλληνικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἀνέπτυξαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ μέριμναν, ἣν δεικνύουσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν στρατοῦ οὐ μόνον δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς παρούσας γενικὰς περιστάσεις, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ δυστυχῶς οὔτε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα λυπεῖται διότι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔφερεν εἰσέτι τὸν πρὸ ἐτῶν μελετώμενον περὶ ἐφεδρείας νόμον. Ἀλλ' οἱ προαγορεύσαντες ὅσον ὡμίλησαν διὰ τῆς καρδίας, ἄλλο τόσον ὁμολογεῖ ὅτι ἐπλήγωσαν τὴν καρδίαν του. Ἀληθῶς! νὰ βλέπῃ τις τὴν Βουλὴν ἀνησυχοῦσαν διότι ἐνδέχεται δύω τρεῖς χιλιάδες ἀνθρώπων νὰ εἰσβάλωσι ληστρικῶς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· νὰ βλέπῃ τινὰς θορυβουμένους διότι ὀλίγοι λειποτάκται, *καὶ αὐτοὶ μάλιστα Τοῦρκοι*, δύνανται νὰ διαταράξωσι τὴν Ἑλλάδα, νὰ βλάψουν τὰς μεθο-

βίους μας πόλεις, νὰ καύσουν καὶ νὰ λεηλατήσουν· νὰ βλέπῃ ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ γνωστὸς εἰς τοὺς Τούρκους στρατηγὸς Θεόδωρος Γρίβας ἐπροκάλεσε ἀνησυχίας διὰ τὴν εἰσβολὴν ἀνθρώπων, οἵτινες τοσάκις ἤκουσαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα μετὰ τρόμου, εἶναι περίστασις λυπηρά, ἥτις δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πῶς; εἶναι δυνατὸν σπουδαίως νὰ λέγωμεν, ὅτι ἡμεῖς οἱ ψηφίσαντες εἰς τὰ παθήματα καὶ εἰς τὸ πῦρ τοῦ πολέμου, οἵτινες ἄοπλοι, ἀνοργάνιστοι, ἀπροστάτευτοι, καὶ οἱ πλείστοι ἄπειροι τοῦ πολέμου, ἐνδόξως κατεμετρήθημεν μὲ ἀλαζόνα αὐτοκρατορίαν, ἥτις, βεβαίως, δὲν μᾶς ἐλησμόνησε, δυνάμεθα νὰ καταπλαγῶμεν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν δύω τριῶν χιλιάδων Τούρκων, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ φέρουσα ἀκμαίας τὰς δάφνας ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν πολυκρότου πάλης της, βασιλευομένη ἤδη, ἀκμάζουσα τὴν καρδίαν, καὶ ἀνεπτυγμένην ἔχουσα τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξίας της καὶ τοῦ μέλλοντός της, καὶ παρὰ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων προστατευομένη, θέλει πτοηθῇ σήμερον ἀπὸ μίαν φούκταν Ὀθωμανῶν; Καὶ πῶς θέλουσιν ἔλθει αὐτοὶ ἐναντίον μας; ὑποβρυχίως ἴσως διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐννοήσωμεν; Ἔπειτα ἡ Τουρκία, αὐτοκρατορία κειμένη ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης, ἔχουσα τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ συμφέροντά της, ἔχουσα τὰ πρὸς ἄλλα κράτη καθήκοντα καὶ τὰς ἀνάγκας της, δύναται νὰ τολμήσῃ μίαν ἐπιδρομὴν αἰφνιδίαν, καὶ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ μάλιστα κατὰ τῆς Ἑλλάδος; Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ ἐκ τοιαύτης φύσεως ἐπιδρομῶν, διότι, ὡς κατέστη σεβαστὴ κατὰ τὸ 1829, δύναται, ἂν προκληθῇ, νὰ φανῇ σεβαστοτέρα ἤδη! Ἂς αὐξήσωμεν τὸν στρατόν μας διὰ τὰς ἐσωτερικάς μας ἀνάγκας, καὶ ὃς μὴ πλάττωμεν φόβους ἀναξίους τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών μας. Τοῦτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἦν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπῆνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐκφράζει καὶ αὐτὸς τὴν λύπην του, διότι τὸ ζήτημα ἐπαρουσιάσθη ὅπως ἐπαρουσιάσθη. Ζητοῦσι τὴν σύστασιν ἐθνοφυλακῆς· ἀλλὰ διατί; διότι τάχα ἡ Πατρὶς κινδυνεύει; οὐχί· ἀλλὰ διότι ἐνδέχεται μία ληστρικὴ ἐχθρικὴ συμμορία νὰ εἰσβάλῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων μας. Καὶ ὑποθέτετε λοιπὸν ὅτι ἡ Πατρίς μας εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην οἰκτρὰν καὶ ἀσθενῆ κατάστασιν, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ ν' ἀντικρούσῃ μίαν τοιαύτην ἀπόπειραν; Ἐννοεῖ τὸ περὶ συστάσεως ἐθνοφυλακῆς ζήτημα, ἀλλ' ὅπως ἔρχεται σήμερον οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει εἰμὴ νὰ προσκαλέσῃ χειροκροτήσεις καὶ μίαν πίστιν ἐξωτερικήν.

Ἡ Ἑλλὰς, γνωρίζετε καὶ ὑμεῖς, εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν τὴν πλέον ἰσχυρὰν, τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐγγύη-
σιν τῶν Δυνάμεων ἐκείνων, αἵτινες τὴν ἐσχημάτισαν· ὑπὸ τὴν
προστασίαν καὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ δικαίου της, τῶν πεποιθή-
σεών της, τῆς τόλμης της, τῶν δεσμῶν της, τῶν δεσμῶν
ἐκείνων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων μικραὶ καὶ εὐτελεῖς ἀπόπειραι,
καὶ μεγάλαι ἀκόμη, συντρίβονται.

Καὶ ἂν λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερα-
σπισθῇ ἀπέναντι μιᾶς ἀδικίας, ἡ προστασία δὲν θέλει τὴν
ἐγκαταλείψει. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγκαταλειφθῇ, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἰσχυ-
ρὰ διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὴν, καὶ λυπεῖται διότι εἰς στρατη-
γὸς τοῦ ἀγῶνος ἔρχεται νὰ θέσῃ εἰς ἀμφιβολίαν τὴν θέσιν τῆς
πατρίδος του. Ἐν ἀνάγκῃ λοιπὸν ἕκαστος Ἕλλην ὁπλιζόμενος
θέλει τρέξει πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος του. Ἀλλὰ τοιαύ-
της ἀνάγκης μὴ ὑπαρχούσης, πρὸς τί ἡ σύστασις ἐθνοφυλακῆς;
Σχηματίσατε, λέγουν, ἐθνοφυλακὴν οὐχὶ διότι κινδυνεύομεν ἐθνι-
κῶς, ἀλλὰ διότι πιθανὸν νὰ λάβῃ χώραν μία λῃστρικὴ ἐπι-
δρομὴ εἰς τὰ μεθόρια ἡμῶν. Ἀλλ' εἰς τί θέλει χρησιμεύσει τό-
τε ἡ ἐθνοφυλακὴ τῆς Μεσσηνίας, ὅταν ἡ λῃστρικὴ ἐπιδρομὴ
γίνεται εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν; Πρὸς τί ὅλη αὐτὴ ἡ προετοιμα-
σία, ὅταν δὲν ἔχῃ ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ θέσῃ τὸ ὅπλον εἰς τὰς
χεῖρας τοῦ πολίτου διὰ νὰ μένῃ εἰς τὴν οἰκίαν του; Ἂν ὅμως
θέλετε καὶ ἄνευ ἐπικειμένου κινδύνου ν' ἀναστατώσητε τὴν Ἑλ-
λάδα ἅπασαν διὰ νὰ τὴν ῥίψητε εἰς τὰ μεθόρια, εἴπατέ το καὶ
τὸ πράττομεν.

Ἰδοὺ λοιπὸν διὰ τί δὲν ἐννοεῖ σήμερον τὸ περὶ συστάσεως
ἐθνοφυλακῆς ζήτημα, καὶ οὔτε θεωρεῖ ἰσχυρὸν τὸν προτεινόμε-
νον λόγον, καθ' ὅσον ἕνα κίνδυνον στιγμιαῖον δὲν δύναται νὰ
τὸν προλάβῃ ἡ σύστασις ἐθνοφυλακῆς. Ζητοῦσιν ἐθνοφυλακὴν
ἄτακτον καὶ οὐδεὶς εἶπεν ὅτι ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας μας ἔχομεν
ἀνάγκην ἀπόλυτον στρατοῦ τακτικοῦ. Ἀλλὰ τί ἐννοοῦσι ζη-
τοῦντες ἐθνοφυλακὴν ἄτακτον; θέλουσι νὰ θέσωμεν σήμερον
τὸ ὅπλον εἰς χεῖρας τῶν πολιτῶν καὶ νὰ τοὺς μεταφέρωμεν
εἰς τὰ ὅρια, ἢ νὰ καλέσωμεν εἰς μίαν ἀνάγκην αὐτοὺς τοὺς
πολίτας ὅπως εὑρίσκονται; Ὑπὸ τὴν δευτέραν ταύτην ἔννοιαν
ἐννοεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ τοιαύτη ἀνάγκη δὲν
παρουσιάζεται σήμερον.

Ἡ πρότασις λοιπὸν, ὡς πρότασις περὶ συστάσεως ἐθνοφυλα-
κῆς ἀναποσπάστου τῆς κοινωνίας, πρέπει καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ,

νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ λυθῇ ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον· ἀλλ' ἡ πρότασις συστάσεως ἐθνοφυλακῆς πρὸς ἀντίκρουσιν μιᾶς λῃστρικῆς ἐπιδρομῆς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν της, διότι οὐδεὶς φόβος τοιοῦτος ὑπάρχει, καὶ ἂν ποτε ὑπάρξῃ, ὁ στρατηγὸς Γρίβας πρῶτος θέλει ἁρπάσει τὴν σημαίαν διὰ νὰ τὴν ἐμπήξῃ ὅπου τὸ συμφέρον καὶ ἡ δόξα τῆς πατρίδος τὸ ἀπαιτοῦσι.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι δὲν ἦλθε βε-
βαίως εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ προκαλέσῃ χειροκροτήσεις, καθ' ὅ-
σον αὐτὸς οὐδέποτε ὑπῆγεν εἰς τὰ θέατρα, ὅπου τὰ τοιαῦτα
λαμβάνουσι χώραν, ἀλλ' ἔζησεν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, ὅπου
πολλάκις ἐδρίψε γενναίους στεφάνους, καὶ πάλιν ἐν ἀνάγκῃ
θέλει ἐκπληρώσει τὸ καθῆκόν του, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ζη-
τεῖ τὴν σύστασιν ἐθνοφυλακῆς πρὶν ἢ ὁ ἐχθρὸς, θέλων ἴσως νὰ
λάβῃ ἐκδίκησιν δι' ὅσα ὑπέστη κατὰ τὸ 1854, εἰσβάλῃ εἰς
τὰ ἀφρούρητα ὅρια καὶ ἁρπαιρέσῃ καὶ τὴν περιουσίαν καὶ τὴν
ζωήν του ἴσως. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος πολλὰ, πλεῖστα μάλιστα
ἔδωκε δείγματα εἰς περιστάσεις εὐβαρωτάτας τῆς ὑπὲρ τῶν
σεβαστῶν Βασιλέων ἀγάπης καὶ ἐνθουσιασμοῦ του, καὶ ἐπομέ-
νως ἡ Κυβέρνησις οὐδένα ἔχει λόγον νὰ ῥοθηθῇ τὴν σύστασιν
ἐθνοφυλακῆς τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν, οὐχὶ διὰ νὰ κινήσωμεν
πόλεμον, ἀλλὰ διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ ἐνδεχομένην
ἐπιδρομήν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι δὲν ἐζήτησεν ἐθνοφυλακὴν
ἄτακτον, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι δὲν ἔχομεν χρήματα,
διὰ τοῦτο προσέθηκε καὶ αὐτὸς ὅτι δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶ-
μεν αὐτὰ τὰ ἴδια ὅπλα, μὲ τὰ ὁποῖα ὑπερασπίσθημεν καὶ ἄλ-
λοτε τὴν πατρίδα μας, πολεμοῦσαν πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευ-
θερίας της. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τακτικὸν στρατὸν, λέγει
ὅτι οὗτος συγκροτεῖται ἐκ τῶν τέκνων ὅλων ἡμῶν, καὶ τὰ τέ-
κνα μας βεβαίως μιμούμενα τοὺς πατέρας των, θέλουσι καὶ
αὐτὰ γενναίως ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα των ἐν ἀνάγκῃ.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι ἔρχεται νὰ προσθέσῃ δύω λέξεις, τὰς
ὁποίας ἠδύνατο νὰ εἴπῃ καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του, ἐὰν
ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀντίρρησις εἰς τὰ λεχ-
θέντα. Εὐχαριστεῖται δὲ μεγάλως, διότι ὁ στρατηγὸς Γρίβας
δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐπροτίθετο ν' ἀπευ-
θύνῃ ἐπερώτησιν περὶ ζητήματος τοσοῦτον σπουδαίου, τὸ ὁποῖον
ἕκαστος ὤφειλεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ μελετήσῃ. Εὐχαριστεῖ-
ται ἐπίσης, διότι τὸ μέρος, ὅπερ αὐτὸς ὑπερασπίσθη, ἔχει ὑπὲρ

ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον, καὶ εἰς τὸ δίκαιον στηριζόμενος ἔρχεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀπαντῶν εἰς τὸν βουλευτὴν Λακεδαίμονος, εἰπόντα ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβαίνωμεθα, ὑπενθυμίζει αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου· «Τὸ χείριστον ἁμάρτημα, εἶπεν ὁ Τιμόθεος, ἑνὸς στρατηγοῦ εἶναι τὸ νὰ εἴπῃ μετὰ τὸ γεγονὸς, «ἐδέν τὸ ἐπερίμενα, δὲν τὸ ἐγνώριζα.» Εἰς δὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντῶν παρατηρεῖ, ὅτι ὡς πρὸς τὸ σύνολον δὲν ἔχουσι γνώμην διηρημένην, διότι καὶ αὐτὸς εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν ἐθνοφυλακὴν λόγῳ παρούσης ἀνάγκης, ἀλλὰ μόνον πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῆς θελήσεως τῆς τελευταίας ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπροσπάθησε ν' ἀντικρούσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτεθεῖσαν δυσκολίαν. Βεβαίως δὲν δυνάμεθα σήμερον νὰ ἔχωμεν τὴν ἐθνοφυλακὴν τῆς Πρωσσίας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι βεβαίως ὀρθὸν νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἐθνοφυλακὴν, διότι εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ λέγῃ τις ὅτι δὲν τρώγει ἄρτον, διότι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄρτον ἱσπανικόν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους διὰ τὸ **1860**.

Ζητήσαντος δὲ τὸν λόγον τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας διὰ ν' ἀποσύρῃ τὴν περὶ κρητικῶν γραμματίων ἐπερώτησίν του, ἵνα παύσωσι πλέον καὶ αἱ ἀναβολαί, εἰς ἃς πρὸ δύω ἤδη ἐτῶν περιπίπτει ἑκάστοτε τὸ ζήτημα τοῦτο· ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν βουλευτὴν ν' ἀποσύρῃ τὴν ἐπερώτησίν του, ἀλλὰ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ συζήτησιν εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὸ πέρας τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεδρίασιν.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον **1** τοῦ κεφαλαίου Α. τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων, καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶπεν, ὅτι οἱ γεωργοὶ καταθλίβονται φορολογούμενοι κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα. Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι τὰ καθυστερούμενα προέρχονται κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐφόρων ὑποβαλλομένου κατὰ τὰς δημοπρασίας ὑπερβολικοῦ συναγωγισμοῦ, ἔνεκα τοῦ ὁποίου οἱ ἐνοικιασταὶ περιπί-

πτουν εἰς μεγάλας ζημίας. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ καθυστερήσεις προέρχονται καὶ ἐκ τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου, τὸν ὁποῖον οἱ γεωργοὶ πληρώνουσιν ἐπὶ τόσα ἔτη δυνάμει ἑνὸς νόμου ἀντικειμένου εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτουμένην ἰσότητα τῆς φορολογίας, καθ' ὅσον ἡ ἰσότης ἀπαιτεῖ φορολογίαν τῆς καθαρᾶς περιουσίας, ἡμεῖς δὲ φορολογοῦμεν καὶ τὰ κεφάλαια καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ γεωργοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ καθαρὸς παραγωγὴ τῶν οἰκοδομῶν πληρόνει 4 μόνον τοῖς 0/0, ἡ καθαρὰ παραγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν πληρόνει **70** 0/0. Ποῦ λοιπὸν ἡ ἰσότης τῆς φορολογίας; Ἀλλὰ θέλει μᾶς εἰπεῖ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὸς τὸ προσγινόμενον εἰς τοὺς γεωργοὺς ἄδικον, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἰσχύοντος φορολογικοῦ συστήματος, καὶ διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὸ κακὸν, ἀνάγκη νὰ μεταβάλωμεν τὸ φορολογικὸν σύστημα. Ἀλλ' αὐτὸς λέγει ὅτι καὶ ὑπάρχοντος τοῦ ἰσχύοντος φορολογικοῦ συστήματος, δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν θεραπείαν, ἐλαττοῦντες τὸν φόρον εἰς **6** ἀντὶ **10** τοῖς 0/0. Ἐπειδὴ δὲ οὕτω θέλει προκύψει ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων, τὴν ἐλάττωσιν ταύτην δυνάμεθα ν' ἀναπληρώσωμεν, ἀναβιβάζοντες τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἄλλους φόρους, καὶ οὕτω φθάνομεν καὶ εἰς μίαν τινα ἰσότητα φορολογίας. Παρακαλεῖ ἑπομένως τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἀνάλογόν τινα ἔκπτωσιν τοῦ φόρου τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κτλ. νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **1** ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα **2**, **3**, **4**, **5** καὶ **6** κατὰ τὸν πίνακα· ἔχουσι δὲ οὕτω·

«Κερ. Α. Ἄμεσοι φόροι.

Ἄρθρον 1.	Ἔγγειος φόρος καὶ δικαιώματα ἐπικαρπίας	δρ.	7,473,700
» 2.	Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσίων . . .	»	57,000
» 3.	Ἔγγειος φόρος 3 0/0.	»	25,000
» 4.	Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων	»	1,360,000
» 5.	» ἐπιτηδευμάτων .	»	300,000
» 6.	» οἰκοδομῶν . . .	»	250,000

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 9,165,700 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ Δ. Νάκου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 76 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος:

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον Α. τοῦ πίνακος τῶν ἐσάδων τοῦ 1860, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκᾶς Λάντος	N	Γ. Ἰω. Γιαλδάσης	N
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Ν. Α. Γρανίτσας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Γ. Βελῆς	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Γ. Σιρπάνος	N
Γ. Καΐρης	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Ἀντ. Καμπάνης		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Διαμάντης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Δεκιγάλας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Σωτήριος Στράτος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Δημήτριος Νάκος	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἠλίας Παπαδαίος	
Θ. Γρίβας		Γεώργιος Περωτὴς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Π. Ταντσρίας	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Α. Κοντόσταυλος	
Θ. Τσαννετάκης		Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Α. Παπαθανασίου	N	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σταμάτης Μήτσας	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Ζέρβας	O	Ἀνδρέας Σοριανός	

Ἐμ. Ἀντίπας	N	Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Παναπριωτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Παναγριᾶς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λάντος	
Ν. Δεϊόπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδὴς	N	Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Γ. Κεράλας	N	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμὴς	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζὴς	N
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	
Ν. Καναβός	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	N

Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ν | Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Νικόλαος Β. Βουδούρης . . . |

Δεκτοῦ δὲ γενομένου δι' ἀναστάσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. Β'. ἔχοντος οὕτω·

«Κεφ. Β'. Ἔμμεσοι φόροι.

Ἄρθρον 1. Τέλη τελωνιακὰ . . . . . δρ. 4,600,000.»

Λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 παρετήρησεν, ὅτι πολλαὶ συμβαίνουσι καταχρήσεις ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τοῦ δικαιώματος τῶν πενήτων, διότι διάδικοι ἀληθῶς πένητες δὲν δύνανται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν πενίας, τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἐπιτυγχάνουσιν ἄλλοι ἔχοντες πολλάκις μεγάλην περιουσίαν, καὶ διὰ τοῦτο προτιμότερον ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐξέλιπεν ἐντελῶς τὸ τοιοῦτον πλεονέκτημα, ἐλαττουμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ εἰς τὰ δικαστήρια ἐν χρήσει χαρτοσήμου, διότι ἀληθῶς τὰ βάρη αὐτοῦ εἰσὶν ὑπερβολικά.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἔπρεπε νὰ ἦναι παρὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, διότι, διὰ νὰ ἐλθωμεν εἰς μίαν ἀπόφασιν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωμεν στατιστικὸν πίνακα τῶν διαδίκων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαγομένων ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ πλεονέκτημα τοῦ νόμου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ γίνονται καταχρήσεις, χορηγουμένων πιστοποιητικῶν πενίας εἰς διαδίκους εὐπόρους, καὶ πολλαὶ καταθλίψεις, μὴ διδομένων τοιούτων εἰς ἀληθῶς πένητας. Εἶναι ὅμως ἐπίσης βέβαιον ὅτι παρ' ἡμῖν τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου εἶναι λίαν βαρὺ καὶ ἑπομένως θεωρεῖ καὶ αὐτὸς ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.

Οὕτω δὲ ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Β'., ἔχοντα οὕτως·

«Ἄρθρον 2. Χαρτόσημον . . . . . δρ. 1,800,000
» 3. Διάφορα δικαιώματα . . . . . » 388,000».

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. Β'. ἐκ δρ. 6,788,000 τῆς αὐτῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ Α. Βενιζέλον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Κενοῦ δὲ ὄντος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου Γ'. «Νομισματοκοπεῖον» ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 2 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρ. 1. *Ταχυδρομεῖον.*

«Μολονότι τὸ ἐκ τῶν ταχυδρομείων ἔσοδον ἐσημειώθη ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ ὑπέρτερον κατὰ δραχ. 65,000 τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1859, μολαταῦτα φρονοῦμεν ὅτι ἦθελεν εἶσθαι πολὺ ἀνώτερον, ἂν ἐφηρμόζετο ὁ ψηφισθεὶς καὶ κατ' ἔτος ἀναστελλόμενος περὶ γραμματοσήμου νόμος. Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι πολλάκις καὶ ἐπερωτήσεις ἀπετάθησαν, καὶ συζητήσεις σπουδαῖαι ἔλαβον χώραν διὰ τὴν παρεμποδιζομένην τοῦ νόμου ἐνέργειαν. Πιστεύομεν ὅτι γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς ἐπιθυμίας τῆς Βουλῆς παρατηροῦντες, ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιψηφισθείσης ἀναστολῆς τοῦ νόμου, πρέπει οὗτος νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Καὶ χρόνος πολὺς ἐμεσολάβησε, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι νὰ ληφθῶσι πληροφορίαι πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ νόμου καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ ὦσι πρὸ καιροῦ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ὥστε πᾶν παρουσιασθὲν πρόσκομμα πρέπει νὰ ἀπεμακρύνθη ἤδη. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου καταφαίνεται πρόδηλος, καὶ ἀδιάσειστον ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου τούτου καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἔσοδα θέλουσιν αὐξήσει καὶ οἱ πολῖται θέλουσιν εὐκολυνθῆ τὰ μέγιστα ὡς πρὸς μίαν οὐσιώδη κοινωνικὴν ἀνάγκην, τὴν ἀλληλογραφίαν των.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὡς ἐνθυμεῖται ἡ Βουλή, ἐζήτησε διὰ νόμου τὴν ἐπί τινα εἰσέτι χρόνον ἀναστολὴν τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἡ δ' ἐπιτροπή, ἧς ἀπετέλει καὶ αὐτὸς μέρος, θεωροῦσα ὅτι πρέπει νὰ ἐλλείψῃ ἅπαξ ἡ ἀταξία αὕτη τῶν συνεχῶν ἀναστολῶν, παρέτεινε τὴν προθεσμίαν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1859 καὶ τοῦτο, διότι ἐπείσθη ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὁ νόμος ἐκεῖνος εἶχεν ἀνάγκην διορθώσεως. Ἀλλ' ἡ παροῦσα σύνοδος λήγει μετὰ μικρόν, ἡ δὲ νέα Βουλὴ μόλις θέλει δυνηθῇ νὰ καταρτισθῇ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου, ὥστε δὲν θέλει ἔχει καιρὸν πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ νέου νόμου καὶ ἑπομένως θέλει πάλιν μένει εἰς ἀργίαν ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος καὶ ἄνευ νόμου ἀναγαλτικοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ἡ κυβέρνησις νομίζῃ ὅτι ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, ὀφείλει νὰ τὸν ἀκυρώσῃ καὶ νὰ ἐλλείψῃ οὕτως ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος περιέχει πολλὰς ἀνωμαλίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρώην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, καὶ τοι θέλων, δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ. Ἀλλ' αἱ ἐλλείψεις ἐκεῖναι ληφθεῖσαι

ὑπ' ὄψιν διωρθώθησαν καὶ νέος νόμος τελειότερος κατηρτίσθη, τὸν ὁποῖον πιθανὸν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ καὶ ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου, ἢ ἄλλως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἑπομένης.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν ἀπήντησεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ προσαγορεύσαντος βουλευτοῦ Μαντινείας, περιορισθεὶς μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ περὶ γραμματοσήμου νόμος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ διότι ἐγεννήθησαν δυσκολίαι καὶ ἰδέαι καταχρήσεων. Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ γίνωσι γνωσταὶ αἱ ἐλλείψεις ἑνὸς νόμου μηκέτι ἐφαρμοσθέντος, καὶ νὰ τὸν καταδικάσωμεν ὡς ἀνεφάρμοστον πρὶν γευθῶμεν τὰς γλυκύτητας ἢ τὰς πικρίας αὐτοῦ, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ ἐν ἰσχύϊ ἀπεδείχθη ὡς χορηγῶν ἄπειρα πρὸς κατάχρησιν μέσα; ἢ τίς δύναται νὰ τὸν βεβαιώσῃ ὅτι οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι δὲν προσπαθοῦσι ν' ἀναστείλωσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου, διότι εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκουσι τὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν πλεονεκτήματα τοῦ παλαιοῦ;

Ἐπὶ τούτοις παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 κατὰ τὸν πίνακα μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ἐκ δρ. 284,700 διὰ ψήφων 72 κατὰ 1. Ἔχει δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. Γ'. *Δημόσια καταστήματα.*

Ἄρθρον 1.	Νομισματοκοπεῖον	κενόν.
» 2.	Ταχυδρομεῖον	δρ. 280,000.
» 3.	Τυπογραφεῖον	» 4,000.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Κεφ. Γ'. τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ 1860, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γ. Ν. Καΐρης	N
Κωνς. Θεοδώρου		Ἀντών. Καμπάνης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Δημήτριος Τσόκρης	
Πέτρος Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N

Νικόλαος Ἰατρός	N	Α. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισ. Νικολαΐδης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοριανὸς	
Φίλων Φίλωνος		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Π. Ταναρίας	N	Γ. Πανοπριστόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	O	Γ. Π. Γιατράκος	N
Γ. Γιολδάσης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελῆς	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυρειδῆς	N
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰω. Λορεντσιάδης		Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰωάννης Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	N	Ἰωάννης Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N

1. Παπαδημητριάδης	. . .	Γ. Νικολάου	. . . . .
Ν. Καναβός	. . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός	. . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N	Κωνστ. Πλατύς	. . . . .
Γεώργιος Ἰατρός	. . . . N	Γεώργιος Ναύτης	. . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	. .	Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. N	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . N
Νικόλαος Πιεράκος	. . . N	Παναγιώτης Ψάθης	. . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	. . N	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N
Στ. Καπετανάκης	. . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. . N	Κυράκος Πονηρόπουλος	. . .
Χ. Χριστόπουλος	. . . . .	Ἀναγνώστης Παπαστώρης	. .
Π. Κανελλόπουλος	. . . .	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . . N
Νικόλαος Μοσχούλας	. . .	Δημήτριος Σταΐκος	. . . . N
Ἀλέξανδρου Ῥαγκαβῆς	. . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . . N
Ν. Πανουριᾶς	. . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας	. . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . .	Δαμήτριος Βουδούρης	. . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . N	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . . .	Στεμάτιος Γ. Δοκός	. . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .	Πέτρος Χ. Πέτρας	. . . .
Π. Πατρινός	. . . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Σ. Σκουμπουρδής	. . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	. . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . N
Ἠλίας Καράπαυλος	. . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	. . .
Γεώργιος Μπάστας	. . . N	Ἀ. Μάντσαρης	. . . . . N
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . .		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγελλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψάθης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣ'.

Τῇ 5 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλ. Δ'. ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα, ἔχοντα οὕτω·

«ΚΕΦ. Δ'. *Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα.*

Ἄρθρ. 1.	Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά.	δρ. 576750
» 2.	Ὕδατα θερμὰ	» 5000
» 3.	Ἁλικαί	» 600000
» 4.	Ἰχθυοτροφεῖα	» 182600
» 5.	Δάση	» 301300.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ ἐθνικὸς ἐλαιὼν κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ ἐντελῶς καὶ οὕτω νὰ στερηθῇ τὸ δημόσιον μιᾶς σημαντικῆς περιουσίας, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ σύντονον περὶ τοῦ ἀντικειμένου πρόνοιαν, καθ' ὅσον καὶ δωρεὰν ἐὰν δοθῇ εἰς τοὺς πολίτας, καὶ τότε τὸ δημόσιον θέλει ἔχει τοὐλάχιστον μίαν πρόσοδον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡρίμως ἐσκέφθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαθέσεως ἐν γένει τῶν φθαρτῶν κτημάτων, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα διὰ λόγους ἰσχυροὺς καὶ ἀνυπερβλήτους, τοὺς ὁποίους ἐλπίζει νὰ ὑπερβῇ καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς ἓν ὁριστικὸν μέτρον.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι τὸ συμφέρον πάσης Κυβερνήσεως εἶναι τὸ νὰ μὴ ἔχῃ αὐτὴ ἰδίαν ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ νὰ θεωρῇ ὡς τοιαύτην τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν πολιτῶν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ὡς λίαν ἐπωφελὲς μέτρον τὴν ἐκποίησιν ὅλων ἐν γένει τῶν φθαρτῶν κτημάτων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἀπαντᾷ πρόσκομμα ἰσχυρὸν, ἀγνοῶν κατὰ ποῖον τρόπον τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἄρει τὸ πρόσκομμα τοῦτο, νομίζει ὅτι δύναται κάλλιστα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν φθαρτῶν κτημάτων, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν, μεταβαλλόμενον εἰς μετοχὰς τραπεζικὰς, οὐ μόνον ἀντικαθίστησι τὰ πωληθέντα κτήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα τίθενται εἰς κυκλοφορίαν πρὸς ὄφελος τῶν πολιτῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7, 8, 9 καὶ 10, κενοῦ ὄντος τοῦ 11· ἔχουσι δ' οὕτως·

«Ἄρθρον 6.	Ἐλαιῶνες	δρ. 342400
» 7.	Σταφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες . . .	» 222600
» 8.	Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα . .	» 268000

» 9. Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπιτροπείας» 27000
» 10. Δημόσια κτίρια καὶ ἐργοστάσια » 54700»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφ. Δ'. ἐκ δραχ. 2,580,350 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτους Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Κεφ. Δ'. τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ 1860, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Π. Καμπάνης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀνδρέας Λύγερινὸς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Σόλων Κρεστενίτης	
Γεώργιος Σκοῦρος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Βαρβαρῆγος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰω. Λοριντσιάδης	Ν
Σωτ. Στράτος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἠλίας Παπαΐωαννου	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Π. Ταντᾶρίας	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Α. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	

Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος		Π Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβίντσος	Ν
Α. Μαυροειδὴς	Ν	Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σουλιώτης	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Αν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσιώνης	Ν	Παναγιώτης Φάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντων. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Γαταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαράτσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος		Βασίλειος Κριεζὴς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	

Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης .
Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . N
Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N	

Δεκτῶν εἴτα γενομένων καὶ τῶν ἄρθρων ια, ιβ, 3, 6 καὶ 7 τοῦ κεφ. Ε. κενῶν ὄντων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 80, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. Ε. *Ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων.*

Ἄρθρον ιά. Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΛΕ	289120
Ἄρθρ. 3. Δεκαετεῖς πιστώσεις φθαρτῶν κτημάτων.	14800
» 6. Ἑπταετεῖς δόσεις γηπέδων κατὰ τὸν νόμον ΣΗΖ'	2000
» Οἰκόπεδα πλατείας Σπάρτης	10000»

Ἐγένοντο εἶτα ἐπίσης δεκτὰ κατὰ τὸν πίνακα δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3,5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ κεφ. Στ'. κενῶν ὄντων τῶν ἄρθρων 4, 10 καὶ 11· ἔχουσι δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. Ϛ'. *Διάφορα εἰσοδήματα.*

Ἄρθρ. 1.	Τόκοι ὑπερημερίας	δρ. 180000
» 2.	Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων τῷ δημοσίῳ	» 2800
» 3.	Χρέη ἀνανεωθέντα κατὰ τὸν νόμον ΣΛΒ'	» 180000
» 5.	Ἀπόληψις ποινικῶν ἐξόδων . .	» 43000
» 6.	» Ἐξόδων προκαταβληθέντων εἰς πολιτικὰς δίκας	» 16000
» 7.	» Ἐξόδων ἀπαριθ. ζώων κτλ.	» 25000
» 8.	Μερίσματα μετοχῶν τῆς Τραπέζης	» 25000
» 9.	Τυχηρὰ εἰσοδήματα	» 85000»

Παρετήρησέ τις μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δραχμῶν μετοχὰς εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἀπορεῖ πῶς δὲν σημειοῦται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1860 οὐδὲν μέρισμα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐσημείωσε κἀνὲν μέρισμα, διότι ἀμφιβάλλει ἂν μέχρι τοῦ 1860 δυνηθῇ ἡ ἑταιρία νὰ καλύψῃ τοὐλάχιστον τὰ ἔξοδά της, καθόσον ἐκ τινων γραμμῶν, ἃς σήμερον διατηρεῖ, ζημιοῦται μᾶλλιστα ἀντὶ νὰ ὠφεληθῇ.

Οὕτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. 486,925 διὰ ψήφων 82.

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ κεφ. Ζ', κενοῦ ὄντος τοῦ 1, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 3, ὅτι τὸ σύστημα τῆς μονοετοῦς ἐνοικιάσεως εἶναι ὀλέθριον διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα, καὶ ἰδίως παρατηρεῖ, ὅτι ἕνεκα τούτου μέγα μέρος τῶν κτημάτων μιᾶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του Ἐρμιονίδι Μονῆς κατεστράφη. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ ταχεῖαν καὶ περὶ αὐτῶν πρόνοιαν πρὸς διάσωσιν τῆς κινδυνευούσης αὐτῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3 μετὰ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 4, 5 καὶ 6, ὡς παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δρ. 218,690 διὰ ψήφων 80, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. Ζ'. *Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα.*

Ἄρθρ. 1.	Κενόν.	
» 2.	Πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων	δρ. 76695.
» 3.	Μονοετεῖς ἐνοικιάσεις ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων	» 121900.
» 4.	Ἐκκλησιαστ. τόκοι ὑπερημερίας . .	» 7250.
» 5.	Διάφορα Ἐκκλ. ἔσοδα.	» 11825.
» 6.	Καθυστεροῦντα ἐξ Ἐκκλ. κτημάτων κατὰ τὸν νόμον ΣΝΗ'.	» 1020.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. Η'. παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸ 1857 καὶ 1858 ἡ Κυβέρνησις ἐπληροφορήθη ὅτι μεγίστη ζήτησις μετάξης θέλει γίνει, καὶ εἰδοποιήσασα περὶ τούτου τοὺς σκωληκοτρόφους, τοὺς προέτρεψε νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ κουκουλίου ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπελθοῦσα ἡ νόσος κατέστρεψε τὸ πρῶϊον καὶ ὡς ἐκ τούτου μεγάλας καὶ ἀκαταλογίστους ὑπέστησαν οἱ ἐνοικιασταὶ ζημίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἔμειναν καθυστεροῦντες τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των. Τὸ ὑπουργεῖον ἐπιεικῶς φερόμενον ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς ἐπανειλημμένας προθεσμίας καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐξώφλησαν κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ χρέος των. Ἀλλ' οἱ ταμίαι συνεχῶς παρενοχλοῦσιν αὐτοὺς διὰ τὴν ἐντελῆ τοῦ χρέους των ἐξόφλησιν, καὶ διὰ τοῦτο συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ μίαν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν, διότι εἶναι ἄδικον νὰ καταδιώκωνται καὶ τοὺς ζημιωθέντες ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι δικαία, ἀλλ' ὁμοίαν πρόνοιαν ὀφείλει νὰ λάβῃ ὁ ὑπουργὸς καὶ δι' ἄλλους ἐνοικιαστὰς ὁμοίας ὑποστάντας ζημίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ μέτρον βεβαίως θέλει εἶσθαι γενικώτερον καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰσέτι εἰς ἓν ἀποτέλεσμα.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 4 κατὰ τὸν πίνακα ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἐκ δρ. 1,546,040 διὰ ψήφων 78· ἔχει δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. Η'. *Ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων.*

Ἄρθρον 1. Δημόσια . . . . . δρ. 1,525,440

» 2. Ἐκκλησιαστικά. . . . . » 20600».

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἀνωτέρω ψηφολέκτας συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημόσια κτήματα καὶ νομήματα προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀπαριθμοῦνται ἐν τῷ συνημμένῳ γενικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων, καὶ τοῖς εἰς αὐτὸν προσηρτημένοις ἀναλυτικοῖς φύλλοις, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1860 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, καὶ τῶν περί τινων ἐσόδων ἐκδοθησομένων νόμων.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1860 προϋπολογίζονται εἰς δρ. εἴκοσι ἓν ἑκατομμύριον ἑπτακοσίας ὀγδοήκοντα χιλ. ἀριθ. 21, 780,000, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων συνημμένῳ πίνακι ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ΙΒ'ης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1860, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Κ. Θεοδώρου	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτής	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Φίλιων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Π. Τανταρίας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Γεώργιος Κουΐλης	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Νικόλαος Γρηνίτσας		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γεώργιος Βιλλῆς	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γεώργιος Σιρπάνος		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Γ. Π. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Χ. Δόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινὸς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Α. Μαυροειδὴς	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Γεώρ. Μπάστας	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργ. Ναύτης	
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἀντ. Ρενουάρδος	
Ἰω. Ταταράκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	Ν	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ν
Ἰωάν. Βύτταβίου	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Βασίλειος Κριεζὴς	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Κανελλόπουλος		Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ν. Πανουργιὰς	Ν	Ἀναγ. Μάντσαρης	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Ἐπελήφθη εἶτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ πίνακος τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλ. 1 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταχωρί-

σεως τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμένῃ εἰς τὸ σύστημα καθ' ὃ συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς, τὸ ὁποῖον οὗτος θεωρεῖ ὡς ὀρθώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποδεικνυομένου.

Οὕτω δ' ἐγένετο τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 78, ἔχον οὕτω·

«ΜΕΡΟΣ Α. ΧΡΕΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΚΕΦ. 1. *Χρέος ἐξωτερικόν.*

Ἄρθρον 1. Προμήθεια καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ . . . . . δρ. 50376:22».

Παρεδέχθη εἶτα ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. 2 ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 78. Ἔχει δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. 2. *Χρέος ἐσωτερικόν.*

Ἄρθρον 1. Χορηγήματα ναυτικῶν νήσων . . δρ. 200,000
» 2. Ὅμοια ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσεων » 20,370
» 3. Τόκοι ἐγγυοδοτιῶν ὑπολόγων . . . » 6,500».

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' ἀναστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφ. 3, ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταχωρίσεως τοῦ διὰ περιβαλλψιν ὑπαλλήλων σημειουμένου ποσοῦ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν γεν. βοηθειῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, τὰς ὁποίας ὁ ὑπουργὸς δὲν παρεδέχθη εἰπών, ὅτι οὕτω θέλει ἀποτύχει ὁ σκοπὸς δι' ὃν χορηγεῖται ἡ πίστωσις αὕτη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 5 ὡς καὶ τὴν προσθήκην ἐπὶ τῶν 4 ἄρθρων τῶν συντάξεων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. 1,290,029 διὰ ψήφων 80. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

«ΚΕΦ. 3. *Συντάξεις.*

Ἄρθρ. 1. Στρατιωτικαί. . . . . δρ. 815,755:92
» 2. Ναυτικαί. . . . . » 374,549:64
» 3. Ἐκκλησιαστικαί. . . . . » 18,289:44
» 4. Πολιτικαί. . . . . » 46,434
» 5. Περίθαλψις ὑπαλλήλων . . . . . » 15,000
Προσθήκη ἐπὶ τῶν 4 ἄρθρων τῶν συντάξεων » 20,000. »

Δεκτοῦ δὲ γενομένου ἄνευ ψηφοφορίας καὶ τοῦ κεφαλ. 4 «Βασιλικὴ χορήγησις» ἐκ δρ. 1,000,000, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 5 ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ

ἐκ δραχμῶν 550,000 διὰ ψήφων 78, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. 5. *Ἀποζημιώσεις Βουλῆς.*

Ἄρθρ. 1. Βουλή. . . . . δρ. 280,090

» 2. Γερουσία. . . . . » 270,000».

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ κεφ. 6ϰ «Προεδρεία τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου» καὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταχωρίσεως ἐνταῦθα τοῦ ἐκ δρ. 3600 κακῶς σημειουμένου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ποσοῦ δι' ἔξοδα ἀμάξης τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀμάξης τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πληρώνονται ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς εἶναι καὶ ὑπουργός, καὶ ἐπομένως δὲν δέχεται νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου, οὗπερ αὐτὸς προΐσταται, μὲ δαπάνην ξένην. Ἐὰν δὲ σημειοῦται τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, τοῦτο γίνεται ἴσως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, ὅτε αὐτὸς ἦτο καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Πρόεδρος, ἀλλ' οὐδεμία γίνεται χρῆσις αὐτοῦ.

Παρετήρησεν ἓν μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρήσασα τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ νὰ σημειῶνται ἅπασαι μὲν αἱ δαπάναι τῆς προεδρείας τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὸ δ' ἔξοδον τῆς ἀμάξης τοῦ Προέδρου εἰς τὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ᾧ πρόεδρος εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, εὗρεν ἀναγκαῖον πρὸς τακτοποίησιν νὰ προτείνῃ τὸ νὰ σημειοῦται καὶ τὸ ἔξοδον τῆς ἀμάξης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου σημειοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς προεδρίας.

Προσέθηκεν ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀφ' οὗ, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔξοδον πληρώνεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τότε πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου, νὰ ἐξαλειφθῇ δὲ ἀπὸ τὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Οὕτω δὲ ἐπιφυλαχθείσης τῆς Βουλῆς νὰ φέρῃ τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργείων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 77 τὸ κεφ. 6ϰ «Προεδρεία τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ἄνευ ἄρθρων ἐκ δρ. 9000.

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ κεφ. 6ϐ μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 6 ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. 6. ϛ) *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

«Ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 6 τοῦ προκειμένου κεφαλαίου παρατηρεῖται αὔξησις δραχ. 10,230, ἐκ δραχμῶν μὲν 6 000 εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τοῦ Ὑπουργείου, ἐκ δραχ. δὲ 4,230 εἰς τὰ ἔξοδα γραφείου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται μὲν τὴν αὔξησιν ταύτην, ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, ἂν ἡ αὔξησις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ ἀνάγκη παρίσταται διαρκής, τότε πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ νόμου ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ, διότι οὐδόλως εἶναι τακτικὸν νὰ χορηγῆται διαρκῶς πίστωσις πρὸς μισθοδοσίαν ἐκτάκτων γραφέων. Ἐνίοτε ἔκτακτος καὶ οὐχὶ διαρκὴς τις ὑπηρεσία ἀνάγκη δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν παρομοίας πιστώσεως δι' ὡρισμένον χρόνον· ἀλλ' ἡ χορήγησις τοιαύτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν εἶναι τακτική. Ὀφείλομεν καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν νὰ ὑποβάλωμεν. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ὑπηρεσίαν προστίθησιν ὁ προϋπολογισμὸς καὶ προσωπικὸν ἐκτάκτων βοηθῶν, ἔχει ἤδη ἀριθμὸν ὑπαλλήλων ὑπὲρ τὸ δέον τῶς μεγάλων ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς μας. Ἡ Κυβέρνησις ὅθεν ἔχει καθήκον ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ πλειοτέραν ταχύτητα εἰς τὰς ἐργασίας του.»

Ἐπὶ τῶν ὁποίων λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν ἔφερε διὰ νόμου τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος προσθήκην, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον μὲ νέαν δαπάνην πρὶν ἢ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ αὐτῆς· ἐσημείωσε λοιπὸν αὐτὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὡς προσωρινήν, ἐπιφυλαττόμενος νὰ φέρῃ τὸν ἀπαιτούμενον νόμον, ὅταν πεισθῇ ὅτι ἡ δαπάνη καθίσταται ἀναγκαία καὶ ἀποτελεσματική.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τῶν Κεφ. 6ϐ ὡς καὶ τὰ τῶν Κεφ. 7 καὶ 8, ἔχοντα οὕτω·

«ΚΕΦ. 6ϐ. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου . .	δρ.	89,440
» 2.	» τοῦ γεν. λογιστηρίου .	»	38,680
» 3.	Ἔξοδα γραφείου τοῦ ὑπουργείου .	»	16,700
» 4.	» » τοῦ γεν. Λογιστηρίου	»	6,700
» 5.	Προσωπ. τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου .	»	101,320
» 6.	Ἔξοδα γραφείου κτλ.	»	14,680

ΚΕΦ. 7. *Ταμεῖα.*

Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν Ταμείων	δρ.	279,160
» 2.	Ποσοστὰ ἐν γένει	»	90,000
» 3.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας Ταμείων . . .	»	16,680
» 4.	Ὑλικὸν ταμιακῆς ὑπηρεσίας . . .	»	11,500
» 5.	Ἔξοδα μεταφορᾶς χρημάτων . .	»	12,000
» 6.	» μεταθέσεως προσωπ. Ταμείων	»	5,000.

ΚΕΦ. 8. *Ἐφορεῖαι.*

Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν Ἐφορειῶν	δρ.	199,020
» 2.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	»	19,300.»

Ὡσαύτως δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ἑκάστου τῶν κεφαλαίων, τοῦ μὲν 6ου ἐκ δρ. 270,520, τοῦ δὲ 7 ἐκ δρ. 414,340 καὶ τοῦ 8 ἐκ δρ. 218,320, ὡς καὶ τὸ Κεφ. 9 ἄνευ ἄρθρων « ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων » ἐκ δρ. 9,289:11 διὰ ψήφων ἕκαστον 72.

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν κεφ. 10 καὶ 11 μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. 10 ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. 10. § 1. *Εἴσπραξις δεκάτων.*

«Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῶν δι' ἀποθήκας ἐνοικιαζομένων ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἐμφιλοχωροῦσι πολλάκις δυσχέρειαι μέγισται καὶ βραδύτητες ἀνυπέρβλητοι· τοῦτο παραβλάπτει οὐχὶ μόνον τῶν ἰδιωτῶν τὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Ἀνάγκη ἑπομένως καταφανὴς ὑπαγορεύει εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπιστείλῃ τὰς αὐστηροτέρας διαταγὰς πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, ἵνα φροντίζωσι καὶ προπαρασκευάζωσιν ἐγκαίρως τὰς καταστάσεις διὰ νὰ πληρόνωνται τακτικῶς τὰ ἐνοίκια.»

Εἰς τὰς ὁποίας ἁπάντων ὁ ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν, ὅτι διέταξε τοὺς Ἐφόρους νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογ|-σμῶν τῶν ἀποθηκαρίων πρὸς ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 72 καὶ τὸ σύνολον ἑκατέρου τῶν κεφαλαίων, ἐχόντων οὕτω·

«ΚΕΦ. 10. *Ἄμεσοι φόροι.*

Ἄρθρον 1	Εἴσπραξις δεκάτων	δρ.	200,000
» 2.	Ὑλικὸν κλ. ὑπηρεσίας δεκάτων .	»	6,000
» 3.	Ἔξοδα ἀπολήψιμα	»	24,000
» 4.	Προσωπ. ἀπαριθμ. ζώων . . .	»	16,000
» 5.	Ὑλικὸν ὑπηρεσίας φόρου ζώων .	»	2,000
» 6.	Ποσοστὰ φόρου ἐπιτηδευμάτων .	»	50,000

Ἄρθρον 7.	Ὑλικὸν κλ. ὑπηρεσίας φόρου οἰκοδομῶν	»	2,500
» 8.	Ποσοστὰ φόρου οἰκοδομῶν . . .	»	30,000».

ΚΕΦ. 11. *Ἔμμεσοι φόροι.*

« Ἄρθρ. 1.	Προσωπικὸν Τελωνείων . . .	δρ.	389,100
» 2.	Ὑλικὸν καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων	»	42,000
« 3.	Οἰκοδ. καὶ ἐπισκευὴ τῶν τελωνείων	»	60,000
» 4.	Προσωπικὸν φρουραγιστηρίου .	»	6,960
» 5.	Ὑλικὸν ὑπηρεσίας χαρτοσήμου	»	33,508
» 6.	Ἔξοδα ἀποστολῆς χαρτοσήμου	»	6,000
» 7.	Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου . . .	»	400,000 ».

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 12 κεφαλαίου, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτως·

«Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ζητεῖται αὔξησις δρ. 5,000. Προτείνουσα τὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ, ὀφείλει νὰ ἐπισύρῃ καὶ αὖθις τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς μὴ εὐαρέστου καταστάσεως τοῦ δημοσίου τούτου καταστήματος καὶ νὰ συστήσῃ τὴν μὴ παραιτέρω ἐξακολούθησιν τυπώσεως ἰδιωτικῶν συγγραμμάτων, διότι εἶναι ἄτοπον, ἐνῷ μεγίστη καὶ ἀνεξήγητος ὑπάρχει βραδύτης περὶ τὴν τύπωσιν δημοσίων ἐγγράφων, τὸ δημόσιον Τυπογραφεῖον ν' ἀσχολῆται εἰς ἱκανοποίησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων πρὸς μεγίστην τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας βλάβην.»

Ὁ ὑπουργὸς ἐπρότεινε ν' αὐξηθῇ κατὰ 1200 δραχμὰς, διότι δὲν ἐσημειώθη κατὰ λάθος ὁ μισθὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου ἐργοστασιάρχου.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἀναβιβάσασα τὴν δαπάνην ἀπὸ 4,560 δραχμῶν εἰς 5,760. Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη καὶ τὰ ἄρθρα 3, 4, 5 καὶ 6 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, παραλειφθέντος ὡς κενοῦ τοῦ 2 ἄρθρου. Ἔχουσι δ' οὕτω·

ΚΕΦ. 12. *Δημόσια καταστήματα.*

«1.	Προσωπικὸν Νομισματοκοπείου . . .	δρ.	5,760
2.	Ἐπισκευαὶ	»	1,280
3.	Προσωπικὸν Τυπογραφείου	»	36,460
4.	Ὑλικὸν κλ. »	»	13,857
5.	Ἐπισκευαὶ »	»	200».

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συ-

νόλου τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 57,575 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Κεφ. 12 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Δόντος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Η. Καμπάνης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Γεώργιος Σκοῦρος		Α. Δεκιγάλας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἀθαν. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Σωτ. Στράτος		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Δημήτριος Νάκος		Γεώργιος Περωτᾶς	
Φίλων Φίλωνος		Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Π. Τανταρίας	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θ. Τσαννετάκης		Κωνστ. Πλαπούτας	
Γεώργιος Κουμοῦνδος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ν. Γρανίτσας		Γ. Πανουργιώτόπουλος	Ν

Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχολίας	
Ἐμμανουὴλ Τσουχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Παναργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Κωνστ. Βλάμης	
Ἰω. Βλασσόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Δεσπόπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάν. Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Θεοδωρίου	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδῆς	Ν	Γ. Νικολάου	
Λ. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	
Γ. Κεραΐας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γαυλιμᾶς	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαχτούρης	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀμμάος	Ν
Ἰωάν. Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰωάννης Ταταράκης		Κυριάκος Πουκρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σκυλαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Π. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριακος Δουζίνας	
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἱερωνύμος Μαυρομιχάλης	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγ. Μάντσαρης	Ν
Π. Κανελλόπουλος			

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 13 κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τῶν ἐκτάκτων δασοφυλάκων πίστωσις μόνον ὅταν ἡ θέσις αὐτῶν πραγματοποιηθῇ· παρετήρησέ τις, ὅτι ὅλη, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἐκ τῶν δασῶν παραγομένη πρόσοδος δαπανᾶται εἰς τοὺς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀφιερωμένους ὑπαλλήλους, διότι, ἐνῷ τὸ ἐκ τῶν δασῶν εἰσόδημα φθάνει εἰς 230,000 δραχμάς, δίδονται εἰς μισθοὺς 130,000. Ἄλλως τε οἱ δασοφύλακες, καί τοι πληρονόμενοι, οὐδ' ἐνθυμοῦνται τὰ χρέη των καὶ περιφέρονται εἰς τὰς πόλεις, οὕτω δὲ τὰ δάση καίονται καθ' ἑκάστην καὶ κινδυνεύουν τὰ ὄρη μας νὰ μείνωσι φαλακρά. Ἐν ᾧ δὲ νόμος ῥητὸς ἐμποδίζει νὰ ἀδηγῶσιν οἱ ποιμένες τὰ ποίμνια εἰς δάση καέντα, τοὐναντίον ἀφίνονται νὰ τὰ φέρουν ἐλεύθεροι, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ὑπάρχει συνεννόησις μεταξὺ δασοφυλάκων καὶ ποιμένων. Νομίζει λοιπὸν ὅτι τὸ καθῆκον τῶν δασοφυλάκων ἠδύνατο νὰ ἐκπληρωθῇ καλλίτερον ὑπὸ τῶν ἀγροφυλάκων· ἐπίσης δὲ θεωρεῖ περιττοὺς καὶ τοὺς δασοφόρους, τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐπιτυχέστερον οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι. Ἐπὶ τέλους φέρων τὰς παρατηρήσεις ταύτας, συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ προνοήσῃ ὅσον ἐνέστι διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐν γένει τῶν δασῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι διὰ νὰ συντηρήσωμεν τὰ δάση θέλομεν βιασθῆ ν' αὐξήσωμεν μάλιστα τὸν ἀριθμὸν τῶν δασοφυλάκων διὰ τῆς προσθήκης 150 περιπλέον, καὶ κατ' αὐτὸν μόνον τὸν τρόπον δύνανται νὰ σωθῶσιν ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἐν γένει καταστροφῆς, καθ' ὅσον οἱ ὑπάρχοντες δασοφύλακες εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς φυλαξιν αὐτῶν. Διὰ τὴν ἀνάγκην λοιπὸν ταύτην τὸ πρῶτον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει φέρει κατὰ τὴν νέαν Σύνοδον, θέλει εἶσθαι τὸ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δασοφυλάκων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὑπουργεῖον δὲν θέλει κάμει χρῆσιν τῆς πιστώσεως πρὶν φέρῃ νόμον κανονίζοντα τὰ τῆς δασοφυλακῆς.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι, ἂν ὁ ὑπουργὸς πρατίθηται νὰ διατηρήσῃ τὰ δάση, πρέπει νὰ φέρῃ νόμον περὶ ὀργανισμοῦ τῆς δασοφυλακῆς, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ μόνη τήρησις τῶν δασῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ *ἐπιστημονικὴ* τήρησίς των, καθ' ὅσον γνωρίζομεν ὁποίαν ἔχουν ἐπιρροὴν τὰ δάση ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρέπει νὰ προνοήσῃ, ὥστε νὰ καταρτισθῶσι καὶ οἱ ἀναγκαῖοι διὰ τὰ δάση ἐπιστήμονες,

καὶ νὰ συσταθῇ, εἰ δυνατόν, καὶ σχολεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἵνα μορφώσωμεν τὰ δάση μας βαθμηδόν.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν δασοφυλάκων, διότι ὅσον καὶ ἂν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμός των, δὲν θέλουν φέρει καλλίτερα ἀποτελέσματα. Ἂν δὲ εἰς τὴν δαπάνην τῶν 130,000 δραχμῶν προστεθῇ καὶ ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν αὔξησιν τῶν δασοφυλάκων, θέλομεν δαπανᾷ πλειότερα τῆς παραγωγῆς ὡς συμβαίνει τοῦτο καὶ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Διὸ ἐπιμένει νὰ ἀντικατασταθῶσιν οἱ δασοφύλακες ὑπὸ τῶν ἀγροφυλάκων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, παραλειφθέντων τοῦ 8 καὶ τοῦ 14 ὡς κενῶν. Ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται·

Ἄρθρ. 13. *Δημόσια κομήματα.*

«1. Προσωπικὸν δασῶν	δρ.	114,600
2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας κλπ. δασῶν . . .	»	15,000
3. Προσωπικὸν διοικήσεως μεταλλείων .	»	15,816
4. Ὑλικὸν κτλ . . » . . . » . . »		480
5 Ἔξοδα ὑπηρεσίας » . . μεταλλείων .	»	160,020
6. Ἔξοδα ἀξορύξεως ὀρυκτῶν	»	106,000
7. Ἔξοδα μετακομίσεως	»	18,000
9. Ἐπισκευαὶ καὶ οἰκοδομ. ὀρυκ. κατασκ.	»	10,000
10. Προσωπικὸν διοικήσεως ἁλικῶν . . .	»	19,560
11. Ἔξοδα ὑπηρεσίας ἁλικῶν	»	9,500
12. Ἔξοδα καλλιεργείας »	»	60,000
13. Ὁμ. μετακομίσεως ἁλάτων	»	68,000».

Ἐπίσης δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν τὸ σύνολον τοῦ 13 κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς 452,976 δραχμάς, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 14 κεφαλαίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ πίστωσις ἄνευ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ γεωμετρικοῦ γραφείου, ὁ μὲν ὑπουργὸς συνήνεσεν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 2, 3, 4 καὶ 5, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἀποδεξαμένη καὶ τὸ σύνολον, ἀναβαῖνον εἰς 137,614 δραχμὰς παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

ΆΡΘΡ. 14. *Δημόσια κτήματα.*

«1. Πρόσωπ. γεωμετρικοῦ γραφείου . . .	δρ.	48,624
2. Ἔξοδα διοικήσεως	»	50,100
3. Ὑλικὸν κλπ. ἔξοδα	»	16,340
4. Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων . .	»	20,550
5. Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα	»	2,000 »

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 15 κεφάλαιον μὴ διαιρούμενον εἰς ἄρθρα, ἐγένατο δεκτὸν διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 73. Ἔγει δ' ὡς ἑρεξῆς·

« ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Διάφορα πληρωμαί.

ΚΕΦ. 15. *Ἐπιστροφαὶ χρημάτων.* 40,000 ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 16 Κεφαλαίου ἠρώτησέ τις πόσα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν σημειουμένων 145,000 δραχμῶν ἀναλογοῦσιν εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, διότι, εἶπε, κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα ἐντὸς τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ περιλαμβάνονται καὶ ἀποζημιώσεις γηπέδων.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ δαπάνη τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ, καθ' ὅσον τὸ δημόσιον πληρώνει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων· ἐπανέλαβεν ὁ ἐρωτήσας, ὅτι δυστυχῶς τὸ δημόσιον συμβαίνει νὰ χάνῃ εἰς πολλὰς δίκας καὶ νὰ πληρώνῃ κατὰ συνέπειαν ἀποζημιώσεις, δικαστικὰ ἔξοδα, δικηγορικὰ κλπ., καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἔρχεται συνήθως εἰς συμβιβασμούς. Διὸ νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταφεύγῃ τὸ δημόσιον εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὴν ἐλαχίστην αἰτίαν, διότι τὸ Δημόσιον εἶναι ὁ γνώμων τῆς εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ πρέπει νὰ ὑποβάλλῃ τὰς αἰτήσεις εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰς τὰ Δικαστήρια, παρ' ὅταν πείθεται ὅτι ἔχει δίκαιον.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι εἰς πολλὰς ὑποθέσεις τὸ δημόσιον συμβιβάζεται, ὅταν πεισθῇ ὅτι πρέπει νὰ πράξῃ οὕτως· ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἐπεθύμει νὰ ὑπεβάλλετο κατ' ἔτος εἰς τὴν Βουλὴν κατάλογος τῶν διεδικασμένων ὑποθέσεων, ἵνα δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸ Σῶμα μίαν ἰδέαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δύνανται νὰ γίνῃ καὶ τοῦτο, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

« ΚΕΦ. 16. *Ἀποζημιώσεις.*

1. Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων 145,000 ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὸ Σύνταγμα οὐδεὶς διορίζεται εἰς θέσιν μὴ νομοθετημένην, ἐνταῦθα τὸ ὑπουργεῖον διώρισε δικηγόρους τοῦ δημοσίου ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις 5, εἰς Ναύπλιον 2 καὶ ἀλλαχοῦ ἀνὰ ἕνα, ἐκανόνισε δὲ διὰ διατάγματος καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο δαπάνην. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι νόμιμον τοῦτο, προτείνει νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ποσὸν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δύναται νὰ πληρώνῃ τὸ κανονισμένον εἰς τὰς ἐργασίας τῶν δικηγόρων.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου δὲν εἶναι θέσις, καὶ μόνον ἀντὶ νὰ δίδῃ τὰς ὑποθέσεις χρηματικῶς, τὰς δίδει ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἀποκοπὴν εἰς τοὺς δικηγόρους. Ἑπομένως ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν ἀντίκειται ποσῶς εἰς τὸν νόμον. Δὲν θέλει δὲ παραλειφθῇ ποτέ, ἐφ' ὅσον διευθύνει αὐτὸς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ σύστημα τοῦ προαγορεύσαντος, διότι εἰς δικηγόρος ἐπληρώθη διὰ μίαν ὑπόθεσιν 4,000 δρχ. καὶ ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν δευτέραν προδικασίαν, ὡς ἐγένοντο καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἄλλως δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου οἱ δικηγόροι ἤγειραν στρεψοδικίας καὶ ἀναβολὰς πρὸς ἐλάττωσιν τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν, καὶ συνάμα δὲν κατέβαλλον τὴν δέουσαν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου.

Ἀντεῖπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι πιθανὸν τὸ σύστημα τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν δικηγόρων νὰ ἦναι καλλίτερον, ἀλλ' αἱ θέσεις των πρέπει νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμου, διότι ἄλλως ἀντιβαίνει πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ συνάμα δύνανται νὰ πληρωθῶσι πολλάκις δι' ὁλοκλήρων μῆνα, καθ' ὃν δὲν εἰργάσθησαν.

Προσέθεκεν ἄλλος, ὅτι ἀφοῦ διὰ τὸν ἁπλοῦν φύλακα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μισθοδοτῆται ἄνευ νόμου, πολὺ μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ γίνηται τοῦτο διὰ τοὺς δικηγόρους, οἵτινες πρὸς τοῖς ἄλλοις πληρώνονται ἀκριβά. Ἀφοῦ δέ, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός, οἱ δικηγόροι πληρώνονται κατ' ἀποκοπήν, ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ν' ἀσχολῶνται πολὺ ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ λαμβάνοντες τὸν μηνιαῖον μισθόν των θέλουν ἐπιδιώκει ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς ὅτι πρέπει νὰ νομοθετηθῇ ἡ θέσις των καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ μὴ ἀναδέχωνται ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς παρατηρεῖ, καὶ μεταξὺ τῶν δικηγόρων αὐτῶν τοῦ δημοσίου ὑπάρχει διάκρισις, καὶ οἱ μὲν πληρώνονται πλειότερον, οἱ δὲ ὀλιγώτερα, τὰ ὁποῖα ἀγγοεῖ ποῦ ν' ἀποδίδωσῃ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου δὲν εἶναι ἐντελῶς μισθοδοσία, ἀλλ' ἀποκοπή, ὡς εἶπεν, ἐργασίας ὅλων τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτοὺς δικῶν· διὰ νὰ ὑπερασπίσουν δὲ τὸ δημόσιον, δὲν ἔχουν ἀνάγκην εἰμὴ μιᾶς πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπουργείου. Ἂν δὲ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν διαρέρῃ, προέρχεται τοῦτο, διότι διαφέρουσι καὶ αὐτοὶ κατά τι καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ νέον σύστημα τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπαναλέγει, ὅτι δὲν θέλει παραιτηθῇ, λυπεῖται μόνον διότι οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικηγόροι τοῦ δημοσίου παραπονοῦνται ὅτι ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν πρὸς 150 δραχ. τὸν μῆνα δὲν εἶναι ἀνάλογος, καὶ τοῦτο μόνον εἶναι τὸ ἄξιον σκέψεως. Ἂν δὲ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δικῶν συνεπείᾳ τοῦ νέου συστήματος, θέλετε ἰδεῖ πάντες πόσον αἱ ὑποθέσεις ἐπιταχύνονται διεξαγόμεναι ἐπαξίως.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἐξαλείψεως τῆς δαπάνης πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Αἰμπρᾶς, μὴ ἀναστᾶσα. Ἐρωτηθεῖσα δὲ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω·

« 2. Ἀντιμισθία δικηγόρων 55,000 ».

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 16 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 200,000 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 71 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Κεφ. 16 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π. Καμπάνης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Γ. Καῖρης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Δημήτριος Νάκος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Ταίλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Π. Ταντᾶρίας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Α. Παπαθανασίου		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἰω. Βλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας		Ν. Λεώπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ο	Γ. Π. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεράνου	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Βελλῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βελαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀθαν. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν

Χ. Χριστόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Π. Κανελλόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης . . . . N
Νικόλαος Μασχούλας . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ν. Πανουριᾶς . . . . . N	Κυριάκος Πανηρόπουλος . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Δημήτριος Σταΐκος . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Π. Πατρινός	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Χρ. Τσαλαμιᾶς . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀνδρέας Η. Χ. Ἀναργύρου . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Ἠλίας Καραπαῦλος . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Ἰω. Σκαβέντζος . . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γ. Νικολάου	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Μιχαὴλ Σολωμός	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . N
Κωνστ. Πλατύς	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . .
Γεώργιος Ναύτης	Ἀναγν. Μάντσαρης. . . . N
Ἀν. Ῥενουάρδος	

Τελευταῖον ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ 17 κεφαλαίου μὴ διαιρουμένου εἰς ἄρθρα ὁμοία ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

« Κεφάλ. 17. Συμψηφισμὸς χαλαγγιτικῶν γραμματίων 100,000 »

Μετὰ ταῦτα προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1856, ἔχοντα οὕτως·

(Ὅρα παράρτημα τῶν πρακτικῶν.)

Ἐπίσης δ' ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθήκης 58,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ὑποβεβλημένου νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 172,720:18 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859, καὶ αὐξήσεως αὐτῆς εἰς 230,720: 48. Ἔχει δὲ ἡ δήλωσις ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἐπιτρέπομεν ὅπως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ὑποβεβλημένου εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν

172,270:18|00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859 αἰτήσηται τὴν προσθήκην τῶν ἑφεξῆς πιστώσεων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κεφ. 11 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν «οἰκοδομαὶ τελωνείων» πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως τοῦ τελωνείου Σύρου δραχ. 45,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κεφ. 14 «οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων» διὰ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ δημόσιον δαπάνην ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν περιζωμάτων, τῶν καταστημάτων τῆς Β. τυπογραφίας, νομισματοκοπείου καὶ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου περὶ πεζοδρομίων . . . . . δραχ. 8,000

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφαλαίου 16 «Ἀποζημιώσεις», διὰ τὴν ἐτησίαν χορήγησιν εἰς τὸν Πέτρον Ἀλαγιώνιον κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1856 νόμον . . . . . δραχ. 5,000

Τὸ ὅλον δραχ. 58,000.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου θέλει τροποποιηθῆ ὡς ἑξῆς·

«Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων τριάκοντα χιλιάδων, ἑπτακοσίων εἴκοσι καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ, δραχ. 230,720:48|00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ. 12,000
» γενικὴν ὑπηρεσίαν	» 64,237:48
» ἔξοδα διοικήσεως	» 149,483
» ἀποζημιώσεις	» 5,000
Τὸ ὅλον	» 230,720:48

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1860, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 6 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, παρελείφθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῶν δύω τελευταίων συνεδριάσεων.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω α') ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000, καὶ β') ἐπίσης περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 408,297:72 διὰ βορβοροφάγους κτλ. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 600,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ὡς λεπτομερέστερον ἐκτίθησι τὰ περὶ τούτου ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐν τῇ συναπτομένῃ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσει αὐτοῦ.

Κρίνω ἑπομένως περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐν τῇ παρούσῃ τοὺς ὑφισταμένους λόγους, οὓς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, πέποιθα ὅτι θέλετε παραδεχθῆ ἐπιψηφίζοντες τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πρὸς ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐπὶ τοῦ

διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. ΙΑ'. α Σύστασις Τηλεγράφου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ πιστώσεως διὰ τὸν Τηλέγραφον.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Τὸ σχέδιον τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τηλεγραφικῆς συμβάσεως ἔπεμψεν ἤδη ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις πρὸς τὸν ἐνταῦθα Πρέσβυν αὐτῆς καὶ ὁσονούπω συνυπογράφεται.

Ἵνα συνδεθῶσιν αἱ ἐσωτερικαὶ τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ μετὰ τοῦ ἐντὸς ὀλίγου ἐγκατατιθεμένου ὑποβρυχίου τηλεγράφου μεταξὺ Ῥαγούζης καὶ τοῦ προσδιορισθησομένου κατὰ τὴν Κυλλήνην τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας σημείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀκτῆς καὶ ἑπομένως μετὰ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἄρευκτον καθίσταται ἵνα ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Πατρῶν τηλεγραφικὴ γραμμὴ, ἧς ἡ κατασκευὴ ἀπερασίσθη ἤδη, ἐπεκταθῆ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Κυλλήνης. Ἡ μεταξὺ τῶν μερῶν τούτων ἀπόστασις ὑπολογίζεται εἰς 75 χιλιόμετρα, ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς ταύτης θέλει ἀπαιτήσει δαπάνην δραχμῶν 27,089, ἤτοι δραχμὰς 10,500 διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ μεταφορὰν τῶν ξυλίνων στύλων, δραχμὰς 4,500 διὰ τὴν ἀνόρυξιν τῶν βόθρων καὶ τὴν ἔγχωσιν τῶν στύλων, δραχμὰς 1,890 δι' ἀφοριστὰς (isolateurs), δραχμὰς 615 διὰ κώδωνας ἐπισχέσεως, δραχμὰς 375 διὰ στρόφιγγας πρὸς στερέωσιν τῶν ἀφοριστῶν, δραχμὰς 4,496 διὰ τὸ σύρμα, δραχμὰς 2,250 διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἔνταξιν τοῦ σύρματος καὶ δραχμὰς 2,463 δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα.

Μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως συνεννοήθημεν διὰ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως ὡς πρὸς τὰς βάσεις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικῆς συμβάσεως· ἐπέμφθη ἤδη πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν τῆς Α. Μ. σχέδιον τοιαύτης καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θέλει συνομολογηθῆ προσεχῶς.

Διὰ νὰ συνδεθῶμεν δὲ μὲ τὴν μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἔλλης καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ Κρήτης ὑποβρύχιον ἠλεκτρικὴν γραμ-

μὴν ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀγοράσωμεν τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου τηλεγραφικὸν καλώδιον, καθὼς καὶ τὸ ἐναέριον ἠλεκτρικὸν σύρμα τὸ συνδέσον τὸ ἄκρον τοῦ καλωδίου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Χίου συσταθησομένου Ἑλληνικοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ. Ἐπὶ τούτῳ ἦλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας Νουβὰλ Κυρίου Δελαμὸρ, καὶ τὸ μὲν καλώδιον, ἔχον μῆκος 74 ναυτικῶν μιλίων, συνεφώνησα διὰ λίρας στερλίνας 12,373, ἤτοι ἐπὶ ἐκπτώσει 5 τοῖς 0|0 κατὰ ναυτικὸν μίλιον ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς, τὸ δὲ ἐναέριον ἠλεκτρικὸν σύρμα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορισμῶν καὶ τῆς πρὸς τοποθέτησιν αὐτῶν ἐργασίας, πρὸς 19 λίρας κατὰ ναυτικὸν μίλιον. Συνετάχθη λοιπὸν τὸ ἀπαιτούμενον σχέδιον συμβολαίου ἀγορᾶς, τὸ ὁποῖον ἐπέμφθη ὡσαύτως πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν τῆς Α. Μ. καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἡ δέουσα ἐντολὴ πρὸς κατάρτισίν του.

Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἐκ τοῦ λόγου ἀκόμη τοῦ νὰ γένωνται κοινωνοὶ τῶν ἐκ τῆς τηλεγραφίας εὐκολιῶν καὶ ὠφελημάτων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ κάτοικοι καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ συσταθῶσι καὶ ἄλλαι ἐσωτερικαὶ γραμμαὶ καὶ ὡς ἀναγκαιότεραι ἐθεωρήθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαμίας καὶ αἱ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Βονίτσης· διὰ δὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν γραμμῶν τούτων καὶ τὴν σύστασιν τῶν σταθμῶν ἀπαιτεῖται δαπάνη δραχμῶν 139,151· ἤτοι δραχμαὶ 2,683 ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρις Ἐλευσῖνος, ἡ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπόστασις ὑπολογίζεται εἰς 19 χιλιόμετρα, δραχμαὶ 58,874 ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Λαμίαν, ἡ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπόστασις ὑπολογίζεται εἰς 163 χιλιόμετρα, δραχμαὶ 1,552 ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Ῥίου, ἡ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπόστασις συνίσταται εἰς 11 χιλιόμετρα, δραχμαὶ 12,000 διὰ τὸ ἀπὸ Ῥίου εἰς Ἀντίῤῥιον ὑποβρύχιον ἠλεκτρικὸν καλώδιον μήκους δύω ναυτικῶν λευγῶν καὶ 1 0|0, δραχμαὶ 43,342 διὰ τὴν ἀπὸ Ἀντιῤῥίου εἰς Βόνιτσαν τηλεγραφικὴν γραμμὴν μήκους 120 χιλιομέτρων καὶ δραχμαὶ 21,000 διὰ τὴν σύστασιν διαφόρων σταθμῶν.

Πρὸς πλήρωσιν ἑπομένως τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν ἀναγκῶν ἀπαιτοῦνται αἱ ἑξῆς πιστώσεις·

α') Διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς ἀπὸ Πατρῶν μέχρι τῆς ἀκτῆς Κυλλήνης. δραχ. 27,089

β') διὰ τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου ὑποβρύχιον ἠλεκτρικὸν καλώδιον λίραι στερλίναι 12,373 ἤτοι δραχμαὶ 350,155:90

ὑπολογιζομένης ἑκάστης λίρας εἰς δρ. 28 καὶ 30, τιμὴν ἀντικαταλλαγῆς.

γ') Διὰ τὸ ἐπὶ τῆς Χίου ἐναέριον ἠλεκτρικὸν σύρμα κτλ. μήκους 20 ναυτικῶν μιλίων πρὸς λίρας στερλίνας 19 κατὰ μίλιον, λίραι 380, δραχ. 10,754

δ') Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐσωτερικῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαμίας καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Βονίτσης δραχ. 139,451

ε') Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς σύρματος καὶ διαφόρων τηλεγραφικῶν εἰδῶν ἐκ Βιέννης, δι' ἔξοδα τηλεγραφείων, μισθοὺς προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἀπρόβλεπτα . . . . . δραχ. 72,550:10

600,000:

Ὅθεν τὴν αἴτησιν τῆς πιστώσεως ταύτης παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ διὰ νὰ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως παρασκευασθῇ καὶ ὑποβληθῇ κατεπειγόντως τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον.

Ἀθῆναι, τῇ 28 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἐπισυναπτόμενον νομοσχέδιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν.

Δι' αὐτοῦ χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 408,297: 72|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ μνησθέντος Ὑπουργείου.

Συνοδεύων δ' αὐτὸ μετὰ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, πέποιθα ὅτι ἐν αὐτῷ εὑρήσετε πᾶσαν ἱκανὴν αἰτιολογίαν πρὸς ἐπιψήφισιν τῆς ζητουμένης πιστώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τετρακοσίων ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων ἐννενήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτῶν ἑβδομήκοντα δύο ἀριθ. 408,297:72|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὰ Κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

Κεφάλ.		Ὑπηρεσία.	Ποσὸν κατ' ἄρθρον Δραχμ.	Λ.	Ποσὸν κατὰ κεφάλαιον Δραχμ.	Λ.
Γ.		Δημόσιος ἀσφάλεια.				
	2	Διοικητικὴ Ἀστυνομία	2480		2480	
Δ.		Δημόσιος ὑγεία.				
	2	Μαιευτικὸν Κατάστημα	520		520	
Ε.		Δημόσιος Οἰκονομία.				
	3	Σχολεῖον τῶν Τεχνῶν	1200			
	8	Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων	1900			
	9	Διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίας Ταχυδρομείων	13755	60		
	10	Μετακομιδὴ γραμμάτων	10525		27380	60
Ϛ.	2	Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν	13289	04	13289	04
		Λιμένες.				
Η.	1	Ἀνέγερσις Φάρων	4000			
	2	Κάθαρσις Λιμένων	298000		302000	
Θ.		Βοήθειαι.				
	1	Γενικαὶ	5000			
	2	Ἰδιαίτεραι	32000		37000	
ΙΒ.		Ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων	25628	08	25628	08
					408297	72

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1859 ἔτους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

ΚΕΦ. Γ'. ἄρθρ. 2.

Ἕνεκα τῆς γνωστῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων ἐν Ἀθήναις τὸ ὑπουργεῖον ὑπεχρεώθη ν' αὐξήσῃ τὰ ἐνοίκια τῶν οἰκιῶν, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς ἀστυνομικὰ καταστήματα καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ σημειωθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου πίστωσις πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν συμφωνηθέντων ἐνοικίων κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

ΚΕΦ. Δ'. ἄρθρ. 2.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐσημειώθη ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ Ταμευτηρίου πίστωσις, αὐξηθέντος τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ **115** εἰς **150** δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἐκτεθέντας λόγους, καὶ πρὸς τούτοις ἀνεπληρώθη ὁ μισθὸς τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ταμευτηρίου, ὡς ἐκ παραδρομῆς ὑπολογισθεὶς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατὰ δραχ. **100** ἔλαττον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ **8** Σεπτεμβρίου **1856** Νόμου προσδιορισθέντος.

ΚΕΦ. Ε'. ἄρθρ. 3.

Τ' αὐτὰ ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις Γ. καὶ Δ καὶ ἄρθροις **2** καὶ **2**.

ΚΕΦ. Ε'. ἄρθρ. 8.

Τ' αὐτὰ ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 3.

Προσετέθη δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ περιπλέον πίστωσις ἐκ δραχ. **700**, ὡς χορηγία τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς διὰ καταστήματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἐνοικιασμένης οἰκίας, ἔπως γένηται προσθήκη ἑνὸς δωματίου ἀναγκαίου εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἕνεκα τῆς ἀναπτυχθείσης ἐργασίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ἰδίως εἰς τὴν διανομὴν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν.

ΚΕΦ. Ε'. ἄρθρ. 9.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προσετέθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις συμφώνως πρὸς τὸν ἀπὸ **17** Μαΐου **1858** ΥΠΗ'. Νόμον διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν συσταθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ταχυδρομείων Σμύρνης, Ἀλεξανδρείας, Βουκουρεστίου, Ἰασίου, Ἰβραΐλας καὶ Γαλατσίου καὶ πρὸς τούτοις διὰ τὰς γενομένας αὐξήσεις τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ταχυδρομικῶν τινων γραφείων, σημειουμένων ὀνομαστὶ ἐπὶ τοῦ

ἐπισυνημμένου ἀναλυτικοῦ πίνακος, παρασταθείσας λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων ἀναπορρύκτους.

ΚΕΦ. Ε'. ἄρθρ. 10.

Διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας ὑπηρεσίαν τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἐφίππων ταχυδρόμων ὁ προϋπολογισμὸς προβλέπει πίστωσιν δρ. **90,000**, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐγκριθὲν ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἀνεβιβάσθη τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ **1859** εἰς δραχ. **100,525**. Ὅθεν παρίσταται ἀναγκαία ἡ σημειωθεῖσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἀναπληρωματικὴ ἐκ δρ. **10,525**.

ΚΕΦ. ΣΤ'. ἄρθρον 2.

Ἐν τῷ ἐν τῇ πόλει Σπάρτῃ ἀνεγηγερμένῳ πρὸ χρόνων δημοσίῳ καταστήματι, ὑπάρχουσι τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας, τοῦ Πρωτοδικείου, τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Ταμείου. Καὶ ἐδύνατο μὲν νὰ θεωρηθῇ ἀρκοῦσα ἡ χωρητικότης τοῦ καταστήματος τούτου ἐν ἀρχῇ· νῦν ὅμως μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν, ἣν φυσικῶς ἔλαβεν ἡ ὑπηρεσία ἑκάστης τῶν εἰρημένων ἀρχῶν, ἀποβαίνει ὅλως ἀνεπαρκὴς, καὶ καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐδρεύουσαι καὶ ἐργαζόμεναι ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ εἰρημέναι ἀρχαί. Ἐπειδὴ δὲ ἀσύμφορος ὡσαύτως εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀποβαίνει ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν ἀρχῶν τούτων καὶ ἡ εἰς τινα μισθωθησομένην πρὸς τοῦτο οἰκίαν ἐγκατάστασις μιᾶς τῶν ἀρχῶν τούτων, ὡς στερῶν τῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ἀρχῶν τούτων καὶ οἱ πολῖται ἔχουσι, διὰ ταῦτα ἐκρίθη ἀναγκαῖον ν' αὐξηθῇ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τὸ δημόσιον τοῦτο κατάστημα· προσκληθεὶς δ' ὁ ἀρμόδιος Μηχανικὸς συνέταξε σχέδιον τῆς γενησομένης αὐξήσεως καὶ προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο δαπάνης, ἀναβαινούσης εἰς δραχ. **13289** καὶ **4/00**.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη δὲν ἦτο γνωστὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅταν συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ **1859**, καὶ πρὸς θεραπείαν αὐτῆς ζητεῖται ἡ διὰ τῆς παρούσης σημειουμένη συμπληρωτικὴ πίστωσις.

ΚΕΦ. Η'. ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φάρου ἐπὶ τῆς νήσου Κέας καὶ τὴν ἀγορὰν φανοῦ τεταρτου μεγέθους ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. **20,000** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Καὶ ἡ μὲν οἰκοδομὴ διὰ μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἀνετέθη εἰς ἐργολάβον ἀντὶ δραχ. **7,300**. Παρηγγέλθη δὲ καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ φανοῦ ἐν τῷ ἐν Παρισίοις ἐργοστασίῳ τοῦ Σῶτερ ἀντὶ φράγκων **10570**, τὰ ὁποῖα, προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ ἀπὸ Παρισίους εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐντεῦθεν μέχρι Πει-

ραιῶς ὑπολογιζομένων εἰς φράγκα 875, ἀναβαίνουσιν ἐν ὅλῳ μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ φανοῦ εἰς φράγκα 11,445, ἤτοι δραχμὰς 12,933 κατὰ τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, ὥστε τὸ ὅλον τῆς πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Πύργου καὶ τὴν προμήθειαν τοῦ φανοῦ δαπάνης ἀναβιβάζεται οὕτως εἰς δραχμὰς 20,233, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς Κέαν μεταφορὰν τοῦ φανοῦ, τοποθέτησιν αὐτοῦ, τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστασίας τῆς οἰκοδομῆς, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκ Παρισίων ἀφίξεως καὶ ἐπανόδου εἰδικοῦ τεχνίτου πρὸς τοποθέτησιν τοῦ φανοῦ ἐπὶ τοῦ Πύργου, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται καὶ ταῦτα ἐν συνόλῳ μέχρι δραχ. 4,000.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους ἀπαιτεῖται ἡ σημειωθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου πίστωσις ἐκ δραχ. 4,000.

ΚΕΦ. Η'. ἄρθρ. 2.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος, μία ἀτμοκίνητος μηχανὴ διὰ βορβορολόγον ὀνομαστικῆς δυνάμεως δεκαπέντε ἵππων μετὰ δύω μικρῶν λεβήτων καὶ ὀρειχαλκίνων σωλήνων τιμᾶται ἀντὶ 1650 λιρῶν στερλινῶν, αἵτινες λογιζόμεναι πρὸς δρ. 28 καὶ 30|00, κατὰ τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν δρ. 46,695. Ὅθεν διὰ τρεῖς τοιαύτας μηχανὰς ἀπαιτοῦνται δραχμαὶ 140,085

Διὰ δὲ τὴν ἐκ Λονδίνου ἀποστολὴν αὐτῶν μέχρι Πόρου καὶ τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς Μηχανικοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ τοποθέτησιν ἐπὶ τῶν κατασκευαζομένων ξυλίνων σκαφῶν δρ. 10,000

Κατὰ δὲ τὸν ὑποβληθέντα παρὰ τοῦ ἐν Πόρῳ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυτάθλου προϋπολογισμὸν, ἡ πρὸς κατασκευὴν ἑκάστου σκάφους, ἔχοντος μῆκος μὲν 70 ποδῶν, πλάτος δὲ 20 καὶ βύρος 10, δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 70,409, ἤτοι δι' ἕκαστον πόδα δραχμαὶ 1,005. Ἀλλ' ἐπειδὴ, κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου ἀποσταλέντα σχέδια βυθοκόρων, ἑκάστη τῶν μηχανῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ μῆκος 92 ποδῶν, κατὰ τὸν ἀνωτέρω προϋπολογισμὸν ἡ ἀξία ἑκάστης θέλει ἀναβῇ εἰς δρ. 92,460· ἄρα διὰ τὰ τρία σκάφη ὁμοῦ ἀπαιτοῦνται . . δραχ. 277,380

Ἐπειδὴ πρὸς τούτοις ἑκάστη ἀτμοκίνητος βορβορολόγος ὑπηρετεῖται ἀπὸ πέντε φορτηγίδας, ἑκάστη δὲ τούτων χωρητικότητος 20 κυβικῶν μέτρων τιμᾶται ἀντὶ δρ. 8,000, τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν φορτηγίδων συμποσοῦται εἰς . . . . . δραχ. 120,000

Οὕτω τὸ σύνολον τῆς προϋπολογιζομένης δαπάνης διὰ τὰς μηχανὰς, τὰ σκάφη τῶν βορβορολόγων, τὰς φορτηγίδας καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν μηχανῶν καὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν σκαφῶν ἀναβιβάζεται εἰς . . . . . δραχ. 547,465

ἐξ ὧν ἀφαιρουμένης τῆς χορηγηθείσης ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1858 πιστώσεως ἐκ . . . δραχ. 250,000

ἀπαιτεῖται ἔτι ἀναπληρωματικὴ ἐκ δραχμῶν . . 297,465

ΚΕΦ. Θ'. ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς νέας πόλεως Κορίνθου ἀπαιτεῖται δαπάνη τις ἀναγκαία διὰ τὴν χωροστάθμευσιν καὶ τὴν διαχάραξιν τῶν ὁδῶν καὶ τὴν κατασκευὴν δύω ἐξ αὐτῶν τῶν κεντρικωτέρων πρὸς εὐκολίαν τῆς συγκοινωνίας· διὰ ταῦτα ἐσημειώθη ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνάλογος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν πίστωσις.

ΚΕΦ. Θ'. ἄρθρ. 2.

Ἐπειδὴ αἱ παριστανόμεναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνάγκαι, ὡς ἐξετέθη καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς πρὸς τὰς Βουλὰς ἐκθέσεσιν, εἰσὶ πολυειδεῖς, ἡ δὲ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσις ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκὴς πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, ἐσημειώθη κατὰ λόγον τῆς δαπάνης τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἡ ἀπαιτουμένη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις.

ΚΕΦ. ΙΒ'. *Κλεισμέναι χρήσεις.*

Ἐνταῦθα ἐσημειώθησαν ὀνομαστικῶς τὰ ὀφειλόμενα ἐκ διαφόρων χρήσεων εἰς διαφόρους πιστωτὰς ποσὰ, ὧν τὸ σύνολον συνίσταται εἰς δραχ. 25,628 καὶ 8|00·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ 1 κεφαλαίου

καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἔχουσι δ' οὕτω·

«*Κεντρικὴ ὑπηρεσία.*

1.	Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου	47,720
2.	Γραφικὰ ἔξοδα	13,000
3.	Βασιλικὰ διάσημα	9,000
4.	Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους	13,000
5.	Ἔξοδα ἀμάξης	3,600
6.	Προσωπικὸν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς	2,640
7.	Γραφικὰ ἔξοδα	800. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 1 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 89,760 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον Α. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Π. Ταντσρίας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρ. Χέρβας	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ἀϋγερινός	Ν	Α. Μαυροειδὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμὴς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀτων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτὴς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Κανεβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Κωνστ. Πλαπούτας	Ν	Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	
Γ. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ν. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμπης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Σ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου		Χ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν

Γεώργιος Μπάστας	N	Δημ. Στάϊκος	N
Ἰωάν. Σκαβέντσος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γ. Νικολάου		Κ. Δουζίνας	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Κωνστ. Πλατύς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	
Ἀν. Ρενουάρδος		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Παναγιώτης Ψάθης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀντ. Ἀρμάος	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Αὐγερινὸς Λέβερωφ	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N	Ἀναγν. Μάντσαρης	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος			

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ 2 κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἀναβαῖνον εἰς 373,580 δραχμάς, παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 74. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα ὡς ἕπεται·

«ΚΕΦ. 2. *Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.*

1.	Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν	317,580
2.	Γραφικὰ ἔξοδα	37,900
3.	Ἔξοδα ἀ. διασκευῆς	7,000
4.	» ταξειδίου τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.	1,500
5.	Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι	9,600. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 3 κεφαλαίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰς τὸν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κείμενον σημειοῦται ἡ δαπάνη συστάσεως προξενείου ἐν Βιτωλίοις, καὶ ἐν τούτοις ἡ σύστασις τοῦ προξενείου τούτου δὲν πραγματοποιεῖται. Ἡ ὑπάρχουσι λοιπὸν λόγοι συστάσεως τοῦ προξενείου τούτου καὶ πρέπει τότε νὰ πραγματοποιηθῇ, ἢ δὲν ὑπάρχουσι λόγοι καὶ τότε πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ δαπάνη, ἵνα μὴ σημειοῦται ἀδίκως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ σύστασις προξενείου ἐν Βιτωλίοις ὡς καὶ εἰς ἄλλα τινὰ μέρη εἶναι βέβαια ἀναγκαία, ἀλλὰ ποτὲ μὲν διὰ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου προσώπου, ποτὲ δὲ δι' ἄλλους λόγους, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἔχῃ τὸ ὑπουργεῖον, δὲν πραγματοποιοῦνται ἀμέσως αἱ θέσεις αὐταί.

Οὐχ' ἧττον ὅμως σημειοῦται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἡ σύστασις προξενείου ἐν Βιτωλίοις, ἵνα, δοθείσης περιστάσεως, πραγματοποιηθῇ, ἐνῷ πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἐθεωρήθη ἀμέσως ἀρεμκτος.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν φράσιν «δι' ἔλλειψιν καταλλήλου προσώπου» διότι, ἐνῷ ἔχομεν τοσούτους ἱκανοὺς καὶ χρηστοὺς πολίτας, εἶναι προσβολὴ ἐθνικὴ τὸ νὰ λέγωμεν, ὅτι δὲν ἔχομεν κατάλληλα πρόσωπα, τὸ ὁποῖον ἄλλως σημαίνει ὅτι εἶναι κατάλληλοι μόνοι οἱ εὑρεθέντες διωρισμένοι εἰς προξενικὰς θέσεις. Ἄλλως τε ἡ σύστασις προξενείου ἐν Βιτωλίοις, ὅπου συγκρούονται δύω στοιχεῖα ἀντίθετα καὶ ὑπάρχει σημαντικὸς πληθυσμὸς, ἐστὶν ἀναγκαία, καὶ πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ πλέον, ἢ κἂν νὰ μὴ σημειοῦται ἄνευ λόγου εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2 καὶ 3 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ 3 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 262,700 δραχμὰς, καὶ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα ὡς ἑξῆς·

«ΚΕΦ. 3. *Προξενικὴ ὑπηρεσία.*

1.	Προσωπικὸν τῶν προξενείων	235,200
2.	Γραφικὰ ἔξοδα	24,500
2.	Ἔξοδα δι' ἐπιθεωρήσεις	3,000. »

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ 4 κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς δραχ. 19,000, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75 κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

«ΚΕΦ. 4. *Ἔξοδα μεταβλητία.*

1.	Ἀποζημιώσεις καὶ βοήθειαι	4,000
2.	Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα	15,000. »

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειρὰν τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν κεφαλαίων ἀ. β'. καὶ γ'. καὶ μὴ ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἔχουσι δ' οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. Α. *Προσωπικόν.*

1.	Ὑπουργείου	28920
2.	Ἀρείου Πάγου	53160

3. Ἐφετῶν 125520
4. Πρωτοδικῶν 341880
5. Εἰρηνοδικῶν 230680

ΚΕΦΑΛ. Β'. *Ὑλικόν.*

1. Ὑπουργείου 9000
2. Ἀρείου Πάγου 6770
3. Ἐφετείων 15180
4. Πρωτοδικείων 65500
5. Εἰρηνοδικείων 21104

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Ὑποδίκων φυλακαί.*

1. Ἐνοίκια φυλακῶν 9000
2. Ἐπισκευαὶ φυλακῶν 4135
3. Μισθοὶ φυλακιτῶν 11000
4. Διατροφὴ ὑποδίκων . . . . . 80000. »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀναβαινόντων τοῦ μὲν α. εἰς δραχ. 780,160, τοῦ β'. εἰς 117,554 καὶ τοῦ γ'. εἰς 104,135, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπίσης ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76, καθ' ἓν προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. Α., τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Κ. Θεοδώρου	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Ἀντ. Βενιζέλος	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Γ. Καΐρης	Ν	Δημήτριος Νάκος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Φίλων Φίλωνος	
Δημήτριος Τσάκρης		Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Π. Ταντσρίας	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Θ. Τσαννετάκης	

Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Α. Παπαθανασίου		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Γ. Π. Γιατράκος	Ν
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Νικόλαος Γρανίτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	
Γεώργιος Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γεώργιος Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης		Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Ναταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Παναπριωτόπουλος		Ν. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	

Ν. Πανουριᾶς	Ν	Ἀντώνιος Ἀρμάος	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Π. Πατρινός		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰλίας Καράπαυλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάστας	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Γ. Νικολάου		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Κωνστ. Πλατύς		Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Παναγιώτης Ψάθης	Ν		

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

«ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.*

1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα κακουργιοδικείων. **8000.**»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου παρετήρησέ τις, ὅτι τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων εἶναι μάλιστα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συντείνουσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἡ διδομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς συγκροτοῦντας τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων πολίτας δὲν ἀναλογεῖ πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεώς των. Συνίστησι λοιπὸν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ ἀνάλογόν τινα αὔξησιν εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη περὶ τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων καὶ θέλει φέρει τὴν δέουσαν αὔξησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα **3, 4, 5, 6, 7, 8** καὶ **9** δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς **368,400** δραχμὰς, παμψηφεὶ διὰ ψήφων **76** κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα ὡς ἑρεξῆς·

«2. Ἀποζημιώσεις συνέδρων 25,000
3. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν 4,500
4. Μεταφορὰ ἀνακριτῶν 800
6. Ἀποζημιώσεις μαρτύρων 299,400
7. Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων 4,400
8. Ἔξοδα δημοσιεύσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων 1,300
9. Ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων . 10,000.»

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα **1, 2, 3** καὶ **4** τοῦ ε'. κεφαλαίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἀναβαῖνον εἰς δραχ. **23,756:06**, διὰ ψήφων **77**, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. Ε'. *Διάφορα ἔξοδα.*

1. Ἐπισκευαὶ δικαστηρίων 200
2. Ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλλήλων 4,000
3. Ἔξοδα προπαρασκευῆς νομοσχεδίων . . 13,900
4. Ἔξοδα πλειαμένων χρήσεων . . . . . 4 656:06.»

Ἐπιλαφθείσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀναγνώσθησαν τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ δ'. κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. Δ'. *Κεντρικὴ διοίκησις*

1. Προσωπικὸν 61,440
2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας . . . . . 11,500.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐκ δραχ. **1200** πίστωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων, καθ' ὅσον τὸ δημόσιον ἔχει ἐν τῇ πρωτευούσῃ πέντε ἐμμίσθους δικηγόρους πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται ν' ἀποτείνηται πρὸς τούτους, ὁσάκις ἔχει ἀνάγκην τῆς γνωμοδοτήσεως δικηγόρων περὶ τινων ὑποθέσεων.»

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οἱ δικηγόροι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τῶν ὁποίων ποιεῖ λόγον ἡ ἐπιτροπὴ, χρησιμεύουσι διὰ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐνῷ ἡ σημειουμένη ἐνταῦθα πίστωσις τῶν **1200** δραχμῶν εἶναι διὰ τὰς δικηγορικὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ζητεῖ παρὰ δικηγόρων ἐπὶ πολλῶν σπουδαίων ὑποθέσεων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 3 ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 4 δ' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτω·

«3. Ἀντιμισθία δικηγορικῶν συμβουλίων 1200

4. Ἀποστολὴ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου . . . 6000.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 5 ἄρθρου, ἐξέθηκέ τις, ὅτι, ὡς παρετηρήθη χθές, ἐνῷ τὰ ἔξοδα τῆς ἁμάξης σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, εἰς τὰ ἀναλυτικὰ φύλλα ἡ δαπάνη αὕτη σημειοῦται ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔξοδα ἁμάξης τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.» Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ τίτλος οὗτος καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὴν σημείωσιν ταύτην ἀφῆκεν ἐπίτηδες ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔξοδα ἁμάξης τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου» διότι εἶπεν, ὅτι ὅταν τὸν διαδεχθῇ ἕτερος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται νὰ μείνῃ ἡ ἅμαξα διὰ μόνον τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου», καθ' ὅσον οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ βαίνουν πεζῇ ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τῆς καταστάσεώς μας. Ἤθελε δὲ καὶ αὐτὸς ἀποφύγει τὴν χρῆσιν ἁμάξης, ὡς ἔπραττεν ἄλλοτε διατελῶν ὑπουργός, ἀλλ' ἤδη ἡ ὑγεία του δὲν τὸ ἐπιτρέπει οὔτε εἶναι εἰς θέσιν νὰ διατηρῇ ἰδίαν ἅμαξαν. Οὐχ ἧττον ὅμως συνενοήθη μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἵνα ἡ ἅμαξα πληρώνηται ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀνεγνωρίσθη ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ διατήρησις ἁμάξης διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Διὸ εἰς μὲν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον μετὰ τὰς λέξεις «ἔξοδα ἁμάξης» νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις «τοῦ ὑπουργείου» ἀπὸ δὲ τοῦ φύλλου τῆς λεπτομερείας νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ τίτλος «ἔξοδα ἁμάξης τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 5 ἄρθρον κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑφεξῆς·

«5. Ἔξοδα ἁμάξης τοῦ ὑπουργείου . . . . . 3600.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ α. κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς 83,740 δραχμάς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ἑκατομμυρίου.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον Α. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Κων. Θεοδώρου	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Π. Καμπάνης	N	Γεώργιος Διαμάντης	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης		Α. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	
Γεώργιος Σκοῦφος		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτὴς	
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	N
Δημήτριος Νάκος	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰωάν. Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Π. Ταντταρίας	N	Α. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γ. Γιολδάσης		Νικόλαος Ματθαίου	N
Ν. Γρανίτσας		Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Γ. Βελῆς	N	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σιρπάνος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Ν. Λεώπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Γ. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεφάνου	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Π. Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Α. Μαυροειδής	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Γ. Κεφάλας		Γεώργιος Μπάστας	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰωάν. Σκαβίντσος	
Γ. Γουλιμής	N	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Κωνστ. Πλατύς	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Ναύτης	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σ. Βαρότσης		Παναγ. Ψάθης	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Δ. Δημητρακόπουλος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Α. Παπαδημητριάδης		Ἀναγν. Παπατσώρης	N
Ν. Καναβός	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημ. Στάϊκος	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος	N	Παντολ. Κουντουριωτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Στ. Καπετανάκης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Κανελλόπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδής	
Νικόλαος Μοσχούλας		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Ἀντ. Μάντσαρης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ β'. κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἀναβαῖνον εἰς 393,040 δραχμὰς, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων

74, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ προηγηθέντι. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. Β'. *Διοίκησις ἐπαρχιῶν.*

1. Προσωπικὸν τῶν νομαρχείων 115200
2. Ὠσαύτως τῶν ἐπαρχείων 220320
3. Ἔξοδα ὑπηρεσίας τῶν νομαρχείων . . . 17000
4. Ἔξοδα τῶν ἐπαρχείων 30520
5. Ἔκτακτα ἔξοδα . . . . . 10000.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ γ'. κεφαλαίου, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

ΚΕΦΑΛ. Γ'. *Δημόσιος ἀσφάλεια.*

1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας . . . . . 120000.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τῶν ἐφεξῆς παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἅπασαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Δὲν ἀρνούμεθα μὲν, ὅτι αὐστηρότης κατά τινων ὀργάνων τοῦ κλάδου τούτου ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἱκανοποιεῖ κατά τι τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν ταύτην, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καθῆκον αὐτῆς νὰ ἐπισύρῃ ὅλην τὴν αὐστηρὰν τοῦ ὑπουργείου ἐπίβλεψιν ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσι πλέον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, αἱ ἀξιόποινοι ἐκεῖναι πράξεις, τὰς ὁποίας δικαστικὰ βουλεύματα ἐπεβεβαίωσαν.»

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ τῶν εἰς δίκην παραπεμφθέντων διαφόρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων πείθεται ἡ Βουλὴ περὶ τῆς αὐστηρότητος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς συντόνου αὐτῆς προσοχῆς ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσιν ὅσα συνέβησαν ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας.

Οὕτω δὲ παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 3, 4, 5 καὶ 6 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, γενομένου ἐπίσης δεκτοῦ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ γ' κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 459,240 διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74. Ἔχουσι δὲ τὰ ἄρθρα ὡς ἀκολούθως·

«2. Διοικητικὴ Ἀστυνομία 108240
3. Ἐνοίκια καὶ σκεύη φυλακῶν 12000
4. Μισθοὶ δεσμοφυλάκων 13000

5.	Διατήρησις καταδίκων	197000
6.	Ποινικὰ ἐργοστάσια	9000. »

Δεκτῶν δὲ γενομένων τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Δ'. ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 4 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ἐντονα μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ ἐπαράτου νοσήματος τῆς λέπρας, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν καταστήματος, τὸ ὑπουργεῖον, μὴ ἔχον πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται δι' ἓν τοιοῦτον κατάστημα, ἐθεώρησε περιττὸν νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσόν τι. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλὴν ὅτι καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς περιστολὴν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5, 6 καὶ 7 κατὰ τὸν πίνακα.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. 663,410 ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Α. Δεκιγάλαν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. Δ. *Δημόσιος ὑγεία.*

Ἄρθρ. 1.	Δημόσιοι ἰατροί	78,700
» 2.	Μαιευτικὸν κατάστημα	6,340
» 3.	Δημόσια λουτρά.	4,370
» 4.	Θεραπευτήρια σπυροκώλου καὶ λέπρας .	30,000
» 5.	Ὑγειονομεῖα	197,860
» 5.	Λοιμοκαθαρτήρια	16,140
» 7.	Ἔκτακτα ὑγειονομικά	30,000. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἐκ δραχμ. 663,410 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Δημήτριος Τσόκρης	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	
Ἠλίας Καραγιάννης . . .	Ν	Ἀ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος . . .	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος . .	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος . .	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .		Κύθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Ν	Νικόλαος Ματθαίου . . .	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . .	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος . . .	Ν
Σταμάτ. Μήτσας		Ν. Λεώπουλος.	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Ν. Γρανίτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος . .	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Ν
Στέφ. Στεφανόπουλος . .	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .		Ἀναγ. Δεδόπουλος . . .	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . .	Ν	Α. Μαυρειδὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης . . .		Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . .		Γεώργ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . .		Κωνστ. Κουρκουμέλης . .	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος		Γεώργ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . .	Ν
Ἰωάννης Λορεντσιάδης . .	Ν	Παναγ. Παπατσώνης . . .	
Θ. Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . .		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χ. Θεοχαράπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλ. Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώρ. Περωτὴς	Ν	Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος . . .	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης. . .	Ν
Βελισ. Νικολαΐδης . . .	Ν	Ν. Καναβός.	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας . . .	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . .	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	Ν

Γεώργιος Μαθεματικωρίτης	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Νικόλαος Πιεράκος		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Ἰωάννης Σαγιέδος	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Παναγιώτης Ψαθᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ν. Πανουριᾶς		Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάχος	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Δημήτριος Βουδούρης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Π. Πατρινὸς		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Πέτρος Κ. Πέτρου	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου		Καλτεμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	
Γεώργιος Μπάστας	Ν	Ἀθηναϊνὸς Ἀθέρωφ	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γ. Νικολάου	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης	
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν		

Παρεδέχθη εἶτα ἡ Βουλὴ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλ. Ε. μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ 2 ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. Ε. Ἄρθρ. 2. *Γεωργικὸν Σχολεῖον ἐν Τίρυνθι.*

«Μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ εἰδικῶς συζήτησιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Γεωργίας καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν τῆς ταχυτάτης συστάσεως Πρακτικῶν Σχολείων τῆς Γεωργίας εἷς τινας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

Ἄρθρ. 4. *Χορηγίαι ὑπαρξέως.*

«Ἐπειδὴ ἐγένετο πολὺς λόγος περὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποστολῆς τῶν ὑποτρόφων εἰς Εὐρώπην, καλὸν θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συστήσῃ πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ὥστε οἱ ὑπότροφοι οὗτοι νὰ ἐκλέγωνται διὰ συναγωνισμοῦ.»

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀσπάζεται καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον τὸ συνιστώμενον μέτρον ἐγγυᾶται πλειοτέραν ἐπιτυχίαν καὶ τὸ μέτρον αὐτὸ θέλει ἐφαρμόζει ὅσον εἶναι δυνατόν, τοῦτο δ' ἔπραξε καὶ πρὸ μικροῦ εἰς δύω ὑποτρόφων ἀποστολὰς εἰς Εὐρώπην.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5, 6, καὶ 7.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 8 λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι ὀλίγαι ἔτι ἡμέραι ὑπολείπονται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰσέτι δὲν ἐπαρουσιάσθη ὁ νέος περὶ γραμματοσήμου νόμος καὶ ἑπομένως ἀγνοεῖ ὁποῖα ἔλαβε μέτρα τὸ ὑπουργεῖον ἵνα μὴ μένωμεν καὶ πέραν τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὑπὸ τὴν διοίκησιν νόμου κατηργημένου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅτι τὸ νέον νομοσχέδιον κατηρτίσθη ἤδη καὶ θέλει προσπαθήσει νὰ τὸ εἰσαγάγῃ εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῆς παρούσης εἰ δυνατὸν συνόδου· προσέθηκέ τις ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου ἀμείκτως, καθ' ὅσον μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς νέας συνόδου, ἐκτὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις συγκροτήσῃ αὐτὴν πρὸ τῆς ὡρισμένης ἐποχῆς, δὲν ὑπολείπονται εἰμὴ δύω μόνον μῆνες, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀμφιβάλλει ἐὰν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ἄλλας παρὰ τὰς τῆς καταρτίσεώς της ἐργασίας.

Οὕτω δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 8 κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 παρατηρήσαντός τινος ὅτι συμφερώτερον θεωρεῖ νὰ δίδηται κατ' ἐπαρχίας ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων ἐδίδετο πάντοτε εἰς ἓν πρόσωπον, καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ὅτι αἱ πολλαὶ διευθύνσεις παρενέβαλλον προσκόμματα εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ δημοπρασία ἀνεβίβασε τὴν δαπάνην εἰς 101 χιλιάδας ἀντὶ 90, ἐνήργησε νέαν δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἥτις ὅμως εἰς τινας μὲν ἐπαρχίας ἐπέτυχεν, εἰς ἄλλας δὲ ἀπέτυχεν ἐντελῶς καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον σύστημα τῆς ἐν συνόλῳ δημοπρασίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 9 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 10, 11 καὶ 12 κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 13, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν, «πρὶν ἡ ἀποφασισθῇ ἐπιχείρισις δημοσίου ἔργου νὰ προηγῆται 1) ἐξ-

τασις καὶ μελέτη περὶ τοῦ ἐπιχειρισθησομένου ἔργου καὶ 2) καταρτισμὸς προϋπολογισμοῦ, καθ' ὅσον οὗτω καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ γνωστῶν βάσεων, καὶ ἡ Βουλὴ χορηγοῦσα πιστώσεις θέλει εἶσθαι ἐν γνώσει τῆς χρησιμάτητος αὐτῶν· παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει δίκαιον καὶ ἀρότου ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπροσπάθησε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τάξιν αὐτὴν καὶ διὰ τοῦτο εἰς πολλὰς ἐργασίας ὑπῆρξε καὶ μελέτη καὶ προϋπολογισμὸς, εἰς ἄλλας ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν τάξιν αὐτήν. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλὴν ὅτι εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἔργα θέλει προσπαθήσει νὰ συμμορφοῦται μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

Οὕτω δὲ γενομένου δεκτοῦ καὶ τοῦ ἄρθρου **13** ὡς καὶ τοῦ ἑπομένου **14**, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δρ. **675,127:96** διὰ ψήφων **80**, ἔχει δὲ οὕτω·

«ΚΕΦ. Ε'. *Δημόσιος οἰκονομία.*

Ἄρθρ.	**1.** Δενδροκομεῖον Ἀθηνῶν	**11660**
»	**2.** Γεωργικὸν σχολεῖον ἐν Τύρινθι	**37960**
»	**3.** Σχολεῖον τῶν τεχνῶν	**32802**
»	**4.** Χορηγία ὑποτρόφων	**50500**
»	**5.** Βραβεῖα καὶ συνδρομαὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας	**56000**
»	**6.** Ἐθνικὴ Τράπεζα	**4800**
»	**7.** Γεωμετρικὰ	**31820**
»	**8.** Γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων .	**40285:96**
»	**9.** Διεύθ. τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων.	**51180**
»	**10.** Ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ .	**19020**
»	**11.** Μετακομιδὴ γραμμάτων	**111100**
»	**12.** Ἀπόδοσις δικαιωμάτων	**100000**
»	**13.** Ἀποζήρανσις ἐλῶν καὶ τελμάτων . .	**123000**
»	**14.** Καταμέτρησις πόλεων	**5000.** »

Ἀναγνωσθεισῶν εἶτα τῶν ἐπὶ τοῦ κεφ. Ζ' ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. Ϛ'. *Δημόσιαι οἰκοδομαί.*

«Πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σωφρονιστικῶν φυλακῶν εἰς Μεθώνην ζητοῦνται ἤδη **60,000** δραχμαί· κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ ὑπουργείου πληροφορίας ἡ ἐπιτροπὴ, πρόκειται ἤδη νὰ ἐκτεθῇ εἰς μειοδοσίαν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἐκ τῶν ὀκτὼ καταστημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐγερθῇ πρὸς τὸν προκείμενον σκοπόν. Εὐχόμεθα νὰ περαιωθῇ τάχιστα ἡ οἰκοδομὴ αὕτη διὰ νὰ

χρησιμοποιηθῇ οὕτω καὶ ἡ κατ' ἔτος ἐμφαινομένη δαπάνη τῶν δραχ. **9000** ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ **6** τοῦ κεφαλ. Γ'. πρὸς ἠθοποίησιν τῶν καταδίκων. διότι μέχρι τοῦδε οὐδὲν κατεδείχθη ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ εἰλικρινῶς ἐκφραζόμενοι ὀφείλομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πεποίθησιν ἡμῶν, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος ὀλίγας ἔχομεν προσδοκίας ὅτι θέλει ἐπιτευχθῇ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπός.

Μετ' εὐχαριστήσεως παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ζητουμένην ἐκ δραχ. **50,000** πίστωσιν πρὸς κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας λίαν ἀναγκαία καθίσταται ἡ κατασκευὴ καὶ ἑτέρας γεφύρας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ κάτωθεν τοῦ χωρίου Μάνεσι τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, ὅπου φαίνονται ἴχνη ἀρχαίας γεφύρας· ἡ κατασκευὴ τοιαύτης θέλει διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας, Γορτυνίας καὶ Ἠλείας.»

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος, παρατηρεῖ ὅτι ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ ἐγίνετο διὰ τῶν καταδίκων, οἵτινες οὐδεμίαν εἶχον γνῶσιν τεκτονικὴν καὶ ἑπομένως τὸ κτίριον ἐγίνετο ἄτεχνον καὶ ἐπισφαλές. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐφρόντισε νὰ συστήσῃ μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἐπέταξε πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ συντάξῃ ἓν σχέδιον τοῦ καταστήματος, τὸ ὁποῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἀκολούθως νὰ διατάξωσι τὰ περαιτέρω.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὰ ἄρθρα **1**, **2** καὶ **3** τοῦ κεφαλ. Ϛ'. δι' ἀναστάσεως ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἐκ δρ. **268,800** διὰ ψήφων **78**, ἔχει δ' οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. Ϛ'. *Δημόσιοι οἰκοδομαί.*

Ἄρθρ.	**1.** Μισθοὶ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας	**8800**
»	**2.** Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . .	**50000**
»	**3.** Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν . . .	**210000**».

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ ἄρθρου **1** τοῦ κεφ. Ζ'. λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2, παρετήρησεν ὅτι μεταξὺ τοῦ δήμου Λυρικίας τῆς ἐπαρχίας Ἄργους καὶ τοῦ δήμου Μαντινείας τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ὑπάρχει ὁδὸς τις ἐπαρχιακὴ, Πόρταις καλουμένη, λίαν ἀπότομος καὶ δύσβατος καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ συμβαίνουσι δυστυχήματα. Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ἀρμόδιοι δῆμοι συντελοῦσι τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ τινες τεχνικαὶ ἐργασίαι, τὰς ὁποίας οἱ δῆμοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς

Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν καὶ περὶ περὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῶν δημοσίων ὁδῶν εἶναι λίαν σπουδαῖον, ἀλλ' ἀπαντῶνται καὶ ἄπειρα προσκόμματα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ νὰ μὴ δαπανᾷ χρήματα εἰς μάτην καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀναχαιτίζεται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν νέων. Οὐχ ἧττον ὅμως ὁσάκις μανθάνει ὅτι ὑπάρχουσι μέρη δύσβατα καὶ ἐπικίνδυνα φροντίζει ἀμέσως νὰ γίνηται ἡ ἀπαιτουμένη καὶ δυνατὴ διόρθωσις, ὡς ἔπραξε τοῦτο εἰς ἓν μέρος μεταξὺ Κορινθίας καὶ Ἄργους καὶ μεταξὺ Σπάρτης καὶ Μεσσηνίας. Θέλει δὲ λάβει ἤδη ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος καὶ διατάξει τὰ δέοντα.

Οὕτω δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 2 δι' ἀναστάσεως ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφ. ἐκ δρ. 478,000 διὰ ψήφων 78, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. Ζ'. *Ὁδοποιία.*

Ἄρθρ. 1. Ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν 100000

» 2. Κατασκευὴ » » . . . . . 378000».

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφαλ. ΙΙ. λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὁ πρὸς τὰ δημόσια ἔργα ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι μέγιστος, διότι κατανοεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν προκύπτει καὶ ἡ εὐδαιμονία του. Ἀλλ' ὁ μέγας αὐτὸς ἐνθουσιασμὸς ἀναχαιτίζεται ἐκ τῆς πενίας, ἕνεκα τῆς ὁποίας οὐδὲν δημόσιον ἔργον δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ δῆμος τῆς Ἀνδρου μὲ προϋπολογισμὸν 12000 μόνον δραχμῶν ἐπεχείρησε κολοσσαῖον ἔργον, τὴν κατασκευὴν λιμένος. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ἦτο ἀρκετὸν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀνάγκην, ἀπεφάσισε νὰ συνδράμῃ τὸ ἔργον, δοῦσα 6000 δραχμάς, τὰς ὁποίας ὅμως ἅπαξ παρέσχε μόνον καὶ ἐπομένως τὸ ἔργον ἔμεινεν ἡμιτελές. Καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὄχθου ἀποδεικνύουσι τρανῶς τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἄνδρου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἄπειρος ἀριθμὸς πλοίων ζητεῖ ἄσυλον καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ καὶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ καὶ τὸ ποσὸν τῶν 6000 δρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος Ἄνδρου, καὶ τὸν ὑπουργὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν δικαίαν ταύτην πρότασίν του.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἐὰν ἀναγνώ-

σητε τὸν πίνακα τῶν λεπτομερειῶν, θέλετε ἰδῇ ὅτι τὸ σημειούμενον ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίῳ ποσὸν διὰ τοὺς λιμένας Θήρας καὶ Νάξου στηρίζεται εἰς νόμους καὶ ἐπομένως ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν βοηθειῶν. Ἀλλὰ πρέπει τάχα νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἡ ζητουμένη βοήθεια, ἢ νὰ νομιμοποιηθῇ διὰ μιᾶς εἰδικῆς πιστώσεως, ἀφ' οὗ πρῶτον ληφθῶσι καὶ τινες περὶ τοῦ ἔργου ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι, ὅπως γείνῃ στερεώτερον, καθ' ὅσον ἠξεύρει ὅτι ἓν μέρος τῆς κατασκευασθείσης προκυμαίας κατεστράφη διὰ τὴν μὴ στερεότητα τοῦ ἔργου;

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι εὐχαριστεῖ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διότι ὁμοφώνως συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ νὰ συνδράμῃ καὶ τὸν δῆμον Σπετσῶν διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος. Ὀφείλει δὲ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν ζητεῖ βοήθειαν καὶ ἡ νῆσος Σπετσῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐν ᾧ καλῶς βεβαίως ποιοῦσα πολλὰς καὶ μεγάλας βοηθείας χορηγεῖ κατ' ἔτος εἰς ἄλλους δήμους καὶ νομίζει ὅτι ἔπρεπε τοιαύτην πρόνοιαν νὰ λάβῃ καὶ διὰ τὸν δῆμον Σπετσῶν, καθ' ὅσον καὶ αἱ Σπέτσαι, ἂν ὄχι πλειότερα, ἔχουσι τοὐλάχιστον τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς λοιποὺς δήμους δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, διότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος μετὰ προθυμίας καὶ ἡρωϊσμοῦ ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της καὶ ἡ νῆσος αὕτη. Ἐζητήσαμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν σύστασιν σχολείου, ἐζητήσαμεν λοιμοκαθαρτήριον, ἐζητήσαμεν φανόν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπάντησε πάντοτε εἰς τὰς αἰτήσεις μας «ἔχετε χρήματα καὶ κάμετε ὅ,τι σᾶς ἀναγκαῖοι.» Ἔχομεν ἀνάγκην ποτίμου ὕδατος, ὕδατα ἔχομεν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐπιστημονική τις ἔρευνα πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἔργου, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ἐξ οἰκείων νὰ ἐκτελέσῃ ὁ δῆμος, ἀλλὰ καὶ ταύτην μᾶς ἀρνεῖται ἡ Κυβέρνησις. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν καθαρσιν τοῦ λιμένος, ὁ δῆμος προὐτίθετο νὰ ἐπιληρωθῇ τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἐμποδίσθη διότι ἠναγκάσθη νὰ πληρώσῃ 2 1|2 χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὴν στρατολογίαν. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν αἴτησίν του καὶ χορηγήσῃ τὴν ζητουμένην βοήθειαν διὰ τὴν κάθαρσιν λιμένος τοσοῦτον σπουδαίου. Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει συστήσει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ταχεῖαν τῆς αἰτήσεώς του πραγματοποίησιν.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. ἡ. «καθάρσεις λιμένων» ἐκ δρ. 11000 ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Δ. Νάκον, συνήχθη κατὰ τὸ

ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ πάμψηφει διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλ. Ζ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . .
Κωνς. Θεοδώρου . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Π. Καμπάνης . . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Δημήτριος Τσάκρης	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Ἰω Λορεντσιάδης . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .
Γεώργιος Σκοῦφος	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γεώργιος Περωτὴς . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Σωτήριος Στράτος . . . N	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Νικόλαος Τσέλιος . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Π. Ταντάρίας . . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Γ. Πανοπριστόπουλος . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Ν. Γρανίτσας	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Γ. Βελὴς . . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . N

Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάχης . . N
Λουκᾶς Στεφάνου	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .	Ἰωάννης Μωριάτης . . . N
Α. Μαυροειδὴς	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . .
Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Γ. Γουλιμὴς . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Σ. Ἀντωνόπουλος	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας . . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Μ. Μιχαλόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Α. Παπαδημητριάδης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ν. Καναβός . . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Νικόλαος Πιεράκος	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Στ. Καπετανάκης . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ν. Πανουργιᾶς	

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 1, κενοῦ ὄντος, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦ. Θ'. Ἄρθρ. 1. *Βοήθειαι γενικαί.*

«Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐν τῷ προκειμένῳ προϋπολογισμῷ φαίνεται κενὸν καὶ πρὸς ἐνθύμησιν μόνον· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἀπέναντι τῶν μεγάλων καὶ προφανῶν ἀναγκῶν δήμων τινῶν τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένων νὰ ἐπαρκέσωσι διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν παλυειδῶν ἀναγκῶν των, τὸ δημόσιον πρέπει νὰ μὴν ἦναι φειδωλόν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἔρχεται εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Ἰδίως δὲ ὀφείλομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν συνδρομήν.

1) Τὸν δῆμον Σπετσῶν διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος τῆς ὁμωνύμου νήσου.

2) Τὸν δῆμον Τριπόλεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραγωγείων τῆς πόλεως.

3) Τὸν δῆμον Τήνου διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος.

4) Τὸν δῆμον Ἄργους πρὸς κατασκευὴν ἀρήνης, χρησίμου διὰ τὸ σταθμεῦον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἱππικόν.

5) Τὸν δῆμον Παμίσσου πρὸς ἀνασκαφὴν τῶν ἐκβολῶν τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ, ἵνα καταστῇ χρήσιμος.»

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν συνδρομὴν πέντε δήμους, ἐν οἷς μετὰ παλλῆς εὐχαριστήσεως εἶδε συγκαταλεγομένην καὶ τὴν ἔνδοξον τῶν Σπετσῶν νῆσον, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν, μέλος ὢν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλησμόνησε καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, τὴν ἐπίσης ἔνδοξον καὶ ἡρωϊκὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου, τὴν κατεραιπωθεῖσαν καὶ πολλαχῶς καταστραφεῖσαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ μολαταῦτα οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης ἀξιωθεῖσαν μέχρι ταῦδε κυβερνητικῆς περιθάλψεως. Ὅτε πέρυσιν ἐσυζητεῖτο τὸ περὶ βυθκόρων νομοσχέδιον, κατὰ πρότασίν του ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι μία τῶν ἀγορασθησομένων βυθκόρων θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος Μεσολογγίου καὶ ἐπειδὴ σήμερον εἰσήχθη νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως διὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, ἐνθαρρύνεται νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ πέποιθεν ὅτι προθύμως θέλει πραγματοποιήσει. Παρακαλεῖ δὲ συγχρόνως νὰ συστήσῃ στενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ λάβῃ ταχεῖαν πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ τοῦ λιμένος Μεσολογγίου, καθ' ὅσον ἐκ τούτων πολλὰ βέλουσι προκύψει καλὰ οὐ μόνον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομὸν τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι δυστυχῶς καὶ ἡ Τῆνος στερεῖται λιμένος, εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὁποίου ὀφείλει τὴν ὕπαρξιν καὶ πρόοδόν της ἡ Σύρος, διότι ἂν ἡ Τῆνος εἶχε λιμένα, τὸ ἐμπόριον ὅλον ἤθελε συγκεντρωθῇ ἐκεῖ διά τε τὸ κεντρικὸν τῆς θέσεώς της καὶ διὰ τὰ ἄλλα τῆς νήσου πλεονεκτήματα. Οἱ κάτοικοι συναισθανόμενοι τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς λιμένος κατώρθωσαν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως νὰ κατασκευάσωσι μίαν προκυμαίαν μικρᾶς ὅμως ἐκτάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἀντιβασιλείας ἐξέτειναν ὀλίγον, ἀλλ' οὐχὶ ὅσον ἔπρεπε διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ πλοῖα ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν νοτίων ἀνέμων. Ὤφειλε λοιπόν, νομίζει, ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὸν λιμένα τῆς Τήνου, οὐ μόνον διότι ὡς ἐκ τῶν τελουμένων ἐκεῖ δύω κατ' ἔτος πανηγύρεων τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια κερδίζουσιν ἱκανὰ χρήματα ἐκ τῶν ναύλων, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον τινὰ ἠθικὸν λόγον, χάριν δηλ. τῶν ξένων ὁμογενῶν μας, οἵτινες ἐρχόμενοι ὡς προσκυνηταί, μετ' εὐχαριστήσεως βλέπουσι τοὺς ἀδελφούς των ζῶντας ἐλευθέρους καὶ ὑπὸ Κυβέρνησιν τακτικήν. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει της συνίστησιν εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν λιμένα τῆς Τήνου, παρακαλεῖ καὶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν πέποιθεν ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως θέλει παραδεχθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀπὸ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ συναδέλφου του λαβὼν ἀφορμὴν, ὡμίλησε περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ λιμένος Ἀνδρου, ὁμολογεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι εἴτε ἐξ ἀπροβλεψίας τοῦ ἐργολάβου, εἴτε ἐξ ἀμελείας τοῦ μηχανικοῦ, τὸ ἔργον τῆς κατασκευῆς προκυμαίας δὲν ἐπέτυχεν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξομαλυνθεισῶν ἤδη ἀναφυεισῶν τινων δυσκολιῶν, πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἔργον ἀποτελεσματικώτερον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἅπαξ δοθεῖσαν βοήθειαν τῶν 6000 δραχμῶν μέχρις ἐντελοῦς τοῦ ἔργου ἀποπερατώσεως, πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει συστήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησίν του.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι ἡ Τρίπολις εἶναι μία τῶν ἱστορικῶν πόλεων τοῦ Κράτους καὶ ὡς ἐκ τῶν παθημάτων καὶ ὡς ἐκ τῶν θυσιῶν της. Εἰς τὴν Τρίπολιν σήμερον συρρέουσι κατὰ Σάββατον ἀπὸ ἓξ ἐπαρχίας πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ἐν τούτοις στερεῖται ὕδατος διὰ τὴν κακὴν τοῦ ὑδραγωγείου κατάστασιν, πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὁποίου εἰς μάτην ὁ δῆμος δαπανᾷ κατ' ἔτος, μὴ δυνάμενος νὰ προβῇ εἰς ἔν ἔργον ἀποτελεσματικώτερον ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησεν

εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον Τριπόλεως, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐλπίζει, θέλῃ νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομήν της, πρέπει πρῶτον νὰ ῥραντίσῃ νὰ πληροφορηθῇ ἐπιστημονικῶς τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν εἰς τὴν κατάρτισιν ἑνὸς ἔργου ὅσον τὸ δυνατὸν τελείου καὶ στερεοῦ.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχεται ὡς συμπέρασμα τῶν διαφόρων προτάσεων τὸ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου καὶ τῶν ἄλλων ἀγορευσάντων βουλευτῶν καὶ ἐνγένει πᾶσα παρουσιαζομένη ὁμοία ἀνάγκη.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης ὁμοφώνως τὴν γνώμην τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 2, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ὅτι εἰς τὸ φύλλον λεπτομερείας σημειοῦνται 90,000 δραχμαὶ διὰ βοήθειαν δυστυχῶν, ἔξοδα κηδειῶν καὶ συνδρομὰς ἐφημερίδων. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι τὸ διὰ συνδρομὰς ἐφημερίδων ἀναγκαιοῦν ποσὸν ἔπρεπε νὰ σημειοῦται εἰς χωριστὸν ἄρθρον, καθ' ὅσον ἡ δαπάνη αὐτὴ οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὰς βοηθείας τῶν δυστυχῶν καὶ τὰς κηδείας. Οὕτω δὲ καὶ ἡ Βουλὴ ἤθελε γνωρίζει πόσα δαπανῶνται εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ πόσας καὶ ποίας ἐφημερίδας συντρέχει ἡ Κυβέρνησις, καθ' ὅσον μάλιστα πολλὰ ὑπάρχουσι παράπονα, ὅτι εἰς τινας μὲν ἐφημερίδας δίδονται πλειότεραι συνδρομαί, ἐνῷ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη εἰμὴ ἑνὸς μόνον φύλλου, εἰς ἄλλας δὲ οὐδεμία.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ πραγορεύσαντος ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις πραγματικῶς θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχῃ ἴδιον ἄρθρον διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος δαπάνην. Πᾶσα Κυβέρνησις ἀληθῶς ἔχει τὰς ἀνάγκας της καὶ ἀπαιτοῦνται ὄργανα δημοσιογραφικὰ διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰς πράξεις της καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐθεώρησε καλὸν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λαμβάνῃ ἓν μόνον φύλλον ἑκάστης ἐφημερίδος, καθ' ὅσον μάλιστα ἐξετάσασα ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πολλὰ μικρὸν ποσὸν δαπανᾷ εἰς συνδρομὰς ἐφημερίδων. Ὡς πρὸς τὴν διαίρεσιν ὅμως τοῦ κονδυλίου, σπουδαῖοι λόγοι ἔπεισαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ μὴ ἀπαιτήσῃ τοῦτον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐλπίζουσα ὅτι ἅμα παρέλθωσιν αἱ ἀνωμαλίαι, ἡ Κυβέρνησις θέλει σημειώσει ἰδιαιτέρως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσὸν καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ περιττὸν νὰ γείνῃ πλειότερος περὶ τούτου λόγος.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι καὶ πάρυσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν βοη-

θειῶν ἐζητήθη πίστωσις καὶ ἐρώτος θέλει ζητηθῇ τοιαύτη. Ἐν τούτοις ἐζητήσαμεν τὸν κατάλογον τῶν βοηθημάτων, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε τὴν αἴτησίν μας ἵνα μὴ ἐκθέσῃ τὰ βοηθούμενα πρόσωπα, τῶν ὁποίων βεβαίως πολλὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν καί τινα ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε μάλιστα νὰ κατέχωσι τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν βοηθουμένων τάξιν; Ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἡ σύζυγος τοῦ μακαρίτου Παναγ. Μπότσαρη, λιμώττουσα καὶ εἰς μάτην ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως. Τίς ἦτο ὁ Παναγ. Μπότσαρης γνωρίζουσι πάντες καὶ θεωρεῖ περιττὸν νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Μπότσαρης, εἷς τῶν πλουσιωτέρων Σπετσιωτῶν, ὑπῆρξε καὶ εἷς τῶν πρώτων ἑταιριστῶν. Ἅμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τοῦ πολέμου, καλοῦσα τοὺς Ἕλληνας εἰς βοήθειαν τῆς ἀγωνιζομένης Πατρίδος των, ὁ Παναγ. Μπότσαρης μεταβὰς εἰς Κρανίδιον, καὶ ὁπλίσας ἰδίαις δαπάναις τὸν ἐκ Κρανιδίου Παπαρσένιον μετὰ πολλῶν ἄλλων, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν πρώτην πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου. Ὁ Παναγ. Μπότσαρης συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν πρώτων τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν καὶ ἀπέθανεν ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ. Ἐν τούτοις ἡ χήρα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ τείνει σήμερον χεῖρα ἐπαίτιδα, ἡ δὲ Κυβέρνησις μόλις πέρυσι διὰ τῆς μεταλαβούσης τοῦ νῦν Προέδρου, ἔδωκεν αὐτῇ 60 δρ. τὰς ὁποίας ἐρώτος τῇ ἠρνήθησαν.

Ὁ Γιάννος Μπουμπουλίνας ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θῦμα τῆς ἐπαναστάσεως· ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ γεννηθεῖσα καὶ ἀνατραφεῖσα μεταξὺ πλούτου, σήμερον ἐκ τῆς πενίας κατήντησε τροφὸς, ἡ ἔκγονος τῆς ἱστορικῆς Μπουμπουλίνας. Καὶ εἰς αὐτὴν, χάριν καὶ πάλιν τῆς μεσολαβούσης τοῦ ἰδίου Κ. Προέδρου, ἐδόθη μικρὰ βοήθεια, ἥτις ὅμως δὲν ἐπανελήφθη καὶ ἐρώτος.

Ὁ Νικόλαος Κατραμάδος ἦτο ὁ Ἰωάννης Βάρκ τῆς Ἑλλάδος, εἷς τῶν πρώτων καὶ περιφημοτέρων καταδρομέων. Καὶ οἱ μὲν Γάλλοι ἐτίμησαν τὸν Ἰωάννην Βάρκ διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ναυάρχου, ἡ δὲ οἰκογένεια τοῦ Ν. Κατραμάδου στερεῖται καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἐνῷ πολλὰς καὶ μεγάλας ὀφείλει αὐτῷ τὸ ἔθνος εὐγνωμοσύνας. Ὅταν πολιορκούμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὸ Ναύπλιον ἐκινδύνευε νὰ παραδοθῇ, ἐφάνη ὀπίσθεν τῶν Σπετσῶν πλοῖον Ἀγγλικὸν, φέρον τροφὰς εἰς τοὺς πολιορκουμένους, καὶ ἂν κατώρθωνε νὰ φθάσῃ εἰς Ναύπλιον, οἱ πολιορκούμενοι ἐσώζοντο. Τίς λοιπὸν νὰ καταδιώξῃ καὶ συλλάβῃ τὸ κομίζον τὰς τροφὰς πλοῖον; Ὁ Κατραμάδος ὁπλίζει 150 ναύτας, εἰσέρχεται εἰς τὸ πλοῖον καὶ καταβάλλων διὰ τῆς τόλμης του τὴν

ἐναντιότητα τῶν ἀνέμων, προφθάνει τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον κάτωθε τοῦ πυροβολοῦντος Ἰτσκαλέ. Ἀλλ' ὁ ἀτρόμητος Κατραμάδος καταφρονῶν τὰς ἀπειλὰς τῶν τηλεβόλων, ὡς κατεφρόνησε καὶ τὴν σφοδρότητα τῶν ἀνέμων, συλλαμβάνει τὸ πλοῖον, ἀφαιρεῖ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα τῶν πολιορκουμένων, καὶ οὕτω προσφέρει εἰς τὴν Πατρίδα του μίαν τῶν μεγαλειτέρων καὶ σημαντικωτέρων ἐκδουλεύσεων.

Ἐπίσης διὰ τὴν χήραν τοῦ Ἰωάννου Ὀρλὸφ ἐδέησε νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν οἱ δύω γερουσιασταὶ καὶ οἱ δύω βουλευταὶ Σπετσῶν διὰ νὰ τῇ δοθῇ πενιχρά τις βοήθεια.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια τούτοις πρόσωπα οὐδέποτε ἠξιώθησαν νὰ λάβωσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν, ἐνῷ 200,000 δρ. δαπανῶνται κατ' ἔτος εἰς βοηθείας πτωχῶν καὶ ἐξ αὐτῶν ἦτο βεβαίως δίκαιον νὰ δίδωνται δύω τοὐλάχιστον χιλιάδες καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σπετσῶν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ σημειουμένων 98000 δρ. ἓξ χιλιάδες χρησιμεύουσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν εἰς διαφόρους Μονὰς ἀποστελλομένων φρενοβλαβῶν. Ἐν τούτοις ὑπῆρχον εἰς Τρίπολιν δύω ἢ τρεῖς φρενοβλαβεῖς, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλαν εἰς Μονὰς, ὅπου ἀντὶ νὰ τύχωσι τῆς ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀπαιτουμένης περιθάλψεως, παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τοὺς ὑπηρέτας, οἵτινες τοσοῦτον κακῶς τοὺς μετεχειρίσθησαν, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ φύγωσι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Τρίπολιν εἰς χείρονα κατάστασιν. Ἐφίστησι λοιπὸν τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅπως τυγχάνωσι πλειοτέρας περιποιήσεως οἱ εἰς τὰς Μονὰς ἀποστελλόμενοι φρενοβλαβεῖς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σπετσῶν ἔκαμε μνείαν διαφόρων ἀτόμων, ἐχόντων διάφορα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους καὶ παρεπονέθη διότι ἐκ τῶν βοηθημάτων δὲν συμμετέχουσι καὶ αὐτά. Ἀκούων τὴν ἐξιστόρησιν τῶν θυσιῶν καὶ ἐκδουλεύσεων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀτόμων, ἐνόμιζεν ὅτι ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς ἤθελε ζητήσει ὑπὲρ αὐτῶν μίαν τινὰ σύνταξιν καὶ οὐχὶ ἐλεημοσύνην. Ἐὰν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν βοηθημάτων θελήσωμεν νὰ χορηγῶμεν ἀνάλογον βοήθειαν καὶ εἰς τοιαύτας οἰκογενείας, οὐ μόνον αἱ 90,000 δρ. δὲν θέλουσιν ἀρκέσει, ἀλλ' οὔτε διακόσιαι, καθ' ὅσον ἐκ τῶν 90,000 αἱ 32,000 δίδονται εἰς βοηθείας παλαιῶν ὑπαλλήλων, αἱ δὲ 50,000 εἰς βοήθειαν πτωχῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγεννῶν ἀνὰ 25000 ἑκά-

στοτε καὶ ἀπὸ 100 μέχρι 3 δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἄτομον, ὀκτὼ δὲ μόνον χιλιάδες μένουσι διὰ συνδρομὴν ἐφημερίδων καὶ ἔξοδα κηδειῶν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς, ἐνῷ πρόκειται νὰ διανεμηθῶσιν 25,000 μόνον δραχμαὶ, δίδονται 32,000 ἀναφοραὶ καὶ ἕκαστος βέβαια ἐννοεῖ ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ συνιστῶντα τοὺς ἀναφερομένους πρόσωπα, καὶ ἀναλόγως αὐτῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀναφερομένων γίνεται ἡ διανομὴ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ πρόσωπα παρουσιάζονται πολλάκις ὑπὸ διάφορα ὀνόματα διὰ νὰ λαμβάνωσι διπλασίαν καὶ τριπλασίαν βοήθειαν, πρὸς ἀποφυφὴν τοῦ τοιούτου ἀτοπήματος, τὸ ὑπουργεῖον συνίστησι μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ἓν ποσὸν 4000 δρ. διὰ νὰ τὸ διανείμῃ αὐτὴ, βεβαιουμένη περὶ τῆς ταὐτότητος τοῦ προσώπου. Ἐὰν λοιπὸν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς συνίστα εἰς αὐτὸν τὰ μνησθέντα πρόσωπα, βεβαίως ἤθελε χορηγήσει καὶ εἰς αὐτὰ ἀνάλογον βοήθειαν. Ἀλλὰ καὶ ἤδη θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ θέλει πράξει ὑπὲρ αὐτῶν ὅ,τι δύναται.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸν πίνακα.

Παρελθούσης δὲ τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ψηφοφορίαν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψάθης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 7 Μαίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν· παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσθήκης δύω βοηθῶν ἀ τάξεως εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὸ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 ὀργανικοῦ τῶν Ταχυδρομείων Διατάγματος καὶ τῶν μετ' αὐτὸ ὑφιστάμενον προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυ-

δρομείων δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀναπτυχθείσης ἐπὶ πολὺ καὶ ὀπηρέαι ἀναπτυσσομένης.

Ἀνάγκη διὰ τοῦτο παρίσταται νὰ προστεθῶσι δύω βοηθοὶ Α'. τάξεως διὰ νὰ συνυπηρετῶσιν εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ διανομὴν τῶν γραμμάτων καὶ λοιπῶν μετὰ τῶν ἐπιτεταγμένων τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ διὰ νὰ διαδέχωνται αὐτοὺς ἐν περιπτώσει κωλύματος· ἐκτὸς δὲ τούτου νὰ συμπράττωσι καὶ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας, ὁσάκις δὲν τοὺς ἐναπσχολεῖ ἡ ὑπηρεσία τῆς παραλαβῆς καὶ διανομῆς.

Ἕνεκα τούτου παρεσκευάσθη τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν Σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων προστίθενται δύω βοηθοὶ Α'. τάξεως, ἕκαστος τῶν ὁποίων θέλει λαμβάνει τὸν διὰ τὴν θέσιν ταύτην κανονισμένον μισθόν.

Ἐξέθηκε δὲ, ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως εἰδοποιεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατ' αἴτησιν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑλλην. ἑταιρίας, ἕνεκα τῆς ἐκ τοῦ πολέμου διακοπῆς τῶν ταξειδίων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Λόϋτ, παρεχώρησεν εἰς αὐτὴν δύω τῶν ἀτμοπλοίων της ἐπὶ δύω μῆνας διὰ νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰ ἐλλείψαντα Αὐστριακὰ, ἵνα μὴ διακοπῶσι τινὲς τῶν τόσον ἀναγκαίων γραμμῶν. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα διατηροῦσι τὸ πλήρωμα τῆς Κυβερνήσεως, μισθοδοτούμενον ὑπ' αὐτῆς, ἡ δὲ διατροφὴ τοῦ πληρώματος καὶ ἡ δαπάνη τῶν γαιανθράκων εἶναι εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις δύναται ἀμέσως νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ἑλλην Ἑταιρίαν χάριν τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς·

Παρελθόντες εἶτα οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 30,000 διὰ τὴν προῖκα τῆς ὑπανδρευθείσης θυγατρὸς τοῦ ἀοιδίμου Γ. Κουντουριώτου· περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν δημ. γαιανθράκων καὶ περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. 202,050 πρὸς κατασκευὴν τελωνιακοῦ καταστήματος, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ ἡ ζητουμένη πίστωσις τῶν δρ. 30,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφορᾷ τὴν προίκισιν μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου γερουσιαστοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου, προβλεπομένην ἀπὸ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1858 νόμου, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ εὑρίσκει εὔλογον τὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑποβληθὲν περὶ ταύτης νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Μπουσδούρης,	Σ. Χ. Στεφανόπουλος,
Ἠλ. Καραγιάννις,	Λευκῆς Λόντος,
Γ. Γουλιμῆς,	Ν. Ματθαίου,

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Μωριάτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοὺς ἐκτεθειμένους λόγους εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων, καθόσον δι' αὐτῶν παρέχεται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ μέσον τῆς καταναλώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου ὀρυκτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰω. Εὐσταθίου,	Γ. Πατριαρχίας,
Ἐμμ. Τσοῦχλος,	Α. Ἀρμάος.

Ἰω. Μ. Σκαδέντσος, εἰσηγητής.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν Πειραιεῖ τελωνιακοῦ καταστήματος, ἀπαιτοῦνται 202,050 δραχμαὶ, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν ἀνέγερσιν τοιούτου καταστήματος, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει νὰ φέρῃ ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 202,050,

τασσομένης ὑπὸ τοῦ Κεφ. 11 ἄρθρ. 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859, καὶ διὰ τοῦτο συνιστῶσα τὴν παραδοχήν του, παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τοιούτων μεγάλων καὶ πολυδαπάνων οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ δίδηται μεγάλη προσοχή, ὅπως ἡ διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρουμένη ἐργασία ἐκτελῆται μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ τῆς στερεότητος.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Νικόλαος Ἰατρὸς, Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος,
Κ. Δ. Βλάμης, Ἰωάννης Μπαλάφας.
Γεώργιος Κονδύλης,

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Θ'. ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὠδεπροσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ Κεφ. Θ'. διὰ ψήφων 80, ἔχον οὕτω·

«ΚΕΦ. Θ'. *Βοήθειαι.*

Ἄρθρον 1. Γενικαί.

» 2. Ἰδιαίτεραι . . . . . 98,000 δ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον Θ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Κωνς. Θεοδώρου . . . N	Θεόδωρος Γρίβας . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Π. Ταντσρίας . . . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Α. Παπαθανασίου . . . . N
Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἀνδρέας Ζίρδας . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γ. Ι. Γιολδάσης . . . . . N
Ἡλίας Καραγιάννης . . . N	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . .
Σωτήριος Στράτος	Γ. Βελῆς . . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Γ. Σιρπάνος . . . . . N

Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμὴς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . .
Ἰωάν. Λορεντσιάδης . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Ἀλέξανδρος Κοντάσταυλος . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισσάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβὸς . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρὸς . . . . N
Θ. Ἰ. Κολοκοτρώνης	Γ. Μαδεμοχωρίτης . . . .
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . N	Γρηγόρ. Πατριαρχέας . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλ. Μοσχούλας . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Νάκος Πανουργιᾶς . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Σ. Κοτανίτσας	Κωνς. Βλάμης . . . . . N
Ἰω. Βαλατόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Δεῶπουλος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Γιατράκος	Παν. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Α. Π. Χ. Ἀναργύρου . . .
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος . . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Ἡλίας Καράπαυλος . . N

Γεώργιος Μπάστας	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Γ. Νικολάου		Κυριάκος Δουζίνας	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς		Δημήτριος Βουδούρης	
Κων. Πλατὺς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Ἀν. Ρενουάρδος	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγ. Ψάθης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀντ. Ἀριμὰς	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀναγ. Παπατσώρης	N	Ἀναγ. Μάντσαρης	N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος			

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ Κεφ. ά. μετὰ τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

ΚΕΦ. 1. *Ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς Πρωτευούσης.*

«Ἐκτὸς τῶν ψηφισθέντων ἤδη ποσῶν διὰ προηγουμένων προϋπολογισμῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ζητεῖται διὰ τοῦ παρόντος προϋπολογισμοῦ ἔτι πίστωσις **50,000** δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης. Ἐννοοῦμεν κάλιστα καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἠθικὸν συμφέρον πρὸς καλλωπισμὸν τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου, καὶ διὰ τοῦτο παραδεχόμεθα τὰς γενομένας θυσίας τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ αὐτῆς· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν κωλυόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνηται πρόνοιά τις καὶ περὶ τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκτὸς τῶν δαπανωμένων ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πρωτευούσης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, διάφορα δωρήματα τῶν ὁμογενῶν ὁριζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τῆς Κυβερνήσεως τὴν διάθεσιν διατίθενται πάντοτε ὑπὲρ τῆς Πρωτευούσης. Δὲν μᾶς ὠθεῖ εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην στενὸν ἐπαρχιακὸν πνεῦμα, ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ῥυθμός τις μεταξὺ τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτευούσης· οὗτος δὲ καταστρέφεται, ὅταν αἱ πρῶται παραμελῶνται ἐντελῶς. Προτείνοντες ὅθεν τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πρέπει εἰς τὸ μέλλον τοὐλάχιστον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ τινων πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν ὁ καλλωπισμός. Ἑτέραν τινὰ παρατήρησιν στενῶς συνδεομένην μὲ τὴν προκειμένην πίστωσιν ὀφείλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν. Αὕτη ἀποβλέπει τὸν καταρτισμὸν ὁριστικοῦ τῆς πρωτευούσης σχεδίου, μὴ μεταβαλλομένου καθ' ἑ-

κάστην· διότι προβλέπομεν μετὰ λύπης, ὅτι, ἂν δὲν καταρτισθῇ τάχιστα τοιοῦτον, μετὰ 10 ἔτη τὸ δημόσιον θέλει ἀναγκασθῇ νὰ δαπανήσῃ πρὸς κατεδάφισιν οἰκοδομῶν ἤδη ἀνεγειρομένων· οὕτω δὲ τὸ πολυέξοδον τῆς πρωτευούσης σχέδιον θέλει ἐπιβαρύνει καὶ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.»

Ἐπὶ τῶν ὁποίων λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἐξήγησεν ἀλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ χορηγήσῃ ἐν ποσὸν διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, ἢ μᾶλλον τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου καὶ διὰ νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ καὶ σήμερον τὰ αὐτά, περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ βεβαίως, ὅτι δὲν ὁρίζει νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομήν της καὶ εἰς ἄλλους δήμους. καὶ ἂν ῥίψητε ἓν βλέμμα εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων ἐτῶν, θέλετε ἰδεῖ πάντοτε σημειουμένας τοιαύτας βοηθείας καὶ ἑπομένως συμφωνεῖ καὶ οὗτος μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

Συμμεριζόμενος δὲ ἐπίσης καὶ τὰς ἄλλας περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, λέγει, ὅτι πρὸ πολλοῦ διέταξε νὰ συνταχθῇ ἓν τακτικὸν τῆς πόλεως σχέδιον, τὸ ὁποῖον περαιωθὲν ὑπεβλήθη εἰς μίαν ἐπιτροπήν, ἐπιτηδες συσταθεῖσαν, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ σχέδιον αὐτὸ νὰ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας μεταῤῥυθμίσεις καὶ οὕτω νὰ καταστῇ τὸ σχέδιον ὁριστικόν, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεμία νὰ ἐπενεχθῇ ἄλλη μεταβολὴ ἐκτὸς ἀφεύκτου ἀνάγκης.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι μὴ ἔχων νὰ εἴπῃ τι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι εἰς τῶν δήμων, οἵτινες ἔχουν ἀνάγκην πυτίμου ὕδατος εἶναι καὶ ὁ τῆς Τριπόλεως, ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ ὑδραγωγείου, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὁποίου ἐγένοντο ἄλλοτε προκαταρκτικαί τινες ἐργασίαι καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον ἐψηφίζετε πάντοτε ποσόν τι διὰ τὸ ἔργον αὐτό, πέρυσι δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἰδιαίτερος ἐπὶ τούτῳ φόρος καὶ ἂν μικρά τις ἐδίδετο προσοχή, πρὸ πολλοῦ ἤθελεν εἶσθαι συνηγμένον τὸ ποσὸν ἴσως τῆς ὅλης ἀπαιτουμένης δαπάνης. Παρακαλεῖ ἑπομένως τὸν ὑπουργὸν νὰ τῷ εἴπῃ εἰς ποίαν εὑρίσκεται κατάστασιν ἡ ὑπόθεσις αὕτη.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡς γνωρίζουσι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν, ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας πορίζεται τὰ ὕδατά της ἀπό τινα θέσιν δύω ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως. Ὑπῆρχε παλαιὸν ὑδραγωγεῖον, τὸ ὁποῖον ὅμως κατέπεσεν εἰς πολλὰ μέρη. Ὁ δὲ δῆμος ἐδαπάνα κατ'

ἔτος δύω μέχρι 2 1/2 χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες ὅμως ἐδαπανῶντο εἰς μάτην, διότι ὑπῆρχεν ἀνάγκη ῥιζικῆς τινος ἐπισκευῆς. Πρὸ πολλοῦ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον ἐζήτησε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς φόρος, τὸ ζήτημα ἦλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον πρὶν ἢ εἰσάξῃ τὸν ἀνήκοντα περὶ τούτου νόμον, ἐζήτησε νὰ μάθῃ, ἂν ὑπῆρχε προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ἂν τὸ ἔργον ἦτο κατορθωτὸν, εἰς πόσον ἤθελον ἀνεβῇ τὰ ἐκ τοῦ φόρου εἰσπραχθησόμενα καὶ ἄλλας τοιαύτας πληροφορίας, ἔπεμψε δὲ καὶ μηχανικὸν, ὅστις συντάξας τὸν προϋπολογισμὸν, ἀνεβίβασε τὴν δαπάνην εἰς 40,000 δρ. ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἀνέβαινεν εἰς 4 ἢ 5,000 δραχμάς. Ἠρώτησε τότε τὸ Δημοτ. Συμβούλιον πῶς θέλει συμπληρώσει τὸ ποσὸν τῶν 40,000 δρ. τὸ δὲ Συμβούλιον ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ὅλην τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν, ἀλλὰ κατὰ μικρόν, ἢ ἂν ἀποφασίσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὅλον, τότε θέλει ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς ἓν δάνειον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐξοφλήσῃ κατὰ μικρὸν μέ τινα ἐλαφρὸν τόκον. Οὕτω λοιπὸν βλέπετε, ὅτι ὅλαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο καὶ μετὰ μικρὸν ἴσως γενῇ ἔναρξις τοῦ ἔργου.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύτας, ὅτι νομίζει ἄδικον νὰ ὑποβληθῇ ὁ δῆμος εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτου ἔργου, καὶ νὰ μὴ ἀπολαύσῃ τοὐλάχιστον τὸ πλεονέκτημα νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον μίαν προκαταβολὴν καὶ ἀπαλλαγῇ οὕτω τῆς πληρωμῆς τόκου, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς ἄλλας ἐπίσης σπουδαίας ἀνάγκας. Πιστεύει λοιπὸν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδόλως θέλει δυσκολευθῇ νὰ προκαταβάλῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν ποσότητα.

Ἐξέθηκεν ἄλλος ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὑπὸ σ ζήτησιν κεφαλαίου, ὅτι χάριν καλλωπισμοῦ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις κατεδαφίσθησαν οἰκίαι καὶ πολλοὶ ἰδιοκτῆται μένουσιν ἄνευ ἀποζημιώσεως πρὸ τριάκοντα ἤδη ἐτῶν καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀγαθὸν νὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς δικαίωσιν τῶν στερηθέντων τῆς ἰδιοκτησίας των πολιτῶν, ἀφ' οὗ μάλιστα οἱ δῆμοι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ὁρμώμενος ὁ ὑπουργὸς εὐηρεστήθη νὰ σας πληροφορήσῃ, ὅτι ἐπιτροπὴ συνεστήθη διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ συνταχθὲν σχέδιον καὶ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας μεταῤῥυθμίσεις καὶ οὕτω καταῤῥτισθῇ τὸ σχέδιον ὁριστικόν. Ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα χρονολογεῖται πρὸ

25 ἤδη ἐτῶν, ἅπασαι δὲ αἱ οἰκοδομαὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς σχεδίου τῆς πόλεως. Τί λοιπὸν ἐννοοῦσι λέγοντες, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς πόλεως καταῤῥτίσθη καὶ ὅτι μεταῤῥυθμίσεις θέλουσι λάβει χώραν καὶ τότε νὰ καταστῇ τὸ σχέδιον ὁριστικόν; ὅτι δηλ. θέλει γενῇ νέον σχέδιον τῆς ἄλλοτε σχεδιαθείσης πόλεως; Ἀλλ' εἶναι ἆρά γε δίκαιον νὰ ὑποστῇ ὁ δῆμος ἅπασαν τὴν ἐκ τοῦ νέου σχεδίου προκύψουσαν ζημίαν; Δὲν εἶναι βέβαια ἐναντίος εἰς τὸν σκοπούμενον καλλωπισμὸν, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ δίκαιον νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ καλλωπισμὸς ἐκ τῶν ὀστῶν τῶν κατοίκων καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν καταθλίψεων καὶ δικαίων παραπόνων τῶν πολιτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι μέχρι τοῦδε ἀπεφασίζετο ἓν σχέδιον, τὸ ὁποῖον εἷς νέος ὑπουργὸς κατέστρεφε καὶ διέτασσε τὴν σύνταξιν νέου καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἀσφάλεια ἰδιοκτησίας. Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἀναγνωρίσας εἶδε τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀποφασισθῇ τέλος ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ὁριστικὸν τῆς πόλεως σχέδιον. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἂν καὶ ὑπῆρχε πάντοτε ἓν σχέδιον, εἰς πολλὰ μέρη δὲν διετηρεῖτο καὶ οὕτως εἰς μίαν γραμμὴν τοῦ σχεδίου ἐδίδετο ἀκολούθως ἄλλη διεύθυνσις καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ συνέβησαν ἀδικήματα. Ἔλαβε λοιπὸν τὸ μέτρον τοῦ νὰ διατάξῃ γενικὴν καταμέτρησιν ὅλων τῶν ὁδῶν καὶ συγχρόνως λεβὴς ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα Διατάγματα, ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ ποῦ ὑπάρχουσιν ἀταξίαι καὶ οὕτω νὰ λάβῃ μίαν τινὰ ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πόλεως. Δὲν δύναται ὅμως ἀπὸ τοῦδε νὰ εἴπῃ τίποτε περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποζημιώσεως, ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν ἐφαρμόσοντα τὸ ὁριστικὸν σχέδιον ὑπουργὸν νὰ λάβῃ ἓν κατάλληλον περὶ τούτου μέτρον.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ ληφθῇ ἡ αὐτὴ πρόνοια καὶ διὰ τὸν καλλωπισμὸν ἄλλων πόλεων, ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, καὶ νομίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν δικαίαν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς παρατήρησιν, οὐχὶ βεβαίως κρημνίζουσα τὰς ὑπαρχούσας οἰκίας, ἀλλὰ φροντίζουσα, ὥστε αἱ νέαι οἰκοδομαὶ νὰ γίνωνται ἐπὶ ἑνὸς σχεδίου, ὥστε κατὰ μικρὸν νὰ μορφωθῶσι καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐὰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον προφασισθῇ, ὅτι δὲν ἔχει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν μηχανικῶν, φρονεῖ, ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη δύναται ν' ἀναπληρωθῇ, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ νὰ καταπέσσῃ εἰς

τὸ σῶμα τῶν μηχανικῶν τοὺς ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐξερχομένους μαθητάς.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ψηφοφορίας κατ' ἀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τοῦ Κεφ. 1 ἄνευ ἄρθρου «ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους» ἐκ δρ. 50,000, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 91.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Α. ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἐκ δρ. 50,920 διὰ ψήφων 81, ἔχον οὕτω·

«Κεφ. Α. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 1. Προσωπ. τοῦ ὑπουργείου 42,420

» 2. Ἔξοδα . . . . » . . . . . 8,500 ».

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Κεφ. Β'. κατὰ τὸν πίνακα, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. ὑπουργὸς ἀνέγνω δήλωσιν περὶ προσθήκης 25,000 δρ. εἰς τὸ ἄρθρον 6, μεταβαλλόμενον οὕτω·

«Ἐκκλησιαστικαὶ ἐξωτερικαὶ δαπάναι . . δρ. 27,480 ».

Ἐκ δὲ τοῦ φύλλου λεπτομερείας γινομένης τῆς ἀκολούθου μεταβολῆς· «Ἄρθρον 6. § 1. Μισθὸς τοῦ ἐφημερίου καὶ Νεοκώρου τῆς ἐν Μοναχῷ Ἐκκλησίας . . . . . δρ. 2,480

§ 2). Χορηγίαι εἰς ὁμοδόξους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκκλησίας, ἱεροτελεσταὶ κ. λ. . . . . » 25,000 »,

Διεσαφήνισε δὲ ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάρχουσι πολλαὶ ἑλληνικαὶ κοινότητες, αἵτινες ἔχουσι συστήσει μικρὰ παρεκκλήσια, τὰ ὁποῖα ὅμως τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συντηρήσωσι καὶ πολλάκις ἀπευθύνησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦσαι συνδρομήν, ἐσχάτως μάλιστα μία κοινότης ἐν Μεσσήνῃ, ζητήσασα τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἔγραφεν, ὅτι ἄνευ αὐτῆς ἤθελε ἀναγκασθῇ νὰ παραχωρήσῃ τὸ παρεκκλήσιον εἰς ἄλλην κοινότητα, ὅπερ συνέβη καὶ εἰς μίαν κοινότητα ἐν Ἀμστερδάμ. Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τοιούτων αἰτήσεων ζητεῖται ἡ πίστωσις τῶν 25,000 δραχμῶν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα προεβέβη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6, ὅπως ἐτροποποιήθη καὶ μὲ τὴν προσθήκην τῶν 25,000 δρ. ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 7, 8 καὶ 9, παραδεχθέντα ὡσαύτως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. ἐκ δρ. 197,137: 88 διὰ ψήφων 85, ἔχει δ' οὕτω· «ΚΕΦ. Β'. Κλῆρος.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιμίσθια συνοδικῶν . . . . δρ. 27,360

Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα . . . . . » 3,075

» 3. Ἐπίδομα Ἐπισκόπων . . . . . » 108,000

» 4. Μισθοὶ ἱεροκηρύκων . . . . . » 21,600

» 5. » Ἐκκλ. μουσικῶν . . . . » 4,200

» 6. Ἐκκλησ. ἔξετ. δαπάναι . . . . » 27,480

» 7. Προπαρασκευαζόμ. διὰ τὸν Κλῆρον » 3,600

» 8. Περιθάλψεις . . . . . » 1,800

» 9. Τάκοι . . . . . » 22:88

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. Γ'. μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Καὶ ἄλλοτε παρετηρήθη, ὅτι τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους πρέπει νὰ λάβῃ τὸν θεμελιώδη ὀργανισμόν του· καὶ ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε παραλείψει σπουδαῖον καθῆκον αὐτῆς, ἂν δὲν ὑπεμίμνησκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου. Καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑδρῶν, καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς διαρκείας ἑκάστου μαθήματος, καὶ ἡ ἀμοιβὴ περὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, καὶ αἱ σχέσεις τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ἐξετάσεων ἁρμονικώτερος πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, εἰσὶ περισπούδαστα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κανονισθῶσι διὰ νέου ὀργανικοῦ νόμου, διότι ἄνευ αὐτῶν τὸ Πανεπιστήμιον, περὶ ὃ συγκεντρώνονται ὅλαι ἡμῶν αἱ ἐλπίδες, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἀποφέρῃ τοὺς ὡς προσδοκᾷ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, καρπούς.»

Ἐφ' ὧν λαβὼν τὸν λόγον ἐξῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ζήτημα χρονολογεῖται πρὸ 22 ἐτῶν καὶ ἐπομένως δὲν ἐκπλήττει αὐτόν. Εἷς νόμος περὶ Πανεπιστημίου ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1836 ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ὅτε τὰ τῆς πολιτείας διεφέροντο ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον· ἐπανελθὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἐκδοθέντα διατάγματα, τινὰ μὲν ἐτροποποίησεν, ἄλλα δὲ ἐπεκύρωσε καὶ ἄλλα ἀπέρριψε. Κατὰ τὸ 1837 ἐξεδόθη ἕτερος προσωρινὸς νόμος, τοῦ ὁποίου ἓν ἄρθρον διελάμβανεν, ὅτι μία ἐπιτροπὴ θέλει συγκροτηθῇ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα διὰ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν νόμου ὁριστικοῦ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συστηθεῖσα καὶ μέλη ἔχουσα τὸν μακαρίτην Γεννάδιον, τὸν μακαρίτην Ὀλλεριχον,

τὸν Φαρμακίδην, τὸν μακαρίτην Κ. Σχινᾶν καὶ ἄλλους συνέταξε κατὰ τὸ 1838 τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μακαρίτης Γλαράκης, συνέταξε κατὰ τὸ 1839 ἓν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι, φαίνεται, πολλαὶ αὐτοῦ διατάξεις δὲν εἶχον εἰσέτι ὡριμάσει, καθ' ὅσον ἔλλειπεν ἡ ἐγχώριος πεῖρα. Ἐκτοτε διῆλθον 25 ὑπουργοί, οἵτινες βεβαίως εἶχον τὸ συμφέρον νὰ προσκολήτωσι τὸ ὄνομά των εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἔλθωσιν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, διότι, καὶ πάλιν λέγει, πολλαὶ διατάξεις δὲν εἶχον ὡριμάσει καὶ παράδειγμα φέρει μίαν τοιαύτην διάταξιν, ἥτις ἐμπεριείχετο εἰς ὅλους τοὺς συνταχθέντας ὀργανισμοὺς καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ 5ετίαν ἐπαύοντο αὐτοδικαίως ὅλοι τοῦ Πανεπιστημίου οἱ Καθηγηταὶ καὶ ἐσχηματίζετο ἐκ νέου τὸ προσωπικόν. Οὕτω δὲ παρῆλθον 15 ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ἓν νέον νομοσχέδιον, ἀντικατέστη ἡ διάταξις αὕτη ὑπὸ μιᾶς ἄλλης, καθ' ἣν δὲν ἔπαυον μὲν οἱ Καθηγηταί, ἀλλὰ μετὰ 5ετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ διορισθῇ Καθηγητής, ἐὰν δὲν εἶχε προσόντα τινά, ἅτινα ὁ νόμος ἐκεῖνος ὡριζε. Βλέπετε λοιπόν, ὅτι ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲν ἠδυνήθη νὰ ὡριμάσῃ μία ἰδέα. Βεβαίως καὶ αὐτός, ὡς καὶ οἱ προκάτοχοί του, εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ δὲν δύναται οὔτε αὐτὸς νὰ εἴπῃ, ἂν τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡρίμασεν ἤδη ἢ οὔ, τὸ βέβαιον δὲ εἶναι, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ τὸ ἐνῆκον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει πλείστας πιθανότητας νὰ εἴπῃ, ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ εἰς μίαν τῶν προσεχῶν συνόδων. Ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἀξία καὶ ἱκανότης τῶν Καθηγητῶν ἀνεπλήρωσε τὴν ἔλλειψιν τοῦ κανονισμοῦ, καθὼς καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν φοιτητῶν τοὐλάχιστον ἐπὶ τῆς ὑπουργίας του ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12, ἀναγνωσθεισῶν τῶν παρατηρήσεων τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, συνιστώσης τὴν σύστασιν γυμνασίων ἐν Χαλκίδι, Μεσσηνίᾳ, Μεσολογγίῳ καὶ Λακεδαίμονι, λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐξέθηκεν ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐξακολουθεῖ βεβαίως νὰ ἔχῃ καὶ τώρα τὴν αὐτὴν γνώμην. Καὶ ἄνευ ὅμως τούτου πέπεισθεν, ὅτι ἡ ὑπουργὸς θέλει φροντίσει διὰ τὴν σύστασιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Γυμνασίων καὶ ἰδίως ἐκείνου τοῦ Μεσολογγίου, περὶ οὗ πολὺς πολλάκις ἐγένετο λόγος καὶ πολλαὶ ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸ 1837 καὶ 1838 ἐσυστήθη καὶ ἐν Μεσολογγίῳ Γυμνάσιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἓν ἔτος μετὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ διὰ τὴν ἔλλειψιν μαθητῶν, τὸν δὲ καθηγητὴν διώρισεν ἀλλαχοῦ. Ἔκτοτε δὲ μεγάλαι ἀπηντήθησαν δυσκολίαι εἰς τὴν σύστασιν Γυμνασίου ἐν Μεσολογγίῳ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ μόλις κατώρθωσε νὰ συστήσῃ τινὰ, ὅπου πολλαὶ ὑπῆρχον ἀξιώσεις, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κατ' ἀρχὰς ἀτελῆ καὶ μόλις ἐσχάτως κατώρθωσε τὴν ὁπωσοῦν τελειοτέραν κατάρτισίν των. Μένουσιν ἤδη τὰ Γυμνάσια Καλαμῶν, Σπάρτης, Χαλκίδος καὶ Μεσολογγίου καὶ μάλιστα ἐν Καλάμαις παρατηρεῖ, ὅτι φοιτῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖον 300 μαθηταί, ἐν ᾧ εἰς ἄλλα Σχολεῖα, ὅπου ὑπάρχουσι καὶ Γυμνάσια δὲν ὑπάρχουσι πλέον τῶν 150. Ὑπάρχει λοιπὸν μεγίστη ἀνάγκη τῆς συστάσεως τῶν Γυμνασίων καὶ ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ ὁ προκαταρκτικὸς, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει τὸ ἴδιον αἴσθημα καὶ φλέγεται ὑπὸ τῆς ἄκρας ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, διότι ἐλλείπουσιν οἱ Καθηγηταί. Διαβεβαιοῖ ὅμως τὸν προκαταρκτικὸν αὐτὸν, ὅτι ἅμα δυνηθῇ νὰ εὕρῃ προσωπικὸν, θέλει προβῆ εἰς τὴν σύστασιν Γυμνασίου ἐν Μεσολογγίῳ, ὅσον τὸ δυνατὸν τελειοτέρου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 12 καὶ ἑπόμενα, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ἐκ δρ. 811,085 διὰ ψήφων 86, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. Γ'. *Ἀνωτέρα Ἐκπαίδευσις.*

Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου	δρ.	170,320
» 2.	Ἔξοδα » »	»	10,800
» 3.	Προσωπικὸν βιβλιοθήκης	»	16,500
» 4.	Ἔξοδα »	»	15,960
» 5.	Προσωπ. Ἀστεροσκοπείου	»	2,100
» 6.	Ἔξοδα »	»	2,200
» 7.	Προσωπ. Βοτανικοῦ κήπου	»	1,920
» 8.	Ἔξοδα » »	»	2,200
» 9.	Φυσιογραφικὸν Ταμεῖον	»	1,600
» 10.	Προσωπ. Ἀρχαιολογ. ὑπηρεσίας	»	8,790
» 11.	Ἔξοδα » »	»	16,000

[Ἡρακτ. Βουλ. τῆς Γ'. Συνόδ. Κ'. Περιόδ. Τ. Β'.] 74.

Ἄρθρον 12.	Προσωπ. Γυμνασίων	»	218,880
» 13.	Ἔξοδα »	»	13,835
» 14.	Προσωπ. Ἑλλην. Σχολείων	»	300,940
» 15.	Ἔξοδα » »	»	12,220
» 16.	Προπτυχιακῶν Σχολείων	»	6,400
» 17.	Ἔξοδα »	»	2,700
» 18.	Ἐμπορικὰ Σχολεῖα	»	4,200
» 19.	Ἔξοδα »	»	2,120
» 20.	Γυμναστική	»	1,560
» 21.	Ἔξοδα »	»	940».

Δικτοῦ εἶτα γενομένου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Δ'. παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 2, ὅτι πολλὰ προσκόμματα ἀπαντῶνται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῶν διὰ Σχολεῖα ἐνοικιαζομένων οἰκιῶν καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε παρακαλέσει τὸν ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ, εἰ δυνατόν, τὴν προκαταβολὴν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς ἄρσιν τῶν δικαίων παραπόνων τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θεωρεῖ ὀρθὸν τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος καὶ ὅτι ἂν δὲν δύναται νὰ γίνῃ τὸ τοιοῦτον δυνάμει τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, θέλει φροντίσει νὰ φέρῃ τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. **157,320** διὰ ψήφων 88· ἔχει δ' οὕτω·

ΚΕΦ. Δ'. *Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις.*

Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν Διδασκαλείου καὶ Δημοτικῶν Σχολείων	δρ.	138,520
» 2.	Ἔξοδα »	»	8,800
» 3.	Συνδρομὴ εἰς τὴν Φιλεκπαιδ. Ἑταιρίαν	»	10,000».

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως ἐκ δρ. 230,720: 48 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπή σας τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **172,720:48** ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859 νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν εἰσαχθεῖσαν ὕλωσιν περὶ προσθήκης ἑτέρων **58,000** δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως, καὶ θεωρήσασα ὅτι ἡ ζητουμένη πίστωσις συγκεφαλαιουμένη εἰς δραχμὰς

230,720:48 ἀφορᾷ ἔξοδα ὑπηρεσίας καὶ δικαιώματα κεκτημένα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὸ 1 ἄρθρον πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον πίστωσις ἐκ δραχ. διακοσίων τριάκοντα χιλιάδων ἑπτακοσίων εἴκοσι καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς »·

Εἰς χρέος δημοσίων	δραχ.	12,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	64,237:48
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	149,483
Εἰς ἀποζημιώσεις	»	5,000
Τὸ ὅλον δραχ.		230,720:48.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Καλλιγερόπουλος, Ν. Λ. Ἰατρὸς,
Ν. Θ. Δεληπούλος, Χ. Θεοχαρόπουλος,
Σ. Χ. Στρατηγόπουλος. »

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Β'. δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. ἐκ δρ. 54,260 καὶ τὸ Κεφ. τὸν ἄνευ ἄρθρων διὰ ψήφων 85. Ἔχουσι δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. Ε'. *Τροφοδοσία.*

Ἄρθρον 1.	Μισθοὶ	δρ.	52,560
» 2.	Ἔξοδα	»	1,700
ΚΕΦ. ΣΤ'.	*Ἔξοδα κλειστέων χρήσεων*	»	371».

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. **920** διὰ δαπάνας τοῦ βοτανικοῦ κήπου, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως, Κύριοι, ὁποῖα καὶ ὁπόσα ἔξοδα ἀπαιτεῖ ἡ ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησις Βοτανικοῦ Κήπου. Καὶ ὅμως ὁ παρὰ τῷ Δενδροκομείῳ κείμενος ἡμέτερος Βοτανικὸς Κῆπος διατηρεῖται μετὰ πολλοῦ ἀληθῶς κόπου μέχρι τοῦδε δι' ἐτησίας σμικροτάτης δαπάνης ἐκ Δραχμῶν **2200**.

Ἐν τούτοις ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀνάπτυξις τῆς Διδασκαλίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ αἱ συνεχέστεραι ἤδη γινόμεναι ἀνταλλαγαὶ φυτῶν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Βοτανικοὺς Κήπους

ἀπαιτοῦσιν ἀνάπτυξίν τινα ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τοῦ Κήπου τούτου· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι διὰ τῆς προσθήκης ἐλαχίστου εἰσέτι ποσοῦ εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν δύναται νὰ καταστῇ μᾶλλον παραγωγὸς καὶ αὐτὴ ἡ μέχρι τοῦδε ὁριζομένη, ὡς εἴρηται, δαπάνη, διότι διὰ τῆς προσθήκης ταύτης θέλει γίνει ἐφικτὴ ἡ μίσθωσις κηπουροῦ καταλλήλου, ἤτοι ἔχοντος εἰδικὰς γνώσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου.

Τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο ποσὸν εἶναι μόνον ἓξ δραχμῶν 920 κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου, καὶ πέπεισθε, ὅτι ἡ Βουλή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, δὲν θέλει διστάσει ἵνα ἐπιψηφισθῇ ἀναπληρωτικῶς ἐν τῷ ἀμοιβαίῳ Κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ὁ Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοῤῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἐννεακοσίων εἴκοσιν ἀριθ. 920 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὸ Κεφ. Γ. ἄρθρ. 8.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐφ' ᾧ ἀνεγνώσθη

τὸ 1 ἄρθρον τοῦ 1 κεφαλαίου μετὰ τῶν ἐπιμένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσιάζει αὔξησιν δραχ. 490,000 περίπου, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν τοῦ 1859. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσεπάθησαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὰς πέρυσι γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸν σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ Νόμου καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην παρουσιάζεται βελτίωσις· ἀλλ' αὕτη ἀνάγκη νὰ ἐκταθῇ ἔτι περισσότερον. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν δὲ ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ ὁρισθῶσι διὰ νόμου οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς ἐγένετο καὶ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ νὰ τακτοποιηθῶσι διὰ νόμου τὰ περὶ ἀξιωματικῶν τῶν Φρουραρχείων κτλ. Μετὰ τὰς μικρὰς ταύτας παρατηρήσεις ὀλίγας ἔτι ἔχομεν νὰ κάμωμεν, ὑπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ περὶ λογιστικοῦ Νόμου.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰπόντος, ὅτι ἀποδεχόμενος τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλπίζει νὰ φέρῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων τὸν περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν νόμον· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὸ 2 ἄρθρον δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἔχουσι δ' οὕτω·

ΜΕΡΟΣ Α.

«ΚΕΦ. 1. *Μισθοὶ καὶ ἐπιχορήγησις.*

1. Ἀξιωματικῶν . . . . . δρ. 1,140,000
2. Στρατοῦ . . . . . » 1,207,770:13.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ 1 κεφαλαίου, ἀναβαίνοντος εἰς δραχ. 2,347,770: 13, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκου καὶ Δ. Καλογερόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 84.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀνυκᾶς Λάντος . . . . . Ν | Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . Ν

Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Π. Καμπάνης . . . . . N	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . N
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Ἡλίας Παπαδαΐος . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Δημήτριος Τσόκρης . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Νικόλαος Ἰατρός. . . . . N	Α. Κοντόσαυλος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Ἡλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Κὼθ. Κανελλόπουλος . . . .
Π. Τανταρίας . . . . . N	Γ. Πανοπιρτόπουλος . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Ἀσώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Ν. Γιαλδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεράνου . . . .
Γ. Γρανίτσας	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος .
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στρανόπουλος . . N	Β. Δ. Δηνητρακόπουλος . . N
Λύσανδρος Βιλαΐτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Λ. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Φραντζόπουλος Α. Ζυρίχης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N

Ἰω. Προβελέγγιος	Ἡλίας Καράπουλος . . . N
Ἰω. Ταταράκης	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Σ. Βαρότσης	Ἰω. Σκαβέντσας . . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Γ. Νικολάου . . . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Μιχαὴλ Σολομὸς . . . . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Κωνσ. Πλατύς . . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Ν. Καναβὰς . . . . . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Ἰωάν. Σαγρίδος . . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Ἀντ. Ἀμμάς . . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Στ. Καπετανάκης	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N	Δημήτριος Σταΐκος . . . . N
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Π. Κανελλόπουλος	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Παντολέων Κουνταριώτης .
Ν. Πανουριᾶς . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Καλαμάρης Τσουκαλᾶς . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Σ. Σαουμπουρδῆς . . . . N
Π. Πατρινὸς	Αὐγερινὸς Ἀέτερωφ . . . .
Χ. Τσαλαμιδᾶς . . . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Ἀναγ. Μάντζαρης . . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν κεφαλαίων 2, 3, 4, 5 καὶ 6, μηδεμιᾶς ὑπαγούσης παρατηρήσεως, ἐγίνοντο δεκτὰ ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

« ΚΕΦ. 2. Ὑλικόν.

1. Τροφαί	δρ.	525,388:47
2. Ἱπποφορβή	»	172,882 »
3. Ἰματισμὸς ἐπὶ τῇ καταβέσει . . .	»	388,527:68
4. Ὁπλισμὸς καὶ πολεμοφόδια	»	100,000 »
5. Στρατωνισμός	»	49,752 »
6. Ἱπποσκευή	»	8,000 »
7. Ἀποσκευή	»	54,160:68

8. Σήμαντρα καὶ ὄργανα	»	1,480 »

ΚΕΦ. 3. *Στρατιωτικὰ χορηγήσεις.*

1. Συντήρησις ὁπλισμοῦ	»	9,890:20
2. » στρατωνισμοῦ	»	56,764:40
3. » ἱπποσκευῆς καὶ ἱπποστασίων	»	12,096 »
4. » καθαριότητος νεοσυλλέκτων	»	4,000 »
5. » τυμπάνων καὶ σαλπίγγων	»	2,604 »

ΚΕΦ. 4. *Κατάλυσις.*

1. Νέαι οἰκοδομαὶ	»	7,000 »
2. Συντήρησις οἰκοδομῶν	»	50,000 »
3. Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ ὑδάτων	»	60,000 »
4. Συντήρησις φυλακείων	»	14,000 »

ΚΕΦ. 5. *Μετακομίσεις καὶ ἐφοδιασμοί.*

1. Τῶν νεοσυλλέκτων	»	18,000 »
2. Τοῦ στρατοῦ	»	60,000 »

ΚΕΦ. 6 *καὶ μόνον.*

Νοσηλεία ἀσθενῶν . . . . . δρ. 117,238.96».

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀναβεινόντων τοῦ μὲν 2 εἰς δραχμὰς 1,300,190: 83, τοῦ 3 εἰς δραχ. 84.753: 60, τοῦ 4 εἰς 131,000, τοῦ 5 εἰς 78,0 0 καὶ τοῦ 6 εἰς 117,238; 96, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον, ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν ἑκάστου τῶν κεφαλαίων παμψηφεὶ διὰ ψήφων 87.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 7 κεφαλαίου μὴ διαιρουμένου εἰς ἄρθρα μετὰ τῶν ἀκολούθων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τῷ φύλλῳ λεπτομερείας ὑπολογίζονται δραχμαὶ 15,200 δι' ἀγορὰν ἵππων, κάτωθεν δ' ἀφαιροῦνται 2,700 δραχμαὶ πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀνικάνων ἵππων. Τὸ ἔσοδον τοῦτο πρέπει, ὡς ὅλα τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, νὰ καταχωρῆται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων. Μετὰ τὴν γενομένην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποδεχθεῖσαν, ἠλπίζαμεν, ὅτι δὲν ἠθέλαμεν ὑποχρεωθῆ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ αὖθις τὴν παρατήρησιν ταύτην».

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι συμφωνῶν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει συμμορφωθῆ μὲ αὐτὴν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προσεχοῦς προϋπολογισμοῦ· ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, γενομένης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ 7 κεφαλαίου παμψηφεὶ διὰ ψή-

φων 77, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον. Ἔχει δ' οὕτω·

« Κεφάλαιον 7. Ἱππωνεία . . . . . δρ. 12,500».

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ κεφαλαίου.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον 7 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Βελῆς	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Γεώργιος Σιρπάνος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Τσάκρης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρας		Α. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἰω. Λορεντσιάδης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπαυλος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ἠλίας Παπαδαΐος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Περωτᾶς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσίλο	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάρας	
Θ. Τσαντεάκης	Ν	Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Θεόδωρος Ι. Κολοκοτρώνης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Νικόλαος Γρανίτσας		Γ. Πανουργιόπουλος	Ν

Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεράνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπουλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδής	N	Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνσταντῖνος Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Προβελέγγιος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	N	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Ζταΐκος	
Δ. Δημητρακόπουλος	N	Δημήτριος Σταΐκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Λ. Παπαδημητριάδης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ν. Καναβός	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιερράκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Σ. Σαουμπουρδῆς	
Σπ. Καπετανάκης	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Χ. Χριστόπουλος	N	Α. Μάντσαρης	N
Π. Κανελλόπουλος	N		

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν κεφαλαίων 8, 9, 10, 11 καὶ 12, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἔχουσι δ' ὡς ἑπεται·

ΚΕΦ. 8.

«Ἔξοδα γραφείου τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων . . . . . δρ.	39,460 »

ΚΕΦ. 9. *Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη.*

1. Δαπάναι στρατοδικείων . . . . . δρ.	10,00 0 »
2. Συντήρησις φυλακισμένων . . . . . »	16,753 50

ΚΕΦ. 10. *Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις.*

1. Σχολεῖον Εὐελπίδων . . . . . »	107,566 »
2. Ἀπάνη διδασκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ · »	25,200 »
3. Σχολεῖα ταγμάτων . . . . . »	5,400 »

ΚΕΦ. 11. *Ἀργία καὶ ἀπόμαχοι.*

1. Ἀργία . . . . . δρ.	110,000 »
2. Λόχος ἀπομάχων . . . . . »	65,737:78

ΚΕΦ. 12 καὶ μόνον.

Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων . . . . . »	1,440:60

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀναβαινόντων τοῦ μὲν 8 εἰς 39,460 δραχμάς, τοῦ 9 εἰς 26,753: 50, τοῦ 10 εἰς 138,166, τοῦ 11 εἰς 175,737: 78 καὶ τοῦ 12 εἰς δραχ. 1,440: 60, ψηφοφορίας κατ' ὄνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκου καὶ Α. Καλογερόπουλον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν ἑκάστου αὐτῶν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 13 κεφαλαίου μὴ διαιρουμένου εἰς ἄρθρα μετὰ τῶν ἑξῆς παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ὑπὸ ἓν κεφάλαιον καταχωροῦνται ἐν συνόλῳ αἱ διὰ τὴν χωροφυλακὴν δαπάναι ἐκ δραχμῶν 986,409:42. Αἱ δαπάναι αὗται εἰσὶ πολλαπλῆς φύσεως καὶ πρέπει ν' ἀποτελῶσιν ἴδια ἄρθρα. Συμφώνως λοιπὸν μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν τὴν εἰδικότητα τῶν πιστώσεων διάταξιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τὴν ἐκφρασθεῖσαν πέρυσι γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, προτείνομεν τὸ κεφ. 13 νὰ διαιρεθῇ εἰς τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

«Ἄρθρον 1. Μισθοὶ . . . . . δρ.	916,729:92
Ἀφαιροῦνται διὰ κενὰς θέσεις . . . . »	40,000
	876,729:92

Μεταφορὰ	δρχ.	876,729:92
Ἄρθρον 2. Τροφαί	»	11,712 »
Ἄρθρον 3. Νομή	»	72,468 »
Ἄρθρον 4. Ὁπλισμός	»	2,000 »
Ἄρθρον 5. Στρατωνισμός	»	23,500 »
		986,409:92 ».

Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργός, ὅτι καὶ πέρυσι τῷ ὄντι ἐξέφρασεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ διαιρίσεως τοῦ κεφαλαίου εἰς ἄρθρα, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀποῤῥίψασα τὴν γνώμην αὐτῆς, ἀπεδέχθη τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργείου. Καὶ δὲν ἔχει μὲν δυσκολίαν τινὰ νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ὑποδιαίρεσιν, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ γίνῃ αὕτη καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν. Ἄλλως τε ἡ διαίρεσις τοῦ προκειμένου κεφαλαίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιορισθῇ, ὡς προτείνει ἡ ἐπιτροπή, εἰς 4 ἄρθρα, ἀλλὰ πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς 10, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ συγχωνεύσωμεν τὴν μισθοδοσίαν τῶν στρατιωτῶν μὲ τὴν τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ τὰς ὑπολοίπους δαπάνας. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων, ὡς καὶ τοῦ τῶν πυροσβεστῶν, ὥστε θέλομεν ἀνὰ 10 ἄρθρα δι' ἕκαστον τῶν τριῶν τούτων κεφαλαίων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ προσθήκη ὑπαλλήλων, διότι ἀντὶ νὰ γίνηται μία ἐγγραφὴ εἰς τὰ βιβλία πρέπει νὰ γίνωνται δέκα.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ὁ λογιστικὸς νόμος καθιέρωσε τὴν εἰλικρίνειαν τῶν πιστώσεων οὐχὶ χάριν πολυτελείας, ἀλλὰ πρὸς ἔλεγχον πάσης δαπάνης· ὥστε, καὶ ἂν ἀπαιτηθῇ ἡ δαπάνη 1000 ἐτησίως δραχμῶν διὰ τὴν προσθήκην ἑνὸς ὑπαλλήλου, εἶναι προτιμότερον νὰ γίνῃ τοῦτο παρὰ νὰ δεχθῶμεν ἀρχὴν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον, καθ' ὅσον μάλιστα εἶναι ἄτοπον νὰ σημειοῦται ἐνταῦθα ἡ δαπάνη σχεδὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν μὲ ἕν κονδύλιον μόνον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναιτέσα. Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τῶν αὐτῶν ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν τοῦ κεφαλαίου 13 ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοτχεδίῳ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86, ὡς παρεδέχθη καὶ τὸ 14 κεφάλαιον, μὴ διαιρούμενον εἰς ἄρθρα,

δι' ὁμοίας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83. Ἔχουσι δὲ τὰ κεφάλαια οὕτω·

« ΜΕΡΟΣ Β'.

ΚΕΦ. 13.

Χωροφυλακὴ . . . . . δρ. 986,409:92

ΚΕΦ. 14.

Λόχος πυροσβεστῶν . . . . . » 43,511:96».

Ἀναγνωσθέντος τέλους τοῦ κα τοῦ 15 κεφαλαίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξήτασέ τις ὅτι ἡ Κυβέρνησις δαπανᾷ πολὰ κατ' ἔτος διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἱπποφορβίου καὶ καταβάλλει μεγάλας προπαθείας ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐ οὐ, αλλὰ δυστυχῶς κάνεν ἀποτέλεσμα δὲν ἔφερε μέχρι τοῦδε, καὶ τοῦτο, ὡς λέγουσιν οἱ ἐπιστήμονες, ἕνεκα τοῦ ἀέρος τοῦ τόπου καὶ τῆς φύσεως τοῦ χόρτου, τὸ ὁποῖον τρώγουσιν οἱ ἐκεῖσε διαιτώμενοι ἵπποι. Ἐκ τούτου λοιπὸν προκύπτει, ὥστε οὐδὲ ἵππους εὐγενοῦς εἴδους οὐδὲ ἀνάλογον ἀριθμὸν αὐτῶν νὰ μᾶς παρέχῃ τὸ ἱπποφορβεῖον καὶ μετὰ τόσας δαπάνας βιαζόμεθα ν' ἀγοράζωμεν ἐξωθεν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως παρατηροῦσα τὸ ἀνωφελὲς τῶν προπαθειῶν της καὶ τὴν ὀλίγην πρόσοδον τοῦ ἱπποτροφείου ἔστειλεν ἐπιτροπὴν εἰδήμο α περὶ τὰ τοιαῦτα ἰατρὸν, ὅστις ἐξετάσας μετὰ προσοχῆς τὰ αἴτια, ἀπεφάνθη ἐπίσης ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ ἱπποτροφείου προέρχεται ἐκ τοῦ ἀέρος τοῦ τόπου κειμένου εἰς βαλτώδες μέρος καὶ ἐκ τῆς φύσεως τοῦ χόρτου τὸ ὁποῖον τρώγουν οἱ ἵπποι. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν πρέπει νὰ λάβῃ τὴν πλέον σύντονον πρόνοιαν περὶ τούτου, ὥστε καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἱπποφορβείου, εἰ δυνατὸν, ν' ἀλλάξῃ καὶ ἵππους ἀρίστης φυλῆς νὰ διασπείρῃ κατ' ὅλον τὸ Κράτος, ἵνα δι' αὐτῶν τελειοποιῶν αι καὶ ἐξευγενίζωνται οἱ παρ' ἡμῖν γεννώμενοι ἵπποι, ὡς πράττουσιν καὶ εἰς Γαλλίαν καὶ εἰς Πρωσσίαν καταβάλλοντες πᾶσαν προσπάθ ιαν, ἵνα ἐξευγενίζωνται οἱ ἐγχώριοι ἵπποι.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τοῦ 15 κεφαλαίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. 15.

«Ἱπποφόρβιον . . . . . δρ. 35,733:72».

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν προ-

ὑπολογισμῶν τοῦ Κράτους καὶ ἡ συζήτησις τῶν ὑπαρχόντων ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Π. Ψ ά υ η ς.
Γ. Ν. Κ α ί ρ τ ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.

Τῆς 8 Μαΐου 1859.

Συμληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀναβληθείσης τῆς τῶν πρακτικῶν ἀναγνώσεως, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων) ἐκ δραχ. **16,441.71** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ 6') ἐκ δραχ. **15440** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργείου, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Προκειμένου διὰ τῆς ζητουμένης πιστώσεως τῶν δραχμῶν **16,441:71** νὰ ἐπισκευασθῇ ὁ ἐν Μεσολογγίῳ στρατὼν τοῦ πεζικοῦ, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως νομοσχέδιον, μὴ ἔχουσα ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐκ δραχ. **16,441:71**, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους **1859**.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Μαΐου **1859**.

Ἡ ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Σ. Σκουμπουρδῆς, Δ. Πολυχρονόπουλος,
Κων. Κουρκουμέλης, Γ. Ν. Βλάχος,
Γερ. Μαυρομιχάλης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ζητουμένη πίστωσις ἐκ δραχμῶν **15,440** ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ἔτους **1858** θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν ἐξόδων χρησίμων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, θέλουσα νὰ παρέξῃ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν τοῦ κλάδου τούτου, δὲν δυσκολεύεται νὰ δεχθῇ τὴν

πίστωσιν ταύτην, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαΐου **1859**.

Ἡ Ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Κων. Κουρκουμέλης, Γεώργιος Κυνδύλης,
Δ. Νάκος, Α. Παπαθανασίου,
Ι. Λορεντσιάδης. Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων καὶ λοιπῶν νομοσχεδίων, ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα α, β, γ καὶ δ τοῦ κεφ. 1, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλ. ἐκ δρ. **1,010,651** ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 2 ἄνευ ἄρθρων, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑκάτερον αὐτῶν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχουσι δὲ οὕτω·

«Κεφάλ. **1** Προσωπικόν.

Ἄρθρον α'.	Μισθὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν . .	422,635. 8.
»	β'. Μισθὸς ἀργίας ὁμοίων	27,120. ·
»	γ'. Μισθὸς ἐνεργείας ὑπαξ. καϊνουτῶν ·	551,506. ·
»	δ'. Μισθὸς ἀργίας ὁμοίων	6,390. ·
Κεφάλ. 2.	Τροφαὶ ὁμοίων	209,409:71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κεφάλαιον **1** τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Πέτρος Καμπάνης . . .	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης . . .	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Σωτήριος Στράτος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Δημήτριος Νάκος	Ν
Δημήτριος Τζόκρης . . .		Φίλων Φίλωνος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .		Θεόδωρος Γρίβας	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Π. Ταντσρίας	Ν

Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . .	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	. . .
Θ. Τσανετάκης	. . . .	Ἐμμανουὴλ Τοῦχλος	. . N
Γεώργιος Κονδύλης	. . . .	Νικόλαος Μαθαίου	. . N
Α. Παπαθανασίου	. . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N	Σ. Κοπανίτσας	. . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . N	Ἰω. Βαλαστόπουλος	. . . .
Σταμάτιος Μήτσας	. . . N	Ν. Λεώπουλος	. . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . N	Γ. Π. Γιατράκος	. . . . N
Γεώργιος Γιολδάσης	. . .	Λουκᾶς Στεφάνου	. . . . N
Νικόλαος Γρανίτσας	. . .	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	. N
Γεώργιος Βίλος	. . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	. . .
Γεώργιος Σιρπάνος	. . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	. . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . . N	Β. Π. Δημητρικόπουλος	. .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	. N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	. . . N	Α. Μαυροειδής	. . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	. . . .	Α. Τσάκης	. . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου	. . .	Γ. Κεφάλας	. . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης	. . . .	Κ. Κουρκουμέλης	. . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . .	Γ. Γουλιανός	. . . . . N
Α. Δεκιγάλας	. . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	.
Ἰω. Δορεντσιάδης	. . . N	Παναγιώτης Παπαϊτσώνης	. .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	. . . .
Ἀεων. Ν. Πετμεζᾶς	. . .	Ἰω. Προβελέγιος	. . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	. N	Ἰω. Ταταράκης	. . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος	. . . .	Σ. Βαρότσης	. . . . .
Γεώργιος Περωτής	. . . .	Χ. Σουμαρίτας	. . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	. . . .	Ν. Δημητρακόπουλος	. . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	. .	Μ. Μιχαλόπουλος	. . . .
Α. Κοντόσταυλος	. . . N	Α. Παπαδημητριάδης	. . .
Βελισάριος Νικολαΐδης	. N	Ν. Καναβός	. . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	. . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	. . . N
Κωνστ. Παπούτας	. . . .	Γεώργιος Ἰατρός	. . . . N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	. .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	. N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	. . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. N
Πέτρος Δελιγιάννης	. . . .	Νικόλαος Πιερράκος	. . .
Ἀνδρέας Σοριανός	. . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	. . N
Ἐμμ. Ἀντίπας	. . . . N	Στ. Καπετανάκης	. . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	. . . .	Γερμανός Μαυρομιχάλης	. . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	. . . .	Χ. Χριστόπουλος	. . . .
Γ. Παναγοπριστόπουλος	. . .	Π. Κανελλόπουλος	. . . N

Νικόλαος Μαστρούλης	. . .	Παναγιώτης Ψάθας	. . . N
Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	. . .	Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N
Ν. Πανουργιᾶς	. . . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. .
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . .	Γεώργιος Ι. Στάικος	. . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. .	Δημήτριος Στάϊκος	. . . N
Π. Πατρινός	. . . . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N	Κυριάκος Δουζίνας	. . . N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	. N	Δημήτριος Βασδούρης	. . .
Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	. . N	Παντολέων Κοντοριώτης	.
Ἠλίας Καραΐσκος	. . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . .
Γεώργιος Μπάστας	. . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος	. . . .
Ἰω. Σκοβέντσος	. . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. .
Γ. Νικολάου	. . . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Μιχαὴλ Σολωμός	. . .	Βασιλόπουρδας	. . . . N
Κωνστ. Πλατύς	. . . . .	Αὐγερινὸς Ἀβέωρ	. . . N
Γεώργιος Ναύτης	. . . . N	Νικόλαος Β. Βασδούρης	. N
Ἀν. Ρεουάρδος	. . . . N	Α. Μάντσαρης	. . . . . N
Ἰωάννης Σχοῦδος	. . . N		

Δεκτῶν εἶτα γενομένων δι' ἀναστάσεως τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλ. 3 κατὰ τὸν πίνακα, ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου γ'. παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκεν, ὅτι, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, φαίνεται ὑπερβολικὴ ἡ σημειωμένη διὰ γαιάνθρακας ποσότης, ἀλλὰ τοῦτο ἐγίνετο διότι πιθανὸν νὰ εὑρεθῶμεν εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς θέλει γίνει ἀνάγκη πλειοτέρας κινήσεως ἀτμοπλοίων, οὐχ ἧττον ὅμως ποτὲ δὲν δαπανᾶται τὸ ὅλον τοῦ σημειωμένου ποσοῦ. Εἶναι δὲ ὀρθοτάτη καὶ ἡ παρατήρησις, ὅτι πρέπει νὰ γίνεται φειδωλὴ χρῆσις τοῦ ἀτμοῦ, καὶ περὶ τούτου ἐδόθησαν ἤδη διαταγαὶ εἰς τοὺς πλοιάρχους.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ γ'. ἄρθρον ὡς καὶ τὸ δ'. δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ 3 κεφαλαίου, ἀναβαῖνον εἰς 4140,000 δραχμάς, διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν παμψηφεὶ ἤτοι διὰ ψήφων 75 κατὰ πρωτόκολλον, ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι. Ἔχουσι δὲ τ' ἄρθρα οὕτω·

«ΚΕΦΑΛ. 3. *Υλικὸν.*

α'. Ἐπισκευαὶ πλοίων	197,000
β'. Ὁπλισμός	30,000

γ'. Γαιάνθρακες 172,000
δ'. Ημερομίσθια . . . . . 15,000 »

Αναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν κεφαλαίων 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ἐγένοντο δεκτὰ ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Ἔχουσι δ' ὡς ἕπεται·

«Κεφ. 4. Ναυπηγία . . . . . 370,000.»

ΚΕΦ. 5. *Καταστήματα.*

ά. Ἐπισκευαὶ . . . . . 10,000.
β'. Ἐνοίκια . . . . . 8,800.
γ'. Οἰκοδομαὶ . . . . . 80,000.
δ'. Μηχανήματα . . . . . 108,000. »
«Κεφάλ. 6. Νοσηλεία . . . . . 6,475.
» 7. Ἐκπαίδευσις . . . . . 27,000.
» 8. Ἔξοδα γραφείων . . . . . 16,080.
» 9. » ὁδοιπορικὰ . . . . . 9,800.
» 10. » ναυαγίων . . . . . 3,000.
» 11. » φάρων καὶ φανῶν . . . . 18,000.
» 12 » κλεισμένων χρήσεων . . . . 7,866:85»

Γενομένης δὲ καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον, ὅμοιον σχεδὸν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πίστωσιν ἑκάστου τῶν κεφαλαίων τούτων παμψηφεὶ ἤτοι διὰ ψήφων 77.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1860 νομοσχεδίου, καὶ ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 αὐτοῦ, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, αὐξηθέντος μόνον τοῦ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ποσοῦ ἀπὸ δραχ. 20,371,053:87 εἰς 20,397,253:87 ἕνεκα τῆς γενομένης προσθήκης 1,200 δραχ. ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ 25,000 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Νάκον καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους διὰ τὸ 1860 ἔτος προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι ἑκατομμύρια τριακοσίας ἐννενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, διακοσίας πεντήκοντα τρεῖς, καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἑπτά, ἀριθ. 20,397,253:87.

Διὰ τὴν ποσότητα ταύτην χορηγοῦνται τοῖς Ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τῶν συνημμένων γενικῶν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων, ὡς ἑφεξῆς·

Α. Εἰς χρέος δημόσιον, ἤτοι εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα

τοῦ δανείου Ροδσχίλδ	Δραχ.	50,376:22
Εἰς χορηγήματα ναυτικῶν νήσων . .	»	200,000
Εἰς » παλαιῶν ἀπαιτήσεων .	»	20,370
Εἰς τόκους ἐγγυοπαροχῆς ὑπαλλήλων .	»	6,500
Εἰς συντάξεις	»	1,290,029
		1,567,275:22
Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν . . .	»	1,000,000
Γ'. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Βουλῶν .	»	550,000
	Δραχ.	3,117,275:22

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, ἤτοι,

Τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων .	δρ.	740,040
Τῆς Δικαιοσύνης .	»	1,393,005:06
Τῶν Ἐσωτερικῶν . .	»	2,880,857:96
» Ἐκκλησιαστ. κλπ. .	»	1,271,093:88
» Στρατιωτικῶν . .	»	5,518,697
» Ναυτικῶν . . .	»	2,299,082:64
» Οἰκονομικῶν . .	»	921,469:11
		15,023,745:65
Β'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως κτημάτων, ἐπισπασίας καὶ εἰσπράξεως φόρων . .	Δραχ.	1,916,233
Γ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς . . .	»	340,000
Τὸ ὅλον . .	Δραχ.	20,397,253:87

Ἄρθρ. 2 Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἔξοδα πληρωθήσονται ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1860, ἀναπληρουμένων κατὰ τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων ἐσόδων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν αὐτῶν χρήσεων.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πι-

στώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας. δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1860, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθῶσι διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 4 Διατροφὴ ὑποδίκων.
» Δ'. » 6 Ἀποζημίωσις μαρτύρων.
» » » 7 Ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.
» » » 9 Ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1 Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
» » » 1 Διατήρησις καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κεφ. 7 ἄρθρ. 2 Ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.
» 10 » 6 Παραχωρήσεις τοῖς δήμοις ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ φόρους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.
» » » 8
» 11 » 7 Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου.
» 13 » 12 Ἔξοδα καλλιεργείας ἁλικῶν καὶ
» » » 13 » μετακομιδῆς ἁλάτων.
» 15 — Ἐπιστροφαὶ χρημάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ 1860, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Δόντος	N	Γεώργιος Σκοῦφος	
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π. Καμπάνης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Γ. Καΐρης	N	Ἠλίας Καραγιάννης	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Τσόκρης		Δημήτριος Νάκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Φίλων Φίλωνος	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Θεόδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Ἐμμανοὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας		Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Γ. Π. Γιατράκος	N
Γ. Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεφάνου	N
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Γ. Βελής	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεκόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυροειδής	N
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμής	N
Α. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας	N	Γεώργιος Ἰατρός	N
Θ. Ι. Λολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἐμ. Ἀντίπας		Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	

Χ. Χριστόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Ν. Πανουριᾶς . . . . . Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Δημήτριος Σταΐκος . . . Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . Ν
Π. Πατρινός	Κυριάκος Δουζίνας . . . . Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . Ν	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . Ν
Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Γεώργιος Μπάστας . . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γ. Νικολάου	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Μιχαὴλ Σολωμός	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ν
Κωνστ. Πλατύς	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης. . . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος	

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν πίστωσιν τῶν 6,000 δραχμῶν διὰ τὴν τύπωσιν τῶν *Ἀρχείων* τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἵνα ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τὴν προσεχῆ δευτέραν, ἵνα δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ φόνου στρατιώτου τινὸς γενομένου τὴν 24 Ἀπριλίου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν του.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἠθέλησε νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς τῶν βουλευτῶν Γερμ. Μαυρομιχάλη καὶ Γ. Πετροπουλάκη, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν ἵνα παρουσιασθῇ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ δώσῃ πληροφορίας ἐπί τινων περιστατικῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παρουσιασθῇ αὔριον ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, καὶ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα τί ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοῦ τῶν παρέδρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ δικαστηρίου· λαβὼν δέ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐξέθηκεν, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ προσβάλῃ τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας, ἀλλὰ μόνον νὰ φέρῃ γενικάς τινας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ κλάδου διὰ τὴν γινομένην κακὴν τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογήν. Πολλοὶ πολλάκις ἐποιήσαντο λόγον διὰ τὴν κακὴν διαγωγὴν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων, διὰ τῆς διαγωγῆς των παραβλάπτουσιν οὐσιωδῶς, ἀντὶ νὰ προστατεύσωσι, τὰ συμφέροντα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηκόων Ἑλλήνων. Δὲν ἔρχεται νὰ κατονομάσῃ ῥητὰ πρόσωπα ἢ μέρη ὅπου συμβαίνουσι τοιαῦτα ἀτοπήματα, ἀλλὰ περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει 300 ὑπήκοοι Ἕλληνες στενάζουσιν ἐν ταῖς ὀθωμανικαῖς φυλακαῖς, καὶ ἐν τούτοις ὁ ὑπουργὸς ἀγνοεῖ ἴσως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλακισμένων, διότι τόσην πρόνοιαν λαμβάνει ὁ ἐκεῖ πρόξενος διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων μας. Εἷς ἐκ τῶν φυλακισμένων, συμπολίτης του ὤν, τῷ γράφει ὅτι τρία ὁλόκληρα ἔτη διατελεῖ ἐν ταῖς φυλακαῖς, χωρὶς οὔτε νὰ ἐξετάζηται, οὔτε νὰ ἀθωοῦται, οὔτε νὰ καταδικάζηται, ἀλλ' ἐνίοτε μόνον ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὑπάλληλός τις τοῦ Προξενείου, ὅστις ζητεῖ παρ' αὐτοῦ χρήματα, καὶ ἐπειδὴ ὁ δυστυχὴς συμπολίτης του εἶναι πτωχός, δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του, ἐνῷ ἄλλοι ἀληθεῖς κακοῦργοι κατώρθωσαν διὰ δωροδοκιῶν νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἢ καὶ ἐντελῶς νὰ μείνωσιν ἀκαταδίωκτοι.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ὅπου καὶ ἂν μεταβῶσι τὰ πλοῖά μας, ὑποβάλλονται εἰς βαρυτάτην φορολογίαν χωρὶς ν' ἀπολαύωσι τοὐλάχιστον τῆς ἀπαιτουμένης προστασίας. Ἐφίστησι διὰ ταῦτα τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸν παρακαλεῖ συγχρόνως νὰ φροντίσῃ ὥστε νὰ ἐκλείψωσι τὰ δίκαια παράπονα κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν Προξένων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁσάκις εἷς βουλευτὴς ἔρχεται νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι οἱ Πρόξενοι κακουργοῦν, χωρὶς συνάμα νὰ κατονομάζῃ καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν πρᾶξιν, δὲν δύναται εἰμὴ μίαν νὰ δίδῃ ἀπάντησιν στερεότυπον· « καταγγείλατε τὴν πρᾶξιν, ἀποδείξατε τὸ ἔγκλημα καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὸν τιμωρήσω ». Ἐμέμφθη ὁ προαγορεύσας τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε εἶπεν, ὅτι διὰ Προξένους ἐξελέξατο πάντοτε οὐχὶ τοὺς φίλους του, ἀλλὰ τοὺς ψηφοὺς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Πανεπιστημείου ἐξελθόν-

τας καὶ βεβαίως δὲν ἠδύνατο, νομίζει, νὰ ἐκλέξῃ καταλληλότερα πρόσωπα ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Σωτ. Χαραλάμπη τὸν Παλαιολόγον καὶ ἄλλους τοιούτους.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει φυλακισμένους παρατηρεῖ ὅτι ἐν μιᾷ τοιαύτῃ μεγαλουπόλει οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἀγυρτῶν ὑπάρχει, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι κατὰ δυστυχίαν καὶ ὑπήκοοι Ἕλληνες, οἵτινες ὑποπίπτοντες εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις φυλακίζονται καὶ βεβαίως δὲν δύναται ὁ Πρέσβυς διὰ πάντα ἔγκλημα τιαν νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ἐπιτρέπει τὴν φυλάκισίν του, οὐχ ἧττον ὅ ὡς ἀφ' ἧς στιγμῆς φυλακισθῇ ὑπήκοος Ἕλλην, ἡ Πρεσβεία τὸν παρακολουθεῖ κατὰ πόδας καὶ καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀθώωσιν καὶ ἀπελευθέρωσίν του καὶ διὰ τοῦτο σᾶς εἶπεν ἄλλοτε ὅτι εἰς τὰς ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις τῆς Πρεσβείας ὀφείλεται ἡ ἀπελευθέρωσις 16 φυλακισμένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη δυστυχῶς μετὰ ταῦτα ὅτι τρεῖς εἶχον πράξει τὰ τρομερώτερα κακουργήματα ἐν Ἑλλάδι, φονεύσαντες καὶ ἕνα δήμαρχον.

Ὁ προαγορεύσας ἠθέλησε νὰ ὑποδείξῃ ὅτι οἱ μικρότεροι ὑπάλληλοι τῆς Πρεσβείας καταφεύγουσιν εἰς δωροδοκίας καὶ περὶ τούτου οὐ μόνον ἐζήτησεν ἐγγράφους πληροφορίας ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸ μικροῦ ἐνταῦθα διαμένοντα Πρέσβυν καὶ τὸν διερμηνέα τῆς Πρεσβείας ἠρώτησε καὶ ἀμφότεροι τὸν διεβεβαίωσαν ὅτι οὐδέποτε ἔλαβε χώραν τοιαύτη περίστασις καὶ βεβαίως δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ πιστεύσῃ εἰς τοὺς λόγους τοῦ υἱοῦ τοῦ Κουντουριώτου, διότι ἂν αὐτὸς ψεύδεται, ἀγνοεῖ ποῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τ ν τιμιότητα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τελευταῖον τὰ προξενικὰ τέλη, οὐδ' αὐτὸς ἀρνεῖται ὅτι ἀληθῶς ἡ ναυτιλία ἐπιβαρύνεται, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ καταρτίσῃ νέον νόμον, τὸν ὁποῖον ἐλπίζει νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν αὔριον ἢ τὴν δευτέραν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν κατὰ τοῦ ἀξιοπίστου τοῦ Κ. Πρέσβεως καθὼς καὶ τοῦ διερμηνέως τῆς Πρεσβείας, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς Πρεσβείας εἶναι διεφθαρμένη καὶ ἕκαστος ἔχει ἰδίαν ὑπηρεσίαν Ἐὰν ἔχωμεν Πρέσβυν τὸν υἱὸν τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου, ὑπάρχει ὅμως ἐν τῇ Πρεσβείᾳ καὶ εἷς Ἀπολλώνιος, ἀληθὴς ἀγύρτης καὶ καταχραστής.

Ἐνταῦθα διακόπτας ὁ ὑπουργὸς τὸν ἀγορεύοντα εἶπεν ὅτι περὶ

αὐτοῦ μάλιστα ἠρώτησε τὸν Πρέσβυν, ὅστις τὸν διεβεβαίωσε περὶ τῆς καλῆς του διαγωγῆς.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ὁ ἀγορεύων ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὠνόμασε τοὺς Ἕλληνας ἀγύρτας, τὸ ὁποῖον οὐδαμῶς παραδέχεται καὶ διϊσχυρίζεται μάλιστα ὅτι κανεὶς Ἕλλην δὲν εἶναι ἀγύρτης.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι παρεξήγησε τὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου του, διότι αὐτὸς εἶπεν ὅτι μεταξὺ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀγυρτῶν, ὑπάρχουσι δυστυχῶς καὶ τινες ὑπήκοοι Ἕλληνες προσέθηκεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δυσκολεύεται νὰ εὕρῃ Προξένους καταλλήλους καὶ ἐν τούτοις διατη εῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἕνα Πρόξενον, ὅστις οὔτε ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμόν τινα εἶναι.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι δύω κακὰ συμβαίνουσιν ἐκ τῶν κατὰ τῶν Προξένων ἡμῶν ἐπιρριπτομένων κατηγοριῶν· α) ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέχεται ν' ἀντιπροσωπεύωνται ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνικάνους καὶ κακοήθεις, καὶ β'), τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ μεγαλείτερον, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενεῖς παραζενεύονται βλέποντες κατηγορούμενον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἕνα Πρόξενον καὶ ἱκανὸν καὶ τίμιον, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀποβάλλουσιν ἕνεκα τούτου τὸ πρὸς τοὺς Προξένους ὀφειλόμενον σέβας. Παρατηρεῖ δὲ ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνωτέρω Πρόξενον, ὅτι χρηματίσας Πρόξενος εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Λάρισσαν, ἄφῆκε τὰς πλέον ἀγαθὰς ἐντυπώσεις διὰ τὴν καλὴν καὶ τιμίαν διαγωγήν του καὶ δὲν ἔπρεπε σήμερον νὰ κατηγορηθῇ ἄνευ λόγου. Ὁσάκις δὲ βουλευτής τις ἔρχεται εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ κατηγορήσῃ ἕνα ὑπάλληλον, ὀφείλει ν' ἀναχωρῇ ἀπό τινος δεδομένου σημείου, καταγγέλλων ῥητὰς πράξεις καὶ οὕτω ν' ἀπαιτῇ τὴν τιμωρίαν του.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὄνομα ικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν δύω παρέδρων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀνυκᾶς Ἀόντος	Ν	Γ. Ν. Καΐρης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀντών. Καμπάνης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Τσόκρης	

Πέτρος Καμπάνης . . . . N	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος	Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Σωτήριος Στράτος . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Α. Παπαβασιλείου . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . .	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Γιολδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Αὐσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ἰωάννης Προβελέγιος . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰωάννης Ταταράκης . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτᾶς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .

Ἀθαν. Δανηλόπουλος	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Γ. Νικολάου . . . . .
Ν. Καναβος	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Στ. Καπετανάκης	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N	Κυράκος Πονηρόπουλος . . .
Χ. Χριστόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Π. Κανελλόπουλος . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . . N
Ἀλέξανδρου Ραγκαβῆς . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Ν. Πανουριᾶς	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Π. Πατρινός	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν. Ὁ μισθὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856, περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, Νόμου διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως

ἐν Κωνσταντινουπόλει τακτικῶν Παρέδρων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον αὐτῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 30,000 δραχμῶν διὰ τὴν προίκισιν τῆς μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ ᾀ ιμνήστου Γ. Κουντουριώτου.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προαγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 καὶ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς εἶχε.

Γενομένης δὲ ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ὑπερισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀριθ. 30,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859, καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 19 α προικίσεις ».

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπελήφθη δὲ ἡ Βουλὴ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον, ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73. Ἔχει δ' ὡς ἑπεται·

«ΟΘΩΝ κτλ.

«Ὑπερισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆ. Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ τιμὴ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλουν πωλεῖσθαι οἱ δημόσιοι γαιάνθρακες, προσδιορίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον προέβη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 202,050 διὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ καταστήματος τοῦ Τελωνείου.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 202,050 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . .
Κωνστ. Θευδώρου . . . . N	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Γ. Βελὴς . . . . . N
Πέτρος Καμπάνης . . . . N	Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Ἀντ. Καμπάνης	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Γεώργιος Σκοῦρος	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Σωτήριος Στράτος . . . N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . .
Θ. Γρίβας	Γεώργιος Περωτὴς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Π. Ταντάρίας . . . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Σταμάτης Μήτσας	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ἀνδρέας Σοριανός . . . . N

Εὐ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Γ. Πανοπριτόπουλος . . .	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .
Ν. Λεώπουλος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Λουκᾶς Στέφανος . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος. . . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Α. Μαυροειδὴς	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γ. Γουλιμὴς . . . . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ἰω. Ταταράκης	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Χ. Σουμαρίπας	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Ν. Καναβὰς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργιος Ἰατρός . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Νικόλαος Πιεράκος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N

Αὐγερινὸς Ἀθ.	N	Α. Μάντσαρης	Ν
Νικόλαος Β. Βουδούρης	N		

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

« Διὰ τοῦτο συνιστῶσα τὴν παραδοχήν του, παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τοιούτων μεγάλων καὶ πολυδαπάνων οἰκοδομῶν, πρέπει νὰ δίδηται μεγάλη προσοχὴ ὅπως ἡ διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρουμένη ἐργασία ἐκτελῆται μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ τῆς στερεότητος. »

Ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως μετὰ τῶν παρατηρήσεων.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74 ἔχον ὡς ἐρεξῆς·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων δύω χιλιάδων πεντήκοντα, ἀριθ. 202,050, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 11 ἄρθρ. 3 « οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τελωνείων » τοῦ δὲ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς πραίωσιν τοῦ νέου τελωνιακοῦ καταστήματος Πειραιῶς, κατὰ τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν καὶ τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον».

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνεγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ συζήτησις διαφόρων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψ ά θ η ς.
Γ. Ν. Κ α ί ρ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆ 9 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 172,120:18, αἵτινες διὰ προσθήκης 58,000 δραχ. φερομένης διὰ δηλώσεως, γίνονται δραχ. 230,720:18, ἐγένετο ἐπὶ τῆς

ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ Γ. Ἰατρόν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 230,720:48 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1859, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γ. Βελλῆς	N
Κωνς. Θεοδώρου	N	Γ. Σιρπάνος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σ. Χ. Στερνόπουλος	N
Π. Καμπάνης	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γ. Καΐρης	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Τσάκρης	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρ. Δανόπουλος		Γεώργιος Διαμάντης	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Γεώργιος Σκοῦρος		Α. Δεκιγάλας	N
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς		Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Ἠλίας Καραγιάννης		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Σωτ. Στράτος		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Δημήτριος Νάκος	N	Γεώργιος Περωτᾶς	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Π. Ταντᾶρίας	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Κωνστ. Πλαπούτας	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Α. Παπαθανασίου	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γ. Γιολδάσης	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Ν. Γρανίτσας		Γ. Πανοπριρτόπουλος	

Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνστ. Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινές	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ταμπακόπουλος		Ἰωάν. Κ. Μωριάτης	Ν
Γ Ν. Ρεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β· Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰωάν. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰωάννης Ταταράκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Π. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος		Βασίλειος Κριεζὴς	
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγ. Μάντσαρης	Ν
Π. Καγελλόπουλος	Ν		

Ἀναγνώσθη οὕτω τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γενομένη τροποποίησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ὡς παρεδέχθη καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 83, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνωτέρω. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον πίστωσις ἐκ δραχ. διακοσίων τριάκοντα χιλιάδων, ἑπτακοσίων εἴκοσι καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	Δραχ.	12,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	64,237:48
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	149,483
Εἰς ἀποζημιώσεις	»	5,000
Τὸ ὅλον Δραχ.		230,720:48

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859 κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3. Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1859 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κεφαλαίου Β'. χορηγηθεῖσα πίστωσις θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς δι' ἔξοδα ὑπηρεσίας καὶ ὑλικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἐκ δρ. 4,200.

Ἄρθρον 4. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κεφαλαίου Π'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορισθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Μεταλλείων, θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ διὰ νόμου διορισθησομένου ὀρυκτολόγου. Ἀλλὰ μέχρις ὅτου ἐγκριθῇ ἡ θέσις αὕτη θέλει πληρώνεσθαι ἐκ τῆς αὐτῆς πιστώσεως ὁ μισθὸς τοῦ ὑπαρχόντος ἐπιστάτου τῶν ὀρυκτῶν καθὼς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ αὐτοῦ ἀποδοχαὶ ὡς ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 5. Περιορίζεται ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ψηφισθεῖσα διὰ τὸ 1859 πίστωσις τοῦ Κεφαλαίου Β΄. « Γεωμετρικὰ » ἐκ δραχ. 51,710 εἰς δραχ. 22,780, ὡς μεταβιβασθείσης τῆς πληρωμῆς τῶν μισθοδοσιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ Γεωμετρικοῦ Κλάδου ἐκ δραχμῶν 28,960 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου προστίθενται τὰ ἔξοδα ταῦτα ὡς ἐρεξῆς·

Εἰς τὸ Κεφάλ. ΙΔ΄. Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν δραχ. 24,960

Ὁμοίως » » 2. Ὑλικὸν . . » 4,000

Τὸ ὅλον » 28,960

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ποσὰ πιστώσεως Κατ' ἄρθρον	Κατὰ Κεφάλαιον
2	2	Χρέος ἐσωτερικὸν	12000	12000
6	1	Κεντρικὴ ὑπηρεσία	.	.
	2	Προσωπικὸν ὑπουργείου	4000	
	3	Προσωπικὸν Γενικοῦ Λογιστηρίου	5600	
	6	Ἔξοδα Γραφείου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου . . .	3000	43300
7	1	Ταμεῖα	4800	4800
9		Ἔξοδα κλεισμένων κρίσεων	40237 48	40237 48
11	1	Ἐμπιστοι φόροι	30270	
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας Τελωνείων	10120	
	3	Οἰκοδομαὶ Τελωνείων	45000	85390
12	4	Δημόσια κατασκήματα	6000	
	5	Προσωπικὸν Τυπογραφίας	9613	15613
13	1	Δημόσια νοσήματα	6720	
	2	Προσωπικὸν Δασῶν	7180	
		Ἔξοδα ὑπηρεσίας Δασῶν καὶ διατροφῆς ὑποτρόφων .		
	3	Προσωπικὸν Μεταλλείων	8100	
	4	Ὑλικὸν ἀνθρακωρυχείου	3180	
	10	Προσωπικὸν διοικήσεως ἁλυκῶν	3360	
	11	Ὑλικὸν κτλ.	4000	30800
44	1	Δημόσια κτίσματα	1680	
	3	Ὑλικὸν κτλ.	7700	
	4	Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ Κτιρίων	8000	17380
46	1	Ἀποζημιώσεις	5000	5000
		Τὸ ὅλον . . .		230720 48

ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπιληφθείσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **15440** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως **1858**, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **76**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητημάτος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. **15,440** τοῦ διὰ τὸ **1858** προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Κ. Θεοδώρου . . . . . N	Στεμάτιος Μήτσας . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Πέτρος Καμπάνης . . . N	Γεώργιος Γιολδάσης . . . N
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Νικόλαος Γρανίτσας . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . N	Γεώργιος Βιλλῆς . . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης . . . N	Γεώργιος Σιρπάνος . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Σ. Χ. Στερανόπουλος . . .
Νικόλαος Ἰατρός	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .
Γεώργιος Σκοῦρος	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Σωτήριος Στράτος	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .
Νικόλαος Τσίλιος . . . N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Γεώργιος Περωτής . . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Δ. Κοντόσταυλος . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N

Ἰωάννης Μπαλάφας . . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . . N
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιὰς . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Λεώπουλος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Γεώρ. Μπάστας . . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .
Α. Μαυροειδὴς	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . .
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Γ. Γουλιμὴς . . . . . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . .
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάς . . . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ἰω. Ταταράκης	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Χ. Σουμαρίπας . . . . . N	Γεώργ. Ι. Στάϊκος . . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Μ. Μιχαλόπουλος	Βασίλειος Κριεζὴς . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Ν. Καναβὸς	Δημήτριος Βουδούρης . . .

Παντολέων Κουντουριώτης .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Σταμάτιος Γ. Δακὸς . . . Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ν
Πέτρος Χ. Πέτρου	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 84. Ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἑκ δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, καταλογιζομένων ὡς ἑρεξῆς·

Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	Δραχ. 10440
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	» 5000
Τὸ ὅλον . . .	Δραχ. 15440

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858, κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Π Ι Ν Α Ξ

Ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858.

Προϋπ. Κεφάλ.	Προϋπ. Ἄρθρον	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν		Ποσὸν ἀναπλ. πιστώσ. Κατὰ Κεφάλ.		Κατ' Ἄρθρον	
8	3	Ταμεῖα	Μισθὸς εἰσπράκτορ.	8240			
»	5	»	Ἔξοδα ὑπηρεσίας .	1200			
»	6	»	Βιβλία καὶ ἐπιπλα.	1000		10440	
15	2	Τελωνεῖα	Ἔξοδα ὑπηρεσίας .	4000	—	4000	
22	2	Κτήματα	Ἔξοδα διοικήσεως.	1000		1000	
			Τὸ ὅλον δραχ.			15440	—

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω δύω νομοσχέδια μετὰ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν περὶ προξενικῶν καὶ ναυτιλιακῶν τελῶν. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Φύσις τῶν Προξενικῶν τελῶν.

«Τὰ Προξενεῖα καὶ μάλιστα τὰ ἐν Τουρκίᾳ, διπλοῦν ἔχουσι τὸν σκοπὸν, τῇ μὲν νὰ προστατεύωσι τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τελούντων ὁμογενῶν, τῇ δὲ νὰ ὑπηρετῶσι τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ νομίμου ἐπιρροῆς. Διὰ τοῦτο εὔλογον εἶναι ἡ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένη δαπάνη νὰ καταβάλληται, μέρος μὲν, ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν, μέρος δὲ, ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Αὐτὸ τοῦτο ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους, καθ' οὓς οἱ μὲν ἰδιῶται καταβάλλουσι τέλη τινὰ διὰ πᾶσας τὰς ὑπὸ τῶν Προξενείων πρὸς εἰδικόν τι συμφέρον αὐτῶν γινομένας πράξεις, τὸ δὲ δημόσιον συμπληροῖ τὴν πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀπαιτουμένην ποσότητα. Οὕτως ἐν ἔτει 1857 π. χ. τὸ ὅλον τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων ἦν ἑκ δραχμῶν 366,494: 57|00, ἐξ ὧν 92,102: 47|00 εἰς ὄφελος τῶν Προξένων, καὶ 274,392: 10|00 εἰς τὸ ταμεῖον, οὗ

ἡ δαπάνη ὑπὲρ τοῦ Προξενικοῦ κλάδου εἶναι ἐκ δραχ. 216,120, τὸ δ' ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν 671,350.

Ἡ ἀρχαία διατίμησις.

Μέχρι τοῦδε τὰ Προξενικὰ ταῦτα τέλη ἐκανονίζοντο ὑπὸ τῆς διατιμήσεως τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, ληφθείσης μὲν ἐκ τῆς Γαλλικῆς, ἐχούσης ὅμως διάφορα ἐλαττώματα, ὅτι ἦν ἀτελεστάτη, ἐνιαχοῦ κακῶς μεταφρασθεῖσα καὶ διὰ τοῦτο κακῶς ἐφαρμοζομένη, καὶ κατά τινα μὴ ἐντελῶς συναδούσης πρὸς τὴν ἡμετέραν Νομοθεσίαν. Ἔκτοτε, καὶ ἡ Γαλλία, συνοιδυῖα τὴν ἀτέλειαν τῆς ἰδίας αὐτῆς διατιμήσεως, συνεπλήρωσε καὶ μετέβαλεν αὐτὴν διὰ Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1843. Καὶ ἐν ἔτει 1850 (Δεκεμβρ. 24), ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, Κύριος Π. Δελιγιάννης, ὑπέβαλεν εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα νέαν τῶν Προξενικῶν τελῶν διατίμησιν, ἣν ἐψήφισε μὲν ἡ Βουλὴ τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1851, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἀφ' ἑτέρου, ἐν ἔτει 1856 μετεβλήθη καὶ ὁ ἡμέτερος περὶ προξενικῆς δικαιοδοσίας Νόμος, ὥστε καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπέβη καὶ παρ' ἡμῖν ἀναπόφευκτον νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ προξενικὴ διατίμησις οὕτως, ὥστε ἀπορεύγουσα τὰς ἀνωτέρω ἐλλείψεις νὰ διευκολύνῃ καὶ νὰ ὠφελῇ τοὺς φορολογουμένους, χωρὶς νὰ μειώσῃ οὐσιωδῶς τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.

Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσυρθεῖσα διατίμησις δὲν ἐδύνατο ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν, δι' οὓς λόγους καὶ ἀπεσύρθη. Ἀλλὰ καὶ ἡ προταθεῖσα αὐτὴ ἐν ἔτει 1850 διετήρει τινὰς τῶν εἰς τὴν ἤδη ἐν χρήσει πεπατημένων ἐλλείψεων. Ἡ πεῖρα τῶν μεγάλων καὶ ἐξευγενισμένων ἐθνῶν εἶναι βεβαίως πολύτιμος ὁδηγὸς δι' ἡμᾶς, καὶ κατ' ἀρχὰς ἠρεύνησα ἂν ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ὀλίγον μετριαζομένη, δὲν ἐδύνατο καταλλήλως νὰ εἰσαχθῇ παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη φαίνεται διὰ τὰς ἡμετέρας περιστάσεις οὐχὶ λίαν σκόπιμος· πρῶτον μέν, διότι λίαν πολύπλοκος καὶ λεπτομερὴς ὡς πρὸς τὰ τέλη τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων, θ' ἀπέβαινε δύσχρηστος καὶ δύσληπτος παρ' ἡμῖν εἴς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς φορολογοῦντας· δεύτερον δέ, πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ εἰσὶ ξένα καὶ ἀνεφάρμοστα εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν καὶ τρίτον, καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν προσδιορισμὸν τῶν τελῶν ἐνόμισα, ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐπενεχθῇ μεταρρύθμισίς τις.

Ἀναλογία τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τέλη.

Αἱ ἀνώτεραι δαπάναι τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διωρισμένων ὑπαλλήλων, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν ξένοις ἐπικρατείαις τηρήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, πρὸς τούτοις δὲ τῆς ὑπὸ ὀλιγωτέρου ἀριθμοῦ φορολογουμένων συντηρήσεως ἀρχῶν, ἀδρότερον τῶν ἐν τῷ Κράτει μισθοδοτουμένων, εἰσὶν αἱ αἰτίαι δι' ἃς οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πληρονόμενοι, ἵνα οἱ προξενικοὶ φόροι πρέπει νὰ ἦναι ἀνώτεροι τῶν ὁμοειδῶν, ὅσοι πληρόνονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ταύτην τὴν ἀρχὴν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ταύτην ἠκολούθει καὶ ἡ παλαιὰ, καὶ ἑπομένως, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν παραδεδεγμένη. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ἑκάστου τέλους, ἐν πάσαις ταύταις ταῖς διατιμήσεσιν ἐστὶν ἐντελῶς αὐθαίρετον, οὐδὲ στηρίζεται ἐπὶ σταθερᾶς τινος ἀναλογίας. Ἐν τῷ παρόντι δὲ Νομοσχεδίῳ ἐνόμισα καταλληλότερον νὰ παραδεχθῶ ὡς βάσιν τῶν Προξενικῶν πολιτικῶν, ποινικῶν συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν τελῶν τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἁπλοῦν μὲν διὰ τὰς πράξεις τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον ἀξίας, διπλασιαζόμενον δὲ διὰ τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον τάξεως πλέον 1/10. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἀντὶ μακρᾶς, πολυάρθρου, πολλάκις ἀσαφοῦς καὶ αὐθαιρέτου διατιμήσεως, ἀντικαθιστᾷ διάταξιν τοῖς πᾶσι τοῖς τε φορολογοῦσι καὶ τοῖς φορολογουμένοις, διὰ πολυχρονίου ἐφαρμογῆς γνωστὴν καὶ συνήθη, καὶ προσέτι διατηρεῖ ἀκριβῶς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι φορολογίας, μόνον ἐπαυξάνουσαν αὐτήν. Ἐλάττωμα ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης θὰ ἦτον ἂν ὑπὲρ τοῦ εὐμεθόδου ἐθυσίαζεν ἄλλα συμφέροντα σπουδαιότερα, καὶ ἡ ἤυξανε τὰ τέλη εἰς βαθμὸν καταβλιπτικὸν τῶν φορολογουμένων, ἢ ἠλάττου αὐτὰ ἐπαισθητῶς διὰ τὸ ταμεῖον. Ὁ ἐπισυνημμένος ὑπὸ Σ'. Α. πίναξ, περιέχων ἀντιπαραθεσιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, ὁπωσοῦν μετριασθῇ, οἷον ἐπρόκειτο νὰ κατιρτισθῇ ἂν ἐφηρμόζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποδείκνυσι τὸ ἐναντίον. Τὰ πλεῖστα τῶν τελῶν τῆς διατιμήσεως εἰσὶ τὰ διπλάσια τῶν ἀντιστοίχων τελῶν τοῦ χαρτοσήμου· τὰ δὲ κατά τι ἀνώτερα ἢ κατώτερα, σχεδὸν ἀντισταθμίζονται.

Τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ Στ. Β. ἀντιπαραβολῆς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει διατιμήσεως.

Χαρτόσημον ἀξίας.

Ὡς δὲ πρὸς τὰς πράξεις τὰς εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑποκειμένας, κατὰ μὲν τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν,

καὶ αὐτῶν ἐδύνατο τὸ τέλος νὰ διπλασιασθῇ. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ, ἤθελεν ἀποβῇ ὁ τοιοῦτος φόρος ὑπερβολικός, ἰδίως διὰ τὰς ἀπὸ χιλίων μέχρι τρισμυρίων δραχμῶν ποσότητας (ἴδ. Πίν. Γ), περὶ ἃς περιστρέφονται καὶ αἱ πλεῖσται τῶν συναλλαγῶν. Προσέτι δέ, ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται εἰσὶν ἑκούσιαι, καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικαί, βαρεῖα ἐπ' αὐτῶν φορολογία ἤθελεν ἀποσοβεῖ αὐτὰς ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἐπεμβάσεως. Διὰ ταῦτα προτιμώτερον ἐκρίθη νὰ μείνωσιν αἱ πράξεις αὗται ὑπαγόμεναι εἰς ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου ἀξίας, ὅπερ καὶ κατὰ τοῦτο εὔλογον φαίνεται ὅτι τὸ τέλος τοῦτο εἶναι οὐχὶ ἀμοιβὴ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ φορολογία τῆς περιουσίας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀνωτέρα ἑκατὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐντὸς αὐτῆς. Ὡς δὲ πρὸς τὸ πρόσθετον δίκατον εἰς τὴν οὕτω κανονισθεῖσαν φορολογίαν, τοῦτο δὲν θέλει μὲν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατὰ τρόπον δὲ κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος, θέλει χρησιμεύει παρά τινος τῶν προξενείων δι' ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, βοηθείας ἀσθενῶν, ἀπόρων, ἐγκαταλελειμμένων ὁμογενῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως τοιούτου ἰδιαιτέρου ταμείου τῶν ἀγαθοεργιῶν καὶ τῶν ἐλεῶν εἶχε πάντοτε ἀναγνωρισθῇ, καὶ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κεκανονισμένα ἡ ἐνεργούμενα, ἐπορίζετο αὐτὸ τὰ κεφάλαιά του, ὅλως ἀνεπαρκῆ, κατὰ τὰς ἐπαναληφθείσας παραστάσεις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἐκ φόρων οὐχὶ ὅλως κανονικῶν, ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὡς τοῦτο λεπτομερέστερον ἐξηγεῖται ἐν τῇ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἐκρίθη δίκαιον ἡ φορολογία αὕτη νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ μόνην τὴν ναυτιλίαν, διὸ καὶ ἐλαττωθέντος τοῦ ἐκείνῃ μέχρι τοῦδε ἐπικειμένου τέλους, περιελήφθη εἰς τοῦ ῥηθέντος ταμείου τοὺς πόρους, πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, τὸ δίκατον τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαστικὰ πρόστιμα.

Διαμορτύρια.

Τὸ πρώτιστον τῶν καθηκόντων τοῦ Προξενείου εἶναι νὰ ὑπερασπίζηται τὰ ἐμπορικὰ καὶ ναυτιλιακὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἐπιφυλάττεται αὐτὴ εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν (Προξεν. ὁδηγ. τῆς Ἀης Ἰανουαρίου 1834, Α.). Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου εἶναι εὐχερεστάτη παντοῦ τῶν χριστιανικῶν Ἐπικρατειῶν, ὅπου ἡ νομοθεσία ἐστὶν ἐν ἁρμονίᾳ

πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ ὅπου ὀλίγοι ἐπιδημοῦσιν ὑπήκοοι, πολλὴν ὅμως σπουδαιότητα ἔχει, πολλὰς δυσκολίας, πολλὰ πράγματα καὶ πολλοὺς ἀγῶνας παρέχει εἰς τοὺς Προξένους ἐν ταῖς Ὀθωμανικαῖς χώραις, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν σχέσεων, καὶ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἐκεῖ ἐμπορευομένων ὁμογενῶν. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον μὲν νὰ ληφθῶσι μέτρα ὅπως ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει οἱ Πρόξενοι ἀκριβῶς γνωρίζωσι τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διατελοῦντας ὁμογενεῖς, ἵνα ἐν πάσῃ περιπτώσει δύνανται νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς τελεσφόρον καὶ ἀδίστακτον προστασίαν, ἄνευ δυσαρέστων ἀμφισβητήσεων μετὰ τῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν, δίκαιον δ' ἐνομίσθη συγχρόνως διὰ τὰς ὑπερβαλλούσας ταύτας ἐργασίας, εἰς ἃς οἱ πρόξενοι ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων ἐκτίθενται, νὰ ἀναλαμβάνωσιν οὗτοι μεῖζον ἢ ἀλλαχοῦ μέρος τῆς ἐκείνοις ἀνηκούσης ἀντιμισθίας, ἀνακουφίζοντες οὕτω τὴν δημοσίαν δαπάνην· ἐν ἄλλαις λέξεσιν, νὰ ἔχῃ μὲν ὁ Πρόξενος ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων ὁμογενῶν, νὰ εἰσπράττῃ δὲ παρ' αὐτῶν εἰδικόν τινα ἀνώτερον ἢ ἀλλαχοῦ φόρον.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τοῦτο ῥητῶς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου **1**. τοῦ Κεφ. Ε'. τῶν *προσθέτων Προξενικῶν ὁδηγιῶν* τῆς **30** Ἰανουαρίου **1835**, ἀπαιτοῦντος νὰ ἐγγράφωνται εἰς Προξενικὸν Μητρῷον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες ὁμογενεῖς, οἱ θέλοντες ν' ἀπολαμβάνωσι τῆς προστασίας Προξένου. Ἂν δὲ καὶ γενικῶς ἐκφράζεται τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν Τουρκίαν κυρίως ἐφαίνετο ἀναγκαία καὶ ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως, τὸ ἄρθρον **4** τοῦ αὐτοῦ Κεφαλ. τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν ὥριζεν ἐξ ἐναντίας, ὅτι οὐδὲν θέλει λαμβάνεσθαι *δικαίωμα* διὰ τὴν εἰς τὸ Μητρῷον ἐγγραφὴν, τὸ δ' ἄρθρ. **6** διετύπωε εἰς δραχμὰς **3** τ' ἀποδεικτικὰ τῆς ἐγγραφῆς, διδόμενα *εἰς μόνους τοὺς αἰτοῦντας* αὐτά. Ἀλλ' ἐν τῇ τὰς αὐτὰς ὁδηγίας συνοδευούσῃ Προξενικῇ διατιμήσει ἀναφέρεται *δίπλωμα προστασίας*, τιμώμενον εἰς δρ. **6,50**.

Ἡ διάταξις αὕτη προφανῶς ἀντιράσκει πρὸς τὴν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου. Ἀλλ' αὕτη μετεφράσθη ἐκ τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, ἐν ᾗ αἰνίττεται τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἐν μὴ χριστιανικαῖς χώραις, εἰς μὴ ὑπηκόους Γάλλους, χορηγουμένην προστασίαν. Ἐφημόσθη ὅμως ἀνέκαθεν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἄνω ῥηθέντος κενοῦ τῆς προξενικῆς ἐν Τουρκίᾳ φορολογίας, ἰδίως εἰς τοὺς ἐν τῷ Κράτει ἐκείνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς μὴ χριστιανικοῖς

ἐπιδημοῦντας Ἕλληνας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Διαμονητηρίου*.

Θελήσας νὰ πληροφορηθῶ ἂν καὶ κατὰ πόσον τοιαύτης φύσεως φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐθνῶν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Προξενείων, ἐζήτησα πληροφορίας παρὰ τῶν ἡμετέρων Προξένων, ἐξ ὧν ἄν τι ἄρτιον δύναται νὰ ἐξαχθῇ συμπέρασμα, εἶναι τοῦτο, ὡς ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ ὑπὸ Στ. Δ'. πίνακι φαίνεται, ὅτι περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεγίστη ἐπικρατεῖ παρὰ πᾶσιν ἀνωμαλία καὶ αὐθαίρετος τῶν διατάξεων ἐφαρμογή. Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, οἱ Γάλλοι φαίνονται οὐδὲν πληρόνοντες, πλὴν 2 1/2 ὁράγκων (δι' ἀπόσπασμα τοῦ Μητρώου, ὅταν τὸ ζητῶσι). Οἱ Ἄγγλοι ἐνιαχοῦ ἓν δίστηλον ἑφάπαξ (ἐν Καΐρῳ, Ἰωαννίνοις, Γαλαξίῳ), ἀλλαχοῦ, κατὰ τριετίαν (ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Χίῳ, Κρήτῃ κτλ.), 2 δίστηλα ἐν Ταύλτσῃ, 1 φλωρ. ἐν Ἰασίῳ, 17 σράντσικα ἐν Βουκουρεστίῳ, κτλ.) ἐσχάτως δὲ ἐπροτάθη ν' αὐξηθῇ τὸ τέλος τοῦτο καὶ νὰ γείνῃ ὁμοιόμορφον. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ ἐθνῶν φαίνεται ὁ φόρος ἐπίσης ἀκανονίστως ὡρισμένος ἢ ἀτάκτως εἰσπραττόμενος. Καὶ παρ' ἡμῖν δὲ ἂν καὶ 6 1/2 δρ. ἐθεωρήθησαν ὡς ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὡρισμένος φόρος, ἀλλ' οὐδαμοῦ σχεδὸν τακτικῶς εἰσπράττεται, διότι πρῶτον μὲν παρὰ πολλοῖς τῶν ὁμογενῶν ὑπάρχει πρόληψις κατὰ τοῦ φόρου τούτου, ὡς προσωπικοῦ τινος καὶ οἱανεὶ κεφαλικοῦ ὄντος, διὸ καὶ δυστρόπως ἀποτίουσιν αὐτόν· δεύτερον δὲ οὐδεὶς τρόπος καταναγκασμοῦ τῆς εἰσπράξεως ὑπάρχει, ὥστε καὶ ἡ ἀπαρυγή του εἶναι εὔκολος, καὶ ἡ αἴτησίς του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποβαίνει σχεδὸν ἐκουσία· τρίτον δὲ εἰς τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὁμογενῶν ἡ ποσότης φαίνεται βαρεῖα, ἐνῷ, ἴσως, οἱ ἐπισημότεροι τὴν θεωροῦσιν ἐνιαχοῦ ὡς προσβλητικὴν τῆς φιλοτιμίας των διὰ τὴν μικρότητά της. Διὰ τοῦτο ἐνιαχοῦ τινὲς οἰκειοθελῶς πληρόνουσιν ἀνωτέραν καὶ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, μάλιστα ἐν Βλαχίᾳ τοὐλάχιστον, ἔθος ἐπεκράτησεν ἀντὶ 6 1/2 νὰ πληρώνωνται 14 δρ. καὶ ἐπέκεινα. Ἂν λόγοι οἰκονομίας δὲν ἀντέκειντο, δὲν διστάζω νὰ εἴπω ὅτι ἤθελον θεωρήσει προτιμωτέραν τὴν ἐντελῆ κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου, ἥτις καὶ τοὺς ὑπηκόους ἤθελε διευκολύνει, καὶ τοὺς Προξένους ἀπαλλάττει διαφόρων δυσχερειῶν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνάγκη θὰ ἦτον ἄφευκτος τοῖς ἤδη γλίσχρως ἀμειβομένοις Προξένοις ν' ἀποδίδηται ἐκ τοῦ ταμείου τὸ ἀντίτιμον τοῦ καταργουμένου φόρου, ἢ ν' ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου ὅσον τοῦ φόρου τούτου εἶναι δημόσιον ἔσοδον εἰς τὰ καθαρῶς μισθοδοτούμενα Προξενεῖα. Τῆς πρώτης κατηγορίας τὸ ἔσοδον συμποσοῦται, κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον ὑπὸ Στοιχ. Ε'. πίνακα εἰς δρ. 25,000, τῆς δὲ δευτέρας εἰς δραχ. 13,095. Ἂν λοιπὸν ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τούτου, διὰ τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον λόγον, ἀποβαίνῃ, πρὸς τὸ παρόν, ἀδύνατος, ἄφευκτον εἶναι νὰ στηριχθῇ, ἵνα ἐξακολουθῇ εἰσπραττόμενος, ἐπὶ νομιμοτέρας ἢ μέχρι τοῦδε βάσεσιν, ἐνισχυόμενος καὶ διὰ ποινικῆς ῥήτρας. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁριζομένη καὶ συνισταμένη α'. εἰς πρόστιμον, καθ' οὗ ὅμως ἐπιτρέπεται ἔφεσις διὰ τοῦ ἄρθρου 14, καὶ β'. εἰς τὴν μέχρι τῆς πληρωμῆς δυναμένην νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολὴν τῆς ὑπερασπίσεως. Τὸ ἐν ἔτει 1850 εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, περιεῖχεν ὡς ποινικὴν ῥήτραν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προστασίας ἀπὸ τοῦ μὴ θέλοντος ἢ ἀποφεύγοντος νὰ πληρώσῃ τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου, μέχρις οὗ συμμορφωθῇ μὲ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου· ἡ δὲ Βουλὴ ἐθεώρησε τὴν ῥήτραν ταύτην ὡς ἀναγκαίαν, ἀντικαταστήσασα μόνον *ἄρνησιν* ἀντὶ τῆς *ἀφαιρέσεως* προστασίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ἡ μὴ ἀπότισις τοῦ προξενικοῦ τέλους πιθανὸν νὰ προέρχηται ἐξ ἀνεχείας ἐντελοῦς, ἢ ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ἃς δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ Πρόξενος, ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἡ ἐθνικὸν συμφέρον ν' ἀπαιτῇ ἐνίοτε νὰ χορηγηθῇ ἡ προστασία εἰς τὸν ὑπήκοον, καὶ τοι παραμελήσαντα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν τοῦ διαμονητηρίου, διὰ τοῦτο ἐνομίσθη εὐλογώτερον νὰ περιληφθῇ ἡ ποινικὴ αὕτη διάταξις *δυναστικῶς* μόνον εἰς τὸν νόμον, ὥστε νὰ ἐγκαταλείπεται ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς τοῦ Προξένου τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν. Προσέτι δὲ πρὸ πολλοῦ ἐπροτάθη καὶ κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κανονισθῇ τὸ τέλος τοῦτο ἀναλογώτερον πρὸς τὰς περιουσίας, ὥστε νὰ ἐπιβαρύνῃ ἧττον τοὺς ἀπόρους. Τοῦτο προτείνεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. Ἂν δ' ὁ μέσος τῶν τριῶν προτεινομένων ὅρων εἶναι ἀνώτερος τοῦ μέχρι τοῦδε παραδεδεγμένου τῶν 6 1/2 δραχ. (15+8+3=26/3=8 2/3), τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ τῆς κατωτέρας τάξεως φορολογούμενοι εἰσὶν ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀνωτέρας. Ἡ δὲ διὰ τὰς Ἡγεμονίας ἐξαίρεσις γίνεται πρῶτον, διότι ἐκεῖ καὶ μέχρι τοῦδε ἀνώτερος φόρος πληρόνεται ὑφ' ὅλων τῶν τάξεων· δεύτερον, διότι τὰ ἐν ἐκείναις ταῖς χώραις πολυδάπανα Προξενεῖα ἄλλους πόρους δὲν ἔχουσιν, ἐλλειπούσης παντάπασιν ἐκεῖσε τῆς ναυτιλίας, ἡ δὲ τῶν Προξένων προστασία εἶναι τόσον χρήσιμος εἰς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν ἐκεῖ διαμενόντων

ὁμογενῶν συμφέροντα, ὥστε ἀγογγύστως συνεισφέρουσι τὰς πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀναγκαίας δαπάνας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 οἱ Πρόξενοι ἐκδίδουσι τὰ διαμονητήρια κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους, διὰ νὰ ἦναι δι' αὐτῶν οἱ παρεπίδημοι Ἕλληνες ἐφωδιασμένοι ἐπὶ τῆς διαμονῆς των.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲ τὰ ἐκδώσωσιν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι καὶ τὴν ἀπότισιν τοῦ δι' αὐτὰ τέλους. Διὰ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους κατὰ πρῶτον, ἐκδίδουσιν αὐτὰ ἅμα τῇ ἀριξει των, ἀλλ' ἂν αὐτὴ εἶναι κατὰ τοὺς ἓξ τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους, δι' αὐτοὺς δὲν λαμβάνουσι τέλος.

Τέλη τινὰ μὴ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, κατωνομάσθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅπως μὴ παύσῃ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν· τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ τέλη τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐπιδόσεις.

Τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἐπιδοτέα δικόγραφα, τὰ μὲν προέρχονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Προξενείου ἢ τοῦ μέρους, ἔνθα ἐδρεύει ὁ Πρόξενος, τὰ δὲ πέμπονται ἐξ Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ἐπιδόσεις αὗται ἀπαντῶσι σπουδαῖον κώλυμα εἰς τὴν ὀλιγότητα τοῦ προσωπικοῦ τῶν Προξενείων, διὸ καὶ ἀτελῶς καὶ βραδέως, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐνεργοῦνται. Διὰ τοῦτο, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ νομοθετηθῇ ὅτι θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ αὐτῶν αἱ πρῶται, ὡς πᾶσαι ἐν Ἑλλάδι αἱ δικαστικαὶ ἐπιδόσεις, διὰ κλητήρων μετεχόντων τῶν νομίμων τελῶν τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄλλως ὅμως ἔχει ὡς πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἐξ Ἑλλάδος πεμπομένων δικογράφων. Ταῦτα ὁ διάδικος ὀφείλει, κατὰ τὸν νόμον, καθὼ ἀπόντος τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, νὰ ἐπιδώσῃ ἁπλῶς εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τούτου ἐκπληρωθέντος, οὐδὲν ἔχει πλέον συμφέρον διὰ τὴν περαιτέρω τοῦ δικογράφου ἐκπραίωσιν, οὐδ' ἅπαξ πληρώσας τέλος ἐπιδόσεως εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσῃ αὐτὸ καὶ ἐκ δευτέρου. Ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, διὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν Προξένων, ἐνεργουμένη ἀποστολὴ τῶν τοιούτων δικογράφων πρὸς τοὺς ἐναγομένους, γίνεται ὑπὲρ μόνου τοῦ ἐναγομένου, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ ἐξακολουθῇ ἐκτελουμένη διοικητικῶς.

Αὗται εἰσὶν αἱ βάσεις καὶ οὗτοι οἱ λόγοι ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον, κανονίζον πάντα τὰ τέλη ὅσα ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῆς διοικητικῆς, δικαστικῆς, συμβολαιογραφικῆς καὶ ληξιαρχικῆς ἐνεργείας τῶν Προξένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Ὁ Ἀπὸ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξιάρχοι, εἴτε ὡς Συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρώνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ Προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου. Εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάνσεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δέ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν εἶναι τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἢ τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἡ σελὶς τοὐλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἕξ ἕως δέκα ὀκτὼ τοὐλάχιστον συλλαβάς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάνσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται ἐν Ἑλλάδι εἰς τέλος σημάν-

σεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων «ἐπληρώθη τέλος ἐκ . . »

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον 50—100 δραχμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνάλογον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1 50). Ἐξαιροῦνται τὰ διαβατήρια τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰόνων, τῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν τοιούτων διαβατηρίων λαμβάνεται τέλος λεπτῶν ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν λαμβάνεται τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 8. Τὰ τέλη τῶν ἐναγχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας ὁρίζονται εἰς δέκα (10) δραχμάς, δι' ἑκάστην ἐναγχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ Γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἓξ (6)· τῆς δὲ νυκτός, εἰς δραχμὰς δέκα πέντε (15) διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας.

Ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύο ἐναγχολήσεις τῆς ἡμέρας (τριῶν ὡρῶν ἑκάστη) καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὰ ἔξοδα ταξειδίων πληρώνεται τὸ ἀντίτιμον μόνον αὐτῶν.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστοί· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου Προξενείου ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν. Τὰ περισσεύοντα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβάλλοντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ Χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις:

α) Οἱ κτηματίαι, τραπεζῖται, μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον ἀλλ' ἐμπορικὸν Κατάστημα, καὶ οἱ

διαπηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς δέκα πέντε (15).

β) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήρια, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ) Οἱ τεχνῖται, χειρωνάκται καὶ ἐργάται δρακ. τρεῖς (3).

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυίας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται εἰς δραχ. εἴκοσι (20) κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων α. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 10, κατὰ δὲ τὴν τοῦ § γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰς δραχμὰς ἓξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποδημοῦντας, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους δὲν πληρώνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Προξενείων ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τῆς ὀφειλῆς τοῦ τέλους τούτου. Κατὰ δὲ τοῦ μὴ πληρώσαντος τὸ ὀφειλόμενον τέλος ἡ ἔχουσα νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ Προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ, δι' ἀποφάσεως, πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλάσιον τοῦ πληρωτέου τέλους, καὶ ν' ἀναβάλῃ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 14. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀπαγγέλλουσαι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 πρόστιμον εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί. Κατ' αὐτῶν ὅμως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 15. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν τῆς Πολιτικῆς δικαιοσύνης, τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, πλὴν ἐκείνων ἀφ' ὧν, κατὰ τὸν περὶ Χαρτοσήμου Νόμον εἶναι εἰσπράξιμον τέλος ἀξίας, καθὼς καὶ τῶν τελῶν τῶν διαμονητηρίων, διαβατηρίων καὶ ἐπιθεωρήσεων. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ προσαγάγῃ ὁ τὴν ἀπόλυτον τῶν δικαιωμάτων πενίαν ἐξαιτούμενος ἀποδεικτικὸν ἐνδείξεως καὶ ἀκτημοσύνης, ὑπο-

γγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολύ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

6') Ἐπὶ τῶν τελῶν τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποτιμηθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ ψευδῆ τὰ παρ' αὐτῶν βεβαιούμενα.

Ἄρθρον 16. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις.

Ἄρθρον 17. Οἱ πράξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργείου, κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς Δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 18. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρονόμενον εἰς τὰ Προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι Συνθῆκαι.

Λόγῳ ἀδροφροσύνης, ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἰσπραξις τελῶν ἐπὶ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων·

1) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

2) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 19. Ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1859 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ.

Α'. ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

Τῆς μετριασθείσης Γαλλικῆς διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ Χαρτοσήμου Νόμον.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ			
						Ἐπὶ πλέον		Ὑπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Α.	Δ.	Α.	Δ.	Α.	Δ.	Α.
	Α. Ἀνξιαρχικαὶ πράξεις.								
1	Ἀντίγραφον πράξεως γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως.	2		1		1			
2	Ἀντίγραφον πράξεως γάμου, ἀναγνωρίσεως φυσικοῦ τέκνου, πράξεως γεννήσεως, μετὰ μνείας περὶ ἀναγνωρίσεως τέκνου, πράξεως υἱοθεσίας· ἕκαστον ἀντίγραφον. ·	4		1		3			
	Β'. Πράξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας.								
3	Ἀποφάσεις περὶ υἱοθεσίας,								
	χειραφεσίας, · · · ·	4		5				1	
	κλήσεις (α) · ·	4		3		1			
	ἐπιδόσεις (α) · ·	4		3		1			
	προσφοραὶ πραγματικαὶ	4		2		2			
	ἀνακοπαὶ · · · ·	4		2		2			
	δηλώσεις (ε) · ·	4		2		2			
	αἰτήσεις · · · ·	4		2		2			

(α) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐννοεῖ τὰς πράξεις τοῦ Προξένου ὡς προέδρου τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, καὶ τούτου ὡς Πρωτοδικείου θεωρουμένου, δι' ὧν οὗτος εἴτε καλεῖ τινα τῶν διαδίκων πρὸς ἐμφάνισιν, εἴτε διατάττει τὴν κοινοποίησιν δικογράφου τινος.

(ε) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι γίνεται προφορικῶς ὑπὸ τῶν διαδίκων, καὶ ὅτι ὁ Πρόξενος συντάσσει ἐκθέσεις ἐπὶ τούτῳ· διότι αἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφως ὑποβαλλόμεναι γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 1.

	Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ Ἐπὶ πλέον		Διαφορὰ Ἐπὶ ἔλατ.	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Πράξεις περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφων ἢ λογαριασμῶν	4		2		2			
Παρακαταθέτεις ἐκθέσεων πραγματογνωμόνων, διαιτητῶν ἢ διερμηνέων.	4		2		2			
Ἐξαιρέσεις δικαστῶν, διαιτητῶν ἢ πραγματογνωμόνων (γ) . . .	4		2		2			
Ἀποδοχὴ ἢ παραίτησις κληρονομίας (δ) . .	4		2		2			
Πρακτικὰ περὶ συμβιβασμοῦ	4		2		2			
Πρακτικὰ περὶ ἀποτυχίας ἀποπείρας συμβιβασμοῦ (δ)	4			50	3	50		
Πρακτικὰ περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων ἢ περὶ τῆς ἀρνήσεώς των ν' ἀπαντήσωσι	4		2		2			
Ἐγγυοδοσίαι (ε) . . .	4		2		2			
Παρακαταθέσεις διαθηκῶν (ς') καὶ πρακτικὰ ἀποσφραγίσεως . .	4		2		2			

(γ) Ἐὰν ἐννοῇ τὰς αἰτήσεις τῶν διαδίκων περὶ ἐξαιρέσεως κλ. ἐὰν ὅμως ἐννοῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προξένου, δι' ὧν ἐξαιροῦνται, κλ. τότε ἀναλωθήσεται ὁ διὰ τὰς παρεμπιπτούσας ἀποφάσεις ἀπαιτούμενος ἔνσημος χάρτης.

(δ) Ἡ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα γίνεται κατὰ τὴν ἡμετέραν δικονομίαν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου· ἑπομένως τὸ διὰ τὰ πρακτικὰ τούτου τέλος χαρτοσήμου πληρώνεται.

(ε) Ὑποτιθεμένου ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἐκθέσεις περὶ δοθείσης ἐγγυήσεως, καὶ οὐχὶ τὰς ἀποφάσεις, δι' ὧν διατάττεται ἐγγυοδοσία.

(ς) Κατὰ τὸν Νόμον μας αὐτὰ γίνονται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, ἑπομένως ἀναλίσκεται χαρτόσημον δραχ. 3.

	Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ Ἐπὶ πλέον		Διαφορὰ Ἐπὶ ἔλατ.	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Παρακαταθέσεις καὶ ἐπιβεβαιώσεις διαιτητικῶν ἀποφάσεων	4		2		2			
Ὁρκωμοσίαι	4		2		2			
Κλήσεις ἢ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγαὶ τοῦ Προξένου (ζ)	4		3		1			
Διαταγαὶ καὶ ἀποφάσεις προξενικαὶ (η) . . .	4		3		1			
Κηρύξεις καταλόγων ἐξόδων ἐκτελεστῶν . .	4		1		3			
Ἐφετήρια (θ)	4		2		2			
Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας, μὴ κατονομαζομένη. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῶν αὐτῶν ἐγγράφων . . .	2	50	1		1	50		
Κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων, τὸ πρῶτον φύλλον	4		1		3			
ἕκαστον τῶν ἑπομένων (ι)	2	50	1		1	50		
4 Διαδικασία περὶ ἀποδείξεων, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ καταθέσεις								

(ζ) Ὑποθέτω πάντοτε τῶν Προξένων ὡς Προέδρων Πρωτοδικῶν.

(η) Εἰς πρὸς τὰς ἀποφάσεις διακριτέον ἂν ἐπιδίδωνται ὡς ὑπὸ Εἰρηνοδίκου ἢ ὡς ὑπὸ Πρωτοδικείου· καὶ πάλιν αἱ δεύτεραι ἐν ὥσιν προδικαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἢ ὁριστικαί, διότι αἱ μὲν πρῶται γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 2, αἱ δὲ δεύτεραι ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 3 ἢ 5.

(θ) Ἴδε τὴν ὑπὸ στοιχ. ε. ἀνωτέρω παρατήρησιν.

(ι) Ἡ διάκρισις αὕτη, μεταξὺ πρώτου καὶ ἑπομένων φύλλων, παρ' ἡμῖν δὲν γίνεται.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά Ἐπὶ πλέον		Διαφορά Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
	λαμβανόμεναι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, αὐτοψίαι, συγκρίσεις, ἀποσφραγίσεις ἢ ἀναγνωρίσεις σφραγίδων, ἀνοίξις θυρῶν, κατασχέσεις, συγγενικὰ συμβούλια· ἑκάστη ἐνασχόλησις (ια).	8		5		3			
	Γ'. Πράξεις Ποινικῆς δικαιοδοσίας (α).								
5	Ἐγκλήσεις, καταμηνύσεις.	1	50	2					50
	Κλήσεις	1	50	3				1	50

(ια) Ἴδε τὴν κατωτέρω παρατήρησιν ὑπὸ στοιχ. β. τῆς ποινικῆς διαδικασίας, διότι καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ διάταξις τῆς ποινικῆς διατιμήσεως ἐφαρμόζεται.

(α) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου παρατηρῶ τὰ ἑξῆς:

Ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἡμετέρας ποινικῆς διαδικασίας καὶ τῆς παρὰ τοῖς Γάλλοις ἰσχυούσης αἱ ἐνταῦθα ἀπαριθμούμεναι πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας δὲν ταὐτίζονται ἐντελῶς πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν λαμβανούσας χώραν· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς τινὲς μόνον ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, διότι ἅπασαι δὲν ἔχουσι ἀναφορὰν πρὸς τὸν περὶ τούτου νόμον. Ἰδοὺ δὲ αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ τέλος ταῦτο, δυνάμει ἑρμηνευτικῆς τινος ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. ὑπουργείου.

1) Μήνυσις . . . . . δρ. 1
2) Ἔκθεσις ἀνακοπῆς, ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως . . . . » 2
3) Ἔκθεσις καὶ ἀναφοραὶ ἰατρῶν, πραγματογνωμόνων κλ. » 1
4) Ἔκθεσις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐξετάσεις, διὰ κατασχέσεις, διὰ κατ' οἶκον ἐρεύνας, ἀνά . . . . » 2
5) Βούλευμα παραπομπῆς . . . . . » 2
6) Ἔγγραφα ἐπιδόσεων καὶ βεβαιώσεων τῶν κλητήρων » 1
7) Πρακτικὰ συνεδριάσεων . . . . . » 2
8) Ἀπόφασις, ἢ Πταισματοδικείου . . . . . » 2
ἢ Πλημμελειοδικείου κτλ. . . . . » 3

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά Ἐπὶ πλέον		Διαφορά Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
	Ἐπιδόσεις	1	50	3				1	50
	Προσκλήσεις	1	50	3				1	50
	Ἀνακρίσεις, ἐκθέσεις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων .	1	50	2					50
	Διαταγαὶ	1	50	2				1	50
	Ἀποφάσεις	1	50	(ἴδε ἀνωτέρω)					
	Ἐκθέσεις περὶ αὐτοψίας ·	1	50	2					50
	Παρακαταθ. ἐγγράφων ·	1	50	2					50
	Ἐγγυοδοσία	1	50	2					50
	Παρακαταθέσεις ἐγγυήσεως ἢ τῆς χρηματικῆς καταδίκης	1	50	2					50
	Ἐξορκήσεις	1	50	2					50
	Κηρύξεις καταλόγων δικαστικῶν ἐξόδων ἐκτελεστῶν	1	50	1		50			
	Ἐρέσεις	1	50	2					50
	Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας, μὴ κατονομαζομένη.								
	Πρωτότυπον, ἀ φύλλον ·	1	50						
	» Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1							
	Ἀντίγραφα, ἢ ἀποσπάσματα, ἕκαστον φύλλον.	1		1					
	Κοινοποίησις, ἐπίδοσις εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ταχυκόλλησις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων:								
	πρῶτον φύλλον . . .	1	50	1		50			
	ἕκαστον ἑπόμενον ·	1		1		50			
	Αὐτοψία, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἀνακρίσεις ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου,								

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά			
						Ἐπὶ πλέον		Ἐπὶ ἔλαττ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
	ἐντὸς ὅμως τῆς ἕδρας, ἑκάστη ἐπασχόλησις (ε).	5							
	Δ'. Πράξεις συμβολαιογραφικαί (α).								
7	Συνυποσχετικόν, ἀνάκλησις συνυποσχετικοῦ. .	6		3	3				
	Τοῦ ἀντιγρ., τὸ ἀ φύλ.	2		1					
	ἕκαστον τῶν ἑπομένων (ε)	1		1					
8	Συμβόλαιον κοινοκτημοσύνης, δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, διάλυσις ἑταιρείας ἄνευ ἐκκαθαρίσεως, συμβόλαιον περὶ μεσεγγυήσεως, πᾶν ἄλλο ἀμφοτεροβαρὲς ἢ περιληπτικὸν συμβολ. ἔγγραφον μὴ κατονομαζόμενον.								
	Πρωτότυπον	10		3	7				
	Ἀντίγραφον, ἀ φύλλον .	2		1					
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1							

(ε) Κατὰ τὴν ἡμετέραν ποινικὴν διατίμησιν, μόνον ὅταν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἕδρας των οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι πληρόνονται· καὶ εἰ μὲν μακρυνθῶσιν ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι τεσσάρων λαμβάνουσι δραχ. 3 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, εἰ δὲ πλέον τῶν τεσσάρων ὡρῶν δραχ. 5, ἐκτὸς τῶν τῆς πορείας ἐξόδων.

(α) Ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος, καθιερώσας τὴν ἐξῆς καθολικὴν ἀρχήν, τηρουμένην ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα· εἰ μὲν αἱ πράξεις αὗται ἔχουσιν ἀντικείμενον χρήματα, ἡ ἀξία ἐν γένει, γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, πληρουμένου ὡς τέλους 1/4 τοῖς 0/0, εἰ δὲ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα, γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως πέμπτης κλάσεως, ἤτοι δραχ. τριῶν.

(ε) Ἰδὲ σημείωσιν ι. ἐν ταῖς πράξεσι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά			
						Ἐπὶ πλέον		Ἐπὶ ἔλαττ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
9	Γενικὴ πληρεξουσιότης,								
	Πρωτότυπον	10		3		7			
	Ἀντίγραφον								
	Πρώτων φύλλον . . .	2		1		1			
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων .	1		1					
10	Εἰδικὴ πληρεξουσιότης, ἀνάκλησις ἐντολῆς, παράτασις, ἐπανόρθωσις αὐτῆς, ἐξορκητικόν, ἐπιβεβαίωσις, ἄδεια γάμου, παραίτησις ἀγωγῆς ἢ καταπαύσεως, διαμαρτύρησις, τριτεγγύησις, καὶ γενικῶς πᾶν ἄλλο συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μονομερές, μὴ κατονομαζόμενον . . .	6		3		3			
11	Ἐνοικιαστήριον, ὑπενοικίασις, διάλυσις καὶ παράτασις ἐνοικιάσεως, συμβόλαιον μισθώσεως, ἐπὶ τοῦ τιμήματος (α) . .	½τ.0/0		½τ.0/0		½τ.0/0			
12	Πλειστηριασμὸς ἀκινήτων καὶ κινητῶν, ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι 10,000 δρ.	½τ.0/0		½τ.0/0		½τ.0/0	(ε)		
	ἐπὶ τοῦ περιπλέον . .	¼τ.0/0		»		»			

(α) Κατὰ τὸν ἡμέτερον περὶ χαρτοσήμου νόμον τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθώματος, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἰσχύει ἡ μίσθωσις, ἢ ἐὰν ταῦτα δὲν ὁρίζωνται, ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ, κλ. (ἴδε ἀριθ. 31 τοῦ περὶ χαρτοσ. νόμου.)

(ε) Ἐπὶ ἀξίας, ἀνωτέρας τῶν 20,000 δραχ. οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου παρ' ἡμῖν πληρόνεται· μέχρι δὲ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ οὐδεμία διάκρισις γίνεται.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά Ἐπὶ πλέον		Διαφορά Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
13	Συμβόλαιον ἑταιρίας, μεταβολή, ἐξακολούθησις, ἐκκαθάρισις καὶ διανομὴ ἑταιρίας, λογαριασμὸς διαχειρίσεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, λογοδοσία γινομένη ἐνώπιον τοῦ Προξενείου, ἐκκαθάρισις καὶ διανομὴ κοινοκτημοσύνης, κληρονομίας, δωρεὰ μεταξὺ ζώντων, σύστασις χορηγίας, ἀγορά, συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας, ἀνταλλαγῆς, δάνειον, μεταβίβασις. Ἐπὶ τῆς ἀξίας:								
	μέχρι 10,000 δραχ. ·	½τ.0/0		½τ.0/0		½ τ.0/0		(6)	
	ἐπὶ τοῦ περιπλέον · ·	½τ. 0/0		»		»			
14	Παραχώρησις προθεσμίας, κτημάτων, ἐγγύησις, ἐνέχυρον, ἐξοφλητικόν, συμβιβασμοί, προικοσύμφωνον. Ἐπὶ τῆς ἀξίας:								
	μέχρι 10,000 δραχ. ·	½τ.0/0		½τ.0/0		½τ.0/0		(6)	
	ἐπὶ τοῦ περιπλέον ·	½τ.0/0		»		»			
15	Πιστοποιητικὸν ἰδιοκτησίας (γ) Ἐπὶ τῆς ἀξίας:								
	μέχρι 10.000 δραχ. ·	½τ.0/0							
	ἐπὶ τοῦ περιπλέον · ·	½τ.0/0							

(6) Βλέπε ἀνωτέρω τὴν σημείωσιν ταύτην.

(γ) Τοιαῦτα πιστοποιητικὰ δὲν ὑπάρχουν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον, τὸ τέλος ἤθελε πληρωθῆ ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως πρώτης κλάσεως, ἤτοι δρ. 1

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά Ἐπὶ πλέον		Διαφορά Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
16	Διαθήκη, ἀπογραφή, συμβιβασμός, συναλλαγμα ἑνώσεως, καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ συμβολαιογραφικαὶ ἐκθέσεις· πᾶσα ἐνασχόλησις · · · · ·	9		3		6			
17	Ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἕκαστον φύλ.	3		1		2			
	Ε. Διοικητικά.								
	Διαβατήρια πρὸς Ἕλληνας	5		5					
44	Ὑγειονομικὴ πιστοποίησις								
45	διὰ ξένον πλοῖον (α) ·	6		4		2			
46	Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶον κατάστιχον εὐγενείας ·	6		1		5			
47	Πιστοποιητικὸν ζωῆς πρὸς ἀπολαυὴν χορηγιῶν (rentes), συντάξεων ἐτησίων, ἢ ἄλλων χρηματικῶν ὠφελειῶν,								
	ἀπὸ 300-10,000 δρ. ·	5		1		4			
	δι' ὀλιγώτερον τῶν 300 δρ.	3		1		2			
	Πιστοποιητικὰ ζωῆς διὰ μὴ γνωστὸν λόγον · ·	5		1		4			

(α) Κατὰ τὸν ὑγειονομικὸν ὀργανισμὸν ὡς βάσις τοῦ τέλους τούτου λαμβάνεται ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου· ἐπομένως πληρώνονται ἐπὶ τούτῳ λεπτὰ 2 δι' ἕκαστον τόνον. (Ἐλάβον ὡς μέσον ὅρον πλοίων χωρητικότητος 200 τόνων.) Κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου ὅμως νόμον, πᾶν πιστοποιητικὸν γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 1. Ἡ παρατήρησις δ' αὕτη ἔστω γενικὴ δι' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καὶ τῷ ἑπομένῳ σημειούμενα πιστοποιητικά, περὶ ὧν δὲν γίνεται διάκρισις κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά			
						Ἐπὶ πλέον		Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
49	Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου								
	» πρὸς Ἕλληνα .	2							
	» πρὸς ξένον .	6							
50	(ε) ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ξένου πλοίου .	5		2					
51	» δηλωτικῶν ξένου πλοίου (ὁσάκις ἀπαιτεῖται) . . .	5							
52	» πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῷον κατάστιχον ἰθαγενείας	2							
53	Πιστοποιητικῶν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν .	2	50	1		1	50		
54	Πιστοποιητικῶν προελεύσεως, προορισμοῦ, ἀποβιβάσεως πραγματειῶν.	5		1		4			
55	Ἐξοφλητικὸν ἢ λυσεγγύησις (γ)	5		1		4			
56	Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς (ε).	5							
	Γ'. Διάφορα.								
58	Δήλωσις, πιστοποιητικὸν (α) ἔκθεσις οἱαδήποτε κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις, διὰ τὸ ἀ. φύλλον . . .	5		2		3			

(ε) Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος οὐδὲν τέλος ἐπιβάλλει διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ ἐπικυρώσεις.

(γ) Ἐὰν ὅμως τὰ ἐμπορεύματα, δι' ἃ γίνεται ἡ λυσεγγύησις, ἦνε κατωτέρας ἀξίας τῶν **100—11**, πληρόνονται μόνον λεπτὰ **25**, ἢ καὶ τίποτε, ἐὰν ἦνε κατωτέρας ἀξίας καὶ τῶν **11** δρ., κατά τινα νόμον τοῦ **1843**.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορά			
						Ἐπὶ πλέον		Ἐπὶ ἔλατ.	
		Δ	Λ.	Δ.	Λ	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
	δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3		2					
58	Παρακατάθεσις χρημάτων, πιστωτικῶν ἐγγράφων, πραγματειῶν ἢ ἄλλων κινητῶν								
	Τέλος παρακαταθήκης ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἐκτιμήσεως	1 τ.0	0 (δ)						
59	Παρακατάθεσις, παράδοσις, ἐπιστροφὴ, ἐγγράφων ἢ καταστίχων ἐν τῷ προξενικῷ γραφείῳ, ἀπόδοσις ἐγγράφων εἰς τοὺς δικαιούχους . . .	3		2		1			
60	Ἀπογραφὴ τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 59 ἐγγράφων, δι' ἕκαστον φύλλον . . .	3		1		2			
61	Καταχώρισις αὐτολεξεὶ, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον, ἀπόγραφον, ἀπόσπασμα αὐτολεξεὶ ἢ ἀναλυτικὸν, δημοσίευσις διὰ τυχοκυλλήσεως ἐγγράφων, ἢ πράξεων οἱωνδήποτε, κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις· διὰ τὸ ἀ φύλλον .	4		1		2			
	δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3		1		2			

(δ) Τέλος χαρτοσήμου τοιοῦτον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δηλ. δὲν πληρόνεται· ἀλλ' ἀναλίσκεται ὁ διὰ τὰ πρακτικὰ ἔνσημος χάρτης, ἢ ὁ διὰ τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐκτιμηθῶσιν εἰς χρήματα πράξεις τοῦ συμβολαιογράφου, ἤτοι δρ. **2** ἢ **3**.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ			
						Ἐπὶ πλέον		Ἐπὶ ἔλαττ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
62	Ἀντίγραφον εἰς ξένην γλῶσσαν, διὰ τὸ ἀ. φύλλον ·	5		1		4			
	δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων · · · · ·	3		1		2			
63	Μετάφρ. ἐπίσημος (α). διὰ τὸ ἀ. φύλλον,	5		1	20				
	δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων · · · · ·	4		1	20				
64	Ἀπασχολήσ. τοῦ Γραμματέως τοῦ Προξεν. κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις.	8							
65	Ἔξοδα ταξειδίου τοῦ Προξένου ἢ τοῦ Γραμματέως. · · · · Τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.								
66	Ἔξοδα διαμονῆς, δι ἑκάστην ἡμέραν τοῦ Προξένου · ·	18							
	δι' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ Γραμματέως ·	12							
		248	50	142	20	(β)			
					2				
				284	40				

(α) Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος δὲν προβλέπει τοιαύτην περίπτωσιν· ἀλλ' ἡ ποινικὴ διατίμησις ὁρίζει λεπτὰ 30 κατὰ σελίδα.

(β) Μόναι αἱ ἀντίστοιχοι ποσότητες.

Β'. Συγκριτικὸς πίναξ τῆς ἐν ἰσχύϊ Προξενικῆς Διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον.

Αὔξων ἀριθ.	Διασάφησις τῶν πράξεων	Δικαιώμ. κατὰ τὴν διατίμησιν.		Τέλος κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον		Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἐπὶ ἔλατ. ἢ διατίμησις			Παρατηρήσεις
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ. Λ.	
1	Ναυλωτικόν.	5		2		3			Ἄρθ. 24 § 11 τοῦ περὶ χαρτοσήμ. νόμου.
2	Φορτωτικόν.	3		2		1			» » » »
3	Ἐξασφαλιστικόν.	3		ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι 57					Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθρ. 29 § 9 Χ. Ν.
4	Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρισις αὐτοῦ.	6		ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι 54					Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
5	Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτυρήσεως διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθέν.	6		4		2			Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
6	Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1/2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.	1	50		25	1	25		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. μέχρι 60.

Αὐξ. ἀριθ.	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας.	Δικαιώμ. κατὰ τὴν διατίμησιν. Δρ.	Λ.	Τέλος κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, διπλασιαζομένου τοῦ τῆς τάξεως. Δραχ.	Λ.	Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἐπὶ ἔλατ. ἢ διατίμησις Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
7	Κοινοποίησις ἀναφορᾶς ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου.	3	30	2	1 30			Ἄρ. 24 § 2 Χ. Ν. Ἐνταῦθα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ ἐπιδοτήριον, καθότι εἰς ἕκαστον ἔγγραφον πρέπει νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνάλογον τέλος τοῦ χαρτοσ.
8	Ἀπόφασις πρόξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη. (μέχρι τεταρτήσεως λίβρας.)	6	50	4 6 10	2 50 50 3 50			Ὡς εἰρηνοδίκαι, ἄρθρ. 25 § 1 Χ. Ν. Διὰ τὰς προδικαστικὰς Ὡς πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκ. ἄρ. 26 § 3, 27 § 2 Χ. Ν. ὁ ὁριστικὰς
9	Μαρτυρικὸν προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος, ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἔγγραφον.	3	30	2 ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι	1 30 56 70			Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν. Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθ. 20 § 5 Χ. Ν.
10	Ὅμοιον δι' ἔλλειψιν ματρήσεως ἢ ζυγοσταθμίσεως μὲ μετατόπισιν τοῦ προξένου.	6	60	2 ἢ 4	4 60 ἢ 2 60			Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν. Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν.
11	Διακοίνωσις διαταγῆς, ἀρορώσης τὰν διορισμὸν δοκιμαστῶν.	6	60	2	4 60			Ἄρθρ. 24 § 2 Χ. Ν. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ τὸ κοινοποιούμενον ἀντίγραφον, καθότι, ἂν ἡ διαταγὴ εἶναι ἀπόφασις, πρέπει καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνῆκον τέλος χαρτοσήμου (ὡς ἀνωτέρω ἀριθ. 8).

Φ 1234 Α

Αὐξ. ἀριθ.	Διασάφησις τῶν πράξεων	Δικαιώμ. κατὰ τὴν διατίμησιν. Δρ.	Λ.	Τέλος κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, διπλασιαζομένου τοῦ τῆς τάξεως. Δραχ.	Λ.	Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἐπὶ ἔλατ. ἢ διατίμησις Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
12	Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου, εἴτε ἁπλῆ, εἴτε μετὰ καταχωρίσεως εἰς τὰ βιβλία.	3	30	Μέχρι 56, 70 ἐπὶ τῆς ἀξίας ἢ ἄνευ τέλους.		3 30		Ἄρθρ. 29 § 1. Ἄρθρ. 22 μετὰ τοῦ 5 § Χ. Ν. δὲν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου.
13	Ἔκθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικοῦ.	6	50	1 (κατὰ φύλλον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον				Ἄρθρ. 23 § 3 Χ. Ν. Ἐπειδὴ τίθενται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδ.
14	Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν.	6	50	1 (κατὰ φύλλον		5 50		Ἄρθρ. 23 § 8 Χ. Ν. Ἐπειδὴ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδίκας. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅσα δύνανται νὰ λάβωσι χώραν.
15	Καταγραφὴ, δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν δύω.	3	50	Ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι		56, 50		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
16	Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν, γινομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς, μία εἰς τὰ ἑκατόν.	1 τοῖς 0 | 0		Ἐπὶ τῆς ἀξίας 1 | 4 τοῖς 0 | 0.		κατὰ 75 μέχρις 60 ἐκεῖθεν.		Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.

Φ 1235 Α

17	Πώλησις ἀκινήτων 1|2 τοῖς 0/0.	50	μέχρις 60, 25 ἐκεῖθεν.		25 50			Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
18	Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἐκουσίας.	3 30	| 25 α) ἐπὶ τῆς ἀξίας			56	70	Ἐπὶ τῆς ἀξίας.
19	Πρᾶξις ἀπελευθερώσεως.	6 50	ἐπὶ τῆς ἀξίας 25 0|0	μέχρις 60				Ἄρθ. 22 μετὰ τοῦ § 5 Χ. Ν. Οὐδὲν τέλος χωριστὸν λαμβάνεται, ἐὰν δὲν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ παρακαταθήκη.
20	Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας.	10	4 8 1			τοὐλάχιστ. 3		Διὰ προσκλήσεως 4 τοὐλάχ. μελῶν. Ἄρθρ. 23 § 1 Χ. Ν. Διὰ τὰ 4 ἐπιδοτήρια.
21	Δημοσίευσις.	6 50	10 4			7	50	Διὰ τὴν ἔκθεσιν (τοῦ εἰρηνοδίκου). Ἄρθ. 23 § 1 Χ. Ν. Ὡς ἀπόφασις πρωτοδικείου. Διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγ.
22	Ἀποδεικτικὸν ζωῆς.	1 50	2				50	Ἄρθρ. 24 § 13 Χ. Ν.
	Πράξεις πολιτικαί.							
23	Πρᾶξις συντροφίας.	10	ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ 0/0 μέχρις 60	1|4 τοῖς	μέχρι		50	Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
24	Διάλυσις συντροφίας.	6 50	ὡς ἀνωτέρω		»	53,50		Ἄρθρ. 29 §. 1 Χ. Ν.
25	Ἐγγραφον διαιτησίας ἀξίας	8 30			»	51,70		

Γ'.

Ἀπὸ δρ.	Χαρτόσ. ἀξίας.	Ἐνδικ. ἀτέλ.	Γαλλική διατίμησις. obligations	Γαλλική διατίμησις. Transactions.
1 — 100	— 25	(ρές. 500 Δ. 3,30 ἑκάστου dit/τικὸ ο|ο.)	1, 11	,05
101 — 200	» 50	3,30	2,	,50
201 — 300	» 75	3,55	3,	1,
301 — 400	1	3,80	4,	1,50
401 — 500	1,25	4,05	5,	2,
501 — 600	1,50	4,30	6,	2,50
601 — 711	1,75	4,55	7,	3,
801 — 900	2,	5,05	8,	3,50
901 — 1000	2,25	5,55	9,	4,
1001 — 1200	2,50	6,05	10,	4,50
1201 — 1400	3,	6,55	12,	5,
1401 — 1600	3,50	7,05	14,	6,
1601 — 1800	4,	7,55	16,	7,
1801 — 2000	4,50	8,05	18,	8,
2001 — 2200	5,	8,55	20,	9
2201 — 2400	5,50	9,05	22,	10,
2401 — 2600	6,	9,55	24,	11,
2601 — 2800	6,50	12,05	26,	12,
2801 — 3000	7,	14,55	28,	13,
3001 — 4000	7,50	17,05	30,	14,
4001 — 5000	10,	19,55	40,	15,
5001 — 6000	12,50	22,05	50,	20,
6001 — 7000	15,	24,55	60,	25,
7001 — 8000	17,50	27,05	70,	30,
8001 — 9000	20,	37,05	80,	35,
9001 — 10000	22,50	39,55	90,	40,
10001 — 15000	25,	52,05	100,	45,
15001 — 20000	37,50	77,05	150,	50,
20001 — 30000	50,		200,	75,
30001	60,		150,	100,
				75,

Δ'. Πίναξ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐχορήγησαν οἱ Πρόξενοι περὶ διαμονητηρίων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	Γαλλία	Ἀγγλία	Ῥωσσία	Αὐστρία	Σαρδηνία	Ὁλλανδία	Πρωσσία
Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Πλήρωμα ὀλίγ.						2 φρ.
» Ἀλεξανδρείᾳ		5 σελ. ἑράπαξ	38 γρόσια	2 φιορίνια πλὴν τοῦ ἁ. ἔτους			
» Καίρῳ		6 δραχμὰς	6 δραχμὰς	6 δραχμὰς			16
» Ἰωαννίνοις		17 σφάντζ.	16 1/2 σφάντζ	11 1/2 σφαντζ. (6 σφ. προσατ.)			1 φλ.
» Βουκουρεστίῳ		1 φλωρ.	1 φλωρίον	0 (2 σφ. προστατευτικῶς)			
» Ἰασίῳ							
» Σμύρνῃ		5 σελίν. κατὰ 3ετίαν	1000 ἢ 400 ἢ 80 καρπόβολα κατὰ τριετίαν	2 φιορ. 7 κρ. κατὰ τριετ.			
» Θεσσαλονίκῃ		1 δίστηλ.	διαβατ.	2 φιορ.			
» Βηρυττῷ		0	0	1 τάλληρον			
» Γαλαζίῳ	2 1/2	1 δίστηλον	0 1 1/2 βούβλ. ἀργυρ.	2 φιορίνια			16
» Σάμῳ	5	0	. . . . .	. . . . .			
» Χίῳ	4	30 γρόσια 3ετίαν	. . . . .	. . . . .			
» Βώλῳ	φρ. ἀνὰ στόμα τῶν ἐπιβατῶν	0	0	2 φιορίνια			
» Ἡρακλείῳ	φρ. ἐπιβατῶν ἀνὰ στόμα	1 δίστηλον τριετ.		0			
» Πρεβέζῃ	ἐπιβατικὰ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων	ὅσα οἱ Ἕλληνες	. . . . .				
» Δαμιατίῳ		5 δρ.	5 δραχ.	2 φιορίνια			
» Τριπόλει Βαρβαρίας		0	0	5 δραχ.			
» Αἴνῳ		10 σελίνια	. . . . .	0			
» Κύπρῳ		6 δρ. διετ. οἱ Ἰόνιοι	0	3 φιορίνια			
» Βραΐλᾳ		5—10 σελ.	1/2 καρπόβολ.	0			
		0	. . . . .	8-14 σφάντζ.		3 φλωρ.	

» Σέρραις		0	0	2 τάλληρα				
» Τραπεζοῦντι		1 δίς, ἂν ζητήσωσι	0		2 τάλλ.			
» Βάρνῃ		0	0	3 φιορίνια	Γαλλ.			
» Ἀδριανουπόλει		5 σελ. τριετίαν		2 »				
» Κυδωνίαις		5 σελίν. ἰόνιοι		0				
» Προύσῃ		0		0				
» Ἑλλησπόντῳ		5 σελ. ἐφάπαξ ἢ 2 κατ' ἔτος		4 1/2 σφάντζ.				
» Ῥόδῳ		1 δίς. τριετίαν		2 φιορίν.				
» Μιτυλήνῃ		5 σελίν.		» »				
» Λαρίσσῃ		»						
» Ἰσμαηλίῳ		10 σελίν.		5 δραχ.				
» Τούλτσῃ		5 σελίν.		4 φιορίν.				
» Ἄρτῃ								

Ε'. *Εἰσπράξεις ἐκ Διαμονητηρίων.*

Α'. Τῶν ἀμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθαν. μέσος ὅρος	Παρατηρήσεις
Ἀδριανουπόλεως		448	406	420	
Αἴνου		500	383	450	
Ἄρτης	176	286	217	250	
Βάρνης	468	384	371	380	
Βουκουρεστίου	16475	10862	12779	14000	πρὸς δραχ. 14 ;
Ἡρακλείου	605	591		600	
Ἰασίου	4511	4674		4600	» 6 1/2. Ὅλα ὁμοῦ τὰ δικαιώματα δικαιοδοσίας δραχ. 300.
Ἰόππης					
Ἰσμαηλίου		293	306	300	
Κυδωνιῶν		943	741	800	
Κύπρου				120	
Μιτυλήνης	130	188	260	200	
Πρεβέζης	104	169	195	170	
Προύσσης		540		540	
Πύργου		196		196	
Ῥόδου	169		455	450	
Σερρῶν	176	308	260	290	
Σάμου		120		120	Δὲν εἰσπράττονται.
Τραπεζοῦντος		435	526	500	

Τούλτσης	674	1007	1079	1000	
Τριπόλεως Συρίας					
Τριπόλεως Βαρβαρίας					
Κατρού					
					25306

Β'. Τῶν ἐμμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθανὰ ἔσοδα ἔτους	Παρατηρήσεις
Κωνσταντινουπόλεως	10138	3873	2730	2500	
Ἀλεξανδρείας	2840	2511	1231	2000	
Σμύρνης		2626	3575	2600	
Θεσσαλονίκης		600		600	
Ἰωαννίνων	416	423	572	500	
Λαρίσσης			325	325 (ἴσως)	
Βηρυτοῦ		475	455	460	
Χίου		78	312	300	Ὅλα τὰ ἔσοδα τῆς
Κρήτης				250	δικαιοδοσίας Δρ. 632
Βώλου				500	» » 1244
Γαλαξίου				800	» » 1823
Βραΐλας				2000	
Ἑλλησπόντου		2951	1983	2000	
		273	253	260	
				13095	

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν χρήζει μεταρρυθμίσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ἐξετέθησαν ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ἐκθέσει τοῦ παρὰ τῶν διαιητικῶν, δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν προξενικῶν τελῶν νόμου.

Τινὲς τῶν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ἀντικειμένων ἐνεργουμένων πράξεων ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἤτοι εἰς τέλος χαρτοσήμου, διπλασιαζόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ταύτας ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου· αἱ δὲ λοιπαὶ μὴ εἰς χαρτόσημον ὑπαγόμεναι ναυτιλιακαὶ πράξεις, ἢ μή, κατ' αὐτό, δυνάμεναι νὰ διατιμηθῶσι, περιελήφθησαν εἰς τὸν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ προσαρτηθέντα πίνακα, ὅστις καὶ τῆς νῦν ἰσχυούσης καὶ τῆς νέας γαλλικῆς διατιμήσεως οὐσιωδῶς διαφέρει, στηρίζεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολούθων κυριωτέρων βάσεων·

α') Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις παραδέχεται, διὰ τὰς πλείστας τῶν ναυτιλιακῶν πράξεων, ἐκτὸς τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος, καὶ πάγιόν τι τέλος συγχρόνως, τὸ αὐτὸ διὰ τὰ πλοῖα πάσης χωρητικότητος. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ τὸ πάγιον τέλος δὲν παρεδέχθη εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἐν αἷς τὸ πλοῖον ἐστὶ τὸ φορολογούμενον, διότι θὰ ἦτο καταβλιπτικὸν τῆς μικρᾶς ναυτιλίας καὶ τῆς δι' ἡμᾶς τοσοῦτον σπουδαίας ἀκτεμπορίας, δυσανάλογον ἀποτελοῦν τὴν φορολογίαν αὐτῆς πρὸς τὴν τῆς μεγάλης. Πάγιον δ' ὡρίσθη τέλος μόνον ἐπὶ πράξεων ἀσχέτων πρὸς τὸ πλοῖον αὐτὸ καὶ τὸ αὐτοῦ μέγεθος, οἷαι αἱ ἀφορῶσαι μέρος τοῦ φορτίου ἀνεξαρτήτως τῆς ποσότητος (7), καὶ τοῦτο ὅμως διαιρούμενον εἰς τρεῖς κατηγορίας κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου· αἱ ἀφορῶσαι τὸ ναυτολόγιον καὶ τοὺς ἐπιβάτας (9, 10), καὶ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀντικαταστάσεως ἀπολεσθέντων ἐγγράφων (12, 13, 14), καὶ προσωρινοῦ διπλώματος, ἀπαιτουμένου συνήθως εἰς τὴν μεγάλην ναυτιλίαν, τὸ πάγιον τέλος ἀπέκρουε καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἡμετέρα διατίμησις.

β') Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς κατασκευῆς πλοίων μεγάλης χωρητικότητος, ἡ φορολογία δὲν αὐξάνει ἐπίκεινα τῶν 300 τόνων (1—5, 8, 11). Αὕτη ἡ ἀρχή, ἐλλείπουσα ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἡμετέρας διατιμήσεως, ὑπάρχει εἰς τὴν νεωτέραν Γαλλικήν

γ') Ἡ μέχρι τοῦδε διατίμησις, ἀπαριθμοῦσα καὶ διατιμῶσα ἀνὰ μίαν τὰς διαφόρους πράξεις τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς ἀποδή μησιν πλοίου, προσέθετεν ἀκόμη καὶ περιληπτικῶς ἐγγρα

ἀποδημητήρια, ἃ διετίμα εἰς 6 λεπτὰ τὸν τόνον. Ἡ φορολογία αὕτη, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐπανάληψις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς τῶν τελῶν, περιλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῷ προταθέντι ἐν ἔτει **1851**, ὑπὸ δὲ τῆς Βουλῆς περιωρίσθη εἰς τέλος πάγιον μιᾶς δραχμῆς. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ πάντα τὰ κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ τὸν ἀπόπλουν πλοίου ἀναγκαῖα ἔγγραφα περιελήφθησαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ἔγγραφα ἀποδημητήρια*, καὶ ὑπεβλήθησαν ὁμοῦ εἰς ἓν καὶ μόνον τέλος ἀναλογικὸν ἐκ λεπτῶν **18** τὸν τόνον. Ὁ τοιοῦτος προσδιορισμός, σύμφωνος πρὸς τὸν τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, εἶναι πολὺ ἁπλούστερος, καὶ διευκολύνων μεγάλως τούς τε φορολογοῦντας καὶ τοὺς φορολογουμένους. Ὑπελογίσθη δὲ τὸ τέλος εἰς τρόπον ὥστε οὐ μόνον τῆς ἤδη ἐν χρήσει ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν ἔτει **1850** προταθείσης ἐλαφροτέρας διατιμήσεως, καὶ τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς εἶναι ἐλαφρότερον, ὡς τοῦτο ἀποδείκνυται προφανέστατα ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου πίνακος Α.

δ') Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, τὰ ἀποδημητήρια τέλη τῶν ἀτμοκινήτων ὡρίσθησαν εἰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν τελῶν τῶν λοιπῶν πλοίων (3).

ε) Ἐπειδὴ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα περιπλέουσι συνήθως τὰς περὶ τὴν Ἑλλάδα ἀκτὰς ἢ ἀϊτοπλοοῦντα, ἢ συμπληροῦντα ἐν διαφόροις λιμέσι τὸ φορτίον, ἢ ἐξακολουθοῦντα τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν (escale), διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιεικὲς καὶ τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ ναυτιλίᾳ εὐεργετικόν, ὅταν ἐφ' ἑνὸς πλοῦ ἀπέτισαν ἅπαξ πλήρη τὰ προξενικὰ τέλη, κατὰ τὰς ἑτέρας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοῦ καὶ ἐπ' ἐμπορίᾳ προσορμίσεις, νὰ πληρόνωσι μόνον τὸ ἥμισυ περίπου τῶν τελῶν (2). Ἡ διάταξις αὕτη ἐλλείπει τῆς μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τῆς ἐν ἔτει **1850** προταθείσης ἡμετέρας προξενικῆς διατιμήσεως, ὑπάρχει δ' ἐν τῇ Γαλλικῇ, ὅπου ὅμως τὸ πάγιον τέλος ἐπαναλαμβανόμενον, ἐπιβαρύνει αὐτήν.

ς') Ὑπὲρ πλοίου ὑπὲρ τὰς **24** ὥρας προσορμιζομένου εἰς λιμένα, χωρὶς οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἢ ἄλλην τινὰ πρᾶξιν νὰ ἐνεργήσῃ, ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις οὐδεμίαν ὁρίζει ἐλάττωσιν τῶν τελῶν. Τὸ ἄτοπον τοῦτο συνοιδυῖα ἡ Βουλὴ τῆς 1ης περιόδου ἐψήφισε τὴν ἀπὸ παντὸς τέλους ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις προσορμιζομένων πλοίων. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις φοβηθεῖσα τὰς διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον συνεπείας τοῦ τοιούτου ῥιζικοῦ μέτρου, ἀπέσυρε τότε τὸ νομοσχεδιόν της. Ἐν ᾧ τῷ ἐν ἔτει **1850** ὑποβληθέντι νομοσχεδίῳ ἐπρότεινε διὰ τὰς τοιαύτας προσορμίσεις τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους διὰ μόνας τὰς ἐνεργουμένας πράξεις· ἂν δ' ἡ προσόρμισις ἐγίνετο ἐξ ἀνωτέρας βίας καὶ διήρκει ἧττον τῶν **24** ὡρῶν, ἐντελῆ ἀτέλειαν. Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις ὁρίζει μικρόν τι πάγιον τέλος, εἰς τρεῖς διαιρούμενον κατηγορίας, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, περιοριζόμενον δ' εἰς τὸ ἥμισυ ἂν τὸ πλοῖον οὔτε **24** ὥρας δὲν διαμείνῃ εἰς τὸν λιμένα. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς εἰς τοιαύτην περίστασιν μετριάσεως τῶν τελῶν, εἶναι δικαία καὶ εὐεργητική, ἀλλὰ, δι' οὓς ἀνωτέρω ἐξεθέμην λόγους, καὶ πρὸς ὄρελος τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, παρ' ἡμῖν τὸ πάγιον τέλος σκοπιμότερον ἤθελεν ἀντικατασταθῇ δι' ἀναλογικοῦ, ὃ δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν πράξεων, διότι, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, αὗται πᾶσαι ὁμοῦ εἰς ἓν τέλος περαλαμβάνονται· ἐσημειώθη δ' εὐτελέστατον, ἕνεκα τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, ἥτις εἶναι, κατὰ μέγα μέρος ἀκτοπλοϊκή (4, 5). Ἡ ἐντελὴς ἀτέλεια τῶν τοιούτων κατάπλων, ἀφαιρεῖ σπουδαῖον προξενικὸν πόρον, καὶ ἀκόμη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῶν προσορμίσεων τῶν διαρκουσῶν ἧττον τῶν **24** ὡρῶν, δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς καταδολιεύσεις καὶ καταχρήσεις, δι' ἃ οὔτε καὶ ἡ Γαλλικὴ διατίμησις δὲν τὴν παραδέχεται.

ζ') Εἴς τινα μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἡ ναυτιλία ἡμῶν εἶναι τόσον δραστηρία καὶ πολυάριθμος ὥστε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ἰδίας, καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως τῶν μερῶν ὅπου αὐτὴ ἐνεργεῖται, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος ὁ διορισμὸς ἰδίου Διμεναρχου, ἐπιτετραμμένου τὴν ἀστυνομίαν τῶν ἐκεῖσε ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πληρωμάτων, καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν. Πρὸς συντήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐκρίθη εὔλογον μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς λιμένας νὰ νομοθετηθῇ ἐλάχιστόν τι τέλος, ὃ, μέχρι τοῦδε εἰς 1/2 δρ. κατὰ πλοῖον κεκανονισμένον, πληρόνουσιν ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολὺ ἀνώτερον οἰκειοθελῶς καὶ προθύμως τὰ πλεῖστα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, αἰσθανόμενα τὴν μεγίστην ἀνάγκην ἣν ἔχουσι τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἵτινες σχεδὸν ἢ καὶ παντάπασιν ἄμισθοι εἰσὶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

η') Τὸ ἄρθρον **3** τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ἰδιαίτερόν τι τέλος εἴς τινας παραλίους πόλεις δι' ἀνάγκας φιλανθρωπίας ἐπιβαλλόμενον. Τοῦτο διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐκανονίσθη ἀρχαιότατα διὰ διαταγμάτων ἐπεχόντων θέσιν νόμου, εἰς ἄλλας δέ τινας πόλεις δίδεται οἰκειοθελῶς, διότι ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, προσδιωρισμένων κυρίως εἰς ἀνακούφισιν ὁμογενῶν ἐν ἀνάγκῃ διατελούντων, καὶ ἰδίως τῆς τάξεως τῶν ναυτιλλομένων. Διὰ ταῦτα ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ διάταξις

τοῦ τέλους τούτου ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ. Ὡρίσθη δὲ κατὰ τόνον, ὅπως ἡ ὁμοιόμορφον πρὸς ἅπαν τὸ τῆς ναυτιλιακῆς φορολογίας σύστημα. Ἂν δὲ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσδιωρίσθη εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τοῦ μέχρι τοῦδε ὡρισμένου ποσοῦ, καὶ ἀνωτέραν προσέτι ἢ εἰς τοὺς λοιποὺς πέντε λιμένας, τοῦτο ἐγένετο οὐ μόνον διότι αἱ ἀνάγκαι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσὶ πολὺ ἀνώτεραι, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δὲν περιελήφθη τὸ μέχρι τοῦδε ἐκεῖσε εἰσπραττόμενον τέλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *φόρου φιρμανίου*. Διὰ τῶν ἑκπλουν πάντων τῶν ξένων πλοίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκδίδει φιρμάνιον ἐφ' ὡρισμένῳ τελεί. Τοῦτο συνέλεγεν ἡ Πρεσβεία, ἀλλ' ἕνεκα τῆς διαφορᾶς μάλιστα τῶν νομισμάτων, εἰσέπραττε πάντοτε περισσότερα τῶν ὅσα ἔδιδεν εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς Ἀρχάς, τὸ δὲ περίσσευμα, συμποσούμενον εἰς 30 — 40 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, εἰσήρχετο εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ πόρος οὗτος δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ Νόμου, οὐδ' εἶχε λογικήν τινα βάσιν· ἀλλὰ καταργούμενος στερεῖ τὸ δημόσιον οὐ μικρᾶς προσόδου· διὰ τοῦτο μέρος μὲν αὐτοῦ ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 προτεινομένου, μέρος δὲ διὰ τοῦ ἐν ἑτέρῳ νομοσχεδίῳ προτεινομένου δεκάτου τῶν λοιπῶν προξενικῶν τελῶν καὶ διὰ τῶν δικαστικῶν προστίμων τῶν προξενείων, ὥστε στηρίζεται οὕτω τὸ μέχρι τοῦδε ἐπὶ μόνης τῆς ναυτιλίας ἐπικείμενον βάρος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου τῶν φιρμανίων προτεινόμενα τέλη δὲν θέλουσιν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν θέλουσιν ἱκανοποιεῖ μετ' ἄλλων τινῶν εἰς τοῦτο ὡρισμένων ἀκαταμαχήτους καὶ ἱερὰς ἀνάγκας· ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσιν ἀπαλλάξει τὸ ταμεῖον τῶν συνεισφορῶν, ἃς κατ' ἔτος ἠναγκάζετο νὰ δίδῃ πρὸς ἀτελεστάτην ἱκανοποίησιν τινῶν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Αὗται, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, εἰσὶν αἱ βάσεις τῆς παρούσης διατιμήσεως. Ἵνα δὲ καταδειχθῇ ὁποία ἡ ἀναλογία αὐτῆς πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαν, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐν ἔτει 1850 προταθεῖσαν, προσαρτᾶται ὁ ὑπὸ στοιχ. Α. πίναξ, περιέχων τὰ τέλη κατὰ τὰς τέσσαρας κυριωτέρας καὶ ὑπὸ τῶν διατιμήσεων τούτων προβλεπομένας περιπτώσεις τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου πλοίου τινός, ὅπερ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἐξελήφθη ὡς ἔχον 200 τόνων χωρητικότητα. Τὸ δὲ τοῦ πίνακος συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ πρατεινομένη διατίμησις, ἐκτὸς ὅτι κατ' ἄλλα διευκολύνει τὴν ναυτιλίαν εἶναι καὶ πολὺ μετριωτέρα τῆς ἤδη ἐνισχύ· ἐλαφροτέρα δὲ κατά τι καὶ αὐτῆς τῆς ἐν ἔτει 1850 προταθείσης·

Τὸν φόβον μὴ τὰ τέλη, οὕτως ἐλαττούμενα, ἀποβῶσιν ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων, πρέπει νὰ μακρύνῃ ἡ πεποίθησις ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐλάττωσις, ἐμψυχοῦσα τὴν ναυτιλίαν, ἐκτὸς ὅτι ὑπηρετεῖ μέγιστον καὶ γενικώτατον ἐθνικὸν συμφέρον, συγχρόνως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς τελευταίαν συνέπειαν καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑπουργὸς Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθ. 1. Ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1859 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουσι εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Πρξ. Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξ. πρακτόρων, κατὰ τὴν ὧδε προστρτημένην διατίμησιν.

Ἄρθρον 2. Εἰς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις, τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες ἤθελαν ἐνεργεῖ ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν νόμου τοῦ τ. ε.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα εἰσπράττουσιν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων τὸ ἀκόλουθον τέλος·

Ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τῆς διατιμήσεως πέντε λεπτὰ τὸν τόνον, κατὰ δὲ ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 4, τρία λεπτὰ τὸν τόνον, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πέντε λιμένας, ὅλα ἀνεξαιρέτως δύο λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε Νοσοκομείων ἢ δι' ἐλεῆ καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοπούς, κατὰ τρόπον, κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Συγκριτικὸς τῆς ἐν ἰσχύϊ πρὸς τὴν προτεινομένην διατίμησιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἐπὶ πλοίου τόνων 200.

Α'. *Περίπτωσις*: Πλοῖον ἐνεργῆσαν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.

α') Κατὰ τῦ νομοσχέδιον
Λ 18 × 200 = 36 δραχ.

β') Κατὰ τὴν διατίμησιν
1. Δήλωσις ἀφίξεως λεπτὰ 2
2. Ἐπιθεώρησις ναυτολ. » 2
3. Δηλωτικὸν πραγματειῶν εἰσαγομένων » 6
4. Δηλωτικὸν ὑγείας » 3
5. Ἀποδημητήρια » 6

19 × 200 = 38 δραχ.

γ') Κατὰ τὴν διατίμησιν τῶν 1850.
Ὡς ἐν β') 38 δραχ.

1248

Β'. *Περίπτωσις*: Πλοῖον ἐνεργῆσαν συμπλήρωσιν φορτίου ἢ ἐκφορτώσεως,

Λ. 10 × 200 = 20 δραχ. ὡς ἄνω. Δρ. 38 ὡς ἐν β') 38 δρ.

Γ'. *Περίπτωσις*: Προσόρμισις ἄνευ ἐμπορικῆς πράξεως ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας.

Λ 4 × 200 = 8 δραχ.

1. Δήλωσις ἀφίξεως λεπτὰ 2.
2. Ἐπιθεωρητικὸν ναυτολ. » 2.
3. Δηλωτικὸν ὑγείας » 3.
4. Ἀποδημητήρια » 6.

13 × 200 = 26 δραχ.

Ὡς ἐν β) $\frac{26}{2}$ = 13 δραχ.

Δ'. *Περίπτωσις*: Προσόρμισις ὁμοίως ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.

Λ 2 × 200 = 4 δραχ.

1. Δήλωσις ἀφίξεως, λεπτὰ 2.
2. » ὑγείας » 3.
3. Ἀποδημητήρια » 6.

11 × 200 = 22 δραχ.(α)

Γενικὸν ἄθροισμα

68

124
−22(α)
102.

89

1249

(α) Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι κατὰ τοὺς ὑφισταμένους ναυτικοὺς νόμους τὰ μὴ μείναντα 24 ὥρας ἐν λιμένι πλοῖα δὲν φορολογοῦνται, διότι πράξεις δὲν γίνονται δι' αὐτά.

Συνέχεια τοῦ συγκριτικοῦ πίνακος τῆς ἐν ἰσχύϊ πρὸς τὴν προτεινομένην διατίμησιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἐπὶ πλοίου τόνων 200.

Διὰ 200 τόνους.

Τὸ νομοσχέδιον μετριοθὲν		*Μεταφρασθεῖσα Γαλλικὴ διατίμησις*	
1) Δ. 18×200 = δρ.	36	Δ. 16×200+δρ. 4 =	36
2) 10 = »	20	Δ. 8×200+» 4 =	20
3) 4 = »	8		8
4) 2 = »	4		4
	68.		68.

Διὰ τόνους 300.

1) 18×300 = »	54	Δ. 16×300+δρ. 4 =	52
2) 10 = »	30	Δ. 8×300+» 4 =	32
3) 4 = »	12		12
4) 2 = »	6		6
	102.		98.

Διὰ τόνους 150.

1) 18×150 = »	27	Δ. 16×150+δρ. 4 =	28
2) 10 = »	15	Δ. 8×150+» 4 =	16
3) 4 = »	6		8
4) 2 = »	3		4
	51.		56.

Διὰ τόνους 100.

1) 18×100 = »	18	Δ. 16×100+δρ. 4 =	20
2) 10 = »	10	Δ. 8×100+» 4 =	12
3) = »	4		4
4) = »	2		2
	34.		38.

Φ 1950 Φ

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Ἄρθρων ἀριθ.	Πράξεις	Διατίμησις	Τέλος Πάγιον Δ.	Τέλος Πάγιον Λ.	Τέλος Ἀναλ. Δ.	Τέλος Ἀναλ. Λ.	Παρατηρήσεις.
Τιμαὶ (1)	Πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2]				— 18	1) Περιλαμβάνουσι τὰ ἀπολυτήρια, τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν ἤτοι α) τὴν ὑγείαν ἀξίωσεως β) τὰς πιστοποιήσεις ἀξίωσεως καὶ ἀναχωρήσεως· γ) ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· δ) τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναγνωρίσεως, τοῦ ναυτολογίου· ε) τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ καταγράφισιν τῶν ἐκλιστικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· ς) τὴν ἁπλῆν ἔγκλεισιν προσορμίσεως· ζ) τὴν παρακατάθεσιν ἢ τὴν ἔκθεσιν περὶ παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος
	Πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου του ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[3]				— 10	
	Ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου.				— 10	

Φ 1951 Φ

4	Ἀποδημία	Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου, ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2]	—	4	ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, ἐν περιπτώσει γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως, περὶ παρακαταθέσεως διαθήκης ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν μετὰ τῶν πραγμάτων τῆς ἀπογραφῆς· ή) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· θ) τὸ πρωτόκολλον περὶ καταβολῆς τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ναυτῶν· ι) πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.
5		Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2]	—	2	2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ πλέον τῶν 300 τόνων.
6	Τέλος λιμενικόν,[3] εἰσπραττόμενον ἔνθα ὑπάρχει λιμενάρχης διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.		Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2]	—	2	3) Τὸ λιμενικὸν τέλος ἀνήκει εἰς τὸν λιμενάρχην καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσπράττεται.

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Αὐξων ἀριθ.	Πράξεις	Διατίμησις	Τέλος Πάγιον Δ.	Λ.	Τέλος Ἀναλογ. Δ.	Λ.	Παρατηρήσεις
7	Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος.	Τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου πλοίου. μέχρι 20 τόνων.	4	—			4) ἀ. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος. ε) Ἐπαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἄδειᾳ τοῦ προξένου.
		ἀπὸ 20 μέχρι 100 »	8	»			
		ὑπεράνω τῶν 100 »	12	»			
8	Δήλωσις ναυσιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2] . .			—	5	
9	Μεταβολὴ ναυτολογίου (4 καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον.	—	75			5) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων.
10	Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ἐπιβατῶν (4 § ε' καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην	1	—			

11	Ἐκθέσις ἐπισκεύεως πλοίου.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300.[2])					ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων, διὰ δὲ τὰ περιπλέον δὲν εἰσπράττεται τέλος.
12	Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον, ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου.[6])	τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου	μέχρι 100 τόνων	1	—	2	6) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου, βεβαιουμένη καὶ ὑπογραφομένη παρ' αὐτοῦ, ἥτις καὶ γράφεται ἐπὶ κεφαλῆς.
			ἀπὸ 100-200 »	2	»		
			ὑπεράνω τῶν 200 »	3	»		
13	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἡμερολογίου ἢ τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως.[6])	Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων		2	»		
		ἀπὸ 100—200 »		4	»		
		ὑπεράνω τῶν 200 »		6	»		
14	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 »		2	»		
		ἀπὸ 100 μέχρι 200 »		4	»		
		ὑπεράνω τῶν 200 »		6	»		
15	Προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 »		15	»		
		ἀπὸ 100 μέχρι 200 »		25	»		
		ὑπεράνω τῶν 200 »		40	»		
16	Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων ἢ, ἂν ἦναι ἀναγκαία μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων.	Τέλος πάγιον μέχρι 100 »		1	»		
		ἀπὸ 100 μέχρι 200 »		2	»		
		ὑπεράνω τῶν 200 »		3	»		

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **16,441:71** πρὸς ἐπισκευὴν στρατῶνος ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐς τοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **80.**

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βοσλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **16,441:71** τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ **1859**, ναὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γεώργιος Κονδύλης	N
Κωνς. Θεοδώρου	N	Α. Παπαθανασίου	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Πέτρος Καμπάνης	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Γ. Ν. Καίρης	N	Σταμάτιος Μήτσας	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Γεώργιος Γιολδάσης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Νικόλαος Γρανίτσας	
Νικόλαος Ἰατρός		Γεώργιος Βελῆς	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Σιρπάνος	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Αὐσανδρος Βιλαέτης	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Σωτήριος Στράτος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Νάκος	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Φίλων Φίλωνος		Ν. Βαρβαρῆγος	
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Δεκιγάλας	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Π. Τανταρίας	N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Θ. Τσαννετάκης	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N

Ἠλίας Παπαδαῖος		Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	Ν	Γεώργιος Ἰατρός	Ν
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δεληγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοριανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Ἀτώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κ. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πανηράπουλος	

Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Δημήτριος Στάϊκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Βασίλειος Κριεζῆς		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Κυριάκος Δουζίνας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Δημήτριος Βουδούρης		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Παντολέων Κουντουριώτης		Α. Μάντσαρης	Ν
Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν		

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπαναληφθείσης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 80 κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν δεκαέξ χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἑβδομήκοντα ἑνός, ἀριθ. **16441:71** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1859** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ ὑπὸ τὸ Κεφάλ. **7** Ἄρθρ. **2** πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ στρατῶνος τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **160,560:99** ἐπὶ τοῦ προϋπολογι-

σμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν !

«Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 160,560:99 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. 4 ἄρθρων 1 καὶ 2.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τό τε νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἔκθεσιν καὶ ἐξήτασεν ἐμπεριστατωμένως τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν δαπάνην ταύτην. Καθ' ἃ δ' ἐξήγαγε καὶ ἐπληροφορήθη, ἡ ζητουμένη πίστωσις προκαλεῖται, διότι κατὰ τὸ 1857 καὶ 1858 τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον τῆς περιστολῆς τοῦ δι' ἱματισμὸν προϋπολογιζομένου ποσοῦ, προσδιορίσαν ἐν μὲν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1857 δραχ. 260,000, ἐν δὲ τῷ τοῦ ἔτους 1858 δραχ. 220,000, ἐνῷ ἡ δαπάνη τοῦ ἱματισμοῦ κατὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη ἀνέβη εἰς δραχ. 640,000, ἤτοι κατὰ δραχ. 160,000 πλέον τῶν ἐπιψηφισθέντων ποσῶν ἐν τοῖς δυσὶν ἀνωτέροις προϋπολογισμοῖς.

Ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη ἀνεπτύχθη καὶ εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν ἐξόδων τοῦ 1858, καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς ἀναφανείσης ἀνάγκης ὑπολείπεται ποσὸν δραχ. 160,560:99 ὅπερ φέρει τὸ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν κείμενον νομοσχέδιον.

Ἡ ἐπιτροπή σας μεθ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῇ τὴν προκειμένην πίστωσιν καὶ σπεύδει νὰ συστήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Φ. Φέλωνος, Π. Καμπάνης,
Γ. Βελής, Δ. Ι. Νάκος.»
Π. Ταντάρίας,

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ζητήσας χθὲς νὰ παρουσιασθῇ ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς ἵνα δώσῃ λόγον τί ἐγένετο ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ὡρμήθη εἰς τοῦτο διότι ὁπωσδήποτε ζητήσας πολλάκις λόγον περὶ

τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐνόμισε χρέος του νὰ ἐπαναφέρῃ καὶ αὖθις τὸ ζήτημα, διὰ νὰ ἦναι τοὐλάχιστον εἰς θέσιν, ἂν ἐρωτηθῇ ὑπό τινος, νὰ εἴπῃ τί ἐγένετο ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Πρὸ ὀλίγου εἴδομεν εἰς ἐφημερίδα τινα ὅτι τὰ δύω ἄλλα πληρεξούσια μέλη προσεκάλεσαν τὸν ἀρχιτέκτονα Κ. Καφταντσόγλουν ἵνα δώσῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγερθησομένης οἰκοδομῆς. Τὰ μέλη ταῦτα διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν σχεδιαγράφησιν τῆς οἰκοδομῆς, σημαίνει ὅτι ἠγόρασαν ἤδη τὸ οἰκόπεδον, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα καὶ δὲν ἔμενε παρὰ τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς, ἐκτὸς ἂν ἠθέλησαν νὰ πράξουν καὶ οὗτοι ὡς ἐκεῖνος, ὅστις ἠγόρασε κοιτίδα, πρὶν νυμφευθῇ, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ γεννηθησόμενον τέκνον του. Διεδόθη πρὸ καιροῦ ὅτι πρὸς ἔγερσιν τοῦ καταστήματος ἠγοράσθη ἓν οἰκόπεδον τοῦ Κ. Σμόλεντς, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολλοὶ ἔπαινοι καὶ φιλοφρονήσεις ἐπεδαψιλεύθησαν εἰς τὴν Κυρίαν Τοσίτσα καὶ τὸν Κ. Μανάκην, καὶ ὅμως ἀγνοεῖ ἂν ἠγοράσθη τοιοῦτον οἰκόπεδον ἢ ἐνηργήθη τι περὶ τούτου. Λυπεῖται δὲ βλέπων ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη βαίνει ἀπὸ ἀναβολῆς εἰς ἀναβολὴν καὶ δὲν ἐρχόμεθα εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, ἐκ τούτου δὲ θέλει προκύψει ὥστε τὰ νομοθετικὰ Σώματα ποτὲ νὰ μὴ προσκληθῶσιν εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων συμφερόντων.

Ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς, ὅτι πρὸ δύω περίπου μηνῶν ἐκθέσας λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν ἤρχισεν ἔτι ἡ οἰκοδομὴ, καθ' ὅσον τὰ ἀνὰ χεῖρας κεφάλαια ἦσαν μικρὰ καὶ δὲν ἐπήρκουν νὰ καταρτίσωσι τὸ ἔργον ἀναλόγως τῶν σκοπῶν καὶ τῶν διαθέσεων τοῦ δωρητοῦ. Προσέθηκε δὲ τότε, ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν οἰκοδομὴν ἂν ἡ Κυρία Τοσίτσα εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ καταβάλῃ τὰς 600,000 δραχμὰς τὰς ὑπὸ τοῦ μακαρίτου συζύγου της κληροδοτηθείσας. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι θέλει προσφέρει ἡ Κυρία ἅμα εὐκολυνθεῖσα, καὶ ἐπομένως πιστεύει ὅτι τὸ ἔργον θέλει ἀρχίσει ταχέως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ οἰκόπεδον, ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ ἐντίμου Κ. Μανάκη ὅτι ἡ Κυρία προτίθεται νὰ κάμῃ ὅσον οὔπω τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα καὶ κατὰ τύπους, ἀφοῦ τὸ χωρίσῃ ἀπὸ ἓν ἄλλο οἰκόπεδον προωρισμένον δι' ἰδιωτικὴν χρῆσιν καὶ διαγράψῃ τὰ ὁριά του. Τελευταῖον, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε καὶ τὰ ὑπὸ τῆς *Αὐγῆς* δημοσιευθέντα, ὁμολογεῖ ὅτι καὶ αὐτὸς εἶδεν, ἐν Σπάρτῃ διατρίβων τότε, τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης γενομένην πρόσκλησιν· ἀλλ' ἂν καὶ ἡ πρόσκλησις περὶ σχεδίου τῆς οἰκοδομῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ

πρόωρος, τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει καὶ νὰ γίνῃ ἡ πρόσκλησις ἐκ τῶν πρατέρων, οὐδὲ εἶναι λόγος δυνάμενος νὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἐπικρίσεων. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀγορεύων δὲν εὐθύνεται εἰμὴ διὰ τὰς πράξεις, εἰς ἃς ἔλαβε καὶ αὐτὸς μέρος. Ἐν τούτοις, εἶπεν, ὡς πρὸς τὰ καθυστερούμενα ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα, πολλάκις σκεφθέντες ἀπὸ κοινοῦ οἱ τρεῖς συνάδελφοι πληρεξούσιοι, ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ συμβουλευθῶμεν καὶ πρόσωπα εἰδήμονα εἰς διεξαγωγὴν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐζητήσαμεν τὴν γνώμην καταλλήλου περὶ τὰ τοιαῦτα προσώπου, καὶ τούτου ὅμως αἱ κρίσεις δὲν ἀπέχουν τῶν κρίσεων, τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὴν Βουλὴν, ἤτοι τὸ νὰ μὴ ἐπισπεύσωμεν ἀκαίρως τὰ πράγματα. Ἐπειδὴ δὲ λήγει ὅσον οὔπω ἡ Περίοδος καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ μὴν ἐπανέλθῃ ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀντικαταστάτης του, δίδει τὴν συμβουλὴν ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ ἄνευ βάσεως ἐχούσης τύπον δικαστικὸν νὰ μὴν ἐπιχειρήσῃ δίκην κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα. Ἀρκεῖται δὲ νὰ προσθέσῃ μόνον, ὅτι ἔχει παρεσκευασμένα ἀρκετὰ νόμιμα μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι μετ' ἄλλων εἰς κατάρτισιν ἀγωγῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, τὸ κατ' αὐτὸν, κρίνων τὰ πράγματα εἰς τὴν φύσιν των καὶ ἄνευ νομικῶν γνώσεων, θεωρεῖ ὅτι πᾶς ἐντολοδόχος εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ κατὰ γράμμα τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν. Ἀφοῦ ὁ προαγορεύσας πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς μᾶς ἠρώτησε πέρυσιν ἂν πρέπῃ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τοῦτο, ὤφειλε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν αὐτῆς ἄνευ παρατηρήσεως ἄλλης, τὸ δὲ νὰ παρουσιάζῃ σκέψεις ἰδίας καὶ λόγους κωλυμάτων φερόντων ἀναβολὴν εἰς τὴν δίκην, ἃς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπῃ, ὅτι τοῦτο ἐμφαίνει παράλειψιν καθήκοντος. Τί σημαίνει δὲ καὶ τὸ νὰ λέγῃ, ὅτι εὐθύνεται μόνον εἰς ὅσας πράξεις ἔλαβε μέρος; ἢ τάχα δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς ὅλας καὶ νὰ συμπράξῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων δύω συμπληρεξουσίων του; Δὲν συμμερίζεται δὲ καὶ τοὺς συνεχῶς ἐπιδαψιλευομένους ἐπαίνους εἴς τε τὴν Κυρίαν Τοσίτσα καὶ τὸν Μανάκην, διότι οὔτε ἡ Κυρία ἐνήργησε μέχρι τοῦδε τὰς ὑπὲρ τοῦ καταστήματος παραχωρήσεις τοῦ μακαρίτου συζύγου της, οὔτε ὁ Κ. Μανάκης παρεχώρησε τὸ οἰκόπεδον, ἐνῷ ἡ διαγραφὴ τῶν ὁρίων αὐτοῦ, εἰς ἣν ἐνασχολεῖται πρὸ τόσων μηνῶν, εἶναι ἔργον μιᾶς στιγμῆς.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι διὰ νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ, πρέπει

ν' ἀποφασισθῇ τοῦτο ἀπὸ τὰ τρία συμπληρεξούσια μέλη, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν πληρεξούσιον ἡμῶν, οὐδὲ νὰ τὸν κατακρίνωμεν διότι δὲν ἐκίνησε τὴν δίκην μονομερῶς· καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσφορὰν τοῦ οἰκοπέδου, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ζητήσωμεν δικαιωματικῶς, ἐπειδὴ ἀπόκειται εἰς τὴν Κυρίαν νὰ τὸ χαρίσῃ ἢ ὄχι· ἐπέφερεν ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ δευτέρα ἀγόρευσις τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν ἦτον πολὺ αὐστηρὰ, καὶ μάλιστα τὸ νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν, ὅστις διατελεῖ ὑπὸ τὴν δοκιμασίαν τῆς Βουλῆς καὶ δίδει κατὰ μῆνα λόγον τῶν γινομένων, παράλειψιν καθηκόντων, ἡ φράσις αὕτη ἐὰν δὲν ἦναι ἄδικος, εἶναι καθ' ὑπερβολὴν αὐστηρά. Καὶ εἶπε μὲν ὁ εἰρημένος βουλευτὴς, ὅτι ἀφοῦ ὁ ἀγορεύων ὑπέβαλε πέρυσι τὴν ἔκθεσίν του, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα· τὸ πνεῦμα ὅμως καὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς γενομένης τότε συζητήσεως ἦτον νὰ μὴ ἐπισπεύσωμεν ἀκαίρως τὴν δίκην καὶ νὰ βαδίσωμεν μετὰ πολλῆς περισκέψεως ἵνα μὴ βλάψωμεν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐνθυμεῖται μάλιστα ὅτι περὶ τούτου ὡμίλησεν ὁ βουλευτὴς Κ. Βλάχος καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσίν του ἐκλείσθη ἡ συζήτησις. Ἐνθυμεῖται δὲ περιπλέον ὅτι γενομένου λόγου νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Κωνς. Τοσίτσα, ἡ Βουλὴ δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπόφασίν τινα περὶ τούτου. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι αὐτὸς ἔχει διάθεσιν πλειοτέραν τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ ἐπιτύχῃ πληρέστατα, ἐπειδὴ, ἂν ἐκεῖνος ἐνδιαφέρηται ὡς βουλευτὴς, αὐτὸς, εἰς ὃν συγκεντροῦται ἡ ὅλη θέλησις τῆς Βουλῆς, ἔχει πλειοτέραν διάθεσιν νὰ διεξαχθῇ ἐπιτυχῶς ἡ ὑπόθεσις. Παύων συμπεραίνει ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ διστάζῃ διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ πιστεύει ὅτι οἱ πλεῖστοι δὲν ἀποδέχονται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπαρέσκειαν τοῦ προαγορεύσαντος· ἂν ὅμως ὑπάρχουν τυχὸν καὶ ἄλλοι συμμεριζόμενοι αὐτὴν, ἃς ἐξηγηθῶσι καθαρῶς καὶ τότε ἀπόκειται εἰς αὐτὸν νὰ πράξῃ ὅ,τι ὀφείλει.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Κωνς. Τοσίτσα, δὲν ἐνόησε βέβαια ὅτι πρέπει νὰ βαδίσωμεν εἰς τὸ σκότος καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἀγωγὴ χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως. Ἂν δὲ, ὡς λέγει ὁ πληρεξούσιος ἡμῶν, δὲν ὑπάρχουν ἰσχυρὰ μέσα ἀποδείξεως, ἡ Βουλὴ ποτὲ δὲν θέλει ἐπιτρέψει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ δίκη, διότι θέλομεν φθάσει τότε εἰς τὸ ἀντίθετον τοῦ ζητουμένου ἀποτελέσματος μὲ βλάβην σημαντικῶν συμφερόντων. Ἑπομένως ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν δὲν ἔχει δίκαιον κατακρίνων τὸν πληρεξούσιον ἡμῶν διότι

δ' ταχύνει τὴν ἀγωγὴν, ἀλλ' ἑτοιμάζει τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀγωγή.

Ἐπέμενεγκεν ἕτερος ὅτι μὴ ἔχων ἀφορμὴν ν' ἀναβῇ τὸ βῆμα, προκαλεσθεὶς ὅμως ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν πρὸ ἑνὸς ἢ δύω μηνῶν ἐσυζητήθη τῷ ὄντι τὸ προκείμενον ζήτημα. Ὅ,τι ὅμως ἐνθυμεῖται εἶναι ὅτι πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς, ἐπληροφορήθημεν ὅτι σημαντικὸν ποσὸν ὀφείλεται ἀπὸ τὸν Κ. Τοσίτσαν, ἡ δὲ ἐκ τῆς συζητήσεως ὑπερισχύουσα τότε ἰδέα ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθῶσι τὰ ὀφειλόμενα δικαστικῶς, ἐὰν δὲν ἐπλήρου ἄλλως νὰ τὰ πληρώσῃ. Τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἀκολουθεῖ νὰ ἔχῃ γνώμην καὶ σήμερον καὶ ἡ ἰδέα αὐτὴ δικαιολογεῖ ἐπίσης καὶ τὴν ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, διότι πρέπει τέλος πάντων ν' ἀποδειχθῇ ἂν ὁ Κ. Τοσίτσας ὀφείλῃ ἀληθῶς ἢ οὔ τὴν καθυστερουμένην ποσότητα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν εἶπεν ὅτι πρὶν ἡ κινηθῇ ἡ ἀγωγὴ, ἀπαιτεῖται νὰ πεισθῶμεν πρῶτον, ὅτι ἀληθῶς ὀφείλεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ποσότης, παρατηρεῖ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη χρονολογεῖται πρὸ ὀκτὼ ἤδη ἐτῶν, καὶ τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι ἐν διαστήματι τοσούτων ἐτῶν δὲν κατωρθώσαμεν νὰ πεισθῶμεν ἐὰν ἔχωμεν δίκαιον ἢ ὄχι ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τοῦ Κ. Τοσίτσα χρήματα, τοῦτο βεβαίως δὲν φέρει τιμὴν εἰς τὸ Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ διαθέτης ἐνεπιστεύθη τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τελευταίων βουλήσεών του. Πρώτιστε, μᾶς εἶπεν ὁ ἀντιπρόσωπός μας, ἕνα ἔμπορον ἔχοντα γνώσεις περὶ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς διὰ νὰ ὁδηγηθῇ περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην ἑνὸς δικηγορικοῦ συμβουλίου καὶ ἐκ ταύτης νὰ ἐρωτηθῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον διὰ νὰ πεισθῶμεν εἰς μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν; Ἂς συλλογισθῶμεν ὅτι ἡ περιουσία τοῦ μακαρίτου Σταυρνάρη εἶναι ἱερὰ καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς, ἐνόσῳ εἴμεθα βουλευταὶ, φέρομεν εὐθύνας ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ διαθέτου, καὶ ἑπομένως ἐγγιζούσας τὰς λῆξεως τῆς Συνόδου νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐλθωμεν εἰς ἓν ὁριστικώτερον ἀποτέλεσμα, διότι πᾶσα περαιτέρω βραδύτης καθίσταται ἀδικαιολόγητος.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν περυσινὴν ἐκείνην συζήτησιν εἶχεν ἐγερθῇ καὶ ἓν ἄλλο ζήτημα, τὸ νὰ ἐκφράσῃ δηλ. ἡ Βουλὴ τὴν εὐγνωμοσύνην της εἰς τὴν Κ. Τοσίτσα καὶ τὸν πληρεξούσιόν της Κ. Μανάκην, διότι δίθεν, ἡ Κ. Τοσίτσα, προτρεπομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Μανάκη, ἐμελέτα νὰ δωρήσῃ ἓν γήπεδον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ

καταστήματος, αὐτὸς ἀντέστη εἰς τὴν γενομένην πρότασιν, εἰπὼν ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἡ Βουλὴ νὰ ἐκφράσῃ εὐγνωμοσύνην διὰ μίαν μελετωμένην καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαν δωρεάν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κατεκρίθη ὑπό τινων ὡς ὑπισθοδρομικὸς καὶ ἐντοσούτῳ ἂν καὶ παρῆλθεν ἔκτοτε ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἡ Κ. Τοσίτσα, ἥτις ἴσως ἔχει τὴν τοιαύτην εὐγενῆ πρόθεσιν, δὲν ἐπραγματοποίησε μολαταῦτα τὴν πρόθεσίν της.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου σᾶς εἶπεν ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν, ὅτι ἂν καὶ παρῆλθον τρία ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ἡ Κ. Τοσίτσα δὲν εὑρίθη εἰσέτι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ τὰς 600 χιλιάδας δραχμὰς, τὰς ὁποίας ὁ μακαρίτης Τοσίτσας ἀφῆκε διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς πλουτισμὸν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ καταστήματος. Ἀλλ' ἂν ἡ Κ. Τοσίτσα εἰσέβετο τὰς θελήσεις τοῦ συζύγου της, ὤφειλε πρὸ πολλοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐκ μιᾶς τοσαύτης πλουσίας κληρονομίας, ἐὰν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐλάμβανεν ἔκτοτε τὰς 600,000 δραχ. ἐζήνατο νὰ τὰς διαθέτῃ ἐπὶ τόκῳ τοὐλάχιστον 7 τοῖς 0|0 καὶ νὰ ὠφελήθῃ 126,000 δρ. τῶν ὁποίων στερεῖται σήμερον διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν δυναμένων ν' ἀπαιτήσωσι τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ ἕνεκα ἴσως χαμερπῶν εἰσηγήσεων τῶν περιστοιχιζόντων τὴν Κ. Τοσίτσα. Φροντίσατε λοιπὸν νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ ὀφειλόμενα καὶ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τοῦ διαθέτου, διότι ἡ βραδύτης προσάπτει ἡμῖν μοιρὰν καὶ μοιρὰν τόσῳ πλέον δικαιοτέραν, ὅσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡμεῖς ἐνεργοῦμεν ἀνεξαρτήτως καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ προτείνωμεν κατ' οὐδενὸς ἄλλου αἰτίασιν. Προτείνει ἑπομένως νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν νὰ συζητήσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ἐλθῇ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Ὑποχωρήσαντος ἐνταῦθα τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἕτερον τῶν ἀντιπροέδρων ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος ὅτι ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου ἡ ἄλλης αἰτίας ὁ προαγορεύσας ὡμίλησε μετὰ τοσαύτης πικρίας, ὥστε ἀναγκάζεται καὶ αὐτὸς νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰς πεποιθήσεις καὶ ἐνεργείας του, ἡ δὲ Βουλὴ ἂς ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ. Ἀλλ' ἐν πρώτοις παρατηρεῖ ὅτι ὁ προαγορεύσας ἢ δὲν ἐνθυμεῖται ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ προσέξῃ εἰς τὰ πέρυσι καὶ ἐφέτος γραφέντα καὶ λεχθέντα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου καὶ ἐκ τούτου δὲν εἶναι ἐν γνώσει τῶν διατρεχόντων, ὅταν δὲ δὲν γνωρίζῃ τις καλῶς ἓν ἀντικείμενον, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένος καὶ μάλιστα εἰς πρόσωπον σοβαρὸν ὡς τὸν προαγορεύσαντα, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐσεβάσθη, νὰ καταρρίπτεται δημοσίᾳ καθ' ἑνὸς βουλευτοῦ.

Ἐμνήσθη κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του τοῦ ὀνόματος τοῦ προαγορεύσαντος, διότι κατὰ τὴν περυσινὴν συζήτησιν ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας ἦτον αὐτὸς καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἴμεθα βίαιοι εἰς τὰς ἀποφάσεις μας, προκειμένου περὶ τοῦ ἂν ἔπρεπε νὰ κινήσωμεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κωνς. Τοσίτσα, καὶ τὴν γνώμην του ταύτην συμμερίζεται καὶ οὗτος. Ἐὰν δὲ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικά, ἤθελεν ἰδῇ ὅτι ἔγεινε καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον λόγος περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου. Ἐπειδὴ δὲ ἐξετράσθη πικρῶς καὶ κατὰ τῆς Βουλῆς καὶ κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀδράνειαν, προσθεὶς ὅτι ἡ εὐθύνη σήμερον ἐπιβαρύνει ἡμᾶς, νομίζει ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων, διὰ τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων κατακρινόμεθα, καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν ἔλλειψίν μας ἐκείνην διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργειῶν μας.

Δὲν εἶπε δὲ ὅτι δὲν θέλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κωνς. Τοσίτσα, διότι πιθανὸν νὰ πάθουν τὰ συμφέροντά μας καὶ ὅτι πρέπει νὰ παρέλθῃ καιρός, ἀλλὰ διότι ὑπάρχουσι λόγοι πραγματικοὶ δικαιολογοῦντες τὴν ἀναβολήν· ἐὰν ὅμως ἡ Βουλὴ ἐπιμένῃ νὰ κινηθῇ ὁπωσδήποτε ἡ ἀγωγή, αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἀντείπῃ, συμβουλεύει ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ταχεῖς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Τοσίτσα ἔγεινε καὶ ἄλλοτε λόγος καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται ἂν ἐγκρίνῃ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν πληρωμήν του, αὐτὸς ὅμως ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τίποτε καὶ οὔτε πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθῇ μομφή τις ὡς πρὸς τοῦτο, ὡς ἐπίσης δὲν ἐνέχεται καὶ ἂν ἡ Κ. Τοσίτσα δὲν ἐπραγματοποίησεν εἰσέτι τὴν δωρεὰν τοῦ οἰκοπέδου, μολονότι γνωρίζει ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει πραγματοποιηθῇ.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ὅτι ἀποφεύγων τὰς ἀντικρούσεις ἀφίνεται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κρίνῃ ἐὰν ἐν τῇ ἀγορεύσει του κατέκρινε τὸν προαγορεύσαντα κατά τι ἢ ἂν ἁπλῶς μόνον εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μένῃ ἡ ὑπόθεσις ἐκρεμμὴς ἐπτὰ ἤδη ὁλόκληρα ἔτη, διότι ἡ βραδύτης αὕτη μᾶς προσάπτει δικαίαν μομφήν. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας χωρὶς ν' ἀντικρούσῃ ὅσα περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κωνς. Τοσίτσα εἶπε, παρετήρησε μόνον ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ταχεῖς, ἐνῷ προτιμότερον ἦτο ἀντὶ τούτου νὰ μᾶς φέρῃ γνώμην τοῦ δικηγορικοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πεισθῶμεν καὶ ἡμεῖς. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι μὴ ὢν ἄξιος

τῶν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἀποδοθέντων αὐτῷ ἐπαίνων, πιστεύει ὅμως, ὅτι ἔχει τοὐλάχιστον τόσην λογικὴν ὥστε νὰ μὴ προσβάλῃ οὐδένα ἀλόγως. Ἀληθῶς δὲ λέγει ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον ἐγένετο καὶ ἄλλοτε λόγος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλὰ τοῦτο λέγων δὲν ἐνόησε βεβαίως νὰ προσβάλῃ κανένα.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, ὥρισε τὴν προσεχῆ τρίτην ὡς ἡμέραν συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου, παρόντος καὶ τινος τῶν ὑπουργῶν, ὅστις νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Μιχ. Τοσίτσα.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἀνέγνω τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπή σας διεξελθοῦσα τὸ περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, καὶ ἐρίσπουσα τὸν ἐν τῇ συνοδευούσῃ αὐτὸ ἐκθέσει λόγον τῆς αὐξήσεως στηριζόμενον εἰς τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, συνεφώνησε ὡς πρὸς τὰς πλείστας τοῦ νομοσχεδίου διατάξεις. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σας ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν της, διότι ὁ αὐτὸς λόγος τοῦ παρόντος νομοσχεδίου δὲν ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὡς ἀρκοῦσα βάσις, ἵνα αὐξηθῇ καὶ ὁ γλίσχρος μισθὸς τῶν ὀλίγων εἰσέτι φαλαγγιτῶν, ἱερῶν λειψάνων τοῦ πρώτου βράμματος τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, καὶ εὔχεται νὰ λάβῃ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν σύντονον, ἀποτελεσματικὴν καὶ ταχείαν πρόνοιαν. Ἡ δὲ μειοψηφία πιστεύουσα ὅτι πᾶσα μισθοδοτικὴ αὔξησις ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἄρχηται ἀπὸ τῶν ἱδρυτῶν τῆς πολιτείας μας, ἀπὸ τῶν διεκδικησάντων αὐτῶν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὸ γλίσχρον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, καὶ ὅτι πᾶσα τοιαύτη αὔξησις οὐ μόνον τρόσκαιρος, ἀλλὰ καὶ βραχυχρόνιος, προτείνει τὴν κατὰ 20 τοῖς 0|0 αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Εἰσερχομένη δὲ εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν ἐξῆς ὑπαλλήλων ὡς ἀκολούθως·

α) Τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων ἀ. τάξεως πρὸς δρ. 260 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δραχ. 240, καὶ τῶν τῆς β'. πρὸς 200 ἀντὶ τῶν δρ. 190· διότι οὕτω τηρεῖται ἀναλογία τις με-

ταξὺ τῶν ἀρχικῶν μισθῶν τῶν τμηματαρχῶν καὶ γραμματέων, καὶ θεραπεύονται αἱ ἀνάγκαι των.

6) Τῶν προξένων Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης πρὸς δρ. 800 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένων 900, ταῦ τῆς Χίου πρὸς 500, ἀντὶ τῶν δρ. 600, καὶ ταῦ τοῦ Καίρου πρὸς δραχ. 300 ἀντὶ τῶν δρ. 400. Εἰς τοῦτο προῆλθεν ἡ ἐπιτροπή σας ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι ἡ διὰ τοῦ παρυσινοῦ νόμου γενομένη αὔξησις τῶν μισθῶν αὐτῶν εἶναι ἀνάλογος τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ Κράτους, τῆς θέσεως καὶ τῶν καθηκόντων των· ἄλλως τε ὁ πρόξενος Καίρου δὲν λαμβάνει ὡς μισθὸν τὰς δραχ. 300, ἀλλ' ὡς ἐπιχορήγησιν, καρπούμενος τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα καὶ μόνα ὑπερτεροῦσι τοῦ μισθοῦ παντὸς γενικοῦ προξένου.

γ') Ταῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς δραχ. 240, ταῦ τῶν Ἐφετείων πρὸς δραχ. 200 ἀντὶ τῶν 180, καὶ ταῦ τῶν Πρωτοδικείων πρὸς 175 ἀντὶ τῶν 170· τῶν εἰρηνοδικιακῶν γραμματέων ϛ'. τάξεως πρὸς 90, τῶν τῆς γ'. πρὸς 80, ἀντὶ τῶν 70, καὶ τῶν τῆς δ'. πρὸς 70 ἀντὶ δραχ. 60. Ἡ μειοψηφία ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδικιακοὺς γραμματεῖς παραδέχεται τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προσδιορισθεῖσαν μισθοδοσίαν.

δ'. Τῶν γραμματέων τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Ἐπαρχείων πρὸς δραχμὰς 260 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 240. Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν κατὰ δραχμὰς 20 πλέον τοῦ νομοσχεδίου προῆλθεν ἡ Ἐπιτροπή σας ἐκ τῶν λόγων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν πρότασιν περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν Ὑπουργικῶν γραμματέων, καὶ διότι οἱ ἀνώτεροι κατ' ἐπαρχίας διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἔχοντες νὰ ἐκπληρώσωσι ὑψηλὰ καθήκοντα καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εἶναι ἀπρεπὲς νὰ ἦναι ὑποδεέστεροι αὐτῶν κατὰ τὸν μισθόν. Τῶν πρωτοκολλιστῶν τῶν Νομαρχῶν πρὸς δραχμὰς 100 ἀντὶ τῶν δραχμῶν 70, καὶ τῶν γραφέων πρὸς 70 ἀντὶ τῶν δραχμῶν 60, διότι οἱ ἐν ταῖς Πρωτευούσαις τῶν νομῶν ὑπάλληλοι ἔχουσι πλειοτέρας δαπάνας τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις· ἄλλως δὲ καθιεροῦται καὶ ἱεραρχική τις τάξις μεταξὺ τῶν πρωτοκολλιστῶν καὶ γραφέων τῶν νομαρχιῶν καὶ Ἐπαρχείων.

Τῶν ὑπαστυνόμων πρὸς δραχ. 180 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δραχ. 200, διότι εἰς τούτους λαμβάνοντας ἤδη μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 150 εἶναι ἀρκοῦσα ἡ κατὰ δραχμὰς 30 αὔξησις.

ε') Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς σας ἔχον ὑπ' ὄψιν του ἀ. τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συστηθησομένου Πανεπιστημίου διατάγματος, καὶ τὸ ἄρθρ. 222 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, καθ' ἃ οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰσὶν ἰσόβαθμοι τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἕνα βαθμὸν κατώτεροι τῶν τακτικῶν, προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν μὲν τακτικῶν καθηγητῶν ὅπως καὶ ἡ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, τῶν δ' ἐκτάκτων κατὰ 100 δραχμὰς ὀλιγώτερον, καθόσον οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐνδιαιτήματος τῶν μουσῶν ἔχοντες εἰς χεῖρας των τὴν ἀληθῆ ἰσχὺν τοῦ ἔθνους, ἤτοι τὴν πνευματικὴν διάπλασιν τῶν νέων, ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἄνδρες ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς περιωπῆς, ἢ ὅτι οἱ Ἀρειοπαγῖται πρὸς οὓς παραλληλίζονται κατὰ τὸν βαθμόν, ὅπερ γίνεται δῆλον διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διδομένου εἰς καθηγητὰς Πανεπιστημίων ἄλλων πολιτειῶν, ἐν αἷς ἡ περὶ τῶν καθηγητῶν ἰδέα ὑπάρχει τόσον μεγάλη, ὥστε τὴν διδομένην εἰς αὐτοὺς μηνιαίαν χρηματικὴν ποσότητα πολλαπλασίαν τῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἐπαυξανομένην καὶ διὰ τῶν παρ' ἡμῖν μηκέτι εἰσαχθέντων διδάκτρων, δὲν ἀποκαλοῦσι μισθοδοσίαν ἀλλ' ἀντιμισθίαν, honorarium. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3. τοῦ νομοσχεδίου συμφωνεῖ μὲ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ πλειοψηφία τροποποίησιν αὐτοῦ μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ ν' ἀπαλειφθῶσι μὲν αἱ λέξεις *τακτικοῦ*, νὰ μεταβληθῇ δὲ ὁ ἀριθ. 100 εἰς 150.

Ἓν ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς σας προτείνει νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ ἄρθρ. 3 ὡς ἑξῆς· «Μετὰ πενταετῆ διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ αὐξάνει ὁ μισθὸς τοῦ καθηγητοῦ κατὰ δραχμὰς 50, καὶ μετὰ δεκαετῆ διδασκαλίαν ὡς τοιούτου κατὰ ἑτέρας 50.»

Τὰ δὲ λοιπὰ μέλη παραδεχόμενα τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένην μισθοδοσίαν, καὶ φρονοῦντα ἀ) ὅτι τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νομοσχεδίου προτίθεται νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ βαθμόν τινα μεταξὺ τῶν καθηγητῶν ἀναλόγως τοῦ ζήλου, ἐπιμελείας καὶ ἱκανότητος· β') ὅτι τὸ νομοσχέδιον προτιθέμενον νὰ θεραπεύσῃ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ Κράτους τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους περιστάσεις τῶν θέσεων καὶ οὐχὶ τὸ ὁμοιόβαθμον, παραδέχονται καὶ τὸ 3 ἄρθρον, τροπολογηθὲν ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὡς ἕπεται·

« Ἄρθ. 3. Μετὰ δέκα ἐτῶν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικοῦ Καθηγητοῦ δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος ὁ μισθὸς τοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ εἰς συγγραφὴν ἐπιστημονικοῦ πονήματος ἀφιερωθέντος. »

Ἡ αὔξησις αὕτη κτλ. ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Γ'.) Τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης ὁ μισθὸς νὰ προσδιορισθῇ εἰς δρ. 400 ἀντὶ τῶν δρ. 480, διότι πέρυσιν ἐγένετο αὔξησις τοῦ μισθοῦ του κατὰ δρ. 100, τὸ δὲ ποσὸν τῶν δρ. 400 κατὰ μῆνα εἶναι μάλιστα πολλῷ ἀνώτερον τῆς θέσεως ταύτης σχετικῶς πρὸς τὰς λοιπάς· εἶναι δὲ καὶ ἀνακόλουθον νὰ λαμβάνῃ μισθὸν ἀνώτερον καὶ τοῦ διορισθησομένου κατὰ τὸ νομοσχέδιον τακτικοῦ καθηγητοῦ. Ἓν δὲ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παραδέχεται τὴν περὶ τούτου διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ζ'.) Καθόσον ἀφορᾷ τὰς προτεινομένας αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ἐπαρχιακῶν ταμιῶν παρατηρεῖ ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σας, ὅτι ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένη αὔξησις δὲν εἶναι δικαία, διότι διὰ νόμου πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐγένετο αὔξησις ἀναλόγως τῶν πόρων τοῦ Κράτους, καὶ τῶν θέσεων αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας, ἀνωτέρας μᾶλιστα κατὰ τὴν βαθμολογικὴν τάξιν καὶ τὰ καθήκοντα.

Η'.) Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ νομοσχεδίου ἀναφερόμενα ἐπιμίσθια ν' ἀφαιρεθῶσι διαγραφομένου τοῦ ἄρθρου 12. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπόλυτος ἀνάγκη αὐτῶν δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα περὶ μισθοδοσίας ἑκάστου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἄρθρα.

Ἡ τε πλειοψηφία καὶ μειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς Σας, συνιστῶσα εἰς τὴν παραδοχήν σας τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας γνώμας της περὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπενεχθεισῶν αὐξομειώσεων τῶν μισθοδοσιῶν, ἐκθέτει ὑμῖν ὅτι ὡρμήθη εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν γνωμῶν της ἀπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἱκανοποιοῦσαι τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων συνάδουσι μὲ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Σ. Δανόπουλος,	Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος,
Α. Καλογερόπουλος,	Στ. Δοκὸς,
Στ. Μήτσας,	Ν. Θ. Λεϊμπουλος,

Ὁ Εἰσηγητὴς, Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ Ἐπιτροπή Σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ

προσθήκης δραχμῶν διακοσίων κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον Βουλευτὴν καὶ Γερουσιαστὴν ἑνόσῳ διαρκεῖ ἡ σύνοδος, νομίζει πρέπον νὰ προτάξῃ, ὅτι συναισθανομένη, ὅτι ἡ Βασιλικὴ χορήγησις μένουσα ἡ αὐτὴ, οἵα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκῇ εἴς τε τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους ἀναγκαίας Βασιλικὰς δαπάνας, διὰ τὴν κατὰ μείζονα λόγον ἐπηρεάζουσαν ταύτας ὑπερτίμησιν, πέποιθεν ὅτι ἐκφράζει τὴν ὁμόθυμον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐπιθυμίαν, εὐχομένη νὰ ἴδῃ ὅσον τάχιστα νομοσχέδιον ἐπαυξάνον τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν ἀφικνούντως.

Μεταβαίνουσα δὲ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν σκέψεών της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὸν ὑπὸ στοιχ. ΚΙΓ'. νόμον, περὶ τῆς πρὸς τοὺς βουλευτὰς διδομένης χορηγίας, περιλαμβανούσης καὶ τὰς τῆς προτελεύσεως καὶ ἐπανόδου δαπάνας ὁρίστανται ἔτι, καὶ ὅτι, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Σύνοδος διαρκέσει ἥττον τῶν τεσσάρων μηνῶν, αἱ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμεναι διακόσιαι δραχμαὶ κατὰ μῆνα θέλουσιν ἀποτελέσει ποσὸν ἔλαττον τῆς χορηγίας τῶν δραχμῶν 750. Ὅθεν διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου πρὸς τὸν τοῦ ΚΙΓ'. νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς διαρκείας τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἥτοι ἐπὶ μηνῶν τεσσάρων, ἀποτελούντων τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἐλαχίστου ὅρου, προτείνει ὥστε διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΚΙΓ'. νόμου νὰ δίδωνται κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον βουλευτὴν καὶ δραχμαὶ ἑκατὸν λόγῳ ὑπερτιμήσεως, καθόσον οὕτως ἐκπληροῦται καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Συντάγματος, ὁρίσαντος ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις θέλει εἶσθαι τὸ ἥμισυ τῆς γερουσιαστικῆς ἐφόσῳ διαρκεῖ ἡ Σύνοδος.

Παραδεχομένη τὴν βάσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου προτείνει τὸ μοναδικὸν ἄρθρον αὐτοῦ ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον Μοναδικόν.

«Εἰς τοὺς ἐκπληρώσαντας τὰ χρέη των βουλευτὰς ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΚΙΓ'. νόμου δι δομένης χορηγίας τῶν δραχ. 750, θέλουν δίδεσθαι κατὰ μῆνα καὶ δραχμαὶ ἑκατὸν ἐφόσον διαρκεῖ ἑκάστη βουλευτικὴ Σύνοδος.

Εἰς ἕκαστον τῶν Γερουσιαστῶν θέλουσι δίδεσθαι δραχ-

μαὶ διακόσιαι κατὰ μῆνα κατὰ τὴν αὐτὴν διάρκειαν.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Πιεράκος, Α. Σ. Δανόπουλος,
Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος, Β. Γ. Κριεζής,
Μ. Ζ. Μιχαλόπουλος, Ν. Θ. Λειώπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ὡρίμων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψάθας.
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 13 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 408,297:72 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερ. ὑπουργείου, τοὺς Γ. Μαδεμοχωρίτην, Θ. Τσαννετάκην, Ἐμ. Ἀντίπαν, Κ. Βλάμην, Π. Φάθην, Π. Καμπάνην καὶ Γ. Γουλιμήν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ διὰ τὸ ἴδιον ἔτος, τοὺς Γ. Μαδεμοχωρίτην, Ἠλ. Καραγιάννην, Φίλ. Φίλωνος, Ἠλ. Παπαδᾶτον, Ἐμ. Τσοῦχλον, Α. Ἀρμάον καὶ Γ. Γουλιμήν· ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης δύω βοηθῶν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, τοὺς Κων. Θεοδώρου, Ἰω. Εὐσταθίου, Βελ. Νικολαΐδην, Γρ. Πατριαρχέαν, Κ. Κουρκουμέλην, Ν. Ματθαίου καὶ Γ. Νικολάου· ἐπὶ τοῦ περὶ πραξεν. τελῶν τοὺς Γ. Μαδεμοχωρίτην, Ἰω. Προβελέγιον, Ἀναγν. Παπαθανασίου, Σωτ. Σκουμπουρδῆν, Ἰω. Μωριάτην, Α. Ζέρβαν καὶ Κ. Πλατὺν καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν τοὺς Π. Τανταρίαν, Στ. Βαρότσην, Ἰω. Μπαλάφαν, Α. Καλογερόπουλον, Ἰω. Μωριάτην, Α. Ζέρβαν καὶ Κ. Πλατύν. Προσέθηκε δὲ τὸ Δ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας τὸν Σ. Κοπανίτσαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον α') περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 15,000 δραχ. εἰς ἔδαφος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859· β') περὶ πιστώσεως 80,000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν καταστημάτων τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν· γ') περὶ πιστώσεως 200,000 δραχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ βουλευτηρίου καὶ δ') περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 14,880 δραχμῶν. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχ. 15,000, ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου, δι ἐκκλησιαστικὰς ἐξωτερικὰς δαπάνας.

Ἐν τῇ συναπτομένῃ πρωτοτύπῳ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ προκαλοῦντες τὴν πίστωσιν λόγοι, καὶ πέποιθα ὅτι ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζουσα τὸ χρήσιμον τῆς δαπάνης, θέλει δώσει τὴν συγκατάθεσίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1859.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 15,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ ἀνωτέρω πίστωσις θέλει καταταχθῇ ὑπὸ ἰδιαίτερον Κεφάλαιον Ζ'. «ἐκκλησιαστικαὶ ἐξωτερικαὶ δαπάναι.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Πρὸς ἐπέκτασιν τῶν καταστημάτων τῶν ἐν Κύθνῳ ἰαματικῶν ὑδάτων ἀπαιτεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος δαπάνη ποσότητος 80,000 δι' οὗς ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐν τῇ συναπτομένῃ αἰτιολογικῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἀναφέρει λόγους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅθεν τοῦτον λαβὼν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συνταχθὲν νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως τῆς ἀπαιτουμένης ἐκτάκτου πιστώσεως, ἧς τὴν παραδοχὴν πέποιθα ὅτι ἡ Βουλὴ ἀσμένως θέλει ἐπιψηφίσει.

Ἀθῆναι τῇ 11 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 80,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, κατατασσομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἐπιγραφόμενον « Ἐπέκτασις τῶν καταστημάτων τῶν ἐν Κύθνῳ δημοσίων λουτρῶν. »

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Διατεταγμένος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν

τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 200,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Βουλευτικοῦ καταστήματος.

Ἐν τῇ παρασυναπτομένῃ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀναπτύσσονται οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν δαπάνην ταύτην λόγοι.

Κρίνω ἑπομένως περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω ἐπ' αὐτῶν, πεποιθὼς ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν ὀρθότητα αὐτῶν θέλει ἀπορανθῆ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς πρατεινομένης πιστώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι τῇ 10 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις διακοσίων χιλιάδων δραχ. ἀριθ. 200,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, κατατασσομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον Κεφάλαιον, ἐπιγραφόμενον « Ἀνέγερσις Βουλευτηρίου ».

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑ-

προβάλω τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 14,880 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Οἱ προκαλοῦντες τὴν πίστωσιν ταύτην λόγοι ἐκτίθενται σαφῶς ἐν τῇ συνημμένῃ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, οὓς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Βουλὴ, θέλει ἀσμένως, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, παραδεχθῇ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ κατὰ τὸν ΦΚΔ'. ἀπὸ 5 Ἀπριλίου ε. ε. περὶ συστάσεως τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας νόμου προστεθησομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου προσωπικοῦ, ἀπαιτεῖται πίστωσις δραχ. 14880. Λαβὼν δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μεγαλειότητος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς Ὑμᾶς τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρα πίστωσις.

Ἡ πίστωσις αὕτη διαιρεῖται,

ἀ) Εἰς πίστωσιν δραχ. 14,080 προστεθησομένην ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Α. Κεφαλ. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1859 κεχορηγημένης, καὶ ἀναλυομένην κατ' ἐδάφιον οὕτως·

Εἰς μισθὸν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας ἀπὸ πρώτης Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, ἤτοι μῆνας ὀκτὼ πρὸς δραχμὰς 400 3,200

Ὡσαύτως δύο τμηματαρχῶν ἀ. τάξεως ἐπὶ μῆνας ὀκτώ 4,800

Ὡσαύτως τριῶν γραμματέων, τῶν μὲν δύο ἀ. τάξεως, τοῦ δὲ τρίτου β'. ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας . . . 4,480

Ὡσαύτως δύο γραφέων ἀ. τάξεως 1,600

14,080

β'. Εἰς πίστωσιν δραχ. 800 προστεθησομένην ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Α. Κεφαλ. κεχορηγημένης, καὶ ὑπολογισθεῖσαν κατὰ δραχ. 100 κατὰ μῆνα εἰς τοὺς ὑπολοίπους ὀκτὼ μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην, τὴν ὁποίαν θέλει καταστήσει ἀναγκαίαν ἡ ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας δοθησομένη ἀναγκαίως ὤθησις καὶ ὁ ἐκ ταύτης ἐπεγεννησόμενος πολλαπλασιασμὸς τῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀνωτέρω ζητούμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν 14,880 ὑπελογίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ἰσχύοντος μισθολογίου, ἐπερυλάχθην δὲ, ὅταν τροποποιηθῶσι τὰ περὶ τούτου, κατὰ τὸ εἰσαχθὲν πρὸ μικροῦ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, νὰ ζητήσω καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀναγκαίαν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τὴν 10 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δεκατεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα, καταλογιζομένη εἰς τὰ ἑφεξῆς Κεφάλαια καὶ Ἄρθρα·

Κεφάλ. Α'.	Κεντρικὴ ὑπηρεσία.		
Ἄρθρον 1.	Προσωπικὸν	δραχ.	14,080
» 2.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας	»	800
		»	14,880

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπι-

τροπῆς. Λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ἔρχεται νὰ ἀντικρούσῃ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον φέρει δικαίαν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων θεραπείαν, ἣν ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα δικαιώματα ἱερώτερα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν ἐλήφθη ἡ ἐλαχίστη φροντίς, καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἔχουν ἐκεῖνοι οἵτινες προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τὰς περιουσίας των. Ἡ Κυβέρνησις πρὸ ὀκταετίας ὥρισε νὰ δίδωνται κατ' ἔτος 200,000 δραχμαὶ διὰ τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἔξοδα τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο μόλις ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἓν τοῖς 100 ἐφ' ὅσων ἔχουσι νὰ λαμβάνουν. Ἂν ἡ ἀπονομὴ αὕτη ἐγίνετο πρὸ 35 ἤδη ἐτῶν, ἤθελον ἀναλογεῖ τοὐλάχιστον 1000 δραχμαὶ εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ἐτησίως, ἐνῷ σήμερον δίδονται π. χ. εἰς τὸν πατρίδα του τὰς Σπέτσας 50,000 δραχμαὶ καὶ εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ἀναλογοῦσιν ὀκτὼ ἢ δέκα δραχμαί, καὶ διὰ νὰ λάβωσι ταύτας, ἔχουν ἀνάγκην νὰ δαπανήσωσι 25 δραχμὰς εἰς πράξεις ταυτότητος καὶ χαρτόσημα, ὥστε πολλοὶ ἀποφεύγουν καὶ νὰ λάβωσι τὸ ἀνάλογόν των. Ἂς πιστεύσῃ δὲ ἡ Βουλὴ ὅτι εἰς τὴν πατρίδα του ὅλοι οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος δαπανήσαντες (ἐκτὸς μιᾶς οἰκογενείας) λιμοκτονοῦσιν. Εἶδε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἐνῷ διέθρεψαν τὸν ἀγῶνα διὰ τοῦ πλούτου των, ἐξέρχονται τὴν νύκτα καὶ ἀγοράζουν 10 λεπτῶν ἄρτον καὶ τυρίον διὰ νὰ ἀπαντήσουν τὴν πεῖναν τῶν τέκνων των. Θεωρεῖ λοιπὸν δίκαιον νὰ αὐξήσωσιν οἱ μισθοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἂν εἶναι δίκαιον τοῦτο διὰ τοὺς λαμβάνοντας 400 καὶ 500 δραχμὰς κατὰ μῆνα ἵνα περιτρέψωσι μὲ ἄμαξας καὶ διασκεδάζωσιν εἰς θέατρα, πόσῳ μᾶλλον δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ ἀνάλογος πρόνοια ὑπὲρ τῶν θυσιασάντων μέχρι λεπτοῦ τὰς περιουσίας των ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, καὶ οἵτινες γυμνοὶ καὶ πένητες σήμερον καταβαίνουσιν εἰς τὸν τάφον καταρώμενοι ἴσως τὴν πατρίδα;

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς ὁρμώμενος ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, ἀνέπτυξε θέμα, τὸ ὁποῖον ὅσον εἶναι δίκαιον τόσον θὰ ἦτον ἱερώτερον ἐὰν τὸ ἐξέτεινε καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν κύκλον. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ λάβῃ ἐν γενικὸν μέτρον ὑπὲρ τῶν θυσιασάντων τὰς περιουσίας των ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἤδη λιμοκτονούντων, νὰ ἐκτείνῃ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ὅπου ὑπάρχουν τοιοῦτοι. Καὶ θέλει μὲν ἡ Κυβέρνησις ἀντιτάξει, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου δὲν τῇ ἐπιτρέπει ὅλας ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν εὐχάς της, ἀλλὰ ἂν ἀφ' ἑτέρου περιμείνωμεν

ἑωτοῦ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου, οὐδ' οἱ δυσέγγονοι θέλουσιν ἴδει τοὺς πρωπάτοράς των ἀποζημιουμένους εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν. Διὰ νὰ συμβιβασθῇ λοιπὸν τὸ πρᾶγμα, πρέπει νὰ ἀνταμείψῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς πιστωτὰς τῆς πατρίδος διὰ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων· οὕτω δὲ ἐνῷ θέλει διαπαιώσει τὸ παρελθόν, τὰ κτήματα ταῦτα βελτιούμενα θέλουν αὐξήσει τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου διὰ τῆς ἐξ αὐτῶν νομίμου φορολογίας.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὰς διαταξεις τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου δὲν βλέπει ἀναλογίαν τινὰ δικαιοσύνης, διότι ἀπεφάσισε μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ διαθέσῃ ὅσα χρήματα ἔχει, ἀλλ' ἡ διανομὴ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ νὰ ῥθάσῃ μέχρι τοῦ ἐλαχίστου τυμπανιστοῦ χωρὶς νὰ ἀποκλεισθῇ τις, καὶ οὐχὶ τοὺς μὲν νὰ θεραπεύσῃ ὡς τέκνα της ἡ Κυβέρνησις, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ ἀποφεύγῃ ὡς ξένα. Ἐννοεῖ λοιπὸν νὰ δώσῃ πρὸς ὅλους ὅ,τι ἔχει ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂς πέσῃ ἡ ἀναλογία καὶ ἐν τοῖς ἑκατόν, ἀλλὰ νὰ μοιρασθῶσιν εἰς ὅλους ἀδελφικῶς. Ἡ ἀναλογία λοιπὸν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις καὶ πλειοτέρας δαπάνας ἔχει παντὸς ἄλλου, διότι καὶ βοηθήματα ἐνεργεῖ, καὶ ἐλεημοσύνας δίδει καὶ εἰς τόσα ἔργα συντρέχει. Ἔπειτα ὑπάρχουν τὰ περιλειπόμενα λείψανα τοῦ ἀγῶνος, ἐξ' ὧν ἄλλα μὲν εἶναι φαλαγγῖται, ἄλλοι διατελοῦσιν εἰς ἀποστρατείαν κτλ. καὶ πρέπει νὰ ἀπονεμηθῇ ἡ δέουσα καὶ εἰς τούτους δικαιοσύνη, διότι εἶναι σκληρὸν νὰ παραλειφθῶσιν οἱ μάρτυρες τῆς αὐτονομίας μας. Ἐπιμένων λοιπὸν εἰς τὴν προταθεῖσαν ἰδίαν του, κηρύττεται δι' ὅλους τοὺς ῥηθέντας λόγους κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐκ μόνης τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐμφαίνεται ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα εἰμὴ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, οἵτινες ὄντες τὰ ὄργανα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τοῦ εὐτελοῦς τῆς μισθοδοσίας των πρὸς συντήρησιν τῶν οἰκογενειῶν των. Δὲν ἐπερίμενε λοιπὸν νὰ φέρῃ ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας τὴν περὶ τῶν τριῶν νήσων πρότασίν του, ἢ τοὐλάχιστον ἤλπιζεν ὅτι ἤθελε τὴν φέρει δικαιοτέραν, καθ' ὅσον αἱ μνησθεῖσαι νῆσοι λαμβάνουν κἂν ποσόν τι ἐτήσιον, ἐνῷ τοσοῦτοι ἄλλοι οὐχὶ ὀλιγώτερα θυσιάσαντες καὶ ἔχοντες μεγάλα ἐκ τοῦ ἀγῶνος δικαιώματα δὲν λαμβάνουσι τίποτε· ἀλλ' ἐπίσης θέλει ἀποδοθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς δικαιοσύνη καὶ θέλουν πραγματοποιηθῇ αἱ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ

Κράτους, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐν τῇ συνέσει της εὗρεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι διεξάγοντες τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου, δὲν πρέπει νὰ ἐργάζωνται μὲ κενὸν στόμαχον. Καὶ δύναται μὲν νὰ μὴν εἶναι τὸ νομοσχέδιον ἐντελές, ἀλλ' εἶναι ἔργον τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Εἷς τῶν προαγορευσάντων ἐπρότεινεν ὅτι πρέπει νὰ διανείμωμεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπάρχοντας ὀλίγους πόρους τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἡ γινομένη σήμερον αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων εἶναι μικρὰ καὶ δυνάμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀναλογεῖ πρὸς τὰ μέσα μας, καὶ πρέπει μάλιστα νὰ εὐχηθῶμεν ν' αὐξήσουν οἱ δημόσιοι πόροι, ὥστε μετὰ δέκα ἐνιαυτοὺς ν' αὐξήσωσι πλειότερον οἱ μισθοί. Ὅ,τι δὲ ἔχει νὰ παρατηρήσῃ μόνον εἷς τοὺς Ὑπουργοὺς εἶναι, ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐπιστήσωσι πολὺ τὴν προσοχήν των ὥστε ἀναλόγως τῆς αὐξήξεως τῶν μισθῶν πᾶς ὑπάλληλος νὰ δώσῃ εἰς συνάλλαγμα ὡρισμένην ὑπηρεσίαν. Ὑπάρχουν δυστυχῶς ὑπάλληλοι, οἵτινες μόλις ἐργάζονται μίαν ἢ δύω ὥρας τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τούτοις ἔχουν ἀξιολόγους μισθούς. Σήμερον δὲ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα αὐξάνουν τοὺς μισθοὺς τούτους. Νὰ δώσωμεν λοιπὸν ἀνάλογον τῆς ἐργασίας μισθὸν καὶ νὰ ζητήσωμεν ὑπηρεσίαν ἀνάλογον, οὐχὶ δὲ νὰ πληρόνωμεν τὴν ἀργίαν. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον θέλει καταδειχθῆ ὁ ὑπάρχων ἀριθμὸς τῆς ὑπαλληλίας καὶ ἐπομένως δυνάμεθα νὰ τὸ ἐλαττώσωμεν.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι, δὲν παραδέχεται τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων μόνων, ἀμείβεται ἡ ἐργασία, διότι καὶ ὁ γραφεὺς καὶ φυλάττων φρουρὸς, καὶ ὁ παλαίων μὲ τὰ κύματα ναύτης τοῦ δημοσίου, πάντες ἐργάζονται. Ἐν γένει δὲ οἱ λαμβάνοντες μισθὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε πολιτικοὶ εἴτε στρατιωτικοὶ εἶναι οἱ μισθοδοτούμενοι, πάντες ἐργάζονται. Ἐπιμένει λοιπὸν ὅτι πρέπει ν' αὐξηθοῦν αἱ ἀποδοχαὶ ὅλων, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου τυμπανιστοῦ, καὶ οἱ μὲν μισθοδοτούμενοι ἧττον τῶν 200 δραχμῶν νὰ λάβωσι περισσότερα, οἱ δὲ λαμβάνοντες ὑπὲρ τὰς 200 ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς μικροτέραν αὔξησιν.

Ἐπανέλαβεν ἄλλος, ὅτι ζητῶν τὴν αὔξησιν τοῦ ἀποδιδομένου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους ὀλίγου ποσοῦ, δὲν ἐνόησε ν' ἀφαιρέσῃ ἀπ' οὐδενὸς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ πρότασιν καὶ δι' ἄλλα μέρη. Ἑπομένως τὸν ἠδίκησεν ὁ εἰσηγητὴς θεωρήσας ὅτι σκέπτεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς τρεῖς νήσους. Καὶ ὁ βουλευτὴς δὲ Ἀττικῆς ὡς ἔγγιστα τὰ αὐτὰ τῷ ἀπέδωκεν, ἀλλ'

ἐλυπήθη ἀκούσας αὐτὸν εἰπόντα, ὅτι καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δικαιούχους θέλει ἀπονεμηθῆ εἰς τὸ μέλλον δικαιοσύνη· ἀλλ ὅταν οἱ μὲν ἀπολαμβάνουν καὶ τρυφοῦν σήμερον, οἱ δὲ θυσιασθέντες ὑπὲρ τοῦ ἔθνους λιμώττουν, εἶναι πικρὸν νὰ τοὺς παραμυθῶμεν μὲ μέλλουσαν θεραπείαν. Ἂν δὲ, ὡς εἶπεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς, θέλουν πραγματοποιηθῆ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὰ ψηφίσματα τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, δὲν εἶναι ἡ φωνή του ἀρκοῦσα νὰ ἐξηγηθῆ ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δὲν θέλει νὰ εἴπῃ τί ἔπραξε κατὰ τὸν ἀγῶνα ὁ εἷς καὶ τί ὁ ἄλλος· ἀλλ' ἂν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα εἰς τὰ χρονικὰ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, θέλει ἰδεῖ τί ἔγραφον ὑπὲρ ἡμῶν ἡ τότε Πελοποννησιακὴ Γερουσία, ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ἂν καὶ δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἔκαμαν μεγάλας θυσίας πάντες οἱ Ἕλληνες. Ἐν τούτοις οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος θυσιασθέντων ἀνδρῶν τῶν ναυτικῶν νήσων ἀπῆλθον ἤδη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ δώσητε πλέον ὀλίγον ἄρτον εἰς τοὺς ἐπιζῶντας εὐαρίθμους συναδέλφους των, ἵνα καταβαίνοντες μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸν τάφον εἴπωσιν εἰς τοὺς συναγωνιστάς των, ὅτι ἐδόθη κἂν εἰς αὐτοὺς ὀλίγος ἄρτος ὑπάρξεως.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στεφανόπουλον καὶ Δ. Νάκον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 86 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Κ. Θεοδώρου		Σταῦρος Βλάχος	Ν
Ἀντ. Βενιζέλος	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Σωτήριος Στράτος	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Δημήτριος Νάκος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Π. Ταναρίας	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Θ. Τσαννετάκης	Ν

Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Α. Παπαθανασίου	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γεώργιος Γιαλδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Νικόλαος Γρανίτσας	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Γεώργιος Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γεώργιος Σιρπάνος . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεληγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Σ. Βαφόπουλος . . . . . N
Γεώργιος Περωτᾶς . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . N
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Ηλιαδόπουλος . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Γ. Πανοπριοτόπουλος . . N	Ν. Κανελλόπουλος . . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . N

Ν. Πανουριᾶς . . . . . N	Ἀντώνιος Ἀρμάος . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Δημ. Πλωχρονόπουλος . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Κυριάκος Παντρόπουλος . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Π. Πατρινός	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἠλίας Καράπουλος . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . . N
Ἰω. Σαββέντσος . . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Γ. Νικολάου . . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Κωνστ. Πλατύς . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Γεώργιος Ναύτης	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ . . . .
Ἀν. Ρενουάρδος . . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἀ. παραγράφου τῆς ἐκθέσεως, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν της διότι δὲν αὐξήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ μισθὸς τῶν περιλειπομένων φαλαγγιτῶν τοῦ ἀγῶνος· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐξετίμησε πάντοτε τὸ αἴσθημα τῆς Βουλῆς, τὸ ὁποῖον ἐκφράζει καὶ σήμερον ἡ ἐπιτροπή της ὑπὲρ τῶν φαλαγγιτῶν, διὸ καὶ πρὸ δύω χρόνων ἐδιπλασίασεν ἡ Κυβέρνησις τὴν μισθοδοσίαν τῶν εἰς τὰς ἑστίας των ἀποχωρούντων φαλαγγιτῶν, ὡς ἐπίσης αὔξησε κατὰ τὸ 1/3 τὰς ἀποδοχὰς τῶν εἰς ὑπηρεσίαν ἀποστελλομένων. Ἤθελε δὲ καὶ ἤδη νὰ φέρῃ τὸ ὑπουργεῖον αὔξησιν ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας των, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ πόροι τοῦ δημοσίου, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχοντες ἄλλην προσφυγήν, παραιτοῦνται οἱ ὑπουργοὶ ὑπὲρ τῶν λειψάνων αὐτῶν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των ἀναλογούσης αὐξήσεως, καὶ τοῦτο ἀναφέρει εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν ὑπουργῶν.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ μακρὰν καὶ ἀπουδαίαν συζήτησιν ἔφερε τὴν ἔκθεσίν της ἐν πλήρει πεποιθήσει ὅτι συμφωνεῖ αὕτη μὲ τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἐντολέων αὐτῆς. Ἐκ τούτου δύω γνώμας βλέπετε προτεινομένας διὰ τῆς ἐκθέσεως. Ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν τῆς πλειοψη-

φίας ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων ὑμῶν, ἤτοι νὰ ἴδῃ αὐξανόμενα τὰ μέσα τῶν ἀξιεμένων τὴν ἔγερσιν τοῦ παρόντος ἱδρύματος, ἐκείνων δηλ. οἵτινες τάξαντες τὰ στήθη των κατὰ ξηρὸν καὶ θάλασσαν, ηὐτύχησαν νὰ ἴδουν τὴν πατρίδα βασιλευομένην καὶ εὐνομουμένην. Καὶ βλέπει μὲν εὐχαρίστως τὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπουργῶν γενομένην παραχώρησιν ἐκ τοῦ μισθοῦ των, διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως τοιούτων ἀγωνιστῶν, ἀλλ' ἂν ἠκούετο ἡ φωνή του, ἤθελε προτείνει νὰ μὴ δεχθῇ τὸ Σῶμα τὴν παραχώρησιν ταύτην, διότι οἱ ὑπουργοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρῶσι τὰ ἴδια καὶ ὄχι τὰ τῆς Κυβερνήσεως, αὔριον δὲ δύνανται νὰ σιγαροτήσωσι τὴν Κυβέρνησιν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ δύνανται νὰ συντηρηθῶσι μὲ τὴν αὐτάρκειαν τῶν νῦν ὑπουργῶν. Ἡ δὲ τῆς μειοψηφίας γνώμη προτείνει νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως ἡ τῶν φαλαγγιτῶν μισθοδοσία κατὰ 66,000 δραχμὰς ἀλλ' ἂν συμπεριλάβωμεν καὶ τοὺς ναυτικούς, ἡ αὔξησις φθάνει εἰς 80,000. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπουργῶν παραχώρησις φθάνει εἰς 14,000 δραχ. μᾶς λείπονται ἔτι 66,000. Ἄρα πρέπει νὰ δείξωμεν καὶ ἡμεῖς ἀνάλογόν τινα αὐταπάρνησιν, καὶ μετὰ τὴν γενομένην τῶν ὑπουργῶν παραχώρησιν, προτείνει νὰ ἐλαττώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν φαλαγγιτῶν τὴν φερομένην ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεώς μας αὔξησιν τῶν 100 δραχμῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐζήγησε διὰ τῆς προτάσεώς του ἀρκούντως τὸ αἴσθημα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐμπνεόμεθα πάντες ὑπὲρ τῶν φαλαγγιτῶν, τῶν ἐνδόξων τούτων λειψάνων τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας· ἀλλ' ἂν καὶ φαίνεται ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τὸν προσέλαβεν, εἶχεν ὅμως ὑποδάλει εἰς τὸ προεδρεῖον πρότασίν τινα, τὴν ὁποίαν ἔρχεται νὰ ἐξηγήσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Προκειμένου περὶ φαλαγγιτῶν, νομίζει ὅτι αἱ λέξεις εἶναι ἀνωφελὴς πολυτέλεια, καὶ ἀντὶ νὰ τοὺς πανηγυρίζωμεν διὰ λόγων, πρέπει νὰ λάδωμεν πᾶσαν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν. Παρετήρησεν ὅτι καὶ ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἱερὰ τῶν φαλαγγιτῶν δικαιώματα καὶ τὴν παροῦσαν δύσκολον θέσιν των, εὑρίσκονται ἐν ἀμηχανίᾳ τοῦ τί νὰ πράξουν ὑπὲρ αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀξιέπαινον ὅμως παραχώρησιν τῶν Κ. ὑπουργῶν ἡ ἀμηχανία ἐκλείπει καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνωμεν ὀπίσω τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ δικαιοσύνην. Παρακαλεῖ ἑπομένως τὴν Βουλὴν νὰ ἐγκρίνῃ ὥστε νὰ ἀποσυρθῇ τὸ εἰσαχθὲν περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον καὶ ὅλη ἡ ἐντεῦθεν

ποσότης νὰ προστεθῇ εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν φαλαγγιτῶν, γινομένης τῆς αὐξήσεως πρὸς 20 τοῖς 0/0 ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ ἑκάστου.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐννοεῖ πῶς δύναται μία τάξις ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀνωτάτη, νὰ διαθέτῃ περιουσίαν, ἥτις ἀφορᾷ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἐννοεῖ τὸ γενναῖον αἴσθημα, ἐξ οὗ ὁρμώμενος ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἔκαμε τὴν παραχώρησιν ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι λυπηρὸν ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐδέχετο τὴν τοιαύτην παραχώρησιν. Τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον ἔρχεται ὡς ὑπαγόρευσις μιᾶς ἀνάγκης, ἔρχεται διότι τὰ πάντα ὑπερετιμήθησαν πρὸ πολλοῦ καὶ πρὸς ἐπάρκειαν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων φέρεται ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὔξησις τῶν μισθῶν. Πῶς εἶναι δυνατὸν ἤδη νὰ εἴπωσιν οἱ Κύριοι ὑπουργοί, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῆς ὑπουργικῆς ἀντιμισθίας διαθέτουσι τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον ἐναντίον τῆς ἀναγνωρισμένης ἀνάγκης, ἐξ ἧς ὑπηγορεύθη τὸ νομοσχέδιον; Ἄλλως τε, ἂν τὰ δικαιώματα τῶν φαλαγγιτῶν εἶναι ἱερά, ἂν δικαιῶνται εἰς τὴν ἀναλλοίωτον εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, δὲν πρέπει νὰ χρεωστοῦν τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας των εἰς ἑπτὰ πρόσωπα καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἀναξιοπρεπὲς διὰ παντὸς τὸ νὰ λαμβάνωσιν, οὕτως εἰπεῖν, σύνταξιν ἐκ τῆς μισθοδοσίας ἑπτὰ ὑπουργῶν, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ποτέ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προταθεῖσαν παραχώρησιν καὶ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν φανταστικὰς παραχωρήσεις, καθ' ὅσον, θαρραλέως τὸ λέγει, ἡ φερομένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὔξησις τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν εἶναι καθαρῶς ἐναντία τοῦ Συντάγματος καὶ ἑπομένως δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ λάδωμεν οὐδεμίαν αὔξησιν.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔφερε τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον εἰς τὴν ψῆφισιν τῆς Βουλῆς ὡς ἀπόρροιαν τῆς πείρας ἣν ἐκτήσατο περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν δημοσίων ὀργάνων. Οὐχὶ μόνον ὁ τύπος, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ πάντες ἐξεφράσθησαν ἤδη ὑπὲρ τῶν δημοσίων τούτων λειτουργῶν, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ὑπῆρξε μετὰ τοσούτους ἐνιαυτοὺς ἀείποτε στάσιμος, ἐνῷ πᾶς ἄλλος κλάδος ὑπάρξεως τοσοῦτον μεγαλύνεται καθ' ἑκάστην καὶ πολλαπλασιάζει τὰς προσόδους του· Ἐντεῦθεν ἡ Κυβέρνησις πρὸ δύο ἤδη ἐτῶν ἀσχολεῖται νὰ

καταρτίσῃ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου ὀλίγον ἄρτον ὑπάρξεως, λέγει δὲ ὀλίγον, διότι ἡ φερομένη αὔξησις δὲν ἀναλογεῖ πρὸς τὰς ἀπολύτους αὐτῶν ἀνάγκας. Ἀλλὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἀπήντα μέγαν φραγμόν, τὴν μικρότητα τῶν δημοσίων πόρων, ἐκ τούτου δὲ μετέπιπτεν ἀπὸ συζητήσεως εἰς συζήτησιν καὶ ἀπὸ ἀναβολῆς εἰς ἀναβολήν, ἐξ οὗ μάλιστα ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ νὰ γεννηθῇ ἡ ὑπόνοια ὅτι οὐδ' ἐπρόκειτο κἂν νὰ ὑποβληθῇ τοιοῦτον νομοσχέδιον. Εἰς τὰς διαφόρους δὲ σκέψεις τοῦ ὑπουργείου δὲν διέφυγε μάλιστα ὁ μέγας τῆς πατρίδος ἀγὼν καὶ τὰ πολύτιμα δικαιώματα ἐκείνων, οἵτινες καθηγίασαν αὐτὸν διὰ τῶν θυσιῶν των, τὰ δικαιώματα τῶν φαλαγγιτῶν. Ἀλλ' ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἄρτος ὑπάρξεως εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἡμερουσίου ὑπηρεσίας, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ διοικητικὴ μηχανὴ σταματᾷ. Ἡ ἐπιτροπή σας διερευνῶσα τὸ νομοσχέδιον, ἔφερε γνώμην, ἥτις ἤγγισε καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑμᾶς, διότι ὅταν λαλῆτε περὶ ἀγῶνος, λαλεῖτε περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δόξης ὅλων ἡμῶν. Ἂν κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας ἡμέρας δὲν ἠδύνατο νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν σημαίαν, ἀλλ' ἔψαυστε τὰ ὅπλα οἰκείων καὶ προσεμειδίασεν εἰς τὴν λάμψιν τοῦ καρυοφύλλου. Ἂν ὁ πρωθυπουργός, παιδίον ἐπίσης, δὲν ὡπλίσε τὸν βραχίονά του, κοιτίδα ὅμως ἔσχε τὸ σκάφος τοῦ μεγάλου πατρός του καὶ ἐναννουρίσθη, ὑπὸ τὴν μουσικὴν τῶν σφαιρῶν. Συναισθανόμεθα λοιπὸν τὰ δίκαια τῶν ἀγωνιστῶν. Πρόκειται περὶ τῶν μεγαλοσχημόνων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες μᾶς ἔδωκαν τὴν αὐτονομίαν, οἵτινες μᾶς ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ ζῶμεν καὶ σκεπτώμεθα ἐλευθέρως. Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ τὸ αἴσθημα τῆς καρδίας μόνον ἀπέναντι τῶν δικαιωμάτων τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῆς σιδηρᾶς τοῦ ταμείου ἀνάγκης; Τί σᾶς εἶπεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν ὑπουργῶν; «Ἀναγνωρίζω τὴν ἱερότητα τῶν δικαιωμάτων των, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ πόροι τοῦ δημοσίου, καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὑποχωροῦμεν ἡμεῖς, δίδομεν τὴν ἀναλογοῦσαν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας μας.»

Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Ὕδρας εἶπε· «πῶς θέλετε νὰ ζήσωσιν οἱ ἀγωνισταὶ ἐκ τῆς συνταξέως ἑπτὰ ὑπουργῶν; Καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσωσι τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον;» Ἀλλ' ὑφισταμένης τῆς μεγάλης ἀνάγκης τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῆς ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης τοῦ ταμείου, ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ μικροτέρα ἀνάγκη καὶ ὑπεχωρήσαμεν ἡμεῖς. Διὰ

τῆς παραχωρήσεως δὲ ταύτης δὲν λαμβάνουσιν ἔλεος οἱ φαλαγγῖται, διότι οὐδεὶς τῶν ἀγωνιστῶν καταδέχεται νὰ λάβῃ ἔλεος καὶ εἰς οὐδένα ἀνήκει ἡ λέξις αὕτη. Ἔλεος λαμβάνουσιν οἱ ἐκτὸς τῆς κοινωνίας ἐρριμμένοι, οἱ ἀπόκληροι πάσης προσωπικῆς ὑπάρξεως, οἱ δὲ φαλαγγῖται εἶναι στοιχεῖον τοῦ ἔθνους καὶ ἄθληταὶ τῆς ὑπάρξεώς του. Ἀναμέσα δὲ καὶ *προτείνομεν* μάλιστα ὡς Κυβέρνησις ὅτι ἀποσύρομεν ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπουργοῦ τὴν αὔξησιν τῶν 200 δραχμῶν, καὶ διὰ τῆς προτάσεως ταύτης δὲν ἀφαιροῦμεν τι ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν περιουσίας, διότι διαθέτομεν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπουργοῦ. Καὶ εἶπε μὲν εἷς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν παραχώρησιν τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ νομίζει ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, ἂν θέλῃ, οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς εἴπῃ· «δὲν δύνασθε νὰ φέρετε πρότασιν.» Ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ ζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου· ἀληθῶς δέ, ἀφοῦ ἡ πρότασις αὕτη ἤλθεν, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ ὅ,τι θελήσῃ. Ἐκ μέρους δὲ τοῦ ὑπουργείου ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑποδεικνύει μίαν ἰδέαν, ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προτείνῃ ὅ,τι θελήσῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον εἶναι πρόθυμον νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόφασίν της, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Δὲν πρόκειται ἤδη περὶ παθῶν ἐφημέρων, οὐδ' ἂν αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἱκανώτερον· τὰ τοιαῦτα εἶναι σημεῖα, οὕτως εἰπεῖν, καιρικὰ τὰ ὁποῖα παρέρχονται ὡς γεννῶνται. Ἐνταῦθα ὅμως πρόκειται περὶ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος, καὶ οἱαδήποτε ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασίς σας, εἴτε ἀνάκλησις, εἴτε πραγματοποίησις τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν νομοσχεδίου, θέλομεν τὴν δεχθῇ ἀσμένως· λέγει ὅμως ὅτι ἡ αὐταπάρνησις αὕτη τῆς Βουλῆς εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων ἐκείνων πράξεων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, αἵτινες δὲν εἶναι ἀσυνήθεις εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν καὶ διατηροῦνται ὡς κληρονόμημα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν· ὥστε ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν προτείνητε κατὰ τοῦτο, ἡ Κυβέρνησις εἶναι πρόθυμη νὰ τὸ δεχθῇ.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσε τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ἐν ᾧ εἶπεν οὐχὶ ὅτι κάμνει πρότασιν περὶ ἀφαιρέσεως τῆς γινομένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου προσθήκης εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν, διότι τότε ἡ Βουλὴ θέλει ἀναγκαθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς τοιαύτης προτάσεως, ἀλλ' ὅτι ἀποσύρει τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον

αφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν. Συνομολογεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ ἱκανοποιῶνται αἱ μεγάλαι ἀνάγκαι, τῶν μικρῶν μενουσῶν ὅπου εὑρίσκονται, καὶ ὀρθῶς ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησε μικρὰν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπουργῶν ἀπέναντι τῆς μεγάλης ἀνάγκης τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀγωνιστῶν, χάριν τῆς ὁποίας συνεισφέρουσι καὶ οἱ ὑπουργοὶ τὸ μέρος των. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν ν' ἀποσύρῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρος τοῦ νομοσχεδίου καὶ οὐχὶ νὰ προτείνῃ τὴν ἀφαίρεσίν του.

Ἐπέναγκεν ἕτερος ὅτι προτεθέντος εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ φαλαγγιτῶν ζητήματος, ἔμελλε κατόπιν νὰ ἔλθῃ τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχέδιον καὶ διὰ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς καλῶς ποιῶν ἐπρόλαβε νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐγκατάλειψίν του χάριν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν. Δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων ἐκτεθεῖσαν ἰδέαν, εἰπόντος ὅτι θεωρεῖ ὡς ἐλεημοσύνην τὴν ὑπὲρ τῶν φαλαγγιτῶν γινομένην ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐγκατάλειψιν τῆς προσθήκης. Τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῇ ἐκχύσει τῶν ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν αἰσθημάτων ἁπάντων ἡμῶν, σᾶς εἶπεν ὅτι μὴ ἔχον τὰ μέσα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ζῶν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλο τι ἢ νὰ παραιτηθῇ τῆς εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν γινομένης προσθήκης πρὸς ὄφελος τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν δύναται πώποτε νὰ θεωρηθῇ ἐλεημοσύνη, οὔτε δυνάμεθα ἡμεῖς σήμερον ἐναντίον τῆς ἐξομολογήσεως τοῦ ὑπουργείου ν' ἀποῤῥίψωμεν τὴν πρότασίν του. Προτιμότερον βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν τὸ ταμεῖον μας εὑρίσκετο εἰς τοιαύτην ἀνθρὰν κατάστασιν ὥστε νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας. Ἀλλὰ τούτου μὴ ὄντος δυνατοῦ, ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ὅ,τι εἶναι δυνατόν.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι κατ' αὐτὸν οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι δὲν δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προσθήκης εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ μισθὸς ἀνήκει εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πρόσωπα. Τὸ ὑπουργεῖον ἐξετάσαν ὅλας ἐν γένει τὰς ἀνάγκας, ἀνεκάλυψεν ὡς ἐκ τῆς θέσεως ποῦ ἐνυπάρχουσιν αἱ μεγαλείτεραι, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενον ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν καὶ τινα προσθήκην εἰς τὴν μισθοδοσίαν οὐχὶ τῶν συγκροτούντων σήμερον τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀκολούθως ὅμως τὸ ὑπουργεῖον εὑρέθη μεταξὺ δύω μεγάλων ἀναγκῶν,

τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῆς ἐκ τῆς ἀπορίας τοῦ ταμείου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ τὴν ἐλαχίστην ἐλάττωσιν εἰς οὐδενὸς ἄλλου κλάδου τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τὴν μισθοδοσίαν, ἐνόμισεν ὅτι δύναται ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἐλαττώσῃ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν, ἡ δὲ κρίσις αὕτη τοῦ ὑπουργείου παραδεχομένη καὶ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καθίσταται ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας ὑπουργούς. Τὴν σκέψιν δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργείου συμμεριζομένη καὶ ἡ Βουλή, συνεισφέρει καὶ αὐτὴ τὸν ὀβολόν της ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἐπομένως ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ τῶν αἰσθημάτων οὐδεὶς δύναται νὰ στερήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ προτείνῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν γενομένης προσθήκης.

Παρετήρησέ τις τῶν προαγορευσάντων ὅτι οὐδόλως ἠναντιώθη εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου ἡ τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς γινομένης εἰς τὴν μισθοδοσίαν των προσθήκης, ἀλλ' εἶπε μάλιστα ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ φανῇ ὅτι παραιτουμένη τῆς αὐξήσεως πράττει θυσίαν τινα, καθ' ὅσον κατ' αὐτὸν ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένη αὔξησις δὲν πρέπει νὰ γενῇ δεκτὴ ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ὡς τοιαύτην θέλει τὴν πολεμήσει. Ὅ,τι δὲ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ εἶναι τὸ νὰ μὴ φανῇ ὅτι ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν φαλαγγιτῶν θέλει ἀποτελεσθῇ ἐκ προσωπικῶν θυσιῶν, καὶ διὰ τοῦτο λέγει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, αὐστηρότερον ἐξεταζόμενος, ἠδύνατο ἴσως νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα τοῦ νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἄνευ τοιούτων θυσιῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως περιττῶν καὶ ἐναντίων δαπανῶν, ὡς ἐκείνης τοῦ ἱπποφορβίου καὶ τοῦ ἐν Τίρυνθι γεωργικοῦ Σχολείου καὶ ἄλλων τοιούτων.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπρότεινε ν' ἀφαιρέσῃ ἡ Βουλὴ ὅ,τι δὲν ἔχει εἰσέτι, ἀλλὰ νὰ παραδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τὸ ν' ἀποσύρῃ τὸ περὶ βουλευτ. ἀποζημιώσεων νομοσχέδιον.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου ὅτι πρέπει ἡ Κυβέρνησις ν' ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ μὴ φανῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ἀποφασίζει καὶ ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἕτερον Σῶμα χορηγουμένης αὐξήσεως· ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας ὅτι δὲν ἐνόησε ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ καὶ διὰ τὴν εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν γερουσιαστῶν γινομένην προσθήκην, ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τῶν βουλευτῶν, ὡς πρὸς δὲ τὴν τῶν γερουσιαστῶν ἀπόκειται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὑπάρχουσι δύο προτάσεις, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος προτείνοντος ν' ἀποσύρῃ ἡ Κυβέρνησις ὁλοτελῶς τὸ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχέδιον καὶ ἡ τοῦ βουλευταῦ Μαντινείας, θέλοντος ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς μόνην τὴν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν γινομένην προσθήκην. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀποσύρων μόνον τὸ μέρος τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τοὺς ὑπουργούς, δὲν θέλει οὐδεμίαν νὰ ἐκφέρῃ ἰδίαν ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων καὶ τοῦτο διὰ νὰ φανῇ ἐκουσία ἡ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν γινομένη παραίτησις τῆς αὐξήσεως.

Ἐπήνεγκεν ὁ τὴν ἐντολὴν τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου προτείνας ἀπόρριψιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρουσιάζεται λέγον « ἀφαιρῶ τας εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπουργῶν προστεθείσας 200 δραχμάς » κατόπιν δὲ τούτου ἐλθὼν αὐτὸς εἶπεν, ὅτι λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεων περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν καὶ ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ὑπάρχοντα μέσα δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραδεχθῇ οὐδεμίαν ἄλλην αὔξησιν, ἐπρότεινε νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑπάρξαν τὸ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχέδιον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον σᾶς λέγει ὅτι ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης δὲν θέλει νὰ ἐκφέρῃ οὐδεμίαν γνώμην, ἀλλ' ἀφίνει ἡμᾶς ἐλευθέρους νὰ πράξωμεν ὅ,τι θέλομεν. Νομίζει ἐπομένως ὅτι δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου χωρὶς νὰ ἐμποδισθῶμεν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ καὶ τὸ ἕτερον Σῶμα, καθ' ὅσον ἡ Βουλὴ δύναται ἀνεξαρτήτως ν' ἀπορρίψῃ ἢ νὰ παραδεχθῇ ἐν νομοσχεδίῳ, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἀφορᾷ δικαιώματα.

Τεθέντος ἐνταῦθα τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ Βουλὴ θέλει προέλθει εἰς ἓν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὰς παρουσιασθείσας δύο προτάσεις ἐπὶ τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου, ἐζήτησέ τις νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας δεκτῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἕπεται ἡ ἀπόρριψις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ πασοῦ τῆς αὐξήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων θέλει ἐκπληρωθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τῶν φαλαγγιτικῶν ἀποδοχῶν.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ θέματος περιστραφεῖσαν συζήτησιν, ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων περαιτέρω συζήτησις, νὰ προταχθῇ δὲ ἡ τοῦ ἑτέρου περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων, τοῦ ὁποίου ἀπορριπτομένου, νὰ προστεθῇ ἀμέσως ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίῳ ἡ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν ἀπαιτουμένη διάταξις.

Οὕτω δὲ ἐσυμπέρανεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἤδη τρεῖς ὑπάρχουσι γνῶμαι, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος προτείνοντος νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν τὸ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχέδιον, τὸ δὲ πασὸν τῆς αὐξήσεως αὐτῶν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν· ἡ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, θέλοντος ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι παραιτεῖται τῆς εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν μόνον γινομένης προσθήκης καὶ τρίτη ἡ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, προτείναντος νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ νὰ προηγηθῇ ἡ τοῦ ἑτέρου. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς τελευταίας ὡς ἀπωτέρας, παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Προβάσης ἐπομένως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔκαμε μίαν πρόκλησιν, οὕτως εἰπεῖν, περὶ αὐξήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἡ ἰδέα αὕτη, θεωρηθεῖσα τότε ὡς πρόωρος ἐπανελήφθη εἶτα καὶ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, εὐχομένης νὰ παρουσιάσῃ ἡ Κυβέρνησις νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Πιστεύων λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ ἅπασα συμμερίζεται τὴν ἰδέαν ταύτην, παρακαλεῖ καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκθέσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην του.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἁπάσης συμμεριζομένης τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος· ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστεῖ δι' αὐτοῦ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν της, ἀλλὰ τὸν ἐπιφόρτισε συγχρόνως νὰ διακοινώσῃ εἰς τὸ Σῶμα ὅτι προτιμᾷ ἐπὶ τοῦ παντὸς νὰ περιορίσῃ τὰς Βασιλικὰς Του δαπάνας παρὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον μὲ τὴν αὔξησιν τῆς ἐπιχορηγήσεώς Του.

Εἰπόντος δέ τινος ὅτι θέλει καταψηφίσει κατὰ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου, οὐχὶ χάριν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν, ὡς ἐξέθεσε καὶ ἐν τῇ πρώτῃ του ἀγορεύσει, ἀλλὰ διότι ἀντιβαίνει εἰς ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος καὶ διότι εἰς τρεῖς περιστάσεις κατεψήφισε κατὰ πάσης αὐξήσεως τῆς βουλευτικῆς ἀπο-

ζημιώσεως· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Κοπανίτσαν καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 86 κατὰ 3, ἀνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως τοῖς βουλευταῖς καὶ γερουσιαταῖς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Γ. Γιαλδάσης	Ο
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ν. Γρανίτσας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Γ. Βελῆς	Ο
Π. Καμπάνης	Ο	Γ. Σιρπάνος	Ο
Γ. Καΐρης	Ο	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο
Ἀντ. Καμπάνης		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γεώργιος Σκοῦφος	Ο	Γεώργιος Διαμάντης	Ο
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς		Ν. Βαρβαρῆγος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δ. Δεκιγάλας	
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Ἰω. Λορεντσιάδης	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ο	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Σωτήριος Στράτος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο
Δημήτριος Νάκος	Ο	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ο
Φίλων Φίλωνος	Ο	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο
Θεόδωρος Γρίβας	Ο	Γεώργιος Περωτῆς	Ο
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Ἰωάννης Ζάρκος	
Π. Ταντσρίας	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο	Α. Κοντόσταυλος	Ο
Θ. Τσαννετάκης	Ο	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Γεώργιος Κονδύλης	Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Α. Παπαθανασίου	Ο	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	Ο
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ο	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ο

Ἐμ. Ἀντίπας	Ο	Στ. Καπετανάκης	Ο
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ο	Π. Κανελλόπουλος	Ο
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ο	Ν. Πανουργιᾶς	Ο
Γ. Χ. Παναγιώτου	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο
Ν. Κοπανίτσας	Ο	Κωνσταντῖνος Βλάχος	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Σ. Γιατράκος	Ο	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	ἀρνεῖτ.
Γ. Ν. Ῥιβελιώτης	Ο	Ἠλίας Καράπαυλος	Ο
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ο	Ἰωάν. Σκαβέντζος	Ο
Α. Μαυροειδής	Ο	Γ. Νικολάου	Ο
Ἀναγνώστης Τσάκης	Ο	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ο
Γ. Κεφάλας	Ο	Κωνστ. Πλατύς	
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ο	Γεώργιος Ναύτης	Ο
Γ. Γουλιμὴς	Ο	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ο	Παναγιώτης Ψάθης	Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο	Ἀντ. Ἀρμάος	Ο
Ἰω. Προβελέγιος	Ο	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης		Κυριάκος Πονηράπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ο	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Στάϊκος	Ο
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ο
Α. Παπαδημητριάδης		Κ. Δουζίνας	Ο
Ν. Καναβός	Ο	Δημήτριος Βουδούρης	Ο
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ο	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	Ο
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ο	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος	Ο	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ο

Αὐγερινὸς Λεβέρωρ	Αναγν. Μάντσαρης . . . . Ο
Νικόλαος Β. Βουδούρης . .	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς διακοπείσης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΙΤΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης
Η. Ψάλτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 14 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ τῶν κατὰ μῆνα ἀποδοχῶν τῆς χωροφυλακῆς κτλ. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ τῆς διατιμήσεως τῆς μισθοδοσίας τῆς χωροφυλακῆς νομοσχέδιον.

Οἱ ὅροι τῆς διατιμήσεως ταύτης ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀξιωματικῶν παρακολουθοῦσιν ἀκριβῶς τοὺς ὅρους τῆς διατιμήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, ἐξαιρουμένων προσθηκῶν τινων, ἃς ἡ εἰδικότης τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς ὑπαγορεύει· οἷς αἱ τῶν γραφικῶν ἐξόδων, τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου ἀξιωματικοῦ ὁδοιπορίων, καὶ τῶν ἐπιμισθίων. Ἡ τελευταία αὕτη προσθήκη πηγάζει ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ὁμοιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς μετὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν τεχνικῶν ὅπλων, καὶ τῆς τηρήσεως ἰσότητος μισθοδοσίας κατὰ τὰς ἐκτὸς ἐνεργείας καταστάσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ δυσκολία τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ εἰς πρᾶγμα χορήγησις τῆς φορβῆς τῶν ἵππων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καθ' ἃ διεσπαρμένων εἰς πλείστους σταθμοὺς ὑπαγορεύει τὸν ὅρον τῆς εἰς χρήματα χορηγήσεως τῆς ἐν λόγῳ ἱπποφορβῆς.

Αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων λαμβάνουσι τὰς ἑξῆς αὐξομειώσεις·

Εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην ἱππέα λαμβάνοντα ἄχρι τοῦδε ἀποδοχὰς ἐκ δραχμῶν 64 καὶ λεπτῶν 60 καὶ δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 80 διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν, δίδονται δραχ. 67.

Εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην πεζὸν λαμβάνοντα ἄχρι τοῦδε ἀποδοχὰς ἐκ δραχ. 46, καὶ δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 80 διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν, δίδονται 48.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπενωμοτάρχου ὡρίσθησαν κατὰ τέσσαρας δραχμὰς ὀλιγώτερον τὸν μῆνα τῶν τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἤτοι δραχμαὶ 44 κατὰ μῆνα.

Αἱ ἄχρι τοῦδε κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τοῦ ἱππέως χωροφύλακος συμποσοῦνται εἰς δραχμὰς 51 καὶ λεπτὰ 40· τοῦ δὲ πεζοῦ εἰς δραχ. 37 καὶ λεπτὰ 80, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως. Ἀμφότεραι αὗται αἱ μισθοδοσίαι τηροῦνται διὰ τοὺς τῆς 2ας τάξεως χωροφύλακας ἱππεῖς καὶ πεζούς.

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν χωροφυλάκων 1ας τάξεως ὡρίσθησαν, τοῦ μὲν ἱππέως εἰς δραχ. 54, τοῦ δὲ πεζοῦ εἰς δραχ. 40, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Τὸ μέτρον τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς μισθοδοσίας ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη τῆς τηρήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν χωροφυλάκων ἐξυπηρετησάντων τετραετῆ θητείαν μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς
Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1. Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῶν ἐνωμοταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων διαιρούμεναι εἰς μισθοὺς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιμίσθια κανονίζονται διὰ τοῦ ὧδε προσηρτημένου πίνακος.

Ἄρθ. 2. Πρὸς ταῦτα δίδονται καὶ τὰ ἑξῆς ἐπιχορηγήματα.

α') Εἰς μὲν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος ἑξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα λόγῳ ἐπιμισθίου διοικήσεως καὶ ἑξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, εἰς δὲ τοὺς ἀντισυνταγματάρχας ἐπιθεωρητὰς δέκα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, καθ' ὃν καιρὸν ἐνεργοῦσι τὰς ἐπιθεωρήσεις.

β') Εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς τεσσαράκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν λοιπῶν μοιραρχιῶν εἴκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους ὑπομοιραρχιῶν ἓξ δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα.

γ') Εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Σώματος εἴκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

δ') Εἰς τοὺς ὑπομοιράρχους καὶ ἀνθυπομοιράρχους τοὺς ἀναπληροῦντας προϊστάμενον μοιραρχίας τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

ε') Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας γραμματεῖς καὶ λογιστὰς τῶν μοιραρχιῶν δώδεκα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ς') Εἰς τοὺς ἐφίππους ἐνωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας ἡ κανονισμένη μερὶς ἱπποτροφῆς.

ζ') Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας τοὺς σταθμεύοντας εἰς Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ δεκαεξ λεπτὰ καθ' ἡμέραν, ὡς ἀντίτιμον μιᾶς μερίδος ἄρτου.

Ἄρθ. 3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν χωροφυλακήν.

Ἄρθ. 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1857 ὑπὸ στοιχεῖα ΥΙΑ' νόμου καταργοῦνται ἐφ' ὅσον ἀποβλέπουσι τὴν χωροφυλακήν, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΩΜΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Διατίμησις τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τοῦ ἀνωτέρω Σώματος.

Βαθμοί	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας												Ἀποδοχαὶ ἀπομαχίας												Μισθοὶ ὁπόταν εὑρίσκωνται ἐν ὑγιείᾳ		Μισθοὶ κανονικῶς δαπάνας μὴ ὑπηρετοῦντος τοῦ ὑπηκόου		Μισθοὶ τῶν ἐν τοῖς ἑφεστιοσυντάκτοις νοσηλευομένων	
	Μισθοὶ		Ἀξιωματικῶν						Ἐνωμοτ. χωροφυλάκων				Ἀποζημιώσεις																	
			Ἀξιωματικῶν						Ἀποζημιώσεις				Μισθοὶ		Ἐπιστράτευσιν		Ἱππασίμου		Ἱπποτροφῆς καὶ ἱπποκτησίας		Ὀδοιπορίου ἐν τοῖς περιφερείαις διὰ τὰ ἔξοδα τῶν		Ἐπιστράτευσιν							
	Δρ.		Δρ.		Δρ.		Δρ.		Δρ.		Δρχ.		Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρχ.	Λ.	Δρχ.	Λ.	Δρχ.	Λ.	Δρχ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Σύνταγμα . . .	460	90	90	60	60	30	30	10	30	10	30	10																		
Ἀντισύνταγμα . .	380	70	70	50	50	20	20	10	20	10	20	10																		
Ταξιαρχίαι . . .	310	70	70	50	50	20	20	10	20	10	20	10																		
Μοῖραρχοι . . .	230	50	50	50	50	20	20	10	20	10	20	10																		
Ἀντιμοίραρχοι . .	170	50	50	10	10	20	20	10	10	10	10	10																		
Ὑπομοίραρχοι . .	130	30	30	10	10	20	20	10	10	10	10	10																		
Ἀνθυπομοίραρχοι .	110	30	30	10	10	20	20	10	10	10	10	10													910	120	120	120	120	120
Ἐνωμοτάρχαι . .																									170	100	100	100	100	100
Ὑπενωμοτάρχαι .																									145	75	75	75	75	75
Γραμματεῖς . .																									100	50	50	50	50	50
Λογισταὶ . . .																									100	50	50	50	50	50
Χωροφύλακες . .																									60	30	30	30	30	30
Ἀγημοφύλακες . .																									55	25	25	25	25	25

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΕΝ ΠΙΝΑΚΟΣ.

Ἐλωμοτάρχης ἱππεὺς . .	"	"	"	"		52		7	50	7	50	"	"	"
" πεζὸς . .	"	"	"	"		40	50	7	50	"	"	"	"	"
Ὑπενωμοτάρχης .	"	"	"	"		36	50	7	50	"	"	"	"	"
Χωροφύλαξ Ι. τάξεως ἱππεὺς	"	"	"	"		39	.	7	50	7	50	"	"	"
" " πεζὸς	"	"	"	"		32	50	7	50	"	"	"	"	"
" Π. τάξεως ἱππεὺς	"	"	"	"		36	40	7	50	7	50	"	"	"
" " πεζὸς	"	"	"	"		30	30	7	50	"			"	"

Α'. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι ἐπιθεωρηταὶ καὶ ὁ ὑπασπιστὴς, ὁδοιποροῦντες λόγῳ ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι τὰ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς ὁδοιπορικά· τὰ αὐτὰ ὁδοιπορικὰ λαμβάνουσι καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς οἱ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των ὁδοιποροῦντες λόγῳ ὑπηρεσίας.

Β'. Ἡ ἀποζημίωσις ἵππου τῶν ἀξιωματικῶν λογιζομένη πρὸς 40 δραχμὰς δι' ἕκαστον ἵππον κατὰ μῆνα χορηγεῖται εἰς τοὺς ἔχοντας πραγματικῶς ἵππους ὑπηρεσίας. Ἐν τῇ ἰδίᾳ περιπτώσει χορηγεῖται καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἱπποφορβῆς λογιζομένη πρὸς τριάκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον ἵππον ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Γ'. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν τῆς μοιραρχίας.

Δ'. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν χωροφυλάκων τάττονται, οἱ ἔχοντες τετραετῆ εἰς τὸ Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπηρεσίαν συμπεπληρωμένην μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι συνεπείᾳ τῆς πατριωτικῆς ἀποφάσεως, ἥτις ἔλαβε χώραν χθὲς ἐνταῦθα, συνετάχθη ἓν ἄρθρον δυνάμει τοῦ ὁποίου αὐξάνει κατὰ 20 τοῖς 100 ὁ μισθὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ ἀρχαίων τινῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος. Τὴν προσθήκην δὲ τούτου ἐπιφυλάττεται νὰ προτείνῃ εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ποῖον θεωρεῖ οἰκεῖον τόπον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρου, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ θεωρεῖ ἱερὰ καὶ τὴν πρώτην θέσιν κατέχοντα τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν, προτείνει νὰ τεθῇ ὡς 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, μεταβαλλομένου τοῦ 1 εἰς 2.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 1. Αὐξάνεται κατὰ 20 τοῖς 0|0·

α) Ὁ μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ Φάλαγγος καὶ τῶν πρεσβυτῶν αὐτῆς·

β) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῆς προικοδοτημένης Φάλαγγος·

γ) Ἡ χρηματικὴ περίθαλψις τῶν προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ

δ) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν πρώην ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, καθόσον διὰ τῆς αὐξήσεως δὲν ὑπερβαίνουσι τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως ».

Προτείναντος δέ τινος νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν τῶν φαλαγγιτῶν κατηγορίαν καὶ οἱ νομοεπιθεωρηταὶ, περὶ ὧν δὲν γίνεται λόγος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, διότι καὶ αὐτοὶ εἰσὶ λεί-

ψανα τοῦ ἀγῶνος· παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι οἱ νομοεπιθεωρηταί, ὄντες ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος, ἀπεσπασμένοι εἰς ὑπηρεσίαν ἐνεργητικήν, θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῶν ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τῆς ἀνωτέρω παρατηρήσεως, ἠρώτησέ τις εἰς πόσον ἀναβαίνει ἡ διὰ τοῦ περὶ φαλαγγιτῶν ἄρθρου γινομένη προσθήκη, διότι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει αὔξησιν εἰς τινας μισθοδοσίας καὶ θέλει ἀπὸ τοῦδε νὰ μάθῃ ἐὰν ἐκ τῆς γινομένης ἀφαιρέσεως τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων θέλει περισσεύσει ἢ οὔ ποσόν τι διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς προτεινομένας αὐξήσεις, ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον χθὲς διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην προσθήκην.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν δύναται ἐκ τοῦ προχείρου σήμερον νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην πληροφορίαν· παρετήρησέ τις, ὅτι ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σημειοῦνται συνταγματάρχαι ὁροφυλακῆς καὶ ἐθνοφυλακῆς, καὶ ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐὰν καὶ οὗτοι ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φαλαγγιτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ ὁροφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις περὶ τῶν ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Καὶ ἄλλων δὲ ζητούντων διαφόρους ἐπὶ τοῦ προστιθεμένου ἄρθρου πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει πολλῶν ἀνέβαλε τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, προβᾶσα εἰς τὴν τοῦ ἄρθρου 2.

Ἀφαιρεθεισῶν δ' ἐν πρώτοις τῶν δύω πρώτων διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν, συνεπείᾳ τῆς χθὲς γενομένης παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐξήσεως· παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ὡρίσθη ἡ ἀντιμισθία τῶν Γερουσιαστῶν εἰς δρ. 500 καὶ ὁ ὅρος οὗτος ἐθεωρήθη ὡς ὁ ἀνώτατος μισθὸς τοῦ Κράτους. Κατὰ δὲ τὸ 1845 ἢ 1846 συζητήσεως γενομένης ἐν τῇ Βουλῇ, ἀπεφασίσθη καὶ πάλιν, ὅτι οὐδεμία μισθοδοσία δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῶν 500 δραχμῶν. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν, προκειμένου περὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων, ἐζήτησε νὰ περιορισθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς εἰς μόνην τὴν ἀφαίρεσιν τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς τῶν Γερουσιαστῶν, ἀλλ' ἡ γνώμη του δὲν ἔγεινε δεκτὴ καὶ τὸ νομοσχέδιον ἔπεσε καθ' ὁλοκληρίαν, ἡ δὲ ἀποζημίωσις τῶν Γερουσιαστῶν ἔμεινεν οἵα ἦτο, καὶ ἑπομένως, ἐὰν ἡ Βουλὴ σήμερον παραδεχθῇ τὰς διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου προσδιοριζομένας μισθοδοσίας, ὅσαι ὑπερβαίνουσι τὰς 500 δραχμὰς, καταργεῖ ἐν γνώσει τὴν παραδεδεγμένην ἀρχὴν ὡς πρὸς τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος δὲν δύναται νὰ ἦναι σπουδαία, διότι ὁ ὅρος τῶν 500 δρ. δὲν εἶναι ἀπαραβίαστος, ἡ δὲ Βουλὴ πρὸ μικροῦ ὥρισε τὸν μισθὸν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου εἰς δρ. 600· ἀναγνώσθη τὸ ἀ. μέρος τοῦ 2 ἄρθρου τὸ προσδιορίζον τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ ὁρισθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν μὲν τῆς ἀνωτάτης τάξεως ὑπουργικῶν γραμματέων εἰς δρ. 260, τῶν δὲ τῆς ἕκτης εἰς 200.

Ἐπὶ τούτων δὲ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεκτο ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι διὰ νὰ προβῶμεν ταχύτερον εἰς τὴν συζήτησιν χωρὶς νὰ ἐνατχολώμεθα εἰς ματαίας χρονοτριβὰς, ἔρχεται νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅσα καὶ χθὲς εἶπε περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου, καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκτιμήσαν ἑκάστην ὑπηρεσίαν ὥρισε καὶ τὴν μισθοδοσίαν ἀναλόγως αὐτῆς καὶ τῶν μέσων, ἅτινα ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ οὐδεμίαν προτεινομένην αὔξησιν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἰδέαν, τὸ ὑπουργεῖον μὴ δυνάμενον νὰ γνωρίσῃ τὴν διαφορὰν, ἥτις δύναται νὰ προκύψῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τῶν αὐξομειώσεων, δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν μεταβολὴν καὶ προτείνει νὰ παραδεχθῆτε τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει. Καὶ ἂν μὲν ὁ ὑπουργὸς ἔλεγεν ὅτι κατά τινα διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ αὔξησιν, ἡ παρατήρησις αὕτη ἠδύνατο ἴσως νὰ ἔχῃ τὸν τόπον της· ἀλλὰ τὸ νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν δέχεται

οὐδεμίαν μεταβολήν, τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ, ὅταν μάλιστα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχωσι τοσαῦται ἀνωμαλίαι, καθ' ὅσον μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔλαβεν ὡς κανόνα διὰ μὲν τὰς μισθοδοσίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν αὔξησιν 50 δρ. διὰ δὲ τὰς λοιπὰς 40, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα κανονίζουν τὰς διαφόρους μισθοδοσίας αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ ἰσότητός τινος. Ἡ μισθοδοσία π. χ. τῶν τμηματαρχῶν βαθμοῦ τάξεως αὐξάνει κατὰ 28 τοῖς 0|0, ἡ τῶν τῆς αὐτῆς κατὰ 33 καὶ ἡ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων κατὰ 20. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ μεταβολάς τινας χάριν τῆς ἰσότητος, εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἐπιμένει.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐκτεθείσης δυσαναλογίας εἶναι ἀρκούντως καταληπτός· ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ ἔχῃ ὀλίγην πεῖραν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν, ἐν ᾧ οἱ τμηματάρχαι ὑποτίθενται ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν πλειοτέρας γνώσεις καὶ ἱκανότητα. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ ὑπουργικοὶ γραμματεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ νέοι ἄγαμοι καὶ κατὰ συνέπειαν ὀλιγωτέρας ἀνάγκας ἔχοντες, ἐν ᾧ οἱ τμηματάρχαι κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ πρεσβύτεροι καὶ ἔγγαμοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀνάγκαι των εἰσὶ μεγαλείτεραι. Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, ὡς ἐρρέθη, ἐξέτασε τὰς ἀνάγκας ἑκάστου ὑπαλλήλου καὶ κατ' αὐτὰς ἐκανόνισε τὰς διαφόρους μισθοδοσίας, καὶ ἐπομένως δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν μεταβολήν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ ἔντιμος φίλος τοῦ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διατελέσας ἄλλοτε τμηματάρχης παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπηρέτησεν οὗτος ὡς ὑπουργικὸς γραμματεύς, δὲν ἔπρεπε νὰ εἴπῃ σήμερον ὅτι δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν μεταβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ἐκ πείρας γνωρίζει καὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλων. Μετ' ἀπορίας μάλιστα ἤκουσε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν προσθέντα, ὅτι διὰ νὰ ἦναί τις ὑπουργικὸς γραμματεὺς ἀρκεῖ νὰ γράφῃ τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ ἔχῃ ὀλίγην πεῖραν. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι γραμματεῖς, οἵτινες προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου, καὶ δὲν ἐπροβιβάσθησαν πολλοὶ τοιοῦτοι; Ἠ ἔχουσι λοιπὸν καὶ οὗτοι τὰς αὐτὰς γνώσεις καὶ δικαίως ἐπροβιβάσθησαν, ἢ ἂν ὦσιν ἀληθεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὑπουργὸς ἔπραξεν ἔγκλημα διὰ τοὺς τοιούτους

προβιβασμούς. Ἀλλὰ τίς ἐστιν ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων; Ἄλλοι μὲν ἐργάζονται ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ αὐτοὶ ἐκπληροῦσι καθήκοντα τμηματάρχου, ἄλλοι δὲ ἑτοιμάζουσι τὴν ἐργασίαν τοῦ τμήματος, οἱ δὲ τμηματάρχαι ὑποβάλλουσιν αὐτὴν εἰς τὸν ὑπουργόν. Οἱ ὑπουργικοὶ λοιπὸν γραμματεῖς καὶ κοπιάζουσι καὶ ἱκανότητα ἀνάλογον τῶν σπουδαίων καθηκόντων τῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν, καὶ εἰς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ὑπάρχει π. χ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀρχαῖος καὶ ἱκανὸς λογιστικὸς ὑπάλληλος, ὑπηρετῶν πρὸ 25 ἐτῶν ὡς ὑπουργικὸς γραμματεύς, ὁ Κ. Χρύσανθος. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀνάλογος αὔξησις τοῦ μισθοῦ του; Ἐπικαλεῖται δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὅστις διατελέσας ἱκανὸν χρόνον τμηματάρχης, γνωρίζει ἐκ πείρας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας καὶ δύναται νὰ εἴπῃ ἐὰν οἱ ὑπουργικοὶ γραμματεῖς εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνωσι μισθοδοσίαν ἀνωτέραν ἐκείνης, ἣν ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον. Ἄλλως τε, σᾶς λέγουν, οἱ τμηματάρχαι ἔχουσιν οἰκογενείας καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ λαμβάνωσι καὶ μισθὸν ἀνώτερον. Ἀλλὰ τότε ἂς νομοθετήσωμεν ἐξαιρετικῶς ὑπὲρ τῶν ἐγγάμων, καθόσον καὶ πολλοὶ ὑπουργικοὶ γραμματεῖς εἰσὶν ἔγγαμοι.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ ὑπερτίμησις ἦναι ὁ ἀληθὴς λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, τότε πρέπει νὰ τηρήσωμεν μίαν τινὰ ἀναλογίαν, διότι ἐξ ὅσων βλέπει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀντὶ πάσης ἀναλογίας κατώρθωσαν νὰ ὠφεληθῶσι πλειότερον οἱ ἐκ τῆς θέσεως των πλειοτέραν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἔχοντες συνάφειαν, καθ' ὅσον ἄλλως ἡ αὔξησις ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀνωτέρα εἰς τοὺς μικροτέρους ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ἡ εὐτελὴς μισθοδοσία δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας των. Αἱ σκέψεις αὐταὶ ὡδήγησαν τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων πρότασίν της, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας κακῶς ἀπέδοσεν αὐτῷ ὅ τι δὲν εἶπε. Τὸ ὑπουργεῖον, εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἀγορεύσει, ἐξετάσας τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου ὑπαλλήλου, ἔχον δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, ὥρισεν ἀναλόγως τὰς διαφόρους μισθοδοσίας, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ οὐδεμίαν αὔξησιν, οὐδέποτε δὲ ἐνόησε νὰ ὑποχρεώσῃ

τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ἀφεύκτως τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ ὑπουργικῶν γραμματέων καὶ τμηματαρχῶν παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἱκανοποιήσωμεν προσωπικὰς ἱκανότητας καὶ ἐκδουλεύσεις, διότι ἕκαστος ὑπάλληλος ἱκανὸς ἔχει ἐλεύθερον τὸ στάδιον καὶ δύναται νὰ προαχθῇ ἀναλόγως τῆς ἱκανότητός του εἰς ὅλους τοὺς βαθμούς, ἡ δὲ φαινομένη διαφορὰ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν τμηματαρχῶν καὶ ὑπουργικῶν γραμματέων προέρχεται καὶ ἐκ τοῦ ἀκολούθου λόγου. Τὸ ὑπουργεῖον λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸν ὀργανικὸν νόμον τοῦ 1833, ἔργον πολυμαθείας καὶ πείρας Εὐρωπαϊκῆς, εἶδεν ὅτι τοῦ μὲν Συμβούλου τὸν μισθὸν ὡρίζεν εἰς 350 δραχμάς, τὸν δὲ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως εἰς 200, ἤτοι κατὰ δρ. 150 ἐλάσσονα τοῦ μισθοῦ τοῦ Συμβούλου, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενον ἐνόμισεν, ὅτι ὤφειλε νὰ τηρήσῃ μίαν τινὰ ἀναλογίαν καὶ εἰς τὴν ἤδη γινομένην προσθήκην, καὶ διὰ τοῦτο ἡ αὔξησις τοῦ μισθοῦ τῶν τμηματαρχῶν εἶναι κατά τι ἀνωτέρα ἐκείνης τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων. Τελευτῶν δὲ τὰς παρατηρήσεις του ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν παραδέχεται αὐθεμίαν αὔξησιν, ἡ δὲ Βουλὴ δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι αὐτῇ δόξει.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέρριψε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ ϛ'. μέρος τοῦ 2 ἄρθρου, τὸ προσδιορίζον τὴν μισθοδοσίαν τῆς διπλωματικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας, καὶ αἱ ἐπί τινων προξενείων ἐπόμεναι παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

ϛ) Τῶν προξένων Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης πρὸς δρ. 800 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένων 900, τοῦ τῆς Χίου πρὸς 500, ἀντὶ τῶν δρ. 600, καὶ τοῦ τοῦ Καΐρου πρὸς δραχ. 300 ἀντὶ τῶν δρ. 400. Εἰς τοῦτο προῆλθεν ἡ ἐπιτροπή σας ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἡ διὰ τοῦ περυσινοῦ νόμου γενομένη αὔξησις τῶν μισθῶν αὐτῶν εἶναι ἀνάλογος τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ Κράτους, τῆς θέσεως καὶ τῶν καθηκόντων των· ἄλλως τε ὁ πρόξενος Καΐρου δὲν λαμβάνει ὡς μισθὸν τὰς δρ. 300, ἀλλ' ὡς ἐπιχορήγησιν, καρπούμενος τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα καὶ μόνα ὑπερτεροῦσι τοῦ μισθοῦ παντὸς γενικοῦ προξένου.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησεν ἐν πρώτοις νὰ διορθωθῶσι τυπογραφικά τινα λάθη· καὶ α) ἡ μισθοδοσία τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὁθωμανικῶν ὑποθέσεων νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δρ. 180 ἀντὶ 200 β) δὲ ἡ περὶ ἀκολούθου διάταξις νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο, ἤτοι εἰς α ἀκολούθου παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνῆς τάξεως 150

Ὁμοίως ϐας τάξεως . . . . . 130 καὶ γ) ἀντὶ τοῦ προξένου Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας νὰ τεθῇ «ἱόπης ».

Ὡς πρὸς δὲ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πανταχόθεν πληροφορίας, οἱ μισθοὶ ἐν γένει τῶν προξένων εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς, ἡ δὲ μικρὰ αὕτη αὔξησις εἶναι μικρά τις παρηγορία μᾶλλον ἢ ἀληθὴς τῶν ἀναγκῶν τοῦ προξένου θεραπεία. Εἰς τὸν πρόξενον π. χ. Ἀλεξανδρείας δίδονται 900 κατὰ μῆνα δραχμαί, αἵτινες εἶναι ἀδύνατον ν' ἀρκέσουν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προξένου, οὔσας ὑπερόγκους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑαυτῶν εἶναι πεπεισμένος ὅτι καὶ ὁ μισθὸς τοῦ προξένου Χίου εἶναι ἐλάσσων τῶν ἀναγκῶν του, καθὼς καὶ ὁ τοῦ ἐν Καΐρῳ, διότι καὶ ἐκεῖ αἱ δαπάναι εἰσὶν ὑπερβολικαί.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς διορθώσεις οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν. Εἰς πρὸς τὰς προτάσεις ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται ἡ νὰ ξεπιμένῃ εἰς ταύτας, καθόσον ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει θετικὰς πληροφορίας, ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων εἰσὶ λίαν ἐπαρκεῖς. Λοιπὸν δὲ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρόξενος λαμβάνει 800 δραχμάς, δὲν βλέπει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας πρέπει νὰ λαμβάνῃ 900, ἐν ᾧ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ ἔξοδα βεβαίως εἰσὶ πολὺ ἀνώτερα. Πρὸ πάντων δὲ 300 δρ. διὰ τὸν πρόξενον Καΐρου εἰσὶ λίαν ἀρκεταί, διότι ἔχει καὶ τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα γνωρίζει ὅτι εἰσὶ πολὺ ἀνώτερα τῶν ἐξόδων. Παρατηρεῖ δ' ἐπίσης ὅτι καὶ ἐν Χίῳ αἱ δαπάναι δὲν εἶναι μεγάλαι, διότι ἡ πόλις τῆς Χίου δὲν εἶναι πόλις τῆς πολυτελείας. Ἐξ ὧν δ' αὐτῶν ἐξάγεται ἀναντιῤῥήτως, ὅτι προσωπικαὶ μᾶλλον συμπάθειαι ὠδήγησαν τοὺς ὑπουργοὺς εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς μισθοδοσίας, διότι βεβαίως δὲν ἦτον ἄλλως δυνατὸν νὰ δοθῇ ὁ αὐτὸς μισθὸς εἰς τὸν πρόξενον τῆς Χίου καὶ εἰς τοὺς προξένους Μελίτης καὶ Κερκύρας, ὅπου τὰ ἔξοδα εἰσὶν ἀληθῶς μεγαλείτερα.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐκτὸς τῶν λόγων, ὧν ὁ προαγορεύσας ἐμνήσθη, παρατηρεῖ ὅτι καὶ πέρυσιν ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισε νόμον, δι' οὗ ηὔξησαν αἱ μισθοδοσίαι τῶν προξένων, καὶ δὲν ἦτο δίκαιον ἀπέναντι τῆς προτεινομένης ἀνεχείας τοῦ ταμείου νὰ ἐλθωμεν καὶ πάλιν εἰς νέας αὐξήσεις, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν περὶ ἐλαττώσεως πρότασιν τῆς ἐπιτρο-

πῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ περιστείλωμεν τὴν τάσιν αὐτὴν πρὸς τὰς ἐπαναειλημμένας αὐξήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι διὰ τοῦ πέρυσιν ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου ἐγένοντο μόνον ἐξισώσεις μισθοδοσιῶν προξένων τινῶν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία διέφερεν, ἂν καὶ εἶχον τὰς αὐτὰς ἀνάγκας καὶ τὸν αὐτὸν βαθμόν. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι, ἂν αἱ δαπάναι ἐν Μελίτῃ καὶ Κερκύρᾳ εἰσὶν ἀνώτεραι τῶν τῆς Χίου, τὸ προξενεῖον ὅμως τῆς Χίου ἔχει πλειοτέραν ἐργασίαν καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ αὐξηθῇ ὁ μισθὸς τοῦ προξένου. Τέλευταῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ λαμβάνοντα ἐπιχορήγησιν προξενεῖα, ἀφ' οὗ συλλέξει πληροφορίας τινας, καὶ εἰς τοῦτο ἀσχολεῖται, κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον θέλει φέρει νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντὶ ἐπιχορηγήσεως νὰ καινονίσῃ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὰ δὲ εἰσοδήματα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπανέλαβεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ πρόξενος τῆς Χίου εἶναι συγγενὴς αὐτοῦ, καὶ μολαταῦτα δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι δὲν ἦτο δίκαιον νὰ λαμβάνῃ τὸν αὐτὸν μισθὸν μὲ τὸν πρόξενον τῆς Μελίτης, διότι ἐν Μελίτῃ καὶ αἱ δαπάναι εἰσὶ μεγαλείτεραι καὶ τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερον, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ προξένου περισσότεραι. Οὐδεὶς λοιπὸν λόγος ἰσχυρὸς ὑπῆρχε διὰ νὰ ἐξισωθῇ ὁ μισθὸς τοῦ προξένου τῆς Χίου μὲ τὸν τοῦ προξένου τῆς Μελίτης.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ μισθοδοτήσῃ ὅλους τοὺς προξένους, αἱ δὲ εἰσπράξεις νὰ στέλλωνται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ νὰ πέμπωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τακτικοὶ καὶ ἀκριβεῖς πίνακες τῶν εισπράξεων, καθ' ὅσον ἔχει θετικὰς πληροφορίας, ὅτι ἀπὸ δίκας μόνον ὁ πρόξενος Καίρου λαμβάνει 2,000 δρ. κατὰ μῆνα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπέρριψεν αὐτὰς μὴ ἀναστᾶσα.

Προτείναντος εἶτα τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ προσδιορισθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐν Καίρῳ προξένου εἰς 500 δρ. ἀντὶ τῶν 400, ν' ἀφαιρεθῶσι δὲ τὰ εἰσοδήματα, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ κανονίζον τὰς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων μέρος τοῦ ἄρθρου 2 καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι οὕτω·

γ') Τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς δραχ. 240,

τοῦ τῶν Ἑρετείων πρὸς δραχ. 200 ἀντὶ τῶν 180, καὶ τοῦ τῶν Πρωτοδικείων πρὸς 175 ἀντὶ τῶν 170· τῶν εἰρηνοδικαικῶν γραμματέων β'. τάξεως πρὸς 90, τῶν τῆς γ'. πρὸς 80 ἀντὶ τῶν 70, καὶ τῶν τῆς δ'. πρὸς 70 ἀντὶ δραχ. 60. Ἡ μειοψηφία ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδικαικοὺς γραμματεῖς παραδέχεται τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προσδιορισθεῖσαν μισθοδοσίαν. Ἐφ' ὧν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁμοιόβαθμον ὄντα μὲ τὸν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, βεβαίως καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἴση μὲ τὴν τοῦ γραμματέως τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ κατὰ λάθος, φαίνεται, παρελείφθη, ὥστε ἡ παράλειψις αὕτη συμπίπτει μὲ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ γείνῃ ἡ ἀνήκουσα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διόρθωσις· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἄλλας παρατηρήσεις, δὲν δύναται νὰ τὰς παραδεχθῇ, διότι αἱ διὰ τοῦ νομοσχεδίου κανονιζόμεναι μισθοδοσίαι ἐθεωρήθησαν ἱκαναὶ, καὶ μάλιστα αἱ τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων, οἵτινες εἰσὶ νέοι ἐξερχόμενοι τῶν γυμνασίων ἄνευ βεβαίως μεγάλων ἀναγκῶν.

Παρετήρησέ τις, ὅτι μέχρι τινὸς οἱ γραμματεῖς τῶν Ἑρετῶν καὶ Πρωτοδικῶν εἶχον ἐλπίδα προαγωγῆς, ἀλλ' ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐξέλιπεν, ἀφ' οὗ ἤρχισαν νὰ ἐξέρχωνται τοῦ Πανεπιστημίου νέοι μορφωμένοι καὶ δυνάμενοι ἐπαξίως νὰ καθέξωσι τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ, τοὺς ὁποίους καὶ ὁ νῦν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς δικαίως προτιμᾷ. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν θεωρεῖ δικαίαν τὴν προτεινομένην αὔξησιν, καθ' ὅσον εἶναι καὶ τοσοῦτον μικρά, ὥστε δὲν πιστεύει νὰ μὴ παραδεχθῇ αὐτὴν καὶ ὁ ὑπουργός.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ νὰ ἦναί τις γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τῶν Ἑρετῶν δὲν εἶναι κώλυμα εἰς τὸ νὰ προαχθῇ, ἀφ' οὗ καὶ εἰς αὐτοὺς εἶσιν ἀνοικταὶ αἱ θύραι τοῦ Πανεπιστημίου· παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ μισθοδοσία τῶν εἰρηνοδικῶν ἓξ τάξεως αὐξάνει κατὰ 10 δραχμὰς, ἤτοι ὁρίζεται εἰς 140 ἀντὶ τῶν 130, ἃς μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον, οἱ δὲ ἐκπληροῦντες χρέη συμβολαιογράφου λαμβάνουσι 100 δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ ἀναφέρεται ἐν τῷ § δ'. ὅτι τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου, ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργὸν ἐὰν οἱ εἰρηνοδίκαι οὗτοι θέλουσι λαμβάνει τοῦ λοιποῦ 110 δρ. ἢ μόνον 100. Ἐπίσης δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ εἰρηνοδικαικοῦ γραμματέως γης τάξεως προσδιορίζεται εἰς δρ.

70, ὅσος δηλ. εἶναι καὶ ὁ μισθὸς τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ θεωρεῖ ἄτοπον νὰ συμπίπτῃ ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως μὲ τὸν τοῦ προϊσταμένου του.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην ἐρώτησιν τοῦ προηγουμένου, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος εἰρηνοδίκαι θέλουσιν ἐξακολουθεῖ λαμβάνοντες 100 δρ. μόνον καὶ οὐχὶ 110. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἄλλην παρατήρησιν λέγει, ὅτι οἱ γῆς τάξεως εἰρηνοδίκαι, ἐνεργοῦντες καὶ χρέη συμβολαιογράφου, ἔχουσι καὶ ἄλλας ἀπολαυάς.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέρριψε τὰς περὶ τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν εἰρηνοδικιακῶν γραμματέων προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναστᾶσα, προστεθείσης ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ διορθωθέντος κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐν τῷ § 2 ἀριθμοῦ 10 εἰς 20, διότι ἡ ἐπιστάτις τῶν ὑποδίκων γυναικῶν ἐλάμβανε 15 δρ. καὶ ἤδη ηὐξήθη εἰς 20, κατὰ λάθος δὲ ἐσημειώθη εἰς 10.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ κανονίζον τὴν μισθοδοσίαν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων μέρος τοῦ ἄρθρου 2 καὶ αἱ ἑπόμεναι τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις·

«δ'. Τῶν γραμματέων τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Ἐπαρχείων πρὸς δραχμὰς 260 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 240. Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν κατὰ δραχμὰς 20 πλέον τοῦ νομοσχεδίου προσῆλθεν ἡ ἐπιτροπή σας ἐκ τῶν λόγων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν πρότασιν περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπουργικῶν γραμματέων, καὶ διότι οἱ ἀνώτεροι κατ' ἐπαρχίας διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἔχοντες νὰ ἐκπληρώσωσι, ὑψηλὰ καθήκοντα καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἦναι ὑποδεέστεροι αὐτῶν κατὰ τὸν μισθόν. Τῶν πρωτοκολλιστῶν τῶν Νομαρχῶν πρὸς δραχμὰς 100 ἀντὶ τῶν δραχμῶν 70, καὶ τῶν γραφέων πρὸς 70 ἀντὶ τῶν δραχμῶν 60, διότι οἱ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ὑπάλληλοι ἔχουσι πλειοτέρας δαπάνας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἄλλως δὲ καθιεροῦται καὶ ἱεραρχική τις τάξις μεταξὺ τῶν πρωτοκολλιστῶν καὶ γραφέων τῶν Νομαρχιῶν καὶ Ἐπαρχείων.

Τῶν ὑπαστυνόμων πρὸς δραχ. 180 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δραχ. 200, διότι εἰς τούτους, λαμβάνοντας ἤδη μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 150, εἶναι ἀρκοῦσα ἡ κατὰ δραχμὰς 30 αὔξησις.»

Προτείνας δέ τινος νὰ ηὐξηθῇ καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου ὡς καὶ ἐκείνη τοῦ παρὰ τῇ ἐθνικῇ Τραπέζῃ Β. ἐπιτρόπου, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε ν' αὐξήσῃ τὸν μισθὸν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν δὲν εἶναι πολυάσχολος καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐφαίνετο εὔλογος μία τις αὔξησις.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἐπιτρόπου εἶναι λίαν οὐσιώδης, διότι ἐπιτηρεῖ τὴν ἔκδοσιν τῶν γραμματίων, δυνάμει δὲ τοῦ νέου νόμου ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἔλαβε πλειοτέραν ἔκτασιν, καὶ ἐπομένως θεωρεῖ δικαιοτάτην τὴν αὔξησιν καὶ πιστεύει ὅτι, ἂν ἦτο παρὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἤθελε παραδεχθῇ αὐτὴν καὶ θεωρήσει παράλειψιν τὴν μὴ κατάταξιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τῆς θέσεως τοῦ Β. ἐπιτρόπου καὶ τὴν ἐκ τοῦ νέου νόμου ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, καὶ ἂν ἐθεώρει ἀναγκαίαν τὴν αὔξησιν, ἤθελε τῷ δώσει τὴν ἐντολὴν νὰ τὴν προτείνῃ, ἀλλὰ, φαίνεται, ὅτι δὲν ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀναγκαίαν ἀπέναντι ἄλλων οὐσιωδεστέρων ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ὠφειλε νὰ θεραπεύσῃ, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παρέλειψεν. Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπουργὸς ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, δύναται νὰ φέρῃ ἀκολούθως τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Ἐνταῦθα διαδεχθέντος τοῦ ἀντιπροέδρου τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν ἑκάστην τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναστᾶσα, ὡς καὶ τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Προβᾶσα ἔπειτα τὴς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως 3 ἄρθρου, ἀνεγνώσθη ἡ ἑπομένη γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς σας ἔχον ὑπ' ὄψιν του τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συσταθησομένου Πανεπιστημίου διατάγματος, καὶ τὸ ἄρθρον 222 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, καθ' ἃ οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰσὶν ἰσόβαθμοι τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἕνα

βαθμὸν κατώτεροι τῶν τακτικῶν, προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν μὲν τακτικῶν καθηγητῶν ὅπως καὶ ἡ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, τῶν δ' ἐκτάκτων κατὰ 100 δραχμὰς ὀλιγώτερον, καθόσον οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐνδιαιτήματος τῶν μουσῶν, ἔχοντες εἰς χεῖράς των τὴν ἀληθῆ ἰσχὺν τοῦ ἔθνους, ἤτοι τὴν πνευματικὴν διάπλασιν τῶν νέων, ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἄνδρες ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς περιωπῆς ἢ ὅτι οἱ Ἀρειοπαγῖται, πρὸς οὓς παραλληλίζονται κατὰτὸν βαθμὸν, ὅπερ γίνεται ὅῆλον διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ διδομένου εἰς καθηγητὰς Πανεπιστημίων ἄλλων πολιτειῶν, ἐν αἷς ἡ περὶ τῶν καθηγητῶν ἰδέα ὑπάρχει τόσον μεγάλη, ὥστε τὴν διδομένην εἰς αὐτοὺς μηνιαίαν χρηματικὴν ποσότητα, πολλαπλασίαν τῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἐπαυξανομένην καὶ διὰ τῶν παρ' ἡμῖν μηκέτι εἰσαχθέντων διδάκτρων, δὲν ἀποκαλοῦσι μισθοδοσίαν, ἀλλ' ἀντιμισθίαν, honorarium. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου συμφωνεῖ μὲ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ πλειοψηφία τροποποίησιν αὐτοῦ μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ ν' ἀπαλειφθῶσι μὲν αἱ λέξεις *τακτικοῦ* νὰ μεταβληθῇ δὲ ὁ ἀριθμὸς 100 εἰς 150.

Ἓν ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς σας προτείνει νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ ἄρθρον 3 ὡς ἑξῆς· «Μετὰ πενταετῆ διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ αὐξάνει ὁ μισθὸς τοῦ καθηγητοῦ κατὰ δραχμὰς 50, καὶ μετὰ δεκαετῆ διδασκαλίαν ὡς τοιούτου, κατὰ ἑτέρας 50».

Τὰ δὲ λοιπὰ μέλη παραδεχόμενα τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένην μισθοδοσίαν, καὶ φρονοῦντα α) ὅτι τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου προτίθεται νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ βαθμόν τινα μεταξὺ τῶν καθηγητῶν ἀναλόγως τοῦ ζήλου, ἐπιμελείας καὶ ἱκανότητος· β) ὅτι τὸ νομοσχέδιον προτιθέμενον νὰ θεραπεύσῃ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ Κράτους τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους περιστάσεις τῶν θέσεων καὶ οὐχὶ τὸ ὁμοιόβαθμον, παραδέχονται καὶ τὸ 3 ἄρθρον, τροπολογηθὲν ἐκ συννοήσεως μετὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὡς ἔπεται·

«Ἄρθρον 3. Μετὰ δέκα ἐτῶν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς τακτικοῦ Καθηγητοῦ δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. διατάγματος ὁ μισθὸς τοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κτλ εἰς συγγραφὴν ἐπιστημονικοῦ πονήματος ἀριερωθέντος».

Ἐφ' ᾗ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργός, ὅτι οἱ λόγοι, οὓς ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἐν-

ταῦθα ἐπὶ τῆς προτεινομένης αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, εἶναι οἱ αὐτοί, καὶ λυπεῖται διότι τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν δημοσίων πόρων δὲν ἐπέτρεψε νὰ φέρῃ ἀνωτέραν τινὰ αὔξησιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ῥηθέντων καθηγητῶν, ἂν καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔμεινεν ὅλως ἄνευ αὐξήσεως. Ἄλλως τε τὴν ὁριστικὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν θέλει κανονίσει ὁ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδοθησόμενος νόμος. Ὅ,τι δὲ προτείνει σήμερον εἶναι τὸ ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἡ τελευταία περίοδος «τοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ εἰς συγγραφὴν ἐπιστημονικῶν πονημάτων ἀποκλειστικῶς ἀφιερωθέντος».

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐξέφρασε τὴν λύπην καὶ ἀπορίαν του, διὰ τί νὰ μὴ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις περὶ συντηρήσεως τοῦ κατωτέρου ἡμῶν Κλήρου, τοῦ λειτουργοῦ αὐτοῦ τῆς ἱερᾶς μας θρησκείας, καὶ εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις τοὺς πλείστους αὐτοῦ τεινοντας χεῖρα ἐπαίτιδα δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς συντήρησιν μέσων. Πολλάκις ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θέλει προνοήσει ταχέως ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἔναρξιν δὲ τῆς λημούσης ταύτης περιόδου ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Β. λόγου, ὅτι θέλει βελτιώσει τὴν θέσιν αὐτῶν, καὶ ὅμως ἡ περίοδος λήγει μετ' ὀλίγον καὶ εἰσέτι δὲν ἔγινε τίποτε. Διὸ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τοὐλάχιστον προσηχῶς ταχίστην πρόνοιαν περὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ κατωτέρου ἡμῶν Κλήρου. Ἐκτὸς τούτου παρατηρεῖ, ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἀ Γραμματέως σημειοῦται εἰς 4,800 δραχμὰς ἐτησίως, ἐνῷ ὁ τοῦ Ἐπισκόπου περιορίζεται μόνον εἰς 4,000. Εἰς τοῦτο λοιπὸν παρακαλεῖ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις ὁ ὑπουργός, διότι θεωρεῖ ἄτοπον νὰ λαμβάνῃ ὁ γραμματεὺς τῆς Συνόδου μισθὸν ἀνώτερον ἑνὸς Ἐπισκόπου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὑποστηρίζων αὐτὴν, θεωρεῖ ὅτι πρέπει ν' αὐξάνῃ *αὐτοδικαίως* ἡ μισθοδοσία των κατὰ 50 μὲν δραχμὰς μετὰ πενταετῆ διδασκαλίαν, καὶ κατὰ 100 μετὰ δεκαετῆ. Πρὸς δὲ καθίσταται ἀπαραίτητον νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων, καθ' ὅσον πολὺ δυσκολώτερον δύνανται νὰ εὕρῃ ἡ Κυβέρνησις τοιούτους λειτουργοὺς τῆς παιδείας παρὰ ἐπάρχους ἢ ἄλλους οἱουσδήποτε ὑπαλλήλους· ἂν δὲ οἱ παρ' ἡμῖν ὑπάρχοντες δὲν ἱκανοποιηθῶσι, θέλομεν μείνει μετ' ὀλίγον χωρὶς γυμνάσια, καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, εἰς ἃ ἀναθέτομεν

τῆς πατρίδος τὸ μέλλον, δὲν θέλουν ἔχει ποῦ νὰ προσδράμωσι πρὸς ἐκπαίδευσίν των.

Ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι *Κλῆρος* εἶναι ἡ λέξις ἣν ἐλιδάχθημεν νὰ σεβώμεθα παιδιόθεν, καὶ ἥτις παρακολουθοῦσι τὰς φάσεις τοῦ βίου, μᾶς συνοδεύει μέχρι τοῦ τελευταίου ἀναπαυτηρίου μας. Τὴν θρησκείαν πρέπει νὰ τὴν σεβώμεθα κατὰ χρέος, διότι μᾶς ἐνισχύει πρὸς τὰ καλὰ, μᾶς παρηγορεῖ εἰς τὰς θλίψεις καὶ μᾶς χειραγωγεῖ μέχρι τάφου. Εἰς τὸν Κλῆρον χρεωστοῦμεν ἰδίως τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν πελαγιζομένης, εἰς τὸν Κλῆρον ἐπίσης, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα μεγάλην συνδρομήν του ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους. Καὶ ἡ μὲν μόρφωσις τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν Κλήρου ἐγένετο ἤδη ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Κ. Βλάχου, τὴν δὲ πρωτολογίαν τῆς βελτιώσεως τοῦ κατωτέρου Κλήρου ἀνέλαβε τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον καὶ διὰ τοῦ Β. λόγου ὑπεσχέθη τῷ ὄντι τὴν ὀργάνωσίν του. Ἔκτοτε λοιπὸν ἐτέθησαν αἱ πρῶται βάσεις περὶ βελτιώσεως τοῦ κατωτέρου Κλήρου, καὶ ἀφοῦ συνελέχθη ἡ πρώτη προπαρασκευαστικὴ ὕλη, τὸ ὑπουργεῖον συνέστησεν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ὑπέβαλεν ὅλα τὰ συλλεχθέντα ζητήματα, ἵνα φέρῃ τὴν γνώμην της ἐπ' αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἧς ἀπετέλει μέρος καὶ ὁ Βουλευτὴς Κ. Ζαΐμης, ἂν καὶ ὀλίγος τῇ ἔμενε χρόνος, ἐξέτασε τὰ ζητήματα μετὰ πολλῆς τῷ ὄντι συνέσεως καὶ πολὺ ἐπέχυσε φῶς. Ἀλλ' ἐπρόκειτο ἔτι πῶς εὐκολώτερον νὰ χορηγήσωμεν τὰ μέσα εἰς τὸν κατώτερον Κλῆρον καὶ νὰ τηρήσωμεν ἐνταὐτῷ τὰς σχέσεις τοῦ ἱερέως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν, διότι δὲν ἀποτελοῦσιν οὗτοι ἰδιαιτέραν φυλὴν ἄσχετον πρὸς τὰς ἀρχὰς, τὰς συμπαθείας καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ ἔθνους. Τοιαῦτα λοιπὸν ζητήματα δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ λυθῶσι προχείρως. Ἔπειτα, ὅταν περὶ τῆς Ἐκκλησίας νομοθετῇ ἡ Ἑλλὰς, ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς ὅλης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πρέπει νὰ βαδίζωμεν μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Εἶναι λοιπὸν δυστύχημα διὰ τὸ ὑπουργεῖον, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ ἀμέσως εἰς μίαν ἀπόφασιν καὶ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν οἰκογενειῶν σχέσεων. Ἐσκέφθη ἐν πρώτοις, ὅτι ἦτον καλλίτερον νὰ πορίζηται ὁ ἱερεὺς τὰ πρὸς ὕπαρξιν μέσα ἐκ ταμείου τινός, ἀλλὰ τότε ἀποχωρίζομεν τῆς οἰκογενείας τὸν μόναν σύμβουλον καὶ παρήγορόν της. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀρμόζει νὰ ἐπαιτῇ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ οἰκογενείας εἰς οἰκογένειαν, ἵνα πορίζηται τὰ πρὸς συντήρησιν μέσα; Ἐντεῦθεν βλέπει τις, ὅτι τὸ περὶ μισθοδοσίας τοῦ κατωτέρου Κλήρου ζήτημα παρουσιάζει

δυσκολίας μεγάλας, καὶ δι' ἑνὸς ἐσπευσμένου νομοσχεδίου ἠδύνατο νὰ ἐνοχοποιήσῃ ἓν μέλλον μέγα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι ματαιωμένη, καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ εἰσαγάγῃ νόμον τοιοῦτον, ὥστε καὶ ἡ θέσις τοῦ ἱερέως καὶ τὰ συμφέροντα τῶν οἰκογενειῶν νὰ συμβιβασθῶσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐρώτησιν διὰ τί ἡ μισθοδοσία τοῦ ἁ. παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ γραμματέως νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ Ἐπισκόπου, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ γραμματεὺς τῆς Συνόδου δὲν εἶναι εἰμὴ διοικητικὸς ὑπάλληλος καὶ φέρει βαθμὸν τμηματάρχου, ὥστε δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπισκόπου. Ἄλλως τε ὁ γραμματεὺς τῆς Συνόδου δὲν ἔχει καὶ τὰ τυχηρὰ, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ ὀργανώσεως τοῦ κατωτέρου Κλήρου ζήτημα πραγματικῶς εἶναι λίαν σπουδαῖον, διότι πρέπει νὰ λυθῶσι πρῶτον ἄλλα ζητήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰ οἰκογενειακὰ συμφέροντα καὶ τὰ πατρῷα ἡμῶν ἔθιμα. Τὸ ζήτημα λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ τεθῇ ὑπὸ μελέτην βαθεῖαν καὶ ὥριμον. Ἀλλ' ἐνταῦθα μεταβαίνων εἰς ἄλλο ἀντικείμενον, φέρει παρατήρησίν τινα, ἥτις ἂν ὄχι τώρα, δύναται νὰ ληφθῇ ἐν καιρῷ ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον πέποιθεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ταχέως θέλει ἀναγκασθῇ νὰ φέρῃ νέον περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, διότι τὸ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν ἔχει μεγάλας ἐλλείψεις. Διὰ τῆς παρατηρήσεώς του δὲ ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς. Καὶ γνωρίζει μὲν ὅτι ὁ ὑπουργὸς θέλει τῷ ἀντιτάξει τὸν περὶ γυμνασίων νόμον τοῦ **1836**, καθ' ὃν ὁ μισθὸς τῶν καθηγητῶν αὐξάνει κατὰ πενταετίαν, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τοῦ νόμου τούτου, διότι ὁ νομοθέτης εἶχεν ἄλλας ἀνάγκας ὑπ' ὄψιν ἐκδίδων τὸν νόμον κατὰ τὸ **1836**, καὶ ἄλλαι εἶναι σήμερον τὸ **1859**. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ νὰ λάβῃ ταχείαν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν, διότι πολλοὶ τούτων εὑρίσκοντες ἀναλογωτέρας ἀπολαβὰς ἀποδημοῦσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Καὶ εἶναι μὲν τοῦτο ἐν μέρει εὐχάριστον, διότι ἐξερχόμενοι διαδίδουν ἀπανταχοῦ τὸν Ἑλληνισμόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίσωμεν νὰ διατηρηθῇ ὁ ἀναγκαῖος παρ' ἡμῖν ἀριθμὸς, ἵνα μὴ εὑρεθῶμεν εἰς σπάνιν τῶν πρώτων ἀναμορφωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι, ὅτε περιῆλθεν εἰς τὴν διεύθυνσιν

τοῦ ὑπουργείου, εὗρε τὸν περὶ γυμνασίων νόμον τοῦ 1836 τὸν ὁρίζοντα τὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν καὶ τὸν χρόνον τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας των. Ἐξετάσας δὲ εὗρεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶχε μεταβάλει δι' ἀποφάσεώς της τὴν μισθοδοσίαν των. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν πέρυσιν, ἐπραγματοποίησε τὸ μέτρον τῆς κατὰ πενταετίαν αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας των, καὶ τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς πρόδρομος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Ἀληθῶς δὲ εἷς γυμνασιάρχης ἐκπαιδεύει τοσούτους μαθητὰς, ἔχει τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γυμνασίου καὶ ὀφείλει νὰ διατελῇ ἐν γνώσει ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ παραδιδομένων μαθημάτων. Ἡ θέσις λοιπὸν τῶν γυμνασιαρχῶν εἶναι σπουδαία, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἐθεώρησεν ἀρκοῦσαν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γινομένην αὔξησιν, καὶ κατόπιν δύναται πάλιν νὰ ληφθῇ πρόνοια.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ὑπουργὸς προσελθὼν εἰς τὴν γινομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, εἶχε παραδεχθῇ τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἀντέταξεν, ὅτι τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν δημοσίων πόρων δὲν ἐπιτρέπει πλειοτέραν αὔξησιν. Σήμερον ὅμως ἡ τοιαύτη δυσκολία δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, διότι, ἂν ὑπολογίσωμεν τὰς χθὲς παραχωρηθείσας ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν 84,000 δρ., τὸ ἀνάλογον τῆς Γερουσίας 51,000 καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἐπιδόματος τῶν ὑπουργῶν 14,000, ἔχομεν κεφάλαιον 149,000 δραχμῶν, ποσότητα ἣν δὲν εἶχε νὰ διαθέσῃ πρότερον ἡ Κυβέρνησις. Ἐκ τούτων 80,000 μόνον δραχμαὶ ἀπαιτοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τεθεισῶν αὐξήσεων καὶ πλεονάζει περίσσευμα 69,000 δραχμῶν, ἡ δὲ ζητουμένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη ὑπὲρ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὰς 50,000 δραχμῶν, ὥστε διὰ τοῦ παραχωρουμένου ποσοῦ ὑπάρχει ἤδη ἡ εὐκολία τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῶν. Τὸ Πανεπιστήμιον οὐ μόνον ἔχει ἀνάγκην καθηγητῶν μὲ γνώσεις εὐρείας καὶ βασίμους, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ νὰ παραδίδωσι τακτικῶς οἱ καθηγηταὶ οὗτοι. Ἐὰν ῥίψῃ τις τὸ βλέμμα εἰς ἓν τῶν πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας, καὶ τὸ συγκρίνῃ πρὸς τὸ ἡμέτερον, θέλει ἴδει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία δαπανᾷ εἰς μάτην τρία καὶ τέσσαρα ἔτη περιπλέον, διότι οἱ καθηγηταί μας δὲν παραδίδουσι τακτικῶς, μάλιστα δὲ οἱ τῆς νομικῆς σχολῆς. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ καθηγηταὶ, οἵτινες μόλις παραδίδουσι 10 μαθήματα κατ' ἔτος. Ἐν Γαλ-

λίᾳ ἀπαιτοῦνται τρία ἔτη διὰ νὰ ἐξέλθῃ τις ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Γερμανίᾳ τέσσαρα, ἐνταῦθα δὲ δὲν ἀρκοῦσι καὶ 6 καὶ 7 καὶ 8 πολλάκις ἐνιαυτοί. Εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην ὑπάρχει ἡ ἀναλογία τῶν μαθηματικῶν, καὶ ὡς δὲν ἐννοεῖ τις τὴν ἄλγεβραν, πρὶν ἀκούσῃ τὴν ἀριθμητικὴν, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἂν δὲν ἀκούσῃ τις π. χ. τὴν ἱστορίαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τοὺς πανδέκτας. Ἀλλ' οἱ παρ' ἡμῖν φοιτηταὶ βιάζονται πολλάκις νὰ ἀκούωσι τὰ μαθήματα ταῦτα προθυστέρως, καὶ ἐκ τούτου κατατρίβουσιν ὀκτὼ ἔτη καὶ περιπίπτουσιν εἰς διπλᾶ ἔξοδα, ἐν ᾧ κατὰ τὴν δευτέραν ἀνωφελῆ τετραετίαν ἠδύναντο νὰ κερδήσωσιν ὁπόσα ἐδαπάνησαν εἰς τὴν πρώτην. Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς καθηγητὰς ἡ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν μισθοδοσία, νὰ ὁρισθῇ δὲ ἡ ὥρα τῶν παραδόσεών των καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἔχωσι τοῦτο ὁριστικὸν ἔργον των. Πρὸς δὲ νὰ καθιερωθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ τῶν διδάκτρων χορήγησις, διότι τότε σπεύδουσιν οἱ καθηγηταὶ νὰ τελειόνουν ταχύτερα τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων αὐτῶν, ἵνα λαμβάνωσι τὰ νενομισμένα δίδακτρα, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ φοιτηταὶ διανύουσι ταχύτερον τὰς σπουδάς των.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐντὸς τῆς ἐπιτροπῆς τῷ ὄντι ἐγένετο λόγος περὶ ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἐννοεῖ δ' ἕκαστος ποῖα ἀπαιτοῦνται προσόντα δι' ἕνα καθηγητὴν τοῦ πανεπιστημίου καὶ πόσον σπουδαία εἶναι ἡ θέσις του. Ἀλλ' ἐπαναλέγει, ὅτι τὰ μέσα ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιαύτας αὐξήσεις, καὶ οἱ πόροι, τοὺς ὁποίους ὑπέδειξεν ὁ εἰσηγητὴς ἐκ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς ἰδίας στιγμῆς, διότι εἶναι πολυειδεῖς αἱ ἀνάγκαι τοῦ δημοσίου καὶ τὰ χρήματα ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ ταμείου του. Οἱ μισθοὶ λοιπὸν τῶν τοῦ πανεπιστημίου καθηγητῶν ἂς μείνωσιν ὡς ἔχουν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, καὶ εἰς τὸν ὀργανικὸν τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐκπαιδευτηρίου νόμον θέλει κανονίσει δεόντως τοὺς μισθοὺς αὐτῶν. Τελευταῖον, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης, παρατηρεῖ, ὅτι ἂν οἱ βουλευταὶ διήρχοντο ἐπὶ μικρὸν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης, ἤθελον ἴδει ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν γεν. ἔφορον ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ζητουμένη αὔξησις. Ὅτε διωρίσθη κατ' ἀρχὰς ὁ γεν. ἔφορος, παρέλαβε τὴν βιβλιοθήκην μικρὰν, εὐρωτιῶσαν, ἐλεεινὴν ἀπό τινος ἐκκλησιδίου, καὶ ἤδη ἀριθμοῦμεν 150,000 τόμων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐν μέρει ὀφείλεται εἰς τὰς προσ-

παθείας του. Ἄλλως τε ὁ γεν. ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης ἔχει κατὰ τὴν νομολογίαν μας βαθμὸν νομάρχου· ὥστε καὶ διὰ τὸν ἕνα καὶ διὰ τὸν ἄλλον λόγον δικαιοῦται εἰς τὴν προτεινομένην αὔξησιν τοῦ μισθοῦ του. Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ λάθος παρελείφθη ἐκ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς κλητῆρος τοῦ γεν. ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης καὶ παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ ἐπὶ τούτῳ δαπάνη 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι πολὺ παράδοξον τῷ φαίνεται νὰ ζητῶνται 480 δραχμαὶ διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ οἱ τὰ μάλιστα διακριθησόμενοι καθηγηταὶ θέλουν λαμβάνει ὀλιγωτέρας· ὁ ἀρτίως ἐπαναλαβὼν τὴν ἕδραν ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν α) ἂν παραδέχηται τὴν φερομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ β) ἂν παραδέχηται τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ γεν. ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης· ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη οὐδετέραν τῶν προτάσεων μὴ ἀναγκάσα.

Μετὰ ταῦτα ὁ π.εδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθητις τῆς συζητήσεως τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,
Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψ α θ ᾶ ς,
Γ. Ν. Κ α ί ρ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 13 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἔχων ν' ἀπευθύνῃ ἐρώτησίν τινα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, παρακαλεῖ νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν, καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα εἶναι παρὼν καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐφημερίς τις Ἰταλικὴ ἐπιγραφομένη «ὁ Ταχυδρόμος τῆς Κυριακῆς» εἰς τρία ἤδη φύλλα του ἐδημοσίευσε διαφόρους περὶ τῆς Ἑλλάδος παραδοξολογίας, ταύτας δὲ λαβὼν ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Nord καὶ ἄλλαι τῆς Εὐρώπης ἐφημερίδες· ὅτι δὲ κυρίως τὸν ἐλύπησεν εἶναι ὅτι αἱ περατολογίαι αὐταὶ ἐφάνησαν δημοσιευθεῖσαι καὶ εἰς τὸν Débat τῆς Γαλλίας, τῆς μεγάλης ταύτης

δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς περὶ πολλοῦ ποιεῖται καὶ σέβεται διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν γενναίας εὐεργεσίας της. Τὸ ἄρθρον τοῦ Débat, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προκαλεῖ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, πραγματευόμενον περὶ *μυστικῶν συνθηκῶν*, ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει πρὸς τοῖς ἄλλοις μυστικὴ συνθήκη μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας, καὶ ὅτι δυνάμει τῆς συνθήκης ταύτης ἡ Αὐστρία ὑπόσχεται εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἐμποδίσῃ ἐν ἀνάγκῃ πᾶσαν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ δὲ τοῦτο φέρων τὰς σκέψεις του ὁ Débat προσθέτει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν συμπεριζεται σήμερον τὰς εὐχὰς τοῦ Ἔθνους καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ εἴπῃ ὁ ὑπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν ποῖα εἶναι σήμερον ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην, ἐξέθηκεν ὅτι ὁ Ταχυδρόμος τῆς Κυριακῆς, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος, εἶναι ἐφημερὶς νεοσύστατος, ἐν ᾗ πολλάκις ἀπήντησεν ἄρθρα φιλελληνικά. Διὰ τοῦτο λυπεῖται βλέπων αὐτὴν σήμερον ἐπαναλαμβάνουσαν γελοιαρρήμας, αἵτινες ἐνταῦθα διαδίδονται καὶ τὰς ὁποίας τινὰ τῶν ἀσημοτέρων φύλλων δημοσιεύουσι χωρὶς οὐδεὶς σπουδαῖος ἄνθρωπος νὰ δίδῃ παρ' ἡμῖν οὐδεμίαν πίστιν εἰς αὐτάς. Ἐννοεῖ δὲ ὅτι οἱ μὴ ὀφείλοντες νὰ πλάττωσι καὶ κηρύττωσιν αὐτὰς ἐνταῦθα ῥαντίζουσι νὰ τοῖς δίδωσι δημοσιότητα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πολὺ δὲ περισσότερον λυπεῖται βλέπων ὅτι μία τῶν ἀξιολογωτέρων ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης, ἥτις τιμᾷ τὴν δημοσιογραφίαν, τιμᾷ τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, καὶ ἧς οἱ σύνταξαι διακρίνονται μεταξὺ τῶν πρώτων φιλελλήνων καὶ τῶν πρώτων φιλολόγων, ἡ ἐφημερὶς τῶν συζητήσεων ἔκρινεν ἀνάξιον ἑαυτῆς νὰ περιλάβῃ τοιαύτας πληροφορίας εἰς τὰς στήλας της. Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ὅμως ταύτῃ ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, θέλει προθύμως ἀπαντήσει περὶ αὐτῆς μετὰ πάσης παῤῥησίας καὶ πάσης τῆς εἰλικρινείας ἣν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι καὶ ἐπὶ τοιούτου ζητήματος ὀφείλει ὁ ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους.

Ἀκούει ἕνα τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐκφράζοντα δισταγμοὺς περὶ τούτου, ἀμέσως θέλει κρίνει ἂν ἔχῃ δίκαιον οὗτος νὰ διστάζῃ.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ πρό τινων ἡμερῶν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ κηρύξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος, εἶναι ἡ τῆς ἐντελοῦς οὐδετερότητος πρὸς ἀμφότερα τὰ διαμαχόμενα μέρη. Ὁ ἐνεστὼς πόλεμος ἔχει τι διάφορον κατὰ τὸν χαρακτῆρα πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων, ἡ δὲ διαφορὰ αὕτη προέρχεται

ἐκ τῆς προόδου καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν κοινωνικῶν ἰδεῶν. Ἄλλοτε ὁ πόλεμος ἐθεωρεῖτο ὡς μέρος ἀναγκαῖον, ὡς ἐγκαύχημα τοῦ βίου τῶν ἐθνῶν. Τὴν σήμερον δὲ τὰ ἔθνη, τὰ εἰς μέγαν βαθμὸν τὸν πολιτισμὸν ἀναπτύξαντα, μὴ θέλοντα νὰ στερηθῶσι τῶν καρπῶν αὐτοῦ, θεωροῦσι τὸν πόλεμον ὡς δυστύχημα, καὶ ὅταν αἱ πολιτικαὶ ἀνάγκαι τὰ διάζωσι ν' ἀναλάβωσι πόλεμον, προσπαθοῦσι παντὶ σθένει νὰ περισείλωσιν αὐτὸν εἰς ὅσον ἐνδέχεται βραχύτατον τόπον καὶ χρόνον. Καὶ ἤδη δὲ δύω τῶν μεγάλων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης ἀναγκαζόμενα νὰ καταβῶσιν εἰς στάδιον πάλης πολεμικῆς, ἀντὶ, ὡς τοῦτο ἐγίνετο ἄλλοτε, νὰ ζητῶσι πανταχοῦ συμμάχους καὶ συνεργοὺς, ἀγωνίζονται, ἐξ ἐναντίας, πῶς νὰ περιορίσωσι τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου εἰς ἑαυτὰ μόνον, καὶ νὰ ἀπομακρύνωσιν αὐτοῦ πάντας τοὺς μὴ ἀμέσως ἐνδιαφερομένους λαούς.

Διὰ ταῦτα αἱ Κυβερνήσεις τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, ἀφ' ἑνὸς μὲν φρονοῦσαι ὅτι ἔχουσι λόγους ὅπως θεωρῶσι τὴν Ἀνατολὴν ὡς ἡφαίστιον πάντοτε ὑποκαῖον καὶ ἕκρηξιν ἀπειλοῦν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γνωρίζουσαι τὰς ἐγκαρδίους καὶ ἀδελφικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς ἐν Ἀνατολῇ ὁμογενεῖς, ἀπετάθησαν καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, πρὸ πάντων δὲ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις, ἕνεκα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῆς ὀργανισμοῦ, κατέχει ἐπίσημον θέσιν μεταξὺ αὐτῶν, καὶ συνέστησαν αὐτῇ ἀνὰ σύνεστερότητα καὶ ἐντολὴ ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἡσυχίαν. Ἐπανειλημμένως ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας παρέχησεν αὐτῷ ὅτι τὸ μέγιστον συμφέρον τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ σήμερον τὴν ἐντελῆ αὐτῆς ἀδιστερότητα καὶ ἡσυχίαν. Τὰς αὐτὰς προτροπὰς καὶ παραινέσεις ἐλάβομεν ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἡ Γαλλία δὲ, καὶ ὁ ἐμπόλεμος Δύναμις, τὰ αὐτὰ ἐσυμβούλευσε καθαρώτατα καὶ ἐντονώτατα μάλιστα, διότι δὲν μᾶς ἀπέκρυψεν ὅτι ἐὰν συντάραξίς τις ἤθελε συμβῇ ἐν Ἀνατολῇ, ἡ Γαλλία, ὡς ἐκ τῆς σημερινῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, ἤθελεν εὑρεθῇ ἀναγκασμένη νὰ ἐπέμβῃ μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ὅπως τὴν ἀποσβέσῃ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅταν αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης αἱ συντελέσασαι εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν, αἱ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς χεῖράς των ἔχουσαι τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν, καὶ ὧν αἱ διαθέσεις καὶ ἀποφάσεις δὲν εἶναι ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὸ μέλλον ἡμῶν, τοιαῦτα μᾶς παραινῶσι καὶ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν ἀπαιτῶσιν, ὅταν μία τῶν Δυνάμεων εἶναι ἡ Γαλλία, ἡ τοσοῦτον τὴν Ἑλλάδα πολλάκις εὐεργετήσασα καὶ γενναῖα πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα τρέφουσα, ἡ Γαλλία πρὸς ἣν ἡ Ἑλ-

λὰς θερμὴν τρέφει εὐγνωμοσύνην καὶ εἰλικρινῆ συμπάθειαν, καὶ τοσοῦτον καθαρῶς καὶ ἐντόνως ἐκφράζεται, ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ τοιαῦται τῶν Δυνάμεων προτροπαὶ, καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδίας αὐτῆς θέσεως ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὸ καθῆκον πληρεστάτης φιλοτερότητος καὶ ἐντελοῦς ἡσυχίας. Νομίζει ὅτι καθαρώτερον δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδέαν του καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλήν.

Προσθέτει δ' ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν ἠξεύρει, οὔτε ἔχει τρόπον νὰ γνωρίζῃ ἂν ἔχῃ μυστικὴν σύμβασιν ἡ Αὐστρία πρὸς τὴν Τουρκίαν. Τοῦτο μόνον ἠξεύρει, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ τι ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸ πρακείμενον ἄρθρον διϊσχυρίζεται, διότι οὐδεμίαν εἶχε πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ δι' ἓν καὶ μόνον εἶναι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἄξιόν τινος προσοχῆς, διότι ἐνῷ πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κυβέρνησίς της ἐρημίζετο Ρωσσικὴ, ἰδοὺ σήμερον διακηρύσσεται Αὐστριακὴ, καὶ ἴσως μετὰ τρία ἔτη θέλει κηρυχθῇ Ἀμερικανικὴ ἢ Αὐστραλιακὴ, καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κυβέρνησίς της ἐγκαυχᾶται οὖσα πάντοτε οὐδὲν ἕτερον ἢ Ἑλληνική.

Ἀναγγελθέντος ἔπειτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀνεγνώσθη τὸ ἀφορῶν τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μέρος τοῦ νομοσχεδίου.

Λαβών δέ τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ νομοσχέδιον προβλέπει ὑπὲρ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, εἶναι δίκαιον νὰ προστεθῶσιν ἐνταῦθα καὶ οἱ ἑπόμενοι ἀξιωματικοί, δι' οὓς συνεπείᾳ τῆς χθεσινῆς προτάσεώς του, μεθ' ἧς συνεφώνησε καὶ ὁ ὑπουργὸς, φέρει τὴν ἀκόλουθον προσθήκην·

«Εἰς τὸν μισθὸν τῶν νομοεπιθεωρητῶν, τῶν συνταγματαρχῶν τῆς διαλυθείσης πρώην ἐθνοφυλακῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς προστίθεται ἡ αὔξησις ἡ γενομένη διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ διὰ τοὺς φιλοσβάθμους αὐτῶν ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.»

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι εἰς τὴν θέσιν τῶν νομοεπιθεωρητῶν ὑπάρχουσιν ὑποστράτηγοι, συνταγματάρχαι κλπ., καὶ ἑπομένως δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία των κατὰ τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου, ἤτοι οἱ μὲν ἀνώτεροι νὰ λαμβάνωσι **50** δραχμῶν αὔξησιν, οἱ δὲ κατώτεροι **40**, ἀφοῦ δὲ οἱ νομοὶ τοῦ Κράτους εἶναι **10**, ἡ δαπάνη δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς **6.000** δραχ. ἐτησίως καὶ δὲν ἀξίζει νὰ ἀμφισβητηθῇ τὸ ποσόν.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὰς θέσεις νομοεπιθεωρητῶν κατέχουν πάντοτε πρόσωπα τοῦ ἀγῶνος, εἰς αὐτὰς δὲ διορίζονται ἀπὸ τοῦ ὑποστρατήγου μέχρι τοῦ ταγματάρχου. Ὁ μισθὸς δὲ τῶν νομοεπιθεωρητῶν δὲν εἶναι μισθὸς βαθμοῦ, ἀλλὰ μισθὸς θέσεως, καὶ ἑπομένως εἰς συνταγματάρχης τῆς φάλαγγος, ἔχων 300 δραχμὰς, διοριζόμενος ἐπιθεωρητὴς προσλαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς θέσεως, ἤτοι 400 δραχμάς. Εἰς ταύτας δὲ θέτεται ἤδη δυνάμει τοῦ νόμου αὔξησις 50 δραχμῶν, καὶ ἀναλογεῖ τότε ἡ αὔξησις πρὸς 12 τοῖς 100 καὶ ὄχι πρὸς 20 ὡς τῶν φαλαγγιτῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ σῶμα τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς, δὲν εἶναι σταθερὸν σῶμα καὶ θὰ ὑπάγεται εἰς τὸν νόμον τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς μέχρις οὗ συγχωνευθῇ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἢ εἰς ἄλλο σῶμα.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὴν θέσιν τῶν νομοεπιθεωρητῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ταγματάρχαι, ὁ δὲ μισθὸς τῆς θέσεως εἶναι 400 δραχμαὶ, θεωρεῖ ἀρμοῦσαν τὴν μισθοδοσίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ αὐξηθῇ· μετά τινας ἄλλας παρατηρήσεις ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἀνωτέρω περὶ προσθήκης πρότασιν περιώρισεν αὐτὴν ὡς ἀκολούθως·

«Εἰς τὸν μισθὸν τῶν νομοεπιθεωρητῶν καὶ τῶν συνταγματαρχῶν τῆς διαλυθείσης πρώην ἐθνοφυλακῆς προστίθενται 50 δραχμαὶ κατὰ μῆνα.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν νομοεπιθεωρητῶν κτλ. ἀνωτέρω πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα.

Μετέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ μέρους τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ὃ παρεδέχθη ὡς ἔχει.

Μετέβη δὲ καὶ εἰς τὸ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς·

«Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς προτεινομένας αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ἐπαρχιακῶν ταμιῶν παρατηρεῖ ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σας, ὅτι ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένη αὔξησις δὲν εἶναι δίκαια, διότι διὰ νόμου πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐγένετο αὔξησις ἀναλόγως τῶν πόρων τοῦ Κράτους καὶ τῶν θέσεων αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας, ἀνωτέρας μάλιστα κατὰ τὴν βαθμολογικὴν τάξιν καὶ τὰ καθήκοντα.»

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς τοῦ κλάδου τούτου γνωρίζει τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ λόγου δὲν ἤθελε προτείνει τὴν αὔξησιν· ἐπέφερεν ἐν

τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὡρμήθη εἰς τὴν πρότασιν τοῦ νὰ μὴ αὐξηθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἀ) διότι οἱ οἰκονομικοὶ ἡμῶν πόροι δὲν ἐπιτρέπουσι μεγάλας αὐξήσεις, καὶ β') διότι οἱ ἔφοροι, ἀνώτεροι ὄντες τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ταμιῶν, καὶ γνώσεις ἔχουσιν ἀνωτέρας καὶ ἐπιβλέπουσιν αὐτοὺς εἰς τὰς πράξεις των, ὥστε εἶναι ἀνακόλουθον οἱ ὑποδεέστεροι νὰ λαμβάνωσι μισθοὺς ἀνωτέρους. Ἐπειδὴ ὅμως ἀγνοεῖ πῶς συμπίπτει ὥστε οἱ ὑπουργοὶ ποτὲ νὰ μὴ ἔχουν ἄδικον καὶ αἱ προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ναυαγῶσι, διὰ τοῦτο παραιτεῖται τῆς ἀνωτέρω προτάσεως.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὴν πρότασιν, καὶ μὴ ὑποστηριχθέντος ὑπ' ἄλλου τινὸς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἔχει καὶ τὸ μέρος τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀνεγνώσθη οὕτω τὸ τεθὲν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 1 ἄρθρον πρὸς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν, ὁ δ' ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ δ'. παραγράφου ἡ περίοδος «καθ' ὅσον διὰ τῆς αὐξήσεως δὲν ὑπερβαίνουσι τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως.»

Σαφηνίζων δὲ τὸν β'. παράγραφον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως τῆς φάλαγγος νόμον δὲν ἐδόθη γραμμάτιον μεγαλείτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς βαθμὸν ταγματάρχου. Διὰ τὸν ἀντισυνταγματάρχην ἑπομένως τῆς φάλαγγος ἢ καὶ ἄλλον ἀνώτερον τούτου βαθμὸν προστίθεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ γραμματίου τῆς ταγματαρχίας.

Ἐπὶ τούτοις δ' ἐγένετο δεκτὸν τὸ τεθὲν ὑπὲρ τῆς φάλαγγος 1 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, γενομένης τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν προταθείσης ἀπαλείψεως. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς παρεδέχθη οὕτω·

«Ἄρθρ. 1. Αὐξάνεται κατὰ 20 τοῖς 100·

ἀ) Ὁ μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φαλαγγος καὶ τῶν πρεσβυτῶν αὐτῆς.

β) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος.

γ) Ἡ χρηματικὴ περίθαλψις τῶν προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ

δ) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν πρώην ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 1 ἄρθρον, μεταβλη-

θὲν ἤδη εἰς 2, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τοὺς κλάδους τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν μεταβολάς.

Παραλειφθέντος δὲ τοῦ γενομένου 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα προσελθὼν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐξηγήσῃ ἂν διὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη πρωτοδίκας καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἡ διετὴς καὶ ἑξαετὴς ὑπηρεσία, μεθ' ἣν αὐξάνει ἡ μισθοδοσία των, ἄρχεται ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἤδη 4 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ προταθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ τροποποίησιν. Ἔχει δὲ ὡς ἐτροποποιήθη οὕτως·

«Ἄρθρ. 4. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. διατάγματος κατὰ δραχ. 50 μέχρις 100 μετὰ πενταετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν.

Οἱ ἤδη συμπληρώσαντες τὴν πενταετίαν τῆς ὡς τακτικῶν καθηγητῶν ὑπηρεσίας των, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου συμπληρώσοντες αὐτὴν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας διάταξιν.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ γενομένου 13 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ διαγραφῇ τὸ ἄρθρον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἐπιμισθίων, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, συνενοηθεὶς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπληροφορήθη ὅτι τὰ ἐπιμίσθια δὲν εἶναι νεολογία καὶ ὅτι σήμερον νομοθετοῦνται μόνον. Ἐνταῦθα δὲ εἶναι ἐπιχορήγησις διδομένη ἕνεκα τῆς τοπικῆς ἀνάγκης, διότι ἐν Σύρῳ καὶ τὸ ὕδωρ πληρόνεται ἀκριβὰ καὶ τὰ ἐνοίκια εἶναι ὑπέρογκα.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τὰ ἐπιμίσθια δίδονται δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας, ὡς π. χ. εἰς στρατιωτικὸν, ὅστις μεταβαίνων εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, ὑποκύπτει εἰς ἔξοδα ἵνα μεταβῇ. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἐκτάκτου δαπάνης καὶ πρέπει νὰ λείψωσι τὰ ἐπιμίσθια, ἵνα γνωρίζωμεν τὶ λαμβάνει ἕκαστος ὑπάλληλος.

Καὶ ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὅτι τὰ ζητούμενα ἐπιμίσθια δὲν εἶναι τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ τῆς θέσεως ἕνεκα τῶν ἐξόδων τοῦ τόπου, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἀναστᾶσα. Οὕτω δὲ παρεδέχθη τὸ 13 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὡς καὶ τὸ 14 καὶ τὸ 15 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Περαιωθέντος ἐνταῦθα τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ παραλειφθέντος 3 ἄρθρου συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ μὲν διϊσχυρίζοντο ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ μισθοῦ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων λογίζεται μετὰ παρέλευσιν διετοῦς ἢ ἑξαετοῦς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ νόμου, οἱ δὲ, ὅτι λογίζεται καὶ ὁ δεδουλευμένος χρόνος τῶν ἤδη ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων, καὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς διετοῦς ἢ ἑξαετοῦς προθεσμίας, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου, δικαιοῦνται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἀναφερομένην αὔξησιν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ ἀναβαλοῦσα τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ἀπόφασίν της ἡ Βουλὴ, ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 160,460:99 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Περ. Καλαμογδάρτην καὶ Θεόδ. Τσαννετάκην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτ. πιστώσεως 160,460:99 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1859, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Δημήτριος Νάκος	N
Κωνστ. Θεοδώρου		Φίλων Φίλωνος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Θεόδωρος Γρίβας	
Πέτρος Καμπάνης	N	Νικόλαος Τσέλιος	N
Γ. Ν. Καίρης	N	Π. Τανταρίας	N
Ἀντ. Καμπάνης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	N
Δημήτριος Τσόκρης		Θ. Τσαννετάκης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Γεώργιος Κονδύλης	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Α. Παπαθανασίου	
Γεώργιος Σκοῦφος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Γεώργιος Γιολδάσης	N
Σωτήριος Στράτος		Νικόλαος Γρανίτσας	

Γεώργιος Βελής . . . . . N	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . .
Γεώργιος Σιρπάνος . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Αὐσανδρος Βιλαέτας	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Λ. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμής . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδας	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζάϊμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Δεων. Ν. Πετμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Τατταράκης . . . . . N
Ἡλίας Παπαδαῖος . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περιωτᾶς . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Λ. Δημητρακόπουλος . . . N
Ἀθανάσιος Δανελόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κων. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Πέτρος Μελιγιάννης	Νικόλαος Πιερράκος . . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλαος Μοτσούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . N	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουριᾶς . . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Σ. Κοπανίτσας . . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Δόντος . . . .
Ν. Δεϊόπουλος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Γ. Π. Γιατράκος	Π. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . N

Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Ἡλίας Καράπαυλος . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Γεώργιος Μπάστας	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Ἰω. Σκαβέντζος . . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γ. Νικολάου	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Κων. Πλατύς	Σταμάτιος Γ. Δοσός . . . N
Γεώργιος Ναύτης	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N	Καλαμάκης Τσουκαλᾶς .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Αντ. Ἀρμάος . . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Φημ. Πλυχρανόπουλος . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Κυριάκος Πανηρόπουλος .	Α. Μάντσαρης . . . . .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης .	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Θεόδ. Τσαννετάκην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίαν σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων πεντακοσίων ἑξήκοντα καὶ λεπτῶν ἐννενήκοντα ἐννέα, καταλογιζομένη ὑπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα·

ΚΕΦΑΛ. 4. *Ἰματισμός*

Ἄρθρ. 1.	Ἐπὶ τῆς καταθέσεως δραχ.	153,770:98.
» 2.	Ἐκτὸς τῆς καταθέσεως »	6,790:01.
	Τὸ ὅλον »	160,560:99.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Παρετήρησεν ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ὅτι μὴ ὑπολειπομένων εἰμὴ ὀλίγων εἰσέτι ἡμερῶν μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνόδου, ἵνα μὴ

ἐλθωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δώσωμεν τὰ νομοσχέδια ἄνευ ἐκθέσεων, θεωρεῖ καλὸν νὰ συνέλθωσιν αἱ εἰσηγητικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐκθέσεων, καθὼς καὶ ἰδίᾳ τὴν αὐτὴν ἀπέτεινε παρατήρησιν εἰς τὰ μέλη τῶν διαφόρων εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη, καὶ φοβεῖται μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς τάξεως, ἣν διαγράφει ὁ κανονισμὸς καὶ τὴν ὁποίαν ὅλαις δυνάμεσιν ἐτήρησε μέχρι τοῦδε ἀφότου ἔχει τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύῃ τοῦ Σώματος.

Προσελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς διεσάφησεν ὅτι κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἡ μισθοδοσία τοῦ δικαστοῦ αὐξάνει μετὰ 3ετῆ μὲν ὑπηρεσίαν εἰς 275 δραχμὰς, μετὰ ἑξαετῆ δὲ εἰς 300 καὶ ἑπομένως οἱ ἔχοντες ἤδη τριῶν ἐτῶν ὑπηρεσίαν θέλουσιν ἀπὸ τοῦδε λαμβάνει τὰς 275 δρ. καθὼς καὶ οἱ ἑξαετῆ, τριακοσίας.

Ἐπὶ τῇ διασαφήσει ταύτῃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπυρ. Κοπανίτσαν καὶ Θεόδ. Τσαννετάκην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ἁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Αὐξάνεται κατὰ 20 τοῖς 0/0.

α) Ὁ μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος καὶ τῶν πρεσβυτῶν αὐτῆς.

β) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος.

γ) Ἡ χρηματικὴ περίθαλψις τῶν προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ

δ) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν πρώην ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2. Οἱ αὐξανόμενοι μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν κάτωθι δημοσίων λειτουργῶν προσδιορίζονται·

Α'. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

1. *Ὑπουργεῖα.*

Τοῦ γενικοῦ γραμματέως	480
» Τμηματάρχου Α'. τάξεως	400
» Β'. »	320

Τοῦ διερμηνέως τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν . . . δρ.	300
» Ὑπουργικοῦ γραμματέως Α. τάξεως . . . »	240
» Γραμματέως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου . . »	240
» Ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως . . . »	190
» Γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ο'. ὑποθέσ. »	180
» Ἀκολούθου Α' τάξεως παρὰ τῷ ὑπουργ. τῶν Ἐξωτ. »	150
Ὁμοίως Β' » . . . . . »	130
» Ὑπουργ. γραμμ. Α'. τάξεως . . . . . »	120
» » » Β'. τάξεως . . . . . »	90
» » » Γ'. τάξεως . . . . . »	70
» Κλητῆρος τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου . . . »	70
» Κλητῆρος ὑπουργείου, Α'. τάξεως . . . . »	70
» » » Β'. τάξεως . . . . »	60

2. *Γενικῶν Λογιστηρίων.*

Τοῦ Διευθυντοῦ . . . . . »	550
» Ὑποδιευθυντοῦ . . . . . »	400
» Ἐπιθεωρητοῦ ταμείων, Α. τάξεως . . . . »	400
» » » Β'. τάξεως . . . . »	320
Τοῦ Ὑπουργ. γραμματέως Α. τάξεως . . . . »	240
» » » Β'. τάξεως . . . . »	190
» » γραφέως Α. τάξεως . . . . »	120
» » » Β'. τάξεως . . . . »	90

3. *Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίων.*

Τοῦ Προέδρου κατὰ μῆνα . . . . . »	600
» Γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας . . . »	550
» Ἀντιπροέδρου κατὰ μῆνα . . . . . »	500
» Ἐλεγκτοῦ . . . . . »	450
» Παρέδρου . . . . . »	360
» Λογιστοῦ Α. τάξεως . . . . . »	240
» » Β'. » . . . . . »	190
» Γραμματέως . . . . . »	240
» Ὑπογραμματέως . . . . . »	190
» Ἀρχειοφύλακος . . . . . »	190
» Γραφέως . . . . . »	120
» Κλητῆρος	70

Β'. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ.

1. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

§ α. *Διπλωματικὴ Ὑπηρεσία.*

Τοῦ Γραμμ. τῆς ἐν Κων/πόλει πρεσβείας κατὰ μῆνα »	800

» Β΄. Γραμματέως »	400
» Καβάσης	83

§ Γ΄. Διερμηνείας Γραφείων.

Τοῦ Α΄. μαθητευομένου	210
» Β΄. ὁμοίου	240
» Γ΄. ὁμοίου	240
» Θυρωροῦ	100
» Γιασαξῆ	60

§ γ΄. Ἐμπορικὰ γραφεῖα.

Τοῦ προξένου διευθυντοῦ τοῦ γραφείου	800
» Ταμίου	400
» Γραμματέως Α΄. τάξεως	350
» » Β΄. τάξεως κατὰ μῆνα	250
» Γραφέως Α΄. »	190
» ὁμ. Β΄. »	160
» Διμενάρχου	150
» Γιασαξῆ	70
» Θυρωροῦ	60
» Κλητῆρος	50

§ δ΄. Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Τοῦ Γενικοῦ προξένου ἐν Κερκύρᾳ	600
» Γραμματέως αὐτόθι	250
» Γενικοῦ Προξένου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	900
» Γραμματέως αὐτόθι	350
» Γραφέως αὐτόθι	180
» Α΄. Γιασαξῆ αὐτόθι	50
» Β΄. ὁμοίου αὐτόθι	40
» Προξένου ἐν Σμύρνῃ	900
» Γραμματέως αὐτόθι	350
» Διερμηνέως Α΄. τάξεως αὐτόθι	300
» ὁμ. Β΄. » »	200
» Γραφέως Α΄. » »	180
» ὁμ. Β΄. » »	150
» Α΄. Γιασαξῆ	50
» Β΄. »	40
» Προξένου ἐν Θεσσαλονίκῃ	700
» Γραμματέως αὐτόθι	250
» Διερμηνέως Α΄. τάξεως αὐτόθι	200
» Γιασαξῆ	40
» Προξένου ἐν Ἰωαννίνοις	700

Τοῦ Γραμματέως αὐτόθι	250
Τοῦ Διερμηνέως Β. τάξεως αὐτόθι	160
» Γιασαξῆ αὐτόθι	40
Τοῦ προξένου ἐν Κρήτῃ	700
» Γραμματέως αὐτόθι	250
Τοῦ Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	160
» Γραφέως αὐτόθι	130
» Γιασαξῆ	35
» Προξένου ἐν Βηρυττῷ	700
» Γραμματέως αὐτόθι	250
» Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	160
» Γραφέως αὐτόθι	130
» Γιασαξῆ αὐτόθι	40
» Προξένου ἐν Χίῳ	600
» Γραμματέως αὐτόθι	250
» Διερμηνέως αὐτόθι	160
» Γραφέως αὐτόθι	130
» Γιασαξῆ	40
» Προξένου ἐν Λαρίσσῃ	700
» Γραμματέως αὐτόθι	250
» Διερμηνέως Β΄. τάξεως αὐτόθι	160
» Γραφέως αὐτόθι	130
» Γιασαξῆ αὐτόθι	40
» Προξένου ἐν Μιλίτῃ	600
» Γραμματέως αὐτόθι	250
Τοῦ Προξένου ἐν Ἀδριανουπόλει	800
» Γραμματέως αὐτόθι	300
» Διερμηνέως Α΄. τάξεως αὐτόθι	200
» Γραφέως αὐτόθι	150
» Γιασαξῆ αὐτόθι	40
Ὑποπροξένου ἐν Γαλατσίῳ	500
» Ὁμ. ἐν Ἰβράιλᾳ	500
» Ὁμ. ἐν Βώλῳ	400
» Ὁμ. ἐν Ζακύνθῳ	400
Τοῦ Ὑποπροξένου ἐν Ἑλλησπόντῳ	400
» Προξένου Σάμου (ἡ ἐπιχορήγησις)	500
» Προξένου Καΐρου (ἡ ἐπιχορήγησις)	400
» Τριπόλεως τῆς Ἰόππης (ἡ ἐπιχορήγησις)	350
» Ὑποπροξένου Φιλιππουπόλεως	400
» » Βάρνης	250

Τοῦ Ὑποπροξένου	Πρεβέζης	»	200
» »	Ῥόδου	»	400
» »	Κυδωνιῶν	»	250
» »	Τριπόλεως τῆς Συρίας	»	200
» »	Τραπεζοῦντος	»	250
» »	Ἡρωίστης	δρ.	200
» »	Κύπρου	»	250
» »	Ἀϊδινοῦ	»	200
» »	Πύργου	»	200
» »	Μιτυλήνης	»	200
» »	Αἴνου	»	200
» »	Σερρῶν	»	200
» »	Ἰσμαηλίου	»	250
» »	Ἄρτης	»	200
» Ἡρακλείου τῆς Κρήτης		»	250
» Γιασαξῆ τοῦ ἐν Ἄρτῃ ὑποπροξένου		»	35.

2. Τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

§ α'. *Ἀρειος Πάγος.*

Τοῦ προέδρου	κατὰ μῆνα	δρ.	600
» Εἰσαγγελέως		»	600
» Ἀντιπροέδρου		»	500
Τῶν Ἀρειοπαγιτῶν		»	450
» Ἀντεισαγγελέως		»	450
» Γραμματέως		»	240.

§ β'. *Ἐφετεῖα.*

Τοῦ προέδρου,	κατὰ μῆνα	δρ.	500
» Εἰσαγγελέως		»	500
» Ἐφέτου		»	400
» Ἀντεισαγγελέως		»	400
» Γραμματέως		»	180.

§ γ'. *Πρωτοδικεῖα.*

Τοῦ Προέδρου,	κατὰ μῆνα	δρ.	400
» Εἰσαγγελέως		»	400
» Πρωτοδίκου		»	250
» Ἀντεισαγγελέως		»	250
» Γραμματέως		»	170.

§ δ'. *Εἰρηνοδικεῖα.*

Τῶν Εἰρηνοδ. Β'. τάξ. ἐν ταῖς πόλεσι Χαλκίδος, Ἀτμίας, Μεσολογγίου, Τριπόλεως, Καλαμῶν καὶ Σπάρτης ἑκάστου			150
Τῶν λοιπῶν Εἰρηνοδικῶν Β'. τάξεως		»	140.

Τηροῦνται δὲ ὡς πρὸς ὅλους αὐτοὺς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ.3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου περὶ μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Τοῦ εἰρηνοδ. γραμματέως Γ'. τάξεως		δρ.	70
ὁμ. »	Δ'.	»	60.

§ ε'. *Ὑποδίκων φυλακαί.*

Τοῦ ἐν Ἀθήναις Α'. φυλακίτου		»	80
» »	δευτέρου	»	50
Τῆς ἐπιστάτιδος τῶν ὑποδίκων γυναικῶν		»	20
Ἑκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Λαμίᾳ, Χαλκίδι καὶ Σύρῳ φυλακιτῶν		»	70
ὁμ. τῶν ἐν Μεσολογγίῳ, Τριπόλει, Καλάμαις καὶ Σπάρτῃ		»	60
Ἑκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Λαμίᾳ καὶ Χαλκίδι δευτέρων φυλακιτῶν		»	50.

3. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

§ α'. *Διοικήσεις Ἐπαρχιῶν.*

Τοῦ Νομάρχου	κατὰ μῆνα	δρ.	480
» Γραμματέως Νομαρχίας		»	240
» ὑπογραμματέως		»	140
» Πρωτοκολλιστοῦ		»	70
» γραφέως		»	60
» Ἐπάρχου		»	240
» Γραμματέως Ἐπαρχείου		»	140
» Πρωτοκολλιστοῦ		»	70
» γραφέως		»	60.

§ β'. *Διοικητικὴ Ἀστυνομία.*

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας			480
» Γραμματέως			240
» Ὑπογραμματέως			140
» Γραφέως			70

Τοῦ Ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων	200
Ἑκάστου τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων	200
Τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου	100
Ὁμοίου τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς	100
» Γραφέως	70
Ἑκάστου τῶν βοηθῶν τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων	80
Τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος α'. τάξεως	70
Ὁμοίου β'. τάξεως	60.

§ γ'. *Φυλακαί.*

Ἑκάστου τῶν ἐπιστατῶν τῶν πολιτικῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν κατὰ μῆνα	80
Ὡσαύτως ὁμοίων φυλακῶν Τριπόλεως, Καλαμῶν, Λαμίας καὶ Ναυπλίας	60
Ὡσαύτως τῶν ὑποεπιστατῶν τῶν αὐτῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν	60
Τῶν ἐπιστατῶν τῶν ποινικῶν φυλακῶν Πύλου, Ῥίου, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος	80
» Βοηθῶν αὐτῶν	60
» Ἐπιστατριῶν τῶν γυναικείων φυλακῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος	50.

§ δ'. *Μαιευτικὸν κατάστημα.*

Τῆς ἐπιστατούσης μαίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις μαιευτικὸν κατάστημα	90.

§ ε'. *Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὑγειονομείων	320
» Ὑγειονόμου Πειραιῶς	240
» » Σύρου	240
» Γραμματέως τοῦ ὑγειονομείου Σύρου	140
» » Πειραιῶς	140
Ἑκάστου τῶν γραφέων αὐτόθι	100

» Βοηθῶν	70
» Ἀρχιφυλάκων	60
» Καπνιστῶν	60
» Φυλάκων	50
Τοῦ ὑγειονόμου Πατρῶν	140
» Γραμματέως αὐτόθι	110
» Ἀρχιφύλακος	60
» Φύλακος	50.

§ ς'. *Δενδροκομείων ἐν Ἀθήναις.*

Τοῦ Ἐφόρου τοῦ δενδροκομείου	180.

§ ζ'. *Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.*

Τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων	480
» Ὑποδιευθυντοῦ	320
» Ἐλεγκτοῦ	240
» Λογιστοῦ	240
» Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ταχυδρομείων	200
» Διεκπεραιωτοῦ	170
Τοῦ Βοηθοῦ Α'. τάξεως	120
» » Β'. »	70
Ἑκάστου τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν	200
Τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρ. Ναυπλίας	170
» » » Λαμίας καὶ Τριπόλεως.	140
Ἑκάστου τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν Σπάρτης, Καλαμῶν, Χαλκίδος καὶ Μεσολογγίου	100
Ὁμοίως Ἄργους, Ναυπάκτου, Κορίνθου, Αἰγίου, Πύργου Θηβῶν, Ἀμφίσσης, Λεβαδείας, Πύλου, Κυπαρισσίας, Ἀγρινίου, Καρπενησίου, Μεγάρων, Καλαβρύτων, Δημητσάνης καὶ Γυθείου	80
Νησίου, Ἀνδρούσης, Ἀλιφερίου, καὶ Ἀμφ. Ἄργους	» 60

Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ταχυδρομείου	»	250
» ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἰωαννίνοις	»	60
» Ὑποδιευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας		200
Τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰβραΐλᾳ καὶ Γαλατσίῳ	»	100
„ Ἐλεγκτοῦ Ταχυδρομείου ἐν Σύρῳ, Πειραιεῖ καὶ Πάτραις	»	120
„ Βοηθοῦ, ἐν Σύρῳ καὶ Πάτραις	»	60.

§ ή. *Δημόσιοι Ἀρχιτέκτονες.*

Τοῦ Ἀρχιτέκτονος Α'. τάξεως	»	240
ὁμ. Β'.	»	190.

4. Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

§ 1. *Κλῆρος.*

Τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Β. Ἐπιτρόπου	»	600
» » » » Α'. Γραμματέως	»	400
» » » » Β'. ὁμοίου	»	240
» » » » Α'. Γραφέως	»	120
» » » » Β'. »	»	90
» » » » Κλητῆρος	»	60
» Ἱεροκήρυκος	»	200
» Ἐφημερίου ἐν Μονάχῳ	»	200
» Νεοκόρου αὐτόθι	»	80.

§ 2. *Ἐκπαίδευσις ἐν γένει.*

Τοῦ Τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου	»	350

» Ἐκτάκτου ὁμ.	»	250
» Κλητῆρος	»	60
» Ἐφόρου τῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης	»	480
» Α'. Βιβλιοφύλακος	»	250
» Β'. ὁμ.	»	120
» τοῦ κλητῆρος	»	60
Τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων	»	400
» παρ' αὐτῷ γραφέως	»	70
» Διευθυντοῦ τοῦ Δημοδιδασκαλείου	»	400
» Γραφέως	»	90
» Λογιστοῦ	»	120
» Πρωτοβαθμίου Δημοδιδασκάλου	»	100.

5. *Τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.*

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς, διαιρούμεναι εἰς μισθούς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιμίσθια κανονίζονται διὰ τοῦ ἑπομένου πίνακος.

ΠΙΝΑΞ

Τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Βαθμοὶ	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας: Μισθός	Ἀποζημίωσις: Ἐνοικίων	Ἵππου	Διδακτικῶν Βιβλίων	Ἐπιμίσθιον	Μισθὸς κανονικῆς ἀδείας ἀποστατικὸς (μὴ ὑπερβαινούσης τοὺς ἓξ μῆνας	Μισθὸς τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων	Μισθὸς ὑποδίκων ἐν φυλακῇ	Παρατηρήσεις
Συνταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	460	90	20	20	"	210	120	120	Ἡ ἀποζημίωσις ἵππων χορηγεῖται εἰς τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ ἔχωσι τοιοῦτον καὶ πραγματικῶς ἔχοντας, λογιζομένων 10 ὀραχμῶν δι' ἕκαστον.
" Πεζικοῦ	460	90	20			210	120	120	
" Πυροβολικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
" Ἱππικοῦ	460	90	20		10	210	120	120	
" Μηχανικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
Γενικὸς ἀρχιατρὸς	460	90	10			210	120	120	Ἡ ἀποζημίωσις διδακτικῶν βιβλίων χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουσιν ὅπλον ἢ εἰς ὑπουργεῖον, ἢ εἰς στρατοδικεῖον ἢ εἰς στρατιωτικὴν σχολήν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας θέσιν ὑπασπιστοῦ ἢ διαγγελέως καὶ εἰς τοὺς διωρισμένους προσκαίρως
Ἀνώτερος ἐπιμελητὴς	460	90	10			210	120	120	
Ἀντισυνταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	380	70	10	20		170	100	100	
" Πεζικοῦ	380	70	10			170	100	100	
" Πυροβολικοῦ	380	70	10	20		170	100	100	
" Ἱππικοῦ	380	70	20		10	170	100	100	
" Μηχανικοῦ	380	70	10	20		170	100	100	
Ἀνώτερος ἀρχιατρὸς	380	70	10			170	100	100	εἰς εἰδικήν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.
Ἐπιμελητὴς	380	70	10			170	100	100	
Ταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	340	70	10	20		145	75	75	Τὸ ἐπιμίσθιον χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν ἐν ᾗ ἀνήκουσιν ὅπλῳ ἢ κλάδῳ· τὸ δὲ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τοῦ Ἱππικοῦ ὁριζόμενον ἐπιμίσθιον δίδεται εἰς αὐτούς, ὅταν κατέχωσιν ὁποιανδήποτε θέσιν, ἢ τὰ καθήκοντα ὑπογρεοῦσιν αὐτοὺς νὰ ἱππεύωσιν.
" Πεζικοῦ	340	70	10			145	75	75	
" Πυροβολικοῦ	340	70	10	20		145	75	75	
" Ἱππικοῦ	340	70	20		10	145	75	75	
" Μηχανικοῦ	340	70	10	20		145	75	75	
Ἀρχιατρὸς	340	70	10			145	75	75	
Ὑπεπιμελητὴς	340	70	10			145	75	75	
Λοχαγὸς Α'. τάξεως Γεν. ἐπιτελῶν	230	50	10	20		100	50	50	
" Παραθέσεων	230	50			20	100	50	50	
" Πεζικοῦ	230	50				100	50	50	
" Πυροβολικοῦ	230	50	10	20		100	50	50	
" Ζευγιτῶν	230	50	10			100	50	50	
" ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	230	50			20	100	50	50	
" Ἱππικοῦ	230	50	10		10	100	50	50	
" Μηχανικοῦ	230	50	10	20		100	50	50	
Ἐπιατρὸς Α'. τάξεως	230	50				100	50	50	
Ἐπικτηνιατρὸς	230	50	10			100	50	50	
Ἐπιφαρμακοποιὸς	230	50				100	50	50	
Ἐπικαταλυματίας	230	50				100	50	50	
Λοχαγὸς 2 τάξεως Γεν. ἐπιτελῶν	170	50	10	20		100	50	50	
" Παραθέσεων	170	50			20	100	50	50	

Φ 1334 Α

Φ 1335 Α

〃 Πεζικοῦ.	170	0				100	50	50
〃 Πυροβολικοῦ	170		10	20		100	50	50
〃 Ζευγιτῶν	170	5	10			100	50	50
〃 ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	170	50			20	100	50	50
〃 Μηχανικοῦ.	170	50	10	20		100	50	50
Ἐπιατρὸς 2 τάξεως.	170	50			20	100	50	50
Ἐπικτηνιατρὸς 〃	170	50	10		20	100	50	50
Ἐπιφαρμακοποιὸς »	170	50			20	100	50	50
Ἐπικαταλυματίας »	170	50			20	100	50	50
Ὑπολοχαγὸς Γεν. ἐπιτελῶν	130	30	10	20		60	30	30
〃 Πυροσβεστῶν.	130	30			20	60	30	30
〃 Πεζικοῦ	130	30				60	30	30
〃 Πυροβολικοῦ	130	30	10	20		60	30	30
〃 Ζευγιτῶν	130	30	10			60	30	30
〃 ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	130	30			20	60	30	30
〃 Ἱππικοῦ.	130	30	10		10	60	30	30
〃 Μηχανικοῦ	130	30		20		60	30	30
Ἱερεὺς 1 τάξεως	130	30				60	30	30
Ἰατρὸς »	130	30			40	60	30	30
Κτηνιατρὸς »	130	30	10		40	60	30	30
Φαρμακοποιὸς	130	30			40	60	30	30
Καταλυματίας	130	30			40	60	30	30
Ἀνθυπολοχαγὸς Πυροσβεστῶν	110	30			20	55	25	25
〃 Πεζικοῦ.	110	30				55	25	25
〃 Πυροβολικοῦ	110	30	10	20		55	25	25
〃 Ζευγιτῶν.	110	30	50			55	25	25

〃 ὑλικοῦ Πυρολικοῦ	110	30			20	55	25	25
〃 Ἱππικοῦ.	110	30	10		10	55	25	25
〃 Μηχανικοῦ.	110	30		20		55	25	25
Ἱερεὺς 2 τάξεως	110	30				55	25	25
Ἰατρὸς » »	110	30			20	55	25	25
Κτηνιατρὸς »	110	30	10		20	55	25	25
Φαρμακοποιὸς	110	30			20	55	25	25
Καταλυματίας	110	30			20	55	25	25
Ἀνθυπασπιστὴς Πυροσβεστῶν	80	20			10	40	20	20
〃 Πεζικοῦ.	80	20				40	20	20
〃 Πυροβολικοῦ	80	20		10		40	20	20
〃 Ζευγιτῶν	80	20			10	40	20	20
〃 ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ	80	20			10	40	20	20
〃 Ἱππικοῦ.	80	20			10	40	20	20
〃 Μηχανικοῦ	80	20		10		40	20	20
Ἀπόμαχοι 1 τάξεως: Ἰατρικῆς.	80	20			20	40	20	20
Κτηνιατρικῆς	80	20			20	40	20	20
Φαρμακοποιΐας	80	20			20	40	20	20
Στρατ. Οἰκονομίας.	80	20			20	40	20	20
Ἀπόμαχοι 2 τάξεως: Ἰατρικῆς	80	20				40	20	20
Κτηνιατρικῆς	80	20				40	20	20
Φαρμακοποιΐας	80	20				40	20	20
Στρατ. Οἰκονομίας	80	20				40	20	20
Ἐργοστασιάρχαι: Ἀρχιτεχ. 1 τάξεως	80	20			80	40	20	20
» 2 τάξεως	80	20			50	40	20	20

6. *Τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.*

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζονται ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων.

Βαθμοί	Ἀποδοχαὶ κατὰ μῆνα								Παρατηρήσεις
	Τοῦ τακτικοῦ Ναυτικοῦ						Εἰπάκτ.		
	Μισθὸς		Ἐπιμίσθια						
				Τράπεζα					
	Κατὰ ξηρὰν	Κατὰ θάλασσαν	Ἐνοίκιον	Μοιράρχων	Κυβερνητῶν	Ἐπιτελῶν	Μισθὸς	Ἐνοίκιον	
	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δ.	Δρ.	Δρ.	
Πλοίαρχος	440	520	100	410	310				Οἱ ἐπιστολεῖς ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς τῶν Κυβερνητῶν. Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι καὶ τὴν τροφοδοτικὴν τοῦ ναύτου μερίδα.
Ἀντιπλοίαρχος	360	424	90	.	210				
Ἀρχιατρὸς, Ἀρχιφροντιστὴς, Ἀρχιναυπηγὸς	360	392	90	.	.	50			
Πλωτάρχης	300	342	70	.	110	50	200	50	
Ἰατρὸς, Φροντιστὴς, Ναυπηγὸς	300	316	70	.	.	50			
Ὑποπλοίαρχος	190	222	50	.	90	50	100	40	
Ὑπιατρὸς, Ὑποφροντιστὴς, Ὑπεναυπηγὸς	190	206	50	.	.	50			
Ἀνθυποπλοίαρχος	130	150	30	.	70	50	80	40	
Ἀνθυπιατρὸς, Ἀνθυποφροντιστὴς, Ἀνθυποναυπηγὸς	130	140	30			50			
Δόκιμος	110	126	30	.	.	50			
Λογιστὴς	110	118	30			50			

Λιμενικοὶ ὑπάλληλοι.	Μηνιαῖος μισθὸς
Γραμματεὺς	140
Βοηθὸς Α'. τάξεως	120
» Β'. »	110
» Γ'. »	100

7. Τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

§ α'. *Ταμεῖα.*

Τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου	κατὰ μῆνα	480
» Ὑποταμίου Α'. τάξεως . . .	»	400
» ὁμοίως Β'. » . . .	»	320
» Α'. Γραμματέως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου	»	240
» Β'. »	»	190
» Α'. Γραφέως	»	120
» Β'. »	»	90
» Γ'. »	»	70
» Κλητῆρος Α'. τάξεως	»	70
» » Β'. »	»	60
» Ἐπαρχιακοῦ ταμίου Α'. τάξεως . .	»	280
» ὁμ. » Β'. τάξεως . .	»	220
» » » Γ'. » . . .	»	180
» Γραμματέως ταμείου Α'. τάξεως . .	»	150
» ὁμ. » Β'. » . . .	»	130
» » » Γ'. » . . .	»	120
» Γραφέως » Α'. » . . .	»	110
» » » Β'. » . . .	»	90
» » » Γ'. » . . .	»	70

§ β'. *Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι.*

Τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Α'. τάξεως	»	280
» » ὁμ. Β'. »	»	220
» » ὁμ. Γ'. »	»	180
» » » Δ'. »	»	140
» Γραμματέως ἐφορείας Α'. τάξεως . .	»	150
» » » Β'. » . . .	»	130
» » » Γ'. » . . .	»	120
» » » Δ'. » . . .	»	110
Τοῦ Πρωτοκολλίστου ἐφορείας Α'. τάξεως	»	110
» ὁμ. » Β'. » .	»	90
» ὁμ. » Γ'. » .	»	70
» Γραφέως » Α'. » .	»	80
» » » Β'. » .	»	70

§ γ'. *Τελωνεῖα.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων Α'. τάξεως .		400
» » » Β'. » . .	»	320

Τοῦ Τελώνου Α'. τάξεως .	»	350
» ὁμ. Β'. » . .	»	250
» ὁμ. Γ'. » . .	»	200
» Ἐλεγκτοῦ τελωνείου Α'. τάξεως	»	250
» ὁμ. » Β'. » . .	»	200
» ὁμ. » Γ'. » . .	»	160
5 Ὑπελεγκτοῦ	»	140
» Α'. Γραμματέως τελωνείου	»	150
» ὁμ. » Διαμετακομίσεως . .	»	150
» Β'. Γραμματέως τελωνείου	»	120
» » Διαμετακομίσεως . .	»	120
» Ἐπιστάτου Διαμετακομίσεως . . .	»	160
» Εἰσπράκτορος τελωνείου	»	110
» Ἀποθηκαρίου Διαμετακομίσεως . . .	»	110
» Ὑπαποθηκαρίου » ἐν Σύρῳ . .	»	90
» Γ'. καὶ Δ'. Γραμματέως	»	120
» Ὑπογραμματέως τελωνείου	»	80
» ὁμ. Διαμετακομίσεως .	»	80
» Ζυγιστοῦ	»	90
» Ὑποτελώνου Α'. τάξεως	»	160
» ὁμ. Β'. τάξεως	»	140
» » Γ'. τάξεως	»	120
» Τελωνιακοῦ Σταθμάρχου	»	100
Τοῦ Βοηθοῦ ὑποτελωνείου Α'. τάξεως κατὰ μῆνα	»	80
ἀρχιφύλακος Α'.	»	100
» Β'.	»	90
» Γ'.	»	80
Τελωνιακοῦ φύλακος Α'. τάξεως	»	60
» » Β'. »	»	50

§ δ'. *Σφραγιστήριον.*

Τοῦ ἐλεγκτοῦ	»	180
Ἐργοστασιάρχου	»	120
ἐργάτου	»	60.

§ ε'. *Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία.*

Τοῦ ἐργοστασιάρχου τοῦ Βασ. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου	»	180
» οἰκονόμου	»	170

» Στοιχειοθέτου	Α΄. τάξεως	» 100
» »	Β΄. »	» 85
» »	Γ΄. »	» 60
» Τυπωτοῦ	Α΄. » Τυπογραφείου	» 100
» »	Β΄. » » . .	» 75
» »	Α΄. » Λιθογραφείου	» 90
» »	Β΄. » » . .	» 75
» Βοηθοῦ	Α΄. » » . .	» 70
» »	Β΄. » » . .	» 60
Α΄. Λιθογράφου		» 160
» Β΄. »		» 60
» Στοιχειοχύτου		» 60
Στιλβωτοῦ		» 50.

§ ς΄. *Δασονομική ὑπηρεσία.*

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, κατὰ μῆνα . δρ.	320
» Γραμματέως τῆς ἐξεταστικῆς τῶν δασῶν ἐπιτροπῆς	» 240
Τοῦ Δασάρχου, κατὰ μῆνα	» 200
Τοῦ Δασονόμου	» 100
Δασοφύλακος	» 40.

§ ζ΄. *Ὀρυκτά.*

Τοῦ ὀρυκτολόγου	» 320
» Φύλακος Σμύριδος	» 50
» Ἐπισάτου τῆς διαχειρίσεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου	» 140
» Φύλακος	,, 50.

§ η΄. *Ἀλαταποθηκάριοι.*

Τοῦ Γενικοῦ ἁλαταποθηκαρίου Πειραιῶς .	» 150
Τῶν λοιπῶν τεσσάρων ὁμοίως	» 140
Τοῦ Μερικοῦ ἁλαταποθηκαρίου	» 80
» Ἐλεγκτοῦ ἁλικῆς	» 120.

Ἄρθρον 2. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν πρωτοδίκων καὶ τῶν παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελέων μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν αὐξάνει εἰς δραχ. 275, καὶ μετὰ ἑξαετῆ εἰς δραχ. 300.

Διπλάσιος ἀριθμὸς ἐτῶν δικηγορικῆς ὑπηρεσίας παρέχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὸν διοριζόμενον εἰς θέσιν πρωτοδίκου καὶ ἀντεισαγγελέως, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 § 2 τοῦ

περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, πρῶτον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας δὲν λογίζεται.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ, δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος κατὰ δραχμὰς 50 μέχρις 100 μετὰ πενταετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν.

Οἱ ἤδη συμπληρώσαντες τὴν πενταετίαν τῆς ὡς τακτικῶν καθηγητῶν ὑπηρεσίας των, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου συμπληρώσοντες αὐτὴν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας διάταξιν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει μισθὸν τμηματάρχου Α΄. τάξεως.

Ἄρθρ. 5. Τῶν τῆς Α΄. τάξεως ἡ πρωτοβαθμίων δημοδιδασκάλων ὁ μισθὸς δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἀνὰ πᾶσαν πενταετῆ μετὰ διαρκοῦς ζήλου ὑπηρεσίαν εἰς πρωτεύουσαν νομοῦ ἢ ἐπαρχίας ἀνὰ δραχ. 10 κατὰ μῆνα, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας ποσὸν εἰς δραχμὰς 140, ὅριον ἀνυπέρβλητον.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν διοριζόμενοι πρωτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι λαμβάνουσι προσέτι ἐνόσῳ ὑπηρετοῦσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ καὶ δραχ. δέκα κατὰ μῆνα ὡς ἐπιμίσθιον.

Ἄρθρ. 7. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Νομαρχιακῶν ἢ Ἐπαρχιακῶν δημοδιδασκάλων οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα συμπληρώσαντες ἤδη ἢ συμπληρώσοντες μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου τὴν πενταετίαν τῆς ὑπηρεσίας των, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν διάταξιν.

Ἄρθρ. 8. Ἐκτὸς τῶν κανονιζομένων μισθῶν καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακα αὐτῶν, χορηγοῦνται α) εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων, τοὺς φρουράρχους Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας, τοὺς διοικητὰς τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων λόγῳ ἐπιμισθίου διοικήσεως τὰ ἑξῆς·

Εἰς τοὺς συνταγματάρχας δραχμαὶ 60 κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ ταγματάρχας δραχμαὶ 40 κατὰ μῆνα.

β) Εἰς τοὺς λοχαγοὺς τοὺς ἀναπληροῦντας ἀξιωματικὸν ἀνώτερον, ἐπιμίσθιον δραχ. 40 κατὰ μῆνα.

γ) Εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς τοὺς ἀνα-

πληροῦντας λοχαγόν, ἐπιμίσθιον δραχμὰς 30 κατὰ μῆνα.

δ) Εἰς τοὺς Δοκίμους, τοὺς ἀναπληροῦντας ἀξιωματικοὺς τῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας, ἐπιμίσθιον δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

ε) Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ ταγματάρχας τοὺς διοικοῦντας σώματα, ἀποζημίωσις δευτέρου ἵππου ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲν λαμβάνωσιν αὐτὴν ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

ς) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν σωμάτων, μηνιαία χορηγία δρ. 40 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.

ζ) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς τῶν σωμάτων καὶ τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων, τοὺς ἐπὶ τῆς κοπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, μηνιαία χορηγία δραχ. 20 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.

η) Εἰς τοὺς ὑπασπιστὰς ἀρχηγῶν στρατευμάτων καὶ σωμάτων ἀποζημίωσις ἵππου, ἐὰν δὲν λαμβάνωσι τοιαύτην ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐνοικίου δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ κράτησιν, ἐλαττοῦται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ ὁσάκις οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἐνοικοῦσιν εἰς δημόσια κτίρια.

Ἄρθρ. 10. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1856 ὑπὸ στοιχ. ΤΞΗ'. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐπιτάκτους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐπιστάτης τῆς σμυρίδος Νάξου ἔχει μισθὸν Τμηματάρχου ά. ἢ β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 12. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονιζομένων διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους μισθῶν χορηγοῦνται·

α) Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τελωνείου Σύρου, ἤτοι,

1) Εἰς τὸν ἐπιστάτην, τὸν ἐλεγκτὴν, τὸν Α'. Γραμματέα τοῦ τελωνείου, καὶ τὸν Ἀποθηκάριον τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἑκάστῳ δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην ἐπιμίσθιον δραχ. 90 κατὰ μῆνα.

3) Εἰς τὸν Β'. Γραμματέα τοῦ τελωνείου ἐπιμίσθιον δραχ. 60 κατὰ μῆνα.

4) Εἰς ἕκαστον τῶν ὑπελεγκτῶν, τὸν Γ'. Γραμματέα τοῦ Τελωνείου, τὸν εἰσπράκτορα καὶ τὸν Α'. Γραμματέα τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἀνὰ δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

5) Εἰς ἕκαστον τῶν ζυγιστῶν καὶ τὸν ἀρχιφύλακα ἐπιμίσθιον ἀνὰ δρ. 20 κατὰ μῆνα.

6) Εἰς ἕκαστον Δασάρχην καὶ Δασονόμον λόγῳ ἱπποναμῆς ἀποζημίωσις δραχμῶν 30 κατὰ μῆνα. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιήσεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ δασάρχης ἢ ὁ δασονόμος διατηρεῖ ἵππον ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 13. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ'. νόμου αἱ ἀφορῶσαι τὴν προσκαίρων ἐπιχορήγησιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτῶν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ καταργοῦνται, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 14. Οἱ μισθοὶ τῶν μὴ κατονομαζομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μένουσιν οἱ αὐτοὶ καθὰ προσδιωρίσθησαν διὰ τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Β. διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους »

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας ἡ Βουλὴ θεωρήσασα ὡς κατεπείγον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 15000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ. Μιδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀντιρρήσεως; ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀναμαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπυρ. Κοπανίτσαν καὶ Θεόδ. Τσανετάκην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω· Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 15,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου.

Ἡ ἀνωτέρω πίστωσις θέλει καταταχθῆ ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον Ζ'. « ἐκκλησιαστικαὶ ἐξωτερικαὶ δαπάναι.»

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη εἶτα ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δρ. **920** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ταῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω ψηφοφορίας, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων **73**.

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τὸ ἴδιον καταδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἐννεακοσίων εἴκοσιν, ἀριθ. **920** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1859** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὸ κεφ. Γ'. ἄρθρ. 8.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Προέβη τελευταῖον ἡ Βουλὴ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης δύω βοηθῶν ά. τάξεως εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ψηφοφορίαις, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἰδίων ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων **72**.

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Θ. Τσαννετάκην καὶ Δ. Νάκον, τὸ ἴδιον καταδείξασα ἀποτέλεσμα· Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων προστίθενται δύω βοηθοὶ ά. τάξεως, ἕκαστος τῶν ὁποίων θέλει λαμβάνει τὸν διὰ τὴν θέσιν ταύτην κανονισμένον μισθόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον, κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **4** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψάθης,
Γ. Ν. Κατρής.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Τῆς 16 Μαΐου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Δ'. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῆς χωροφυλακῆς, τοὺς Γ. Μαδεμοχωρίτην, Ν. Λεώπουλον, Ἀναγν. Παπαθανασίου, Ν. Μοσχούλαν, Γ. Βελὴν καὶ Ν. Τσέλιον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. **200,000** διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Βουλευτηρίου, τοὺς Στ. Στεφανόπουλον, Χ. Τσαλαμιδᾶν, Μ. Μιχαλόπουλον, Γ. Ναύτην, Ν. Ματθαίου καὶ Γ. Γουλιμῆν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. **80,000** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** εἰδικοῦ προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, τοὺς Ν. Ἰατρὸν, Ἰω. Λορεντσιάδην, Ἰω. Ταταράκην, Κ. Τσούχλον, Χ. Σουμαρίπαν καὶ Στ. Δοκὸν καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως ἐκ δρ. **14880** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** εἰδικοῦ προϋπολ. τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τοὺς Α. Στεφάνου, Π. Κουντουριώτην, Φ. Φίλωνος, Π. Ψάθην, Εὐθ. Κανελόπουλον καὶ Δ. Στάϊκον.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ά) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. **600,000** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** προϋπολ. τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν· β') ὁμοίως δρ. **200,**

000 πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ βουλευτηρίου· γ') ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δρ. 408,297.72 διὰ τὸ ἔτος 1859 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δ') ἐπὶ τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῆς χωροφυλακῆς, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐκ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρετήρησεν ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λεπτομερῶς τοὺς λόγους, δι' οὓς αἰτεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 600,000 πρὸς ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μὴ ἔχουσα ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τῆς ζητουμένης πιστώσεως, ἀφοῦ ἀνάγκαι κοιναὶ ὑπαγορεύουσι τὸ μέτρον τοῦτο, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Φ. Φίλωνος, Πλ. Καραγιάννης,
Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος, Γ. Γουλιμῆς,
Γ. Χ. Μαλεμοχωρίτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εὐχαρίστως σπεύδει νὰ συμφήσῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 200,000 πρὸς ἀνέγερσιν βουλευτηρίου ὑποβληθὲν ἡμῖν νομοσχέδιον, καὶ νὰ εὐχηθῇ ὅπως τὸ κατάστημα τοῦ βουλευτηρίου, τοῦ τεμένους τούτου τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, περαιωθῇ ἐν τάχει.

Ἀθῆναι, τῇ 16 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπή,

Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Γ. Γουλιμῆς,
Ν. Ματθαίου, Μ. Μιχαλόπουλος,
Γ. Α. Ναύτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ πίναξ ὁ περιέχων τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς διὰ τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου ζητουμένης ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 408,297·72 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, διαιρούμενος καὶ ὑποδιαιρούμενος κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, περιορίζεται κυρίως εἰς τὰ ἑρεξῆς ἀντικείμενα· ἀ) περὶ δημοσίου ἀσφαλείας, ὑγείας καὶ οἰκονομίας· β) περὶ

λιμένων, γ) περὶ βοηθειῶν, καὶ δ) περὶ ἐξόδων κεκλεισμένων χρήσεων. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τρία πρῶτα, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέχει νὰ κάμῃ λόγον, γινώσκουσα καλῶς καὶ τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπερτίμησιν τῶν ἐνοικίων, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συσταθέντων ταχυδρομείων καταβαλλομένης δαπάνης, τεινούσης πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ δεδικαιολογημένον τοῦ ἐκ δραχ. 10,525 ποσοῦ, ὑπερβάλλοντος τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ τὸ ἐγκριθὲν ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας τῶν διὰ ἐργολαβίας ἀναδεχθέντων τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πεζῶν καὶ ἱππίων ταχυδρόμων, καὶ τῶν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ἐν τῇ πόλει Σπάρτῃ δημοσίου καταστήματος ἀπαιτουμένου ἐξόδου.

Τῶν φάρων τὸ ἐπωφελὲς καὶ σωτήριον οὐδεὶς νὰ διαμφισβητήσῃ δύναται, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα τὴν δαπάνην αὐτὴν λυσιτελεστάτην, εὔχεται ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ εἰς σύστασιν τοιούτων, ὅπου ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ χρησιμότης τὸ ἀπαιτεῖ.

Πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ὅπου ἡ φύσις δὲν διήνοιξεν ἀγκάλας πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ναυτιλλομένων, καταβάλλονται ἀδρὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κεφάλαια, ἵνα διὰ τῆς τέχνης ἀναπληρώσωσι τὴν φυσικὴν ταύτην τῶν λιμένων ἔλλειψιν. Πολλάκις δὲ τὸ ὁρμητικὸν τῆς ἐξαπίνης ἐφόδου τῶν κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας ἀντιμαχομένων στοιχείων καταστρέφει μὲν τὰ ἔργα πολλῶν ἐτῶν καὶ μηδενίζει τὴν δι' αὐτὰ γενομένην δαπάνην, ὑποχωρεῖ ὅμως ἐπὶ τέλους ὑποκύπτον εἰς τὴν ἀκαταμάχητον τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν καὶ εἰς τὴν καρτερίαν καὶ ἐπιμονὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ κινδυνεύων ὑπὸ τρικυμίας, ἄσυλον εὑρίσκων τὸ δημιουργηθὲν ὁρμητήριον, διασώζεται ἐν αὐτῷ ἀπορεύγων τὸν παντελῆ ὄλεθρόν του.

Αἱ σκέψεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς οὐδὲν ἄλλο ὑπεμφαίνουσιν, ἢ τὴν ἀνάγκην οὐχὶ μόνον τῆς καθάρσεως τῶν ἐχόντων χρείαν καθαρισμοῦ λιμένων τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τὴν κατασκευὴν τοιούτων ὅπου ὑπάρχει ἔφικτὴ καὶ μᾶλλον ἐπείγουσα. Ὁρμωμένη δὲ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἐμψυχώσεως τῆς δεινῶς παθούσης ἐπὶ πολλὰ ἔτη ναυτιλίας μας καὶ τῆς εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου, συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν περὶ κατασκευῆς λιμένων μέριμναν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν χρηματικῶν τοῦ δημο-

σίου πόρων, καὶ γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπιψήφισιν παρὰ τῆς Βουλῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Θ. Τσαννετάκης,	Κ. Δ. Βλάμης,
Ἐμ. Ἀντίπας,	Π. Δ. Καμπάνης,
Γ. Μαδεμοχωρίτης,	Γ. Γουλιμῆς,

Ὁ Εἰσηγητὴς Π. Ψ ά θ η ς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοὺς λόγους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν νομοσχέδιον, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν προεξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, θεωρεῖ δικαιότατον καὶ εὐλογώτατον νὰ παραδεχθῇ καὶ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἐφ' ᾧ καὶ συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης,	Ν. Θ. Λειψοῦλος,
Ν. Δ. Μοσχούλας,	Γ. Κ. Βελῆς,
Ν. Τσέλιος,	Α. Παπαθανασίου.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ διαρκείας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, προθυμουμένη νὰ διευκολύνῃ τὰς δίκας καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μεταναστευόντων Ὀθωμανῶν, ἐγκατέστησε, τὴν 26 Ἰουνίου 1836 μικτὴν ἐπιτροπήν, ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν συγκειμένην, ἥτις νὰ δικάσῃ πάσας τὰς μεταξὺ ὑπηκόων τῶν δύω ἐπικρατειῶν μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀναφυείσας ἢ ἀναφυησομένας πραγματικὰς ἢ προσωπικὰς δίκας, τὰς πηγαζούσας ἐκ πωλήσεως ἀκινήτων. Αἱ δι' αὐτῆς τοῖς Ὀθωμανοῖς παρεχόμεναι ἐγγυήσεις ἦσαν ὅτι εἶχον ἐν τῷ Δικαστηρίῳ μέλη ἔμπειρα τοῦ Ὀθωμανικοῦ δικαίου, καὶ ὅτι ἀπηλλάττοντο τῶν δικαστικῶν τύπων τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς δικονομίας. ὧν ἡ ἄγνοια ἠδύνατο νὰ τοὺς βλάψῃ· διὸ καὶ ὁ νόμος ἀπηγόρευσε τὴν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικατάστασιν διὰ πληρεξουσίων ἐκ τῆς τάξεως τῶν δικηγόρων (ἄρθρ. 9).

Διὰ δὲ διατάγματος τῆς 27 Αὐγούστου 1838 τὸ δικαίωμα

τοῦ εἰσάγειν δίκας εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν παρετάθη μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1839, καὶ ἐξετάθη ἡ δικαιοδοσία αὐτῆς καὶ ἐπὶ δικῶν μεταξὺ Ἑλλήνων μόνον, ἂν ἐπήγαζον ἐκ πωλήσεως Ὀθωμανικῶν κτημάτων.

Καὶ ἤδη μὲν ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέτεινε τὴν ὕπαρξίν της πολὺ ἐπέκεινα τοῦ χρόνου, δι' ὃν ἐπὶ τῆς συστάσεώς της ὑπετίθετο ὅτι ἐγκατέστη, καὶ πολυετὴς πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ταχύτης τῆς τῶν δικῶν διεξαγωγῆς οὐδόλως ἦν, ὡς ἠλπίζετο, ἓν τῶν προτερημάτων τοῦ ἐκτάκτου τούτου δικαστηρίου.

Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς διεκωλύθη ἔτι μᾶλλον μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1843 ἐπελθοῦσαν διάλυσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διότι, κατὰ τὸν νόμον, εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγόμενος, ἦν πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν περιπτώσει διχοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ ἐπιδιαιτητής· ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἔμεινεν ἄνευ ἐπιδιαιτητοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ σπουδαῖαι ὑποθέσεις μέχρι τῆς περιόδου τῆς διχοψηφίας ἀφικνούμεναι, προσέκοπτον καὶ δὲν προέβαινον περαιτέρω, καὶ κατὰ καιροὺς ἡ Ὀθωμανικὴ Πρεσβεία ἀντέστη εἰς τινας ἀποπείρας γενομένας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ διορίσῃ αὐτὴ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

Οὕτω τὸ ἔκτακτον τοῦτο δικαστήριον ἐξακολουθεῖ ὑπάρχον μὲν, ὀλίγα δὲ πράττον πρὸ εἰκοσιτριῶν ὅλων ἐτῶν· διὸ καὶ ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῶσι τέλος ὅρια εἰς τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ, ὡς τοῦτο γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἵνα μὴ, τῆς καταργήσεως γινομένης διὰ μιᾶς, κινδυνεύσωσι τῶν διαδίκων συμφέροντα, τίθεται προθεσμία δύο ἐτῶν καὶ ἡμίσεως, ἐφ' ὧν αἱ πλεῖσται τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν δύνανται νὰ ἐξαντληθῶσιν, ἢ καὶ πᾶσαι, ὅταν μάλιστα παραπερμφθῶσιν ἀμέσως εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων δίκαι, δι' ἃς οὐδεὶς λόγος ἐκδικάσεως ἐνώπιον ἐξαιρετικῆς ἐπιτροπῆς ὑπάρχει, καὶ διαγραφῶσι βαθμηδὸν καὶ πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγκαταλειφθεῖσαι δίκαι, ὧν ὑπάρχουσι πάμπολλαι.

Τὸ νομοσχέδιον κανονίζει συγχρόνως καὶ τὰ περὶ ἐκλογῆς τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ εἰς τρόπον παρέχοντα πᾶσαν ἐγγύησιν καὶ τοῖς Ὀθωμανοῖς διαδίκοις, καὶ προσέτι αἴρει τὸ ὑπὸ τῆς πείρας ἀποδειχθὲν ὡς ἓν τῶν σπουδαίων προσκομμάτων πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δικῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπον τὴν εἰς αὐτὴν παράστασιν δικηγόρων.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ νόμος, οὗ τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν συνιστῶ

εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως μὴ παραταθῇ καὶ ἐπὶ ἕτερον ἔτος ματαίως ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ δὲν θέλει διαρκέσει ἐπέκεινα τῶν δύω καὶ ἡμίσεως ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεώς της ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον αὐτῆς δίκαι, μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 16—23 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ἐποίων ἐξακολουθεῖ ἡ περαιτέρω διεξαγωγὴ καὶ ἐκδίκασις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐὰν ἐκ συμφώνου τὸ ζητήσωσιν οἱ διάδικοι παραιτούμενοι παντὸς δικαιώματος μελλούσης παρεμβάσεως ἢ ἀναγωγῆς κατὰ τρίτου·

α) Αἱ ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς διαφοραὶ αἱ μὴ περατωθεῖσαι ἤδη ὁριστικῶς διὰ συμβιβασμοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως, καθ' ἃς οὐδεὶς οὔτε τῶν κυρίων διαδίκων οὔτε τῶν τυχὸν παρεμβαινόντων εἶναι Ὀθωμανός.

β) Αἱ διαφοραὶ καθ' ἃς, ἂν καὶ ὑπῆρχε πρότερον διάδικος Ὀθωμανός, βραδύτερον ὅμως τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἢ ἡ ὑποχρέωσις περιῆλθεν ὁπωσδήποτε εἰς μὴ Ὀθωμανόν, ἀναλαβόντα ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὴν δίκην.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ μή, ἀφαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐὰν, παρελθόντος ἑνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς γραφῶσιν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ δελτίον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτεθῶσιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, οἱ

διάδικοι, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν πληρεξούσιοι, δὲν ἐμφανίζωνται πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐκφώνησιν αὐτῶν, ἢ ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἢ οἱ πληρεξούσιοι τούτων, ἢ καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ἐμφανιζόμενος, δὲν συζητῶσιν αὐτὰς, καὶ οἱ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως προτεινόμενοι λόγοι δὲν γενῶσι δεκτοὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 4. Περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμφανίσεως ἢ μὴ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῶν λόγων τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως εἰς ὑστέραν συνεδρίασιν, γίνεται πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων εἴτε δικηγόρων παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις, εἴτε μή, προσηκόντως διωρισμένων διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συντάσσει περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 6. Εἰς περίπτωσιν διχοψηφίας, αἱ διαφέρουσαι γνῶμαι καταχωρίζονται διακεκριμένως εἰς πρακτικὰ, καὶ εἰδοποιεῖται αὐθημερὸν, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ὁ ἐπιδιαιτητής. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγουσι κατὰ πλειονοψηφίαν, ἄπαξ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν διχοψηφίας, ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, πρῶτον καὶ δεύτερον ἐπιδιαιτητήν· ὅταν δὲ ἐλλείψῃ ἑκάτερος τούτων, τὸν ἀναπληροῦσι δι' ἑτέρου.

Ἐὰν δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συμφωνήσωσι πρὸς ἐκλογὴν τινὸς τῶν ἐπιδιαιτητῶν, ἐκλέγεται οὗτος, συνεννοήσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανικῆς πρεσβείας.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὑπόκειται εἰς ἐξαίρεσιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ νομίμου κωλύσεως τοῦ πρώτου ἐπιδιαιτητοῦ, καλεῖται ὁ δεύτερος· κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου καὶ τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἕτεραν ἐπιδιαιτητήν. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται, προσέτι, ν' ἀποφαίνηται, κατὰ πλειονοψηφίαν, περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν κωλύσεων.

Ἄρθρ. 9. Περὶ τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των εἰς τὴν περὶ τῆς ὑπὸ τῶν διαδίκων προταθείσης ἐξαι-

ρέσεως τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ συζήτησιν, ὡς καὶ περὶ τῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκλογῆς τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, συντάσσεται ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 10. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς ἀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήσωσι τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἤ, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 8, ἀφ' ἧς ἐκλέξωσι συμπληρωματικὸν ἐπιδιαιτητὴν, συνέρχονται μετ' αὐτοῦ πρὸς διάσκεψιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀφοῦ ἐν τῷ συμβουλίῳ ἐκθέσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν, ἀποπειρῶνται μετὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ συμβιβάσωσι τὰ μέρη· μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ ἄρχεται ἡ διάσκεψις ἐν τῷ συμβουλίῳ, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς δίδει τελευταῖος τὴν ψῆφόν του, δὲν δύναται ὅμως νὰ προτείνῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν. Ἡ ψῆφος τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἀποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν, καθ' ἣν γίνεται ἡ ἀπόφασις, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρ. 11. Εἰς χαρτόσημον τάξεως τετάρτης κλάσεως, ἤτοι δύω δραχμῶν, ὑπόκεινται αἱ πρ δικαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 12. Εἰς χαρτόσημον τάξεως πέμπτης κλάσεως, ἤτοι τριῶν δραχμῶν, ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 13. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 περὶ μικτῆς ἐπιτροπῆς νόμου γινομένη πρᾶξις, ἡ ὁρίζουσα τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων καὶ διατάττουσα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐναγόντος καὶ τῶν συνημμένων ἐγγράφων, θέλει γράφεσθαι, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προσέθηκε δὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε βεβαίως νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοσοῦτον βραδέως ἓν νομοσχέδιον σπουδαῖον καὶ ἐκτεταμένον, ἀλλ' ἐννοεῖ καὶ ἡ Βουλὴ ὅτι δὲν ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν ἡ ἔγκαιρος τῶν νομοσχεδίων ὑποβολὴ καὶ μάλιστα νομοσχεδίου, οἷον τὸ πρακείμενον. Ἠδύνατο ἐπομένως νὰ τὸ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον, ἀλλ' ἐπειδὴ τότε ἤθελε παραταθῆ ἓν ἔτος ἀκόμη ἡ ζωὴ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπροτίμησε νὰ τὸ εἰσάξῃ ἤδη καὶ νὰ παρακαλέσῃ μάλιστα τὴν Βουλὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ ὅσον τάχιον.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διδομένη δίδραχμος ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἐνόρκους διὰ τὴν ἡμερούσιον ζωοτροφίαν των, ἣν ἀρκοῦσα κατὰ τὰς ὑφισταμένας τὸ 1834 κοινωνικὰς ἀνάγκας, ἃς ὁ νομοθέτης εἶχε τότε ὑπ' ὄψιν του. Ἀλλὰ σήμερον, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα, καὶ ἕνεκα τούτου πολλοὶ τῶν ἐνόρκων προτιμοῦν νὰ ὑποκύψουν μᾶλλον εἰς τὰς συνεπείας τοῦ νόμου, ἢ ν' ἀπομακρυνθοῦν τῆς κατοικίας των πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὁρκωτικῶν των καθηκόντων.

Ἀπὸ πολλοῦ λοιπὸν χρόνου ὄχι μόνον οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τοῦ κράτους, ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν κατάστασιν ταύτην, παρέστησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων, ἀλλὰ καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ, καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἐξέφερον τοιαύτην εὐχὴν, ἥτις ἄλλως εὗρεν ἠχὼ καὶ ἐντὸς τούτου τοῦ περιβόλου.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως σπεύδουσα νὰ θεραπεύσῃ, συνέταξε τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ αὐξάνεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐνόρκων κατὰ δύω δραχμὰς καθ' ἡμέραν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κατὰ θάλασσαν πορείας ἐξισοῦνται πρὸς τὰ τῆς ξηρᾶς.

Κατὰ διαταγὴν δὲ τῆς Α. Μ. ὑποβάλλων αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, συνιστῶ θερμῶς τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ παραδοχήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ μετὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Α. Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς·

«Ὅστις τῶν ἐνόρκων ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αἰτῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας, ἀνὰ δραχμὰς τέσσαρας τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου ἐὰν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἄφιξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριόμετρον τῆς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πορείας ἡμίσειαν δραχμήν.

Ἄρθρον Β'. Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 15,000, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1859 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἄρθρου 2 (ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων) τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκόμη τις ἐπομένως τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐποίησε λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεράσισε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἔκθεσιν τῆς καταζάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις. Ἐν τούτοις ἡ ἀπόρασις αὐτὴ τῆς Βουλῆς δὲν ἐξετελέσθη, ἐνῷ δὲν ὑπολείπονται ἡμῖν ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἡμέραι ζωῆς, ἡ δὲ ἐλαχίστη βραδύτης θέλει ὑπὸ πάντων θεωρηθῇ ὡς μία πρόρασις ἵνα μὴ φθάσωμεν πώποτε εἰς ἓν ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει τέλος πάντων νὰ προβῇ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόφασιν καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τοῦ ἑτέρου ζητήματος τῶν 600,000 δρ. τὰς ὁποίας ὁ μακαρίτης Τοσίτσας ἀφῆκε διὰ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ πολυτεχνικοῦ καταστήματος, καθ' ὅσον τὸ κληροδότημα αὐτὸ σχετίζεται πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ἐκτελεσταί, ἡ δὲ Κ. Τοσίτσα μὴ οὖσα ἡ φυσικὴ κληρονόμος τοῦ συζύγου της, ἔχει τὰ ἴσα μετὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Τοσίτσα καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν

600,000 δρ. καὶ νὰ στερῆται οὕτω τὸ δημόσιον τρία ἤδη ἔτη τῶν τόκων τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, ἀναπαυόμενον εἰς ὑποσχέσεις τῆς Κ. Τοσίτσα.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι καὶ προχθὲς συζητηθὲν τὸ προκείμενον ζήτημα διῃρέθη εἰς δύω, εἰς τὸ ζήτημα δηλ. τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα καθυστερουμένων, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἔδοσε τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη δικηγορικοῦ συμβουλίου, καὶ δεύτερον εἰς τὸ ζήτημα τῶν 600,000 δρ. τὰς ὁποίας ὁ μακαρίτης Τοσίτσας ἀφῆκεν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον, μὴ ὄντες ἡμεῖς ἁρμόδιοι ν' ἀποφασίσωμεν, ὡρίσθη νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ὅσον ἄνευ αὐτοῦ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς τόκους, νομίζει ὅτι τὸ δημόσιον καὶ οἱ ἀνήλικες δύνανται πάντοτε νὰ ζητήσωσι τόκους ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ χρέος κατέστη ἀπαιτητόν.

Ἐνταῦθα καὶ ἄλλων πολλῶν ζητούντων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου, ἄλλων δὲ προτεινόντων ν' ἀναβληθῇ εἰς ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις, ἡ Βουλὴ συνεφώνησε μετὰ τῆς δευτέρας γνώμης, ἀναβαλοῦσα τὴν συζήτησιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Παρελθόν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μεταξᾶν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλομεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν Ὑμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου, τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν γηραιὸν ἀντιστράτηγον κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, τοῦ ὁποίου αἱ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας παντοῖαι καὶ μακραὶ ἐκδουλεύσεις εἰσὶ γνωσταὶ εἰς τὸ πανελλήνιον, καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸν λόγον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1859.

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργοί,
Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1859.

ΟΘΩΝ. Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται σύνταξις χρηματικὴ ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων ἀριθ. 1,200 κατὰ μῆνα εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ σύνταξις αὕτη θέλει συμψηφίζεσθαι μὲ τὰς ἀποδοχάς, τὰς ὁποίας ὁ ἀντιστράτηγος Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἀπολαμβάνει ἤδη, ὡς καὶ μὲ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως δημοσίων καθηκόντων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ θεωρήσασα ὡς κατεπεῖγον τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων νομοσχέδιον, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Σοφιανὸν καὶ Π. Κανελόπουλον συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Δημήτριος Τσάκρης . . . .
Κωνστ. Θεοδώρου . . . . N	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Γεώργιος Σκοῦφος . . . .
Γ. Ν. Καΐρης	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .
Ἀντών. Καμπάνης . . . . N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . . .

Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . N
Φίλων Φίλωνος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . . N
Α. Π. Πετροπουλάκης . . N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Ι. Γιολδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .
Ἀνδρέας Λύγερινός	Α. Μαυραειδὴς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Δορεντσιάδης	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Α. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας . . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .

Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Γεώργιος Ναύτης	
Νικόλαος Πιεράκος		Ἀν. Ῥενουάρδος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Στ. Καπετανάκης		Παναγιώτης Ψάθης	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Ἀντ. Ἁρμάος	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Νικόλαος Μοσχούλας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ν. Πανουριᾶς		Δημήτριος Στάϊκος	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Βασίλειος Κριεζῆς	N
Κωνσταντῖνος Βλάμης	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Δημήτριος Βουδούρης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Π. Πατρινός		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Γ. Μπάστας		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Γ. Νικολάου		Λ. Μάντσαρης	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου ἐπρότεινέ τις ν' αὐξηθῇ ἡ ἡμερουσία ἀποζημίωσις εἰς δρ. 6 ἀντὶ 4 διὰ τοὺς μακρόθεν προσερχομένους ἐνόρκους.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ δικάζωνται οἱ κατηγορούμενοι ἀπὸ δικαστὰς πολίτας, καὶ οὐχὶ ἀπὸ δικαστὰς πληρονομένους, ἡ δὲ προτεινομένη αὔξησις καθίστησι τὴν θέσιν τοῦ ἐνόρκου θέσιν πρωτοδίκου, ἐνῷ τέσσαραι δραχμαὶ τὴν ἡμέραν ἀρκοῦσιν εἰς ἀποζημίωσιν τῶν δαπανῶν τοῦ ἐνόρκου.

Περιορίσαντος δὲ ἄλλου τὴν αὔξησιν εἰς 5 δρ. ἀντὶ 6· προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ καταστήσωμεν προσιτὴν τὴν θέσιν τοῦ ἐνόρκου εἰς πολίτας οὐχὶ τῆς τελευταίας τάξεως καὶ ἐντελῶς ἀγραμμάτους, ὀφείλομεν νὰ προσδιορίσωμεν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, διότι μ' ὅσην καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι δύναται νὰ ζήσῃ φειδωλίαν ὁ ἔνορκος, ποτὲ βέβαια δὲν θέλουσι τῷ ἀρκέσει τέσσαρες δρ. τὴν ἡμέραν εἰς ἐνοίκιον καὶ διατροφήν του. Ἡ θέσις

τοῦ ἐνόρκου εἶναι σοβαρὰ, διότι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς συνειδήσεώς του ἀπόκειται ἡ ζωὴ τοῦ κατηγορουμένου συμπολίτου του, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον ν' ἀπονείμωμεν αὐτῷ ἀνάλογον τῶν δαπανῶν του ἀποζημίωσιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις ἔνορκος ἀπαιτεῖται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν κτηματικὴν καὶ ἑπομένως ὑποτίθεται ὅτι δὲν στερεῖται περιουσίας ὥστε νὰ ἐλπίζῃ εἰς μόνην τὴν τοῦ δημοσίου ἀποζημίωσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐὰν διὰ τῆς αὐξήσεως καταστήσωμεν προσοδοφόρον τὴν θέσιν τοῦ ἐνόρκου, θέλομεν ἀνοίξει τὰς θύρας εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ζητεῖ ν' ἀποφύγωμεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς. Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένην ἀποζημίωσιν.

Μετά τινα δὲ μικρὰν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνόρκου εἰς δρ. 5 ἀντὶ 4. Ἀλλὰ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ὁ προεδρεύων ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτησιν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπυρίδ. Κοπανίτσαν καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἀνωτέρω πρότασιν διὰ ψήφων 57 κατὰ 11, ἀρνηθέντων 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων ἀπὸ 4 εἰς 5 δραχ. πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Νικόλαος Ἰατρός	O
Κωνστ. Θεοδώρου	O	Γεώργιος Σκοῦφος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Π. Καμπάνης		Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Γ. Ν. Καίρης		Σταῦρος Βλάχος	N
Ἀντ. Καμπάνης		Ἠλίας Καραγιάννης	
Δημήτριος Τσόκρης	O	Σωτήριος Στράτος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	ἀρν.	Δημήτριος Νάκος	O

Φίλων Φίλωνος . . . . . Ο	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ο
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . Ο
Π. Τανταρίας.	Γ. Πανοπιρτόπουλος . . ἀρν.
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . Ο	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν
Θ. Τσαννετάκης . . . . Ο	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . Ο
Γεώργιος Κονδύλης . . . Ο	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ο
Α. Παπαθανασίου . . . . Ο	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . Ν	Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ο	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . Ο	Ν. Δεϊόπουλος . . . . . Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . Ν	Γ. Γιατράκος . . . . . Ο
Γ. Γιολδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ο
Ν. Γρανίτσας	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ο
Γ. Βελῆς	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ο
Γ. Σιρπάνος . . . . . Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ο	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Αὐσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδῆς . . . . . Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεράλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ο	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης Ο
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ο	Γ. Γουλιμῆς . . . . .
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης	Παναγιώτης Παπατσώνης . Ο
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . . Ο	Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ο
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ο
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ο	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτῆς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ο
Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . . Ο
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ο	Ν. Καναβός. . . . .
Ἰωάν. Μπαλάφας . . . . Ο	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . .	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης. . .
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . Ο
Ἀνδρέας Σοριανός . . . . Ο	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ο

Στ. Καπετανάκης . . . . Ο	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . .
Χ. Χριστόπουλος . . . . Ο	Παναγ. Ψάθης . . . . . Ο
Π. Κανελλόπουλος . . . Ο	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ο
Νικόλαος Μοσχούλης . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Ν. Πανουργιᾶς	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς. . . . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . Ο
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ο	Δημ. Στάϊκος . . . . . Ο
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ο
Π. Καλαμογδάρτης.	Κυριάκος Δουζίνας . . . Ο
Π. Πατρινός	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν	Παντολ. Καντουριώτης . . Ο
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . Ο
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . Ο	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Ἠλίας Καράπαυλος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γεώργιος Μπάστας.	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰωάν. Σκαβέντσος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ο
Γ. Νικολάου . . . . . Ο	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ. . . . ἀρν.
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ο	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ο
Κωνστ. Πλατύς	Ἀντ. Μάντσαρης . . . . .
Γεώργιος Ναύτης	

Δεκτῶν εἶτα γενομένων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Π. Κανελλοπούλου καὶ Α. Σοφιανοῦ, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 79, ἀρνηθέντων 2. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. Α. Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς·

« Ὅστις τῶν ὁρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αἰτῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας, ἀνὰ δραχμὰς τέσσα-

ρας τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἄριξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριόμετρον τῆς κατ' ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πορείας ἡμίσειαν δραχμήν.

Ἄρθρ. Β'. Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. δεκαπέντε χιλιάδων, ἀρ. **15,000**, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους **1859** ἐπὶ τοῦ Κεφ. Δ'. ἄρθρ. **2** (ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων) τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων, καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λάντος	Θεόδωρος Γρίβας . . .
Κωνστ. Θεοδώρου . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Π. Ταναρίας . . . . . N
Π. Καμπάνης	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N
Γ. Καΐρης	Θ. Τσαννετάκης . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Γεώργιος Κονδύλης . . . N
Δημήτριος Τσόκρης . . . N	Α. Παπαθανασίου . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Σταμάτιος Μήτσας . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἀνδρ. Ζέρβας . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γ. Γιολδάσης . . . . . N
Σταῦρος Βλάχος	Ν. Γρανίτσας . . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Γ. Βελλῆς . . . . . N
Σωτήριος Στράτος	Γ. Σιρπάνος . . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . .

Ἀνδρέας Δύγερινός	Α. Μαυρειδῆς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκης . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . .
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Δουκεντσιάδης	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . .	Σ. Παράτσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς . . .	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Κανακός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . N
Γ. Πανοπιρτόπουλος, ἀρνεῖται	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Γ. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ν. Κοπανίτσας . . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Α. Χ. Λάντος . . . . .
Ν. Λεώπουλος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Σ. Γιατράκος . . . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Χ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος, ἀρνεῖται	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰωάν. Σκαλέντσος . . . N

Γ. Νικολάου	N	Βασίλειος Κριεζλής	N
Μιχαὴλ Σολωμός	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Κωνστ. Πλατύς		Δημήτριος Βουδούρης	N
Γεώργιος Ναύτης		Παντολέων Κουντουριώτης	N
Ἀν. Ρενουάρδος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Παναγιώτης Ψάθης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀντώνιος Ἀρμάος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημ. Πολυχρονόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Α. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Στάϊκος	N		

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

Τῆς 18 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν, ἐκτὸς τοῦ σ'. μὴ συμπληρωθέντος, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μεταξᾶν τοὺς Α. Δανόπουλον, Εὐθ. Κανελλόπουλον, Σ. Μήτσαν, Α. Π. Χ. Ἀναργύρου, Δ. Τσόκρην καὶ Στ. Δοκόν· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τοῦ ἀ, β' καὶ σ' τοὺς Φ. Φίλωνος, Α. Καλαγερόπουλον, Γ. Ναύτην καὶ Α. Παπαδημητριάδην.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως γηπέδου εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χωρίον πρὸς κατασκευὴν ἀγορᾶς ἐδωδίμων. Ἔχουσι δ' οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου τῆς 26 Μαΐου 1835 ἐπιτρέπει τὴν παραχώρησιν γηπέδων καὶ γαιῶν, ἄνευ

πληρωμῆς χρεωλυσίου, εἰς τοὺς δήμους, τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν αὐτῶν ἀνάγκην, διὰ νεκροταφεῖα, ἐκκλησίας, οἰκήματα μετὰ κήπων τῶν ἐφημερίων, σχολεῖα μετὰ κήπων, δημόσια καταστήματα, ἤτοι δρόμους, ὑδραγωγεῖα, φρέατα, φυταλιὰς κτλ. Περὶ γηπέδων ὅμως χρησίμων εἰς ἀνέγερσιν ἀγορῶν ἐδωδίμων ὁ νόμος οὗτος δὲν προεῖδεν, ἐνῷ ἡ ἀνάγκη αὐτῶν δὲν εἶναι ὑποδεεστέρα πολλῶν ἄλλων ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας προέθετο νὰ θεραπεύσῃ.

Τοιαῦται ἀγοραὶ, ἀναγκαιοῦνται εἰς τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων, καθιστῶσιν εὔκολον τὴν ἐπὶ τῶν ἐδωδίμων ἀστυνομίαν, καὶ συντελοῦσι μεγάλως εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν πολλοὶ δῆμοι ἠσθάνθησαν, καὶ ἐζητήσαντο τὰ πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα γήπεδα, τινὲς μάλιστα καὶ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἀνέγερσιν δαπάνην ἐψηφίσαντο, ἀλλ' αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ προσπάθειαί των ἀπέβησαν μάταιαι, διότι ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ τὰς αἰτήσεις των καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὰ ζητηθέντα γήπεδα.

Εἰς δὲ τὴν πόλιν Πειραιῶς προσδιωρίσθη μὲν διὰ τοῦ σχεδίου αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη διὰ Β. διατάγματος, τὸ πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῆς ἀγορᾶς ἀναγκαῖον γήπεδον περὶ τὰ ἔπακρα τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους, ἐκ πήχεων 2572 50/00. ἄλλαι ὅμως μεταγενέστεραι πράξεις ἐματαίωσαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς, ὡς ἐκ τῶν κατωτέρω ἀποδεικνύεται.

Διὰ τῆς ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1836 διακηρύξεώς της ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, ἐκθέσασα εἰς δημοπρασίαν ἐκποίησεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Β. διατάγματος, τὸ ὁποῖον αὐτή τε καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν προσκάλεσαν, τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τοῦ πρώτου τετραγώνου τῆς πόλεως, συμπεριέλαβεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ τὴν δι' ἀγορὰν προσδιωρισμένην ἐπιφάνειαν, διαιρεθεῖσαν εἰς 80 ἐργαστηρόπεδα καὶ εἰς δρομίσκον, διαχωρίζοντα εἰς δύο ταῦτα, ἐξ ὧν ἐπωλήθησαν 39, περιέχοντα πήχεις τετραγωνικοὺς 953:12|00, εἰς τιμὰς ὑπερόγκους. Πολὺ μετὰ τὴν ἐκποίησιν ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἐξέθεσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ γενόμενον εἰς τὸν δῆμον ἀδίκημα, καὶ ἐζήτησατο τὴν θεραπείαν, ὑποσχόμενος τὴν σύστασιν καλῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἀτρεῶν κτιρίων, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐπιγνοῦσα τὸ λάθος, ἐσκέφθη μὲν σπουδαίως περὶ τῆς θεραπείας, δὲν προέβη ὅμως εἰς ὁριστικήν τινα ἀπόφασιν.

Ἐν τούτοις οἱ τῶν ἐκποιηθέντων ἐργαστηροπέδων ἀγορασταί, προβλέποντες τὰς μελλούσας δυσκολίας εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διὰ δημοτικὴν ἀνάγκην προσδιωρισμένων γηπέδων, ἔσπευσαν οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἀγορᾶς, δέκα δὲ τούτων ἀνήγειρον εὐτελεῖς τινας οἰκοδομάς, ὧν αἱ μὲν κατέρρευσαν ἤδη, ἄλλαι δὲ εἰσὶν ἑτοιμόρροποι, καὶ ὀλίγιστοι εὑρίσκονται εἰς μετρίαν κατάστασιν.

Ἡ ἔκτασις τῶν ἐκποιηθέντων 39 ἐργαστηροπέδων περιέχει, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, πήχεις τετραγωνικοὺς 953 12/00, τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς περίπου 45,000. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον δρ. 1006:40 ἐπλήρωσαν οἱ ἑπτὰ ἐκ τῶν ἀγοραστῶν, ἐνῶ οἱ λοιποὶ τριάκοντα καθυστεροῦν τὸ ὅλον.

Ἕνεκα τῶν ἐκτεθέντων λόγων ὁ δῆμος Πειραιῶς, στερούμενος ἀγορᾶς τῶν ἐδωδίμων, καὶ χαλεπῶς φέρων τὴν διὰ τῶν ἀκύρων παραπηγμάτων ἀσχημίαν καὶ ἀκαθαρσίαν τῆς πλατείας Θεωνος, ἀπαύστως ἐξαιτεῖται τὴν παραχώρησιν τῆς εἰς ἀγορὰν προσδιωρισμένης ἐπιφανείας, ἐπικαλούμενος πρὸς τοῦτο τοὺς ὅρους τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

Διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ περὶ συστάσεως ἀγορῶν ἀνάγκαι τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων τοῦ Βασιλείου ἐν γένει, καὶ διὰ νὰ ἐξομαλυνθῶσιν ἰδίως τὰ προσκόμματα, τὰ ὁποῖα ἀπαντᾷ ἡ σύστασις καλῆς ἀγορᾶς εἰς Πειραιᾶ. καὶ ἡ ἐν αὐτῇ τῶν ἀναγκαίων πωλητηρίων οἰκοδόμησις, ἐνεκρίθη ἡ σύνταξις νομοσχεδίου πρὸς τὸν προκείμενον σκοπόν, περιοριζόμενον εἰς δύο τινα ἄρθρα.

Διὰ τοῦ πρώτου παραχωρεῖται εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κωμόπολιν τοῦ Βασιλείου δωρεὰν τὸ ἀναγκαῖον γηπέδον ἐκ τῶν τυχὸν ἐν αὐταῖς ὑπαρχόντων ἀδιαθέτων μὲν διαθεσίμων δὲ ἐθνικῶν γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν λιθοκτίστου ἀγορᾶς ἐδωδίμων. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσι ν' ἀνεγείρωσι τοιαύτας οἰκοδομάς, ἐπεφυλάχθη κατὰ τὸ εἰκὸς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ὅρος τῆς προθεσμίας ἐθεωρήθη ἀναγκαῖος ὡς μέσον προτρεπτικὸν καὶ ἀσφαλιστικὸν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ, ἐφ' ᾧ γίνεται ἡ παραχώρησις.

Ὁλόκληρον τὸ 2 ἄρθρον ἀφορᾷ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Πειραιῶς· διὰ τούτου παραχωρεῖται εἰς τὸν δῆμον ὁλοσχερὲς τὸ ἐκ πήχεων τετραγωνικῶν 2572 50/00 προσδιωρισμένον ἐν τῷ σχεδίῳ αὐτοῦ γήπεδον· καὶ τὸ μὲν ἀδιάθετον μέρος αὐτοῦ ἐκ πήχεων 1619 38/00, ἀπαρτίζον τὰ 41 ἐργαστηρόπεδα καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ δρομίσκον, μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, διὰ δὲ τὰ προεκποιηθέντα 39 ἐργαστηρόπεδα ἐκ πήχεων 953 12/00 ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὁ δῆμος ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀγοραστάς, ἀποδιδομένων αὐτῷ τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων, ἀπέναντι τοῦ τιμήματος καὶ τῶν πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἀπαιτήσεων τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ συμψηφισθῶσι πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ προεκτεθέντα ἐργαστηρόπεδα ἤθελον προσληφθῇ λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης δι' ἐκτιμήσεως, ἤτον ἐνδεχόμενον ἡ ἐκτίμησις ν' ἀπορέρῃ ποσὸν μικρότερον τοῦ τιμήματος, ἀνθ' οὗ ἠγοράσθησαν, καὶ νὰ γεννηθῇ ζήτημα ἂν τὸ δημόσιον ἢ ὁ δῆμος δύνανται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀγοραστῶν τὴν ἀπότισιν τοῦ ὑπολοίπου, διὰ ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου ἐγένετο ἡ ἐξήγησις, ὅτι ἐὰν μετὰ τὸν συμψηφισμὸν προκύψῃ ὑπόλοιπον χρέους, οἱ ἀγορασταὶ μένουσι ἀκαταζήτητοι δι' αὐτό.

Ὑπὸ τοιαύτας βάσεις συνετάχθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Μαΐου 1859.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Α. Παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κωμόπολιν τοῦ Βασιλείου γήπεδον πρὸς ἀνέγερσιν λιθοκτίστου ἀγορᾶς ἐδωδίμων, ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς ἀδιαθέτων καὶ διαθεσίμων ἐθνικῶν γηπέδων.

Β'. Ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ γηπέδου, ὡς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ δῆμοι ν' ἀνεγείρωσι τοιαύτας οἰκοδομάς, προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ σχεδίου

αὐτῆς προσδιωρισμένου δι' ἀγορὰν τεμαχίου, κειμένου περὶ τὰ δυτικὰ ἔπακρα τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους καὶ περιέχοντος ἐπιφάνειαν 2572 καὶ 50|00 βασιλικῶν τετραγωνικῶν πήχεων, μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου οἱ ἀδιάθετοι 1619 38|00, ἀπαρτίζοντες τὰ τεσσαράκοντα ἓν ἀδιάθετα γήπεδα, ἐκ πήχεων 24 498/000 ἕκαστον, καὶ τὸν διαχωρίζοντα τὴν ἀγορὰν δρομίσκον.

Τὸ τίμημα τῶν λοιπῶν ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς λόγῳ δημοσίου ἀνάγκης προσληφθησομένων 953 12|00 τετραγωνικῶν βασιλικῶν πήχεων, εἰς ἰδιώτας παραχωρηθέντων, ὡς καὶ τὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου Πειραιῶς.

Τὸ δημόσιον ἀποδίδει εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς τὰ μέχρι ταῦδε ἐκ τῶν προκειμένων ἐκποιήσεων συνηγμένα χρήματα, καὶ παραχωρεῖ εἰς αὐτὸν, πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων, τὰς κατὰ τῶν ἀγοραστῶν ἀπαιτήσεις του. Μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦτον, ἐὰν ὑπάρξῃ τυχὸν ὑπόλοιπον χρέους πρὸς τὸ δημόσιον τῶν ἀγοραστῶν, μένουσιν οὗτοι ἀκαταζήτητοι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπίσης ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 62,400 πρὸς ἀνέγερσιν στρατώνων τῶν πυροσβεστῶν, ὡς καὶ τῆς νέας Κορίνθου κλπ. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἀνέγερσις τῶν Βουλευτικῶν καταστημάτων, ἐφ' ἧς ἄλλοτε ἔκειτο θέσεως τὸ ἀποτερρωθὲν Βουλευτήριον, ἀπήτησε τὴν κατεδάφισιν τοῦ στρατῶνος τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ. Ἐδέησεν ἐπομένως ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐνοικιασθῇ κατάστημά τι πρὸς χρῆσιν προσωρινοῦ στρατῶνος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ν' ἀγορασθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν οἰκόπεδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ ἐγερθῇ νέος στρατών· πρὸς τοῦτο δ' ἐζητήσαμεν καὶ ἐλάβομεν εἰδικὴν πίστωσιν 60,000 δραχμῶν, αἵτινες ὅμως δὲν ἀρκοῦσι, καθότι ἐξ αὐτῶν 25,136 ἐδαπανήθησαν εἰς ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαιοῦντος οἰκοπέδου, 5,210 εἰς ἐνοίκια τῆς ὡς προσωρινοῦ στρατῶνος χρησιμευούσης οἰκίας καὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Πλαπούτα καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀνέγερσιν διαφόρων παραπηγμάτων, μένουσι δὲ διαθέσιμοι 29,654 δραχμαὶ, ἐνῷ ἡ ἀνέγερσις τοῦ στρατῶνος θέλει ἀπαιτήσει ποσὸν 58,280 δραχμῶν, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται 28,626 δραχμαί.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ ὡς ἀνωτέρω δαπανηθέντα θέλομεν πληρώσει καὶ 25 δραχμῶν κατὰ μῆνα ἐνοίκιον διὰ τὸ παρακείμενον τοῖς ἀνεγερθεῖσι παραπήγμασιν οἰκόπεδον τῆς Κυρίας Σωμάκη, ἐπὶ τοῦ ὁποίου γυμνάζεται ὁ λόχος τῶν πυροσβεστῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον τὰ θεμέλια τοῦ στρατῶνος ν' ἀπαιτήσωσι πλειότερον βάθος ἀπὸ τὸ ὑπολογισθὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσωμεν συμπληρωτικὴν πίστωσιν 32,000 δραχμῶν.

Πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων εἰς νέαν Κόρινθον εἴχομεν ζητήσει εἰδικὴν πίστωσιν ἐκ 30,000 δραχμῶν· ἐδαπανήθησαν δὲ μέχρι ταῦδε 10,360, ὥστε μένει διαθέσιμον ποσὸν 19,640 δραχμῶν, ἐνῷ πρόκειται νὰ ἐγείρωμεν στρατῶνα τοῦ πεζικοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποίου θέλει ἀπαιτήσει, κατὰ τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, δαπάνην ἐκ δραχμῶν 43,800· πρόκειται δὲ εἰσέτι νὰ κατασκευάσωμεν πρόσθετα δωμάτια εἰς τὰ ἐν Κορίνθῳ προσωρινὰ καταστήματα διὰ δαπάνης 5,010 δραχμῶν ὡς ἔγγιστα. Ἑπομένως ζητοῦμεν καὶ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐκ δραχμῶν 30,000.

Κατὰ τὴν γέφυραν Τατάνης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου ἐθεωρήθη τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ὅπως χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγερθῇ στρατών, ὁ δὲ συνταχθεὶς προϋπολογισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 6,400, ἐφ' ὧν ζητοῦμεν ἐπίσης τὴν ἀναγκαίαν εἰδικὴν πίστωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1859.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1859.

ΟΘΩΝ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΤΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. Ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξήκοντα δύω χιλιάδων, ἀριθμ. 62,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. Στ'. ἄρθρ. 3. «Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν» τοῦ διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθ. 2. Χορηγεῖται ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχ. ἓξ χιλιάδων τετρακοσίων, ἀριθ. 6,400, δι' οἰκοδομὴν στρατῶνος παρὰ τὴν γέφυραν Ταταρνης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. ΚΒ'. «Ἐνέγερσις στρατώνων» τοῦ αὐτοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μεταξᾶν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχμῶν 1,200 εἰς τὸν διάσημον τῆς Ἑλλάδος ἀντιστράτηγον κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, ὅπερ ἡ Βασιλικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, εὗρεν ἐν τοῖς τμήμασι πληρεστάτην ἀποδοχήν.

Ἡ πρόνοια αὕτη τῆς Βασιλικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀμοιβῆς τῶν περιλειπομένων λειψάνων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, καὶ ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη πληρέστατα τὴν ἐθνικὴν ταύτην μέριμναν, θέλει ἀποδείξει διὰ τῆς ὁμοψήφου παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὅτι ἐκτιμᾷ τὰς μεγάλας καὶ πολυειδεῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Θρόνου ἐκδουλεύσεις τοῦ γηραιοῦ ἀντιστρατήγου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Τσάκρης, Στ. Δοκὸς,
Στ. Μήτσης, Α. Π. Χ. Ἀναργύρου.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος.

Α. Σ. Δανόπουλος, εἰσηγητής.»

Ὡσαύτως ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 14,880, ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ζητουμένη πίστωσις τῶν δραχμῶν 14,880 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ νεωστὶ συσταθέντος προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔχει καλῶς, διότι ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν περὶ αὐτοῦ κυρωθέντα νόμον. Ἡ δὲ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει κἀμμίαν ἀντίρρησιν νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος ἡμῖν νομοσχεδίου, καὶ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ μηνιαία δαπάνη τῶν δραχμῶν 100 διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας, ἑνὸς τοιούτου τμήματος τοῦ ὑπουργείου, εἶναι ὑπέρογκος καὶ πιστεύει ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς θέλει περιορίσει αὐτὴν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀθήνησι, τῇ 18 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. Α. Κουντουριώτης, Φ. Φίλωνος,
Π. Ψάθης, Δ. Νάκος,
Λουκᾶς Στέφανος.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς Κυλλήνην, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ ὅρμος τῆς Κυλλήνης οὔτε ἀσφαλὴς εἶναι, οὔτε ἀρκούντως εὔθετος πρὸς ὑποδοχὴν πλοίων· ὡς ἐκ τούτου ἀποβαίνει δύσκολος καὶ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἐπικίνδυνος ἡ προσόρμισις πλοίων ἐν τῷ εἰρημένῳ λιμένι, μολονότι διὰ τὴν ἐπίκαιρον θέσιν του διατελεῖ ὁ μνησθεὶς ὅρμος ἡ κυριωτέρα ἀποβάθρα, ὅθεν ἐξάγονται τὰ προϊόντα τῶν μεγαλειτέρων καὶ μᾶλλον προσοδοφόρων δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, ἤτοι τῶν δήμων Ἤλιδος, Βουπρασίων, Ἡγνείων καὶ Μυρτουντίων. Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου αἰσθανόμενοι οὐσιωδῶς τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλοῦς λιμένος, ὅστις ἤθελε χρησιμεύσει πρὸς τὴν εὐκολον τῶν προϊόντων των ἐξαγωγὴν, ἐπεκαλοῦντο πρὸ πολλοῦ τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ συνέπειαν διέταξα τὸν προϊστάμενον τῆς διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος νὰ μεταβῇ ἐπὶ τοῦ τόπου, νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐφικτὸν τῆς κατασκευῆς προκυμαίας ἐν τῷ μνησθέντι ὅρμῳ, καὶ συντάξας νὰ μοὶ ὑποβάλῃ τὸ ἀναγκαῖον διάγραμμα καὶ προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. Τούτου γενομένου, εἶπετο ν' ἀκούσω τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων διὰ τὴν

ἐπιβολὴν εἰδικῆς φορολογίας, ἥτις παρηκολούθησε συνήθως τὴν κατασκευὴν ὁμοίων ἔργων καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς ἐπικρατείας, διότι τὸ δημόσιον ταμεῖον δὲν ἐράνη μέχρι τοῦ νῦν ἐπαρκές καὶ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ὁμοίων ἔργων. Ἅπαντα δὲ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν εἰρημένων δήμων παρεδέχθησαν εὐχαρίστως τὴν εἰδικὴν ταύτην φορολογίαν, ἀναλογιζόμενα τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς κατασκευῆς ἀσφαλοῦς λιμένος.

Συντάξας ἑπομένως τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, καὶ λαβὼν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος, τὸ ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας εἰς τὸν ὅρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων, ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαγομένων, ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων διὰ τῶν διαφόρων ὅρμων τῶν δήμων Ἠλιδος, Βουπρασίων, Ηγνειῶν καὶ Μυρτουντίων οἱ ἑξῆς φόροι·

α) Τρεῖς δραχμαὶ ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἑνετικῶν λιτρῶν σαφίδος ἐξαγομένης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένης.

β) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρμους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων **1** τοῖς 0|0 κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βάσιν εἰς ἕκαστον ἐμπόρευμα ἐπιβαλλόμενον τέλος θέλει ὁρισθῆ ἐν δασμολογίῳ διὰ Β. διατάγματος.

γ) Ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων, δέκα λεπτὰ κατὰ τόνον διὰ πᾶσαν προσόρμισιν.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται παρὰ τῶν πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ **1** τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ. Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Ἄρθρον 3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μυρτουντίων νὰ δανεισθῇ, φυλαττομένων τῶν κειμένων διατυπώσεων, παρ' οὗ τινος νομίσει συμφερώτερον τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐπιτρέπει ἐπ' αὐτοῦ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἑνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τεσσάρων ἄλλων, ἕκαστον τῶν ὁποίων θέλει ἐκλεχθῆ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν ἀνωτέρω δήμων. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν θέλει προεδρεύει τὸ διορισθησόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέλος, θέλουν κανονισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ ἀ. ἄρθρῳ προσδιοριζομένων φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς γενησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελῆ περαίωσιν τοῦ ἔργου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπίσης ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν. Ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Αἱ περὶ τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας διαπραγματεύσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς εἰσὶν ἤδη ἐν τῷ περαιοῦσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ ὑπογράφεται τὸ σχέδιον τῆς συνομολογηθησομένης ἐπὶ τούτῳ συνθήκης.

Ἄλλαι δὲ, ἀρξάμεναι ἀπὸ πολλοῦ καὶ οὐκ ὀλίγον προχωρήσασαι μέχρι τοῦδε ἐνέργεισι τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι παραγάγει ἐντὸς ὀλίγου τὴν καὶ μετ' ἄλλων ξένων Κυβερνήσεων ἢ ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν συνομολόγησιν συμβάσεων, δυνάμει τῶν

ὁποίων θέλει ἐνωθῆ ἡ Ἑλλὰς καὶ δι᾽ ἑτέρων τηλεγραφικῶν γραμμῶν μετὰ διαφόρων μερῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μετὰ μικρὸν λήγει ἡ ἐνεστῶσα Βουλευτικὴ σύνοδος, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὸν νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς αὐτῆς αἱ καταρτισθησόμεναι συνθῆκαι ἢ συμβάσεις, ἵνα ζητηθῆ ἐπ᾽ αὐτῶν ἡ συγκατάθεσις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὔλογον νὰ στερηθῆ τὸ ἔθνος τῶν ὠφελημάτων τῆς κατὰ τὸ μέχρι τῆς προσεχοῦς συνόδου χρονικὸν διάστημα τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, ἀφοῦ ἡ τοσοῦτον ἀναγκαία καὶ ἐπιθυμητὴ πραγματοποίησις αὐτῆς δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ καὶ πρὸ τούτου, χωρὶς ν᾽ ἀναδεχθῆ τὸ ἔθνος ἀπέναντι τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ἢ τῶν ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν ὑποχρέωσίν τινα, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῶν Βουλῶν, διὰ ταῦτα συνετάχθη καὶ, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Ὑμῶν νομοσχέδιον, δι᾽ οὗ, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, δύνανται νὰ προσδιορίζωνται τὰ διεθνῆ τηλεγραφικὰ τέλη, διὰ Β. διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει μεταποιεῖσθαι εἰς νομοσχέδιον καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων κατὰ τὴν προσεχῆ Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Μαΐου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ᾽ αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 18 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν δύνανται νὰ προσδιορίζωνται τὰ διεθνῆ τηλεγραφικὰ τέλη διὰ Βασ. διατάγματος, τὸ ὁποῖον ὅμως μεταποιούμενον εἰς νομοσχέδιον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἐντὸς τῆς προσεχοῦς συνόδου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ᾽ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ὡσαύτως ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τῆς ἐν τῷ στρατῷ θητείας ἐπὶ 3 ἔτη, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Πρὸς τελειοποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τοὺς ὀργανισμοὺς ἄλλων ἐθνῶν, συνετάχθη καὶ, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Ὑμῶν τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ θητεία ἐλαττοῦται καθ᾽ ἓν ἔτος, καὶ ἐπομένως τὸ βάρος τῶν πρὸς στρατείαν καλουμένων καθίσταται ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀνετώτερον. Συγχρόνως δὲ καθιεροῦται τὸ σύστημα τῆς ἐφεδρείας, δι᾽ οὗ διατηροῦνται χρήσιμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος οἱ ὄχι δι᾽ ὀλίγων ἐξόδων καὶ κόπων στρατιωτικῶς γυμνασθέντες, δυνάμενοι ν᾽ ἀνακληθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἐπομένως μὴ ἀφαιρούμενοι ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐργασιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαΐου 1859.

Οἱ Ὑπουργοί,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν,
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῆ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθ. 1. Ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἐλαττοῦται εἰς τρία ἔτη.

Ἄρθ. 2. Ἡ ἐλάττωσις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας, τοὺς συμπληρώσοντας τὸν τριετίαν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἢ καὶ πρίν, καθ᾽ ὅσον ὁ ὡρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ συμπληροῦται διὰ νέων καταταξέων.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαταστά-

του ὑποχρέωσιν ἀναλαβόντες ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὴν τετραετῆ θητείαν των.

Ἄρθ. 3. Οἱ μόνον τριετίαν ὑπηρετήσαντες μεταβαίνουσιν εἰς τριετῆ ἐφεδρείαν, τῆς ὁποίας διαρκούσης, καλοῦνται ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα.

Ἄρθ. 4. Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1862, ὅτε κατὰ πρῶτον καταρτίζεται πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ ἀνδρῶν, ὀφείλουσιν ἀνακαλούμενοι, νὰ ἐπανέρχωνται, εἰς τὰ ὅπλα ἅπαντες οἱ ἕως τότε ἐξυπηρετήσαντες, καθότον δὲν ὑπερέβησαν τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς. θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους »

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπανέλθει ἐπὶ ζητήματος, ἐξ οὗ διωμολόγησεν ὅτι παραιτεῖται, ἐὰν δὲν ἐγίνετο περὶ τούτου λόγος ἐντὸς τοῦ ἑτέρου περιβόλου καὶ γερουσιασταί τινες δὲν ἐξέφραζον ἰδέας ἐναντίας τοῦ νόμου καὶ τοῦ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Β. διατάγματος. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τὸ περὶ κρητικῶν γραμματίων, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, διότι εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον ἔγκειται ἡ ἐθνικὴ πίστις, ἀφορᾷ δὲ καὶ τὸ ἐνεστώς, διότι εἰς αὐτὸ ἐνυπάρχει ἡ δημοσία πίστις. Ὁ περὶ κρητικῶν γραμματίων νόμος, ἀνέφαρον ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἔχει τὴν πρώτην πηγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου, ἀλλ' ἡ πηγὴ τοῦ νόμου τούτου ἀπορρέει ἐκ μιᾶς ὁμοφώνου ἐθνικῆς ἀποφάσεως, ἀνακηρυχθείσης κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ἀγῶνος ἡμέρας, καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἱερωτέρα ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων. Ἡ ἐθνικὴ αὕτη ἀπόφασις ἔλεγεν· « ὅσαι ἐπαρχίαι λάβουν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ κοινοῦ πολέμου, καὶ ἂν δυστυχῶς δὲν ἐλευθερωθῶσι ποτέ, ὡς καὶ ἐπέτρωτο νὰ συμβῇ, θέλουν μετέχει τῶν αὐτῶν μὲ τοὺς ἄλλους δικαιωμάτων καὶ ἂν μία γωνία τοῦ πατρικοῦ ἐδάφους σωθῇ ». Ἐκ τοῦ συνθήματος λοιπὸν τούτου καὶ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα κοινοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἠγέρθη ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ πᾶσα καὶ ἐζώσθη τὰ ὅπλα ὡς εἷς ὁπλίτης. Ἐὰν δὲ ἐπαρχίαι τινὲς τῆς Ἠπείρου καὶ Θράκης, ἂν τὰ Ψαρὰ, ἡ Σάμος, αἱ Κυδωνίαι, ἡ Χίος, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ἡγίασε τὸν ἀγῶνα, ἐὰν ἡ Κρήτη αὐτὴ, ἥτις ἐδόθη ἴσως εἰς ἀνταλλαγμα ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, δὲν ἀπησχόλουν τὴν τουρκικὴν στρατιάν, τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει ὅτι εἶναι

ζήτημα ἂν ἐπρολάμβανε νὰ καταβάλῃ τὸν τύραννον ἡ Ἑλλάς. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων λοιπὸν τούτων πηγάζει ὁ περὶ κρητικῶν γραμματίων νόμος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848. Ὁ νόμος δὲ οὗτος ὥρισεν α) ὅτι εἰς τοὺς ἀποικίσαντας καὶ λαβόντας γαίας ἐν Ἑλλάδι Κρῆτας θέλουσι παραχωρηθῆ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, καὶ β') ὅτι εἰς τοὺς μεταναστεύσαντας ἤδη θέλουσι δοθῆ 30—50 στρέμματα ἐθνικῆς γῆς. Μετὰ τὸν νόμον τοῦτον ἔρχεται κατόπιν τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον εἰσήγαγε καὶ ἔμελλε νὰ ἐκτελέσῃ τὸν νόμον, καὶ δι' ἐγκυκλίου του ὑπ' ἀριθ. 22,018 τῆς 10 Νοεμβρίου 1848 διαιρεῖ εἰς δύω κυρίως τάξεις τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν· α) εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀποικίσαντας Κρῆτας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλεγεν ὅτι θέλουσι δοθῆ οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ β') εἰς τοὺς ἀκολούθως μεταναστεύσαντας, πρὸς οὓς ὥριζεν ὅτι θέλουν δοθῆ 30 – 50 στρέμματα. Ἐπέρχεται μετὰ ταῦτα τὸ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου Β. διάταγμα, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον ἐπικυροῖ τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ θέτει προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ παρουσιασθῶσιν οἱ ἀδελφοὶ Κρῆτες εἰς τὴν δημοτικὴν, τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρχὴν, ἵνα πιστοποιήσωσι τὴν ταυτότητά των· ὁρίζει δὲ συγχρόνως νὰ συστήσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξελέγξῃ τὸ γνήσιον τῶν πιστοποιητικῶν τούτων. Τὸ διάταγμα τοῦτο εἶναι συνυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ μακαρίτου Γεωργαντᾶ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Βάλβη, γνωστοῦ ἐπὶ νομομαθείᾳ, καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ διάταγμα δὲν ἐξεδόθη σύμφωνα μὲ τὸν νόμον. Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσῃ, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἴσως ἰδέα ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὁρμᾶται ἀπὸ συμφέρον, κηρύττει δημοσίᾳ, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, δὲν ἀπαιτεῖ νὰ ἔχῃ ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τῶν συμφερόντων του. Τὸ κατ' αὐτὸν προσέφυγεν ἤδη εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἱερωτέρα ἄγκυρα, ἐφ' ἧς δύνανται νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ πολίτου. Ἐν τούτοις ἂν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδοθεισῶν ἐγκυκλίων θέλει ἴδει ὅτι ὅλοι οἱ ὑπουργοί, εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, μιᾷ φωνῇ ἀνεκήρυξαν ὅτι τὰ κρητικὰ γραμμάτια πρέπει νὰ πραγματοποιηθῶσι καὶ νὰ μὴ ἀναβάλληται πλέον ἡ ἐκτέλεσις των. Τοῦτο λέγει ἡ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1850 ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου, συνιστῶσα τὴν ἄφευκτον πραγματοποίησιν τῶν γραμματίων. Τὸ 20 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καθιεροῖ ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν

αὐτοῦ· τὸ δὲ 28 ἄρθρον προσθέτει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων διατάγματα, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των. Ἂν δὲ ὁ Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ ἀναστείλῃ ἐκτέλεσιν νόμου, πόσῳ μᾶλλον εἶναι ἀσύγγνωστον νὰ ἀναστέλλῃ τὸν νόμον εἰς ὑπουργός, καὶ τοῦτο δι' ἁπλῆς ἐγκυκλίου; Δέχεται ἡ Βουλὴ αἱ πεποιθήσεις τῶν ὑπουργῶν ν' ἀποφασίζωσι περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν νόμων; Δέχεται νὰ ὁρίζωσι τὴν ἀναστολὴν νόμου, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1856 ἀνεγνωρίσθη παρ' ὅλων τῶν ὑπουργῶν καὶ στηρίζεται εἰς δικαιώματα καὶ θυσίας; Ἂν ἡ Βουλὴ δέχηται τοῦτο, ἂς τὸ εἰπῇ καὶ δὲν ἔχει τίποτε νὰ παρατηρήσῃ. Μετὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς ταὐτότητος τῶν προσώπων καὶ τὴν γενομένην ἐξέλεγξιν αὐτῶν ἐστάλη ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων καθ' ὅλον τὸ κράτος, ὅπως ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας καὶ ἐξακριβωθῇ ἂν κανὲν ὄνομα παρελείφθη ἢ καὶ ἐτέθη κακῶς ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ ἀφοῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἔρευναν ἡ Κυβέρνησις ἐξησφαλίσθη περὶ τῆς ἀληθείας, ἐξέδωκε τὰ γραμμάτια. Ἑτέρα δέ τις ἐγκύκλιος τῆς 3 Ἰουλίου 1851 ἐπελθοῦσα, ἔλεγε καὶ αὐτὴ, ὅτι μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον τὸ δίκαιον τῶν Κρητῶν, προσκαλοῦμεν τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν πραγματοποίησίν των. Ἐπὶ τέλους ἔλαβον τὰ γραμμάτια οἱ Κρῆτες, ἀλλὰ ποῦ μὲν ῥαδιουργούμενοι ὑπὸ ὑπαλλήλων, ποῦ δὲ ἀπαντῶντες ἀντίστασιν ὑπὸ τῶν γεωργῶν, ἀπηύδησαν ζητοῦντες τὴν πραγματοποίησιν, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐπώλησαν τὰ γραμμάτιά των, ἐφ' ᾧ ἐξεδόθη νέα ἐγκύκλιος ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Κ. Χρηστίδου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 3,513 τῆς 25 Ἰανουαρίου 1852, δι' ἧς ἀπηγορεύετο ἡ πώλησις τῶν κρητικῶν γραμματίων. Τοιαῦται ἐπανειλημμέναι ἐγκύκλιοι ἐξεδίδοντο μέχρι τοῦ 1854, ὅτε ἐξεδόθη διάταγμα, διαιροῦν τὰς γαίας εἰς ἀρίστης, μεσαίας καὶ ἐσχάτης ποιότητος καὶ ὁρίζει νὰ πραγματοποιῶνται τὰ γραμμάτια διὰ παραχωρήσεως γαιῶν τῆς μεσαίας ποιότητος, ὁ δὲ τότε ὑπουργὸς δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπέβαλεν ὅτι δὲν ἁρμόζει ποσῶς εἰς τὸ δημόσιον νὰ ἀναιρῇ τὰς ἐπισήμους αὐτοῦ ἀποράσεις. Ἀλλ' εἰς τὸν περίβολον τῆς Γερουσίας εἶπον τινὲς, ἰδίως δὲ ὁ γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης, ὅτι διὰ τῆς παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας ἐν Μαντινείᾳ ἀφιερέθησαν αἱ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἀνήκουσαι γαῖαι. Πῶς εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο ἀφοῦ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι δὲν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς Κρῆτας αἱ διὰ νόμου δεδομέναι εἰς τοὺς γεωργοὺς γαῖαι; Ἀλλ' ὅσαι εἶχον

ληφθῇ ἐναντίον τοῦ νόμου, ὅσαι κατεκρατοῦντο κακῶς, ἔπρεπε βεβαίως νὰ τοῖς ἀφαιρεθῶσι καὶ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως. Ὁ Κ. Παλαμίδης ὑπουργὸς ὢν τὸ 1851 λέγει διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 50,981 τῆς 5 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγκυκλίου του, ὅτι πᾶσα ἀναβολὴ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν κρητικῶν γραμματίων δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ πλέον, διότι ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον, καὶ ἤδη ἔρχεται αὐτὸς πάλιν καὶ ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τοῦ τοιούτου νόμου. Τελευταῖον ἐκδίδεται τὸ 1856 ἡ περὶ ἀναστολῆς τοῦ νόμου ἐγκύκλιος, ὁρίζουσα ὅτι δὲν δύνανται νὰ χαίρωσι δικαίωμα γραμματίων παρὰ οἱ μέχρι τοῦ 1837 μεταναστεύσαντες εἰς τὴν Ἑλλάδα Κρῆτες σύμφωνα μὲ τὰ πρωτόκολλα τῶν δυνάμεων. Ὁποίαν ὅμως σχέσιν ἔχουσι τὰ πρωτόκολλα τῶν δυνάμεων μὲ τὰς ἀποράσεις τοῦ ἔθνους καὶ τὸ καθῆκον τοῦ ν' ἀνταμείψωμεν τὰς θυσίας τῶν ἀδελφῶν μας; Ὅταν δὲ ὁ νόμος ὁρίζῃ νὰ ἀμειρθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα, πρέπει νὰ γίνῃ ὅ,τι ὁ νόμος ἐθέσπισε καὶ ὄχι μία ἐγκύκλιος νὰ ἀνατρέπῃ τὰ νενομισμένα. Δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ἀνεγνωρίσθησαν νόμιμοι αἰτήσεις Κρητῶν 1,567, ἐπὶ τούτων δὲ ἀνελόγει ἡ παραχώρησις 61,775 στρεμμάτων. Ἐκ τούτων παρεχωρήθησαν 32,045 στρέμματα, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐκβοθῶσιν ἔτι γραμμάτια δι' 29,730 στρέμματα, τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ὡρισμένας ἐπαρχίας. Ἄλλη δὲ ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 44,630 τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1854, φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Παλαμίδου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Ἀργυροπούλου, ἐπελθοῦσα ἐν τῷ μεταξὺ, συνιστᾷ τὴν ταχεῖαν τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν, ἀφοῦ μάλιστα, λέγει, ἐξέλιπον τὰ προσκόμματα καὶ τὰ πάντα ἐκανονίσθησαν. Ἐπρότειναν ἔτι ἐν τῇ Γερουσίᾳ νὰ ῥέρῃ ἡ Κυβέρνησις νόμον ὁρίζοντα ὅτι ὅσα γραμμάτια περιῆλθον εἰς τρίτων χεῖρας θέλει τὰ ἀγοράζει αὐτή. Ἀλλὰ τί θέλει γίνει τότε δι' ὅπους δὲν ἐπραγματοποίησαν τὰ γραμμάτια ἢ τί θέλουν τὰ κάμει ὅσοι λαβόντες αὐτὰ ἀπ' εὐθείας, τὰ κατέχουν εἰσέτι; Τοιαῦται ἰδέαι δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρωθῶσι, διότι χάνομεν τότε τὴν δημοσίαν πίστιν, καὶ ἄνευ δημοσίας πίστεως Κυβέρνησις δὲν ὑπάρχει. Ὅταν δὲ οἱ λαβόντες τοιαῦτα γραμμάτια ἔβλεπον τὸν περὶ πραγματοποιήσεως αὐτῶν νόμον, ἔβλεπον τὸ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου Βασιλικὸν διάταγμα, ἔβλεπον τὰς ἐγκυκλίους τοσούτων ὑπουργῶν ἐπισπευδόντων τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, ἠδύναντο νὰ διστάσωσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων; Ὄχι. Οἱ λαβόντες λοιπὸν τοιαῦτα γραμμάτια τὰ ἔλαβον καλῇ τῇ πίστει, ἠγόρα-

καν τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως. Δέχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ τὴν δημοσίαν πίστιν της εἰς ἀμφιβολίαν; ἀνέχεται τοῦτο ἡ Βουλή; Ἐὰν παραδεχθῶμεν τοιαύτην ἀρχήν, θέλει καὶ αὐτὸς εἶπει· « ἐπροικίσατε τοσαύτας θυγατέρας καὶ χήρας ἀγωνιστῶν, ἐξεδώκατε γραμμάτια φαλαγγιτῶν καὶ πυρπολιστῶν, καὶ πολλοὶ τούτων ἐπώλησαν τὰ γραμμάτιά των· ἀνακαλέσατε τὴν παραχώρησιν. Παρεχωρήσατε χιλιάδας στρεμμάτων εἰς τοὺς νεοφύτους καὶ ἴσως πολλοὶ τούτων ἔλαβον δεκαπλασίως ἀνώτερα τῶν ὅσα εἶχον· ἐδώκατε τόσα πρὸς ἀποζημίωσιν οἰκοπέδων, καὶ πολλοὶ τούτων ἔλαβον 100,000 κτήματα, ἐνῷ δὲν εἶχον 5,000. Ἀνακαλέσατε ὅλα ταῦτα καὶ τότε εἶσθε τοὐλάχιστον συνεπεῖς. » Ἀλλ' ὄχι· καὶ ἂν ἀκόμη ἐξεδόθησαν κακῶς τινὰ τῶν κρητικῶν γραμματίων, πάλιν δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνασταλῇ ἡ πραγματοποίησις ῥητοῦ νόμου, διότι τοῦτο ἀπάδει πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν βλέπετε τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν; Μόλις ἀπεκαλύφθη ἡ νόθευσις ἀρκετῆς ποσότητος γραμματίων της, εἶπε· « δὲν δέχομαι νὰ μὴν τὰ ἀναγνωρίσω καὶ πληρώνω χάριν τῆς καλῆς πίστεώς μου ». Ἠρώτησε πέρυσι τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον πόσος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων, πόσα τούτων ἐπραγματοποιήθησαν διοικητικῶς, πόσα δικαστικῶς, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ὠφελήθη ἢ ἐζημιώθη ἀπὸ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις. Δυστυχῶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπῆρξε πάντοτε κατὰ τοῦ δημοσίου, καὶ μόνον εἰς μίαν δίκην Ἀντωνιάδου τινὸς κατεδικάσθη τὸ δημόσιον παρ' ὅλων τῶν δικαστικῶν βαθμίδων νὰ παραχωρήσῃ τὰς γαίας καὶ πληρώσῃ 10,000 δραχ. διὰ ληφθέντα εἰσοδήματα καὶ δικαστικά. Διὰ νὰ λάβῃ δέ τις πλειστέραν ἰδέαν τῆς εἰς τὰς ὑποθέσεις ταύτας βεβαίας ἀποτυχίας τοῦ δημοσίου, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 16,696 ἀπόφασιν τοῦ 1859, ἀρχομένην· « ἐπειδή, *ὡς ἀείποτε ἀπεφάνθη τὸ δικαστήριον* ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, εἶναι ἄδικος ἡ ἄρνησις τοῦ δημοσίου κτλ. » Ὡς νὰ λέγῃ τὸ δικαστήριον οὕτως, ὅτι τοιαῦται ὑποθέσεις δὲν πρέπει νὰ φέρωνται ἐνώπιόν του. Δὲν πρέπει λοιπὸν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια νὰ δαπανᾶται τὸ δημόσιον ἄνευ λόγου καὶ τὸ δίκαιον νὰ ἀναβάλληται τόσων ἀδελφῶν μας. Ἐξ ὅλων τούτων συμπεραίνει ὅτι δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου της καὶ νὰ παραγκωνίσῃ οὕτω τοσαῦτα δικαιώματα ἱερά.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οὐδεὶς παραγνωρίζει τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα δικαιώματα τῶν Κρητῶν, οὐχὶ δὲ μόνον τούτων ἀλλὰ καὶ ὅλης

τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῶν γενναίων φιλελλήνων, οἵτινες ἀφέντες πατρίδα καὶ ἀναπαύσεις ἦλθον νὰ συγκινδυνεύσωσι μεθ' ἡμῶν. Ἀλλὰ λυπεῖται βλέπων ὅτι πάντες ὁρμώμεθα ἐκ τῶν ἰδίων ἡμῶν συμφερόντων καὶ τότε μόνον λαλοῦμεν, ἐνῷ διὰ τὰ γενικὰ σιωπῶμεν. Τί δικαίωμα ἔχουσιν οἱ Κρῆτες; Τὸ δικαίωμα ὅλων ἡμῶν τοῦ νὰ προικοδοτηθῶμεν οἱ Ἕλληνες πάντες, καὶ τοῦτο δὲν ἐξετελέσθη εἰσέτι. Ὑπάρχουσι λοιπὸν πολλὰ δικαιώματα κεκτημένα· δὲν εἶναι μόνον τὸ τῶν κρητικῶν γραμματίων, εἶναι καὶ τὸ τῆς προικοδοτήσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλα. Διατί ζητοῦμεν τῷ ἓν καὶ οὐχὶ καὶ τὸ ἄλλο; Διὰ τοῦ νόμου περὶ τῶν κρητικῶν γραμματίων τὸ ἔθνος ἠθέλησε νὰ περιποιηθῇ κατὰ πρῶτον τοὺς Κρῆτας, διότι καταλιπόντες τὴν γῆν τῶν πατέρων των ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶχον ἀνάγκην ὑποστηρίξεως. Ἀλλ' ἐπραγματοποίησαν τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου; Ὁ νόμος ἀναντιῤῥήτως εἶχε σκοπὸν νὰ λάβωσι τὰ γαίας οἱ Κρῆτες, νὰ οἰκονομηθῶσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των καὶ νὰ συμπράξωσι καὶ αὐτοὶ ὡς πάντες εἰς τὴν δημοσίαν παραγωγήν. Τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν Κρητῶν ἐπραγματοποίησε, διότι, ἐνῷ ἦλθον πολλοὶ καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δικαίωμα ἀμοιβῆς, ἔλαβον τὰ γραμμάτιά των, τὰ ἐπώλησαν καὶ ἀπῆλθον. Ὅταν λοιπὸν ἓν ἀμοιβαῖον συνάλλαγμα δὲν ἐκτελῆται σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ὁ τὸν νόμον ἐκδοὺς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν τροποποιήσῃ; Ἄλλως τε οἱ μὲν τῶν Κρητῶν ἔλαβον γαίας, τῶν ὁποίων πᾶν στρέμμα ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμὰς, ἄλλοι δὲ στρέμματα μόλις 10 δραχμῶν, καὶ πρέπει νὰ ἐξακριβωθῶσι τὰ περὶ τούτου καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ δέουσα θεραπεία.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ κανονίζοντος τὴν μισθοδοσίαν τῆς χωροφυλακῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰλίαν Καραγιάννην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρελέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ κανονίζοντος τὴν μισθοδοσίαν τῆς χωροφυλακῆς, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν | Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . Ν

Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Π. Καμπάνης	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Ἀντ. Καμπάνης		Γεώργιος Περωτῆς	
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Α. Κοντόσαυλος	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N
Σωτήριος Στράτος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμμ. Ἀντίπας	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιατράκος	N
Ν. Γιολδάσης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Γ. Γρανίτσας	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	N

Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Σ. Βαρότσης		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Χ. Σουμαρίπας		Γ. Νικολάου	
Δ. Δημητρακόπουλος	N	Μιχαὴλ Σολομὸς	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Κωνσ. Πλατύς	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Γεώργιος Ναύτης	
Ν. Καναβός	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Ἰωάν. Σαγρέδος	N
Γεώργιος Ἰατρός		Παναγιώτης Ψάθης	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Ἀντ. Ἀρμάος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Νικόλαος Πιεράκος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Στ. Καπετανάκης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Στάϊκος	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Παντολέων Κουντουριώτης	N
Ν. Πανουριᾶς	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Π. Πατρινός		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Χ. Τσαλαμιδᾶς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N	Ἀναγ. Μάντσαρης	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης			

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῶν ἐνωμο-

ταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων διαιρούμεναι εἰς μισθούς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιμίσθια κανονίζονται διὰ τοῦ ὧδε προσηρτημένου πίνακος.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ταῦτα δίδονται καὶ τὰ ἑξῆς ἐπιχορηγήματα.

α) Εἰς μὲν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος ἑξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα λόγῳ ἐπιμισθίου διοικήσεως, καὶ ἑξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, εἰς δὲ τοὺς ἀντισυνταγματάρχας ἐπιθεωρητὰς δέκα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, καθ' ὃν καιρὸν ἐνεργοῦσι τὰς ἐπιθεωρήσεις.

β') Εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς, τεσσαράκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν λοιπῶν μοιραρχιῶν εἴκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα, καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους ὑπομοιραρχιῶν ἓξ δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα.

γ') Εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ σώματος εἴκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

δ') Εἰς τοὺς ὑπομοιράρχους καὶ ἀνθυπομοιράρχους τοὺς ἀναπληροῦντας προϊστάμενον μοιραρχίας τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

ε) Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας γραμματεῖς καὶ λογιστὰς τῶν μοιραρχιῶν δώδεκα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ς') Εἰς τοὺς ἐρίππους ἐνωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας ἡ κανονισμένη μερὶς ἱπποφορβῆς.

ζ') Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας τοὺς σταθμεύοντας εἰς Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ δέκα ἓξ λεπτὰ καθ' ἡμέραν ὡς ἀντίτιμον μιᾶς μερίδος ἄρτου.

Ἄρθρον 3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν χωροφυλακήν.

Ἄρθρον 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΓΙΑ'. νόμου καταργοῦνται ἐφ' ὅσον ἀποβλέπουσι τὴν χωροφυλακήν, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΩΜΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ.

Ἀπόδοσις τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τοῦ ἀνωτέρω Σώματος.

Βαθμοί	Μισθοὶ	Ἀξιωματικῶν: Ἐνωμοτάρχαι	Ἱππικόν	Πεζικόν	Ἀποζημίωσις: Ὁδοιπορικὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διακοσμητείας των	Ἐνωμοτ. χωροφύλακες: Μισθοί	Ἱππικόν	Πεζικόν	Ἀποζημίωσις: Ἱππικὸν καὶ ἱπποτροφία	Μισθοὶ κανονικὴ ἀδεία μὴ ὑπερβαινουσα τὰς 6 ἡμέρας	Μισθοὶ τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσηλευτηρίοις νοσηλευομένων	Μισθοὶ ὑποδεκάων ἐν φυλακῇ
	Δρ.	Δρ	Δρ	Δρ	Δρ.	Λ.	Δρ	Δρ	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.
Συνταγματάρχης . . .	460	90	60							210	120	120
Ἀντισυνταγματάρχης . .	380	70	60							170	100	100
Ταγματάρχης	340	70	30							145	75	75
Μοίραρχος	230	50	30		20					100	50	50
Ἀντιμοίραρχος	170	50	30		20					100	50	50
Ὑπομοίραρχος	130	30	30		10					60	30	30
Ἀνθυπομοίραρχος . . .	110	30	30		10					55	25	25

| | | |

Δ. Π. Πετραπουλάκης . . .	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας. . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λειώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γεώργιος Γιολδάσης . . .	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Νικόλαος Γρανίτσας . . .	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Γεώργιος Βελής . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . .
Γεώργιος Σιρπάνος . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Αὐξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκης . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμής . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδᾶκις . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας. . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας . . .	Γεώργιος Ἰατρός . . . . N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιερράκος . . .
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Γ. Πανοπριητόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N

Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Παναγιώτης Ψάθας . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ν. Πανουργιᾶς	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Π. Πατρινός	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Παντολέων Κοντουριώτης .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . .
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Γ. Νικολάου	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Μιχαὴλ Σολωμός	Σ. Σκουμπουρδής . . . . N
Κωνστ. Πλατύς	Αὐγερινὸς Ἀδέωφ . . . N
Γεώργιος Ναύτης . . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἀν. Ῥειουάρδος . . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ἰωάννης Σχοινέδος . . . . N	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἡ ἰδία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἀριθ. 200,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καταταττομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον, ἐπιγραφόμενον « Ἐνέγερσις Βουλευτηρίου ».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Προβάσης εἶτα καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 διὰ τὴν ἐπέκτα-

σιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Α. Χ. Ἀναργύρου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 600,000 πρὸς ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γ. Γιολδάσης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Π. Καμπάνης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γ. Σιρπάνος	
Ἀντ. Καμπάνης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Βαρδαρῆγος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Δεκιγάλας	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Σωτ. Στράτος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἠλίας Παπαϊωάννου	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γεώργιος Περωτής	
Π. Ταναρίας	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Δ. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	

Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Νικόλαος Πιτσάκος	
Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβίντσος	Ν
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκης		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κερκλας		Κωνστ. Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Αν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Φάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντων. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Α. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κυριάκος Δαυζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Στεμμάτιος Γ. Δρακος	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλεγερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	

Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . .
Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . .
Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . N	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἠρώτησέ τις τὸν παρόντα ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τῷ εἴπῃ ἂν ὁ ὑπάρχων τηλέγραφος εἶναι εἰς ἐνέργειαν καὶ ἕως ποῦ ἐκτείνεται ἡ ἐνέργειά του.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος ὅτι ἐνεργεῖ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκεῖθεν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἐγένετο τὸ ἄρθρον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύναλον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78. Ἔχει δ' οὕτω

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πρὸς ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. ΙΑ. « Σύστασις Τηλεγράφου ».

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη εἶτα εἰς τὴν συζήτησιν ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 408,297:72 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1850 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τετρακοσίων ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων ἐννενήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτῶν ἑβδομήκοντα δύο ἀριθ. 408,297:72|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Κεφάλ.		Υπηρεσία.	Ποσὸν κατ' ἄρθρον Δραχμ.	Λ.	Ποσὸν κατὰ κεφάλαιον Δραχμ.	Λ.
		Δημόσιος ἀσφάλεια.				
Γ.	2	Διοικητικὴ Ἀστυνομία	2480		2480	
		Δημόσιος ὑγεία.				
Δ.	2	Μαιευτικὸν κατάστημα.	520		520	
		Δημόσιος Οἰκονομία.				
Ε.	3	Σχολείων τῶν τεχνῶν.	1200			
	8	Γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων	1900			
	9	Διεύθυνσις τῶν κατ' ἐπαρχίας Ταχυδρομείων	13755	60		
	10	Μεταφορικὰ γραμμάτων	10525		27380	60
Ϛ.	2	Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν	13289	04	13289	04
		Δημόται.				
Ζ.	1	Ἀνέγερσις Φάρων	4000			
	2	Κάθαρσις Λιμένων	298000		302000	
		Βοήθειαι.				
Θ.	1	Γενικαὶ	5000			
	2	Ἰδιαίτεραι	32000		37000	
		Ἔξοδα κεκλεισμένων χρόνων	25628	08	25628	08
ΙΒ.					408297	72

Ἐπελήφθη εἶτα τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς ὁρμου ἐν Κυλλήνῃ, θεωρηθέντος ὡς κατεπείγοντος, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑποίου γενομένης ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτρεπόντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1.** Διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας εἰς τὸν ὅρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαγομένων, ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων διὰ τῶν διαφόρων ὅρμων τῶν δήμων Ἠλιδος, Βουπρασίων, Πηνείων καὶ Μυρτουντίων οἱ ἑξῆς φόροι.

α') Τρεῖς δραχμαὶ ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἑνετικῶν λιτρῶν σταφίδος ἐξαγομένης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένης.

β') Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρμους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων ἐν τοῖς 0/0 κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν· ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμή, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βάσιν εἰς ἕκαστον ἐμπόρευμα ἐπιβαλλόμενον τέλος θέλει ὁρισθῆ ἐν δασμολογίῳ διὰ Β. διατάγματος.

γ') Ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων δέκα λεπτὰ κατὰ τόνον διὰ πᾶσαν προσόρμισιν.

Ἄρθρον **2.** Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται παρὰ τῶν πρὸς εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ ἑνὸς τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ. Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Ἄρθρον 3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μυρτουντίων νὰ δανεισθῇ φυλαττομένων τῶν κειμένων διατυπώσεων παρ' οὗ τινος νομίσῃ συμφερότερον τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐφορεύει ἐπ' αὐτοῦ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἑνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τεσσάρων ἄλλων, ἕκαστον τῶν ὁποίων θέλει ἐκλεχθῇ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν ἀνωτέρω δήμων. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν θέλει προεδρεύει τὸ διορισθησόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέλος, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ ἀ. ἄρθρῳ προσδιοριζομένων φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς γεννησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελῆ περαίωσιν τοῦ ἔργου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προέβη εἶτα καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μηνιαίας συντάξεως εἰς τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Π. Κανελλοπούλου, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον κατὰ σειρὰν εἰς τὴν μίαν τῶν καλπῶν μέλαιναν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν λευκὴν ψῆφον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 98 κατὰ 3.

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ αὐτοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν μυστικῆς ψηφοφορίας, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 96 κατὰ 1. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄ. θ. 1. Χορηγεῖται σύνταξις χρηματικὴ ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων ἀριθ. 1,200 κατὰ μῆνα εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν.

Ἄρθ. 2. Ἡ σύνταξις αὕτη θέλει συμψηφίζεσθαι μὲ τὰς ἀποδοχὰς, τὰς ὁποίας ὁ ἀντιστράτηγος Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἀπολαμβάνει ἤδη, ὡς καὶ μὲ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως δημοσίων καθηκόντων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἐπελήφθη μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεὰν γηπέδου εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις πρὸς ἀνέγερσιν λιθακτίστου ἀγορᾶς, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Λουκᾶν Στεφάνου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Θ. Τσαννετάκης	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Λανόπουλος	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ν. Α. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γ. Σιρπάνος	

Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Αὐξανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . Ν	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης . . Ν
Ν. Βαρβαρήγος . . . . . Ν	Γ. Γουλιμής . . . . . Ν
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . .
Ἰωάν. Λορεντσιάδης . . . Ν	Παναγιώτης Παπαταώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . Ν
Ἠλίας Παπαδάτος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . Ν
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν	Ν. Καναβός . . . . . Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλαπούτας . . . Ν	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Γ. Μαδεμοχωρίτης . . . .
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν
Πέτρος Δηλιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . Ν	Γρηγόρ. Πατριαρχέας . . .
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν	Στ. Καπετανάκης . . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .	Χ. Χριστόπουλος . . . Ν
Γ. Πανυπιρτόπουλος . . Ν	Π. Κανελλόπουλος . . . Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλ. Μοσχούλας . . . Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . Ν	Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν	Νάκος Πανουργιᾶς . . . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσης . . . . Ν	Κωνστ. Βλάμης . . . . . Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Λεώπουλος . . . . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Γιατράκος . . . . . Ν	Παν. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Α. Π. Χ. Ἀναργύρου . . . Ν
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . .
Γ. Ν. Γεζελιώτης	Ἠλίας Καράπαυλος . . Ν

Γεώργιος Μπάστας . . . Ν	Δημήτριος Σταΐκος . . . Ν
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . Ν
Γ. Νικολάου	Κυριάκος Δουζίνας . . . . Ν
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Κωνστ. Πλατύς . . . . . Ν	Παπολίων Κουντουριώτης . Ν
Γεώργιος Ναΐτης	Σταμάτιος Γ. Δρκός . . . Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Παναγ. Ψαθᾶς . . . . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Ἀημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Ἀναγ. Παπατσώρης . . . Ν	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . .
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τοῦ ἄρθρου 1 καὶ Ω τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοροώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀρθ. 1. Α'. Παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κωμόπολιν τοῦ Βασιλείου γηπεδον πρὸς ἀνέγερσιν λιθοστίστου ἀγορᾶς ἐδωδίμων, ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς ἀδιαθέτων καὶ διαθεσίμων ἐθνικῶν γηπέδων.

Β'. Ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ γηπέδου, ὡς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ δῆμοι ν' ἀνεγείρωσι τοιαύτας οἰκοδομάς, προσδιορίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθ. 2. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ σχεδίου αὐτῆς προσδιωρισμένου δι' ἀγορὰν τεμαχίου, κειμένου περὶ τὰ δυτικὰ ἄκρα τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους καὶ περιέχοντος ἐπιφάνειαν 2572 καὶ 50/00 Βασιλικῶν τετραγωνικῶν πήχεων, μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου οἱ ἀδιάθετοι 1619 38/00, ἀπαρτίζοντες τὰ τεσσαράκοντα ἓν ἀδιάθετα γήπεδα, ἐκ πήχεων 24 438/000 ἕκαστον, καὶ τὸν διαχωρίζοντα τὴν ἀγορὰν δρομίσκον.

Τὸ τίμημα τῶν λοιπῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, λόγῳ δημοσίου ἀνάγκης προσληφθησομένων 953 12/00 τετραγωνικῶν Βασιλικῶν πήχεων, εἰς ἰδιώτας παραχωρηθέντων, ὡς καὶ

τὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου Πειραιῶς.

Τὸ δημόσιον ἀποδίδει εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν προκειμένων ἐκποιήσεων συναγμένα χρήματα, καὶ παραχωρεῖ εἰς αὐτὸν, πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων, τὰς κατὰ τῶν ἀγοραστῶν ἀπαιτήσεις του. Μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦτον, ἐὰν ὑπάρξῃ τυχὸν ὑπόλοιπον χρέους πρὸς τὸ δημόσιον τῶν ἀγοραστῶν, μένουσιν αὐτοὶ ἀκαταζήτητοι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ὑπολειπομένων ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Κωΐρης.
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 19 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, ἐκτὸς τοῦ Γ'. εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν τοὺς Κ. Θεοδώρου, Ἰω. Προβελέγιον, Ἰω. Ταταράκην, Κ. Βλάμην, Π. Ψάθην καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας, τοὺς Δ. Δανόπουλον, Ν. Λεώπουλον, Ν. Καναβὸν, Α. Λόντον, Δ. Τσόκρην καὶ Γ. Γουλιμῆν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ δραχ. 68,400 τοὺς Ν. Γρανίτσαν, Ν. Βαρβαρῆγον, Ἰω. Σαγρέδον, Ν. Πιερράκον, Κ. Κουρκουμέλην καὶ Γ. Γουλιμῆν.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τετάρτου διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλην. πρεσβείαν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπειδὴ καθ' ἃ ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκτίθησιν εἰς τὴν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1858 πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσίν του, ἡ πρεσβεία μας ἐν Κωνσταντινουπόλει θεωρεῖ ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην ἑνὸς τετάρτου διερμηνέως, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου, ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, προθυμοποιουμένη νὰ συντελέσῃ τὸ ἐφ' ἑαυτὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῆς παριστανομένης ἀνάγκης, γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Ζάρκος,	Δ. Σ. Βουδούρης,
Α. Ζίρδας,	Γ. Ναύτης,
Σ. Κοπανίτσης.»	

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐξ 80,000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν καταστημάτων τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ν. Καναβὸν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 80,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Κωνστ. Θεοδώρου		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π. Καμπάνης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντ. Καμπάνης		Σωτήριος Στράτος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Δημήτριος Νάκος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Φίλων Φίλωνος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . .
Π. Ταναρίας . . . . . N	Γ. Ηανοπιφτόπουλος . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεράνου . . . . N
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Λύσανδρος Βελιέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεβόπουλος . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβακεῖος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιώδης . . . . N	Παναγιώτας Ηαπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Αντωγόπουλος . . . .
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περιωτᾶς . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάτιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . N	Ν. Καναβὸς . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . .
Κωνστ. Πλακούτας . . . N	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	Γεώργιος Μαθεμουχωρίτης . .
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Ἀνδρέας Σοφιανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἐμ. Ἀντίπας	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N

Χ. Χριστόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Π. Κανελλόπουλος . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ν. Ηανουριᾶς	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Π. Πατρινός	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Γεώργιος Μπάστας . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γ. Νικολάου . . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . .
Κωνστ. Βλατός . . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Γεώργιος Ναύτης	Ἀναγν. Μάντσαρης. . . . N
Ἀν. Ῥενουάρδος	

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 74. Ἔχει δ' ὡς ἑπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοροώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 80,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, κατατασσομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἐπιγραφόμενον «Ἐπέκτασις τῶν καταστημάτων τῶν ἐν Κύθνῳ δημοσίων λουτρῶν.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 14,880 νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 14,880 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N
Κ. Θεοδώρου		Σταμάτιος Μήτσας	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Πέτρος Καμπάνης	N	Γεώργιος Γιολδάσης	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Νικόλαος Γρανίτσας	N
Ἀντ. Καμπάνης	N	Γεώργιος Βελὴς	N
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Σιρπάνος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Σταῦρος Βλάχος	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	N
Σωτήριος Στράτος	N	Λ. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	N
Φίλων Φίλωνος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Θεόδωρος Γρίβας		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Π. Τανταρίας	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Γεώργιος Περωτής	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Α. Παπαθανασίου	N	Λ. Κοντόσταυλος	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	N

Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Κωνστ. Πλαπούτας	N	Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἐμ. Ἀντίπας		Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Π. Κανελλόπουλος	N
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N	Νικόλαος Μοσχούλας	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλ. Ῥαγκαβὴς	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουργιᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώρ. Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	N
Λ. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Κ. Κουρκουμέλης	N	Γεώργ. Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἁρμάος	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	N	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	N
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζὴς	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Κυριάκος Δουζίνας	
Ν. Καναβός	N	Δημήτριος Βουδούρης	

Παντολέων Κουντουριώτης . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	ὑγειονὸς Ἀδέρωφ . . . .
Πέτρος Χ. Πέτρου	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .	Ἀναγν. Μάντσαρης . . . Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ζητούσης τὴν ἐλάττωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ τμήματος τῆς δημ. οἰκονομίας, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐκ δρ. 100 μηνιαία δαπάνη διὰ γραφικὰ ἔξοδα δὲν εἶναι πολλή, διότι τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας εἶναι πολὺ, συγκείμενον ἀπὸ ἕνα Γεν. γραμματέα, δύω Τμηματάρχας τρεῖς γραφεῖς κτλ, καὶ συνάμα διότι ἐκ τῆς φύσεώς του τὸ τμῆμα τοῦτο ἔχει ἀνάγκην πολλῆς γραφικῆς ὕλης.

Ἐπαναληφθείσης δὲ ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐπίσης 80, ἔχον ὡς ἑρεξῆς·

ΟΘΩΝ κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1849 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δεκατεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα καταλογιζομένη εἰς τὰ ἐφεξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφάλ. Α. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον	1. Προσωπικόν.	δραχ.	14,080
»	2. Ἔξοδα ὑπηρεσίας	»	800
		»	14,880

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους».

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δανοπούλου καὶ Α. Ζέρβα κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 20 Μαΐου, ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Α. Δανόπουλος, Π. Παπατσώνης,

Κ. Πλατὺς, Ἰω. Ζάρκος, Γ. Βάστας, Α. Ἀρμάος, Ν. Πανουριᾶς, Α. Κοντόσταυλος καὶ Γ. Γιατράκος.

Ἐρωτήσαντός τινος ἂν ὁ ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς ἐζήτησε τὴν γνώμην δικηγορικοῦ συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ καθεστέρημα τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα, κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, καὶ παρατηρήσαντος συγχρόνως ὅτι ἡ Βουλὴ ὤφειλε ν' ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ζητήματος τῶν 600,000 δρ. τὰς ὁποίας καθυστερεῖ ἡ Κ. Τοσίτσα· ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος τῆς Βουλῆς, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ α. ζήτημα συνεννοήθη μετὰ τῶν δύω ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἅτινα παρεδέχθησαν τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ διακηγ. συμβουλίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ αὔριον. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ β'. ζήτημα, εἰς τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι αὐτοὶ ἁρμόδιοι, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι λυπεῖται διότι μέχρι τοῦδε οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσι τίποτε ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, λυπεῖται δὲ ἰδίως διὰ τὸν συνάδελφόν του καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον ἀμφιβάλλει ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον ἔσται βουλευτὴς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν.

Δικαιολογοῦνται, εἶπεν, οἱ ἀντιπρόσωποι ὅτι δὲν ἐκίνησαν εἰσέτι τὴν κατὰ τοῦ Τοσίτσα ἀγωγὴν, διότι δὲν εἶχον ἱκανὰ μέσα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς. Ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα βέλει χορηγήσει μία δικαστικὴ ἀπόφασις, ἥτις θέλει διατάξει τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἴσως ἐπιβληθῇ εἰς ὅρκος εἰς τὸν Τοσίτσαν ἢ ὑποχρεωθῇ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς λογαριασμούς του, ἐξ ὧν θέλει προκύψει ἡ ἀλήθεια. Φρονεῖ λοιπὸν διὰ ταῦτα ὅτι ἡ ἀγωγὴ πρέπει ἀφεύκτως νὰ κινηθῇ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐκ δρ. 600,000 κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Μιχ. Τοσίτσα, τὸ περὶ τούτου ζήτημα βεβαίως δὲν ἐπιβαρύνει καθ' ὁλοκληρίαν τὸν ἀντιπρόσωπόν μας, οὐχ ἧττον ὅμως, ἐπειδὴ ἔχει σχέσιν ἄμεσον μὲ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ὠφείλε νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, συνεννοούμενος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Στουρνάρη ἐπιτροπῆς, ἐμελέτησεν ὅμως ἀκούοντος τὴν ὑπόθεσιν καὶ δύναται ἐν γνώσει καὶ κατὰ παποίθησιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδέαν του. Βεβαίως οὐδεὶς

δύναται νὰ μαντεύσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ διαθέτου, διορίσαντος ἐκτελεστὰς τῶν τελευταίων θελήσεών του τὰ Βουλευτ. Σώματα, νομίζει ὅμως ὅτι δὲν ἐπροληφθη ὅτι ὁ μακαρίτης Στουρνάρης ἤθελε ν' ἀποφύγῃ ἀνατιθέμενος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης του εἰς τὰ βουλευτικὰ, ὡς εἶπε, Σώματα, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ διαθέτου. Κατὰ τὴν διαθήκην, ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἔπρεπε πρῶτον νὰ πληρωθῶσι τὰ κληροδοτήματα, τὸ δὲ περίσσευμα νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος, καὶ ἐπομένως πᾶσα ζημία δὲν ἠδύνατο νὰ βαρύνῃ τὰ κληροδοτήματα, ἀλλὰ τὸ κατάστημα. Ἐν τούτοις ὅλα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀνερερόμενα καταστήματα ἀπέδωσαν λαμπρούς συμφώνους μὲ τὴν διαθήκην καὶ μόνον τὸ κατάστημα τοῦ θείου τοῦ διαθέτου, τὸ τοῦ Κ. Τοσίτσα, ἐπαρουσίασεν ἔν ἔλλειμμα τριάκοντα χιλιάδων ταλλήρων, προερχόμενον ἐκ διαφόρων ζημιῶν καὶ ἐκ μιᾶς κλοπῆς συμβάσης μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη. Τοιαῦται ἐνστάσεις, κινουμένης μιᾶς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Κ. Τοσίτσα, ἤθελον βεβαίως ἀποβῆ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ κατάστημα ἔμεινεν ὀρφανὸν, διότι οὐδεμία φροντὶς ἐλαμβάνετο ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα μένει ἑπτὰ ὅλα ἤδη ἔτη ἐκκρεμὲς, χωρὶς ἕνεκα τούτου νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦ διαθέτου ὁ σκοπὸς, καὶ μόλις σήμερον προτείνεται τὸ νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη δικηγορικοῦ συμβουλίου. Ἀλλὰ τίς ἡ ἀνάγκη ταύτης; Τὰ δικαστήρια βεβαίως ἢ δὲν θέλουσι παραδεχθῇ οὔτε τὰς ζημίας, οὔτε τὴν κλοπὴν τὴν συμβᾶσαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου, ἢ θέλουσι διατάξει τὴν προσαγωγὴν τῶν βιβλίων τοῦ Κ. Τοσίτσα, τὰ ὁποῖα ἐξέλιπαν, ἡ ἔλλειψις δὲ αὕτη ἤθελεν ἴσως ἐγείρει ἰσχυρὰν κατὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα ὑπόνοιαν καὶ ἤθελον σχηματίσει τὰς πεποιθήσεις τῶν δικαστῶν. Ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Κ. Τοσίτσα τὰ χρήματα, ὁ δὲ Κ. Τοσίτσας ἐσίγησε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τούτοις δὲν προέβη εἰς οὐδὲν μέτρον, δείξασα ἀσύγγνωστον ὀλιγωρίαν, καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ διαθέτου. Προτείνει λοιπὸν ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι πρέπει ἀμέσως νὰ κινηθῇ ἡ κατὰ τοῦ Κ. Κωνστ. Τοσίτσα ἀγωγή.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἐπαινεῖ ἐν πρώτοις τὸν πατριωτισμὸν ἀμφοτέρων τῶν προαγορευσάντων, ἐλυπήθη δὲ ἀκούσας ὅτι δὲν ἀνεῦρον οὗτοι εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ τὸν πατριωτισμὸν ἐκεῖνον, ὃν αὐτοὶ αἰσθάνονται. Ἀλλ' ἕκαστος

βεβαίως κρίνει κατὰ τὸ μέτρον τῶν περιστάσεων, ἃς γινώσκει αὐτὸς, καὶ κατὰ τοῦτο δικαιολογεῖ τοὺς προαγορεύσαντας. Ἀκάτην, εἶπε, φοράν, ἂν δὲν ἀπατᾶται, γίνεται ἤδη λόγος περὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεως, ἥτις ἄλλοτε ἀνεπτύχθη καθ' ὅλας της τὰς λεπτομερείας, ἂν δὲ καὶ περὶ πολλῶν ἀντικειμένων ἐγένετο λόγος, θέλει περιορισθῇ εἰς ἓν μόνον, τὸ σπουδαιότερον. Εἷς τῶν προαγορευσάντων, ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος, μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐμελέτησε τοσοῦτον καλῶς τὴν ὑπόθεσιν, ὥστε δύναται νὰ ἐκφράσῃ καὶ μίαν γνώμην καὶ μίαν ἐπίκρισιν κατὰ τοῦ πληρεξουσίου. Ἐὰν προχθὲς δὲν ἐγίνετο λόγος καὶ ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ἐξέφερε γνώμην ἐναντίαν τῶν σήμερον λεχθέντων, ἤθελεν ἴσως ἀναγκασθῇ νὰ ἐμβῇ εἰς ἐκτεταμένην ἀπάντησιν, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς τὸν ἀπαλλάσσει τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι πολλάκις ἐξέφρασεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἰδέαν του. Ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος εἶπεν, ὅτι ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Τοσίτσα τὰ χρήματα, ἀλλ' αὐτὸς οὔτε ἀπήντησεν, ὅπερ δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι ὁ Τοσίτσας οὐ μόνον ἀπήντησεν, ἀλλὰ καὶ λογαριασμὸν τακτικὸν ἔπεμψεν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ἐν ᾧ φαίνονται ἅπασαι αἱ ζημίαι, ὡς δὲ ὑπὸ εἰδημόνων ἐπληροφορήθη, τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν. Λέγει ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος, ὅτι ἠδυνάμεθα δυνάμει τῆς διαθήκης καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ Τοσίτσα, ὅτι ὤφειλεν εἰς τὸν μακαρίτην Στουρνάρην 75 χιλιάδας ταλλήρων, νὰ κινήσωμεν τὴν ἀγωγήν. Ἀλλ' αὐτὸς προστίθησιν ὅτι ἔχομεν προσέτι καὶ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Τοσίτσα, δι' ἧς ὁμολογεῖ τὸ χρέος του, ἀλλὰ συγχρόνως διϊσχυρίζεται καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐπλήρωσε διάφορα ποσὰ, καὶ ἐπομένως ὅτι ὅν λόγον ἡ ἐπιστολὴ δύναται ν' ἀποτελέσῃ τίτλον τοῦ χρέους τοῦ Τοσίτσα, διὰ τὸν αὐτὸν δύναται ἐπίσης νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς τίτλος τῶν πληρωθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ὥστε δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν αὐτὴν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς. Ἂν δὲ καὶ ἡ γνώμη του ὑπῆρξε πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀγωγῆς, πολλάκις ὅμως ἐπεκαλέσθη τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ σήμερον πάλιν ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούσῃ τὴν ἰδίαν της, τὴν ὁποίαν θέλει ὑποβάλει καὶ εἰς τοὺς ἑτέρους δύω συναδέλφους του.

Διαβεβαιώσαντος εἶτα τοῦ προαγορεύσαντος, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ὅτι ὁ Κωνστ. Τοσίτσας σημειοῖ εἰς βάρος τῆς περιουσίας 100,000 δρ. ὡς κλαπείσας, καὶ 300,000 ὡς ζημίαν, παρετήρησεν ὁ τελευταῖος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀποφασίζουσα νὰ μὴ κινηθῇ ἡ ἀγωγὴ, θέλει παραδεχθῇ σιωπηλῶς, ὅτι,

καὶ ἡ κλοπὴ καὶ αἱ ζημίαι ἐπιβαρύνουσι τὴν περιουσίαν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι ὁ μακαρίτης Στουρνάρης ἀφῆκεν ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης του τὰ καταθετικὰ Σώματα χάριν τῆς τυχίας πραγματοποιήσεως τῶν θελήσεών του, διότι εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔραδύτητα, μεθ' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Βαρβάκη· λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠμέλησεν εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ κληροδοτήματος, ἀλλὰ δυσκολίαι ἀνυπέρβλητοι, ἀπαντηθεῖσαι εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὑπῆρχε τὸ κληροδότημα, ἀνέβαλον τὴν εἰσπραξιν τοῦ ποσοῦ. Ὁ μακαρίτης Κυβερνήτης μετὰ παλλὰς προσπαθείας κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μικρὸν μέρος τῆς μεγάλης ταύτης περιουσίας. Ἔκτοτε δὲ οὔτε πληροφορίαι ἐδίδοντο περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς μεχρισοῦ ὁ μακαρίτης Ζωγράφος κατώρθωσε νὰ εὕρῃ ἕνα λογαριασμὸν τῆς κληρονομίας, περὶ ἧς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τότε ἤρξατο φιλονικία μεταξὺ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης καὶ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἂν ἔπρεπε νὰ μείνωσι τὰ κεφάλαια ὅπου ἦσαν ἢ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ τέλους διὰ Βασ. διατάγματος ὡρίσθη τὸ δεύτερον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐστερξαν καὶ οἱ ἐκτελεσταί, ἀλλ' ἐζήτησαν τὴν ἐκπλήρωσιν ὅρων τινῶν. Ἐν τούτοις ἐστάλη ἓν μέρος τῆς μεγάλης αὐτῆς περιουσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, ἀλλὰ μεγάλη πάλιν ἠγέρθη ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ καταστήματος. Ἐλθὼν δὲ οὗτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ θεωρήσας ὡς ἓν τῶν οὐσιωδῶν καθηκόντων του τὸ ἀντικείμενον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίας, ἤρχισε πάλιν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐκτελεστῶν καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Λυκείου, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐκεῖνοι συνεφώνησαν. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκτελεστῶν ὑπάρχει καὶ ὁ Κ. Σκαραμαγκᾶς, ὅστις ἀσθενῶν ἐταξίδευεν, ὡς ἐπίσης καὶ ἕτερον μέλος, ὁ Κ. Αὐγερινός, καὶ ὡς ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων. Ἐν τούτοις τὰ προκόμματα ὅλα σχεδὸν ἐξέλιπον καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς ἑνὸς τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, θέλοντος νὰ μένῃ ἄφαντος, καὶ ταχέως ἐλπίζει ὅτι τὰ χρήματα θέλουσι φθάσει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ ὧν δὲ τούτων καταναοεῖ ἕκαστος ὅτι αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις ἐνήργησαν τὸ καθῆκόν των, ἀλλὰ δυσκολίαι ἀνυπέρβλητοι ἐμπόδισαν μέχρι τοῦδε τὴν εἰς Ἑλλάδα μεταφορὰν τῶν χρημάτων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν, ὅτι καὶ κάποιος

Πόζος κατέβαλεν ἀτελίους κόπους καὶ προσπαθείας εἰς τὴν διάσωσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος περιουσίας, ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐθεώρησε κεκλεισμένην τὴν συζήτησιν.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, διετύπωσεν οὗτος τὴν πρότασίν του ὡς ἑξῆς· « Νὰ δώσῃ ἡ Βουλὴ ἐντολὴν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν της νὰ κινήσῃ ἀμέσως ἀγωγὴν καθ' οὗτινος ἀνήκει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σταυνάρη. »

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ θέματος συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, οἱ δὲ διϊσχυρίσθησαν ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη δικηγορικοῦ συμβουλίου, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν της τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κινήσῃ ἀμέσως ἀγωγήν· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμνιάτου ἡ Βουλὴ συνεφώνησε νὰ συσταθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ταχεῖα εἰσπραξις τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Μιχ. Τοσίτσα.

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσαγγελικὴ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς δυθείσας ἀναφορὰς διαφόρων πολιτῶν καὶ διασκεφθεῖσα ἐπ' αὐτῶν, γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 37 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 38 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι, εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ αἰσθῆσιν πρόνοιαν περὶ τῶν ὑπηρετησάντων καὶ ἐγχειρισάντων ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 39 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅπως ἀποδοθῇ τῷ ἀναφερομένῳ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπό τε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν δικαιοσύνη.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἀριθ. 40· ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα καὶ σεβομένη τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, συνιστᾷ τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων ὅπως πληρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῖς χρέος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 41 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 42 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 43, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃ ὑπενθυμίζεται ἡ προηγουμένη τῆς Βουλῆς σύστασις.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 44, 45 ἕως 48· ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγένοντο διεξοδικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβεβαίωσεν αὐτὴν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται ἤδη νὰ λάβῃ μέτρον τι ἐπιεικείας, ἀφοῦ ἐξομαλυνθῶσι δυσχέρειαί τινες, ἡ Βουλὴ ἐπαναλαμβάνει ἐκ νέου τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μένωσιν οἱ ὀφειλέται ἀπαραβίαστοι μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 49 καὶ 50 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ, πεποιθεν, ὅτι θέλει λάβει καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 51, 52, 53 καὶ 56 νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 55 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ πρόνοιαν πρὸς περιθαλψιν τῆς ἀναφερομένης, ἀπολεσάσης καὶ τοὺς δύω υἱούς της εἰς τὴν Βασ. ὑπηρεσίαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 57 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 58 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τ' ἀναφερόμενα, ἅτινα, ἂν ἔχωσιν ἀληθείας, προσβάλλουσι τοὺς κειμένους νόμους, καὶ καθίστανται ἐπάναγκες ἵνα ληφθῶσι ἀναγκαῖα περὶ τούτου μέτρα.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 59 καὶ 60 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 61 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς ὃ παρατηρεῖται ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ κανονισθῇ τὸ περὶ παλαιῶν χρεῶν ζήτημα, διότι εἶναι ἄδικον νὰ στερῶνται οἱ πολῖται τὰς περιουσίας των.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 62 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 63· ἡ Βουλὴ ἀείποτε ὑψώσασα τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων, οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐνδόξου πυροπολιστοῦ

καὶ χρηστοῦ πολίτου Παπανικολῆ. Ἐσχάτως ἀπήτησαν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εἰσάξῃ νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων τοῦ μακαρίτου ταύτου ναυμάχου. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὖθις, ἐλπίζει κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον νὰ ἴδῃ τοιοῦτον νομοσχέδιον εἰσαγόμενον ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 64 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 65 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι, ἂν τὰ ἀναφερόμενα ἔχωνται ἀληθείας, πρέπει νὰ ληφθῶσι ταῦτα ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν.

Αἱ ὑπὸ τὸν 66 καὶ 72 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖ ν. τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 67 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον εἰς ὃ παρατηρεῖται, ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀντήχησαν πολλάκις παράπονα καὶ προσλήψεις ὡς πρὸς τὰς ἀθεμίτους καταχρήσεις τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικῶν Πρακτόρων, διαπραττομένας κατὰ ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ἡ Βουλὴ ἀπήτησε πολλάκις ἵνα παύσῃ τὸ σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωκε τὰς περὶ τούτου διαβεβαιώσεις· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ περιστολὴ τοῦ κακοῦ δὲν ἐγένετο, φαίνεται, πανταχοῦ, καὶ ἰδοὺ νέα παράπονα ἐξεγείρθησαν κατὰ τοῦ εἰς Σολινὰ διορισθέντος Πράκτορος, καθ' οὗ τοσαῦτα ἐκτρογῳδοῦνται, ὥστε ἡ Βουλὴ ἐφίσταται ἠναγκασμένη νὰ εἴπῃ, ὅτι προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ λείψῃ τοιαύτη Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία προσβάλλουσα καιρίως τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ αὐτὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 68, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συνιστᾶται ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προικοδοτικοῦ γραμματίου τῆς συζύγου του κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν τάξιν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 69 συνιστᾶται εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως δοθῇ συνδρομή τις ὑπὲρ τοῦ ὠφελίμου τούτου ἔργου, καθ' ὅσον ἡ ἔλλειψις τοιούτου βιβλίου ἐγέννησε διαφόρους μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν περιπλοκὰς εἰς τὸ περὶ νομῶν ζήτημα.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 70 συνιστᾶται εἰς τὴν Βουλὴν ἵνα χορηγηθῇ ἀνάλογος συνδρομή.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 71 ὁμοίως.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 73 συνιστᾶται εἰς τὴν Βουλὴν ἵνα ληφθῇ

ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πολίτου καὶ ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ καὶ δικαστοῦ, καὶ δοθῇ ἀνάλογος συνδρομή, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐξετέθη, τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις χρησιμώτατον, καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συνδράμῃ τοὺς τοιούτους συγγραφεῖς.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Γ. Νούτης, Γ. Ῥεβελιώτης,
Π. Παπατσώνης, Κ. Θεοδώρου,
Ἐμ. Ἀντίπας, Ὁ Εἰσηγητὴς
Σ. Κοπανίτσας.»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν δοθεισῶν ἀναφορῶν.

Ἀριθ. 37. Στηλιανή, χήρα Ἀντωνιάδου, ἐξαιτεῖται τὴν ἐπαύξησιν τῆς εἰκοσαδράχμου συντάξεώς της, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

38. Ὁμοία ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1859 Μακαρίου Ἱερομονάχου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ δοθῇ ἐξοικονόμησίς τις πρὸς συντήρησίν του, εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου φθάσαντος.

39. Ὁμοία Ἰω. Ξηρομερίτη, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον χρηματικὴν σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ὅσων ἐδαπάνησεν ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος.

40. Ὁμοία ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου τῶν γηραιῶν φιλελλήνων, ἐξαιτουμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐθν. Συνελεύσεων.

41. Ὁμοία Γεωργίου Βωβοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου, ἐξαιτουμένου τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῷ συντάξεως.

42. Ὁμοία Παναγοῦς, χήρας Κ. Τσίμπη, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

43. Ὁμοία Βαρῶνος Σιαμβούργ, ὑπενθυμίζοντος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ συστάσεων τῆς Βουλῆς.

44. Ὁμοία ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. κατοίκων τινῶν Σπάρτης, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος των, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἐθνικῶν μορεοφύλλων, καθόσον ἕνεκα τῆς ἐνσκηψάσης νόσου τῶν μεταζοσκωλήκων οὐδεμία αὐτῶν ἐγένετο χρῆσις.

45. Ὁμοία πέντε κατοίκων Σπάρτης, ἐνοικιαστῶν τῶν κουκουλοδεκάτων, ἐπικαλουμένων τὴν ἐπιείκειαν τῆς Κυβερνήσεως,

διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις των ἕνεκα θεομηνίας.

46. Ὁμοία τοῦ Δ. Μαντσαγριώτου ἐκ Τριπόλεως, ἐξαιτουμένου καὶ τούτου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

47. Ὁμοία Χ. Ξύδη καὶ Κ. Μπιλάλη, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των, πηγάζοντος ἀπὸ ἐνοικίασιν δημητριακῶν καρπῶν καταστραφέντων ἐξ ἀνυδρίας.

48. Ὁμοία Α. Κούτση καὶ Μ. Μανουσάκη, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των, προερχομένου ἀπὸ ἐνοικίασιν τῶν κουκουλοδεκάτων τοῦ δήμου Σπάρτης, καθόσον ὁ ἐνσκήψας σκώληξ κατέστρεψε τὸ προϊὸν τῶν κουκουλίων.

49. Ὁμοία ἐξ Ἀγρινίου προικοδοτηθέντων ἀξιωματικῶν τῆς Φάλαγγος, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτοῖς συντάξεως, ἢ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βαθμοῦ των.

50. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν τινῶν συνταξιούχων, ἐξαιτουμένων νὰ περιληφθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸν περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κλπ. νόμον.

51. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Μαργαρίτας Μαρκέζη, ἐξαιτουμένης σύνταξιν καὶ προίκισιν τῶν θυγατέρων της διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της.

52. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Γεωργίου Μαχαίρα, ἐξαιτουμένου σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

53. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Ἀθανασίου Μόσχου, δι' ἧς αἰτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του.

54. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Ἑλένης Κοταρᾶ, δι' ἧς ἐκτίθησιν ὅτι χάριν τῆς ὑπηρεσίας ἀπώλεσε δύω υἱούς της, τὸν μὲν ἕνα ἐπὶ τοῦ Βασ. πλοίου ἡ Ἀμαλία, καὶ τὸν ἕτερον εἰς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, καὶ ἐξαιτεῖται περιθάλψιν τινα.

55. Ὁμοία Ἑλένης Καρατενιρλῆ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ συντάξεως, μὴ ἐπαρκούσης εἰς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρός της.

56. Ὁμοία ἐκ Λεβαδείας Κωνστ. Πολυδώρου, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του καὶ ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

57. Ὁμοία ἀπὸ 13 Μαρτίου κατοίκων Σουβάλας καὶ κατοί-

κων Δωριέων, δι' ἧς ἐκθέτουσιν ὅτι βιασθέντες ἕνεκα τῶν συμφερόντων των νὰ μεταφέρωσι τὰ δημοτικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἐκ τοῦ δήμου Δριμείας εἰς τὸν δῆμον Δωριέων, ἀπηύθυναν πρὸ πολλοῦ τὴν περὶ τούτου αἴτησιν, ἥτις ὅμως δὲν ἐνηργήθη μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

58. Ὁμοία τοῦ Δημητρίου Ἀδάμη, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

59. Ὁμοία Βέλιου Δημητρίου, ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

60. Ὁμοία ἐκ Καλαμῶν Ἑλένης ἰωσὴφ Μαριάμ χήρας, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ τὰ πρὸς τὸν σύζυγόν της ὀφειλόμενα ἀπὸ διαφόρους δήμους, καὶ τοι ὑπαρχουσῶν περὶ τούτου δικαστ. ἀποφάσεων, διότι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νόμος περὶ ἀποτίσεως τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

61. Ὁμοία Γεωργίου Τσαταλοπούλου ἐκ Χαλκίδος, καταδίκου, ἐξαιτουμένου τὴν Βασιλικὴν χάριν.

62. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν χήρας Μαρούς Παπανικολῆ, ἐξαιτουμένης μηνιαίαν σύνταξιν καὶ προίκισιν τῶν ὀρφανῶν θυγατέρων της.

63. Ὁμοία Γεωργίου Σεϊτάρη Ὀθωμανοῦ ἐκ Ἀλεξανδρείας, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπόδοσιν τῶν πατρικῶν αὐτοῦ κτημάτων.

64. Ὁμοία ἐκ Ναυπακτίας Π. Εὐθυμίου, δι' ἧς ἀναφέρει διαφόρους παρεκτροπὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ ἰδιοκτησίας των, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν καταδικωμένων ἀδίκως ἰδιοκτητῶν.

65. Ὁμοία Ἀργύρη Ἀγγελῆ, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του.

66. Ὁμοία ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1858 ἐκ Σιυλινᾶ διαφόρων ἐμποροπλοιάρχων Ἑλλήνων, δι' ἧς ἀναφέρουσι διαφόρους καταχρήσεις τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ πράκτορος, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν μεσολάβησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὰς ἀνηκούστους φορολογίας, εἰς τὰς ὁποίας παρ' αὐτοῦ ὑποβάλλονται.

67. Ὁμοία ἀπὸ 26 Μαρτίου Πυλυδώρου Ἀλεξανδροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προικοδοτικοῦ γραμματίου τῆς συζύγου του Ἑλένης Κοντογούρη, σύμφωνα μὲ τὴν παραδεχθεῖσαν τάξιν ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ προικοδοτικὰ γραμμάτια.

68. Ὁμοία Δ. Κασβίκη, ἐξαιτουμένου συνδρομὴν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ἐγχειρίδιον τοῦ Ὀθωμαν. Δικαίου.

69. Ὁμοία Φ. Πούλου Γεωργιάδου καὶ Α. Χλωροῦ, φοιτητῶν τῆς νομικῆς, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται συνδρομὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν γενομένην μετάφρασιν τοῦ ἀξιολόγου συγγράμματος τῆς Κριμαϊκῆς ἐκστρατείας.

70. Ὁμοία Φωτάκου Χρυσανθοπούλου, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἔκδοσιν συλλογῆς τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ 1821 καὶ 1822.

71. Ὁμοία Μαριγὼς Κεφαλλωνίτου, ἐξαιτουμένης σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της.

72. Ὁμοία Α. Πολυζωΐδου, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα συγγράμματα, λίαν χρήσιμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν.»

Ἀναγγείλας δὲ ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων καὶ τῶν ἀναφορῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 20 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διαρκείας τῶν ἐργασιῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Π. Καμπάνην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαρκείας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Πέτρος Καμπάνης . . . . Ν
Κων. Θεοδώρου	Γ. Ν. Καίρης . . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Ἀντών. Καμπάνης . . . .

Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰωάννης Ζάρμος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Δ. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Σκοῦρος		Βελισ. Νικολαΐδης	N
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοριανός	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Ταντσίκας	N	Γ. Πανοπριστόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Θ. Τσαντεσάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Δ. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Στυλιανὸς Μήτσας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Γ. Π. Γιατράκος	N
Γ. Γιολδάσης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Ν. Γρανίτσας	N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	N
Γ. Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Δ. Μαυροειδῆς	
Σόλων Κρεστενίτης		Δ. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρήγος	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Δ. Δεληγιάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λιβεντσιάδης	N	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Δ. Ζαΐμης		Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰωάννης Προβελέγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰωάννης Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	

Δ. Δημητρακόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	
Μ. Μιχαλόπουλος		Γ. Νικολάου	N
Δ. Παπαδημητριάδης	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Ν. Καναβός		Κωνστ. Πλατύς	N
Ἰωάννης Κωνσταβίου	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Ἀν. Ρενουάρδος	
Γεώργιος Μαθεμιχωρίτης		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Παναγιώτης Ψάθας	
Νικόλαος Πιερράκος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Στ. Καπετανάκης		Κυριάκος Παναγόπουλος	
Γερμανὸς Μαυρομιχαλης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Χ. Χριστόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάικος	
Π. Καναλλόπουλος	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Νικόλαος Μοτζούλας	N	Βασίλειος Κρεζῆς	N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ν. Πανουριᾶς		Δημήτριος Βουδούρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Παντολέων Κουντουριώτης	N
Κωνσταντίνος Βλάμης		Σταμάτιος Γ. Δουκᾶς	N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Πατρινός		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Ἠλίας Καράπαλος	N	Δ. Μάντσαρης	N
Γεώργιος Μπάστας	N		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἄρθρου, ἠρώτησέ τις ἂν, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον, ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καταργηθῇ καὶ πρὸ τῆς ὁριζομένης προθεσμίας τῶν 2 1/2 ἐτῶν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 2 1/2 ἐτῶν, ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς παρετήρησεν, ὅτι πρέπει τότε ἡ ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου νὰ μεταδληθῇ οὕτως· «Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ καταργεῖται μετὰ δύο καὶ ἥμισυ ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.»

Συμφωνήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρ. 1. Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ καταργεῖται μετὰ δύω καὶ ἥμισυ ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου· αἱ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεώς της ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον αὐτῆς δίκαι, μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 16—23 τῆς πολ. δικονομίας ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ ἡ περαιτέρω διεξαγωγὴ καὶ ἐκδίκασις αὐτῶν.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ **2** ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις ν' ἀντικατασταθῇ ἡ φράσις «καὶ μὴ περατωθεῖσαι ἤδη ὁριστικῶς διὰ συμβιβασμοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως» διὰ τῆς λέξεως «ἐκκρεμεῖς» διότι αὕτη εἶναι ἡ νομικὴ ἔκφρασις, ἥτις καὶ εἰς τὸ 3 ἄρθρον ἀπαντᾶται, καὶ ἀπαλλαττόμεθα συνάμα πολλῶν ἀνωρελῶν λέξεων.

Ἐπέρερεν ἄλλος, ὅτι πρὸς πλειοτέραν ἔτι σαφήνειαν καὶ συντομίαν τοῦ ἄρθρου δύνανται νὰ συγχωνευθῶσι τὰ ἐδάφια ά. καὶ β'. μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ παραγράφου, τοῦ ὁποίου αἱ λέξεις «μελλούσης παρεμβάσεως» νὰ μεταβληθῶσιν εἰς «προσεπικλήσεως πρὸς παρέμβασιν» διότι αὕτη εἶναι ἡ νομικὴ φράσις. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῇ νέον ἐδάφιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐμφαίνηται ὅτι τὰ τακτικὰ δικαστήρια εἰσὶν ὑπόχρεα ν' ἀπορρίπτωσιν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἐκ μέρους Ὀθωμανῶν ἐνστάσεις. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 2. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐὰν ἐκ συμφώνου τὸ ζητήσωσιν οἱ διάδικοι παραιτούμενοι παντὸς δικαιώματος προσεπικλήσεως πρὸς παρέμβασιν ἢ ἀναγωγῆς κατὰ τρίτου, ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐκκρεμεῖς διαφοραί, καθ' ἃς οὐδεὶς οὔτε τῶν κυρίων οὔτε τῶν τυχὸν κατὰ παρέμβασιν διαδίκων εἶναι Ὀθωμανός, ἢ καθ' ἃς, ἂν καὶ ὑπῆρξε πρότερον διάδικος Ὀθωμανός, βραδύτερον ὅμως τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ περιῆλθεν ὅπως δήποτε εἰς μὴ Ὀθωμανόν, ἀναλαβόντα ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὴν δίκην.

Ἐπὶ τῶν μεταβιβασθεισῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δικῶν δὲν δύνανται ταῦτα νὰ δεχθῶσι προσεπικλήσεις πρὸς παρέμβασιν ἢ ἀναγωγὰς κατ' Ὀθωμανῶν, ἀλλ' ὀφείλουν ν' ἀπορρίπτωσιν αὐτὰς καὶ αὐτεπαγγέλτως.»

Παρετηρήσαντο, δέ τινος, ὅτι ἡ πρόσθήκη τοῦ τελευταίου ἐδαφίου εἶναι περιττὴ, καθ' ὅσον ἅμα κινηθῇ ἀγωγὴ πρὸς παρέμβασιν καὶ ὁ παρεμβαίνων εἶναι Ὀθωμανός, ἡ ἀγωγὴ πίπτει· ἀντέτεινεν ὁ πρότείνας, ὅτι αἱ ἐνστάσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν δημο-

σίαν τάξιν, καὶ ἂν δὲν ζητηθῇ παρὰ τῶν διαδίκων, ἀπορρίπτονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ δείξωμεν καὶ ἐνταῦθα, διαδηλοῦντες ὅτι τὰ τακτικὰ δικαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπορρίπτωσιν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀπὸ μέρους Ὀθωμανῶν ἐνστάσεις.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐνιστάμενος βουλευτὴς, ὅτι ἀφοῦ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι τὰ δικαστήρια εἶναι ἁρμόδια νὰ ἀναλάβωσι συμφέροντα ὀθωμανικὰ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ σιωποῦν ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταστήσωμεν τὸν νόμον ὑπερασπιστὴν αὐτῶν, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν ὅλας τὰς ἐνστάσεις εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ δημοσίου δικαίου, ὅταν αὗται δὲν ἀπορρέωσιν ἀπ' αὐτοῦ.

Ἐξήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς νόμου σκοπὸν εἶχε νὰ διευκολύνῃ τοὺς πωλοῦντας τὰ κτήματά των Ὀθωμανοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ τῶν ἐκ τῆς διαδικασίας μας περιπλοκῶν, ὁ νόμος δὲ οὗτος παρετάθη ὑπὲρ τοὺς εἴκοσιν ἐνιαυτοὺς, καὶ πρόκειται νὰ διαρκέσῃ δύω καὶ ἥμισυν ἔτι. Ὅταν οἱ διάδικοι εἶναι Ἕλληνες, οὐδεμία ἀνάγκη νὰ δικάζωνται ὑπὸ Ὀθωμανῶν, καὶ διὰ τοῦτο λέγει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον οἱ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια μεταβαίνοντες διάδικοι νὰ μὴν εἶναι Ὀθωμανοὶ, οὔτε παρεμβαίνοντες διάδικοι, οὔτε προσεπίκλησιν πρὸς παρέμβασιν νὰ ἐνεργῶσιν εἰς ὑπήκοον Ὀθωμανόν. Ὁ προκείμενος νόμος δὲν ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς διαδίκους. Διὸ τοιαύτης φύσεως προσεπικλήσεις δὲν πρέπει νὰ δέχωνται τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ τὴν ἐξήγησιν ταύτην θέλει νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἄρθρον ὁ τὴν προσθήκην τοῦ τελευταίου ἐδαφίου προτείνας βουλευτής.

Ἀντέλεξεν ὁ ἐνιστάμενος, ὅτι ὅταν οἱ διάδικοι δικάζωνται ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ εἶναι Χριστιανοὶ, διά τί νὰ μὴ δύνατα νὰ δικασθῇ εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα καὶ ὁ Ὀθωμανός; Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ Ὀθωμανὸς, καὶ ἂν θέλῃ, δὲν δύναται νὰ δικασθῇ, καὶ ἂν δὲν θέλῃ, τὸ ἀπορεύγει δυνάμει τοῦ προστιθεμένου ἐδαφίου. Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ προσέξῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τοιαῦτα νομοσχέδια νὰ συμβουλεύηται τὴν γνώμην νομομαθῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁ νόμος δὲν περιέχει τὴν γενικότητα ὅτι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ δικασθῶσι καὶ ὀθωμανικὰ συμφέροντα· ἐξ ἐναντίας ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἄρθρου πηγάζει ἡ γενικότης τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐπειδὴ

λοιπὸν λέγομεν ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι δὲν δύναται νὰ παρέμβῃ Ὀθωμανὸς εἰς τὰ δικαστήρια ἐντὸς 2 1|2 ἐτῶν, αὐτὸ τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἴπωμεν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια. Τελευταῖον, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τοιούτων νομοσχεδίων πρέπει τὸ ὑπουργεῖον νὰ συμβουλεύηται καὶ τὴν γνώμην νομικῶν, παρατηρεῖ, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐσυμβουλεύθη τὸν καθηγητὴν αὐτὸν τῆς πολιτ. δικονομίας, ὅστις τῷ εἶπεν, ὅτι ἂν δὲν τεθῇ τὸ προταθὲν ἐδάφιον, ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπ' ὄψιν νόμου.

Ἐπέρχεται δὲ καὶ ὁ τὴν προσθήκην τοῦ ἐδαφίου προτείνας, ὅτι καὶ ἄλλος λόγος ἀπαιτεῖ τὴν προσθήκην αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὁ Ὀθωμανὸς θέλει γνωρίζει ὅτι ἐν διαστήματι 2 1|2 ἐτῶν θέλει δικάζεσθαι ὑπὸ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, στηριζόμενος δὲ εἰς τὴν γενικὴν διάταξιν ὅτι μετὰ 2 1|2 ἔτη ἐκλείπει τὸ τοιοῦτον δικαίωμα, δύναται νὰ μὴ ἐμφανισθῇ ὅλως. Ἀλλ' ἐὰν, τὸ ὁποῖον εἶναι σπανιώτατον, ὑποτεθῇ ποτὲ ὅτι ὁ Ὀθωμανὸς θέλει προσέλθῃ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, δὲν ὑπάρχει κἀμμία ἐναντιότης καὶ δύναται νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ «ἐκτὸς ἂν ὁ Ὀθωμανὸς ἤθελε τὸ ἀντίθετον.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐψηφίσατο παραδέχθη τὸ 2 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, ἔχουσαν ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου ἐτέθη.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου ἠρώτησέ τις τί ἐννοεῖ ἡ φράσις ὅτι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι διὰ πληρεξουσίων εἴτε διὰ συνηγόρων παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἕλλησι, εἴτε μή.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦσαν δεκτοὶ διαιτηταί, καὶ ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν παράπονα, ἐτέθη ἡ ἀνωτέρω περίοδος· ἐπανέλαβεν ὁ ἐρωτήσας, ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ τότε ἡ φράσις *παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἕλλησι* καὶ νὰ μείνῃ μόνον *εἴτε διαιτηταί εἴτε μή.*

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἀφαιρέσει τῶν λέξεων *παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κτλ.* Ἔχει δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 5. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων εἴτε δικηγόρων εἴτε μή, προσηκόντως διωρισμένων διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις συντάσσει περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἔκθεσιν.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 6 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον, ἐὰν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συμφωνήσωσι καὶ εἰς τὴν ἐκλογήν, ἐνεργεῖ ταύτην ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβέως τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἡ ὕπαρξις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς παραγράφεται μετὰ 2 1|2 ἔτη, ὁ δὲ πρέσβυς τῆς Τουρκίας δύναται νὰ μὴ ἔχῃ συμφέρον εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπιδιαιτητοῦ καὶ ν' ἀπαρνήσῃ αὐτήν. Ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ τί γίνεται; Πρέπει νὰ παραγραφῇ ἡ ὑπόθεσις;

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι μετὰ 2 1|2 ἔτη δὲν παραγράφεται οὐδενὸς ἡ ὑπόθεσις, διότι μόνη ἡ ὕπαρξις τῆς ἐπιτροπῆς παραγράφεται, αἱ δὲ ὑποθέσεις μεταβαίνουσιν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ Ὀθωμανὸς ἂν ἦναι διάδικος ἢ κατὰ παρέκβασιν.

Ἐπὶ τῇ διασαφήσει ταύτῃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 6 ἄρθρον ὡς καὶ τὸ 7 δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 8 ἄρθρου ἐπρότεινέ τις νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις *ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν* καὶ αἱ λέξεις *διὰ τὴν προκειμένην δίκην*, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ γίνῃ συζήτησις μετὰ τοῦ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ἀναφερομένου ἐπιδιαιτητοῦ.

Συναινούντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως καὶ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ νομίμου κωλύσεως τοῦ πρώτου ἐπιδιαιτητοῦ, καλεῖται ὁ δεύτερος κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦτο, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν διὰ τὴν προκειμένην δίκην. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται προσέτι ν' ἀποφαίνηται κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν κωλύσεων.»

Γενομένου δὲ δεκτοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τοῦ 9 ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἐπρότεινέ τις ἐπὶ τοῦ 10 ἄρθρου νὰ τεθῇ ἡ φράσις «ἀλλ' ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ» ἀντὶ τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ «ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ» ἥτις δὲν εἶναι κατάλληλος.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 10 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 11, 12 καὶ 13, ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντζιάδην καὶ Π. Ταντάριον, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν

ὅμοιαν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ἀμψηφεὶ διὰ ψήφων 71. Ἔχει δ' ὡς ἐρεξῆς·

Ο Θ Ω Ν κτλ

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ καταργεῖται μετὰ δύω καὶ ἥμισυ ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεώς της ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον αὐτῆς δίκαι μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 16—23 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ ἡ περαιτέρω διεξαγωγὴ καὶ ἐκδίκασις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐὰν ἐκ συμφώνου τὸ ζητήσωσιν οἱ διάδικοι παραιτούμενοι παντὸς δικαιώματος προσεπικλήσεως πρὸς παρέμβασιν ἢ ἀναγωγῆς κατὰ τρίτου, ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐκκρεμεῖς διαφοραί, καθ' ἃς οὐδεὶς οὔτε τῶν κυρίων οὔτε τῶν τυχὸν κατὰ παρέμβασιν διαδίκων εἶναι Ὀθωμανός, καθ' ἃς, ἂν καὶ ὑπῆρξε πρότερον διάδικος Ὀθωμανός, βραδύτερον ὅμως τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ περιῆλθεν ὁπωσδήποτε εἰς μὴ Ὀθωμανόν, ἀναλαβόντα ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὴν δίκην.

Ἐπὶ τῶν μεταβιβασθεισῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δικῶν, δὲν δύνανται ταῦτα νὰ δεχθῶσι προσεπικλήσεις πρὸς παρέμβασιν ἢ ἀναγωγὰς κατ' Ὀθωμανῶν, ἀλλ' ὀφείλουν ν' ἀπορρίπτωσιν αὐτὰς καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ μὴ, ἀφαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἁρμόδια τακτικὰ δικαστήρια, ἐὰν, παρελθόντος ἑνὸς ἔτους ἀφ' ἧς γραφῶσιν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ δελτίον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκτεθῶσιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, οἱ διάδικοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν πληρεξούσιοι δὲν ἐμφανίζωνται πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐκφώνησιν αὐτῶν, ἢ ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι τούτων, ἢ καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ἐμφανιζόμενος, δὲν συζητῶσιν αὐτὰς καὶ οἱ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως προτεινόμενοι λόγοι δὲν γενῶσι δεκτοὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 4. Περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμφανίσεως ἢ μὴ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ

παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῶν λόγων τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως εἰς ὑστέραν συνεδρίασιν, γίνεται πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων εἴτε δικηγόρων εἴτε μὴ, προσηκόντως διωρισμένων διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συντάσσει περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 6. Εἰς περίπτωσιν διχοψηφίας, αἱ διαφέρουσαι γνῶμαι καταχωρίζονται διακεκριμένως εἰς πρακτικὰ, καὶ εἰδοποιεῖται αὐθημερὸν ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ὁ ἐπιδιαιτητής. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγουσι, κατὰ πλειονοψηφίαν, ἅπαξ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν διχοψηφίας, ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, πρῶτον καὶ δεύτερον ἐπιδιαιτητήν· ὅταν δὲ ἐλλείψῃ ἑκάτερος τούτων, τὸν ἀναπληροῦσι δι' ἑτέρου.

Ἐὰν δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συμφωνήσωσι πρὸς ἐκλογὴν τινὸς τῶν ἐπιδιαιτητῶν, ἐκλέγεται οὗτος, συνενοήσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανικῆς πρεσβείας.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὑπόκειται εἰς ἐξαίρεσιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ νομίμου κωλύσεως τοῦ πρώτου ἐπιδιαιτητοῦ, καλεῖται ὁ δεύτερος· κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου καὶ τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν διὰ τὴν προκειμένην δίκην. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται προσέτι ν' ἀποραίνηται, κατὰ πλειονοψηφίαν, περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν κωλύσεων.

Ἄρθρ. 9. Περὶ τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των εἰς τὴν περὶ τῆς ὑπὸ τῶν διαδίκων προταθείσης ἐξαιρέσεως τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ συζήτησιν, ὡς καὶ περὶ τῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκλογῆς τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, συντάσσεται ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 10. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς εἰδοποιήσωσι τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἢ, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 8, ἀφ' ἧς ἐκλέξωσι συμπληρωματικὸν ἐπιδιαιτητὴν, συνέρχονται μετ' αὐτοῦ πρὸς διάσκεψιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀφοῦ ἐν τῷ συμβουλίῳ ἐκθέσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν, ἀποπειρῶνται μετὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ συμβιβάσωσι τὰ μέρη· μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἄρχεται ἡ διάσκεψις ἐν τῷ συμβου-

λίψ, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς δίδει τελευταῖος τὴν ψῆφόν του, δὲν δύναται ὅμως νὰ προτείνῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὀφείλει νὰ παραδέχηται μίαν ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν. Ἡ ψῆφος τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἀποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν, καθ' ἣν γίνεται ἡ ἀπόφασις, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρ. 11. Εἰς χαρτόσημον τάξεως τετάρτης κλάσεως, ἤτοι δύω δραχμῶν, ὑπόκεινται αἱ προδικαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 12. Εἰς χαρτόσημον τάξεως πέμπτης κλάσεως, ἤτοι τριῶν δραχμῶν, ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 13. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 περὶ Μικτῆς Ἐπιτροπῆς νόμου γινομένη πρᾶξις, ἡ ὁρίζουσα τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων καὶ διατάττουσα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐναγόντος καὶ τῶν συνημμένων ἐγγράφων, θέλει γράφεσθαι, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐζήτησε νὰ ἐπιληφθῆ ἡ Βουλὴ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος. Ἀντιπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι τοιοῦτον σπουδαῖον νομοσχέδιον, ἐπιβαρύνον μάλιστα τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν διὰ μεγαλειτέρων φόρων, δὲν δύναται νὰ συζητηθῆ ἀμέσως, ὡς χρῄζον πολλῆς σκέψεως καὶ μελέτης· μετά τινα συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη μὲν τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, συνήνεσεν ὅμως εἰς τὴν παρακίνησιν τοῦ προέδρου του νὰ συζητηθῆ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν.

Ἐπιλήφθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ προσθήκης τετάρτου διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75. Ἔχει δ' οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας προστίθεται τέταρτος διερμηνεύς.

Ἄρθρ. 2. Ὁ δεύτερος διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης πρεσβείας ἔχει βαθμὸν γραμματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ τρίτος διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα, ἤτοι 350 κατὰ μῆνα· ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως, καὶ μισθὸν δραχ. τριακοσίων, ἤτοι 300, κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ρηθείσῃ πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς διερμηνείας καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκολούθως ἐπρότεινέ τις νὰ συζητηθῆ τὸ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δι' ἀνάγκην στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, καθ' ὃσον ἐντὸς αὐτοῦ ὁρίζεται καὶ ἡ ἔγερσις στρατοῦ παρὰ τὴν γενομένην τῆς Ταταρνῆς, ἥτις εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης.

Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 68,400 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκᾶς Λόντος		Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ν. Α. Γρανίτσας	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γ. Βελὴς	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Ἀντ. Καμπάνης		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Νικόλαος Ἰατρός		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Δεκιγάλας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἠλίας Παπαδᾶτος	
Θ. Γρίβας		Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Π. Τανταρίας	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σταμάτης Μήτσας	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	

Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρίας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Χ. Χριστόπουλος	Ν
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Μαθαίου	Ν	Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στέφανος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδὴς		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμὴς	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	

Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Α. Μάντσαρης . . . . .
Νικόλαος Β. Βουδούρης . .	Ν

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου ἐπρότεινέ τις νὰ διορθωθῇ διὰ τῆς αὐτῆς δαπάνης καὶ ἡ πρὸς τὴν γέφυραν τῆς Ταπάρνης φέρουσα ὁδός, ἥτις καθίσταται ἄβατος, ἐνῷ ἄλλως δὲν ἀπέχει εἰμὶ ἓν τέταρτον ὥρας.

Παρατηρηθέντος δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι περὶ τούτου ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 2 δι' ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πρωτόκολλον ψηφοφορίας ὅμοιον τῷ προαγηθέντι καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77. Ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπαραιτήσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑξήκοντα δύω χιλιάδων δραχμῶν, 62,000, ταττομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. Σ'. ἄρθρ. 3 «Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν» τοῦ διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχ. ἓξ χιλιάδων τετρακοσίων ἀριθ. 6,400 δι' οἰκοδομὴν στρατῶνος παρὰ τὴν γέφυραν Ταπάρνης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου, ταττομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. ΚΒ'. «ἀνέγερσις στρατώνων» τοῦ αὐτοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ περὶ τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ἀπαιτεῖ σπουδαίαν σκέψιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν μένει ἤδη εἰς τὴν ἐπιφορτισθεῖσαν τὴν προεξέτασιν αὐτοῦ εἰσηγητικὴν τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴν ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς ἵνα φέρῃ τὰς ἐπὶ τοιούτου νομοσχεδίου παρατηρήσεις της, σπεύδει νὰ ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς ὁλομελείας τοῦ σώματος, ἀποκειμένου αὐτῷ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπενεχθείσας ἐπ' αὐτοῦ συμπολογίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Ταύρης,	Ν. Θ. Λεωπούλης,
Α. Σ. Ἀνδρόπουλος,	Γ. Γουλιμῆς,
Ν. Κανεβός.»	

Προταθείσης δὲ τῆς ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως, ἡ Βουλὴ μετά τινας παρατηρήσεις ἀνέβαλεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος συνιστᾷ εἰς τοὺς κυρίους βουλευτὰς νὰ συνέλθωσιν αὔριον (21 Μαΐου) εἰς συνεδρίασιν, ἵνα συζητηθῇ τὸ ἀνωτέρω περὶ στρατιωτικῆς θητείας νομοσχέδιον καὶ τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν ὡς κατεπείγοντα, συναμα δὲ νὰ προγωρήσῃ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς ἄλλα περιλειπόμενα ἔργα, καθ' ὅσον ἡ λῆξις τῆς συνόδου ἐγγίζει, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,	Π. Ψ. Ἀθηνᾶς,
	Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 21 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας νομοσχεδίου, τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν καὶ τοῦ περὶ τηλεγραφικῶν διεθνῶν τελῶν, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν τε καὶ νομοσχεδίου περὶ ἀνεγέρσεως δημοσίων ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Καλάμαις καὶ Σπάρτῃ· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἀνέγερσις δημοσίων ἐξεταστικῶν φυλακῶν εἰς Σπάρτην καὶ Καλάμας ὁσημέραι καθίσταται ἀναγκαιοτάτη, διότι αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, αἵτινες χρησιμεύουσι διὰ φυλακὰς εἰς τὰς εἰρημένας πόλεις, εἰσὶν ὅλως ἀκατάλληλοι καὶ οὐδεμίαν παρέχουσιν ἀσφάλειαν, ὡς ἐκ τῆς σαθρότητός των, εἰς ἐνδεχομένας ἀποπείρας ἀποδράσεων τῶν κρατουμένων. Κατὰ συνέπειαν διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου, α') ζητεῖται ἡ ἄδεια ἵνα ἡ κυβέρνησις οἰκοδομήσῃ εἰς τὰς μνησθείσας πόλεις δημοσίας ἐξεταστικὰς φυλακάς, καὶ β') ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Ἐπισυνάπτεται καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης.

Παρακαλεῖται ἡ Βουλὴ ἵνα ἐπιψηφίσῃ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1859.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης,
Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1859.

ΟΘΩΝ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Γ. Α. ΡΑΔΑΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ὅπως ἀνεγείρῃ δημοσίας φυλακὰς εἰς τὰς πόλεις Σπάρτης καὶ Καλαμῶν.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὴν ἀνωτέρω δαπάνην χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, ἀριθ. 200,000, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ς' ἄρθρου 1 «ἀνέγερσις φυλακῶν» τοῦ κατὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προβάσεις ἐκτιτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας νομοσχεδίου, ὡς ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροποποιήθη, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι συναισθανόμενος πόσον ἐπείγει ὁ χρόνος ἔρχεται ὀλίγας νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρήσεις, τεινούσας νὰ προκαλέσωσιν ἓν τελειότερον νομοσχέδιον, καθ' ὅσον πιστεύει ὅτι τὸ προκείμενον δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πολιτείας.

Τρία τινα πιστεύει ὅτι εἰσὶν ἀναγκαῖα εἰς πᾶν ἔθνος, ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια, ἥτις ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει, αἱ χεῖρες καὶ τὸ ὑλικὸν τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν χειρῶν. Ἡ διοργάνωσις τῶν χειρῶν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι ἡ τάξις ἐπαυξάνει τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν, ἐν ᾧ ἡ ἀταξία ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ὑπαρχουσαν. Πιστεύει δὲ ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν πρώτην αὐτὴν διοργάνωσιν, ἀλλ' ἔχει τὸ ἐλάττωμα ὅτι μένει εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο βῆμα. Ἡ ἐφεδρεία αὐξάνει ἀληθῶς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἀλλὰ δὲν τὴν αὐξάνει εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ἀρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ ἀντικατάστασις ἐλαττόνει τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐφεδρείας, καθ' ὅσον εἰς τὴν ἐφεδρείαν εἰσὶν ὑπόχρεοι μόνοι οἱ προσωπικῶς ὑπηρετήσαντες. Ἐὰν κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς τετραετοῦς θητείας ἔχωμεν ἀνάγκην δύω χιλιάδων στρατιωτῶν, κατὰ τὸ νέον τοῦ νομοσχεδίου θέλομεν ἔχει ἀνάγκην 3000, ἐκ τούτων δὲ τὸ 1/4 θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἀντικαταστατῶν, καὶ τοιουτοτρόπως ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐφεδρείας θέλει ἐλαττοῦσθαι κατὰ τὸ ἓν τέταρτον. Πρέπει λοιπὸν εἰς τὸν εἰσαχθησόμενον νέον περὶ στρατολογίας νόμον νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις καὶ ὡς πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀντικαταστατῶν. Ἐν γένει ὅμως πρέπει ν' ἀνυψωθῇ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἰς ἓν δικαίωμα καὶ αὐχὶ νὰ μένῃ ὑποβιβασμένη εἰς ὑποχρέωσιν· διὰ ν' ἀνυψωθῇ δὲ εἰς δικαίωμα πρέπει νὰ ἐλλείψῃ ἐντελῶς ἡ ἀντικατάστασις, νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρέσεων καὶ εἰ δυνατὸν νὰ προστεθῇ μία διάταξις, ἐπικρατοῦσα ἐν Γερμανίᾳ, καθ' ἣν οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς εἰς πολιτικὰ ἐπαγγέλματα, ἐὰν δὲν ὑπηρέτησεν εἰς τὸν στρατὸν ἢ δὲν ἐξηρέθη νομίμως, διότι τοιουτοτρόπως ὅλοι οἱ πολῖται καθίστανται ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετῶσι τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα. Ἄλλως τε νομίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ περιορίσῃ τὴν ἐφεδρείαν εἰς μίαν μόνην τάξιν,

ἀλλ' εἰς τρεῖς ὡς ἐν Πρωσσίᾳ, καὶ τότε ἐρχόμενοι εἰς τὴν τρίτην ταξιν τῆς ἐφεδρείας, ἐργόμεθα εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν, τὴν σύστασιν τῆς ὁποίας ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἴτε διὰ λόγους οἰκονομικοὺς εἴτε δι' ἄλλους λόγους, πρέπει ὅμως νὰ προετοιμάζωμεν, καθ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἦναι μικρὸν στρατιωτικὴ ἢ ναυτική, διότι τὸ δεύτερον ἀπαιτεῖ μεγάλας δαπάνας καὶ πρέπει διὰ τοῦ στρατοῦ νὰ καταστῇ μᾶλλον σεβαστὴ ὥστε νὰ σκέπτηται καὶ περὶ αὐτῆς ἡ Εὐρώπη περισσότερον παρ' ὅσον σήμερον.

Ἀλλὰ διατί, δύναταί τις νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, εἶναι ἐχθρὸς τῆς ἀντικαταστάσεως; Διότι, ἀπαντῶ, σπουδάζων ἔτι ἐν Γερμανίᾳ, ἔτυχε νὰ ἴδω ἕνα συγκριτικὸν πίνακα τοῦ στρατοῦ τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐν τῇ γενικῇ ἐφημερίδι τῆς Αὐγούστης. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ πίνακος εἶδεν ὅτι τὸ 1/4 τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ σύγκειται ἀπὸ ἀντικαταστάτας, καὶ μεταξὺ τῶν λειποτακτῶν ποτὲ δὲν εὑρέθη εἷς μὴ ἀντικαταστάτης, καθ' ὅσον οἱ ἀντικαταστάται, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ὑπαξιωματικοί, δὲν ἔχουσι τὴν ἠθικὴν ἐκείνην ἀνατροφήν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ πᾶς πολίτης καὶ ἥτις εἶναι ἡ βάσις τοῦ καλοῦ στρατιώτου· ἐν δὲ τῷ Πρωσσικῷ στρατῷ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην οὐδεμία συνέβη λειποταξία. Ἀλλ' ἄνευ τῆς ἀντικαταστάσεως, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, οἱ νέοι θέλουν κωλύεσθαι τῶν σπουδῶν των. Ὑπάρχουσιν ὅμως μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν τὸ κακὸν τοῦτο. Ἂν π. χ. ἡ ἡλικία τῶν στρατευσίμων προσδιορίζεται εἰς τὸ 21 ἔτος καὶ οὐχὶ εἰς τὸ 18, καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ παραδεχθῇ διατοῦτο περὶ στρατολογίας νόμος, εἰς δὲ τὸ 20 ἔτος οἱ μαθηταὶ ἔχουσι πολλάκις τελειώσει τὰς ἐν τῷ γυμνασίῳ σπουδάς των· ἐκτὸς δὲ τούτου ἀντέναντι ἑνὸς γενικοῦ καλοῦ δὲν σημαίνει ἐάν τις διακόψῃ ἐπί τινα ἔτη τὰς σπουδάς του. Παρατηρεῖ δὲ περαιτέρω ὅτι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τῆς ἐφεδρείας προκύπτει καὶ ἓν ἄλλο καλόν, τὸ νὰ γίνωνται μεγαλείτερα στρατιωτικὰ γυμνάσια καὶ ν' ἀναπτύσσηται ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις, ἐνῷ στρατὸς ὀλιγάριθμος ποτὲ δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ὡς δεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐν Κριμαίᾳ Ἀγγλικὸς στρατός, ἂν καὶ ἄριστους περιέχων στρατιώτας, ὀλιγάριθμος ὅμως ὤν, δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ μὲ τὸν γαλλικὸν ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐξάσκησιν.

Ἂν δὲ καὶ εἶχε πολλὰ νὰ εἴπῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, φειδόμενος ὅμως τοῦ χρόνου, περιορίζεται νὰ παρατηρήσῃ μόνον ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἐπασχολῶνται εἰς τὴν στρατιωτικὴν

κὴν ἐξάσκησιν, διότι, ἂν καὶ ὅλος ὁ διπλωματικὸς κόσμος καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ δημοσίου δικαίου θέλουσι ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι τὸ ἔσχατον μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης, ἔχει μολαταῦτα διδόμενα νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν ἔφθασεν εἰσέτι ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀξίωμα αὐτό, διότι εὑρισκόμεθα εἰς μίαν ἐποχήν, καθ' ἣν ὁ πόλεμος μεταβάλλων χαρακτῆρα, κατέστη ἀντιθρησκικὸς ἀντὶ καταστατικοῦ, καὶ, ὡς εἶπε καὶ ἄλλοτε, ἐνόσῳ ὑπάρχουν βιαίως συνηνωμένα ἀντίθετα πρὸς ἄλληλα στοιχεῖα, θέλει ὑπάρχει καὶ ὁ ἀντιθρησκικὸς πόλεμος· ἡ δὲ ἔναρξις τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὡραίου ἐκείνου περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ πολέμου ἀξιώματος θέλει χρονολογηθῇ ἀφ' ἧς τὰ τεχνικὰ τῶν πολιτειῶν ὅρια συναντηθῶσι μὲ τὰ ἐθνικά, ὅτε οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ τῶν πολιτειῶν συνάμα κύκλοι οὕτω συνανεπτύχθησαν ἢ δὲν θέλουσι προσκρίσθῃ κακοβούλως πρὸς ἀλλήλους ἢ ἡ προστριβή των αὐτὴ θέλει παύει διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως.

Ταῦτα ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ οὐχὶ διὰ νὰ δώσῃ μάθημα εἰς τοὺς ὑπουργούς, ἀλλὰ διὰ νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις του ταύτας, ὅταν ἐργασθῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου νομοσχεδίου.

Ἐπέφερεν ἔτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας νομίζει ὅτι οἱ ἐν ἐφεδρείᾳ εὑρισκόμενοι στρατιῶται θέλουσι δύνασθαι ν' ἀντικαταστήσωσιν, ἐνῷ, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς αὐτὸς ὑποθέτει, δὲν εἶναι τοῦτο ἀληθές, καθ' ὅσον ἀντὶ Δ ἐτῶν θητείας, ὁ στρατιώτης θέλει ἀφιερώσῃ ἓξ ἢ τρία μὲν ἔτη εἰς θητείαν καὶ ἕξ ἢ τρία εἰς ἐφεδρείαν, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικαταστάτης, καὶ ἐπομένως οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ προαγορεύσαντος εἰσὶν ἐσφαλμένοι. Ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς παρατηρήσεις του, αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸν γενικὸν περὶ στρατολογίας νόμον, τὸν ὁποῖον πολλάκις οἱ ὑπουργοὶ διεβεβαίωσαν ὅτι θέλουν εἰσάξει ἐντὸς τῆς ἐρχομένης συνόδου.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφοσκέπτας Κωνστ. Πλαπούταν καὶ Ἰω. Μπαλάφαν, συνήχθη κατὰ τὰ ὧδε προσαρτώμενα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφίᾳ δὶς ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ΙΙ§θ; ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Γεώργιος Βελλῆς	Ν
Κων. Θεοδώρου		Γεώργιος Σιρπάνος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Α. Δεκιγάλας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἰω. Λορεντσιάδης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Σταῦρος Βλάχος		Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπαυλος	
Σωτήριος Στράτος		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Π. Ταναρίας	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	Ν
Γεώργιος Κυνδύλης	Ν	Θεόδωρος Ι. Κολοκοτρώνης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Γεώργιος Γιολδάσης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Νικόλαος Γρανίτσας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν

Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεράλας		Κωνσταντῖνος Πλατύς	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Ζταΐκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης		Κυριάκος Δουζίνας	
Ν. Καναβός		Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Στ. Καπετανάκης		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Α. Μάντσαρης	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ ἄρθρου 1 δι' ἀναπτάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 2, ὅτι οἱ συμπληρώσαντες τὴν θητείαν των δύνανται νὰ ἐξέλθουν καθ' ὅσον θέλουν ἀπερχομένων ἄλλων. Ἀλλ' ἂν ἐξεπλήρωσαν μὲν τὴν θητείαν 200 ἄνδρες, εἰσῆλθον δὲ μόνον 100 καὶ ἑπομένως θέλουσιν ἐξέλθει 100, κατὰ ποῖον τρόπον θέλουσιν ἐξέλθει οὗτοι ἐκ τῶν ἐξυπηρετησάντων 200;

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ὅτι τὴν ἔξοδον κανονίζει ὁ χρόνος τῆς καταταξέως· ὁ καταταχθεὶς π. χ. τὴν 1 Μαΐου ἐξέρχεται πρῶτος, ὁ ταχθεὶς τὴν 2, δεύτερος καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐὰν ὅμως κατετάχθησαν πολλοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τότε ἀποραίζει ὁ κλῆρος.

Οὕτω δὲ γενομένου δεκτοῦ δι' ἀναστάσεως τοῦ ἄρθρου 2 μετὰ τῶν δοθεισῶν ἐξηγήσεων, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχουν πολλοὶ διάταγμοὶ περὶ τῶν ἀντικαταστατῶν. Ὑποτίθεται π. χ. ὅτι ἐάν τις συνεφώνησε νὰ ὑπηρετήσῃ τέσσαρα ἔτη, οὗτος εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ τοιοῦτος δὲν ἔχει τοιαύτην ὑποχρέωσιν.

Συμφωνησάντων δὲ καὶ τῶν ὑπουργῶν μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἐξηγήσεως· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀντικαταστάται, ἀλλὰ καὶ οἱ κληρούχοι οἱ ὑπηρετήσαντες 4 ἔτη κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον δὲν εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἐφεδρείαν, τὸ δὲ 4 ἄρθρον εἶναι προσφυὲς καὶ ἐννοεῖ ὅτι μέχρι τοῦ 1862, ἐπειδὴ ἔως τότε δὲν θὰ ἔχωμεν ἐφεδρείαν, ἐν ἀνάγκῃ ὅτι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐξυπηρετήσαντες δύνανται νὰ κληθοῦν εἰς τὰ ὅπλα δι' ὅσον μόνον χρόνον ὑπολείπεται μέχρι τοῦ 1862.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος πῶς θέλει γίνει ἡ ἐκλογή, ὅταν ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐφέδρων ἀναβαίνῃ εἰς 3000, πρόκειται δὲ νὰ κληθοῦν εἰς τὰ ὅπλα 1000 μόνον ἄνδρες· ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι οἱ χίλιοι οὗτοι ἄνδρες δὲν θὰ λαμβάνουν ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν ἢ δῆμον, ἀλλ' ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφέδρων, οἵτινες ὑπάρχουν εἰς μίαν ἐπαρχίαν ἢ δῆμον.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 3 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 4 παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἀμφιβολία ὅτι οἱ ὑπηρετήσαντες

4 ἔτη, θέλουσι μένει καὶ ἐν ἐφεδρείᾳ ἕτερα 4 ἔτη, τὸ ὑπουργεῖο ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, χάριν πλειοτέρας σαφηνείας, νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἄρθρον 4 οὕτως·

«Ἄρθρον 4. Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἤδη, ὡς καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσοντες, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καλοῦνται ἅπαντες ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἡ τριετία αὕτη ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀφέσεώς των.»

Ἐρωτήσαντός τινος ἐὰν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 4 ὑπάγωνται καὶ οἱ ἐθελονται, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καταφατικῶς ἀπαντήσαντος· παρετήρησέ τις ὅτι θεωρεῖ ἄδικον τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς ἀντικαταστάτας, οἵτινες συνεφώνησαν νὰ ὑπηρετήσωσι 4 μόνον ἔτη κατὰ τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συμφωνίας των νόμον, καὶ ἤδη δυνάμει τοῦ νέου αὐτοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδύναντο νὰ μαντεύσωσι τότε, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἓξ ἔτη, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι οἱ ἀντικαταστάται πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι, διότι ἄλλως προκύπτει καὶ ἓν ἄλλο ἄτοπον, καθ' ὅσον, οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες αὐτοπροσώπως ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἐνῷ οἱ ἀντικαταστάθέντες, ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἀντέπιπεν ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ ἄδικον τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται σήμερον νὰ κανονίσωμεν παλαιὰς ὑποχρεώσεις, διότι τότε ὁ νόμος ἤθελεν ἔχει ὀπισθοδρομικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἀνάγκῃ τῆς Πατρίδος τὸ νομοσχέδιον ὑποχρεοῖ ὅλους τοὺς ὑπηρετήσαντας νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα πρὸς βοήθειαν τῆς Πατρίδος των, καθ' ὅσον οὗτοι εἶσι γεγυμνασμένοι καὶ ἡ Πατρὶς ἔχει τὴν ἀνάγκην αὐτῶν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὸν πολίτην τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν τῷ ἐπιβάλλει ὁ νόμος καὶ ἑπομένως οὔτε ὁ ἀντικαταστάτης ἀπαλλάσσεται μιᾶς τοιαύτης ὑποχρεώσεως· ἐπήνεγκέ τις ὅτι ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἀντικαταστάτην ὑπὸ τὴν στενοτάτην ἔννοιαν, ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἔχει δίκαιον νὰ θεωρῇ ἄδικον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νόμου, διότι ὁ ἀντικαταστάτης συνεφώνησε νὰ ὑπηρετήσῃ 4 μόνον ἔτη. Ἀλλ' ἐὰν ἐξετά-

σωμεν τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν γενικὴν ἔποψιν, τότε βεβαίως ὁ ἀντικαταστάτης, ὡς ἀναλαβὼν ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κληρούχου, ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ὡς ἐρεδρος ὡς καὶ ὁ ἴδιος κληροῦχος. Ἄδικον ὅμως θεωρεῖ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐθελοντῶν, καθ' ὅσον αὐτοὶ ἐξ ἀρχῆς δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι κινδυνευούσης τῆς Πατρίδος, ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτήν· ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ βεβαίως αἰσθάνονται τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν θλῖψιν, εἰς ἣν διατελοῦσιν αἱ καρδίαι τῶν βουλευτῶν, ψηφιζόντων ἕνα νόμον, τοσαύτας ἐπιβάλλοντα εἰς τὸν λαὸν ὑποχρεώσεις. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ συμβουλεύσῃ τὴν Βουλὴν ν' ἀρνηθῇ τὸν νόμον αὐτὸν, διότι οὕτω ἀναλαμβάνει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ ψηφίζουσα αὐτὸν ἀναλαμβάνει ἐπίσης μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ σπανίαν χρῆσιν τοῦ νόμου καὶ μετὰ μεγάλης φειδοῦς. Συγχρόνως δὲ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ νέον γενικὸν περὶ στρατολογίας νόμον, διότι εἶναι ἄτοπον νὰ ψηφίζωμεν ἕνα νόμον ἐκ τριῶν ἄρθρων, ἐπιβάλλοντα νέας ὑποχρεώσεις, χωρὶς νὰ ἔχωμεν νόμον ὁρίζοντα τοὺς πραγματικῶς ὑποχρέους.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν νέον περὶ στρατολογίας νόμον, ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη ὅτι θέλει ταχέως τὸν φέρει εἰς τὰς Βουλάς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σπανίαν καὶ μετὰ φειδοῦς χρῆσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου, παρατηρεῖ ὅτι διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος ἀπαιτοῦνται δαπάναι, τὰς ὁποίας βεβαίως θέλει ζητήσει ἡ κυβέρνησις παρὰ τῶν Βουλῶν, θέτουσα ὑπ' ὄψιν των τὴν ἀνάγκην, ἡ ἐκτίμησις τῆς ὁποίας ἀνήκει εἰς τὰς Βουλάς, αἵτινες δύνανται νὰ χορηγήσωσιν ἢ ν' ἀρνηθῶσι τὴν αἰτουμένην δαπάνην. Δὲν πιστεύει δὲ ὅτι οἱ βουλευταὶ ψηφίζοντες τὸν προκείμενον νόμον, αἰσθάνονται θλῖψιν, ἀλλ' ἐξεναντίας εὐχαρίστησιν, διότι πρόκειται περὶ ἐθνικῆς ἀνάγκης.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρελήφθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4 ὡς ἀνωτέρω ἐτέθη.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ προσδιορίζεται κατ' ἔτος διὰ νόμου, καὶ ἑπομένως ἐρωτᾷ ἂν καὶ ἡ συγκάλεσις τῆς ἐφεδρείας θέλει γίνεσθαι διὰ νόμου· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ προσ-

διορίζεται διὰ νόμου, καὶ ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερβῶμεν τὸν ἀριθμὸν, ὃν ὥρισεν ὁ νόμος. Ἀλλ' ἤδη διὰ τῆς ἐφεδρείας ὁ στρατὸς αὐξάνει νομίμως καὶ δὲν μένει ἢ μόνον ἡ κλῆσις καὶ τὸ ὅπλον. Ἐν ἀνάγκῃ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις θέλει καλέσει τοὺς ἐφέδρους εἰς τὰ ὅπλα, ὑμεῖς δὲ θέλετε χορηγήσει τὰ χρηματικὰ μέσα, καὶ οὕτω πάλιν διὰ τοῦ νόμου τῆς πιστώσεως θέλει διδεσθαι ἡ ἄδεια τῆς συγκαλέσεως.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἐὰν οἱ ἐφεδροι μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς ποινάς· ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οἱ ἐν ἐφεδρείᾳ διαμένοντες θεωροῦνται ὡς στρατιῶται, καὶ μὴ ὑπακούοντες ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὸν στρατιώτην ποινὰς τῆς λειποταξίας.

Οὕτω δ' ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, ἐξ ἧς προέκυψε κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75· ἔχον οὕτως

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμορρόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1. Ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἐλαττοῦται εἰς τρία ἔτη.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐλάττωσις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας, τοὺς συμπληρώσαντας τὴν τριετίαν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἢ καὶ πρίν, καθ' ὅσον ὁ ὡρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ συμπληροῦται διὰ νέων κατατάξεων.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαταστάτου ὑποχρέωσιν ἀναλαβόντες ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὴν τετραετῆ θητείαν των.

Ἄρθρον 3. Οἱ μόνον τριετίαν ὑπηρετήσαντες μεταβαίνουσιν εἰς τριετῆ ἐφεδρείαν, τῆς ὁποίας διαρκούσης, καλοῦνται ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἤδη, ὡς καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσοντες, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καλοῦνται ἅπαντες ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν, καθόσον δὲν ὑπεραίνουσι τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἡ τριετία αὕτη ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ τῆς δη-

μοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀφέσεώς των.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προκειμένου εἶτα νὰ προβῆ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν νομοσχεδίου, παρετηρήθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ὑπολειπομένων νομοσχεδίων καὶ τῶν ἀναφορῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

Τῆς 22 Μαΐου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον, α') περὶ διαθέσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος, καὶ β') περὶ παραχωρήσεως τοῦ 1/3 τῆς προσόδου τῶν μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἐνασχολουμένας εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν μοναχὰς Καλαμῶν κλπ. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς σμύριδος τῆς Νάξου δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε σκεπτομένη περὶ τῆς καταλληλοτέρας καὶ ὠφελιμωτέρας διαθέσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, ἀλλ' ἰσχυρὰ καὶ ἀνυπέρβλητα αἴτια τὴν ἐμπόδισαν νὰ λάβῃ ταχύτερον οἱονδήποτε μέτρον. Ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους τοῦ Κράτους ἡ διάλυσις τοῦ συμβολαίου τῆς ἐκμισθώσεως, νὰ συλλεχθῶσιν ἀπὸ μέρη μεμακρυσμένα καὶ ἀπὸ πηγὰς διαφόρους παντοίαι πληροφορίαι, ἀναγκαῖαι εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀσφαλοῦς καὶ σταθερᾶς πεποιθήσεως, καὶ νὰ ἐκμελετηθῇ ἐμβριθῶς ἡ σπουδαία αὕτη καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρουσα τὸ δημόσιον ὑπόθεσις.

Καὶ ἐν πρώτοις δύο συστήματα ἐπαρουσιάσθησαν, τὸ τοῦ

μονοπωλίου καὶ τὸ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς. Ἡ ἔλλειψις πραγματικῆς καὶ ἀποχρώσης ἐγγυήσεως ἐκ μέρους προνομιούχου ἐνοικιαστοῦ, ἡ ἀναμφισβήτητος καὶ ὑπὸ πάντων ἀναγνωρισμένη καὶ ὁμολογουμένη ὑπεροχὴ τῆς Ναξίας σμύριδος ἀπὸ πάσης ἄλλης γνωστῆς, καὶ ὁ κίνδυνος τῆς κατὰ μικρὸν ἀντικαταστάσεως αὐτῆς δι' ἄλλης κατωτέρας ποιότητος καὶ μικροτέρας ἀξίας, ὅταν ἀμφότεραι ἀποκλειστικῶς διατίθενται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, μὲ ἔπεισαν νὰ παραδεχθῶ ἀδιστάκτως τὸ δεύτερον σύστημα, ἤτοι τὸ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς. Μετὰ ταῦτα ἤρχετο φυσικῶς τὸ ζήτημα ἐὰν ἦναι συμφερώτερον νὰ γίνηται ἡ ἐκποίησις διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ, ἢ διὰ τιμῆς ὡρισμένης. Ὁ δεύτερος τρόπος εἶναι ἀναντιρρήτως ἁπλούστερος, παρέχει δὲ πᾶσαν ἀσφάλειαν εἰς τὸ δημόσιον, εὐκολίας δὲ καὶ ἐγγυήσεις ἀποχρώσας εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας καὶ τοὺς ἐμπόρους.

Ἐπὶ ταύταις ταῖς βάσεσι συνετάχθη τὸ παρὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς ἀρέθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ δύναται αὕτη νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀνάγκην καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, ὅταν ἡ μεταβολὴ θεωρηθῇ ἀναγκαία καὶ συμφέρουσα.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἐπιβάλλεται φόρος εἰς τὴν τυχὸν ἰδιωτικὴν σμύριδα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν της ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου. Διὰ δὲ τοῦ τρίτου προβλέπεται ἡ περίπτωσις τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς, τιμωρουμένου τοῦ ἐνόχου καὶ ἀμειβομένου τοῦ συντρέχοντος εἰς τὴν ἀνακάλυψιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἅπασα ἡ εἰς τὴν νῆσον Νάξον παραγομένη σμύρις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ἐθνικὴ, ἐξορύττεται καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ, προσδιοριζομένῃ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 2. Ἐπὶ τῆς ἐξορυσσομένης ἰδιωτικῆς τυχὸν σμύριδος ἐπιβάλλεται δικαίωμα δραχμῶν 5 κατὰ καντάριον, εἰσπραττόμενον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα λαθραία μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ σμύριδος καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται ὅτε δήποτε ἀνακαλυφθῇ κατὰ τὰς περὶ λαθρεμπορίων διατάξεις. Εἰς τὸν καταγγέλλοντα ἀποτελεσματικῶς αὐτὴν χορηγεῖται τὸ τρίτον τῆς χρηματικῆς ποινῆς, μετὰ τὴν εἴσπραξιν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς πρώην μοναχὰς τῆς ἐν Καλάμαις διαλελυμένης μονῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὰς ἐνασχολουμένας εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν, καὶ τὰς συντρόφους αὐτῶν, Μελάνην, Χριστοφόραν, Εὐπραξίαν, Κασσιανὴν, Καλλινίκην, Χαριτίνην, Σωφρονίαν, Σεβαστιανὴν, Ἀναστασίαν, Παϊσίαν, Ζακχέαν, Ζηνοβὴν, Εὐφημίαν, Πελαγίαν, Μακαρίαν, Σωφρονίαν, Ἀγάθην, Μακαρίαν, Συγκλητικὴν, Κασσιανὴν, Ἀναστασίαν, Μακρίναν, Μερόπην, Ἀνθίμην, Ἀθανασίαν, Τατιανὴν, Εὐγενίαν, Ἀκηλίναν, Παρθενίαν, Φευρωνίαν, καὶ ἓξ μαθητευομένας, Αἰκατερίνην, Μαρίαν, Ἀντωνίαν, Πολυξένην, Μαρίαν καὶ Ἀναστασούλαν, παρα-

χωρεῖται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐτησίας προσόδου, τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἴκοσιν ἑπτὰ μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων.

Ἄρθρον 2. Ἐν περιπτώσει ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βιομηχάνων τούτων, ἐλαττοῦται ἀναλόγως καὶ τὸ χορήγημα. Δύναται μολαταῦτα νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Βασ. Διατάγματος ν' ἀποδίδεται εἰς τὰς λοιπὰς καὶ τὸ ἀνῆκον εἰς τὰς ἐκλιπούσας ποσὸν, ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν περιλειπομένων ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἄμεσον συζήτησιν τοῦ περὶ ἀνεγέρσεως ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ Καλάμαις νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος. Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἠλ. Παπαδαῖον καὶ Δ. Νάκον, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 102.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

καὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικῶν φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ Καλάμαις, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Δημήτριος Τσόκρης	N
Κωνς. Θεοδώρου	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Νικόλαος Ἰατρός	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Γεώργιος Σκοῦφος	
Γ. Ν. Καίρης	N	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	

Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Πέτρος Δεληγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀνδρέας Σοριανός	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Π. Ταντερίας	Ν	Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Γ. Π. Γιατράκος	Ν
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Νικόλαος Γρανίτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γεώργιος Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γεώργιος Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδῆς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεράλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής	Ν	Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Λ. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	Ν	Γεώργιος Ἰατρός	Ν

Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Νικόλαος Μοσχούλας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Πανουριᾶς	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	
Εὐθ Κεχαγιᾶς		Βασίλειος Κριεζῆς	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Δημήτριος Βουδούρης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Π. Πατρινός		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Γεώργιος Μπάστας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Γ. Νικολάου		Α. Μάντσαρης	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν		

Ἀναγνωσθέντα δὲ τ' ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ναυσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ ὁμοίας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παριψηφεῖ διὰ ψήφων 106. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμεναι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ὅπως ἀνεγείρῃ δημοσίας φυλακὰς εἰς τὰς πόλεις Σπάρτης καὶ Καλαμῶν.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὴν ἀνωτέρω δαπάνην χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐκ δραχ. διακοσίων χιλιάδων, ἀριθ. 200,000, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ς' ἄρθρου 1 «ἀνέγερσις φυλακῶν» τοῦ κατὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διεθνῶν τηλεγραφημάτων νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **104**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἰξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διεθνῶν τηλεγραφημάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Σταμάτιος Μήτσας	N
Π. Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Γ. Καΐρης	N	Γ. Γιολδάσης	N
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Γρανίτσας	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Γ. Βελῆς	N
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Γ. Σιρπάνος	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Αὐσανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σόλων Κρεστενίτης	
Σταῦρος Βλάχος	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Σωτ. Στράτος	N	Ν. Βαρβαρῆγος	N
Δημήτριος Νάκος	N	Α. Δεκιγάλας	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰω. Λογεντσιάδης	N
Θεόδωρος Γρίβας		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Π. Ταντάρίας	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Γεώργιος Περωτὴς	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Α. Παπαθανασίου	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	

Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	N
Ἰωάννης Μπαλάφας	N	Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας	N	Γεώργιος Ἰατρός	N
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Στ. Καπετανάκης	N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N	Νικόλαος Μοσχούλας	N
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουργιᾶς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Κωνστ. Βλάμης	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Γ. Γιατράκος	N	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ταμπακόπουλος	N	Ἰωάν. Κ. Μωριάτης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Ἰω. Σκαβέντσος	N
Α. Μαυροειδής	N	Γ. Νικολάου	N
Α. Τσάκας	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γ. Κεφάλας	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Κωνστ. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Γουλιμής	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰωάν. Προβελέγιος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Ἰωάννης Ταταράκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Π. Δημητρακόπουλος	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Βασίλειος Κριεζής	N

Κυριάκος Δουζίνας	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	
Δημήτριος Βουδούρης . . .		Σ. Σκουμπουρδής	N
Παντολέων Κουντουριώτης .		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . .	N
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . .	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .	N
Πέτρος Χ. Πέτρος		Ἀναγ. Μάντσαρης . . .	N
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .			

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐτέθη ὁ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Σύρου τηλεγραφικὸς κάλως, ἐζήτησε τὸ ὑπουργεῖον νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἔχωμεν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν μεθ' ὅλης τῆς Εὐρώπης. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἤλθομεν εἰς διαπραγματεύσεις ἐξ ἑνὸς μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῆς Αὐστρίας. Αἱ μετὰ τῆς δευτέρας ταύτης δυνάμεως διαπραγματεύσεις εἶχον φθάσει σχεδὸν εἰς πέρας, ὅτε αἱ ζῶναι ἃς παρεδέχθη ἡ Αὐστρία εἰς τὰς μετ' ἄλλων ἐθνῶν συμφωνίας της ἐγένοντο μεγαλείτεραι, καὶ ἠλαττώθησαν συνάμα τὰ τηλεγραφικὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἐλάμβανε. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησε τὰ αὐτὰ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πλεονεκτήματα, ἡ δὲ Αὐστρία ἀπήντησεν ἀμέσως ὅτι συμφωνεῖ εἰς τὴν παραχώρησίν των. Κατόπιν ὅμως ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν περιστάσεων εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ πραγματοποίησις τῶν συμφωνιῶν. Τὸ ὑπουργεῖον ἀπηυθύνθη τότε εἰς ἄλλας ἑταιρίας καὶ ἀνέλαβε συγχρόνως τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις της, παρ' ἧς ἐζήτησε νὰ ἐκτείνωνται τὰ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφήματα μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Τοῦτο δὲ ἐπιδιώκουσαι ἡ Ἀγγλία, ἡ Αὐστρία καὶ ἄλλαι δυνάμεις, ἐζήτησαν νὰ συνάψωσι μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκας, δυνάμει τῶν ὁποίων τὰ τηλεγραφήματά των νὰ φθάνωσιν ἀπὸ τῶν συνόρων των μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Ἀλλ' ἡ Τουρκία ἐναντιοῦται θέλουσα ὥστε τὰ πρὸς τὴν Ἰνδίαν τηλεγραφήματα νὰ διέρχωνται διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὰς γραμμὰς αὐτῆς. Ἐκ τούτου ἀναγκάσθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ νὰ ἔρχωνται τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐκ τῶν Ἰνδιῶν τηλεγραφήματα. Καὶ εἰς τοῦτο ὅμως ἀπήντησεν ἡ Τουρκία, ὅτι ἀφ' οὗ οὐδ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν οὐδ' εἰς τὴν Αὐστρίαν ἔκαμε τοιαύτην παραχώρησιν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ αὐτὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος χωρὶς βεβαίαν τῶν δυνάμεων τούτων δυσαρέσκειαν, καὶ ὅτι ἂν ἐνδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει νὰ ἐνδώσῃ ἐπίσης εἴς τε τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, καὶ τότε δὲν ὠφελοῦσι τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐξ Ἰνδιῶν τηλεγραφήματα. Ἐπὶ

τέλους δὲ, προσέθηκεν, ὅτι ἕνεκα τῆς γειτνιάσεως ἡμῶν δύναται νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὴν ἀπὸ Σύρου μέχρι Χίου τηλεγραφικὴν γραμμήν. Τοιουτοτρόπως ἐβιάσθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τοὺς λόγους τούτους, ἐπιφυλαττόμενον, ἂν ἡ Τουρκία ἐκτείνῃ τὰς παραχωρήσεις της εἰς τὰ ἄλλα κράτη, νὰ ζητήσῃ τὰς αὐτὰς καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα γραμμὰς, ἂν θεωρηθῇ τότε συμφέρον. Ἀλλ' ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ κλεισθῇ ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνία, ἐπῆλθε τὸ βαϊράμιον τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβεία, μ' ὅλας τὰς προσπαθείας της, δὲν ἠδυνήθη ἐκβιάζουσα τὰ τουρκικὰ ἔθιμα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Ἤδη ὅμως παρῆλθε τὸ βαϊράμιον καὶ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ἢ τὴν ἀκόλουθον θέλει γίνει ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκη περὶ τηλεγραφικῆς γραμμῆς ἀπὸ Σύρου μέχρι Χίου. Πρὸς τοῦτο δὲ θέλομεν πληρόνει ὅ,τι πληρόνουσιν ἤδη καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη, ἀλλ' ἅμα ἡ Τουρκία συνάψῃ μετ' αὐτῶν μετριωτέρας συνθήκας καὶ δεχθῇ ἐλαφρότερα τέλη, ἐπερυλάχθημεν νὰ ζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτά. Ἀλλὰ μέχρι τῶν ὀλίγων ἡμερῶν, καθ' ἃς δύναται νὰ κλεισθῇ ἡ συνθήκη, τὰ νομοθετικὰ Σώματα δὲν θέλουν ὑπάρχει, ὁ δὲ ἐργολάβος αἴρει τὸν κάλων, ἂν δὲν τὸν ἐξαγοράσωμεν ἤδη. Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πράξῃ τὸ ὑπουργεῖον; Νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν Βουλῶν πρὶν ἡ καταρτισθῇ ἡ συνθήκη; Τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἄτοπον. Ἐπροτίμησε λοιπὸν νὰ μὴ συναφθῇ ἔτι ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκη, καὶ μόνον νὰ προσδιορισθῶσι τὰ διεθνῆ τέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσιν ἰσχύει ἡ μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν, ὅτε θέλει εἰσαχθῇ ἡ συνθήκη ἀμέσως, καὶ τότε θέλει ἀποφασίσει τὸ ἔθνος ἂν δέχηται ἢ ὄχι τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐξωτερικὰ τέλη, ἀρχὴ παραδεδεγμένη ὅλων τῶν ἐθνῶν εἶναι ὅτι πρέπει νὰ μετρῇ τις ἓν Κράτος διὰ τοῦ ἰδίου μέτρου, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνο μεταχειρίζεται, καὶ τότε τὸ πειθαναγκάζει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅρους μετρίους συμφωνιῶν. Ἡ Γαλλία προσδιορίζει δύω δραχμὰς στερεὰς δι' ὄντινα θέλει νὰ τηλεγραφήσῃ, ὁρίζει δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἑκάστου μυριομέτρου, ἀλλ' ἡ Γερμανία διαιροῦσα εἰς ζώνας τὴν χώραν της, ζητεῖ ἓν φιορίνιον καὶ 50 καραντάνια δι' ἑκάστην ζώνην. Ἡ Γαλλία ἑπομένως τὰ μὲν ἐσωτερικὰ τέλη ἀρῆκεν ὡς εἶχον, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐξωτερικὰ τέλη διαιρεῖ ἐπίσης τὴν ἐπικράτειάν της εἰς ζώνας καὶ ζητεῖ τὴν αὐτὴν τῆς Γερμανίας πληρωμήν. Καὶ ἡμεῖς ἄρα πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου νὰ μετρήσωμεν τὰ ἕτερα κράτη. Ἐκ τούτου ἐν τῇ συνθήκῃ ὁρίζονται τὰ αὐτὰ διεθνῆ τέλη ἐκ μέ-

ρους τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἐωσοῦ περαιωθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, δὲν πρέπει νὰ στερηθῇ τὸ ἔθνος μέχρι τῆς ἐνάρξεως Βουλῶν τῶν ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ὠφελημάτων, τῶν τοσούτων κοινῶν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Τὰ τηλεγραφικὰ δὲ τέλη δὲν εἶναι κυρίως φόρος, ὅστις ζητεῖται νὰ ἐπιβληθῇ πρὸ τῆς συναινέσεως τῶν Σωμάτων· φόροι πραγματικοὶ εἶναι οἱ ἐκ τοῦ δασμολογίου τελωνιακοὶ φόροι, καὶ ὅμως ἐξ ἀνάγκης ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ν' αὐξομειόνῃ αὐτοὺς διὰ Β. διατάγματος, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου παρατείνεται μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Σωμάτων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ἐνῷ ἐπίκειται ἐπίσης ἡ τῆς συγκοινωνίας ἀνάγκη, συνάμα τὰ τηλεγραφικὰ τέλη δὲν εἶναι κυρίως φόρος, ἀλλὰ προσωρινὴ ἰδιωτικὴ συμφωνία, ἥτις δὲν ἰσχύει ἢ μέχρις οὗ συνέλθουν τὰ νομοθετικὰ Σώματα, καὶ τότε θέλει ὑποβάλει ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖον τὴν συνθήκην, τὴν ὁποίαν ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ὄχι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Κουντουριώτην καὶ Ἡλ. Παπαδαῖον, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 95. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν δύνανται νὰ προσδιορίζωνται τὰ διεθνῆ τηλεγραφικὰ τέλη διὰ Βασ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ὅμως μεταποιούμενον εἰς νομοσχέδιον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἐντὸς τῆς προσεχοῦς Συνόδου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ διεθνῶν τηλεγραφημάτων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Βελλῆς	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Γ. Σιρπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γ. Ν. Καΐρης		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Ἀντων. Καμπάνης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Τσόκρης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Γεώργιος Σκοῦμος		Α. Δεληγάλας	Ν
Δημήτριος Καλιφρονᾶς		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἰλίας Καραβάννης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἰλίας Παπαδαῖος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Γεώργιος Περωτὴς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Θεόδωρος Γριβας		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Π. Ταντσρίας	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Θ. Ι. Καλκοτρώνης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἀνδρίας Νοταρᾶς	
Γ. Ι. Γιολδάσης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν

Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουριᾶς . . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . .	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Δεώπουλος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . N	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γ. Μπάστας . . . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Α. Μαυρειδὴς . . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Τσάκας . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Κ. Κουρκουμέλης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Γ. Γουλιμὴς . . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἰω. Προβιλέγιος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Χ. Σουμαρίπας . . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζὴς . . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Ν. Καναβός . . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Παντολέων Κουντουριώτης . .
Γεώργιος Ἰατρός	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Νικόλαος Πιτράκος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . N
Στ. Καπετανάκης	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Π. Καντελλόπουλος	

Προκειμένου ἔπειτα νὰ ἐπιληρθῇ ἡ Βουλὴ καὶ τῆς συζητήσεως τῶν περὶ προξενικῶν καὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχεδίων, λαβών τις τὸν λόγον ἀνέπτυξε τὴν σπουδαιότητα τῶν νομοσχεδίων τούτων, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει, εἶπε, νὰ ψηφισθῶσιν ἄνευ ὡρίμου μελέτης καὶ συζητήσεως· ἀνέθηκε δὲ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἄμεσον αὐτῶν συζήτησιν καὶ ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῶσιν ἐπὶ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐθεώρησε καθῆκον σπουδαιότατον νὰ καταρτίσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος νομοσχέδια ὡς ἀφορῶντα τῷ ὄντι μεγάλα συμφέροντα. Ἂν δὲ δὲν ἔφερεν αὐτὰ ταχύτερον, τοῦτο προῆλθε διότι δὲν ἀρῆκεν ἐπιμελητήριον, δὲν ἀρῆκεν Ἑλληνικὸν προξενεῖον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ζητήσῃ πληροφορίας, καὶ πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν, ἵνα καταρτισθῶσι δέοντως. Ἐκ τούτου μόλις ἠδυνήθη νὰ φέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Χρεωστεῖ δὲ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ νῦν ἰσχύουσα προξενικὴ διατύπωσις εἶναι τῷ ὄντι καταπιεστικὴ καὶ δύναται νὰ διώξῃ χώραν καὶ εἰς ἀκουσίας, οὕτως εἰπεῖν, καταχρήσεις, ἐφ' ᾧ ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς διορθώσεώς της. Οὐχ ἧττον ὅμως ἀπόκειται εἰς τοὺς κυρίους βουλευτὰς νὰ σκεφθῶσι, καὶ ἂν θεωρήσωσιν ὅτι ἡ ἀναβολὴ δὲν προσβάλλει τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ἂς ἀναβάλωσι τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, διότι θέλει καὶ αὐτὸς νὰ συζητηθῶσι μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης εἰς τοιαῦτα νομοσχέδια σκέψεως· ἂν δὲ τούναντίον θεωρήσωσιν αὐτὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ναυτιλίας ἡμῶν, ἂς τὰ ἐπιψηφίσωσιν ὡς τοιαῦτα.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῶσι κατεπειγόντως, καθ' ὅσον μέχρι τῆς νέας συνόδου δύναται νὰ ἔλθῃ ἕτερον ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ν' ἀναβάλῃ ἐπ' ἄπειρον τὰ νομοσχέδια ταῦτα· καὶ ὅτι τὸ ναυτιλιακὸν μάλιστα νομοσχέδιον οὐ μόνον εἶναι παραδεκτέον καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ ἀναβάλῃ ἡ Βουλὴ θέλει ἀδικήσει τὰ συμφέροντα τῆς ναυτιλίας· ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἔρριψε βλέμμα εἰς τὰ νομοσχέδια, εὗρε τέσσαρας μάλιστα διατάξεις, αἵτινες χρήζουσι τῆς μεγαλειτέρας σκέψεως. Ἐκ τούτων ἔρχεται ν' ἀναφέρῃ μίαν μόνην, ἵνα πεισθῇ τὸ Σῶμα ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις των. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων σημειοῦται καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ διαμονητηρίου ἐγγράφου, καὶ τοῦτο εἶναι ἓν *χαράτσιον*, τὸ ὁποῖον θέλει πληρώσει ὁ ναύτης εἰς τὴν Τουρκίαν, εἶναι ἡ πλη-

ρωμὴ κεφαλικοῦ φόρου, δι' ὅσον καιρὸν διαμείνει ἐκεῖσε. Διὰ ν' ἀποφασίσῃ λοιπὸν τοῦτο, πρέπει νὰ σκεφθῇ μετὰ πολλῆς ἐμβριθείας ἡ Βουλή, καθ' ὅσον τὰ νομοσχέδια ταῦτα δὲν καθιεροῦσιν ἐτήσιον φόρον, ἀλλ' εἶναι νόμοι ὀργανικοὶ καὶ ἀφορῶσιν οὐχὶ τοῦ ναυτικοῦ μόνον τὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναβολὴν ἀμφοτέρων τῶν νομοσχεδίων.

Ἀπορανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ κατεπείγοντος τῶν ἀναγνωσθέντων δύο νομοσχεδίων περὶ διαθέσεως τῆς σμύριδος καὶ περὶ παραχωρήσεως τοῦ 1/4 τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὰς ἐν Καλάμαις μοναχάς, ζητηθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ δώσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἐξέθηκεν ὅτι γνωρίζει βεβαίως ἡ Βουλὴ εἰς ποίαν τελευταίου εὑρίσκετο κατάστασιν ἡ ὑπόθεσις τῆς σμύριδος. Πξεύρετε ὅτι ἡ σμύρις εἶχε δοθῇ ὡς μονοπώλιον εἰς τὸν Κ. Ἄμποτ, ὅτι ὁ Κ. Ἄμποτ δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς συμφωνίας του καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου τέσσαρα ἤδη ἔτη δὲν ἐπωλεῖτο σμύρις ἑλληνική. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἄμποτ εἶχε καὶ τὴν ἀσιατικὴν σμύριδα, κρατῶν τὴν ἑλληνικήν, ἔδιδε τὴν ἀσιατικήν, διότι ἐν αὐτῇ εὕρισκε μεγαλήτερον συμφέρον. Καθ' ἃς δ' ἔχει πληροφορίας ἡ ἑλληνικὴ σμύρις ζητεῖται ἐν Εὐρώπῃ πρὸ πάσης ἄλλης, διότι ἐνῷ ἡ σμύρις ἐν γένει εἶναι ἀναγκαία διὰ τὰς ὕελους, ἡ ἑλληνικὴ εἶναι πάσης ἄλλης προτιμητέα ἰδίως διὰ τὸν σίδηρον καὶ τὰ μάρμαρα. Ἐπίσης δὲ ἐπληροφορήθη ὅτι ἐξοδεύεται κατ' ἔτος σμύρις πλέον τῶν 60,000 κανταρίων καὶ μολαταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Ἄμποτ δὲν ἐξήχθησαν εἰμὴ 20,000 καντάρια κατ' ἔτος, ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ σμύρις ζητεῖται μετὰ σπουδῆς καὶ ἀπὸ τὸ Βέλγιον καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ παραπονοῦνται μάλιστα ὅτι τὸ προϊὸν αὐτὸ δὲν παρουσιάζεται καθαρὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ μεμιγμένον μὲ ἀσιατικήν.

Ὅταν διελύθη τὸ συμβόλαιον τοῦ Ἄμποτ, ἐπαρουσιάσθησαν δύο συστήματα διαθέσεως τῆς σμύριδος. Ὑπῆρχεν ἰδέα ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ μονοπωλίου, διότι, ἔλεγον οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτό, τὸ μονοπώλιον ἐξασφαλίζει τὸ εἰσόδημα τοῦ δημοσίου· ὑπῆρχε δὲ καὶ ἄλλη ἰδέα, καὶ αὐτὴ ἦτον ἰδική του καὶ αὐτὴ ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τέλους. Ἔλεγεν οὗτος ὅτι διὰ τοῦ μονοπωλίου συγκεντρόνομεν εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας τήν τε ἀσιατικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν σμύριδα. Ἀλλ' ὁ ἔχων τὸ μονοπώλιον ἔχει καὶ τὸ συμφέρον τοῦ νὰ πωλῇ τὴν ἀσιατικὴν σμύριδα, ἥτις διαδιδομένη οὕτω θέλει καταστραθῇ συνήθως καὶ ἀναγκαίως καὶ

οὕτω κατὰ μικρὸν θέλει ἐξαλειφθῇ ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἑλληνικῆς, ἥτις θέλει περιορισθῇ εἰς μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔργα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ ἔχων τὸ μονοπώλιον, πωλῶν τὴν ἀσιατικὴν σμύριδα, θέλει συγκεντρώσει μέγα ποσὸν ἑλληνικῆς σμύριδος, μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, οὐδεὶς πλέον θέλει παρουσιάζεσθαι ἀγοραστὴς ἕνεκα τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχοντος μεγάλου ἐναποταμιεύματος. Συγχρόνως δὲ καὶ ἡ δυσκολία τῆς εὑρέσεως μεγάλης ἐγγυήσεως εἰς περίστασιν μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου, τὸν ἔπεισαν ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ μονοπωλίου. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐσυζητήθη καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ ἀνδρῶν εἰδημόνων καὶ μετὰ αὐστηρὰν ἐξέτασιν παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ ν' ἀφήσῃ ἐλευθέραν εἰς πάντα τὴν πώλησίν της ἐπὶ τιμῇ ὡρισμένῃ, καθ' ὅσον πολλὰς πολλαχόθεν ἔχει αἰτήσεις. Ἀλλ' εἰς ποίαν τιμὴν θέλομεν πωλεῖς Ἐὰν θελήσωμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν τιμὴν διὰ νόμου, τότε θέλομεν εἶσθαι δεσμευμένοι καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τίποτε, ἐνῷ ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν συναγωνιζομένην τὴν ἀσιατικὴν σμύριδα καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν συμφερώτερον νὰ προσδιορίζεται ἡ τιμὴ διὰ Β. διατάγματος ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

Ἐρωτηθεὶς δὲ ἐὰν ὑπάρχῃ, ὡς διαδίδεται, ἰδιωτικὴ σμύρις, ἀπήντησεν ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη τις ἰδέα καὶ διὰ τοῦτο προσδιωρίσθη φόρος ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῆς 5 δραχμῶν κατὰ καντάριον, καὶ ὁ φόρος αὐτὸς ἐθεωρήθη ἱκανὸς νὰ κρατῇ τὴν τιμὴν τῆς ἰδιωτικῆς σμύριδος εἰς μίαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν τοῦ δημοσίου.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος εἰς ποίαν ὡς ἔγγιστα τιμὴν δύναται νὰ πωληθῇ ἡ σμύρις τοῦ δημοσίου· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἐπεθύμει νὰ μὴ τῷ γίνῃ τοιαύτη ἐρώτησις· ἐπειδὴ ὅμως ἠρωτήθη ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ, ὅτι, καθ' ἃς ἔχει θετικὰς πληροφορίας, θέλει πωληθῇ τοὐλάχιστον 13 δραχμὰς τὸ καντάριον.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δέ τινος διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε μίαν ἀπόφασιν ὁριστικήν, καθ' ἣν ὁ Ἄμποτ καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ ἐν ποσῷ 700,000 περίπου δραχμῶν μετὰ τοῦ τόκου, συγχρόνως δὲ δικαιοῦται ὁ Ἄμποτ νὰ παραλάβῃ ἐν ποσῷ σμύριδος. Ὁ Ἄμποτ λοιπὸν δύναται πληρόνων τὰ χρέη του νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν σμύριδα. Ἀλλὰ θέλων νὰ δώσῃ εἰλικρινεῖς καὶ σαφεῖς ἐξηγήσεις παρατηρεῖ ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἄμποτ καί τινος Ἕλληνος ἐγγυητοῦ του ὑπάρχει ἀλληλεγγύη. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος νομικῶς μὲν εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὑπόχρεως ἀπέναντι τοῦ δημοσίου δι' ὅσα κακὰ ἐπροξένησεν ὁ Ἄμποτ εἰς τὸ δημόσιον,

ήθικῶς ὅμως πιστεύει ὅτι ὁ ἐγγυητής, περὶ οὗ ὁ λόγος, γίνεται θῦμα τῆς κακοβουλίας καὶ κερδοσκοπίας τοῦ Ἄμποτ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις οὔτε τὴν διάθεσιν οὔτε τὴν πρόθεσιν ἔχει νὰ προκαλέσῃ τὴν δυστυχίαν ἑνὸς συμπολίτου ἡμῶν καὶ νὰ καταστρέψῃ ἕνα ἄνθρωπον, ὅστις δὲν φαίνεται ἔνοχος τῶν ζημιῶν, ἃς ὑπέστη τὸ δημόσιον. Καὶ δὲν δύναται μὲν σήμερον νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ θετικότητος, πιστεύει ὅμως ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων θέλει σχηματίσει ἀληθῆ πεποίθησιν περὶ τούτου καὶ διὰ τοῦτο ὡς ὑπουργὸς οὐδέποτε θέλει στέρξει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον οὔτε ἓν λεπτὸν ἐκ τῆς καταστροφῆς ἑνὸς ἀθώου συμπολίτου ἡμῶν.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι πολὺ σπουδαῖον καὶ δὲν δυνάμεθα σήμερον οὐδεμίαν νὰ φέρωμεν παρατήρησιν ἢ τροπολογίαν, ἀλλ' ὀφείλομεν ἢ νὰ τὸ ἀποβάλωμεν ἢ νὰ τὸ παραδεχθῶμεν ὡς ἔχει. Παρατηρεῖ δέ μόνον ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν ὁ Ἄμποτ ἔχει δικαίωμα ἐφ' ὅλου τοῦ ποσοῦ τῆς σμύριδος, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ παραλάβῃ. Διατί λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐροώτησε νὰ κατάσχῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀπέναντι τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Ἄμποτ τὸ δημόσιον, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν συγχρόνως καὶ τὸν φόβον μὴ ὁ Ἄμποτ παραλαμβάνων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σμύριδα φέρῃ ἔκπτωσιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ;

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τοῦτο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ὅταν θέλωμεν. Δὲν τὸ ἔπραξε δὲ μέχρι τοῦδε, διότι ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ζημίαν τοῦ Ἄμποτ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Προσθέσαντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὸν λόγον τῆς βραδύτητος, ἀφοῦ σήμερον κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας πωλεῖται 13 δραχμὰς τὸ καντάριον· Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ Ἄμποτ διαφοράν, εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ ἄλλοτε. Λυπεῖται δὲ μόνον διότι νομοσχέδιον τοσοῦτον σπουδαῖον καλούμεθα νὰ ψηφίσωμεν μετὰ τοσαύτης ταχύτητος καὶ ὡς ἐκ τούτου περιορίζεται δύω μόνον ν' ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις, τὰς ἑπομένας. Ἐψηφίσαμεν πρὸ δύω ἐτῶν ἕνα νόμον προσωρινὸν περὶ ὀρυκτῶν διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ὑπέσχετο ὅτι κατὰ τὴν ἑπομένην σύνοδον ἤθελε φέρει ἕνα γενικὸν νόμον περὶ ὀρυκτῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ τὸν νόμον αὐτὸν ἐντὸς τῆς παρελθούσης συνόδου, παρέτεινε ἐπὶ ἓν ἔτος τὴν ἰσχὺν τοῦ προσωρινοῦ ἐκείνου νόμου διὰ ἑνὸς νομοσχεδίου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔτος αὐτὸ λήγει καὶ ὁ νέος νόμος δὲν εἰσήχθη, οὔτε πα-

ρετάθη ἡ ζωὴ τοῦ ὑπάρχοντος. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν τί θέλει γείνῃ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ἐκείνου. Ἐνθυμεῖται ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προσωρινοῦ νόμου ἐρρέθη ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἐξαγωγὴ ἰδιωτικῶν ὀρυκτῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑποβληθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας θέλει ὁρίσει ὁ γενικὸς περὶ ὀρυκτῶν νόμος. Ἐν τούτοις σήμερον καλούμεθα νὰ ψηφίσωμεν εἰδικὸν περὶ σμύριδος νόμον καὶ διὰ τοῦτο θέλει νὰ μάθῃ εἰς ποίαν σχέσιν εὑρίσκεται ὁ παρὼν νόμος μὲ τὸν ἐκκρεμῆ ἐν γένει περὶ ὀρυκτῶν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σμύριδα, ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ὑπάρχει ἰδέα περὶ ὑπάρξεως ἰδιωτικῆς σμύριδος καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγήν, ἐπιβάλλει φόρου 5 δρ. κατὰ καντάριον, ἐνῷ ἡ σμύρις, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσε, πωλεῖται πρὸς 13 δρ. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι οὕτω δὲν θέλει πωληθῇ σμύρις τοῦ δημοσίου, διότι μὲ τόσον εὐτελῆ φόρον συμφέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ πωλῶσι καὶ πρὸς 8 δραχ. τὸ καντάριον, κερδίζοντες 3 δραχ. καὶ οὕτω θέλει προτιμᾶσθαι ἡ ἰδιωτικὴ ὡς εὐθηνοτέρα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁ περὶ ὀρυκτῶν νόμος εἶναι σχεδὸν ἕτοιμος καὶ θέλει εἰσαχθῇ ἀφυκτως κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον. Ἐν τῷ ὑπάρχοντι νόμῳ ὑπάρχει ἀληθῶς ἡ διάταξις, ὅτι συγχωρεῖται μὲν ἡ ἐξαγωγὴ ἰδιωτικῶν ὀρυκτῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑποκύψωσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ὁ νέος νόμος ἤθελεν ἐπιβάλει. Ἡ αὐτὴ διάταξις ὑπῆρχε καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, ἀλλ' ἀπελείφθη, διότι ἐθεωρήθη καὶ ἄσκοπος καὶ ἄτοπος. Ἄσκοπος μέν, διότι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας δὲν ὑπάρχει γνωστὸν μεταλλεῖον ἢ καὶ ἂν ὑπάρχῃ δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὸν νὰ ἐξορυχθῇ ἐντὸς τῶν πέντε μηνῶν, καθ' οὓς θέλουσιν ἀργεῖ τὰ Σώματα· ἄτοπος δέ, διότι βεβαίως ἄτοπον εἶναι νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας· «δύνασθε μὲν νὰ ἐξορύξητε ὀρυκτά, ἀλλὰ δι' ἑνὸς νόμου δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ λάβωμεν ὅ,τι ἐξορύξετε δι' ἑνὸς φόρου βαρυτάτου».

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς σμύριδος ζήτημα, ἀπησχόλησε τὸ ὑπουργεῖον ἀρκούντως. Ἐσκέφθη δὲ πρῶτον ὅτι δὲν εἶναι μόνη ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις, ἥτις θέλει ἀνταγωνισθῇ μὲ τὴν δημοσίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσιατικὴ καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ μόνη ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις καὶ νὰ μὴ τὴν ἀφήσωμεν ν' ἀνταγωνισθῇ μὲ τὴν ἀσιατικήν. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ τὴν ἀφήσωμεν ἐλευθέραν, ἀλλὰ ποῖον φόρον νὰ ἐπιβάλωμεν; Ἐπληροφορήθημεν ὅτι διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ ἡ σμύρις δύναται νὰ ὑποτιμηθῇ μέχρις ἐννέα δραχμῶν· προσδιωρίσαμεν

λοιπὸν φόρον 5 δρ. καὶ δύω δρ. κατὰ καντάριον ἡ δαπάνη τῆς ἐξορύξεως, γίνονται 7 δραχμαί. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τῶν εἰδημόνων ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος μὲ τὴν Ναξίαν καὶ ἐπομένως ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὴν τιμὴν διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀσιατικῆς καὶ τῆς δημοσίας ἑλλην. σμύριδος, θέλει ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ τῆς δημοσίας, ἡ διαφορὰ δὲ εἶναι δραχμὴ μία καὶ ἡμίσεια, καὶ οὕτως ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις θέλει πωλεῖσθαι πρὸς δραχ. 7 1/2 τὸ καντάριον, ἀφοῦ ἡ τῆς Νάξου πωλεῖται πρὸς 9. Δὲν ἀφήκαμεν λοιπὸν εἰς τὸν ἰδιώτην εἰμὴ ἡμισείας μόνον δραχμῆς κέρδος, ἀφοῦ ὁ φόρος καὶ τὰ ἔξοδα ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 7, καὶ ἡμίσεια δραχμὴ δὲν εἶναι μεγάλη ὠφέλεια ἀπέναντι τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους ὁ ἰδιώτης θὰ καταβάλλει. Ἐκ τοιούτων λοιπὸν σκέψεων ὁρμωμένη ἡ Κυβέρνησις προσδιώρισε τὸν φόρον εἰς δρ. 5. Ἐὰν ὅμως ἡ Βουλὴ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ δημεύσωμεν τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν ἂς ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου αὐτοῦ ἐτηρήσαμεν τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπικρατοῦντος φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος, ἤτοι 40 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

Παρετήρησέ τις ὅτι φοβεῖται μὴ ἡ παραδοχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ παρελθὸν μᾶς βλάψῃ. Ὁ Ἄμποτ ἐνοικίασε τὴν σμύριδα πρὸς 11 δρ. ὑπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ μονοπωλίου· ἀλλ' ἤδη καταργοῦντες τὸ μονοπώλιον, δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν Ἄμποτ νὰ λάβῃ τὴν σμύριδα καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ χρήματα; Νομίζει ὅτι δὲν δυνάμεθα καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μία διάταξις ὑποχρεοῦσα τὴν Κυβέρνησιν νὰ συμβιβάσῃ τὴν μετὰ τοῦ Ἄμποτ ὑπόθεσιν. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι, ὡς ἐπληροφορήθη ἑλληνικὴ σμύρις ἐστάλη εἰς Μασσαλίαν καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ εἴπῃ ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης τῷ ἔγραψαν, ὅτι ἔχουν ἀνάγκην καὶ ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσι σμύριδα ἑλληνικήν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν ποιότητά της. Ἠναγκάσθη λοιπόν, ἐνδίδων εἰς διαφόρους αἰτήσεις, νὰ δώσῃ εἷς τινας ἐπὶ τῇ προσδιορισθησομένῃ τιμῇ ἀνὰ 50 καὶ 60 καντάρια, τὸ ὅλον 600 καντάρια, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δεῖγμα.

Ἀπαντῶν ἕτερος εἰς τὸν πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντα παρετήρησεν ὅτι ὁ Ἄμποτ δὲν ἀπέκτησε δικαίωμα μονοπωλίου, ἀλλ' ἁπλῶς συνεφώνησε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ λαμβάνῃ τόσα καντάρια σμύριδος πρὸς δραχμὰς τόσας. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ

ὅτι εἶχε μονοπώλιον, ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις κατέστρεψε τὸ τοιοῦτον προνόμιον καὶ δὲν δύναται οὐδεμίαν νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐξέφρασε μίαν ἰδέαν, ἥτις δὲν στηρίζεται εἰς τὰ πράγματα, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἄμποτ 40,000 καντάρια ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μὴ πωλήσῃ καὶ εἰς ἄλλον. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τοῦ Ἄμποτ, διότι τότε φαινόμεθα ὅτι καταδικάζομεν τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, δυνάμεθα ὅμως νὰ πράξωμεν ἄλλο τι. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς χεῖράς της ἀπέναντι τῶν καθαρῶν ἀπαιτήσεών της 60,000 καντάρια σμύριδα, τὰ ὁποῖα ὁ Ἄμποτ δικαιοῦται νὰ λάβῃ, ἀφ' οὗ τὰ πληρώσῃ πρὸς δραχμὰς 11 τὸ καντάριον, ἔχει δὲ κατεσχεμένα καὶ ἕτερα 10000 καντάρια. Δύναται λοιπὸν νὰ πωλήσῃ τὴν σμύριδα αὐτὴν καὶ διὰ νὰ μὴ τὴν θέσῃ εἰς χεῖρας κερδοσκόπων, δύναται νὰ τὴν κρατήσῃ διὰ λογαριασμόν της, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀξίας της ἂς τὸ συμψηφίσῃ ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ Ἄμποτ, καὶ τοιουτοτρόπως ἐλαττοῦται καὶ τὸ χρέος αὐτοῦ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐγγυητοῦ του.

Παρατηρήσαντος ἐνταῦθα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξετασθῇ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας διότι ἀφορᾷ συμφέροντα καὶ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια, καὶ ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ συναινέσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπὶ τὴν αὔριον ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεώς του, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τῷ δοθῇ πρὸ τῆς μεσημβρίας διὰ νὰ τὸ ὑποβάλῃ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἡ Βουλὴ ἀπεράσισε νὰ συνέλθῃ αὔριον περὶ τὴν 9 διὰ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον.

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος τῆς λαζάσης συνόδου, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Καταστρωθεὶς τίθεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμίου τῆς ληγούσης συνόδου.

Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον, τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα τῆς Βουλῆς ἀναβαίνουσιν εἰς δραχ. 339,040, ἤτοι διὰ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὴν ἐπιχορήγησιν τὴν ἐκ τοῦ νόμου τῆς 6 Ἰουνίου 1857 κανονισμένην δραχ. 294,000, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητήρων 19,610, δι'

έξοδα τυπογραφικοῦ χάρτου, ἐφημερίδων κλπ. 4,930, διὰ συνδρομὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔξοδα ἀμαξῶν δραχ. 3,600 καὶ διὰ τὴν βιβλιοθήκην ἐν γένει δραχ. 16,900. Τὰ δὲ δαπανηθέντα ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐνταλμάτων τοῦ προϋδρείου ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦδε συμποσοῦνται εἰς δραχ. 261,777:43, ἤτοι εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν δραχ. 184,387:43, εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν δραχ. 52,625, ἐν ὅλῳ δραχ. 237,012:43, εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητήρων δραχ. 14,290, εἰς προμήθειαν γραφικῆς ὕλης, συνδρομὴν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, δεττικὰ βιβλίων κλπ. δραχ. 4,104, εἰς ἀγώγια ἁμαξῶν δραχ. 597 καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ λοιπὰ δραχ. 5,774, ἐν ὅλῳ δραχ. 24,765.

Ἡ ἐπιτροπή σας διασαφίζουσα οὕτω τὰς δαπάνας σκοπὸν πρωτίθεται νὰ διαδηλώσῃ ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα αὐστηρᾶς οἰκονομίας καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐμπορῶντας ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ὡς τύπος τῆς πρὸς τὴν δημοσίαν περιουσίαν εὐλαβείας αὐτοῦ.

Ἐὰν τις βίψῃ ὄμμα ἀκριβὲς ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ ἀπολογισμοῦ θέλει ἴδει ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων συγκειμένη ἐξ 140 μελῶν, δυναμένη ἐν τῇ κυριαρχίᾳ αὐτῆς νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ της ἀρθόνως τὰ μέσα τῆς ὑπηρεσίας της, δὲν διέθεσεν ἐπὶ ὁλοκλήρους ἑπτὰ μῆνας, εἰς τὰς ἑκατὸν αὐτῆς ἀνάγκας εἰ μὴ 597 δραχμὰς, ὅσαι δηλαδὴ δὲν ἀναλογοῦσι πρὸς τὰς μηνιαίας δαπάνας ἑνὸς μικροῦ γραφείου τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας. Διὰ νὰ τηρηθῇ δὲ αὐστηρῶς ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀπόντων βουλευτῶν δὲν ἐπετράπη ἢ ἡ ὑπ' αὐτοῦ διδομένη ἀποζημίωσις. Μολονότι δὲ, κύριοι, εἰς τὴν πρωτεύουσαν παρευρίσκοντο τακτικῶς 110 ἕως 132 βουλευταὶ, ἡ καθ' ὅλην τὴν λήγουσαν σύνοδον δαπάνη πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν δὲν ὑπερέβη τὴν ποσότητα τῶν δραχ. 280,000 συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ά. δόσεως τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καταβληθείσης.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα διὰ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου κλπ. ἡ Βουλὴ θέλει ἴδει μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τὸ προσδρεῖον ἔκαμε μετὰ μεγίστης φειδοῦς χρῆσιν τῶν εἰς αὐτὸ χορηγηθεισῶν πιστώσεων καὶ ὅτι οὐδεμία αὐτῶν ἐγένετο ὑπέρβασις, ἔμεινε δὲ διαθέσιμον ποσὸν δραχ. 25,900, τὸ μὲν χρη-

μεῦσον διὰ τὰς προσεχεῖς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, τὸ δὲ μένον εἰς ἀχρηστίαν.

Ἡ ἐπιτροπή σας διδοῦσα τέλος εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, ὀφείλει νὰ προσθέσῃ ὅτι ὁ ταμίας τῆς Βουλῆς κύριος Ἀβέρωφ, διεξήγαγε καὶ κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ χρέη μετ' ἀκριβείας καὶ τιμιότητος.

Προσθέτει ὡσαύτως ὅτι ὁ βιβλιοφύλαξ τῆς Βουλῆς ἐδαπάνησεν εἰς μεταφορὰν βιβλίων ἀποσταλέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν Βιβλιοθήκην, εἰς ἀποστολὴν ἑτέρων εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βιβλιοθήκης δρ. 260, τῶν ὁποίων τὴν παραδοχὴν συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν, καθότι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν προεῖδε τοιαύτας δαπάνας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Εὐθύμιος Κανελλόπουλος. Σ. Καπετανάκης,
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου, Α. Μάντζαρης,

Β. Δημητρακόπουλος.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑτέρου περὶ καλλιγραιῶν νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διεσάφησεν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται περιουσία ἦτο ἰδίως ἀριερωμένη ἀπὸ τὴν κυρίαν τῆς περιουσίας αὐτῆς, τὴν Μπενάκειαν, εἰς τὰς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένας καλογραίας. Διαλυθέντος δὲ τοῦ μοναστηρίου, τὸ δημόσιον παρέλαβεν εἰς τὴν κυριότητά του ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλ' ὁ δῆμος ἀντεποιεῖτο αὐτὴν ὡς δημοτικὴν καὶ οὕτω τὸ δημόσιον ἐκινδύνευε νὰ στερηθῇ δικαστικῶς τῆς περιουσίας αὐτῆς, ὅτε αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος καλογραῖαι ἐχορήγησαν εἰς τὸ δημόσιον τὰ μέσα τοῦ νὰ κερδίσῃ τὴν δίκην. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος καλογραῖαι ἔχουσιν ἐν Καλάμαις μεταξουργαντικὸν κατάστημα, ἐν ᾧ σπουδάζουσι πολλαὶ νέαι καὶ τὸ ὁποῖον προβαίνει ἐπιτυχῶς εἰς τὰς ἐργασίας του, τὰ δὲ ὑράσματα αὐτοῦ εἰσὶ τὰ καλλίτερα ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατασκευαζομένων. Διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησε δίκαιον νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς καλογραίας ταύτας, τὰς τόσον χρησίμους καὶ ἐργατικὰς, τὸ τέταρτον τῶν εἰσοδημάτων ἐργαστηρίων τινῶν ἀνηκόντων ἄλλοτε εἰς τὸ μοναστήριον, τὰ δὲ εἰσοδήματα ταῦτα ἀναβαίνουν εἰς 4000 περίπου δραχμάς.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Εὐθ.

Κεχαγιὰν καὶ Ἠλ. Παπαδαῖον συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 99.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως τοῦ 1/3 τῆς προσόδου τῶν μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἐνασχολουμένας εἰς τὴν μεταξουργαντικὴν μοναχάς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γ. Σιρπάνος	N
Κων. Θευδώρου	N	Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Π. Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Λύγερινός	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ν. Βαρβαρῆγος	N
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Δεκιγάλας	
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἰωάννης Λορεντσιάδης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Θ. Α. Ζαΐμης	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Χ. Θεοχαρόπουλος	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἠλ. Παπαδαῖος	N
Σωτήριος Στράτος	N	Γεώρ. Περωτὴς	N
Δημήτριος Νάκος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Κοντόσταυλος	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Βελισ. Νικολαΐδης	N
Π. Τανταρίας	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Κωνστ. Πλαπούτας	N
Θ. Τσαννετάκης	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Α. Ἀντωνόπουλος	
Α. Παπαθανασίου	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Σταματ. Μήτσας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Γ. Γιολδάσης	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	N
Ν. Γρανίτσας		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Γ. Βελλής	N	Ἐμμανουὴλ Τσόγλος	N

Νικόλαος Ματθαίου	N	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	N	Ν. Πανουριᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Π. Πατρινὸς	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Ἠλίας Καράπαυλος	N
Ἀναγ. Δεδόπουλος	N	Γεώργιος Μπάστας	N
Α. Μαυροειδὴς		Ἰω. Σκαβέντσος	N
Ἀναγ. Τσάκας	N	Γ. Νικολάου	N
Γεώργ. Κεφάλας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Κωνστ. Κουρκουμέλης	N	Κωνστ. Πλατύς	
Γεώργ. Γουλιμὴς	N	Γεώργιος Ναύτης	
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος		Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Παναγ. Παπατσώνης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Σ. Βαρότσης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Δ. Δημητρακόπουλος	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Α. Παπαδημητριάδης		Βασίλειος Κριεζὴς	N
Ν. Καναβός	N	Κυριάκος Δουζίνας	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημήτριος Βυθούρης	
Γεώργιος Ἰατρός	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Πέτρος Χ. Πέτρου	
Νικόλαος Πιεράκος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Στ. Καπεταλάκης	N	Σ. Σκουμπουρδὴς	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Λύγερινὸς Ἀζέρωφ	
Χ. Χριστόπουλος		Νικόλαος Β. Βυθούρης	N
Π. Κανελλόπουλος		Ἀναγν. Μάντσαρης	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N		

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄρθρων 1

καὶ 2, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βουδούρην καὶ Ἠλ. Παπαδαῖον, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 93· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς πρώην μοναχὰς τῆς ἐν Καλάμαις διαλελυμένης μονῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὰς ἐνασχολουμένας εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν, καὶ τὰς συντρόφους αὐτῶν, Μελάνην, Χριστοφόραν, Εὐπραξίαν, Κασσιανὴν, Καλλινίκην, Χαριτίνην, Σωφρονίαν, Σεβαστιανὴν, Ἀναστασίαν, Παΐσιαν, Ζακχέαν, Ζηνοβίαν, Εὐφημίαν Πελαγίαν, Μακαρίαν, Σωφρονίαν, Ἀγάθην, Μακαρίαν, Συγκλητικὴν, Κασσιανὴν, Ἀναστασίαν, Μακρίναν, Μερόπην, Ἀνθίμην, Ἀθανασίαν, Τατιανὴν, Εὐγενίαν, Ἀκυλίναν, Παρθενίκην, Φευρωνίαν, καὶ ἐξ μαθητευομένας, Αἰκατερίνην, Μαρίαν, Ἀντωνίαν, Πολυξένην, Μαρίαν καὶ Ἀναστασούλαν, παραχωρεῖται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ἓν τρίτον τῆς ετησίας προσόδου, τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἴκοσιν ἑπτὰ μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων.

Ἄρθρον 2. Ἐν περιπτώσει ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βυσσυφάντων τούτων, ἐλαττοῦται ἀναλόγως καὶ τὸ χορήγημα. Δύναται μολαταῦτα νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Β. Διατάγματος ν' ἀποδίδεται εἰς τὰς λοιπὰς καὶ τὸ ἀνῆκον εἰς τὰς ἐκλιπούσας ποσὸν, ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Τελευταῖον παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τῆς λημούσης συνόδου δὲν εἶχον προσέλθει εἰς τὰ καθήκοντά των δέκα τῶν Κ. βουλευτῶν καὶ εἰς αὐτοὺς δὲν ἐνέκρινε νὰ πληρώσῃ τὴν ἀ. δόσιν τῆς βουλευτικῆς ἐπιχορηγήσεως ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Σώματος. Ἐρωτᾷ λοιπὸν ἂν θὰ τὴν Βουλὴν ἐκρίνῃ νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιχορήγησις. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ προέδρου.

Ἀναγγείλας εἶτα ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ σιτηρεσίου νομοσχεδίου, τῶν ἀναφορῶν

καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Σώματος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 23 Μαΐου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πρὸς συζήτησιν τοῦ περὶ σιτηρεσίου νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν ἐξόδων καὶ μαδεμιᾶς γενομένης ἀντιρρήσεως ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως ὡς εἶχον, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ. Ἔχει δ' ὡς παρεδέχθη ὁ ἀπολογισμὸς οὕτω·

Ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμίου τῆς Βουλῆς Α. Ἀβέρωφ τῆς Γ΄. Συνόδου τῆς Ε΄. Περιόδου 1858-59.

Διαίρεσις τοῦ προϋπολογισ. κεφάλ.	Ἀρθρ.	Διασάφησις ἐξόδων	Προϋπολογισθέντα ποσὰ κατ' ἄρθρ. Δραχ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον. Δραχ.	Ἀναλογία τῶν προϋπολ. διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Μαΐου.	Διατεθέντα Κατὰ ἄρθρον	Διατεθέντα Κατὰ κεφάλαιον.	Διατεθέντα Περίσσευμα τῶν πιστώσεων.	Παρατηρήσεις.
Α΄	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	160000			184387			
	2	Ἐπιχορήγησις αὐτῶν κατὰ τὸν Νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857	105000			50625	(α)		
	3	Ὁμοίως τοῦ προέδρου	2000	267000	294000	2000	237012	8625	(α) Ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐπληρώθησαν διὰ τὴν ά. δόσιν δραχ. 45750 προστιθεμέμένων δὲ τῶν τῆς β΄. δρ. 50625 ὑπολείπεται διαθέσιμον δρ. 8625
Β΄	1	Μισθὸς τοῦ Διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 250	3000			1750			
	2	Μισθὸς δύω συντακτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . .	6000			3500			
	3	» ἑνὸς βοηθοῦ » . .	2400			1400			
	4	» τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ . . .	1620			1970			
	5	» δύω εὐταξιῶν	2040			1470			
	6	» δώδεκα κλητήρων ἀνὰ δρ. 50 ἐπὶ ἓξ μῆνας	3600	18660	19610	4200	14290	4104	
Γ΄	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης ἐπὶ ἓξ μῆνας .	540			630			
	2	Ὁμ. τυπογραφ. χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ κλ.	1500			897			
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1500			1527			
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν, καὶ ἄλλων βιβλίων.	600			506			
	5	Προμήθεια καυσοξύλων	400			400			
	6	» Σκευῶν καὶ ἐπίπλων	300	4840	4930	114	4104	826	
Δ΄		Ἀγώγια ἀμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλ.	500			597			
	1	Συνδρομὴ διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας	3000	3500	3600	000	(β) 597	3	(β) Ἐπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου αἱ 3,000.
	2	τοῦ Πανεπιστημίου	3600			2100			
Ε΄	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος . .	720			420			
	2	» ἑνὸς βοηθοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος	960			560			
	3	» τριῶν κλητήρων	1500			946			
	4	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	3000			1500			
	5	Ἐνοίκιον τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος .	120			120			
	6	Θέρμανσις καὶ ἄλλα ἔξοδα τῆς Βιβλιοθήκης.	1000	10900	10900	128	5774	5126	
	7	Ἀγορὰ βιβλίων							
ΣΤ΄	1	Ἐκτύπωσις τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας	6000	6000	6000	000	(γ)	(γ)6000	(γ) Μένει διαθέσιμον.

Ἐπίσης δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὴν εἰς τὸν ἀρχειοφύλακα τῆς Βουλῆς πληρωμὴν 260 δραχμῶν δι' ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ἀποστολῆς βιβλίων κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπελήφθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἀναγνωσθεῖσαι αἱ ὑπ' ἀριθ. 37, 38 καὶ 39 περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

«Ἄρθρ. 37. Στυλιανὴ χήρα Ἀντωνιάδου ἐξαιτεῖται τὴν ἐπαύξησιν τῆς εἰκοσαδράχμου συντάξεώς της, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

38. Ὁμοίᾳ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1859 Μακαρίου Ἱερομονάχου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ δοθῇ ἐξοικονόμησίς τις πρὸς συντήρησίν του εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου φθάσαντος.

39. Ὁμοίᾳ Ἰω. Ξηρομερίτη ἐξαιτουμένου ἀνάλογον χρηματικὴν σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ὅσων ἐδαπάνησεν ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *συστηθῇ* ἀντὶ *διευθυνθῇ* εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 37 ἀναφοράν. Ἔχουσι δ' ὡς ἕπεται·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 37 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 38 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ οἰκοθεν πρόνοιαν περὶ τῶν ὑπηρετησάντων καὶ ἐγγηρασάντων ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 39 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως ἀποδοθῇ τῷ ἀναφερομένῳ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπό τε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν δικαιοσύνη.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 40, 41, 42 καὶ 43 ἑπόμεναι περιλήψεις.

«40. Ὁμοίᾳ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου τῶν γηραιῶν φιλελλήνων ἐξαιτουμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐθν. Συνελεύσεων,

41. Ὁμοίᾳ Γεωργίου Βωβοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου, ἐξαιτουμένου τὸν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῷ συντάξεως.

42. Ὁμοίᾳ Παναγοῦς χήρας Κ. Τσίμπη, ἐξαιτουμένης ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

43. Ὁμοίᾳ Βαρῶνος Σιαμβούργ, ὑπενθυμιζόντος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ συνταχθέντων τῆς Βουλῆς.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν παρὰ πόδας γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἀριθ. 40 ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα καὶ σεβομένη τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, συνιστᾷ τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων ὅπως πληρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῖς χρέος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 41 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 42 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 43, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃ ὑπενθυμίζεται ἡ προηγουμένη τῆς Βουλῆς σύστασις.»

Ἀναγνωσθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 44, 45, 46, 47 καὶ 48 ἑφεξῆς περιλήψεις.

«44. Ὁμοίᾳ ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. κατοίκων τινῶν Σπάρτης, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἐθνικῶν μοιρομυλλῶν, καθόσον ἕνεκα τῆς ἐνσκηψάσης νόσου τῶν μεταξοσκωλήκων, ὠδέμιά αὐτῶν ἐγένετο χρῆσις.

45. Ὁμοίᾳ πέντε κατοίκων Σπάρτης ἐνοικιαστῶν τῶν κουκουλοδεκάτων, ἐπικαλουμένων τὴν ἐπιείκειαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις των ἕνεκα θερομηνίας.

46. Ὁμοίᾳ τοῦ Δ. Μαντζαγριώτου ἐκ Τριπόλεως, ἐξαιτουμένου καὶ ταύτου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

47. Ὁμοίᾳ Χ. Ξύδη καὶ Κ. Μπιλάλη, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους των, πηγάζοντος ἀπὸ ἐνοικίασιν δημητριακῶν καρπῶν καταστραφέντων ἐξ ἀνομβρίας.

48. Ὁμοίᾳ Α. Κούστη καὶ Μ. Μανουσάκη, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους των προερχομένου ἀπὸ ἐνοικίασιν τῶν κουκουλοδεκάτων τοῦ δήμου Σπάρτης, καθόσον ὁ ἐνσκήψας σκώληξ κατέστρεψε τὸ πλεῖον τῶν κουκουλίων.»

Καὶ ἡ ἐκ αὐτῶν γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 44, 45 ἕως 48· ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγένοντο διεξοδικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβεβαίωσεν αὐτὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται ἤδη νὰ λάβῃ μέτρον τι ἐπιεικείας, ἀφοῦ ἐξομαλυνθῶσι δυσχέρειαί τινες, ἡ Βουλὴ ἐπαναλαμβάνει ἐκ νέου τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μένωσιν οἱ ὀφειλέται ἀκαταδίωκτοι μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἐπὶ τούτων προτεινάντων τινῶν νὰ γενικευθῇ ἡ ἀνωτέρω σύστασις τῆς Βουλῆς οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὅλων ὅσοι ἐζημιώθησαν ἐκ θεομηνίας· ἄλλων δὲ ὑποστηριζάντων τὴν παραδοχὴν τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον αὕτη εὐλόγως περιωρίσθη εἰς μόνας τὰς ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ἀναφοράς· ὁ διαδεχθεὶς τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς πρώτης προτάσεως δι' ἧς τροπολογεῖται ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς οὕτω· «νὰ ληφθῇ μέτρον ἐπιεικείας ἐν γένει ὑπὲρ τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν.» Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐπομένως ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογημένη ὡς ἔπεται·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 44, 45 ἕως 48· ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγένοντο διεξοδικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβεβαίωσεν αὐτὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται ἤδη νὰ λάβῃ μέτρον τι ἐπιεικείας, ἀφοῦ ἐξομαλυνθῶσι δυσχέρειαί τινες, ἡ Βουλὴ συνίστησι νὰ ληφθῇ μέτρον τι ἐπιεικείας ἐν γένει ὑπὲρ τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν.»

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω τὸ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τροπολογηθὲν νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῆς μεταθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ δὲ τὴν τροπολογίαν ταύτην προστίθεται ὁ ἑρμῆς ὅρος· «τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἰσχύει δι' ἓν ἔτος.»

Ἐπελήφθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς σμύριδος, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Στερανόπουλον καὶ Σ. Σκλυμπουρδῆν, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 102.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῆς σμύριδος, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Α. Δεκιγάλας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρ. Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτᾶς	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	Ν
Π. Ταντσρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	

Ν. Λεώπουλος . . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Γ. Γιατράκος . . . . . Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν
Λουκᾶς Στεράνου . . . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λάντος . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν	Π. Πατρινός . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . Ν	Ἰωάννης Μωριάτης . . . Ν
Α. Μαυροειδῆς . . . . Ν	Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . Ν
Γ. Κεράλας . . . . . Ν	Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . Ν
Κωνστ. Κουρκουμέλης . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Γ. Γουλιμῆς . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουκουνδοῦρος Ν	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Γεώργ. Ναύτης . . . . . Ν
Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . Ν	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν
Σ. Βαρότσης . . . . . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Χ. Σουμαρίπας . . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ν
Α. Παπαδημητριάδης . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ν. Καναβός . . . . . Ν	Δημήτριος Στάϊκος . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός . . . . Ν	Κυριάκος Δουζίνας . . . . Ν
Γεώργιος Μαθεμογωρίτης . .	Δημήτριος Βουδούρης . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	Παντολέων Κοντουριώτης . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . Ν	Σταμάτιος Γ. Δασός . . . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Στ. Καπετανάκης . . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . Ν	Εὐαγγέλης Κομπογιάννης . .
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Π. Κανελλόπουλος	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ν. Πανουργιᾶς . . . . . Ν	

Καταλαβόντος ἐνταῦθα τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκε

τις, ὅτι τὸ δημόσιον, ὡς γνωρίζετε, ἐχρεώθη ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὴν ἐκ τῆς σμύριδος πρόσοδόν του. Δι' ὅσους χρεῖς ἐξέθηκε λόγους ὁ ὑπουργός. Ἡ Κυβέρνησις ἔρχεται ἤδη νὰ ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν τὴν πρόσοδον ταύτην καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι αἰτιάσιμος, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπαναφέρει ὡς δεῖ καὶ τοῦτο ἴσως διότι δὲν εἶχε καιρόν. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἡ τιμὴ τῆς σμύριδος θέλει προσδιορίζεσθαι διὰ Β. διατάγματος καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προσδιορίζει τὴν τιμὴν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἤθελε παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐὰν ἡ σμύρις ὑπήγετο εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τοὺς προσδιορίζοντας τὴν τιμὴν ἑνὸς ἐμπορεύματος, ἀλλὰ τὴν τιμὴν τῆς σμύριδος προσδιορίζει τὸ μονοπωλίον καὶ οὐχὶ οἱ φυσικοὶ κανόνες, οἵτινες προσδιορίζουν τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος. Ἡ ἀληθὴς ἀξία τῆς σμύριδος εἶναι δύω δραχμαί, διότι τόσαι δαπανῶνται εἰς τὴν ἐξόρυξίν της, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐπώλησε πρὸς 11 δραχμὰς εἰς τὸν Ἄμποτ καὶ ἀπηγόρευσε τὴν ἐξόρυξίν της ὑφ' οὐδενὸς ἰδιώτου· ἡ τιμὴ λοιπὸν τῶν 11 δραχμῶν δὲν ἦτο ἡ φυσικὴ τιμή, ἀλλὰ συνέπεια τοῦ μονοπωλείου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις θέλει δύνασθαι νὰ μεταβάλῃ τὴν τιμὴν τῆς σμύριδος οὐχὶ μόνον κατ' ἀναλογίαν τῶν περιστάσεων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς διαθέσεις της, νομίζει, ὅτι τὸ μεταβλητὸν τῆς τιμῆς θέλει παραβλάψει τὸ δημόσιον, διότι ὁ ἔμπορος ῥοβούμενος μὴ αὔριον πωληθῇ εἰς τιμὴν ἐλάσσονα, θέλει ἀποδειλιᾷ νὰ παρουσιάζηται ὡς ἀγοραστής. Πῶς λοιπὸν θέλομεν δυνηθῇ ν' ἀποφύγωμεν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον; Ἂν καὶ δὲν εἶχε τὴν ἀναγκαίον χρόνον, σκεφθεὶς ὅμως ὅσον τῷ ἐπέτρεπε τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου, ἀνεῦρε τρεῖς τρόπους, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς. Πρῶτος λοιπὸν τρόπος εἶναι τὸ νὰ προσδιορισθῇ ἐν τῷ νόμῳ ἡ καταλληλος τιμὴ καὶ τοιουτοτρόπως ἐξασφαλιζόμενοι οἱ ἀγορασταὶ θέλουν μετὰ θάῤῥους παρουσιάζεσθαι ὡς ἀγορασταί. Ἐπειδὴ ὅμως δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ διὰ νόμου δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ τιμή, παρατηρεῖ ὅτι ἡ διὰ νόμου μεταβολὴ δὲν εἶναι τοσοῦτον εὔκολος ὅσον ἡ διὰ διατάγματος. Δεύτερος τρόπος εἶναι ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι καὶ σύμφωνος μὲ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον καὶ τὸν τρόπον αὐτὸν θεωρεῖ καὶ τὸν καταλληλότερον. Ἐὰν δ' ὁ ὑπουργὸς δὲν παραδεχθῇ καὶ τὸν τρόπον αὐτὸν, ἤθελε προτείνει ἕνα τρίτον τρόπον, τὸν ὁποῖον παραδέχθη ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς σμύριδος, τὸ νὰ προσδιορισθῇ δηλ. καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας σμύριδος ἓν τέλος ἐξαγωγικὸν καὶ νὰ

ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν ἐξόρυξιν εἰς πάντα πολίτην, ἀπαλλαττόμενον οὕτω καὶ πάσης δαπάνης, ἐν ᾧ συγχρόνως ἀποφεύγομεν καὶ τὰς διακρίσεις ἀναγνωρίσεως καὶ μὴ ἰδιωτικῆς σμύριδος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀπατᾶται ὁ προαγορεύσας νομίζων ὅτι τὸ αὐτὸ δίκαιον πρέπει νὰ ἐπικρατῇ καὶ εἰς τὴν Νάξον καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους, ὅπου ὑπάρχει σμύρις, διότι εἰς μὲν τὴν Νάξον τὸ δημόσιον ἐξώρυττε πάντοτε σμύριδα καὶ διὰ τοῦτο τὰ δικαστήρια ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δημοσίου, ἐνῷ εἰς τὰς ἄλλας νήσους δὲν ἐγίνετο τοιαύτη ἐξόρυξις καὶ ἐπομένως τὸ δημόσιον οὐδὲν εἶχεν ἐπὶ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ δικαίωμα. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν τοῦ προαγορεύσαντος παρατήρησιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς τρόπους τῆς διαθέσεως τῆς σμύριδος, παρατηρεῖ ὅτι διὰ νόμου εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορίσωμεν τὴν τιμὴν τῆς σμύριδος, ἐκτὸς ἂν θέλωμεν νὰ καταστρέψωμεν τὸ προϊὸν αὐτό, διότι ἡ Ἑλληνικὴ σμύρις συναγωνίζεται ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τῆς Ἀσιατικῆς, ἥτις δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Εὐρώπης, πωλουμένη καὶ εἰς μικροτέρας τιμάς. Ἐὰν λοιπὸν προσδιορίσωμεν ἤδη διὰ νόμου μίαν τιμὴν ἀνωτέραν ἐκείνης, εἰς ἣν δύναται νὰ πωληθῇ ἡ Ἀσιατική, τότε ἀποκλείομεν τὴν Ἑλληνικήν. Μ' ὅλας δὲ τὰς προσπαθείας, ἃς κατεβάλαμεν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν εἰς ποίαν δύναται νὰ πωληθῇ ἡ Ἀσιατική, καθ' ὅσον πανταχόθεν μᾶς εἶπον ὅτι τὴν τιμὴν αὐτῆς θέλει προσδιορίσει ὁ συναγωνισμός. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ διὰ νόμου προσδιορισμὸς θέλει ἔχει καὶ ἓν ἄλλο κακόν, διότι ἡ θέλομεν προσδιορίσει τιμὴν ἀνωτέραν καὶ τότε θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ν' ἀποκλείσωμεν τὴν ἑλληνικὴν σμύριδα, ἢ θέλομεν ἀναγκασθῇ νὰ ὑποτιμήσωμεν αὐτὴν καὶ τότε οἱ ἔμποροι δὲν θὰ παρουσιάζωνται ὡς ἀγοράσται διὰ νὰ βιάσουν οὕτω τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐλαττώσῃ εἰσέτι τὴν τιμήν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ συναγωνισμοῦ διὰ δημοπρασίας ἰδέαν, αὕτη πάντοτε ἀπεκρούσθη, διότι θέλουσι παρουσιασθῇ ὀλίγοι κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες θέλουν συγκεντρώσει εἰς ἑαυτοὺς ὅλον τὸ ποσόν, καὶ θέλομεν ἀποκλείσει τοὺς μικροὺς ἀγοραστάς, ἐνῷ σήμερον καὶ πλοῖα πολλὰ ἐζήτησαν μικρὰ ποσὰ σμύριδος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται μὲν ὡς ἔρμα, μεταβαίνοντα δὲ εἰς Εὐρώπην τὴν πωλοῦσιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας ἐπολέμησε τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὸ εὐμετάβλητον τῆς τιμῆς, παρατηρεῖ ὅτι τὸ αὐτὸ θέλομεν ἔχει καὶ διὰ τῶν δημοπρασιῶν ἀποτέλεσμα, διότι βεβαίως δὲν θέλουν ἐκποιηθῇ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν ἅπασαι αἱ

μερίδες. Παρατηρεῖ δ' ἐπίσης εἰς τὸν προαγορεύσαντα ὅτι τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου δὲν εἶναι νέον, διότι τὸ αὐτὸ παρεδέχθημεν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων, τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν προσδιορίζει ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις. Προσθέτει δὲ ὅτι παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, διότι θέλει νὰ πωλῶμεν εἰς τιμὴν συμφέρουσαν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τὴν ἑλληνικὴν σμύριδα, διότι θέλει νὰ πληθυμυρήσῃ ἅπασα ἡ Εὐρώπη σμύριδος Ἑλληνικῆς καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ προσδιορίσωμεν οὔτε τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θέλομεν ἐκποιήσει. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀκολουθῶμεν τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς, πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἄδειαν νὰ ἐλαττόνωμεν τὴν τιμήν, ὅταν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πωληθῇ εἰς τὴν ὡρισμένην τιμήν. Οὐδεμία δὲ δύναται νὰ γεννηθῇ καὶ κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπόνοια, διότι ἡ διὰ Β. διατάγματος προσδιορισθησομένη τιμὴ θέλει εἶσθαι ἡ αὐτὴ δι' ὅλους τοὺς ἀγοραστὰς ἄνευ διακρίσεως, συγχρόνως δ' ἐν τῷ Β. διατάγματι θέλει λεχθῇ φροντὶς νὰ ὁρίζηται καὶ μία ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπικρατεῖ ἡ τιμὴ αὕτη, ὥστε ν' ἀπαλλάξωμεν καὶ τὸν ἔμπορον πάσης ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ μεταβλητὸν τῆς τιμῆς. Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι τὸ τρίτον σύστημα τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, δι' οὗ ἐπιβάλλεται φόρος ἐξαγωγῆς καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας σμύριδος, δὲν δύναται ἢ νὰ τὸ ἀποκρούσῃ, διότι τοιουτοτρόπως δημεύομεν τὴν ἰδιωτικὴν σμύριδα, καὶ συγχρόνως ἀρνούμεθα καὶ τὰ δικαιώματα ἡμῶν ἐπὶ τῆς σμύριδος τῆς Νάξου, τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθησαν δικαστικῶς, διακηρύσσοντες ἀδέσποτον τὸ προϊὸν αὐτὸ καὶ ἀφίνοντες ἐλευθέραν τὴν ἐξόρυξίν του εἰς τὸν τυχόντα.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δέ τινος διεσάφησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καθ' ὅσον γνωρίζει εἰς τὴν Νάξον ἐξωρύττετο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας σμύρις, δὲν ἠξεύρει δὲ ἂν τοῦτο ἐγίνετο καὶ εἰς ἄλλην νῆσον.

Ἐξέθηκέ τις ὅτι εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐπαρουσιάζετο ταχύτερον τὸ προκείμενον νομοσχέδιον διὰ νὰ ἔχωμεν τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καίτοι τοσοῦτον βραδέως εἰσαχθέν, οὐχ ἧττον ἔχει τὰς ὠφελείας του, διότι πρὸ πολλοῦ στερεῖται τὸ δημόσιον μιᾶς σημαντικῆς προσόδου. Ἐν τούτοις ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ἀπαντῶμεν μίαν διάταξιν, καθ' ἣν ἡ τιμὴ θέλει προσδιορίζεσθαι διὰ Β. διατάγματος. Ἀλλὰ τὸ 2 ἄρθρον καταστρέφει τὴν διάταξιν αὐτὴν διὰ τὸν ἑπόμενον λόγον. Μέχρι τοῦδε εἴχομεν μόνην τὴν σμύριδα τῆς Νάξου, τώρα δὲ ἔχομεν καὶ εἰς Πάρον ἰδιωτικὴν

σμύριδα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπιβάλλεται φόρος 5 δρ. κατὰ καντάριον, ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καὶ μίαν δραχμὴν ὡς ἔξοδον ἐξορύξεως, ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις θέλει ἔχει ἀξίαν ἓξ δραχμῶν καὶ ἡ τιμὴ αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἡ τιμὴ καὶ τῆς δημοσίας σμύριδος, διότι ἀφοῦ ἔχομεν ἐσωτερικῶς προσδιωρισμένην τὴν τιμὴν, δὲν πρέπει πλέον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὴν τιμὴν τῆς δημοσίας σμύριδος θέλουν τὴν προσδιορίζει αἱ ἀγοραὶ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι θέλομεν πωλήσει πρὸς δρ. 13. Ἑπομένως ἐὰν αἱ σκέψεις αὗται ὦσιν ὀρθαὶ, τότε δὲν θέλομεν δυνηθῆ νὰ πωλήσωμεν τὴν δημοσίαν σμύριδα πλέον τῶν 7 δραχμῶν τὸ καντάριον, καὶ τότε προτιμότερον εἶναι ν' ἀφήσωμεν ἐλευθέραν τὴν ἐξόρυξιν της ἐπιβάλλοντες καὶ εἰς αὐτὴν ἕνα φόρον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐὰν ἡ ἰδιωτικὴ σμύρις ἦναι ὅση καὶ ἡ τῆς Νάξου, οἱ ἰδιῶται θέλουν ἐλαττώσει τὴν τιμὴν καὶ ἡ Εὐρώπη θέλει πλημμυρήσει ἰδιωτικῆς σμύριδος. Ἐὰν λνοιπὸν ἦναι βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἀδιαφιλονείκητος ἰδιωτικὴ σμύρις, τότε ὀφείλετε νὰ παραδεχθῆτε τὴν τελευταίαν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ εἰς τὴν δημοσίαν σμύριδα.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν φοβεῖται μὴ πάθωμεν ὅ,τι καὶ ἐπὶ Πασιφίκου καὶ ἀντὶ νὰ ζητῶμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Ἄμποτ' ἔξαφνα νὰ εὑρεθῶμεν καὶ ὀφειλέται. Μᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἐπὶ Τουρκοκρατίας δὲν ἐξήγετο σμύρις ἀπὸ κἀμμίαν ἄλλην νῆσον ἐκτὸς τῆς Νάξου. Ἀλλὰ διατί; διότι βεβαίως ἐμποδίζετο ἡ ἐξαγωγὴ ἡ διότι ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία οὖσα κυρία τοῦ προϊόντος αὐτοῦ περιωρίζετο εἰς μόνην τὴν ἐξόρυξιν τῆς Ναξίας, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἰδιωτικὴ σμύρις, ἀφοῦ μάλιστα δὲν παρουσιάζονται οὔτε τίτλοι ἰδιοκτησίας. Ἐπὶ τέλους ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς συμφωνεῖ πληρέστατα μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, εἰπόντος ὅτι ὁ φόρος τῶν 5 δρ. εἶναι ὀλίγος κα θέλει ἐπηρεάσει τὴν τιμὴν τῆς δημοσίας σμύριδος. Ἀλλ' εἶπε χθὲς ὅτι δὲν ἠθέλησε ν' ἀποκλείσῃ διὰ τῆς ἐπιβολῆς μεγάλου φόρου τὴν ἰδιωτικὴν σμύριδα ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ πρὸς τὴν ἀσιασικὴν, καὶ ὅτι ὁ φόρος τῶν 5 δρ. ἐθεωρήθη ἀνάλογος ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐξόρυξιν δαπανῶν καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἰδιωτικῆς σμύριδος καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἄδικον πᾶσαν αὔξησιν. Ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ θεωρῇ τὸν φόρον μικρὸν, δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος περὶ

ἐκποιήσεως τῆς σμύριδος διὰ δημοπρασίας, ἀντὶ νὰ παραδεχθῆτε αὐτὴν, δεχθῆτε τότε τὸν παλαιὸν περὶ δημοπρασίας νόμον, ὅστις ὅμως ἀπέτυχε καὶ διὰ τοῦτο ἀπεῤῥίφθη. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν παραδεχθῆτε τὸ τοιοῦτον, αὐτὸς θέλει ἀποσύρει ἐντελῶς τὸ νομοσχέδιον.

Μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἀποσύραντος τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος τὴν πρότασίν του, διότι, εἶπε, δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλλείψῃ ἡ πρόσοδος τοῦ δημοσίου ἀποσυρομένου τοῦ νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 2, ἐξέθηκέ τις ὅτι ὅσον συνεφώνει μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὸ 1 ἄρθρον, τοσοῦτον ἐναντίος εἶναι εἰς τὰ ἑπόμενα 2 καὶ 3, τῶν ὁποίων προτείνει τὴν ἀπάλειψιν. Ποτὲ, εἶπε, δὲν ἐπερίμενε ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀναγνωρίζει σμύριδα ἰδιωτικήν. Τὸ ἔθνος ἀνακτῆσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἐκληρονόμησε καὶ ὅλα τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, ἡ δὲ ἐξόρυξις τῆς σμύριδος ἦτο δικαίωμα κυριαρχικὸν, διότι εἰς τὰς νήσους οὐδεὶς ὀθωμανὸς εἶχεν ἰδιοκτησίαν καὶ ἑπομένως δὲν βλέπει πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα ἰδιώτου ἡ σμύρις. Βεβαίως ὅμως ἐγνώριζον ἐπὶ τουρκοκρατίας ὅτι εἰς Πάρον ὑπῆρχε σμύρις, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐξορύξεως, διότι, ὡς εἶπε, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἦτο ἡγεμονικὸν καὶ ὡς τοιοῦτον διέφευγε καὶ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα κακῶς ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγνώρισαν δικαιώματα ἰδιοκτησίας. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι παραδεχόμενοι τὸ προκείμενον ἄρθρον, στεροῦμεν τὸ δημόσιον ἑνὸς δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία ἀπήλαυεν ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας καὶ συγχρόνως θέτομεν εἰς ἀχρηστίαν τὴν σμύριδα τοῦ δημοσίου. Προτείνει διὰ ταῦτα τὴν ἀπάλειψιν τῶν δύω ἄρθρων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν μιᾶς διατάξεως δι' ἧς νὰ εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται ἐν Ἑλλάδι σμύρις ἰδιωτική.

Ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης ὑπ' οὐδενὸς τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐπρότεινε ν' αὐξηθῇ ὁ φόρος ἀντὶ 5 εἰς 7 δραχμάς. Ἀλλὰ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, ἐγένετο αἰτήσει πολλῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Περ. Καλαμογδάρτην καὶ Σ. Σκουμπουρδὴν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας

πρωτοκόλλον ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 65 κατὰ 20 ἀρνηθέντων δύω.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου εἰς δραχ. 7, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Γ. Σιρπάνος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Π. Καμπάνης	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Γ. Καΐρης	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντ. Καμπάνης	Ο	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης	Ο	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ν. Βαρβαρῆγος	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ο	Α. Δεκιγάλας	
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἰω. Λορεντσιάδης	Ο
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης ἀρνεῖτ.	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ο	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο
Σωτήριος Στράτος		Γεώργιος Περωτὴς	Ο
Δημήτριος Νάκος	Ο	Ἰωάννης Ζάρκος	Ο
Φίλων Φίλωνος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Κοντόσταυλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Π. Ταντσρίας	Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Κωνστ. Πλαπούτας	Ο
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Γεώργιος Κονδύλης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	
Α. Παπαθανασίου	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ο
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο	Ἐμ. Ἀντίπας	Ο
Σταμάτιος Μήτσας	Ο	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Γ. Γιαλδάσης	Ο	Γ. Πανοπιρτόπουλος,	Ν
Ν. Γρανίτσας	Ο	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Βελλῆς	Ο	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ο

Νικόλαος Ματθαίου	Ο	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Γ. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάχος	
Ν. Λειώπουλος	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Σ. Γιατράκος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ο
Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Π. Πατρινὸς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Χ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ο
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ο	Γεώργιος Μπάστας	Ο
Α. Μαυροειδὴς	Ο	Ἰωάν. Σκαβέντσος	Ο
Ἀναγνώστης Τσάκης	Ο	Γ. Νικολάου	Ο
Γ. Κεφάλας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ο
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ο	Κωνστ. Πλατύς	
Γ. Γουλιμὴς	Ο	Γεώργιος Ναύτης	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ο	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ο
Ἰω. Προβελέγιος	Ο	Ἀντώνης Ἀρμάος	Ο
Ἰω. Ταταράκης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Χ. Σουμαρίπας		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ο
Δ. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δημήτριος Στάϊκος	Ο
Α. Παπαδημητριάδης		Βασίλειος Κριεζὴς	Ο
Ν. Καναβός	Ο	Κυριάκος Δουζίνας	Ο
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Δημήτριος Βουδούρης ἀρνεῖται	
Γεώργιος Ἰατρὸς	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Νικόλαος Πιεράκος	Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Στ. Καπετανάκης		Σ. Σκουμπουρδὴς	Ο
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Χ. Χριστόπουλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Π. Κανελλόπουλος	Ο	Α. Μάντσαρης	Ο
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ 2 ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἠρώτησέ τις ἂν ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ Β. διατάγματος. Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος ἀποφατικῶς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 3 δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 83 κατὰ 1, ἔχει δ' οὕτω'

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἅπασα ἡ εἰς τὴν νῆσον Νάξον παραγομένη σμύρις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ἐθνικὴ, ἐξορύττεται καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ, προσδιοριζομένῃ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 2. Ἐπὶ τῆς ἐξορυσσομένης ἰδιωτικῆς τυχὸν σμύριδος ἐπιβάλλεται δικαίωμα δραχμῶν 5 κατὰ καντάριον, εἰσπραττόμενον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα λαθραία μεταφορὰ ἡ ἐξαγωγὴ σμύριδος καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται ὅτε δήποτε ἀνακαλυφθῇ κατὰ τὰς περὶ λαθρεμπορίων διατάξεις. Εἰς τὸν καταγγέλλοντα ἀποτελεσματικῶς αὐτὴν χορηγεῖται τὸ τρίτον τῆς χρηματικῆς ποινῆς, μετὰ τὴν εἰσπραξιν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, κυρωθεὶς παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξ ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, περὶ διαθέσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τῆς σμύριδος, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λυκᾶς Λόντος	N	Ἀντ. Καμπάνης	
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Δημήτριος Τσόκρης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀνδρέας Δανόπουλος	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Νικόλαος Ἰατρός	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Γεώργιος Σκοῦρος	
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	N	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Τανταρίας	N	Γ. Πανοπριρτόπουλος	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Δ. Παπαθανασίου	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἰω. Βλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ν. Δεῴπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	O	Γ. Π. Γιατράκος	N
Γεώργιος Γιολδάσης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Νικόλαος Γρανίτσας	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Γεώργιος Βελῆς	N	Ἰω. Ταμπακόπουλος	N
Γεώργιος Σιρπάνος	N	Γ. Ν. Ῥεβιλιώτης	N
Σ. Χ. Στερανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Α. Μαυροειδής	N
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεράλας	
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	N
Ν. Βαρβαρῆγος	N	Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δικιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰω. Λορεντσιάδης	N	Παναγιώτης Παπαττώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	N
Λεων. Ν. Πέτμεζας		Ἰω. Προβελέγγιος	N
Χαρίλαος Θεηχαράπουλος		Ἰω. Τσαταράκης	
Ἠλίας Παπαδάκις	N	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτής	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Δ. Δημητρακόπουλος	N
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος		Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναβός	

Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Γεώργιος Ἰατρός	N	Κωνς. Πλατύς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Ἀν. Ρενουάρδος	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Στ. Καπετανάκης	N	Αντ. Ἀρμάος	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Χ. Χριστόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς		Δημήτριος Στάϊκος	N
Ν. Πανουριᾶς	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Κυριάκος Δούζινας	N
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἀνδρέας Χ. Λάντος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Π. Πατρινός		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Ἠλίας Καράπαυλος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Γεώργιος Μπάστας	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἰω. Σκαβέντσος	N	Α. Μάντσιρης	N
Γ. Νικολάου	N		

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπλήρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 736,738:4 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ ὅλων τῶν ὑπουργείων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

Προκειμένου νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 ἐλευτομένου Ἰουνίου ὁ νόμος περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγοῦνται αἱ ἀπαιτούμεναι μέχρι τέλους τρέχ. ἔτους ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 736,738:04.

Πέποιθα δέ, ὅτι ἀναγωρίζοντες τὸ κατεπείγον τοῦ ἀντικεί-

μένου θέλετε προθυμοποιηθῆ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολ. τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1859 χορηγεῖτται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑπτακοσίων τριάκοντα ἓξ χιλιάδων, ἑπτακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ τέσσαρα, ἀριθ. 736,738:04, καταλογιζόμενα κατὰ τοὺς συνημμένους ἀναλυτικοὺς πίνακας εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

1.	Κεφ. Γ'.	Συντάξεις	δραχ.	70,842:14.
2.	» ΣΤ'.	Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν	»	43,222.
3.	» Ζ'.	» Δικαιοσύνης	»	209,179
4.	» Η'.	» Ἐσωτερικῶν	»	74,803:19
5.	» Θ'.	» Ἐκκλησιαστικῶν	»	50,073:38
6.	» Ι'.	» Στρατιωτικῶν	»	178,176:01
7.	» ΙΑ'.	» Ναυτικῶν	»	60,970
8.	» ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν	»	60,947:32
9.	» ΙΓ'.	» Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	»	88,625
		Τὸ ὅλον δραχ.		736,738:04

Ἄρθρον 2. Ἡ πίστωτις αὕτη θέλει χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῆς αὐξηθείσης μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. κατὰ τοὺς ψηφισθέντας περὶ τούτου νόμους, ἀπὸ 1 Ἰουνίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τ. ἔ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐπενεχθείσης ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Κατὰ τὴν τροπολογίαν δὲ ταύτην, τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον θέλει ἰσχύει δι' ἓν ἔτος.

Ἐπὶ ταύτης ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Σ. Σκουμπουρδῆν, ἐξ

ἦς συνήχθη, κατὰ τὸ προαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86 τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως· «Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύει δι' ἓν ἔτος.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας εἰσαχθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν	Γεώργιος Γιολδάσης . . . Ν
Κ. Θεοδώρου . . . . . Ν	Νικόλαος Γρανίτσας . . . Ν
Ἀντ. Βενιζέλος . . . . . Ν	Γεώργιος Βιλής . . . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . Ν	Γεώργιος Σιρπάνος . . . . Ν
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .
Ἀντ. Καμπάνης . . . . . Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Δημήτριος Τσόκρας	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Νικόλαος Ἰατρός	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Γεώργιος Σκαῦρος	Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς . . Ν	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Α. Δεληγάλας . . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . Ν
Σωτήριος Στράτος	Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Γεώργιος Περωτᾶς . . . . Ν
Νικόλαος Τσέλιος . . . . Ν	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν
Π. Ταντᾶρίας . . . . . Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . Ν	Α. Κοντόσταυλος . . . .
Θ. Τσαννετάκης	Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν
Γεώργιος Κανδύλης . . . Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Α. Παπαθανασίου . . . . Ν	Κωνστ. Πλαπούτας . . . Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Σταματίος Μήτσας . . . Ν	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . Ν	Ἀνδρέας Σοριανός . . . . .

Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . Ν	Στ. Καπετανάκης . . . Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . Ν	Ν. Κανελλόπουλος . . . . Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν	Νικόλαος Μαυρούλας . . . Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν	Ν. Πανουριᾶς . . . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Σ. Κοπανίτσας	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἰω. Βλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Ἀόντος . . . .
Ν. Λεώπουλος . . . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ν
Γ. Π. Γιατράκος . . . . Ν	Π. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν	Ἰωάννης Κ. Μαριάτης . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . Ν	Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . Ν	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . Ν
Α. Μαυροειδῆς . . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Α. Τσάκας . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σαλωμὸς . . . Ν
Γ. Κεράλας	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Κ. Κουρκουμέλης . . . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν
Γ. Γουλιμᾶς . . . . . Ν	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀντ. Λομάς . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν	Κυριάκος Ποντρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης	Ἀναγνώστης Παπαπωρης . Ν
Χ. Σουμαρίπας	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Δ. Δημητρακόπουλος . . Ν	Δημ. Στάϊκος . . . . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Κ. Δουζίνας . . . . .
Ν. Καναδός	Δημήτριος Βουδούρης . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργιος Ἰατρός . . . . Ν	Σταματίου Γ. Δακῆς . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχειρίτης . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Νικόλαος Πιερράκος . . . Ν	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . . Ν

Κύγερινός Λύσιππος	Αναγν. Μάντσαρης . . . . Ν
Νικόλαος Β. Βουδούρης . .	

Ακολούθως ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 736,738:4 εἰς βάρος τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1859.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Σκουμπουρδὴν καὶ Κ. Θεοδώρου, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 88.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 736,738,4, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν
Κων. Θεοδώρου . . . . Ν	Α. Παπαθανασίου . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . Ν
Π. Καμπάνης . . . . . Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν
Γ. Ν. Καΐρης. . . . . Ν	Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης . . . Ν	Γ. Γιολδάσης . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλας . . . Ν	Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Γ. Βελῆς . . . . . Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Γ. Σιρπάνος . . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἀύσανδρος Βιλαέτης . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν
Ἠλίας Καραγιάννης . . . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . .
Σωτήριος Στράτος . . .	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . Ν	Γεώργιος Διαμάντης . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Α. Δεκιγάλας . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . Ν
Π. Ταντερίας.	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . Ν	Λεωνίδας Ν. Πετμεζᾶς . . Ν
Θ. Τσαννετάκης . . . . Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν

Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ν	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτὴς . . . . Ν	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν	Δ. Δημητρακόπουλος . . . Ν
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν
Α. Κοντόσταυλος	Α. Παπαδημητριάδης . . . Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν	Ν. Καναβός . . . . . Ν
Ἰωάν. Μπαλάφας . . . . Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν
Κωνστ. Πλαπούτας . . . Ν	Γεώργιος Ἰατρός . . . . Ν
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	Γεώργ. Μαθειοχωρίτης . . Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . –
Βμ. Ἀντίπας . . . . . Ν	Στ. Καπετανάκης . . . . Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . Ν	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . . Ν	Π. Κανελλόπουλος . . . . Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς. . . . . Ν
Σ. Κοπανίτσας	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Λεωπουλος	Π. Καλαμογδάρτης. . . . Ν
Γ. Γιατράκος . . . . . Ν	Π. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . Ν	Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Γεώργιος Μπάστας. . . . Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . Ν	Ἰωαν. Σκαβιντσος . . . . Ν
Α. Μαυρατζῆς . . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Ἀναγνώστης Τσάλας . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ν
Γ. Κεράλας . . . . . Ν	Κωνστ. Πλατὺς . . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης Ν	Γεώργιος Λαΐτης . . . . Ν
Γ. Γουλιμὴς . . . . . Ν	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουρουνδοῦρος . Ν	Ἰωάννης Σαγρίδος . . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης . Ν	Παναγ. Ψάθης . . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν	Κυριάκος Πουτρόπουλος . .

Ἀναγν. Παπατσώρης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	
Δημ. Στάϊκος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Βασίλειος Κριεζῆς	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Κυριάκος Δουζίνας	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ.	
Δημήτριος Βουδούρης	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Πανταλ. Κουντουριώτης	N	Ἀναγ. Μάντσαρης	
Σταμάτιος Γ. Δοκός			

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **91**. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως **1859**, χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑπτακοσίων τριάκοντα ἓξ χιλιάδων ἑπτακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ τέσσαρα, ἀριθ. **736,738:04**, καταλογιζομένη κατὰ τοὺς συνημμένους ἀναλυτικοὺς πίνακας εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

1)	Κερ. Γ'.	Συντάξεις	δραχ.	**70,742:14**
2)	» ΣΤ'.	Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν		**43,222**
3)	» Ζ'.	» Δικαιοσύνης.	»	**109,179**
4)	» Η'.	» Ἐσωτερικῶν.	»	**74,803:19**
5)	» Θ'.	» Ἐκκλησιαστικῶν	»	**50,073:38**
6)	» Ι'.	» Στρατιωτικῶν	»	**178,176:01**
7)	» ΙΑ'.	» Ναυτικῶν	»	**60,970**
8)	» ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν	»	**60,947:32**
9)	» ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπισπασίας	»	**88,625**
		Τὸ ὅλον δραχ.		**738,738:04**

Ἄρθρον 2. Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῆς αὐξηθείσης μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.

κατὰ τοὺς ψηφισθέντας περὶ τούτου νόμους, ἀπὸ 1 Ἰουνίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπανελθούσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς διακοπείσης συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν, ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. **49** καὶ **50** ἑπόμεναι περιλήψεις·

«**49.** Ὁμοία ἐξ Ἀγρινίου, προικοδοτηθέντων ἀξιωματικῶν τῆς Φάλαγγος, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτοῖς συντάξεως, ἢ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βαθμοῦ των.

50. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν, τινῶν συνταξιούχων ἐξαιτουμένων νὰ περιληφθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸν περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κτλ. νόμον.»

Αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι οὕτως·

«Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **49** καὶ **50** νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ὅπερ πέποιθεν ὅτι θέλει λάβει καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν δέουσαν πρόνοιαν.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. **51, 52, 53, 55** καὶ **56** περιλήψεις, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς·

«**51.** Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Μαργαρίτας Μαρκέζη, ἐξαιτουμένης σύνταξιν καὶ προίκισιν τῶν θυγατέρων της διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της.

52. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Γεωργίου Μαγαίρα, ἐξαιτουμένου σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

53. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Ἀθανασίου Μόσχου, δι' ἧς αἰτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του.

55. Ὁμοία Ἑλένης Καρατενερλῆ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ συντάξεως μὴ ἐπαρκούσης εἰς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρός της.

56. Ὁμοία ἐκ Λεβαδείας Κωνστ. Πολυδώρου, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του καὶ ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.»

αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Αἱ ὑπ' ἀριθ. 51, 52, 53, 55 καὶ 56 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἀκόλουθος ὑπ' ἀριθ. 54 περιληψις·

«54. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν Ἑλένης Κοταρᾶ δι' ἧς ἐκτίθησι ὅτι χάριν τῆς ὑπηρεσίας ἀπώλεσε δύω υἱούς της, τὸν μὲν ἕνα ἐπὶ τοῦ Βασ. πλοίου ἡ Ἀμαλία καὶ τὸν ἕτερον εἰς καταδίωξιν τῆς λῃστείας, καὶ ἐξαιτεῖται περίθαλψίν τινα.»

Ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐρεξῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 54 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἵνα λάβῃ πρόνοιαν πρὸς περίθαλψιν τῆς ἀναφερομένης, ἀπολεσάσης καὶ τοὺς δύω υἱούς της εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 περιλήψεως, ἐχούσης οὕτως·

«57. Ὁμοία ἀπὸ 13 Μαρτίου κατοίκων Σουβάλας, κατοίκων Δωριέων, δι' ἧς ἐκθέτουσιν ὅτι διασθέντες ἕνεκα τῶν συμφερόντων των νὰ μεταφέρωσι τὰ δημοτικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἐκ τοῦ δήμου Ἀρμειας εἰς τὸν δῆμον Δωριέων, ἀπηύθυναν πρὸ πολλοῦ τὴν περὶ τούτου αἴτησιν, ἥτις ὅμως δὲν ἐνηργήθη μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὁλόκληρος κοινότης παραπονεῖται ὅτι ζητεῖ νὰ μεταφέρῃ τὰ δημοτικὰ δικαιώματά της εἰς ἕτερον δῆμον καὶ δὲν εἰσακούεται. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ὀφείλει νὰ ἐπικρίνῃ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῶν ἀρχῶν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι κατὰ δυστυχίαν πρωτοφανής. Εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καμενίτσας, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς τὸν δῆμον Μαλάντος τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, πρὸ πολλοῦ ἤδη ζητοῦν νὰ μεταφέρωσι τὰ δικαιώματά των εἰς τὸν δῆμον Νάσωνος τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, καὶ ὅμως δὲν κατορθόνουσι τίποτε, διότι ὁ μὲν δήμαρχος Νάσωνος ἔχει ὅλην τὴν προθυμίαν νὰ τοὺς δεχθῇ, ὁ δὲ ἕτερος ἐξ οὗ ἀποσπῶνται ἀπορεύγει νὰ συγκαλέσῃ τὸ δημοτικὸν καὶ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Γορτυνίας, ἵνα συνελθόντα ἀπορανθῶσι, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ αἴτησις αὐτῶν διαιωνίζεται. Πρέπει λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ τείνῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὰ τοιαῦτα παράπονα καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πραγματοποίησιν τῶν τοιούτων αἰτήσεων.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ὁ ἐν ἐνεργείᾳ δημοτικὸς νόμος καὶ ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, δὲν δύνα-

ται ἡ Βουλὴ νὰ πράξῃ τίποτε, καθ' ὅσον ὑπάρχουσι τόποι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μεταβαλοῦσα τὴν λέξιν *διευθυνθῇ* εἰς *συστηθῇ*. Ἔχει δ' οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 57 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τ' ἀναφερόμενα, ἅτινα ἂν ἔχωνται ἀληθείας, προσβάλλουσι τοὺς κειμένους νόμους, καὶ καθίστανται ἐπάναγκες ἵνα πληρωθῶσιν ἀναγκαῖα περὶ τούτου μέτρα.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 58 καὶ 59 ἐπόμεναι περιλήψεις·

«58. Ὁμοία τοῦ Δημητρίου Ἀδάμη, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

59. Ὁμοία Βέλιου Δημητρίου ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐρεξῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 58 καὶ 59 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 περιλήψεως, ἐχούσης οὕτως·

«60. Ὁμοία ἐκ Καλαμῶν Ἑλένης Ἰωαν. Μαριάμ χήρας, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ τὰ πρὸς τὸν σύζυγόν της ὀφειλόμενα ἀπὸ διαφόρους δήμους, καὶ τοὺς ὑπαρχουσῶν περὶ τούτου δικαστ. ἀποφάσεων, διότι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νόμος περὶ ἀποτίσεως τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπανέρχεται τὸ περὶ παλαιῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων ζήτημα, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐγένετο πολὺς λόγος. Ἐνταῦθα βλέπομεν μίαν δυστυχῆ χήραν, ἔχουσαν κεκτημένα δικαιώματα, φέρουσαν δικαστικὰς ἀποφάσεις εἰς χεῖρας, καὶ μολαταῦτα λιμοκτονεῖ, διότι δὲν δύναται νὰ τῇ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη. Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ πλέον ἡ Κυβέρνησις ἵνα φέρῃ τὸν περὶ ἀποτίσεως τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμον, διότι πᾶσα ἀναβολὴ εἶναι καὶ ἄδικος καὶ σκληρά.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐρεξῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 60 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς ὃ παραπηρεῖται ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ κανονισθῇ

τὸ περὶ παλαιῶν χρεῶν ζήτημα, διότι εἶναι ἄδικον νὰ στερῶνται οἱ πολῖται τὰς περιουσίας των.»

Διαδεχθέντος ἐνταῦθα τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ἑνὸς τῶν πρεσβυτέρων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. **61, 62, 63, 64, 65, 71** καὶ **66** περιλήψεις, ἔχουσαι οὕτως·

«**61.** Ὁμοία Γεωργίου Τσαταλοπούλου ἐκ Χαλκίδος καταδίκου, ἐξαιτουμένου τὴν Βασιλικὴν χάριν·

62. Ὁμοία ἐξ Ἀθηνῶν χήρας Μαρούς Παπανικολῆ, ἐξαιτουμένης μηνιαίαν σύνταξιν καὶ προίκισιν τῶν ὀρφανῶν θυγατέρων της.

63. Ὁμοία Γεωργίου Σεϊτάρη Ὀθωμανοῦ ἐκ Λεβαδείας, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπόδοσιν τῶν πατρικῶν αὐτοῦ κτημάτων.

64. Ὁμοία ἐκ Ναυπακτίας Π. Εὐθυμίου, δι' ἧς ἀναφέρει διαφόρους παρεκτροπὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὡς πρὸς τὰς ἐκεῖ ἰδιοκτησίας των, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν καταδιωκομένων ἀδίκως ἰδιοκτητῶν.

65. Ὁμοία Ἀργύρη Ἀγγελῆ, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του.

71. Ὁμοία Μαριγοῦς Κεφαλληνίτου, ἐξαιτουμένης σύνταξιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της.

66. Ὁμοία ἀπὸ 4 Αὐγούστου **1858** ἐκ Σουλινᾶ διαφόρων ἐμπορομαλοτάρχων Ἑλλήνων, δι' ἧς ἀναφέρουσι διαφόρους καταχρήσεις τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ πράκτορος, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν μεσολάβησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὰς ἀνηκούστους φορολογίας, εἰς τὰς ὁποίας παρ' αὐτοῦ ὑποβάλλονται.»

Αἱτίνες ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπομένην γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **61** νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **62**. Ἡ Βουλὴ ἀείποτε ὑψώσασα τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνισαμένων, οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐνδόξου πυρπολιστοῦ καὶ χρηστοῦ πολίτου Παππανικολῆ. Ἐσχάτως ἀπῄτησεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἰσάξῃ νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων τοῦ μακαρίτου τούτου ναυμάχου. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὐθις ἐλπίζει κατὰ τὴν ἐρχομένην Σύνοδον νὰ ἴδῃ τοιοῦτον νομοσχέδιον εἰσαγόμενον ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **63** νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **64** νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἂν τὰ ἀναφερόμενα ἔχωνται ἀληθείας, πρέπει νὰ ληφθῶσι ταῦτα ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν.

Αἱ ὑπὸ τὸν **65** καὶ **71** νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **66**, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον εἰς ὃ παρατηρεῖται, ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀντήχησαν πολλάκις παραπονα καὶ προσάψεις ὡς πρὸς τὰς ἀθεμίτους καταχρήσεις τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικῶν πρακτόρων διαπραττομένας κατὰ ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ἡ Βουλὴ ἀπῄτησε πολλάκις ἵνα παύσῃ τὸ σκάνδαλον τοῦτο καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωκε τὰς περὶ τούτου διαβεβαιώσεις· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ περιστολὴ τοῦ κακοῦ δὲν ἐγένετο, φαίνεται πανταχοῦ, καὶ ἰδοὺ νέα παράπονα ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ εἰς Σολινᾶ διορισθέντος πράκτορος, καθ' οὗ τοσαῦτα ἐκτραγῳδοῦνται, ὥστε ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἠναγκασμένη νὰ εἴπῃ ὅτι προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ λείψῃ τοιαύτη Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, προσβάλλουσα καιρίως τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ αὐτὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβεύων πρεσβύτερος βουλευτὴς, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν συζήτησιν τῶν περιλειπομένων ἀναφορῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ,

Ὁ προεδρεύσας πρεσβύτερος βουλευτὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΙΑΤΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 21 Μαΐου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος, ὅτι οἱ φιλέλληνες Γκιζῶ καὶ Βρογλὺ ἀπαντῶντες εἰς τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην ἀποστολὴν τοῦ ά. τόμου τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, ἐκφράζουσι τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν εὐχαριστίας των. Ἐπίσης δὲ ἐστάλησαν εἰς τὸ Βέλγιον τρία ἀντίτυπα τοῦ αὐτοῦ τόμου, τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ ἀποστολὴ ἐπιφορτίσθη, καὶ ὁ

παρ' ἡμῖν πρόξενος τοῦ Βελγίου ἐξέφρασεν τὰ πρέσιμα τῆς εὐγνωμοσύνης του. Ἐπὶ τέλους οἱ ἐν Ἀθήναις διαμένοντες φαλαγγῖται, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν τετράρχην αὐτῶν, ἐξέφρασαν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν παραχώρησιν ἣν ἔκαμον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ κύριοι βουλευταὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νόμου.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν ἀποβιωσάντων τινῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἕως οὗ ἐκδοθῇ ὁ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμος χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαῖα σύνταξις εἰς τὴν Ἑλένην χήραν Ἰωάννου Σωμάκη καὶ τὰ ἄνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἀριθ. 180, εἰς τὴν Εὐανθίαν χήραν Μ. Σκαλιστήρη ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἀριθ. 100, εἰς τὴν τοῦ Α. Πλατύκα καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀριθ. 120, εἰς τὴν τοῦ Ι. Καλογεροπούλου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀριθ. 150· καὶ εἰς τὴν χήραν Μ. Λυσίππου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἀριθ. 75.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1859 Κερ. Γ' ἄρθρου 4 πίστωσις ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων, ἀριθ. 4000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου διεσάφησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἡ ἀναλογία τῶν συντάξεων εἶναι, εἰς μὲν τὸν ὑπάλληλον τὸν ἀπομαχόμενον τῆς ὑπηρεσίας διὰ γῆρας ἢ ἄλλον τοιοῦτον λόγον νὰ δίδηται σύνταξις τὸ 1/2 τῆς μισθοδοσίας του, εἰς δὲ τὴν χήραν νὰ δίδηται τὸ 1/2 τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της, ἤτοι τὸ 1/4 τοῦ μισθοῦ του, καὶ ἐπὶ τέλους, ἐὰν ἡ χήρα ἔχῃ τέκνα, δίδεται εἰς αὐτὴν τὸ 1/3 τοῦ μισθοῦ τοῦ συζύγου της. Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν ταύτῃ σημειοῦται ἐνταῦθα ἡ ἀναλογία τῶν χορηγουμένων συντάξεων.

Ἐπελήφθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τῶν ὑπολοίπων ἀναφορῶν, καὶ ἀναγνωσθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 67 περιλήψεως, ἐχούσης οὕτω·

«67. Ὁμοίᾳ ἀπὸ 26 Μαρτίου Παλυδώρου Ἀλεξανδροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προικοδοτικοῦ γραμματίου τῆς συζύγου του Ἑλένης Κοντογούρη, σύμφωνα μὲ τὴν παραδεχθεῖσαν τάξιν ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ προικοδοτικὰ γραμμάτια.»

Ἀνέπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Ἑλένη Κοντογούρη λαβοῦσα γραμμάτιον ἐκ 4000 δραχμῶν, ἂν καὶ ἐνυμφεύθη πρὸ 18 ἤδη ἐτῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ γραμμάτιόν της. Ζητεῖ λοιπὸν νὰ ὑπαχθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν πραγματοποίησιν τοῦ γραμματίου της καθ' ἣν παρεδέχθη ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν τοιαύτης φύσεως γραμματίων, καὶ τὴν αἴτησίν της ταύτην συνίστησιν ἡ ἐπιτροπή.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὅσα γραμμάτια ἀπενεμήθησαν εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ ἐξεδόθησαν ἵνα πραγματοποιηθῶσι κατ' ἐκτίμησιν, ἐνῷ τὸ γραμμάτιον τῆς ἀναφερομένης ἐξεδόθη ἵνα πραγματοποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίας. Εἶναι λοιπὸν καλὸν νὰ ἐξηγήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τὸν λόγον δι' ὃν ἐξηρέθη τῆς γενικῆς ταύτης εὐκολίας ἡ ἀναφερομένη.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 67, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συνιστᾶται ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προικοδοτικοῦ γραμματίου τῆς συζύγου του κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν τάξιν.»

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 68, 69, 70 καὶ 72 ἑπόμεναι περιλήψεις·

68. Ὁμοίᾳ Δ. Κασδόνη, ἐξαιτουμένου συνδρομὴν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ἐγχειρίδιον τοῦ Ὀθωμαν. Δικαίου.

69. Ὁμοίᾳ Φ. Πούλου Γεωργιάδου καὶ Α. Χλωροῦ φοιτητῶν τῆς νομικῆς, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται συνδρομὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν γενομένην μετάφρασιν τοῦ αἰτιολόγου συγγράμματος τῆς Κριμαϊκῆς ἐκστρατείας.

70. Ὁμοίᾳ Φωτάκου Χρυσανθοπούλου, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἔκδοσιν συλλογῆς τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ 1821 καὶ 1822.

72. Ὁμοίᾳ Α. Πολυζωΐδου, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτοῦ συγγράμματα λίαν χρήσιμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐπὶ τούτων παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἂν καὶ ἔχει πλήρη ὑπόληψιν εἰς τοὺς ἀναφερομένους πολίτας καὶ ἐκτιμᾷ μάλιστα τὰ φῶτα καὶ τὰ προηγούμενα τοῦ ἐντίμου ἀγωνιστοῦ Α. Πολυζωΐδου, οὐχ' ἧττον ὀφείλει νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἀπεφασίσθη τὸ περὶ συνδρομῆς βιβλίων ζήτημα νὰ λυθῇ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς εἰδικὴν περὶ τούτου συνεδρίασιν. Μετὰ τὴν παρατήρησιν λοιπὸν ταύτην ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι ἐγκρίνῃ ἐπὶ τῶν προκειμένων ἀναφορῶν.

Ἐνταῦθα προτείναντός τινος νὰ γίνῃ ἀνάλογος συνδρομὴ σωμάτων τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Δικαίου, ὡς συγγράμματος ἀναγκαιοτάτου· ἄλλου δέ τινος εἰπόντος, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ καταδείξῃ αὐτὸς τὴν ἀξίαν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Κ. Πολυζωΐδου, καθ' ὅσον ἐγένετο ἄλλοτε λόγος περὶ τούτων καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ ἱκανότης καὶ τὰ ἄλλα προσόντα τοῦ συγγραφέως, διὸ προτείνει νὰ λάβῃ ἀνὰ 20 ἀντίτυπα ἐξ ἑκάστου τῶν τριῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη νὰ προχωρήσῃ ἡ περὶ τούτου συζήτησις μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀποδεξαμένης ἔπειτα τῆς Βουλῆς τὴν ἄμεσον συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν δικαστικῶν τινων ὑπαλλήλων νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος· λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἐνῷ παραδόξως φέρεται κατὰ τὴν τελευ-

ταίαν ἡμέραν τῆς Συνόδου νομοσχέδιον περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν χηρῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων παρατηρεῖ, ὅτι πέρυσιν ἀντὶ νομοσχεδίου τοιούτου εἰσήχθη νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν ἀντιστρατήγων καὶ συνταγματαρχῶν τοῦ ἀγῶνος, οἵτινες καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν προσενέγκαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ ὅμως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν μόλις, 70 ἢ 80 δραχμῶν σύνταξις ἐνταῦθα δὲ δίδονται ἀνὰ 150 καὶ 180 δραχμαὶ εἰς τὰς χήρας δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Εἶναι τοῦτο ὑποφερτὴ ἀναλογία; Εἶναι δίκαιον αἱ χῆραι ὑπαλλήλων νὰ λαμβάνωσι συντάξεις πολὺ ἀνωτέρας ἀπὸ τὰς χήρας τῶν σωτήρων τοῦ Ἔθνους; Καὶ τότε τί θέλομεν κάμει τὴν χήραν τοῦ Μπότσαρη καὶ τοῦ Μέξη; τί πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὴν χήραν τοῦ Μιαούλη; καὶ τόσων ἄλλων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀνέφερε προχθὲς εἰς ἄλλην τινὰ συνεδρίασιν; Τί λαμβάνει ἡ χήρα τοῦ ἐνδόξου Ὀδυσσέως; Ποία ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὴν θυγατέρα τῆς Βουβουλίνας; Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἔπρεπε νὰ φέρῃ πρῶτον ἀναλόγους ὑπὲρ τῶν τοιούτων συντάξεις, καὶ ἔπειτα νὰ εἰσαγάγῃ καὶ τὰς συντάξεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τὰς ὁποίας χάριν τῶν πρώτων ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλή.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἔτι ἴδομεν θανάτου διάγγελμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνέγνωμεν τὴν αἰφνιδίαν τελευτὴν τοῦ μακαρίτου Ἰω. Καλογεροπούλου. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἐξιστορήσῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πολυειδεῖς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντίμου τούτου ὑπαλλήλου, διότι ἡ λαμπροτέρα αὐτοῦ σύστασις εἶναι ὅτι ἐνῷ ὁ νεκρός του κεῖται ἀκόμη πρὸ ὀφθαλμῶν, τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ οἰκογένειά του δὲν ἔχει ἄρτον. Οὐ μόνον λοιπὸν εἶναι φιλάνθρωπον ἀλλὰ καὶ καθῆκον κοινωνικὸν νὰ περιθάλψωμεν τὴν οἰκογένειαν τοιούτου ἀνδρός, διότι ἐμψυχόνομεν τότε τὴν ἀρετὴν καὶ μορφόνομεν ἀξίους λειτουργοὺς τοῦ κοινοῦ.

Ἐπέφερε δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ὅλοι ἀναγνωρίζομεν καὶ σεβόμεθα τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ τὸ ἓν δὲν ἐμποδίζει τὸ ἄλλο, καὶ προνοοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν, δυνάμεθα νὰ προνοήσωμεν καὶ ὑπὲρ τῶν δημοσίων λειτουργῶν τοῦ Κράτους. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἀπέθανεν αἰφνιδίως σήμερον εἷς τῶν ἐντιμοτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ, ὡς ὀρθῶς ἐρρέθη, ἡ οἰκογένειά του σπαράττεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ τοῦ ἄρτου. Ἐφέραμεν λοιπὸν τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἄλλως δεικνύει ὅτι εἶναι προ-

σωρινόν, καθ' ὅσον λέγει ὅτι αἱ προτεινόμεναι συντάξεις θέλουν ὑπαχθῆ εἰς τὸν γενικὸν περὶ συντάξεων νόμον, ὅστις εἶναι μὲν ἤδη κατηρτισμένος, ἀλλὰ δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι ὡς χρῆζων πλειοτέρας μελέτης. Ἄλλως τε ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁ Πλατύκας ηὐτύχησε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, ὡς μετέσχεν ἐν μέρει καὶ ὁ μακαρίτης Μ. Σκαλιστήρης, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς διέπρεψαν κατὰ τὴν πολυχρόνιον αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ζήλῳ καὶ τιμιότητι.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι ἔπρεπε νὰ προτιμηθῶσιν αἱ χῆραι τοῦ Νικηταρᾶ, τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλων τοιούτων ἀγωνιστῶν, διότι αὐτοὶ μᾶς ἔφερον εἰς τὰς ἕδρας τοῦ νομοθέτου, καὶ ἔπειτα νὰ ἔλθωσιν αἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι κατὰ σειρὰν οἱ βουλευταὶ ἔβαλλον, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοτανίτσα καὶ Α. Ζέρβα, εἰς τὴν μίαν τῶν καλπῶν λευκὴν εἰς δὲ τὴν ἑτέραν μελαίναν ψῆφον. Ἐνεργηθείσης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη ἐκ τῆς ἀριθμήσεως ὅτι ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 69 κατὰ 10.

Οὕτω δὲ γενομένης ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνταξιοδοτουμένων ὀνομάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη ἐκ τῆς ἀριθμήσεως ὅτι ἡ μὲν σύνταξις τῆς χήρας Ἑλένης Σωμάκη ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 73 κατὰ 12, ἡ τῆς Εὐανθίας Μ. Σκαλιστήρη διὰ ψήφων 72 κατὰ 6, ἡ τῆς χήρας Α. Πλατύκα διὰ ψήφων 72 κατὰ 8, ἡ τῆς χήρας Ἰω. Καλογεροπούλου διὰ ψήφων 76 κατὰ 3 καὶ ἡ τῆς χήρας Αὐσίππου διὰ ψήφων 77 κατὰ 7.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις νὰ προστεθῇ χάριν σαφηνείας εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὸ ἑξῆς ἐδάφιον·

«Ὡς πρὸς τὰς ἐχούσας ἀνήλικα τέκνα χήρας αἱ ἀνωτέρω συντάξεις ἀνήκουν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν χήραν, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ ἀνήλικον ἢ τὰ ἀνήλικα αὐτῶν ὀρφανὰ κατ' ἴσας μερίδας. Παύει δὲ ἡ μερὶς τῶν μὲν κορασίων ἅμα ἀποκατασταθέντων, τῶν δὲ ἀρρένων ἅμα ἀποκατασταθέντων ἢ ἐνηλικιωθέντων. »

Γενομένου δὲ δεκτοῦ τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν δι' ἀναστάσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον ὡς ἔχει ἐπίσης δι' ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ὁμοίας μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Α. Ζέρβα, συνήχθη ἐκ τῆς ἀριθμήσεως, γενομένης ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 73 κατὰ 7· ἔχει δ' οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἕως οὗ ἐκδοθῇ ὁ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμος χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαία σύνταξις, εἰς τὴν Ἑλένην χήραν Ἰω. Σωμάκη καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἀριθ. 180, εἰς τὴν Εὐανθίαν χήραν Μ. Σκαλιστήρη ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἀριθ. 100, εἰς τὴν τοῦ Α. Πλατύκα καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀριθ. 120, εἰς τὴν τοῦ Ἰ. Καλογεροπούλου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀριθ. 150 καὶ εἰς τὴν χήραν Μ. Αὐσίππου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ἀριθ. 75.

Ὡς πρὸς τὰς ἐχούσας ἀνήλικα τέκνα χήρας, αἱ ἀνωτέρω συντάξεις ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν χήραν, μένουσαν ἐν τῇ χηρείᾳ αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ ἀνήλικον, ἢ τὰ ἀνήλικα αὐτῶν ὀρφανὰ κατ' ἴσας μερίδας. Παύει δὲ ἡ μερὶς τῶν μὲν κορασίων ἅμα ἀποκατασταθέντων, τῶν δὲ ἀρρένων ἅμα ἀποκατασταθέντων ἢ ἐνηλικιωθέντων.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1859 Κεφ. Γ', ἄρθρου 4 πίστωσις ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων ἀριθ. 4000.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Ἀαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ πρόεδρος ὅτι πρὶν προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεώς του θέλει φέρει τὸν λόγον ἐπὶ τριῶν ἀντικειμένων ἀφορώντων τὴν ὑπαλληλίαν τῆς Βουλῆς, καὶ α') Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τρεῖς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, Μιχαὴλ Παρίσην, Γ. Παράσχον καὶ Σ. Σοφιανόν, ἐπειδὴ ὁ ἐν Ἀθήναις βίος κατέστη δαπανηρὸς ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν πραγμάτων ἐν γένει, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι τὰς χωριωτέρας τῆς

Βουλῆς ἐργασίας, ἂς ἀείποτε διεξήγαγον μετὰ ζήλου, φρονεῖ ὅτι εἶναι δίκαιον ν' αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία των, ἀφοῦ μάλιστα κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐξωμοιώθησαν μὲ τμηματάρχην Β'. τάξεως τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς ηὐξήσεν ἤδη κατὰ τὸν νέον νόμον.

δ) Ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν, ἐπειδὴ μεταξὺ αὐτῶν εἰσί τινες ἐνδεεῖς καὶ παλαιοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, θεωρεῖ καλὸν νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἥμισυ τῆς διδομένης ἐπιχορηγήσεως, ἤτοι τὸ ποσὸν δρ. 160, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς διατήρησιν τριῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ γ') ὡς πρὸς τοὺς κλητῆρας καὶ τὸν ἕτερον εὐταξίαν, ἐπειδὴ οἱ πλείστοι σχεδὸν εἰσὶ παλαιοὶ καὶ ἐνδεεῖς οἰκογενειάρχαι, φρονεῖ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας των ἢ τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα αὐτῆς.

Ἐπινευούσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς ταῦτα, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε πρῶτον ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν εἰς τριακοσίας δραχμὰς αὔξησιν τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν τριῶν ὑπαλλήλων, ἤτοι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν συντακτῶν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν δι' ἀναστάσεως ἀποφηναμένη νὰ ἀρχίσῃ ἡ αὔξησις ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου. Ἐπίσης δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς διατήρησιν τριῶν βοηθῶν τοῦ γραφείου τὸ ποσὸν δρ. ἑκατὸν ἑξήκοντα. Τελευταῖον ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἐπίσης δι' ἀναστάσεως νὰ ἐξακολουθήσῃ πλήρης ἡ πληρωμὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἑτέρου εὐταξίου Εὐσταθίου Παπανδρεοπούλου καὶ τῶν δώδεκα κλητήρων.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι παρελείφθη ὁ ἀρχαῖος βοηθὸς τοῦ γραφείου Δημ. Ραΐσης τῆς εὐνοϊκῆς ἀποράσεως τῆς Βουλῆς περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐν ᾧ ἐκπληροῖ τὰ χρέη του μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ν' αὐξήσῃ καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἀρχαίου τούτου βοηθοῦ εἰς δραχμὰς 240 κατὰ μῆνα, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἐποχῆς.

Ἐνταῦθα παρετήρησέ τις, ὅτι ὡς πληροφορεῖται, ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς ἀφῃρέθησαν τρεῖς χιλιάδες δραχμαί. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνευρέθησαν, ὁ δὲ ταμίας, εἶναι ἄδικον νὰ ὑποστῇ τὴν ζημίαν ταύτην, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι κατὰ πεποίθησιν δὲν δύναται νὰ ἦναι οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ τῆς ἰδέας ταύτης· ἀφ' ἑνὸς μὲν παρουσιάζεται ἡ ἔλλειψις τριῶν χιλιάδων δραχμῶν καὶ οὐδεὶς φαίνεται ὁ ἔνοχος, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸν ἐλάχιστον διαταγμὸν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς· ἀλλὰ πῶς ἐξαγαίται τότε νὰ ἐλλείψουν τὰ χρήματα, νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὁ ἔνοχος καὶ νὰ καταφορτίζωμεν τὴν ζημίαν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου; Ἂν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπε, ὡς εἶναι ἐνδεχόμενον, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου τὴν ζημίαν ταύτην, τί θέλει πράξει ἡ Βουλή; Ἄλλως τε φαίνεται εἶναι πρωτοφανὲς νὰ ἐλλείψωσιν ἐκ τοῦ ταμείου τὰ χρήματα καὶ οὐδεὶς νὰ παρουσιάζεται ἔνοχος. Ἡ ἰδέα δὲ τοῦ νὰ λογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ταμίου εἶναι κατ' αὐτὸν ἄδικος. Ἡ ὑπόληψις λοιπὸν τοῦ ταμίου, ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπηρετούντων, καθ' ὧν οὐδεμία δύναται ν' ἀποδοθῇ ὑπόνοια, ἀπαιτεῖ ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ αὐτουργός, διότι θεωρεῖ μὲν πάντας ἀθώους, ἀλλ' ἑνόσῳ δὲν ἀνακαλυφθῇ τὸ πρόσωπον ἐπισκιάζονται ὅλοι.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν Βουλευτῶν ἀπαιτεῖ τὴν ζημίαν ταύτην νὰ ὑποστῶσι πάντες, ἵνα μὴ πέσῃ οὔτε κατὰ τοῦ δημοσίου, οὔτε κατὰ τοῦ ταμίου, ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὅτι ἐπειδή, ὡς πληροφορούμεθα ἐπιλήφθη τῆς ὑποθέσεως ἡ ἀνάκρισις, φρονεῖ, ὅτι ἐωσοῦ ἀνακαλυφθῇ ὁ ἔνοχος δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τὸ Δημόσιον, καὶ ὅταν τὰ χρήματα εὑρεθῶσι νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτό, ἄλλως συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς νὰ ἀναπληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν πάντες οἱ Βουλευταί.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν συμμερίζεται ποσῶς τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ, καθότι ὅ,τι ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἐν τῇ κυριαρχίᾳ της ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ὁ ταμίας εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ποσότητα καὶ μετὰ τὰς ἀνακρίσεις ν' ἀναλάβῃ αὐτήν, ἂν ἀνευρεθῇ. Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀπόφασις τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς προσεχοῦς Συνόδου, ὅτε θέλουν περαιωθῇ καὶ αἱ ἀνακρίσεις.

Μετὰ ταῦτα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐγερθεὶς ἐνέγνω τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν.

Κύριοι!

ἐφθάσαντες εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, ἂς ῥίψωμεν ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καθ' ὅλην τὴν λήγουσαν ἤδη Σύνοδον.

Ἡ ἔναρξις αὐτῆς, ὡς γνώστε, ἔγινε τὴν 30 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους, ἡ δὲ τῶν χρεῶν ἡμῶν λογίζεται ἀπὸ τῆς 24

Νοεμβρίου, καθ' ἣν δηλονότι ἐπαραιώθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σώματος· αἱ ἐργασίαι ἐπομένως τῆς Βουλῆς περιεστράφησαν εἰς πέντε πραγματικῶς μῆνας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰσήχθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ἡμῶν νομοσχέδια 84· ἐξ ὧν ἐπεψηφίσθησαν 80 καὶ ἔμειναν ἐκκρεμῆ 4, κατὰ τὸ περὶ τούτων κρατούμενον βιβλίον, ἐκτὸς δύο ἑτέρων προερχομένων ἐκ τῆς παρελθούσης Συνόδου καὶ συζητηθέντων κατὰ τὴν λήγουσαν.

Μεταξὺ τούτων εἰσὶ πολλὰ μεγάλης σπουδαιότητος, καταδεικνύοντα τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορίας, τῆς ταχτικῆς συγκοινωνίας καὶ πάσης ἐθνικῆς ὠφελείας ἐμβριθῆ μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Τριστεβάστου ἡμῶν Βασιλέως, κυρούμενα δ' εἰς νόμους χρησιμεύσουσιν εἰς συμπλήρωσιν ἐλλείψεων τινων τῆς νομοθεσίας ἡμῶν καὶ ταχτοποίησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐξέλεγξις ἑνὸς τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων ἡμῶν κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον. Παρεκτὸς τούτων διάφοροι συζητήσεις καὶ ἄλλα λόγου ἄξια ζητήματα ἔλαβον χώραν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, ἐφ' ὧν ἑκάστοτε προέδρευσεν ἡ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος ὁμαρροσύνη καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. Εἶναι δὲ ἀξιοπαρατήρητος ἡ ἐπικρατήσασα σύμπνοια καὶ ἡ μετ' αὐταπαρνήσεως συνδρομὴ ἣν παρέσχεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διευκολύνασα οὕτω τὴν πατριωτικὴν καὶ συνετὴν πορείαν αὐτῆς.

Τὸ κατ' ἐμέ, Κύριοι, ἐπροσπάθησα νὰ κατορθώσω, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Προεδρείου, ἵνα μὴ ὑπολειφθῇ οὐδὲμία τῶν ἐργασιῶν ἐκκρεμής, καὶ ἵνα ἅπασαι περιασπισθῶσι μὲ τὰς διατυπώσεις τοῦ Κανονισμοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχον ὡς ὁδηγὸν τῶν πράξεών μου κατὰ τὴν πορείαν τῆς Βουλῆς. Τοῦ μέτρου τούτου μικρά τις τελευταίως ἐγένετο ἐξαίρεσις ἐξ εἰδικῶν ἀποράσεων τοῦ Σώματος ἐπενεχθεῖσα. Ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης περιστρεφόμενος, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ μὴ παραλείψω ὅτι κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην **91** Συνεδριάσεις ἔλαβον χώραν· τοῦτο δ' ὀφείλεται ἀναντιρρήτως εἰς τὴν ἀξιέπαινον προθυμίαν τῶν Κυρίων βουλευτῶν παρευρεθέντων ταχτικῶς εἰς τὴν τῶν καθηκόντων των ἐκπλήρωσιν.

Μεταβαίνων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ γραφείου ὑπηρεσίαν θέλω προτάξει τὰ περὶ τῆς χρηματικῆς ἡμῶν διαχειρίσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς περιλαμβάνει κυρίως τρία εἴδη ἐξόδων· τὴν μηνιαίαν καὶ συνοδικὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν, τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἀναγκαίαν δαπάνην.

Κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον παρευρέθησαν εἰς τὰ χρέη των πάντες σχεδὸν οἱ βουλευταί, ἡ δὲ ἀποζημίωσις αὐτῶν ἔφθασε τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐδαπανήθησαν ὅθεν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον δραχ. 19,994: 66 ἐπὶ 107 βουλευτῶν παρόντων, κατὰ τὸν Δεκέμβριον 25,495:79 ἐπὶ 109 βουλευτῶν, κατὰ τὸν Ἰανουάριον 26,821: 16 ἐπὶ 114 βουλευτῶν παρόντων, τὸν Φεβρουάριον 27,155:32, ἐπὶ 116 βουλευτῶν, τὸν Μάρτιον 27,702, ἐπὶ 120 βουλευτῶν παρόντων, τὸν Ἀπρίλιον δραχ. 28,065, ἐπὶ 115 βουλευτῶν καὶ τὸν Μάϊον 29,152: 50 ἐπὶ 119 βουλευτῶν παρόντων, τουτέστι καθ' ὅλους τοὺς μῆνας δρ. 184,387: 43, ἐκτὸς τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 6 Ἰουνίου 1857 ὁριζομένης, ἧς ἡ δαπάνη ἀνέβη εἰς δραχ. 96,375.

Ἂν καὶ συνησθανόμην, κύριοι, ἀρκούντως τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς αὐστηρᾶς τοῦ κανονισμοῦ ἐφαρμογῆς, πρὸς τὰς σημερινὰς τοῦ βίου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους ἀνάγκας, μολαταῦτα ἵνα ἀποσοβηθῇ ἐφ' ἅπαξ πᾶσα ἐναντία ἰδέα, καὶ διατελῇ τεθωρακισμένον τὸ Σῶμα, μὲ τὸν θώρακα τῆς ἠθικῆς, καὶ τῆς περὶ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας εὐλαβείας αὐτοῦ, ἀναγκάσθην νὰ παρίδω πολλὰς εὐλόγους αἰτήσεις τινῶν ἐκ τῶν συναδέλφων μου.

Ἡ τελευταία δὲ διαγωγὴ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐστὶν ἀλάνθαστον τεκμήριον τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐκθεὶς τὰ περὶ τῆς δαπάνης τῶν κυρίων βουλευτῶν θέλω ἐνδιατρίψει ἐπ' ὀλίγον καὶ εἰς τὴν ἀφορῶσαν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης.

Ὡς γινώσκετε πάντες, τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου περιωρίσθη ἀπό τινος χρόνου εἰς τὸ ἀπολύτως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαῖον. Τέσσαρες ὑπάλληλοι μόνιμοι ἀποτελοῦν τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ γραφείου, ὧν ἡ μισθοδοσία ἐκανονίσθη ἐτησία. Διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, προσλαμβανόμενον κατὰ πᾶσαν Σύνοδον, δαπανῶνται δρ. 270 κατὰ μῆνα. Πᾶσα δ' ἡ δαπάνη διὰ μισθὸν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ, τῶν δύο αὐταζιῶν καὶ τῶν κλητήρων ἀναβαίνει εἰς δραχ. 18,660.

δύο εὐταξίαι καθὼς καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς, οὓς συνιστῶ εἰς τὴν πρόνοιαν αὐτῆς.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐξετυπώθησαν πρὸ παλλοῦ καὶ βιβλιοδετούμενα θέλουσι διανεμηθῆ ὑμῖν. Τὰ δὲ χειρόγραφα τῆς λαμπούσης Συνόδου, ἀποτελέσοντα δύο ὀγκώδεις τόμους θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ὑπογραφήν σας κατὰ τὸν Κανονισμὸν καὶ δοθῆ εἰς τὸν τύπον. Εἰς τὸν γνωστὸν δὲ ζῆλον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου καὶ τῶν Συντακτῶν ἀνατίθεται ἡ ταχεῖα αὐτῶν ἐκτύπωσις.

Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τῆς ἀποστολῆς τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς πρὸς τὰς Βουλὰς τῶν Συνταγματικῶν ἐθνῶν τάξιν, ἡτοιμάσθησαν κ' ἐρέτος τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων ὑμῶν καὶ ἀποσταλήσονται προσεχῶς εἰς τὰς γνωστὰς ὑμῖν Ἐπικρατείας.

Περαίνων, Κύριοι, τὴν παροῦσαν φέρω τὴν εὐχάριστον συναίσθησιν ὅτι κατέβαλον τὰς ἐνούσας μοι δυνάμεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα μοὶ ἀνεθήκατε. Στηριζόμενος εἰς τὴν συνδρομήν ὑμῶν ἐπροσπάθησα νὰ διατηρήσω κατὰ τὰς συζητήσεις τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ λόγου καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ βήματος.

Ἡ ἐμπιστοσύνη, ἣν ἐδείξατε πρὸς τὸ Προεδρεῖον, ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη μεθ' ἧς μ' ἐτιμήσατε διηυκόλυναν οὐσιωδῶς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς διευθύνσεως τῶν συζητήσεων, καταστασθεισῶν πολλάκις ζωηροτάτων.

Ἀρίνων δὲ τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου, Σᾶς εὐγνωμονῶ, κύριοι Συνάδελφοι, ἐκ βάθους καρδίας, διὰ τὰς εὐγενεῖς πρός με διαθέσεις Σας καὶ ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, εὔχομαι ὅπως συναντηθῶ καὶ πάλιν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ περιβόλῳ μετὰ τοιούτων φίλων τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Πατρίδος Συναδέλφων.»

Διαδεχθεισῶν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ζωηρῶν χειροκροτήσεων ἐκ μέρους πάντων τῶν βουλευτῶν, ἐπρότεινέ τις νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Σώματος διὰ τὴν ἀμεροληψίαν, ἣν ἔδειξεν ἐπὶ τῶν συζητήσεων, τὴν προστασίαν τοῦ λόγου, ἣν παρέσχεν εἰς πᾶσαν περίστασιν καὶ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐσταλῆ ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τῶν καθηκόντων του. Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποδεξαμένης ὁμοφώνως τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἀποφανθείσης ἵνα κοινοποιηθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον, ἀπὸ τὸ προεδρεῖον τῆς προσεχοῦς Συνόδου, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Μιχαλοπούλου καὶ Ἰω. Δορεν-

τσιάδου κλήρωσις δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὑποδεχθησομένης μετὰ τοῦ Προεδρείου τὰς Α. Α. Μ. Μ. κατὰ τὴν ἄφιξιν αὐτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον· ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Δ. Δημητρακόπουλος, Γ. Πατριαρχέας, Α. Δανόπουλος, Ἰω. Σκυλίτσος, Β. Δουζίνας, Γ. Κονδύλης, Α. Μάντακας, Στ. Δοκὸς, Π. Κουντουριώτης καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλος.

Εἰσῆλθον ἔπειτα ἐντὸς τῆς αἰθούσης πάντες οἱ ἐν τῷ ἐκδοθέντι περὶ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου κηρυχθησομένης αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῆς Α. Μ. ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι προγράμματι, καὶ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν θεωρεῖον οἱ κεκλημένοι τῶν ξένων Δυνάμεων διατελοῦντες ἐνταῦθα Κύριοι ἀντιπρόσωποι.

Μετὰ ταῦτα περὶ τὴν πέμπτην ὥραν Μ. Μ., καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὁρίσει τάξιν, ἐξῆλθε τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν κληρωθεισῶν ἐπιτροπῶν τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Βουλευτηρίου πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ προπορευόμενοι μετὰ τοῦ ὑπουργείου ὡδήγησαν τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν εἰς τὸ ἴδιον Αὐτῆς θεωρεῖον, κατόπιν δὲ καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦτο προπαρεσκευασμένου ἐν τῇ αἰθούσῃ Θρόνου, ἐχαιρέτησε τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστάς. Καθεσθεὶς δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς ἑκατέρων τῶν Σωμάτων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸ Ὑπουργεῖον, τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς, ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον λόγον.

«Λαμπούσης σήμερον τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, ἐκφράζω εἰς τὰ Βουλευτικὰ Σώματα τὰς εὐχαριστήσεις Μου δι' ἣν παρέσχον συνδρομὴν εἰς τὴν Κυβέρνησίν Μου πρὸς κατάρτισιν διαφόρων ἐπωφελῶν Νόμων.

Κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν Περίοδον ἐπερατώθη ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς Μου. Διὰ ταῦτα ἠθέλησα νὰ ἔλθω αὐτοπροσώπως ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὅπως ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, εὐχαριστήσω καὶ αὖθις τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους, καὶ δι' αὐτῶν τὸν ἀγαπητόν Μου λαόν, διὰ τὰ αἰσθήματα πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως, ἃ διετράνωσαν πρὸς Ἐμὲ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν.

Ἐπὶ τοῦ διαστήματος τούτου, ἀφιερωθεὶς ὅλως εἰς τὴν Ἑλλάδα συνῳκειώθην πρὸς αὐτὴν τὰ αἰσθήματα, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα καὶ οὐδεμιᾶς ποτε ὑπὲρ αὐτῶν ἐρείσθην θυσίας,

οὔτε θέλω φεισθῆ· εἶδα δὲ μετ' ἀγαλλιάσεως αὐτὴν προκόψασαν εἰς πᾶν εἶδος προόδου, διανοητικῆς τε καὶ ὑλικῆς. Ὁσάκις δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἐπαρουσιάσθησαν σοβαραὶ περιστάσεις, ταύτας εὐτυχῶς διηκόλυνε πάντοτε ἡ μεταξὺ Βασιλέως καὶ λαοῦ ὑφισταμένη ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ἀρίστη τῆς μελλούσης τοῦ Ἔθνους εὐημερίας ἐγγύησις.

Οὗτος ὁ δεσμὸς τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης ἂς μείνῃ ἀδιάρρηκτος καὶ ἐν ταῖς ἐνεστώσαις σπουδαίαις περιπλοκαῖς τῆς Εὐρώπης, ἐφ' ὧν ἡ Κυβέρνησίς μου τηρεῖ τὴν θέσιν, εἰς ἣν τὴν προτρέπουσιν αὐταὶ ἐκεῖναι αἱ Δυνάμεις, αἵτινες τὰ μάλιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος· ἀείποτε δὲ θέλει βαδίσει τὴν ὁδὸν ἣν θέλουσι διαγράφει αὐτῇ τὰ μεγάλα συμφέροντα καὶ ἡ τιμὴ τῆς πατρίδος. Δὲν γνωρίζω δι' ἐμὲ ἄλλην εὐτυχίαν πλὴν τῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος.

Κηρύττων τὴν λῆξιν τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου, ἐπικαλοῦμαι ἐφ' ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος πάσης τοῦ Ὑψίστου τὰς εὐλογίας.»

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου, ἀνευφημηπάντων πάντων τῶν παρεστώτων τρὶς ὑπὲρ τῶν ΑΑ. ΜΜ., ἐξῆλθον λύται τοῦ Βουλευτηρίου, προπορευομένων τοῦ Προέδρου, τῶν ἐπιτροπῶν, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ὑπασπιστῶν, διαγγελέων καὶ κυρίων τῆς τιμῆς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τοῦ λαοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Π. Ψ α θ η ς,
Γ. Ν. Κ α ῖ ρ η ς.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Συνεδρίασις ΝΑ' τῆς 5 Μαρτίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Νομοσχεδίου 723
Ἐπερώτησις περὶ προμηθείας κουκουλοσπόρου 734
Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἀποδιδομένων κατηγοριῶν εἰς τὸν Νομάρχην Ἀρκαδίας· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς πολιτῶν τινῶν Ἐσμωνίδος, ζητούντων νὰ μὴ ὑποβιβασθῇ τὸ τέλωνεῖον Καρωνίδος. 835

Συνεδρίασις ΝΒ'. τῆς 6 Μαρτίου 1859.

Συζήτησις ἀναφορῶν τῆς παρελθούσης Συνόδου 736
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας . . 746
Συζήτησις ἀναφορῶν τῆς παρούσης Συνόδου 732
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 763

Συνεδρίασις ΝΓ'. τῆς 7 Μαρτίου 1859.

Ἔκφρασις εὐχαριστίας τινῶν ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῇ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλλην. παλιγγενεσίας· συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ τῆς ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας 764
Ὁμιλίαι τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ ἀναφορᾶς τινος τοῦ συνταγματάρχου Γιάννη-Κώστα περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλλην. Προξένου. 769
Ὁμιλίαι τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ φυλακισμένων Ἑλλήνων 770

Συνεδρίασις ΝΔ'. τῆς 9 Μαρτίου 1859.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχμ. 967,466:46 777
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς πολίτου τινὸς περὶ ἐφευρέσεως θεραπείας τῆς νόσου τῶν σταφιδαμπέλων· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης Νομοσχεδίου 778
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 781
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 791

Συνεδρίασις ΝΕ'. τῆς 10 Μαρτίου 1859.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· ἐξήγησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δύο βουλευτῶν 792

Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ προμηθείας κουκουλοσπόρου εἰς τοὺς σκωληκοτρόφους. 793
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης νομοσχεδίου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου αὐτοῦ. 806
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 13 ἄρθρου. 809

Συνεδρίασις ΝΣΤ'. τῆς 11 Μαρτίου 1859.

Παραδοχὴ τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης νομοσχεδίου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 17 813
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 26 ἄρθρου 819
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 34 ἄρθρου 825
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 828

Συνεδρίασις ΝΞ'. τῆς 12 Μαρτίου 1859.

Ὑπόμνησις τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς δύο βουλευτῶν 838
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τελωνείων τινῶν 839
Χορήγησις ἀδείας 840

Συνεδρίασις ΝΗ'. τῆς 13 Μαρτίου 1859.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· α) περὶ κυρώσεως τῶν διὰ τὸ 1860 ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, καὶ β) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ 47,450:53 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου πων ἐξωτερικῶν . . . »
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 967,446.46 843
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 845
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 846
Χορήγησις ἀδείας 849

Συνεδρίασις ΝΘ'. τῆς 14 Μαρτίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τροποποιήσεως τελωνιακῶν τινων θέσεων νομοσχεδίου . . . . . »
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 850
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 852

Συνεδρίασις Ξ'. τῆς 16 Μαρτίου 1859.

Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου περὶ ἐγκληματικῶν πράξεων δημοσίων τινῶν ὑπαλλήλων. 853
Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν ἀποδιδομένων κατὰ τοῦ νομάρχου Μαντινείας κατηγοριῶν. 858
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας. 864

Συνεδρίασις ΞΑ'. τῆς 18 Μαρτίου 1859.

Ἀνάγνωσις Διατάγματος περὶ αὐξήσεως τῶν ληφθησομένων μετοχῶν εἰς τὴν ἐν Πάτραις Ἑλληνικὴν οἰνοπαραγωγικὴν ἐπιψηφίσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας 866

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου (περὶ ἐλαιῶν καὶ σταφίδος) 869
Ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ· προσθήκη νέων ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἄρθρων ἀπὸ τοῦ 13 μέχρι τοῦ 18 873
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 874

Συνεδρίασις ΞΒ'. τῆς 19 Μαρτίου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 172,720:48 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου . . . . . »
Πίναξ τῆς ἀνωτέρω ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 885
Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πρώην ἐπιθεωρητοῦ Χ. Ζαχαριάδου. 893
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιίας. . . . 896
Ἐπιψήφισις τοῦ ἀναβληθέντος 2 ἄρθρου τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νομοσχεδίου 897
Ἐπιψήφισις καὶ τῶν προσθέτων αὐτοῦ ἄρθρων 13—18 . . 899
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 901

Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 20 Μαρτίου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων μετ' ἐκθέσεων α) περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν δασκίων 910
β) Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ 464,307.64 διὰ ζημίαν ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων. 911
Ἔκφρασις εὐχαριστίας διαφόρων ἐπισήμων προσώπων διὰ τὴν εἰς αὐτὰ προσφορὰν τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλλην. παλιγγενεσίας· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν Πάτραις ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιίας 915
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. 918
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 920

Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 21 Μαρτίου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ προσαρτήσεως τοῦ δήμου Οἰνιάδος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου. 921
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διορισμοῦ κτλ. οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν νομοσχεδίου. 923
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 925
Συζήτησις ἐπὶ τῆς προταθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς 2 ἄρθ. 929
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ γενομένου 3 ἄρθρου. 931
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 934

Συνεδρίασις ΞΕ'. τῆς 26 Μαρτίου 1859.

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων, καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν δασκίων νομοσχεδίου. 937
Πρότασις περὶ συνδρομῆς τῆς Βουλῆς πρὸς ἀνέγερσιν μαυσωλείου τοῦ ἀοιδίμου Κοραῆ· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς 938

Συνεδρίασις ΞΣΤ'. τῆς 27 Μαρτίου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διανομῆς τῶν δασκίων νομοσχεδίου 939

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 941
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου, καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 47,450 53 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου . 943
Ὑποβολὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ 1857. 946

Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 30 Μαρτίου 1859.

Ἀποστολὴ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ 1857 τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείων, καὶ τῶν γενικῶν λ/σμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1858· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1852 . . . . . »
Πίναξ ἀ. τοῦ ἀπολογισμοῦ 956
Πίναξ β'. καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐν δραχμ. 47,450.53 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 960
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου. . . 962
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. 964

Συνεδρίασις ΞΗ'. τῆς 31 Μαρτίου 1859.

Ἐκλογὴ τμημάτων· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς πολίτου τινὸς παραπονουμένου ὅτι προσεβλήθη παρά τινων ὑπαξιωματικῶν, καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 967
Ἐπερώτησις περὶ πραγματοποιήσεως τῶν κρητικῶν γραμματίων 969

Συνεδρίασις Ξ8'. τῆς 1 Ἀπριλίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμ. 464,307.64 διὰ ζιμία ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων· συζήτησις τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ αἰτιάσεως τοῦ συντάκτου τῆς Αὐγῆς κτλ 970
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς 980

Συνεδρίασις Ο'. τῆς 2 Ἀπριλίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 464,307.64 διὰ ζημίαν ἐκ προμηθείας ἀτμοπλοίων 981

Συνεδρίασις ΟΑ'. τῆς 3 Ἀπριλίου 1859.

Ἀνάγνωσις πρακτικῶν 984

Συνεδρίασις ΟΒ'. τῆς 4 Ἀπριλίου 1859.

Ὑποβολὴ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1858 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς εἰς εἴκοσι αἰτήσεως τῶν βουλευτῶν Δ. Πετροπουλάκη καὶ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη . . 985
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεων· α) περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους 989
β) Περὶ αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν μελῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. 1011
Ἀνάγνωσις διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ 25 ἡμέρας. 1012

Συνεδρίασις ΟΓ'. τῆς 30 Ἀπριλίου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1852 1013
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου αὐτοῦ 1015
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1018
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ χορηγήσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμ. παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοΐαν 1022
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860 1023
Συζήτησις περὶ διαθεσίμου παραχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας εἰς τὰ αὐστριακὰ καὶ λοιπὰ ξένα πλοῖα. 1040
Διάφοροι εὐχαριστήριοι ἐκφράσεις ἐπὶ τῇ προσφορᾷ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας 1045

Συνεδρίασις ΟΔ'. τῆς 2 Μαΐου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν παρίδρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ δικαστηρίου· εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων μετ' ἐκθέσεων, α) περὶ πωλήσεως δημοσίων γαιοτεμαχίων 1046
β) Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 160,360.99 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. 1048
γ) Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἐκ δραχμ. 16,111.17. 1050
δ) Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχ. 202,050. 1051
ε) Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 30,000 δραχ. πρὸς προίκησιν τῆς μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Γ'. Κουντουριώτου, καὶ ς) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 16,410 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858. . 1053
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχ. ὑπὸ τῆς τραπέζης εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἐταιρίαν, καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 1056
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς αἰτουμένης πιστώσεως ἑξακοσχιλίων δραχμ. ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλλην. παλιγγενεσίας ἐπιτροπῆς 1059
Συζήτησις περὶ τῆς δημοσίου παραδοχῆς ἢ ἀποδολῆς τῆς ἐκθέσεως ταύτης 1061
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομηθέντων. 1062
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου 1063
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. 1065
Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας περὶ τοῦ λαβόντος σημαίαν Ἑλληνικὴν αὐστριακὸν πλοίου, καὶ συζήτησις περὶ τούτου. 1066
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 1073

Συνεδρίασις ΟΕ'. τῆς 4 Μαΐου 1859.

Ἐκλογὴ τῶν τμημάτων 1074

Συζήτησις περὶ τῆς ἀνάγκης συστάσεως ἐθνοφυλακῆς. . . 1070
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860· συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 1 κεφαλαίου τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων. 1088
Συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων β'. καὶ γ' 1092

Συνεδρίασις ΟΣΤ'. τῆς 5 Μαΐου 1859.

Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων μέχρι τοῦ ς' 1097
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων 1102
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου 1104
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6 κεφαλαίου αὐτοῦ 1106
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 16 κεφαλαίου 1111
Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου 1115
Εἰσαγωγὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1856· ἀνάγνωσις ὑπομνήσεως περὶ προσθήκης 58,000 δραχμ. ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 172,720.40 1118

Συνεδρίασις ΟΖ'. τῆς 6 Μαΐου 1859.

Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίων μετ' ἐκθέσεων, α) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 600,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ 1120
β) Ἐπίσης ἐκ δραχ. 108,297.72 δι' ἀγορὰν βυθοκόρων κ.λ. 1123
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. 1129
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 3 κεφαλαίου 1132
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου 1133
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ 4 κεφαλαίου 1136
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 1137
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ε. κεφαλαίου 1138
Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων μέχρι τοῦ Ζ' 1141
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ θ'. κεφαλαίου. . . . . »
Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου αὐτοῦ 1151

Συνεδρίασις ΟΗ'. τῆς 7 Μαΐου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ προσθήκης δύω βαθμῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων 1157
Παραχώρησις προσωρινὴ δύω ἀτμοπλοίων τοῦ δημοσίου εἰς τὴν Ἑλλ. ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀλλειψάντων αὐστριακῶν 1158
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, α) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 30.000 δραχμῶν πρὸς προίκισιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Γ. Κουντουριώτου, β) περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων, καὶ γ) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 202,050 δραχ. πρὸς κατασκευὴν τελωνείου 1159

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Γ'. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. ὑπουργείου περὶ σχεδίου τῆς πρωτευούσης. 1162
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 1166
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 210,720,48 τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου 1170
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐξ 920 δραχμῶν διὰ δαπάνας τοῦ ὁδοστρωτικοῦ κήπου. 1171
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου. 1172

Συνεδρίασις ΟΘ'. τῆς 8 Μαΐου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, α) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 16,411.61 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ β) ἐπίσης ἐκ δραχ. 15,440 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου 1182
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου 1183
Ἐπιψήφισις τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1860 νομοσχεδίου 1186
Ἐπιψήφισις ἑξακισχιλίων δραχμῶν διὰ τὴν τύπωσιν τῶν Ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐπιμέλειαν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου περὶ τοῦ φόνου στρατιώτου τινος 1190
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν Πασιβόρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ δικαστηρίου. 1191
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. 1193
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1195
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 30,000 δραχ. διὰ τὴν προίκισιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Γ. Κουντουριώτου 1196
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων γαιανθράκων· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 202,050 διὰ τὸ ἐν Πειραιεῖ τελωνεῖον . 1197
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1200

Συνεδρίασις Π'. τῆς 9 Μαΐου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 172,120.48 κτλ 1201
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. 1203
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 16,440 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου 1206
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων μετ' ἐκθέσεων, α) περὶ τῶν προξενικῶν τελῶν (μετὰ συγκριτικῶν πινάκων) 1209
β) Περὶ τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν (μετὰ συγκριτικοῦ πίνακος). 1213
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτι-

κῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 46,441.71 πρὸς ἐπισκευὴν στρατῶνος ἐν Μεσολογγίῳ. 1255
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1257
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 160,560.99 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 ἔτος· Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Στουρνάρη 1258
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τούτου, καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων, α) περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. 1205
β) Περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν. 1258

Συνεδρίασις ΠΑ', τῆς 13 Μαΐου 1859.

Ἐκλογὴ τμημάτων. 1270
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων μετ' ἐκθέσεων, α) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 1271
β) Ἐπίσης 80,000 δραχ. διὰ τὰ κατασκήνωματα τῶν ἐν Κύθνῳ λοιμαρῶν, γ) ἐπίσης 200,000 δραχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν δουλευτηρίου καὶ, ... 1272
δ) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 14,880 δραχ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπ. λογαριασμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. 1273
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομοσχεδίου 1276
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 1279
Συζήτησις τῆς ἐκφραθείσης ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν φαλαγγιτῶν . . 1231
Ἀναβολὴ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου καὶ συζήτησις περὶ αὐξήσεως τῶν ὀλιγιστικῶν ἀποζημιωτέων νομοσχεδίου· πρότασις περὶ αὐξήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγίας 1289
Ἀπόρριψις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων νομοσχεδίου 1290

Συνεδρίασις ΠΒ', τῆς 14 Μαΐου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ τῶν κατὰ μῆνα ἀποδοχῶν τῆς χωροφυλακῆς κτλ. 1293
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καὶ προσθήκη 1 ἄρθρου ὑπὲρ τῶν φαλαγγιτῶν 1297
Ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 1298
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περὶ μισθοδοσίας προξενικῶν τινων ἀρχῶν 1302
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ διπλωματικοῦ κλάδου 1304
Ὁμοίως ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων. 1306
Ὁμοίως ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργείου 1307

Συνεδρίασις ΠΓ', τῆς 15 Μαΐου 1859.

Ἐπερώτησις ἐπὶ ἄρθρου ἑνὸς τοῦ Débat πραγματευομένου περὶ μυστικῆς τινος συνθήκης περὶ Ἑλλάδος μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας 1314
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου. 1317
Ἔπειτα ἐπὶ τοῦ μέρους τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων· ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 160,560.99 τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου 1323
Διαπάφησις ἐπὶ τοῦ παραλειφθέντος 3 ἄρθρου τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καὶ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1324
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 15,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου . . . 1345
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 920 δρ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου· ἐπίσης τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης δύω βοηθῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων 1346

Συνεδρίασις ΠΔ', τῆς 16 Μαΐου 1859.

Ἐκλογαὶ τμημάτων καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων 1347
α) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 600,000 πρὸς ἐπέτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν· β) ἐκ δρ. 200,000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν δουλευτηρίου· γ) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 408,297.72 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. 1348
δ) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῆς χωροφυλακῆς, καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ διορκίσεως τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς 1350
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων 1355
Ὑπόμνησις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Στουρνάρη ἀντικειμένου 1356
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μεταξᾶν 1357
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων νομοσχεδίου 1358
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπί τινος προτάσεως γενομένης ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου 1361
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου. 1363

Συνεδρίασις ΠΕ', τῆς 18 Μαΐου 1859.

Ἐκλογαὶ τμημάτων καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ παραχωρήσεως γηπέδου εἰς πᾶσαν πόλιν κτλ. πρὸς κατασκευὴν ἀγορᾶς 1366 9/12
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς

πιστώσεως ἐκ δραχ. 62,400 πρὸς ἀνέγερσιν στρατωνων κτλ.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μετεξίν· ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 14,880 διὰ τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας . . . . . .

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς Κυλλήνην . . . . . .

Ὡσαύτως περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δεθνῶν τηλεγραφ. τελῶν.

Ὡσαύτως περὶ ἐλαττώσεως τῆς ἐν τῷ στρατῷ θητείας ἐπὶ 3 ἔτη. . . . . .

Ἀνάπτυξις τῆς γενομένης περὶ ῥητικῶν γραμματίων ἐπερωτήσεως . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῆς χωροφυλακῆς νομοσχεδίου . . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου . . . . . .

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 80,000 διὰ τὰ καταστήματα τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὴν ἀνέγερσιν βουλευτηρίου . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 600,000 πρὸς ἐπέκτασιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 408,297.72 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς Κυλλήνην νομοσχεδίου· ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Μεταξᾶν νομοσχεδίου .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γηπέδων πρὸς κατασκευὴν ἀγορᾶς . . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. . . . . .

Συνεδρίασις ΠΣΤ'. τῆς 19 Μαΐου 1859.

Ἐκλογὴ τμημάτων· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης δ'. διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴν πρεσβείαν . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐξ 80,000 δρ. διὰ τὰ καταστήματα τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν. . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ Δραχ. 14,880 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν . . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ ἐκλογὴ συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 20 Μαΐου . . . . . .

Συζήτησις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου τουρνάρη ἀντικειμένου. . . . . .

...στασις τῆς Βουλῆς περὶ ταχείας εἰσπράξεως τοῦ κληροδοσίας τοῦ Μιχαὴλ Τοσίτσα· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀ...ῶν. 1413

Συνεδρίασις ΠΖ'. τῆς 20 Μαΐου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαρκείας τῆς μικτῆς ἐπι...τῆς νομοσχεδίου 1419

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 1422

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1426

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης Δ'. διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν 1428

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 68,400 δι' ἀνέγερσιν στρατώνων κτλ. 1429

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας . . . 1432

Συνεδρίασις ΠΗ'. τῆς 21 Μαΐου 1859.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀνεγέρσεως δημοσίων ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Καλάμαις καὶ Σπάρτῃ. . . 1433

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας νομοσχεδίου. 1435

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. 1437

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. 1443

Συνεδρίασις ΠΘ'. τῆς 22 Μαΐου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων· α) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος 1444

β) Περὶ παραχωρήσεως τοῦ 1|3 τῆς προσόδου τῶν μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἀσχολουμένας περὶ τὴν μιταξοϋφαντικὴν μοναχάς 1446

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀνεγέρσεως φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ Καλάμαις νομοσχεδίου 1447

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 1449

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διεθνῶν τηλεγραφημάτων νομοσχεδίου 1450

Ἀνάπτυξις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 7452

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. 1454

Συζήτησις περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν περὶ προξενικῶν καὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχεδίων 457

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος νομοσχεδίου. 148

Ἀναβολὴ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Σώματος τῆς ληξάσης συνόδου 1463

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς περὶ παραχωρήσεως προσόδων εἰς τὰς ἀσχολουμένας περὶ τὴν μετοξοϋφαντικὴν μοναχάς . . . 1465

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐπιχορηγήσεως τινῶν βουλευτῶν 1468

Συνεδρίασις ϟ τῆς 23 Μαΐου 1859.

Ἐπιψήφισις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς . . 1469

Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν. 1472

Εἰσαγωγὴ τοῦ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τροπολογηθέντος νομοσχεδίου

περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος νομοσχεδ.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ. . . . . .

Πρότασις ἐπὶ τοῦ 2 καὶ 3 ἄρθρου· ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου εἰς 7 δραχμ. . . . . .

Ἀπόρριψις αὐτῆς . . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου . . .

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 736,738.4 ἐπὶ τῶν διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμῶν ὅλων τῶν ὑπουργείων. . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας . . . . . .

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 736,738.4 ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1859 . . . . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου . . . . . .

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν. . . . .

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 24 Μαΐου 1859

Εὐχαριστία τῶν φιλελλήνων Γκιζὼ καὶ Βρογλὺ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολῇ τοῦ α'. τόμου τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας. . . . . .

Ἐπίσης τοῦ προξένου Βελγίου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ἐπίσης τῶν ἐν Ἀθήναις φολαγγιτῶν διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γενομένην παραχώρησιν τῆς αὐτήσεως τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου μετ' ἐκθέσεως περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν ἀπολιωσάντων τινων δικαστικῶν ὑπαλλήλων . .

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν ὑπολοίπων ἀναφορῶν.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτέρω περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν δικαστικῶν τινων ὑπαλλήλων νομοσχεδ.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθέκαστα αὐτοῦ. . . .

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· πρότασις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου . . . . . .

Συζήτησις περὶ ἀπωλείας τρισχιλίων δραχμῶν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς . . . . . .

Ἀτόφανσις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν χρημάτων ἀπὸ τὸ ταμεῖον . . . . . .

Ἔκθεσις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον ἐργασιῶν τοῦ Σώματος . . . . . .

Εὐχαριστίαι αὐτοῦ πρὸς τὸν Διευθυντὴν Κ. Μιχ. Παρίσην ἐκπληρώσαντα τὰ χρέη του μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος, τοὺς Συντάκτας ΚΚ. Γ. Παράσχον καὶ Σ. Σοφιανὸν καὶ τὸν βοηθὸν Κ. Ῥαΐσην . . . . . .

Ἔκφρασις εὐχαριστιῶν τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου . . . . . .

Κλήρωσις δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ΑΑ. ΜΜ. . . . . .

Ἄφιξις τῶν ΑΑ. ΜΜ. ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ἐκφώνησις Β. Λόγου κατὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου . . . . . .

Κατάλογος τῶν Βουλευτῶν . . . . . .

0020659466
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ